

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2018–2019

Posiedzenia od 14 do 17 stycznia 2019 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 337 z 9.10.2020.

Tekst przyjęty w dniu 16 stycznia 2019 r. dotyczący absolutoriów z wykonania budżetu za rok 2016 został opublikowany w Dz.U. L 160 z 18.6.2019.

TEKSTY PRZYJĘTE

Posiedzenia z 30 i 31 stycznia 2019 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 356 z 23.10.2020.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

2020/C 411/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie jazdy autonomicznej w transporcie europejskim (2018/2089(INI))	2
2020/C 411/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim (2018/2162(INI))	13
2020/C 411/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (2018/2222(INI))	24
2020/C 411/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie oceny wykorzystania budżetu UE na potrzeby reformy sektora publicznego (2018/2086(INI))	27

2020/C 411/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wytycznych UE i mandatu specjalnego wysłannika UE ds. propagowania wolności religii lub przekonań poza UE (2018/2155(INI))	30
2020/C 411/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE (2018/2095(INI))	38
Środa, 16 stycznia 2019 r.		
2020/C 411/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie unijnej procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu (2018/2153(INI))	48
2020/C 411/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia filaru handlowego układu o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową (2018/2106(INI))	68
2020/C 411/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie raportu rocznego EBC za rok 2017 (2018/2101(INI))	74
2020/C 411/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2018 (2018/2100(INI))	82
2020/C 411/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia umowy o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru (2018/2010(INI))	88
2020/C 411/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej w 2017 r. (2018/2103(INI))	94
Czwartek, 17 stycznia 2019 r.		
2020/C 411/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie Azerbejdżanu, w szczególności sprawa Mehmana Husejnowa (2019/2511(RSP))	107
2020/C 411/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie Sudanu (2019/2512(RSP))	110
2020/C 411/15	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI w 2017 r. (2018/2151(INI))	114
2020/C 411/16	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie transgranicznych roszczeń o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych podczas konfliktów zbrojnych i wojen (2017/2023(INI))	125
2020/C 411/17	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (2018/2056(INI))	131
2020/C 411/18	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania z działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (2018/2161(INI))	137
2020/C 411/19	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie zróżnicowanej integracji (2018/2093(INI))	145
2020/C 411/20	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE (2018/2096(INI))	149

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

2020/C 411/21	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania za 2017 r. pt. „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych” (2018/2152(INI))	153
2020/C 411/22	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zmieniającej decyzję wykonawczą 2013/327/UE w odniesieniu do wznowienia zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, paszy zawierającej genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składającej się z niego (D059688/02 – 2019/2521(RSP))	163
2020/C 411/23	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (D059689/02 – 2019/2522(RSP))	168
2020/C 411/24	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87403 (MON-874Ø3-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059691/02 – 2019/2523(RSP))	173
2020/C 411/25	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059692/02 – 2019/2524(RSP))	178
2020/C 411/26	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli (2019/2543(RSP))	185
2020/C 411/27	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji (2018/2102(INI))	187

ZALECENIA

Parlament Europejski

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

2020/C 411/28	Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące kompleksowej umowy między UE a Republiką Kirgiską (2018/2118(INI))	199
---------------	--	-----

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

2020/C 411/29	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie poprawek do Regulaminu Parlamentu mających wpływ na tytuł I rozdziały 1 i 4, tytuł V rozdział 3, tytuł VII rozdziały 4 i 5, tytuł VIII rozdział 1, tytuł XII, tytuł XIV oraz załącznik II (2018/2170(REG))	204
---------------	--	-----

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

2020/C 411/30	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej (COM(2018)0474 – C8-0273/2018 – 2018/0258(COD))	230
2020/C 411/31	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Albanii (10302/2018 – C8-0433/2018 – 2018/0241(NLE))	256
2020/C 411/32	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii i państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (12564/2017 – C8-0033/2018 – 2017/0185(NLE))	257
2020/C 411/33	P8_TA(2019)0006 Użytkowanie pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/1/WE w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) P8_TC1-COD(2017)0113 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... zmieniającej dyrektywę 2006/1/WE w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	258
2020/C 411/34	P8_TA(2019)0007 Tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych niektórych umów między UE a niektórymi państwami trzecimi ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego klauzule ochronne i inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych niektórych umów między Unią Europejską, z jednej strony, a niektórymi państwami trzecimi, z drugiej strony (COM(2018)0206 – C8-0158/2018 – 2018/0101(COD)) P8_TC1-COD(2018)0101 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... wprowadzającego dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi	263

2020/C 411/35	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie cel (COM(2018)0442 – C8-0261/2018 – 2018/0232(COD))	265
2020/C 411/36	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej Statut Europejskiego Banku Inwestycyjnego (13166/2018 – C8-0464/2018 – 2018/0811(CNS))	291
Środa, 16 stycznia 2019 r.		
2020/C 411/37	Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (10593/2018 – C8-0463/2018 – 2018/0256M(NLE))	292
2020/C 411/38	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (10593/2018 – C8-0463/2018– 2018/0256(NLE))	298
2020/C 411/39	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową w związku ze sprawą DS492 Unia Europejska „Środki wpływające na koncesje taryfowe na niektóre wyroby z mięsa drobiowego” (10882/2018 – C8-0496/2018 – 2018/0281(NLE))	299
2020/C 411/40	P8_TA(2019)0019 Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) (COM(2018)0380 – C8-0231/2018 – 2018/0202(COD)) P8_TC1-COD(2018)0202 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)	300
2020/C 411/41	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) (COM(2018)0382 – C8-0232/2018 – 2018/0206(COD))	324
2020/C 411/42	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (COM(2018)0374 – C8-0229/2018 – 2018/0199(COD))	425

2020/C 411/43	P8_TA(2019)0022	
	Podział kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii ***1	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 (COM(2018)0312 – C8-0202/2018– 2018/0158(COD))	
	P8_TC1-COD(2018)0158	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000	492
2020/C 411/44	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego specjalny program finansowy likwidacji obiektów jądrowych i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz uchylającego rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1368/2013 (COM(2018)0467 – C8-0314/2018 – 2018/0252(NLE))	494
2020/C 411/45	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program InvestEU (COM(2018)0439 – C8-0257/2018 – 2018/0229(COD))	500
2020/C 411/46	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży i uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (COM(2018)0358 – C8-0386/2018 – 2018/0186(CNS))	548
2020/C 411/47	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego program badawczo-szkoleniowy Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na lata 2021–2025 uzupełniający program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” (COM(2018)0437 – C8-0380/2018 – 2018/0226(NLE))	552
Czwartek, 17 stycznia 2019 r.		
2020/C 411/48	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego program pomocy na rzecz likwidacji obiektów jądrowych w elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie („program Ignalina”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (UE) nr 1369/2013 (COM(2018)0466 – C8-0394/2018 – 2018/0251(NLE))	565
2020/C 411/49	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich (COM(2018)0324 – C8-0178/2018 – 2018/0136(COD))	574
2020/C 411/50	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))	603
2020/C 411/51	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Prawa i Wartości” (COM(2018)0383 – C8-0234/2018 – 2018/0207(COD))	618

2020/C 411/52   Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom (COM(2018)0462) – C8-0315/2018 – 2018/0245(NLE)) 671

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

2020/C 411/53   P8_TA(2019)0047

Unijny kodeks celny: włączenie gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (COM(2018)0259 – C8-0180/2018 – 2018/0123(COD))

P8_TC1-COD(2018)0123

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny 692

2020/C 411/54   P8_TA(2019)0048

Niektóre przepisy dotyczące płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020 ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 w zakresie niektórych przepisów dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020 (COM(2018)0817 – C8-0506/2018 – 2018/0414(COD))

P8_TC1-COD(2018)0414

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/... zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 w zakresie niektórych przepisów dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020 693

2020/C 411/55   Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię, Cypr, Chorwację, Luksemburg, Portugalię, Rumunię i Zjednoczone Królestwo do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Dominikańskiej do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0526 – C8-0376/2018 – 2018/0276(NLE)) 694

2020/C 411/56   Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Ekwadoru i Ukrainy do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0527 – C8-0375/2018 – 2018/0277(NLE)) 695

2020/C 411/57   Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Hondurasu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0528 – C8-0377/2018 – 2018/0278(NLE)) 696

2020/C 411/58	<p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię, Luksemburg i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Białorusi i Uzbekistanu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0530 – C8-0378/2018 – 2018/0279(NLE)) . . . . .</p>	697
2020/C 411/59	<p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (COM(2018)0461 – C8-0379/2018 – 2018/0244(CNS)) . .</p>	698
2020/C 411/60	<p>P8_TA(2019)0055</p> <p>Wdrażanie i funkcjonowanie nazwy domeny najwyższego poziomu „.eu” ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrażania i funkcjonowania domeny najwyższego poziomu .eu oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 733/2002 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 (COM(2018)0231 – C8-0170/2018 – 2018/0110(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0110</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... w sprawie wdrażania i funkcjonowania Domeny Najwyższego Poziomu .eu, zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 733/2002 oraz uchylenia rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 . . . . .</p>	737
2020/C 411/61	<p>P8_TA(2019)0056</p> <p>Harmonizacja dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB) ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB), uchylającej dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (COM(2017)0329 – C8-0192/2017 – 2017/0134(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0134</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/...w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych oraz uchylające dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (rozporządzenie DNB)</p>	738

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2018–2019

Posiedzenia od 14 do 17 stycznia 2019 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 337 z 9.10.2020.

Tekst przyjęty w dniu 16 stycznia 2019 r. dotyczący absolutorium z wykonania budżetu za rok 2016 został opublikowany w Dz.U. L 160 z 18.6.2019.

TEKSTY PRZYJĘTE

Posiedzenia z 30 i 31 stycznia 2019 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 356 z 23.10.2020.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2019)0005

Jazda autonomiczna w transporcie europejskim

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie jazdy autonomicznej w transporcie europejskim (2018/2089(INI))

(2020/C 411/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 maja 2018 r. pt. „Droga do zautomatyzowanej mobilności: strategia UE na rzecz mobilności w przyszłości” (COM(2018)0283);
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. pt. „Europejska strategia na rzecz współpracujących inteligentnych systemów transportowych – ważny krok w kierunku mobilności pojazdów współpracujących, połączonych i zautomatyzowanych” (COM(2016)0766),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie łączności internetowej na rzecz wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i spójności: europejskie społeczeństwo gigabitowe i 5G ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz współpracujących inteligentnych systemów transportowych ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisję Prawną, a także Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0425/2018),
- A. mając na uwadze, że unijna strategia dotycząca opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności jest ściśle związana z priorytetami politycznymi Komisji, w szczególności jej agendami na rzecz zatrudnienia, wzrostu i inwestycji, badań i innowacji, środowiska i zmiany klimatu, ekologicznych i bezpiecznych mobilności i transportu, bezpieczeństwa drogowego i zmniejszenia zagęszczenia ruchu drogowego, jednolitego rynku cyfrowego oraz unii energetycznej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 144.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0063.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- B. mając na uwadze, że szybkie tempo rozwoju technologii, zarówno w sektorze transportu, jak i w dziedzinie robotyki i sztucznej inteligencji, ma znaczący wpływ na gospodarkę i społeczeństwo; mając na uwadze, że pojazdy autonomiczne zmienią w sposób istotny nasze życie codzienne, określą przyszły kształt światowego transportu drogowego, zmniejszą koszty transportu, poprawią bezpieczeństwo ruchu drogowego, zwiększą mobilność i ograniczą oddziaływanie na środowisko; mając na uwadze, że w sektorze transportu drogowego można dopuścić nowe usługi i środki transportu i zaspokoić tym samym rosnący popyt w obszarze mobilności indywidualnej, a nawet przyczynić się do zrewolucjonizowania planowania urbanistycznego;
- C. mając na uwadze, że celem Komisji jest zmniejszenie do 2020 r. o połowę liczby osób, które co roku giną w wypadkach drogowych w UE, w porównaniu z liczbą ofiar odnotowaną w 2010 r., zgodnie z celami całkowitego wyeliminowania ofiar śmiertelnych („Wizja Zero”); mając na uwadze, że wydaje się, iż w ostatnim czasie nie odnotowuje się spadku całkowitej liczby ofiar śmiertelnych i rannych, zważywszy że w 2016 r. ponad 25 000 osób straciło życie na drogach UE, a kolejne 1 35 000 osób odniosło poważne obrażenia; mając na uwadze ogromne problemy związane z mobilnością w unijnych miastach, potęgowane dodatkowo zanieczyszczeniem i zmianą klimatu;
- D. mając na uwadze, że zaawansowane systemy wspomagania kierowcy, takie jak ostrzeganie przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu i automatyczny hamulec awaryjny, już okazują się mieć wpływ na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i spadek liczby poważnych wypadków;
- E. mając na uwadze, że przytłaczająca większość wypadków drogowych spowodowana jest niewłaściwym zachowaniem się człowieka i że w związku z tym istnieje pilna potrzeba ograniczenia możliwości występowania takich wypadków dzięki obowiązkowemu używaniu istotnych dla bezpieczeństwa systemów wspomagania kierowcy, przy jednoczesnym zachowaniu mobilności osobistej;
- F. mając na uwadze, że nastąpiło spowolnienie pozytywnej tendencji w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego obserwowanej w UE w ostatnim dziesięcioleciu; mając na uwadze, że transport drogowy jest wciąż odpowiedzialny za ogromną ilość emisji, jeśli chodzi o emisje gazów cieplarnianych i czynniki zanieczyszczenia powietrza;
- G. mając na uwadze, że na całym świecie obserwuje się rosnące potrzeby zarówno w sektorze transportu pasażerskiego, jak i w sektorze transportu towarowego, którym towarzyszy coraz większa świadomość ograniczonego charakteru zasobów naszej planety, oraz że w związku z tym wydajność różnych rodzajów transportu stanowi wyzwanie o coraz bardziej kluczowym znaczeniu;
- H. mając na uwadze, że UE powinna propagować technologie cyfrowe zautomatyzowanej mobilności i dalej je rozwijać, by łagodzić skutki niewłaściwego zachowania się człowieka oraz ograniczać liczbę wypadków drogowych i ofiar śmiertelnych takich wypadków;
- I. mając na uwadze, że automatyzacja i wdrażanie nowych technologii zwiększy bezpieczeństwo transportu i systemów transportu oraz wyeliminuje niektóre występujące czynniki ludzkie; mając na uwadze, że równoległe z automatyzacją należy wziąć pod uwagę różnorodność i stan systemów transportowych w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że należy budować nowe systemy transportowe, a istniejące i nowe systemy transportu wyposażać w odpowiednie zabezpieczenia przed wprowadzeniem automatyzacji;
- J. mając na uwadze, że wśród istniejących poziomów automatyzacji poziomy 1 i 2 są już obecne na rynku, ale oczekuje się, że wprowadzenie poziomów uwarunkowanej i wysokiej pełnej automatyzacji (kiedy pojazdy stają się autonomiczne) nastąpi dopiero w latach 2020–2030, oraz mając w związku z tym na uwadze znaczenie systemów wspomagania kierowcy jako podstawowej technologii na drodze do pełnej automatyzacji;
- K. mając na uwadze, że należy zapewnić inwestycje zarówno na etapie badań naukowych, jak i na etapie późniejszych prac rozwojowych, aby udoskonalić dostępne technologie i wdrożyć bezpieczną i inteligentną infrastrukturę transportową;
- L. mając na uwadze, że szereg krajów na całym świecie (np. Stany Zjednoczone, Australia, Japonia, Korea i Chiny) w szybkim tempie przechodzą do udostępniania na rynku opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności; mając na uwadze, że Europa musi aktywniej działać na rzecz szybkich zmian w tym sektorze, wspierać inicjatywy i promować rygorystyczne wymogi dotyczące bezpieczeństwa dla wszystkich użytkowników transportu morskiego, śródlądowego drogą wodną, drogowego, lotniczego lub kolejowego oraz transportu mieszanego;
- M. mając na uwadze, że Komisja spodziewa się, iż nowy rynek zautomatyzowanych i podłączonych do sieci pojazdów gwałtownie wzrośnie, przy czym szacuje się, że do 2025 r. dochody w przemyśle motoryzacyjnym UE przekroczą 620 mld EUR, a w sektorze elektroniki – 180 mld EUR;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- N. mając na uwadze, że w deklaracji z Amsterdamu (2016 r.) nakreślono ramy współpracy między państwami członkowskimi, Komisją i przemysłem w obszarze opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności;
- O. mając na uwadze, że transport autonomiczny obejmuje wszystkie formy zdalnie kierowanych, zautomatyzowanych i autonomicznych środków transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, morskiego i transportu śródlądowego drogą wodną;
- P. mając na uwadze, że komunikat Komisji w sprawie drogi do zautomatyzowanej mobilności stanowi ważny etap w unijnej strategii dotyczącej opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności;
- Q. mając na uwadze, że nacisk należy położyć na mobilność autonomiczną, gdyż całkowicie autonomiczne pojazdy przyniosą zauważalne korzyści w zakresie bezpieczeństwa drogowego i będą mogły działać bez funkcji opartych na sieci; mając na uwadze, że dodatkowe zdolności i usługi mogą nadal wymagać komunikacji cyfrowej;
- R. mając na uwadze, że wprowadzenie pojazdów autonomicznych, spodziewane już w 2020 r., przyniesie istotne korzyści, ale niesie ze sobą również szereg nowych zagrożeń, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, odpowiedzialności cywilnej i ubezpieczenia, cyberbezpieczeństwa, praw własności intelektualnej, ochrony danych i dostępu do danych, infrastruktury technicznej, normalizacji i zatrudnienia; mając na uwadze, że nie można w pełni przewidzieć długofalowego wpływu autonomicznej mobilności na miejsca pracy i środowisko; mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma zapewnienie, aby ramy prawne UE pozwalały odpowiednio reagować na te wyzwania, a także zwiększyć świadomość społeczną i akceptację pojazdów autonomicznych;
- S. mając na uwadze, że kwestie etyczne związane ze stosowaniem tych technologii sprawiają, iż konieczne jest opracowanie wytycznych dotyczących wdrożenia sztucznej inteligencji oraz systemów gwarantujących spójne rozwiązywanie tych kwestii etycznych;

Zasady ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie drogi do zautomatyzowanej mobilności, w którym określono podejście w celu uczynienia UE światowym liderem w zakresie wdrażania bezpiecznych systemów zautomatyzowanej mobilności, zwiększających bezpieczeństwo drogowe i efektywność, zwalczających zatory, ograniczających zużycie energii i emisje w sektorze transportu, a także stopniowo rezygnujących z paliw kopalnych;
2. uznaje pierwsze działania podjęte przez Komisję i państwa członkowskie w zakresie zautomatyzowanej mobilności przyszłości oraz inicjatywy ustawodawcze dotyczące dyrektywy w sprawie ITS ⁽¹⁾ oraz proponowane zmiany do dyrektywy w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej ⁽²⁾ i do rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa pojazdów silnikowych ⁽³⁾;
3. potwierdza ważną rolę współpracujących inteligentnych systemów transportowych w zapewnianiu łączności dla zautomatyzowanych/autonomicznych pojazdów poziomu 2, 3 i prawdopodobnie 4 Stowarzyszenia Inżynierów Motoryzacyjnych (SAE); zachęca państwa członkowskie i przemysł do dalszego wdrażania współpracujących inteligentnych systemów transportowych (C-ITS) oraz wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich i całej branży we wdrażaniu usług C-ITS, w szczególności za pomocą instrumentu „Łącząc Europę”, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz programu InvestEU;
4. podkreśla potencjał innowacyjny wszystkich autonomicznych środków transportu drogowego, kolejowego, wodnego i lotniczego; podkreśla, że europejskie podmioty muszą połączyć siły, aby osiągnąć i utrzymać wiodącą pozycję na świecie w zakresie transportu autonomicznego; zauważa, że szybki rozwój autonomicznej mobilności, szczególnie w transporcie drogowym, wymaga współdziałania wielu branż europejskiej gospodarki, w tym producentów pojazdów oraz sektora cyfrowego;
5. uznaje znaczący potencjał zautomatyzowanej mobilności dla wielu sektorów, oferujący nowe możliwości biznesowe dla przedsiębiorstw typu start-up, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz przemysłu i innych przedsiębiorstw jako całości, szczególnie w odniesieniu do tworzenia nowych usług związanych z mobilnością i nowych możliwości zatrudnienia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ COM(2018)0274.

⁽³⁾ COM(2018)0286.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

6. podkreśla potrzebę rozwoju autonomicznych pojazdów dostępnych dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się;
7. wzywa Komisję, by przedstawiła strategię, w szczególności dotyczącą danych, dostępu do danych i cyberbezpieczeństwa, o co Parlament zaapelował w rezolucji z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz współpracujących inteligentnych systemów transportowych, zapewniającej neutralne pod względem technologii i nastawione na rynek podejście; dostrzega możliwości zaprezentowane w opracowywanych przez Komisję zaleceniach w sprawie dostępu do danych i zasobów pokładowych;
8. potwierdza potrzebę zbadania działań ustawodawczych, aby zapewnić niektórym stronom trzecim sprawiedliwy, bezpieczny i neutralny pod względem technologicznym dostęp w czasie rzeczywistym do danych pokładowych; jest zdania, że taki dostęp powinien umożliwiać użytkownikom końcowym i stronom trzecim korzystanie z cyfryzacji oraz wspierać równe warunki działania i bezpieczeństwo w odniesieniu do przechowywania danych pokładowych;
9. zauważa, że podobne pytania związane z prawem własności intelektualnej i odpowiednimi prawami użytkownika będą nasuwać się w odniesieniu do sztucznej inteligencji wykorzystywanej do celów mobilności autonomicznej, jak i w innych dziedzinach, jak na przykład prawa własności lub użytkownika kodu, danych i wynalazków stworzonych przez samą sztuczną inteligencję; uważa jednak, że należy znaleźć jak najbardziej ogólne rozwiązania dla tych kwestii;
10. zwraca uwagę, że przy opracowywaniu nowych ram prawnych dotyczących regulacji mobilności autonomicznej należy dopilnować, by wszelkie przeszkody dla dalszego postępu technologicznego, badań naukowych i innowacji mogły zostać przewyżczone;
11. wskazuje na fakt, że w komunikacie Komisji w sprawie drogi do zautomatyzowanej mobilności brakuje analizy i propozycji dotyczących pojazdów autonomicznych we wszystkich rodzajach transportu; wzywa Komisję, by przedstawiła analizy i strategię dotyczące poszczególnych rodzajów transportu oraz w dziedzinie transportu intermodalnego i mobilności intermodalnej;
12. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do rozszerzenia ich strategii politycznych dotyczących jazdy autonomicznej, aby uwzględnić w nich również transport zbiorowy, a także do przyjęcia szerszej perspektywy, aby wziąć pod uwagę wszystkie rodzaje transportu;
13. z zadowoleniem przyjmuje prace Rady podczas posiedzeń wysokiego szczebla dotyczące pojazdów autonomicznych i pragnęłyby objęcia tymi pracami również rodzajów transportu innych niż transport drogowy;
14. podkreśla, że normy techniczne pojazdów i infrastruktury (np. dotyczące znaków drogowych, oznakowań na drogach, systemów sygnalizacji i współpracujących inteligentnych systemów transportowych) powinny zostać opracowane i uzgodnione na szczeblu międzynarodowym, unijnym i krajowym, z wykorzystaniem istniejących prac i forów w celu uniknięcia powielania się, w oparciu o zasady otwartego, przejrzystego i neutralnego pod względem technologii podejścia, zwiększając bezpieczeństwo drogowe i zapewniając bezproblemową interoperacyjność transgraniczną;
15. zauważa, że dane pokładowe i dotyczące trasy stanowią podstawowe elementy służące realizacji zarówno automatycznego, opartego na sieci kierowania pojazdami na jednolitym europejskim obszarze transportu, jak i konkurencyjnych usług dla użytkowników końcowych; wzywa zatem Komisję do dopilnowania, by przeszkody utrudniające korzystanie z takich danych były likwidowane i by do 1 stycznia 2020 r. wprowadzono odnośny solidny system regulacyjny, zapewniający taką samą jakość i dostępność danych we wszystkich państwach członkowskich;
16. zwraca uwagę na pilną kwestię, jaką jest zapewnienie użytkownikom i podmiotom pewności prawnej w odniesieniu do zgodności pojazdów autonomicznych z obowiązującymi kluczowymi przepisami, w szczególności z przepisami dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej i RODO⁽¹⁾; wzywa Komisję do określenia, które kategorie informacji generowanych przez pojazdy autonomiczne mają być przetwarzane jako dane otwarte i dostępne w czasie rzeczywistym, a które mają być przetwarzane jako poufne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

17. podkreśla znaczenie zapewnienia, aby użytkownicy mieli kontrolę nad własnymi danymi osobowymi oraz danymi z urządzeń pokładowych, generowanymi, gromadzonymi i przekazywanymi przez pojazdy autonomiczne, oraz dostęp do tych danych; podkreśla, że należy zapewnić konsumentom najwyższy poziom cyberbezpieczeństwa;

18. wskazuje na spodziewany znaczny wzrost ilości danych wytwarzanych oraz gromadzonych i przekazywanych przez pojazdy autonomiczne oraz podkreśla potrzebę wykorzystania tych danych, zwłaszcza nieosobowych i zanonimizowanych, do ułatwiania wprowadzania pojazdów autonomicznych do ruchu i do dalszego rozwijania innowacji w ramach nowych rozwiązań w zakresie mobilności; przypomina, że ochrona prywatności i danych wrażliwych generowanych przez pojazdy autonomiczne musi być absolutnym priorytetem;

19. podkreśla, że całkowicie autonomiczne lub wysoko zautomatyzowane pojazdy będą dostępne na rynku w nadchodzących latach i że należy jak najszybciej zapewnić odpowiednie ramy regulacyjne, gwarantujące bezpieczne działanie i jasne zasady dotyczące odpowiedzialności, by poradzić sobie ze zmianami, w tym z nieuchronną interakcją pojazdów autonomicznych z infrastrukturą i innymi użytkownikami;

20. zauważa, że obowiązujące przepisy dotyczące odpowiedzialności, takie jak dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za produkty) i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽²⁾ (dyrektywa w sprawie ubezpieczenia pojazdów mechanicznych), nie zostały opracowane w celu sprostania wyzwaniom związanym z użytkowaniem pojazdów autonomicznych i podkreśla, że istnieje coraz więcej dowodów na to, że obecne ramy regulacyjne, w szczególności w zakresie odpowiedzialności, ubezpieczenia, rejestracji i ochrony danych osobowych, nie będą już wystarczające ani odpowiednie w obliczu nowych zagrożeń wynikających z rosnącej automatyzacji pojazdów, ich łączności i złożoności;

21. uważa, że w związku z dynamicznymi zmianami technologicznymi w tym sektorze istnieje potrzeba jasnego określenia, kto powinien pokrywać szkody w razie wypadków spowodowanych przez pojazdy całkowicie autonomiczne, a także ustalenia ponad wszelką wątpliwość, kto ponosi odpowiedzialność, kiedy poziom autonomiczności pozwala albo na całkowicie autonomiczną jazdę pojazdu, albo na prowadzenie przez kierowcę; podkreśla, że należy przy tym sprawdzić w szczególności – biorąc pod uwagę, że dotychczas tylko bardzo niewielki odsetek wszystkich wypadków można wyjaśnić przyczynami technicznymi – czy uzasadnione byłoby przesunięcie odpowiedzialności na producenta, jako że czynnik ryzyka inny niż błąd kierowcy może być po prostu powiązany z ryzykiem, jakie stwarza samo wprowadzenie pojazdu autonomicznego do obrotu; podkreśla również, że należy ponadto sprawdzić, czy konkretne obowiązki zapewnienia bezpieczeństwa ruchu spoczywające na właścicielu pojazdu oraz obowiązki udzielenia instrukcji kierowcy w każdym przypadku mogą odpowiednio zniwelować takie przesunięcie odpowiedzialności cywilnej; wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia dogłębnej oceny, do dostosowania obecnych ram prawnych UE i do wprowadzenia, w razie konieczności, nowych przepisów, na podstawie których przypisywane będą obowiązki i odpowiedzialność w tym zakresie; wzywa również Komisję do przeprowadzenia oceny i monitorowania możliwości wprowadzenia dodatkowych instrumentów unijnych mających na celu dotrzymanie kroku rozwojowi sztucznej inteligencji;

22. podkreśla znaczenie technologii opartych na globalnym systemie nawigacji satelitarnej oraz projektu Galileo dla poprawy interakcji i interoperacyjności cyfrowych systemów pokładowych i sieciowych; wzywa do możliwie szybkiego sfinalizowania i umieszczenia na orbicie pozostałych satelitów, aby europejski system pozycjonowania Galileo mógł być wykorzystywany jako domyślny system pozycjonowania w pojazdach zautomatyzowanych;

23. zauważa, że powszechny dostęp do technologii zautomatyzowanej mobilności nie będzie możliwy bez zapewnienia dostępu do sieci internetowej o wysokiej przepustowości i sieci 5G; ubolewa, że istnieją regiony, w których proces wdrażania obecnej generacji sieci 4G nadal jest opóźniony w stosunku do oczekiwań, zwłaszcza na obszarach wiejskich;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 7.8.1985, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 7.10.2009, s. 11.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Transport drogowy

24. przypomina o nowych przepisach bezpieczeństwa zawartych w wytycznych dotyczących interfejsu człowiek-maszyna zaproponowanych w sprawozdaniu końcowym GEAR 2030;
25. podkreśla potrzebę zapewnienia, by ustawodawstwo dotyczące bezpieczeństwa drogowego na szczeblu Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ), UE i krajowym zostało przygotowane, aby jak najszybciej wspierać innowacje technologiczne i autonomiczne kierowanie pojazdami w celu ograniczania błędów ludzkich, wypadków drogowych i śmiertelnych ofiar wypadków drogowych;
26. podkreśla znaczenie przyjęcia ambitnego nowego rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa ogólnego pojazdów z uwagi na krótkoterminowy potencjał ratunkowy obowiązkowego instalowania nowych technologii bezpieczeństwa pojazdów, które będą ponadto stosowane w przyszłości do wdrażania podłączonych do sieci i zautomatyzowanych pojazdów;
27. przypomina, że do rozwoju pojazdów podłączonych do sieci i zautomatyzowanych przyczynił się przede wszystkim impuls technologiczny; podkreśla potrzebę zbadania i uznania ludzkich i społecznych aspektów tego rozwoju, a także zapewnienia, by wdrażanie tych pojazdów odbywało się w warunkach pełnego poszanowania wartości i celów społecznych, ludzkich i środowiskowych;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wypracowania – z uwagi na znaczenie mobilności w UE – wspólnego stanowiska oraz do współpracy, aby umożliwić UE odgrywanie i utrzymanie wiodącej roli w technicznym harmonizowaniu pojazdów zautomatyzowanych na szczeblu międzynarodowym w ramach EKG ONZ i konwencji wiedeńskiej, w szczególności we wszystkich dyskusjach Światowego Forum EKG ONZ na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów (grupa robocza 29) i Grupy Roboczej ds. Zautomatyzowanych / Autonomicznych i Zintegrowanych Pojazdów (GRVA);
29. podkreśla, że procedury nadzoru rynku związane z pojazdami zautomatyzowanymi w całym okresie ich eksploatacji powinny być jak najbardziej standardowe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania, łącznie z testami prowadzonymi na ogólnodostępnych drogach i w rzeczywistych warunkach jazdy oraz badaniami zdatności do ruchu drogowego;
30. podkreśla potrzebę jasnych przepisów, regularnie poddawanych przeglądowi, aktualizowanych w razie potrzeby i harmonizowanych, zobowiązujących do instalowania rejestratorów zdarzeń zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem dotyczącym bezpieczeństwa ogólnego, by poprawić badanie wypadków oraz by wyjaśnić i umożliwić jak najszybsze rozwiązanie kwestii dotyczących odpowiedzialności; zauważa, że takie rejestratory zdarzeń są konieczne do ustalenia odpowiedzialności poszczególnych stron uczestniczących w wypadku;
31. podkreśla konieczność wdrożenia systemów zabezpieczeń już w fazie przejściowej, w której współistniały będą pojazdy podłączone do sieci i zautomatyzowane oraz pojazdy bez funkcji w zakresie łączności i automatyzacji; podkreśla znaczenie systemów wspomagania kierowcy na drodze do w pełni zautomatyzowanej jazdy, aby już teraz zapobiegać wypadkom drogowym dzięki używaniu aktywnych systemów bezpieczeństwa bądź łagodzić skutki wypadków dzięki używaniu pasywnych systemów bezpieczeństwa;
32. wzywa państwa członkowskie do zadbania o bezpieczną infrastrukturę drogową wysokiej jakości, umożliwiającą używanie zautomatyzowanych i autonomicznych pojazdów;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia interoperacyjności wszystkich systemów, które obejmują przekazywane cyfrowo informacje o ruchu drogowym;
34. wskazuje na pojawiające się obawy dotyczące zadowolenia użytkowników z pojazdów, które wymagają niewielkiego zaangażowania ze strony kierowcy; wzywa do lepszego wyjaśnienia definicji i zróżnicowania wymogów dotyczących „pojazdów z nowoczesnymi systemami wspomagania kierowcy” (SAE poziom 1 do 3) w porównaniu ze „zautomatyzowanymi pojazdami” (SAE poziom 4 do 5) w przepisach dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz do przeprowadzenia dalszych badań dotyczących wykonalności i bezpieczeństwa pojazdów zautomatyzowanych poziomu 3, zwłaszcza w odniesieniu do kwestii sygnalizowania konieczności interwencji kierowcy i niebezpieczeństw, które mogą wynikać z jakiegokolwiek opóźnienia interwencji;
35. wzywa Komisję, by określiła jasne wytyczne w sprawie etyki dotyczące sztucznej inteligencji;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

36. wzywa Komisję, by opracowała odpowiednie kryteria odpowiedzialności oraz systemy zabezpieczeń i ochrony osób w celu zapewnienia spójnego podejścia do kwestii etycznych odnoszących się do systemów autonomicznych właściwych dla pojazdów zautomatyzowanych;
37. podkreśla, że ustawodawca powinien zająć się etycznymi aspektami pojazdów autonomicznych, zanim zostaną one w pełni zaakceptowane i wprowadzone do ruchu drogowego; podkreśla w związku z tym, że pojazdy automatyczne muszą być poddawane uprzedniej ocenie, aby uwzględnić takie aspekty etyczne;
38. wskazuje na spodziewane wyzwania związane z przeciążeniem miejskiego systemu mobilności, wynikające z powszechnego wykorzystywania pojazdów autonomicznych uważa, że pojazdy autonomiczne i rozwiązania takie jak wspólne użytkowanie samochodów i przejazdy na zamówienie powinny przyczynić się do pokonania tych wyzwań; wzywa władze do opracowania strategii, które zagwarantują, że pojazdy autonomiczne poprawią możliwości podróżowania, łącznie z transportem publicznym i innymi rozwiązaniami, dla wszystkich obywateli;
39. podkreśla, że jazda w kolumnie pojazdów (platooning) jest uznawana za przyszłość, ponieważ prowadzi do oszczędności paliwa i energii oraz zwiększa bezpieczeństwo ruchu drogowego, i wzywa w związku z tym państwa członkowskie, Komisję i przemysł do wdrożenia środków wymienionych w deklaracji z Amsterdamu; wzywa Komisję do stworzenia ram prawnych w celu promowania łączności typu „pojazd-wszystko inne” (V2X) dla wysoce i w pełni zautomatyzowanych pojazdów (np. jazda w kolumnie pojazdów), w szczególności w przypadku długodystansowego transportu drogowego;
40. uważa, że zarówno elementy bezpieczeństwa pasywnego, jak i aktywnego w pojazdach autonomicznych odgrywają ważną rolę w zmniejszaniu liczby kolizji oraz rannych i śmiertelnych ofiar kolizji, ponieważ kolizje drogowe mogą nadal występować, zwłaszcza w fazie przejściowej transportu mieszanego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego;
41. podkreśla ryzyko związane z rosnącą tendencją do ruchu mieszanego obejmującego zarówno pojazdy tradycyjne, jak i autonomiczne, w związku z czym wzywa do przeprowadzania większej liczby badań w terenie w celu wsparcia zorientowanych na przyszłość prac badawczo-rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorstwa oraz organy publiczne i prywatne, a także w celu dostarczenia konkretnych danych, które pomogą należycie dostosować przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej;
42. podkreśla, że możliwym rozwiązaniem dla problemu istniejących luk i braków może być ustanowienie ram ubezpieczenia bez winy w przypadku szkód spowodowanych przez pojazdy autonomiczne;
43. podkreśla, że – jak stwierdzono w rezolucji z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie przepisów prawa cywilnego dotyczących robotyki ⁽¹⁾ – nie należy ograniczać odpowiedzialności w odniesieniu do rodzaju i zakresu szkody wymagającej odszkodowania, aby zagwarantować stosowną ochronę poszkodowanych;

Transport lotniczy

44. podkreśla niedawno przyjęte rozporządzenie EASA ⁽²⁾ w sprawie zaktualizowanych przepisów bezpieczeństwa lotniczego, które obejmują między innymi postanowienia zapewniające solidną podstawę prawną dla pierwszego w historii zestawu kompleksowych przepisów UE dla wszystkich rodzajów cywilnych bezzałogowych statków powietrznych; przypomina, jak bardzo konieczne było przyjęcie rozporządzenia EASA, biorąc pod uwagę fakt, że nowe technologie, jak bezzałogowe statki powietrzne, pojawiają się również w europejskiej przestrzeni powietrznej, oraz że wymaga to dostosowania istniejących ram regulacyjnych UE i zlikwidowania rozbieżności w przepisach krajowych;
45. wzywa Komisję, by bezzwłocznie przedstawiła szczegółowe zasady dla zautomatyzowanych statków powietrznych, które wymagają konkretnych i dostosowanych do potrzeb specyfikacji, zważywszy, że jedno podejście do bezzałogowych statków powietrznych i ich działania nie jest właściwe, aby zapewnić bezpieczną integrację zautomatyzowanych statków powietrznych w przestrzeni powietrznej dzielonej z załogowymi statkami powietrznymi; przypomina, że bezzałogowe statki powietrzne będą potrzebowały bezpiecznych i, w stosownych przypadkach, certyfikowanych systemów analitycznych, a także konkretnego otoczenia zarządzania przestrzenią powietrzną; podkreśla, że takie zasady mające zastosowanie do bezzałogowych statków powietrznych powinny uwzględniać charakter i ryzyko operacji lub działań, cechy operacyjne danego bezzałogowego statku powietrznego oraz cechy obszaru operacji, takie jak gęstość zaludnienia, charakterystyka powierzchni oraz obecność budynków i innych wrażliwych infrastruktury;
46. ponownie podkreśla znaczenie ochrony danych osobowych w przypadku korzystania ze zautomatyzowanych statków powietrznych w lotnictwie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 239.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

47. przypomina o przyjętej w 2016 r. deklaracji warszawskiej w sprawie bezzałogowych statków powietrznych jako bodźcu do tworzenia miejsc pracy i nowych możliwości biznesowych; ponownie podkreśla znaczenie planowanych działań mających na celu rozwój unijnego ekosystemu bezzałogowych statków powietrznych, który ma być gotowy do 2019 r. i działać w oparciu o zasady przewidziane w deklaracji z Rygi;

48. podkreśla znaczenie skoordynowanego rozwoju technologii i koncepcji operacji, które umożliwią bezpieczne włączenie statków powietrznych do ruchu w ramach usług zarządzania ruchem lotniczym zgodnie z celami programu U-Space, realizowanego przez Wspólne Przedsięwzięcie SESAR; uznaje działania przeprowadzone dotychczas przez Wspólne Przedsięwzięcie SESAR i uważa, że należy je nadal wspierać;

49. przypomina, że środki na finansowanie już działających programów badawczych i doświadczalnych w dziedzinie bezzałogowych statków powietrznych, takich jak program U-Space, muszą zostać zwiększone w kolejnych okresach programowania budżetowego; zauważa, że te doświadczenia, które umożliwiają obecnie testowanie w warunkach rzeczywistego ruchu licznej floty bezzałogowych statków powietrznych przy jednoczesnym zapewnieniu maksymalnego bezpieczeństwa w zarządzaniu ruchem lotniczym i warunkami jego bezpieczeństwa, będą mogły służyć za model do doświadczeń w dziedzinie pojazdów autonomicznych na lądzie;

50. zauważa, że niezbędne jest stworzenie odpowiednich obszarów testowych na potrzeby technologii autonomicznych statków powietrznych, w tym statków bezzałogowych, które zapewnią bezpieczne warunki przeprowadzania symulacji nowych rozwiązań technologicznych przed ich finalnym wdrożeniem;

Transport morski i transport śródlądowy drogą wodną

51. wskazuje na potencjał i wartość dodaną statków autonomicznych, zwłaszcza na śródlądowych drogach wodnych oraz w żegludze morskiej bliskiego zasięgu, co może prowadzić do spadku liczby wypadków na morzu i drogach wodnych, z których większość wynika z błędów ludzkiego;

52. podkreśla możliwości automatyzacji w eliminowaniu części błędów ludzkich i umożliwianiu personelowi na mostku poświęcenia więcej czasu na obserwację optyczną, szczególnie na wąskich szlakach morskich i na obszarach portowych; podkreśla jednak, że wymiana informacji i komunikacja są niezbędne dla bezpieczeństwa, szczególnie w bliskiej odległości od innych statków, dlatego też należy utrzymać obecność personelu na mostkach;

53. z zadowoleniem przyjmuje prace wykonane przez grupę roboczą PIANC nad inteligentną żeglugą oraz międzynarodową siecią statków autonomicznych;

54. wzywa Komisję, by określiła i zdefiniowała poziomy automatyzacji zarówno dla żeglugi śródlądowej, jak i morskiej oraz wspólne normy, w tym dla portów, w celu zharmonizowania i stymulowania stosowania statków autonomicznych w interakcji ze zautomatyzowanymi i niezautomatyzowanymi użytkownikami i infrastrukturą;

55. podkreśla znaczenie rozwoju i rozbudowy węzłów cyfrowych i połączonych korytarzy TEN-T w oparciu o nowoczesne terminale i wydajne elektroniczne systemy zarządzania ruchem, takie jak usługi informacji rzecznej i reński system informacji o portach (ang. Rhine Ports Information System – RPIS), aby osiągnąć pełny multimodalny system transportu autonomicznego;

56. wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii mającej na celu dalsze zwiększenie automatyzacji żeglugi śródlądowej, jej infrastruktury, torów wodnych i zarządzania ruchem oraz rozwój zautomatyzowanych portów, uwzględniającą pozycję portów śródlądowych jako węzłów multimodalnych podczas przygotowywania cyfrowego obszaru śródlądowych dróg wodnych;

57. wzywa do większego wspierania i promowania transgranicznych obszarów testowych oraz realizacji większej liczby projektów, takich jak NOVIMAR i bezzałogowa nawigacja morska za pomocą inteligencji w sieciach (MUNIN), współfinansowanych przez UE w ramach siódmego programu ramowego i programu „Horyzont 2020”, by dalej rozwijać w UE technologię żeglugi autonomicznej i zautomatyzowanej infrastruktury;

58. podkreśla, że normy mające zastosowanie do statków wymagają rozwinięcia i dostosowania do wymogów Międzynarodowej Organizacji Morskiej w celu ustanowienia międzynarodowych ram prawnych dotyczących bezpiecznej eksploatacji statków;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Transport kolejowy

59. wzywa Komisję, by w porozumieniu i ścisłej koordynacji z sektorem i innymi podmiotami stworzyła wspólne protokoły i standardy umożliwiające wdrożenie autonomicznych systemów pociągów i kolei lekkiej;

60. apeluje o poprawę warunków ramowych dla pojazdów autonomicznych w transporcie kolejowym i o przyspieszenie przejścia na kolej cyfrową; zauważa, że europejski system sterowania pociągami służy jako podstawa automatyzacji w sektorze kolejowym, możliwej do osiągnięcia dzięki połączeniu europejskiego systemu sterowania pociągami z automatyczną obsługą pociągu; wzywa Komisję Europejską do przyspieszenia wdrażania europejskiego systemu sterowania pociągami oraz traktowania tej kwestii priorytetowo w obecnych i przyszłych unijnych systemach finansowania;

61. podkreśla znaczenie blokad cyfrowych jako nowego, ważnego kroku w procesie cyfryzacji infrastruktury kolejowej oraz wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do wsparcia tego wdrażania;

62. wzywa Komisję do kontynuowania programu Shift2Rail w celu dalszego rozwoju w kierunku cyfrowej sieci kolejowej oraz w pełni zautomatyzowanej jazdy w ruchu kolejowym, łącznie z opracowaniem standardu systemu „ATO over ETCS”, jak również cyberbezpieczeństwa;

63. wskazuje na rosnące wyzwania dla mobilności w miastach związane z zatorami, a także możliwości radzenia sobie z tymi wyzwaniami za pośrednictwem kolejowych zautomatyzowanych systemów transportu publicznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by propagowały i wspierały projekty dotyczące tych wyzwań za pomocą innowacji w kolejowym zautomatyzowanym transporcie publicznym;

Prawa konsumenta i warunki konkurencji

64. wzywa Komisję Europejską, by stworzyła kompleksowe zasady dotyczące obowiązków i praw producenta, kierowcy i operatora na każdym poziomie automatyzacji dla wszystkich rodzajów transportu; podkreśla, że o obowiązkach tych należy jasno i zrozumiale informować kierowców lub operatorów za pomocą informacji umieszczonych na produkcie lub innych form komunikacji; uważa, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie bezpieczeństwa pojazdów i ich regularnej konserwacji w całym cyklu ich życia i podkreśla wspierającą rolę, jaką w tym zakresie może odegrać jednakowy dostęp do danych i zasobów pokładowych dla odnośnych podmiotów;

65. wzywa Komisję do zagwarantowania, że wszystkie systemy w pojazdach autonomicznych będą projektowane w sposób umożliwiający właścicielom lub użytkownikom pojazdu swobodny wybór konkurencyjnych dostawców usług, bez konieczności uzależniania się wyłącznie od usług oferowanych przez producenta pojazdu;

66. podkreśla konieczność zagwarantowania uczciwego dostępu do rynku niezależnym dostawcom usług motoryzacyjnych w zakresie serwisowania i naprawy pojazdów autonomicznych; przypomina, że tego rodzaju podmioty, w tym szczególnie producenci części oraz małe warsztaty i punkty serwisowe, stanowią ważny element konkurencji na rynku motoryzacyjnym i pozytywnie wpływają na dostępność i ceny tego rodzaju usług;

67. zauważa, że na zdigitalizowanym rynku usług motoryzacyjnych bezpośredni i terminowy dostęp do danych i funkcji w pojeździe będzie decydował o tym, czy rynek usług mobilności zautomatyzowanej i połączonej będzie podlegał uczciwej konkurencji; przypomina, że niezależni operatorzy odgrywają bardzo ważną rolę w całym łańcuchu dostaw w branży motoryzacyjnej;

68. przewiduje, że konkurencja na jednolitym rynku obsługi pojazdów autonomicznych może być zagrożona, jeżeli producenci będą utrudniać niezależnym serwisantom dostęp do systemów zainstalowanych w tego rodzaju pojazdach; podkreśla, że ten segment rynku powinien być objęty przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 461/2010⁽¹⁾;

69. podkreśla, że konsumenci powinni być informowani z wyprzedzeniem o nabywanych przez nich pojazdach i usługach naprawy, do których mają dostęp;

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 28.5.2010, s. 52.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

70. jest zdania, że przejście na zautomatyzowane pojazdy, oprócz pozytywnego wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego, zużycie paliwa, środowisko i tworzenie nowych miejsc pracy w sektorze telekomunikacyjnym i motoryzacyjnym, może również prowadzić do utraty miejsc pracy w sektorze transportu, a także mieć negatywne konsekwencje dla sektora ubezpieczeń, dlatego należy zająć się tymi kwestiami możliwie jak najszybciej, aby zapewnić sprawne przejście na tego typu transport;

Potrzeby w zakresie badań naukowych i edukacji

71. podkreśla konieczność rozwijania w UE kluczowych technologii autonomicznych (np. formalizacji oraz symulacji pracy ludzkiego mózgu oraz procesów poznawczych podczas prowadzenia pojazdu, systemów postrzegania środowiska oraz sztucznej inteligencji), aby utrzymać globalną konkurencyjność i tworzyć nowe miejsca pracy;

72. podkreśla, że wprowadzenie pojazdów autonomicznych na rynek wywrze głęboki wpływ na dystrybucję i konsumpcję towarów; uważa zatem, że należy pilnie ocenić ten wpływ i zapewnić środki wsparcia sektorów i osób, których on dotyczy;

73. wzywa do podejmowania inicjatyw zmierzających do określenia i rozwiązania kwestii zmian w oferowanym i poszukiwanym zatrudnieniu w świetle zapotrzebowania na nowe specjalistyczne umiejętności zarówno w produkcji pojazdów, jak i w ich profesjonalnym wykorzystaniu (np. za pośrednictwem kursów i szkoleń), aby ułatwić przejście na nowe formy mobilności;

74. wzywa Komisję, by wraz z państwami członkowskimi zaproponowała inicjatywy wspierające umiejętności, kształcenie i szkolenie potrzebne do utrzymania wiodącej roli UE w sektorze transportu autonomicznego; podkreśla, że ważne jest, aby państwa członkowskie uwzględniły te nowo pojawiające się tendencje w swoich programach kształcenia w celu zaspokojenia zapotrzebowania na wysoko wykwalifikowaną i wyspecjalizowaną siłę roboczą w różnych sektorach transportu;

75. przypomina, że w latach 2014–2020 w ramach programu „Horyzont 2020” przeznaczono 300 mln EUR na programy badań naukowych i innowacji dotyczące pojazdów zautomatyzowanych, i zaleca, aby programy te kontynuować i rozszerzać w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu w kolejnych wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 („Horyzont Europa”);

76. podkreśla znaczenie badań opartych na współpracy dla szybkiego rozwoju automatyzacji transportu dzięki zaangażowaniu całego ekosystemu innowacji;

77. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia – na wzór przedsięwzięć Shift2Rail na rzecz transportu kolejowego czy CleanSky na rzecz przemysłu lotniczego – w celu stworzenia strategicznej inicjatywy z udziałem przemysłu na rzecz transportu autonomicznego, która powinna być atrakcyjna dla obywateli UE, mieć znaczący sens handlowy, wywierać wpływ na unijny potencjał badawczo-innowacyjny w oparciu o szeroką współpracę przemysłu, społeczeństwa i świata akademickiego oraz sprzyjać zharmonizowanemu i interoperacyjnemu rozwojowi i wdrażaniu technologii, aby stworzyć globalnie skalowalny multimodalny system autonomicznego transportu;

78. podkreśla konieczność stworzenia w całej UE miejsc prowadzenia testów w warunkach odpowiadających rzeczywistym warunkom użytkowania w celu dokładnego sprawdzenia i rozwijania nowych technologii; wzywa wszystkie państwa członkowskie, by wyznaczyły do 2020 r. obszary miejskie i pozamiejskie, na których będzie można testować pojazdy autonomiczne w rzeczywistych warunkach jazdy, przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa ruchu drogowego na tych obszarach, oraz by zapewniły utworzenie unijnych transgranicznych i interoperacyjnych ram testowych;

79. podkreśla, że niektórzy obywatele UE wyrazili nieufność wobec zautomatyzowanej mobilności; podkreśla w związku z tym, że ustawodawcy muszą zająć się jej wymiarem etycznym, aby zwiększyć społeczną akceptację w tym względzie; apeluje o inwestycje w ekstensywne badania naukowe nad sztuczną inteligencją oraz innymi wymiarami zautomatyzowanej mobilności;

80. wzywa do szeroko zakrojonych badań naukowych nad długofalowymi skutkami transportu autonomicznego, takimi jak przystosowanie się konsumentów, akceptacja społeczna, reakcje fizjologiczne, aspekty fizyczne i mobilność społeczna, zmniejszenie liczby wypadków i ogólna poprawa transportu;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

81. apeluje do wszystkich zainteresowanych stron, w tym producentów pojazdów, dostawców części oraz oprogramowania i usług projektowych, a także państw członkowskich i zaangażowanych organów, by współpracowały w zakresie krzewienia innowacyjności, inwestowania w infrastrukturę odpowiednią dla zautomatyzowanej mobilności, zarówno na autostradach, jak i drogach miejskich, oraz ułatwiania testów transgranicznych; podkreśla potrzebę większych inwestycji w dostosowanie aktualnej oraz stworzenie nowej infrastruktury, a także poprawę cyfrowego połączenia dróg europejskich; zwraca uwagę, że obserwuje się nieufność obywateli Europy do jazdy zautomatyzowanej i dlatego też należy organizować kampanie uświadamiające, które podniosłyby poziom zaufania obywateli; apeluje o inwestycje w ekstensywne badania naukowe nad sztuczną inteligencją oraz etycznym wymiarem transportu autonomicznego i połączonego;

o

o o

82. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0010

Uwzględnianie aspektu płci w Parlamencie Europejskim**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim (2018/2162(INI))**

(2020/C 411/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w których zasada równouprawnienia płci została uznana za podstawową wartość Unii,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 8 i 19,
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który zawiera szczegółowe postanowienia w sprawie horyzontalnej zasady równości kobiet i mężczyzn, a także art. 6 TUE uznający, że Karta ma taką samą moc prawną jak Traktaty,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
- uwzględniając konwencję stambulską o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z dnia 11 maja 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.) i Pekin + 15 (2010 r.), a także dokument końcowy z konferencji przeglądowej Pekin + 20,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 ⁽²⁾, z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2010 ⁽³⁾, z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2011 ⁽⁴⁾, z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ⁽⁵⁾, a także z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach prac komisji ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 96.

⁽²⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 49.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 384.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 244 E z 18.10.2007, s. 225.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach prac komisji i delegacji ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uwzględniania tematyki płci w stosunkach zewnętrznych UE oraz w procesie budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie nowej strategii na rzecz praw kobiet i równouprawnienia płci w Europie po roku 2015 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w pracach Parlamentu Europejskiego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ustanowione w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽⁹⁾, w szczególności jego art. 1 lit. c) i d),
- uwzględniając wydaną w 2018 r. broszurę zatytułowaną „Kobiety w Parlamencie Europejskim”,
- uwzględniając opublikowane w sierpniu 2018 r. sprawozdanie roczne w sprawie zasobów kadrowych Parlamentu Europejskiego za 2017 r.,
- uwzględniając wytyczne dotyczące języka neutralnego płciowo w Parlamencie Europejskim,
- uwzględniając skierowane do Prezydium Parlamentu Europejskiego sprawozdanie Dimitriosia Papadimoulisa, wiceprzewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności, zatytułowane „Równość kobiet i mężczyzn w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego – aktualna sytuacja i perspektywy na lata 2017–2019”, które zostało przyjęte na posiedzeniu Prezydium w dniu 16 stycznia 2017 r.,
- uwzględniając plan działania na lata 2017–2019 dotyczący realizacji sprawozdania pt. „Równość kobiet i mężczyzn w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego – aktualna sytuacja i perspektywy na lata 2017–2019”,
- uwzględniając plan działania na rzecz promowania równouprawnienia płci i różnorodności w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego na lata 2014–2019,
- uwzględniając mandat Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności,
- uwzględniając swoje wytyczne dotyczące równości w odniesieniu do członków komisji selekcyjnych i osób rekrutujących zasiadających w komisjach selekcyjnych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lipca 2017 r. pt. „Lepsze miejsce pracy dla wszystkich: od równych szans do różnorodności i integracji (C(2017)5300) ⁽¹⁰⁾ oraz stanowiącą jego część kartę na rzecz różnorodności i integracji ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019” (SWD(2015)0278) ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 35.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 50 z 9.2.2018, s. 15.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0331.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽¹⁰⁾ <https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-equal-opportunities-diversity-inclusion-2017.pdf>

⁽¹¹⁾ <https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/diversity-inclusion-charter-2017-07-19-en.pdf>

⁽¹²⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/151203_strategic_engagement_en.pdf

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając strategię Rady Europy na rzecz równości płci na lata 2018–2023 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci, które stanowi załącznik do rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu rozporządzenia Rady w sprawie określenia wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 i które załączono do wieloletnich ram finansowych (WRF) ⁽²⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Unii Międzyparlamentarnej z 2011 r. zatytułowane „Parlamenty wyczulone na kwestie równości płci: ogólny przegląd dobrych praktyk”,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0429/2018),
- A. mając na uwadze, że zasada równouprawnienia płci stanowi podstawową zasadę UE i jest zapisana w Traktatach UE i w Karcie praw podstawowych; mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 TFUE Unia Europejska we wszystkich swoich działaniach zmierza do zniesienia nierówności, wspierania równouprawnienia płci i zwalczania dyskryminacji przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań;
- B. mając na uwadze, że osiągnięcie równouprawnienia płci ma w ogólnym ujęciu zasadnicze znaczenie dla ochrony praw człowieka, funkcjonowania demokracji, poszanowania praworządności oraz wzrostu gospodarczego, włączenia społecznego i zrównoważonego rozwoju, a uwzględnienie wymiaru płci ma znaczenie dla wszystkich obszarów polityki wchodzących w zakres kompetencji UE;
- C. mając na uwadze, że prawo do równości i gwarancja niedyskryminacji są podstawowymi zasadami leżącymi u podstaw uwzględniania aspektu płci; mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci oznacza ukierunkowanie na prawa, perspektywy i dobrostan kobiet, dziewcząt, osób LGBTIQ i osób o dowolnej tożsamości płciowej;
- D. mając na uwadze, że postępy w osiąganiu równości płci w UE nie tylko ulegają stagnacji w całej Unii, ale również odnotowuje się znaczne opóźnienia w tym względzie w niektórych państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że konwencja stambulska podkreśla znaczenie zmiany mentalności i nastawienia w celu wyrwania się ze spirali przemocy ze względu na płeć bez względu na formę, jaką ta przemoc przybiera; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest kształcenie na wszystkich szczeblach i we wszystkich grupach wiekowych w zakresie równości między kobietami a mężczyznami, przełamywania stereotypów ról przypisywanych płci oraz poszanowania integralności osobistej;
- F. mając na uwadze, że środki finansowe i zasoby kadrowe przeznaczane na zapewnianie rzeczywistych postępów w uwzględnianiu aspektu płci w kierunkach polityki, programach, inicjatywach i działaniach UE nie są wystarczające;
- G. mając na uwadze, że ludność Unii Europejskiej składa się w połowie z kobiet i w połowie z mężczyzn, ale skład Parlamentu Europejskiego odzwierciedla wyraźnie niedostateczną reprezentację kobiet, ponieważ stanowią one jedynie 36,1 % posłów; mając na uwadze, że o tej różnicy dodatkowo świadczy skład Prezydium Parlamentu, w którym zasiada 7 kobiet i 13 mężczyzn; mając na uwadze, że zrównoważona pod względem płci reprezentacja i różnorodność w organach Parlamentu przyczyniają się do przełamywania stereotypów, ograniczania dyskryminacji i zwiększania demokratycznej reprezentacji obywateli UE oraz legitymizacji podejmowanych przez Parlament decyzji;
- H. mając na uwadze, że kobiety stanowiły zaledwie 11 % osób mianowanych na stanowiska kierownicze wyższego szczebla w Parlamencie (dyrektorzy generalni i dyrektorzy) w 2016 r. i zaledwie 33 % w 2017 r.;
- I. mając na uwadze, że w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 5 dąży się do „osiągnięcia równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt” w perspektywie 2030 r. i że cel ten jest celem przekrojowym w zakresie wszystkich siedemnastu celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że uwzględnianie problematyki płci jest narzędziem skutecznego, długotrwałego i zrównoważonego sprawiedliwego rozwoju, co ma pozytywny wpływ na realizację celów związanych z ograniczaniem ubóstwa; mając jednak na uwadze, że postępy w dziedzinie

⁽¹⁾ <https://rm.coe.int/prems-093618-gbr-gender-equality-strategy-2023-web-a5/16808b47e1>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0455.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

równouprawnienia płci dokonują się bardzo powoli, a w wielu państwach na całym świecie⁽¹⁾, w tym w Europie, zmiany są jedynie minimalne; mając na uwadze, że realizacja celu zrównoważonego rozwoju nr 5 przyniosła mieszane rezultaty w państwach członkowskich UE i pomiędzy nimi, a także mając na uwadze, że odsetek kobiet zasiadających w parlamentach narodowych i na stanowiskach decyzyjnych nadal nie dorównuje mężczyznom⁽²⁾;

- J. mając na uwadze, że przeprowadzanie ocen wpływu w aspekcie płci jest konieczne do oceny i określenia prawdopodobieństwa negatywnego oddziaływania wszelkich decyzji na równouprawnienie płci; mając na uwadze, że w związku z tym zasadnicze znaczenie ma analiza budżetów z perspektywy płci w celu dostarczenia informacji na temat różnych możliwych skutków wszelkiego przydziału i podziału środków budżetowych dla równouprawnienia płci, a także w celu zwiększenia przejrzystości i rozliczalności;
- K. mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci uznaje się za skuteczną i ogólnie przyjętą strategię mającą na celu osiągnięcie równouprawnienia płci i zwalczanie dyskryminacji poprzez reorganizację, usprawnienia, rozwój i ocenę procesów politycznych, tak aby podmioty zaangażowane w kształtowanie polityki włączały perspektywę równouprawnienia płci do wszystkich strategii politycznych, środków regulacyjnych i programów wydatkowania oraz na wszystkich szczeblach i etapach; mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci dostarcza kluczowych narzędzi do tego, aby we wszystkich obszarach polityki i działaniach systematycznie uwzględniać różnice pomiędzy warunkami, sytuacją i potrzebami kobiet i mężczyzn, a także umacniać równouprawnienie płci i promować równe prawa i zrównoważoną pod względem płci reprezentację na różnych szczeblach administracyjnych, politycznych, społecznych i gospodarczych oraz w procesie podejmowania decyzji;
- L. mając na uwadze, że potrzebna jest szersza współpraca międzyinstytucjonalna w sprawie uwzględniania aspektu płci między Parlamentem, Radą i Komisją w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia perspektywy płci na wszystkich etapach budżetu, polityki, programów i inicjatyw Unii, co ułatwiłoby działania Parlamentu w zakresie uwzględniania aspektu płci;
- M. mając na uwadze, że poprawki mające na celu włączenie perspektywy płci przyjęte przez Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia i przedstawiane do zatwierdzenia przez inne komisje stanowią skuteczne narzędzie gwarantujące, że równouprawnienie płci będzie należycie uwzględniane w sprawozdaniach i rezolucjach Parlamentu Europejskiego;
- N. mając na uwadze, że sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w wymiarze planowania i programowania przyczynia się do umacniania równouprawnienia płci i przestrzegania praw kobiet i jest jednym z kluczowych narzędzi wykorzystywanych przez decydentów politycznych do promowania równouprawnienia płci, niemniej jednak nadal nie jest systematycznie stosowane przez żadną z instytucji UE;
- O. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi⁽³⁾ kobiety stanowią 59 % personelu Parlamentu, ale wciąż są niewystarczająco reprezentowane na wszystkich szczeblach kierowniczych; mając na uwadze, że liczba kobiet na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla wręcz zmalała od czerwca 2017 r., natomiast liczba kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego szczebla zwiększyła się tylko nieznacznie;
- P. mając na uwadze, że w wydanym w 2017 r. sprawozdaniu wiceprzewodniczącego Parlamentu Dimitriosa Papadimoulisa dotyczącym równouprawnienia płci ustanowione zostały trzy cele dotyczące reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego i wyższego szczebla, które mają zostać osiągnięte do 2019 r.: 30 % kobiet na szczeblu dyrektora generalnego, 35 % kobiet na szczeblu dyrektora oraz 40 % kobiet na szczeblu kierownika działu, a także mając na uwadze, że w opracowanym następnie planie działania wskazano, jak należy osiągnąć te cele;
- Q. mając na uwadze, że z myślą o promowaniu uwzględniania aspektu płci w pracach komisji i delegacji Parlamentu wyznacza się – w każdej komisji i Konferencji Przewodniczących Delegacji – posła odpowiedzialnego za uwzględnianie aspektu płci, który dzieli się doświadczeniami i najlepszymi praktykami w ramach sieci ds. uwzględniania aspektu płci;
- R. mając na uwadze, że zapewnienie spójności między wewnętrzną polityką dotyczącą zasobów kadrowych stosowaną przez Parlament i inne instytucje unijne oraz podejmowanymi przez nie zewnętrznymi działaniami w dziedzinie promowania równouprawnienia płci i praw osób LGBTIQ ma kluczowe znaczenie dla wiarygodności tych instytucji;

(1) „The Global Gender Gap Report 2016” [Sprawozdanie na temat zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć za 2016 r.] Światowe Forum Ekonomiczne, 2016, <https://www.weforum.org/reports/the-global-gender-gap-report-2016>

(2) „Sustainable development in the European Union: Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context” [Zrównoważony rozwój w Unii Europejskiej – Sprawozdanie z monitorowania postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju w kontekście UE], Eurostat 2018 r., <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/9237449/KS-01-18-656-EN-N.pdf/2b2a096b-3bd6-4939-8ef3-11cfc14b9329>

(3) Sprawozdanie pt. „Women in the European Parliament” [Kobiety w Parlamencie Europejskim], Parlament Europejski, 8 marca 2018 r., http://www.europarl.europa.eu/RegData/publications/2018/0001/P8_PUB%282018%290001_PL.pdf

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- S. mając na uwadze, że w 2014 r. do regulaminu Parlamentu Europejskiego wprowadzono zapis, zgodnie z którym różnorodność Parlamentu musi znajdować odzwierciedlenie w składzie prezydium każdej komisji parlamentarnej, przy czym w skład prezydium nie mogą wchodzić wyłącznie mężczyźni lub wyłącznie kobiety;
- T. mając na uwadze, że wyższe stanowiska kierownicze w Parlamencie są obsadzone wyłącznie przez Prezydium Parlamentu Europejskiego;
- U. mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci w Parlamencie Europejskim musi odbywać się z należyтым uwzględnieniem praw, perspektyw i dobrostanu osób LGBTIQ i osób o różnych tożsamościach płciowych; mając na uwadze, że chociaż Parlament przywiązuje coraz większą wagę do kwestii LGBTIQ, to osoby LGBTIQ są stosunkowo słabo wyeksponowane, a ich głos jest słaby;
- V. mając na uwadze, że zachodzi potrzeba uznania społecznej i politycznej wartości organizacji kobiecych i przestrzeni kobiet, ich historii i pracy oraz ich kluczowej roli w zapobieganiu przemocy ze względu na płeć i promowaniu równouprawnienia płci, samostanowienia kobiet i dialogu międzykulturowego; mając na uwadze, że nie ma świadomego uwzględniania problematyki płci bez miejsc, które mogą sprzyjać samostanowieniu kobiet i budować ich autorytet oraz pozwalać na zwalczanie przemocy wobec kobiet;
- W. mając na uwadze, że wciąż niekiedy podważa się zasadność obecności kobiet w sferze politycznej, oraz mając na uwadze, że kobiety padają ofiarami stereotypów, które zniechęcają je do angażowania się w politykę, co widać wyjątkowo wyraźnie wszędzie tam, gdzie kobiety są niedostatecznie reprezentowane w polityce;
- X. mając na uwadze, że kobiety mają w UE takie same prawa polityczne i obywatelskie co mężczyźni, ale mimo to często stają w obliczu nierówności społecznych, społecznych lub ekonomicznych;
- Y. mając na uwadze, że równouprawnienie płci przyczynia się do bardziej kompleksowej debaty i lepszego podejmowania decyzji, ponieważ może skutkować uwzględnieniem w pluralistyczny sposób wszystkich punktów widzenia;
- Z. mając na uwadze, że instytucje muszą odpowiadać za unikanie segregacji pionowej i poziomej pod względem płci;
- AA. mając na uwadze, że Parlament od wielu lat angażuje się w promowanie równouprawnienia płci, oraz mając na uwadze, że Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia jest odpowiedzialna za wdrażanie i dalszy rozwój uwzględniania aspektu płci we wszystkich sektorach polityki;
- AB. mając na uwadze, że Parlament powinien nadal zwalczać molestowanie seksualne i stosować odpowiednie środki;
- AC. mając na uwadze, że Parlament posiada szereg różnych organów odpowiedzialnych za rozwój i wdrażanie uwzględniania aspektu płci oraz promowanie równości płci i różnorodności, zarówno na szczeblu politycznym, jak i administracyjnym, takich jak Grupa Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności, Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia, sieć ds. uwzględniania aspektu płci, Dział Równości Szans i Różnorodności, Komitet ds. Równych Szans i Różnorodności (COPEC), Égalité, stowarzyszenie osób LGBTI + pracowników instytucji UE, Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony w Miejscu Pracy oraz Grupa Koordynatorów ds. Równości Szans i Różnorodności; mając jednak na uwadze, że nie istnieje wyraźna koordynacja lub spójność między tymi organami;
- AD. mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci to proces, który wymaga szczególnych umiejętności i wiedzy, a także zaangażowania i jako taki jest skuteczny tylko wtedy, gdy towarzyszy mu działalność w zakresie podnoszenia świadomości i budowania zdolności w instytucjach i wśród pracowników;
- AE. mając na uwadze, że Parlament zobowiązał się już w 2003 r. do przyjęcia i wdrożenia planu polityki w zakresie uwzględniania aspektu płci, którego priorytetem jest włączenie perspektywy płci do prac komisji i delegacji przy wykorzystaniu konkretnych narzędzi służących promowaniu, zwiększaniu świadomości i wdrażaniu zasady uwzględniania aspektu płci w ich codziennej pracy;

Uwagi ogólne

1. potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci zarówno w zakresie polityki, inicjatyw i programów UE, jak i na wszystkich szczeblach politycznych, związanych ze sporządzaniem budżetu, administracyjnych i wykonawczych Unii;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

2. apeluje, aby – analogicznie do ostatnich wieloletnich ram finansowych – nowym wieloletnim ramom finansowym towarzyszyło wspólne oświadczenie Parlamentu, Komisji i Rady, w którym zobowiązują się one, że roczne procedury budżetowe zastosowane w przypadku wieloletnich ram finansowych obejmą, w stosownych przypadkach, elementy uwzględniające aspekt równouprawnienia płci, z uwzględnieniem sposobów, w jakie ogólne ramy finansowe Unii przyczyniają się do osiągnięcia celu, którym jest osiągnięcie równości płci, i zapewniają uwzględnianie aspektu płci;
3. ponawia apel do Komisji o przedstawienie autentycznej europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia w formie komunikatu, który będzie zawierał jasne i – w miarę możliwości – wymierne cele oraz zostanie przetłumaczony na wszystkie języki urzędowe UE, aby mógł zostać szerzej rozpowszechniony i lepiej zrozumiany przez obywateli oraz podmioty społeczne i gospodarcze;
4. uważa, że Parlament powinien tworzyć i rozwijać kulturę różnorodności i integracji oraz bezpiecznego środowiska pracy dla wszystkich, a także że środki przekrojowe służące zapewnieniu dobrobytu wszystkim pracownikom i posłom do PE powinny iść w parze z ukierunkowanymi środkami, aby osiągnąć zrównoważoną pod względem płci reprezentację zarówno na szczeblu administracyjnym, jak i politycznym;
5. podkreśla, że uwzględnianie aspektu płci może również oznaczać wprowadzanie konkretnych działań ukierunkowanych na kobiety lub mężczyzn w celu rozwiązania problemu utrzymujących się nierówności, lub zmiany głównego nurtu polityki w celu uwzględnienia różnorodności sytuacji osób lub grup;
6. wyraża uznanie dla kobiet i mężczyzn będących wzorami do naśladowania w zakresie równości płci oraz dla inicjatyw na szczeblu administracyjnym i politycznym Parlamentu aktywnie przyczyniających się do równouprawnienia płci i równości szans; ponadto zachęca do promowania różnych wzorców do naśladowania w zakresie przewyższania wszelkiego rodzaju stereotypów związanych z płcią;
7. podkreśla, że osiągnięcie równouprawnienia płci nie jest kwestią kobiet, lecz powinno obejmować całe społeczeństwo;
8. ubolewa nad faktem, że w komunikacji wizualnej Parlamentu czasem wykorzystywane są stereotypy dotyczące płci, a także stereotypy oparte na orientacji seksualnej i tożsamości płciowej; przypomina w związku z tym o znaczeniu odzwierciedlania i promowania równouprawnienia płci w materiałach informacyjnych we wszystkich sektorach polityki;
9. przypomina, że uwzględnianie aspektu płci obejmuje wybory polityczne, proces podejmowania decyzji, procedury i praktyki, a także wdrażanie, monitorowanie i ocenę; podkreśla w związku z tym, że aby kompleksowo ocenić sytuację w zakresie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie, należy wziąć pod uwagę nie tylko treść polityki, ale także reprezentację kobiet i mężczyzn w administracji i w procesie podejmowania decyzji;
10. wyraża zaniepokojenie faktem, że reprezentacja kobiet na kluczowych stanowiskach Parlamentu związanych z podejmowaniem decyzji na szczeblu politycznym i administracyjnym pozostaje na niskim poziomie oraz że Parlament musi zadbać o równomierny podział stanowisk decyzyjnych między płciami;
11. ubolewa nad brakiem spójności i koordynacji między różnymi podmiotami zajmującymi się równouprawnieniem płci i różnorodnością w Parlamencie; ponawia swój apel o poprawę wewnętrznej koordynacji w celu osiągnięcia wyższego stopnia uwzględniania aspektu płci, w tym w rekrutacji personelu, organizacji pracy, decyzjach roboczych i procedurach;
12. pochwala decyzję Parlamentu o uhonorowaniu Simone Veil, pierwszej kobiety na stanowisku przewodniczącego instytucji UE i zagorzałej orędowniczki praw kobiet, w szczególności legalnej aborcji i praw reprodukcyjnych, przez nazwanie jej imieniem Nagrody w dziedzinie Równości i Różnorodności, którą wręcza się w celu wyróżnienia i uznania dobrych praktyk oraz osób stanowiących wzorce do naśladowania w zakresie równych szans w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego; zaleca zwiększenie widoczności tej ważnej nagrody i poprawy wiedzy na jej temat;
13. podkreśla znaczenie dialogu z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami, takimi jak organizacje społeczeństwa obywatelskiego zrzeszające kobiety, oddolne grupy działające na rzecz praw kobiet i równouprawnienia płci, ruchy kobiece, instytucje międzynarodowe, środowiska akademickie i parlamenty narodowe, podczas opracowywania narzędzi i gromadzenia danych; przypomina, że zaangażowanie tych podmiotów jest ważne dla poprawy procesów uwzględniania aspektu płci w UE oraz dla wspierania wzajemnej wymiany służącej promowaniu najlepszych praktyk;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Narzędzia uwzględniania aspektu płci

14. wzywa do podjęcia skutecznych środków w celu zapewnienia rzeczywistego równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Parlamencie Europejskim; podkreśla w tym kontekście, że przede wszystkim środki mające na celu przeciwdziałanie molestowaniu seksualnemu mają ogromne znaczenie; podkreśla w szczególności potrzebę podjęcia działań uświadamiających i szkoleniowych;

15. z zadowoleniem przyjmuje zmienione wytyczne dotyczące języka neutralnego płciowo w Parlamencie Europejskim, opublikowane w lipcu 2018 r., które obecnie lepiej odzwierciedlają zmiany językowe i kulturowe oraz zawierają praktyczne porady we wszystkich językach urzędowych UE na temat posługiwania się językiem równouprawnienia płci i równości płci; przypomina, że w 2008 r. Parlament jako jedna z pierwszych organizacji międzynarodowych przyjął wielojęzyczne wytyczne dotyczące języka neutralnego płciowo; przypomina o znaczeniu budowania szerokiego poparcia społecznego dla wytycznych i zachęca wszystkich posłów do Parlamentu Europejskiego, a także urzędników do konsekwentnego promowania i stosowania tych wytycznych w swojej pracy;

16. uznaje pracę sieci ds. uwzględniania aspektu płci, z zadowoleniem przyjmuje włączenie przedstawicieli Konferencji Przewodniczących Delegacji do sieci ds. uwzględniania aspektu płci i wzywa do dalszego rozwoju tej sieci;

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość komisji parlamentarnych przyjęło plany działania dotyczące uwzględniania aspektu płci w swojej pracy, oraz że wiele z nich przedstawiło je już sieci ds. uwzględniania aspektu płci; w związku z tym zwraca się do pozostałych komisji, aby poszły za ich przykładem; zwraca jednak uwagę na niejednorodność tych planów i brak ich wdrażania; wzywa do przyjęcia wspólnego planu działania Parlamentu Europejskiego na rzecz równouprawnienia płci, który powinien przynajmniej zawierać postanowienia dotyczące równej reprezentacji płci we wszystkich pracach parlamentarnych i organach Parlamentu, wprowadzenia perspektywy płci we wszystkich działaniach politycznych i w organizacji pracy Parlamentu, a także stosowania języka neutralnego płciowo we wszystkich dokumentach; wnosi o odpowiednią zmianę Regulaminu;

18. ubolewa, że w ostatniej reformie Regulaminu nie uwzględniono procedur mających na celu uwzględnianie aspektu płci;

19. przyjmuje z zadowoleniem postępy poczynione w ostatnich latach w zakresie przyjmowania planów działania na rzecz równouprawnienia płci w większości komisji parlamentarnych;

20. wzywa do ściślejszej współpracy między komisjami parlamentarnymi, której celem będzie rzeczywiste uwzględnianie aspektu płci w ich sprawozdaniach oraz podkreśla znaczenie szanowania przez wszystkie komisje parlamentarne kompetencji Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, zarówno poprzez przyjmowanie poprawek uwzględniających aspekt płci, złożonych przez komisję, jak i poprzez współdziałanie w celu unikania sporów kompetencyjnych;

21. ponownie podkreśla znaczenie stosowania zasady sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci na wszystkich szczeblach procedury budżetowej; ubolewa z powodu braku mechanizmów sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w instytucjach UE pomimo silnego zaangażowania na ich rzecz; wzywa właściwe organy Parlamentu do włączenia perspektywy płci i stosowania wskaźników płci przy opracowywaniu i przyjmowaniu preliminarza budżetowego Parlamentu oraz w trakcie całego procesu udzielania absolutorium;

22. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Parlamentu z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE; podkreśla, że molestowanie seksualne jest poważnym przestępstwem, które w większości przypadków nie jest wystarczająco zgłaszane, stanowi skrajną formę dyskryminacji ze względu na płeć i jedną z największych przeszkód w osiągnięciu równouprawnienia płci; przyjmuje z zadowoleniem decyzję Prezydium z dnia 2 lipca 2018 r. w sprawie przeglądu funkcjonowania komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące molestowania w sprawach z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego i jego procedur rozpatrywania skarg, jednocześnie zdecydowanie popierając art. 6, który stanowi, że sekretarz generalny powołuje dwóch doradców eksperckich – lekarza z Służby Medycznej i urzędnika Wydziału Prawnego – , a także dodanie do przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego art. 34a, który dotyczy konsekwencji finansowych w przypadku stwierdzenia molestowania akredytowanego asystenta parlamentarnego;

23. z zadowoleniem przyjmuje nowe środki, zgodnie z apelem zawartym w rezolucji Parlamentu z dnia 26 października 2017 r., przeciwko molestowaniu przyjęte przez Parlament, które weszły w życie z dniem 1 września 2018 r., a mianowicie:

a) zapewnienie komitetowi doradczemu specjalnego i stałego sekretariatu działającego przy Sekretariacie Prezydium i Kwestorów, zatrudniającego większą liczbę regularnie szkolonych i wyspecjalizowanych pracowników zajmujących się wyłącznie sprawami związanymi z molestowaniem;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- b) umożliwienie drugiemu akredytowanemu asystentowi parlamentarnemu uczestniczenia w posiedzeniach komitetu jako pełnoprawnemu członkowi w celu rozwiązania problemu restrykcyjnego kworum i obciążenia pracą akredytowanego asystenta parlamentarnego;
- c) zapewnienie, aby Regulamin Parlamentu (art. 11 i 166) uwzględniał kary za molestowanie oraz obejmował Kodeks właściwego postępowania w miejscu pracy dla posłów do Parlamentu Europejskiego, a każdy poseł przygotował i podpisał oświadczenie, że zapoznał się z kodeksem i potwierdza, że będzie przestrzegał jego zasad, które zostaną przedłożone przewodniczącemu oraz że wszystkie oświadczenia (podpisane lub niepodpisane) zostaną opublikowane na stronie internetowej Parlamentu;
- d) udzielanie akredytowanym asystentom parlamentarnym lepszych informacji na temat możliwości pokrycia przez Parlament wszystkich kosztów prawnych, a także otrzymywania wsparcia w trakcie całego procesu;

24. niemniej jednak wyraża głębokie ubolewanie z powodu powolnych i niewystarczających postępów w realizacji innych zasadniczych zaleceń zawartych w rezolucji Parlamentu; domaga się, aby przewodniczący i administracja Parlamentu zwracali uwagę na pełne wdrożenie wszystkich wymaganych środków, w szczególności za pomocą planu działania na lata 2017–2019 dotyczącego „środków zapobiegawczych i środków wczesnego wsparcia umożliwiających reagowanie na konflikty i przypadki molestowania z udziałem posłów oraz akredytowanych asystentów parlamentarnych, stażystów lub innych członków personelu”, który powinien zostać jak najszybciej poddany przeglądowi w celu odpowiedniego uwzględnienia co najmniej następujących postulatów zawartych w rezolucji i przedstawić wyraźnie określone ramy czasowe ich realizacji:

- a) zapewnienie obowiązkowych szkoleń dla wszystkich posłów do PE i członków personelu;
- b) powołanie grupy zadaniowej złożonej z niezależnych ekspertów zewnętrznych, która byłaby upoważniona do badania przypadków molestowania seksualnego w Parlamencie Europejskim i do oceny funkcjonowania dwóch komitetów zajmujących się sprawami molestowania;
- c) wzmocnienie pozycji komitetów zajmujących się przeciwdziałaniem molestowaniu poprzez połączenie ich w jeden komitet o zmiennym składzie zależnym od poszczególnych przypadków oraz włączenie do jego składu, w charakterze stałych członków, ekspertów takich jak prawnicy i lekarze;

25. wzywa w tym kontekście Komisję do dalszego monitorowania regularnego stosowania i wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i rady 2006/54/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾, która w przypadkach dyskryminacji ze względu na płć przewiduje przeniesienie ciężaru dowodu;

26. ponawia swój apel do Biura Analiz Parlamentu Europejskiego o przeprowadzanie regularnych szczegółowych badań jakościowych i ilościowych dotyczących postępów w zakresie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie oraz funkcjonowania związanych z tym struktur organizacyjnych, a także o opracowanie ocen wpływu w aspekcie płci i analizy pod kątem płci; apeluje o częstsze, systematyczne i okresowe gromadzenie danych i statystyk segregowanych według kryterium płci w ocenach skutków polityki i programów, a także w procesie kształtowania polityki w celu analizy postępów w zakresie równouprawnienia płci, przedstawienia dokładnej mapy różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, dokonania oceny osiągnięć lub regresji oraz informowania o podejmowaniu decyzji w oparciu o dowody;

27. ponawia apel o zorganizowanie obowiązkowych szkoleń na temat poszanowania i godności dla wszystkich posłów do Parlamentu Europejskiego i pracowników Parlamentu Europejskiego oraz w każdym przypadku na początku nowej kadencji;

28. przypomina o znaczeniu budowania zdolności w zakresie uwzględniania aspektu płci we wszystkich instytucjach UE poprzez zagwarantowanie, że prowadzone szkolenia odzwierciedlają kwestię płci, oraz zapewnienie specjalnych programów szkoleniowych w zakresie równouprawnienia płci we wszystkich sektorach polityki; wyraża pełne poparcie dla opracowania ukierunkowanych i regularnych szkoleń z zakresu uwzględniania aspektu płci, w szczególności specjalnych programów szkoleniowych dla kobiet posiadających zdolności przywódcze; zachęca Dyрекcję Generalną ds. Personelu, by zapewniła szkolenie w zakresie uwzględniania aspektu płci dla posłów, asystentów i pracowników Parlamentu Europejskiego, a grupy polityczne Parlamentu, aby zapewniły swoim pracownikom szkolenia z zakresu uwzględniania aspektu płci;

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje opracowane przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) narzędzie umożliwiające parlamentom analizę uwzględniania aspektu płci, które ma pomóc Parlamentowi Europejskiemu oraz parlamentom narodowym i regionalnym w dokonywaniu oceny poziomu uwzględniania aspektu płci i doprowadzaniu do jego podwyższenia; wzywa administrację i grupy polityczne Parlamentu do zapewnienia odpowiednich działań następczych na podstawie wniosków sformułowanych w toku tej oceny;

30. wzywa EIGE do regularnego przekazywania informacji komisjom parlamentarnym i Komisji w celu podkreślenia perspektywy płci we wszystkich obszarach polityki oraz do udostępnienia opracowanych przez nią danych i narzędzi, w tym dotyczących sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, umieszczonych na platformie służącej uwzględnianiu aspektu płci, w ramach szerszego procesu budowania zdolności skierowanego również do pracowników i asystentów parlamentarnych;

Szczebel polityczny

31. wyraża uznanie dla utworzenia w 2016 r. w Parlamencie Europejskim stanowiska stałego sprawozdawcy ds. uwzględniania aspektu płci oraz aktywnego zaangażowania stałego sprawozdawcy w prace Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności; zaleca w związku z tym, aby Parlament utrzymał to stanowisko także podczas kadencji parlamentarnej 2019–2024;

32. uważa, że silniejsze stosunki międzyinstytucjonalne w dziedzinie uwzględniania aspektu płci mogą przyczynić się do opracowania strategii politycznych UE uwzględniających aspekt płci; ubolewa, że nie nawiązano dotychczas zorganizowanej współpracy w zakresie uwzględniania aspektu płci z innymi partnerami instytucjonalnymi, takimi jak Komisja, Rada i EIGE;

33. podkreśla znaczenie zwiększenia obecności niedostatecznie reprezentowanej płci, czyli zwykle kobiet, na listach wyborczych; zachęca europejskie partie polityczne i ich członków do zapewnienia zrównoważonej pod względem płci reprezentacji kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. przez wykorzystanie list w systemie suwakowym lub innych metod, takich jak listy z zachowaniem zasady parytetu; opowiada się za równowagą mężczyzn i kobiet na wszystkich szczeblach;

34. wzywa grupy polityczne Parlamentu na kadencję 2019–2024 do zapewnienia zrównoważonego pod względem płci składu organów zarządzających Parlamentu Europejskiego i, mając na względzie osiągnięcie tego celu, zaleca, aby zgłaszały one jako kandydatów na stanowiska przewodniczącego, wiceprzewodniczącego, członka Prezydium oraz przewodniczących komisji i delegacji zarówno posłów, jak i posłanki;

35. zaleca, aby poszczególne grupy polityczne Parlamentu na kadencję 2019–2024 wybrały dwoje posłów – mężczyznę i kobietę – na stanowisko współprzewodniczących swoich grup;

36. zachęca grupy polityczne Parlamentu na kadencję 2019–2024 do uwzględnienia celu, jakim jest osiągnięcie jednakowej reprezentacji płci przy mianowaniu posłów do wszystkich komisji i delegacji, a w szczególności do wyznaczenia jako członków i zastępców członków Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia takiej liczby parlamentarzystów, która uwzględni równość płci, tak aby zachęcić mężczyzn do angażowania się w politykę w dziedzinie równouprawnienia płci;

37. proponuje zbadanie sposobów na utworzenie sieci kobiet w Parlamencie, obejmującej sieci krajowe, ponieważ formalne lub nieformalne sieci nie tylko usprawniają procesy pracy, ale także odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu informacji, wzajemnej pomocy i coachingu, a także dostarczają wzorców do naśladowania;

38. zachęca grupy polityczne Parlamentu do przyjęcia strategii uwzględniania aspektu płci w celu zapewnienia, by ich propozycje uwzględniały ich wpływ na równouprawnienie płci;

39. zwraca się do Sekretarza Generalnego i Prezydium do stosowania – w odniesieniu do obsadzania stanowisk kierowniczych wyższego szczebla – tej samej zasady, która jest stosowana w odniesieniu do obsadzania stanowisk kierownika działu, tj. do wprowadzenia obowiązku umieszczania na krótkich listach trzech odpowiednich kandydatów, przy założeniu, że każda płeć powinna być reprezentowana przez co najmniej jednego kandydata, i przyjęcia podejścia, zgodnie z którym w sytuacji, w której wszystkie kryteria (np. kwalifikacje, doświadczenie) są spełnione na tym samym poziomie, preferowaną płcią powinna być płeć niewystarczająco reprezentowana; zauważa, że w razie gdyby wymogi te nie zostały spełnione, należy ponownie ogłosić informację o naborze na to stanowisko;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

40. stanowczo potępia mizoginistyczny język używany wielokrotnie w sali posiedzeń plenarnych; z zadowoleniem przyjmuje sankcje nałożone przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i zatwierdzone przez Prezydium wobec posła do Parlamentu Europejskiego, który na posiedzeniu plenarnym w dniu 1 marca 2017 r. czynił uwagi uwłaczające godności kobiet; jest zaniepokojony decyzją Sądu Unii Europejskiej z dnia 31 maja 2018 r., w której Sąd stwierdził nieważność decyzji przewodniczącego i Prezydium w oparciu zarówno o wykładnię odnośnych przepisów Regulaminu, jak i orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w przedmiocie art. 10 EKPC (wolność słowa); apeluje do komisji przedmiotowo właściwej w kwestiach dotyczących Regulaminu o wprowadzenie zmian do obowiązujących przepisów w celu zapewnienia poszanowania i godności w sali posiedzeń plenarnych przez cały czas, a w szczególności o dodanie klauzuli wymagającej od posłów, aby podczas debat parlamentarnych powstrzymywali się od używania mowy nienawiści lub języka dyskryminującego ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, narodowość, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub wyznanie, przekonania polityczne lub innego rodzaju, przynależność do mniejszości narodowej, niepełnosprawność, wiek lub orientację płciową, oraz stanowiącej, że w przypadku nieprzestrzegania tej klauzuli mają zastosowanie przykładowe sankcje;

41. przyjmuje z zadowoleniem dostępność szkoleń zawodowych na temat nieświadomych uprzedzeń i molestowania oraz podkreśla, że takie szkolenia powinny zwracać szczególną uwagę na kwestie równouprawnienia płci i osób LGBTIQ oraz powinny być obowiązkowe dla kadry kierowniczej i członków komisji rekrutacyjnej i zdecydowanie zalecane dla reszty personelu;

42. wyraża uznanie dla opublikowanej w 2017 r. strategii Komisji na rzecz różnorodności i włączenia; wzywa Parlament do wykorzystania tego dobrego przykładu, do pełnego przyjęcia zarządzania różnorodnością oraz do uznania, docenienia i włączenia pracowników o różnej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej;

Szczebel administracyjny

43. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Dimitriosa Papadimoulisa zatytułowane „Równość kobiet i mężczyzn w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego – aktualna sytuacja i perspektywy na lata 2017–2019” oraz plan działania dotyczący wdrożenia tego sprawozdania; wyraża uznanie dla postępów w realizacji konkretnych działań przewidzianych w planie działania, a także dla wyraźnie określonych w nim ram czasowych dotyczących konkretnych środków w zakresie zarządzania, szkolenia zawodowego, podnoszenia świadomości na temat równouprawnienia płci, środków w zakresie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz regularnego monitorowania równowagi płci z wykorzystaniem statystyk; wzywa do przyspieszenia postępów w dążeniu do osiągnięcia ustalonych na 2019 r. celów w dziedzinie równouprawnienia płci;

44. wzywa Grupę Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności do przeprowadzania co dwa lata strukturalnej i szczegółowej oceny realizacji planu działania w dziedzinie równouprawnienia płci na podstawie prezentacji przygotowanej przez DG ds. Personelu;

45. jest zaniepokojony faktem, że pomimo zdecydowanych deklaracji instytucjonalnych i politycznych cele w zakresie równouprawnienia płci nie są wyraźnie określone w dokumentach budżetowych Parlamentu ani uwzględniane na wszystkich etapach procedury budżetowej;

46. proponuje, aby Dyrekcja Generalna ds. Personelu opracowała dobrowolną ankietę, którą wypełniałyby kobiety, zwłaszcza na stanowiskach kierowniczych średniego szczebla, dotyczącą motywacji, przeszkód i możliwości, aby lepiej poznać bariery w ubieganiu się o stanowiska kierownicze wyższego szczebla;

47. przyjmuje z zadowoleniem roczne sprawozdanie w sprawie zasobów ludzkich sporządzone przez Parlament;

48. przypomina, że jeśli chodzi o stosowanie środków mających na celu zwiększenie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, należy w szczególności zachęcać do ich akceptacji przez przełożonych oraz, w stosownych przypadkach, do równego korzystania z nich przez obojga partnerów; zauważa, że należy dalej podnosić świadomość społeczną w kwestii równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w Parlamencie za pośrednictwem warsztatów, szkoleń i publikacji; zwraca uwagę, że posłowie i pracownicy powinni być dobrze poinformowani o tym, że środki służące poprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, takie jak urlop macierzyński/ojcowski, urlop rodzicielski, urlop opiekuńczy i elastyczna organizacja pracy, pomagają osiągnąć równouprawnienie płci w Parlamencie, zachęcają do lepszego podziału obowiązków opiekuńczych między kobietami i mężczyznami, poprawiają jakość zatrudnienia kobiet i ich dobrostan oraz mają długoterminowy wpływ na rozwój społeczny i gospodarczy;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

49. zaleca, by Dykcja Generalna Parlamentu ds. Komunikacji Społecznej uwzględniła wyraźniejszą i bardziej aktywną perspektywę płci w sprawozdaniach na temat kształtowania polityki przez Parlament, a w szczególności podczas przygotowywania kampanii przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.;

50. wyraża uznanie dla postępów poczynionych przez Sekretariat Parlamentu w zakresie zwiększania równouprawnienia płci na stanowiskach kierowniczych wyższego i średniego szczebla, ale zauważa, że choć kobiety stanowią większość zatrudnionych w Parlamencie urzędników, poziom ich reprezentacji na stanowiskach kierowniczych wciąż pozostaje bardzo niski: pod koniec 2017 r. w Sekretariacie Parlamentu Europejskiego kobiety na stanowisku dyrektorów generalnych stanowiły 15,4 %, na stanowisku dyrektorów 30,4 % i 36,2 % na stanowisku kierowników działów; w związku z tym przypomina, że w przypadku wyboru między kandydatami o tym samym profilu (doświadczenie, kwalifikacje itp.) należy preferować płć niedostatecznie reprezentowaną;

51. apeluje o uznanie wiedzy lub doświadczenia w zakresie uwzględniania aspektu płci za atut w ogłoszeniach o naborze i w doborze kadr;

52. wzywa sekretariaty komisji parlamentarnych do wspierania posłów w zapewnianiu zrównoważonego pod względem płci składu mówców podczas wysłuchań w komisjach poprzez zaproponowanie zrównoważonego pod względem płci wykazu ekspertów;

53. podkreśla, że osiągnięcie rzeczywistych postępów w zwiększaniu równouprawnienia płci w Sekretariacie Parlamentu i w grupach politycznych wymaga zmiany kulturowej umożliwiającej przekształcenie wzorców pojęciowych oraz zachowań, przy dalszym rozwijaniu kultury równości w Sekretariacie;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0011

Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (2018/2222(INI))

(2020/C 411/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję 2007/198/Euratom powołującą Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającą mu określone korzyści (COM(2018)0445),
  - uwzględniając decyzję Rady 2007/198/Euratom powołującą Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającą mu określone korzyści⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 13 listopada 2017 r. dotyczące rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej za rok budżetowy 2016 wraz z odpowiedzią Wspólnego Przedsięwzięcia,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie wkładu UE w realizację zreformowanego projektu ITER (COM(2017)0319),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0393/2018),
- A. mając na uwadze, iż synteza jądrowa może w przyszłości odgrywać kluczową rolę w krajobrazie energetycznym Europy i świata jako potencjalnie niewyczerpalne, bezpieczne, przyjazne dla klimatu oraz środowiska i konkurencyjne gospodarczo źródło energii;
- B. mając na uwadze, że synteza jądrowa już przynosi konkretne korzyści dla przemysłu i ma pozytywny wpływ na zatrudnienie, wzrost gospodarczy i innowacje, pozytywnie oddziałując także poza obszarami syntezy jądrowej i energii;
- C. mając na uwadze, że Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej koordynuje działania w ramach badań naukowych i technologicznych i rozwoju w dziedzinie syntezy jądrowej;
- D. mając na uwadze, że od samego początku Europa odgrywa wiodącą rolę w projekcie ITER, rozwijanym w ścisłej współpracy z pozaeuropejskimi sygnatariuszami umowy ITER (USA, Rosją, Chinami, Japonią, Koreą Południową i Indiami), a także mając na uwadze, że europejski wkład przekazywany za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia stanowi 45 % kosztów realizacji projektu;
- E. mając na uwadze, że wniosek Komisji dotyczący zmiany decyzji Rady 2007/198/Euratom ma na celu zapewnienie finansowania dalszego europejskiego uczestnictwa w projekcie ITER w całym okresie obowiązywania kolejnych wieloletnich ram finansowych, aby zagwarantować ciągłość projektu mającego na celu dokonanie przełomowych odkryć naukowych w zakresie syntezy jądrowej w obszarze cywilnym, które to odkrycia pozwoliłyby na produkowanie bezpiecznej i opłacalnej energii zgodnej z celami porozumienia paryskiego;
1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję 2007/198/Euratom powołującą Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającą mu określone korzyści co stworzy podstawy dla finansowania działań wspólnego przedsięwzięcia na lata 2021–2027 na mocy traktatu Euratom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 58.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

2. ubolewa, że Rada nie skonsultowała się z Parlamentem Europejskim w sprawie wniosku, i z zadowoleniem przyjmuje ogłoszony przez Komisję w ramach orędzia o stanie Unii z 2018 r. zamiar, „by rozważyć możliwości poszerzenia głosowania większością kwalifikowaną i ewentualnej reformy traktatu Euratom”; oczekuje, że taka reforma bez wątpienia doprowadziłaby do przyznania Parlamentowi kompetencji współustawodawczych;
3. przypomina o opóźnieniu w budowie eksperymentalnego reaktora, ponieważ początkowo przywidywano, iż ITER będzie gotowy w 2020 r., ale w 2016 r. Rada ITER przyjęła nowy harmonogram przewidujący, że etap pierwszej plazmy zostanie osiągnięty w grudniu 2025 r., która to data jest najbliższym technicznie wykonalnym terminem budowy ITER;
4. podkreśla, że nie należy przekraczać wkładu Euratom we Wspólne Przedsięwzięcie na lata 2021–2027;
5. podkreśla, że organizacja ITER powinna uwzględnić rozsądne plany na wypadek ewentualnych nieprzewidzianych opóźnień w każdym zmienionym harmonogramie, aby uniknąć kolejnych rewizji w górę przewidywanych kosztów projektu, uniknąć opóźnień w odniesieniu do przewidywanych terminów osiągnięcia celów pośrednich operacyjności oraz zapewnić jak najwyższy poziom wiarygodności harmonogramów; popiera w tym kontekście uwzględnienie ewentualnych nieprzewidzianych opóźnień w realizacji harmonogramu do 24 miesięcy oraz możliwości wzrostu nieplanowanych kosztów do 10–20 % względem budżetu zaproponowanego przez Komisję;
6. przyjmuje z zadowoleniem nowe podejście do zarządzania ryzykiem przyjęte przez organizację ITER i zachęca Radę ITER do dalszego zmniejszenia liczby podkomisji, usprawnienia ich działania i wyeliminowania nakładania się zadań;
7. wzywa Radę do przyjęcia wniosku Komisji po wprowadzeniu następujących zmian:
  - wskazanie wkładu Euratomu na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia zarówno w cenach stałych, jak i bieżących,
  - stosowanie, dla celów jasności, terminu „Euratom” zamiast „Wspólnota” w całym tekście,
  - określenie jasnych przepisów dotyczących komitetów wspierających Radę Zarządzającą Wspólnego Przedsięwzięcia, w szczególności komitetu ds. administracji i zarządzania, komitetu ds. zamówień i umów oraz technicznego panelu doradczego, w odniesieniu do ich składu, stałego lub czasowego statusu, liczby posiedzeń oraz sposobu wynagradzania ich członków,
  - ocena i wyeliminowanie pokrywających się zadań pomiędzy komitetem ds. administracji i zarządzania oraz technicznym panelem doradczym w odniesieniu do planów projektów i programów prac,
  - wprowadzenie przepisów dotyczących wkładów państwa przyjmującego ITER,
  - uwzględnienie w załączniku III („rozporządzenie finansowe: zasady ogólne”) wymogu określenia w regulaminie finansowym Wspólnego Przedsięwzięcia zasad i procedur w odniesieniu do oceny wkładów rzeczowych,
  - wprowadzenie do art. 5 i do załącznika III zapisów pozwalających Wspólnemu Przedsięwzięciu na korzystanie z finansowania w postaci instrumentów finansowych w ramach działań łączonych realizowanych zgodnie z przyszłym programem InvestEU,
  - sprecyzowanie roli i wkładu Zjednoczonego Królestwa w zależności od jego statusu w Euratomie, w szczególności odnośnie do ewentualnego udziału w projekcie ITER,
  - wprowadzenie przepisów dotyczących synergii i współpracy między ITER a programem badawczo-szkoleniowym Euratom na lata 2021–2025,
  - rozważenie współpracy z małymi i średnimi nowatorskimi podmiotami prywatnymi, takimi jak przedsiębiorstwa typu start-up testujące nowe podejścia i technologie, w ramach programu działań badawczych i w sieci wyznaczonych organizacji w dziedzinie badań naukowych i technologicznych związanych w syntezą jądrową,
  - doprecyzowanie przepisów dotyczących sprawozdań rocznych i ocen przygotowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- włączenie do projektu zalecenia przeanalizowania możliwego dalszego wykorzystania materiałów używanych obecnie w ramach projektu ITER;
  - 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0012

Ocena wykorzystania budżetu UE na potrzeby reformy sektora publicznego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie oceny wykorzystania budżetu UE na potrzeby reformy sektora publicznego (2018/2086(INI))**

(2020/C 411/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając analizę pt. „Wykorzystanie budżetu UE na potrzeby reformy sektora publicznego”, opublikowaną w 2016 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając strategię „Europa 2020”,
  - uwzględniając bieżący okres finansowania w UE (2014–2020) oraz wniosek Komisji dotyczący nowych wieloletnich ram finansowych (2021–2028),
  - uwzględniając porozumienie osiągnięte przez współstawodawców w lipcu 2018 r. w sprawie podniesienia środków budżetowych na program wspierania reform strukturalnych,
  - uwzględniając art. 197 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0378/2018),
- A. mając na uwadze, że administracja publiczna w państwach członkowskich odgrywa zasadniczą rolę przy wdrażaniu budżetu UE oraz że jeżeli działa skutecznie, może pomóc wprowadzać nowoczesne systemy z korzyścią dla dobrobytu i dobrostanu w UE;
- B. mając na uwadze, że w obecnej wersji wniosku w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych nie przewiduje się specjalnego celu w zakresie administracji publicznej;
1. zauważa, że kompetencje dotyczące administracji publicznej są podzielone między różne służby Komisji, co utrudnia skuteczną koordynację właściwych służb oraz programów i inicjatyw finansowanych ze środków UE; wyraża nadzieję, że uda się zacieśnić koordynację między wszystkimi programami pomocy technicznej, tak aby uniknąć powielania i niskiej skuteczności podejmowanych działań, co zniweczyłoby wszelkie wysiłki Komisji na rzecz łączenia funduszy z myślą o osiągnięciu efektów synergii; apeluje do Komisji o usprawnienie systemów wymiany dobrych praktyk, aby pomagać państwom członkowskim we wdrażaniu dobrych praktyk, lecz bez narzucania polityki ukierunkowanej na dewaluację płac i polityki nierównoważonych społecznie reform;
  2. apeluje do przyszłego przewodniczącego Komisji o wyznaczenie komisarza odpowiedzialnego za kwestie dotyczące lepszej administracji publicznej i sprawniejszego zarządzania publicznego;
  3. jest zdania, że skuteczna reforma sektora publicznego ma istotne znaczenie dla państw członkowskich, aby mogły one dostosowywać się do zmieniających się warunków, poprawić odporność na przyszłe kryzysy, rozwijać administrację elektroniczną i usprawnić świadczenie usług w całej UE, zwłaszcza w dziedzinie nowych technologii i systemów informatycznych, a także że taka reforma w znacznym stopniu pomogłaby w ograniczaniu i uwydatnianiu marnotrawstwa oraz byłaby pomocna w przypadku utraty bądź nieuczciwego wykorzystywania unijnych funduszy; w związku z tym apeluje o to, by również w kolejnych okresach programowania przewidziano finansowanie operacji wdrażania administracji elektronicznej, zgodnie z zasadami i priorytetami ustanowionymi w unijnym planie działania na rzecz administracji elektronicznej;

⁽¹⁾ Analiza pt. „Wykorzystanie budżetu UE na potrzeby reformy sektora publicznego”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny ds. Budżetu (departament D), 2016.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

4. zauważa, że często – zwłaszcza w przypadku regionów słabiej rozwiniętych – napotyka się na trudności związane z dostępem do finansowania lub korzystania z niego, a to z powodu biurokracji, problemów związanych z możliwościami administracyjnymi lub nieprawidłowości; w związku z tym wyraża nadzieję, że w państwach członkowskich promowane będą reformy, które pozwolą wdrożyć w sposób bardziej konkretny zasady dobrej administracji i przyspieszyć postępowania sądowe;
5. zwraca uwagę, że w budżecie UE przewidziano ok. 9 mld EUR na wsparcie dla państw członkowskich UE reformujących administrację publiczną; zachęca Komisję do połączenia tego wsparcia finansowego z ukierunkowanymi działaniami w zakresie dzielenia się przez państwa członkowskie wiedzą, doświadczeniami i dobrymi praktykami;
6. zwraca się do Komisji o zacieśnienie współpracy z państwami członkowskimi, aby wspierać regiony słabiej rozwinięte dzięki poprawie zdolności i zarządzania administracyjnego;
7. uważa za pożyteczne sprzyjanie realizacji programów propagujących rozwój i wdrażanie strategii politycznych zorientowanych na zasoby kadrowe, także dzięki wymianie najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, w którą zaangażowane są również osoby piastujące stanowiska kierownicze i wysokiego szczebla;
8. podkreśla, że często dochodziło do powielania działań w ramach poszczególnych programów operacyjnych i innych zasobów finansowych UE oraz zaproszeń do składania wniosków; ma w związku z tym nadzieję, że uda się usprawnić działania promujące koordynację, komplementarność i upraszczanie;
9. podkreśla, że należy zagwarantować wdrażanie programów operacyjnych w sposób jak najbardziej skuteczny i przyjazny dla użytkowników; uważa za niezbędne, aby państwa członkowskie powstrzymały się od dodawania zasad, które komplikują wykorzystanie środków finansowych przez beneficjenta;
10. zauważa, że Komisja nie dysponuje ani standardowymi wspólnymi ramami na potrzeby oceny administracji publicznej, ani metodą systematycznego gromadzenia danych; z niepokojem odnotowuje, że z powodu braku tych narzędzi Komisja opracowuje niekompletne analizy poświęcone różnym kwestiom dotyczącym państw członkowskich; proponuje ponowne wprowadzenie do rocznej analizy wzrostu gospodarczego rozdziału poświęconego administracji publicznej i zarządzaniu publicznemu;
11. zwraca się do Komisji, by dokonała wstępnej oceny potencjału administracyjnego organów odpowiedzialnych za wdrażanie polityki rozwojowej i promowała – w odniesieniu do projektów o znaczeniu strategicznym – korzystanie z organów i agencji krajowych, które są w stanie przeprowadzać kwalifikację i przyspieszać wdrożenie programów i pojedynczych interwencji;
12. uważa, że wieloletnie ramy finansowe należy wykorzystać do promowania programów usprawniających administrację publiczną i zarządzanie publiczne, zwłaszcza do udzielania pomocy państwom członkowskim w czasach niekorzystnej koniunktury gospodarczej, gdyż wiadomo, że w takich warunkach reformy systemów administracji publicznej mogą stanowić wsparcie dla państw członkowskich;
13. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w kolejnych wieloletnich ramach finansowych przedstawiono wnioski mające na celu unikanie powielania programów, i zachęca do dalszego uproszczenia;
14. zachęca Komisję do opracowania – we współpracy z państwami członkowskimi – specjalnych ram oceny uwzględniających ilościowe i jakościowe aspekty sprawnie funkcjonującej administracji publicznej, a także do rozwijania własnych zdolności analitycznych; podkreśla, że w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego należy dokonać oceny kluczowych problemów i w ramach dostępnych zasobów promować działania służące ich rozwiązaniu, a to poprzez wzmocnienie kryterium warunkowości *ex ante* i określenie celów;
15. sugeruje, aby Komisja zintensyfikowała dialog polityczny z państwami członkowskimi poprzez ustanowienie w tym celu specjalnego forum;
16. proponuje wyznaczenie w harmonogramie prac parlamentarnych czasu przeznaczanego na zorganizowany dialog z parlamentami narodowymi na temat kwestii związanych z usprawnieniem administracji publicznej w całej UE; apeluje do UE o usprawnienie systemów monitorowania i oceny europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z celem tematycznym 11, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczegółowych wskaźników służących pomiarowi postępów w osiągnięciu celów oraz realizacji priorytetów UE w ramach reform administracji publicznej;
17. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie wartości odniesienia z myślą o ocenie zdolności administracji publicznej krajów kandydujących do przejęcia obowiązków wynikających z członkostwa w UE; wyraża nadzieję, że w państwach członkowskich promowane będą reformy, które pozwolą wdrożyć zasady dobrej administracji w sposób bardziej konkretny;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

18. zwraca uwagę, że Europejska Nagroda Sektora Publicznego jest współfinansowana przez Komisję i niektóre państwa członkowskie, a wyróżnia się nią najlepsze, najbardziej innowacyjne i najsprawniej działające podmioty w europejskim sektorze publicznym; jest zdania, że Komisja powinna zadbać o intensywniejsze wzajemne uczenie się oraz o lepszą wymianę informacji, a także dążyć do szerszej popularyzacji nagrody w całej Europie;
19. uważa, że w organach administracji publicznej należy promować procesy innowacji, które poprawią łączność, usprawnią cyfryzację oraz zapewnią wyższą jakość usług cyfrowych świadczonych obywatelom, przedsiębiorstwom i organom publicznym, a jednocześnie umożliwią nadążanie za szybkim rozwojem nowych technologii w odnośnych dziedzinach; wyraża zadowolenie, że w nowym wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów przewidziano udostępnianie przyszłym beneficjentom informacji, które umożliwią im jak najszybsze korzystanie z tych systemów;
20. dostrzega, że zaangażowanie podmiotów administracji lokalnej jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia celów UE w tej dziedzinie; zwraca uwagę na wniosek zawarty w deklaracji z Tallina, dotyczący „usprawniania wspólnych struktur zarządzania we współpracy z organami szczebla lokalnego i regionalnego” na szczeblu krajowym⁽¹⁾;
21. wyraża zadowolenie z powodu istniejących sieci⁽²⁾, w ramach których współpracują przedstawiciele państw członkowskich, zwłaszcza państw otrzymujących środki finansowe z UE, z myślą o usprawnieniu administracji publicznej poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami i wzajemne uczenie się;
22. uważa, że istniejące sieci mogłyby znacznie poprawić swoje wyniki, gdyby wyznaczały sobie ambitniejsze cele i działały w oparciu o bardziej proaktywne podejście obejmujące uczenie się oparte na analizie porównawczej i łączące samoocenę państw członkowskich z zaawansowanym systemem oceny wzajemnej;
23. uważa, że sprawnie funkcjonująca administracja publiczna to czynnik istotnie warunkujący osiągnięcie celów politycznych UE w kontekście wieloletnich ram finansowych i nie tylko; podkreśla znaczenie dobrej komunikacji i świadomości politycznej dla budowy zaufania oraz zachęcania do podejmowania pozytywnych działań reformatorskich i do realizacji programów reform;
24. uważa, że należy systematycznie oceniać, czy polityka spójności jest zgodna z zasadą dodatkowości i komplementarności w odniesieniu do działań finansowanych ze zwykłych zasobów, a także w celu zagwarantowania, że polityka spójności nie będzie zastępowała zwykłych zasobów krajowych;
25. zwraca uwagę, że choć podczas ostatniego okresu programowania zwiększono zasoby europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na rzecz regionalnego programu wdrożeniowego, wciąż można poprawić monitorowanie w celu oceny wpływu tego finansowania na wspomniany program;
26. wzywa do kontynuacji prac grup roboczych Komisji odpowiedzialnych za wspomaganie organów krajowych państw członkowskich w lepszym wdrażaniu funduszy polityki spójności w państwach członkowskich, które pozostają w tyle, jeżeli chodzi o absorpcję zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
27. podkreśla znaczenie programu wsparcia reform i wyraża nadzieję, że w kolejnym okresie programowania uda się go wzmocnić poprzez przypisanie mu roli koordynacyjnej wykraczającej poza zadania związane jedynie z udzielaniem pomocy technicznej, a także zostanie on usprawniony pod kątem wydajności i skuteczności, a budżet na spójność nie zostanie obniżony o kwoty proponowane obecnie przez Komisję w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027;
28. zauważa, że choć UE nie posiada bezpośrednich kompetencji prawnych w sektorze administracyjnym, oddziałuje ona korzystnie na funkcjonowanie administracji publicznej państw członkowskich, a w szczególności odgrywa rolę pośrednią poprzez określanie standardów administracyjnych w dorobku unijnym, wymianę najlepszych praktyk w całej Unii oraz udostępnianie instrumentów budżetowych zapewniających wsparcie i zachęty na rzecz reform w administracji publicznej zmierzających do zwiększenia potencjału administracyjnego, poprawy skuteczności organów administracji i promowania innowacji w sektorze publicznym;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

(1) <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration>

(2) Europejska sieć administracji publicznej (EUPAN), tematyczna sieć administracji publicznej i zarządzania publicznego (PAG) oraz inne platformy i sieci specjalizujące się w takich dziedzinach jak wymiar sprawiedliwości, przeciwdziałanie korupcji, cyfryzacja, zamówienia publiczne itp.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0013

Wytyczne UE i mandat specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii i przekonań poza UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wytycznych UE i mandatu specjalnego wysłannika UE ds. propagowania wolności religii lub przekonań poza UE (2018/2155(INI))

(2020/C 411/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodową ochronę prawną wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań, zagwarantowaną w art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka (PDPC) z 1948 r., w art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r., w deklaracji z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, w art. 9 europejskiej konwencji praw człowieka oraz w art. 10, 21 i 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komentarz nr 22 Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 30 lipca 1993 r. w sprawie art. 18 PDPC z 1948 r. i rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr 16/18 z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie zwalczania nietolerancji, negatywnych stereotypów, piętnowania, dyskryminacji, podżegania do przemocy oraz przemocy na tle religijnym i wyznaniowym,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2 i 21,
- uwzględniając art. 17 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2011 r. w sprawie nietolerancji, dyskryminacji i przemocy na tle religijnym lub wyznaniowym,
- uwzględniając strategiczne ramy UE i plan działania dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019, przyjęte przez Radę dnia 25 czerwca 2012 r., oraz plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019,
- uwzględniając wytyczne UE z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania⁽²⁾, z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez tzw. „ISIS/Daisz”⁽³⁾ oraz z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie sytuacji Rohingjów⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie nowego podejścia UE do praw człowieka i demokracji – ocena działalności Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (EED) od początku jego utworzenia⁽⁵⁾, a w szczególności jej ust. 27 i 28,

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 174.

⁽²⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 77.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0500.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 130.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 14 grudnia 2016 r. ⁽¹⁾ oraz z dnia 23 listopada 2017 r. ⁽²⁾ w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących praw człowieka i demokracji na świecie odpowiednio za rok 2015 i rok 2016 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – w odniesieniu do 2015 r. w szczególności ust. 14 rezolucji z 2016 r., a w odniesieniu do 2016 r. w szczególności ust. 8 rezolucji z 2017 r.,
  - uwzględniając „plan działania z Rabatu” opublikowany dnia 5 października 2012 r. przez Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) dotyczący zakazu szerzenia nienawiści narodowej, rasowej lub religijnej równoznacznego z podżeganiem do dyskryminacji, wrogości lub przemocy,
  - uwzględniając mandat specjalnego wysłannika ds. propagowania wolności myśli, sumienia i religii poza UE,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 235/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie ⁽³⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podejścia do współpracy na rzecz rozwoju, które jest oparte na prawach i obejmuje wszystkie prawa człowieka, oraz dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 kwietnia 2014 r. zatytułowany „Podejście do współpracy UE na rzecz rozwoju oparte na poszanowaniu praw i obejmujące wszystkie prawa człowieka” (SWD(2014)0152),
  - uwzględniając przyznanie przez Parlament Europejski w 2015 r. Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli saudyjskiemu blogerowi i aktywiście Raifowi Badawiemu za jego godne pochwały działania na rzecz otwartej dyskusji na temat religii i polityki w jego kraju; uwzględniając jego przedłużający się areszt w następstwie wyroku skazującego go na 10 lat więzienia, tysiąc batów oraz wysoką grzywnę za zarzut „znieważenia islamu”,
  - uwzględniając przypadek pakistańskiej chrześcijanki Asi Bibi, którą uwięziono i skazano na karę śmierci za bluźnierstwo, a także jej niedawne uniewinnienie,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0449/2018),
- A. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia, religii i przekonań, powszechnie nazywana w unijnych ramach prawnych oraz w niniejszej rezolucji prawem do wolności religii lub przekonań, stanowi właściwe wszystkim ludziom prawo człowieka oraz prawo podstawowe każdego człowieka, będące na równi z innymi prawami, które nie powinno być w żaden sposób dyskryminowane, co zapisano w międzynarodowych i europejskich aktach założycielskich, w tym Powszechnej deklaracji praw człowieka, europejskiej konwencji praw człowieka oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że każdy człowiek ma prawo do poszanowania wszystkich praw człowieka uznanych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, bez dyskryminacji ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, zdolności, płeć, orientację seksualną, przekonania religijne lub brak przekonań religijnych; mając na uwadze, że na mocy art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej zewnętrzne działania Unii opierają się na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia; mając na uwadze, że na mocy art. 2 traktatu Unia opiera się na społeczeństwach, które charakteryzuje pluralizm i tolerancja;
- B. mając na uwadze, że zasada rozdziału Kościoła od państwa jest główną zasadą konstytucyjną na całym świecie i w Europie;
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski określił świeckość jako ścisły podział władz religijnych i politycznych, który oznacza odrzucenie jakiegokolwiek ingerencji religijnej w funkcjonowanie instytucji publicznych oraz wszelkiej interwencji publicznej w kwestie religijne, z wyjątkiem sytuacji, w której służy to przestrzeganiu zasad bezpieczeństwa i ochrony porządku publicznego (w tym poszanowania wolności innych osób) oraz zagwarantowaniu wszystkim ludziom – wierzącym, agnostykom i ateistom – takiej samej wolności sumienia;
- D. mając na uwadze, że prawo do wolności religii lub przekonań oznacza prawo każdej osoby do wyboru, w co wierzy, lub prawo do bycia osobą niewierzącą, nieograniczone prawo do zmiany lub porzucenia wyznania i przekonań oraz prawo do wyznawania i okazywania myśli, sumienia, religii i przekonań zgodnie ze swoim wyborem, zarówno indywidualnie, jak i we wspólnocie, prywatnie lub publicznie; mając na uwadze, że okazywanie myśli, sumienia, religii lub przekonań może przybierać postać kultu, obrządku, praktyk i nauczania; mając na uwadze, że wolność religii lub przekonań wiąże

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0502.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0494.

⁽³⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 85.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

się z prawem wspólnot wyznawców i wspólnot osób niewierzących do zachowania lub odrzucenia swojego etosu i postępowania zgodnie z nim, a także z prawem do uznania osobowości prawnej organizacji religijnych, świeckich i niewyznaniowych; mając na uwadze, że ochrona osób wyznających dowolną religię i niewierzących oraz skuteczne zwalczanie naruszeń prawa do wolności religii lub przekonań (takich jak dyskryminacja lub ograniczenia prawne ze względu na wyznanie lub przekonania) są podstawowymi warunkami dla zagwarantowania, że wszyscy ludzie korzystają z prawa do wolności religii lub przekonań na równych zasadach;

- E. mając na uwadze, że przekonania o charakterze teistycznym, nieisteistycznym czy ateistycznym, a także prawo do niewyznawania żadnej religii lub nieposiadania żadnych przekonań są chronione na mocy art. 18 ICCPR; mając na uwadze, że wyznawanie bądź niewyznawanie religii lub posiadanie bądź nieposiadanie przekonań to prawo absolutne, którego nie można ograniczać w żadnych okolicznościach;
- F. mając na uwadze, że wszystkie prawa człowieka i podstawowe wolności są niepodzielne, współzależne i powiązane; mając na uwadze, że wolność religii lub przekonań obejmuje wiele elementów innych praw człowieka i podstawowych wolności, takich jak wolność wypowiedzi oraz wolność zgromadzeń i zrzeszania się, a także jest od tych elementów zależna; mając na uwadze, że razem odgrywają one ważną rolę w walce ze wszelkimi formami nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania;
- G. mając na uwadze, że wolność religii musi kończyć się tam, gdzie jej praktykowanie narusza prawa i wolności innych osób, a także mając na uwadze, że praktykowanie religii lub wyrażanie przekonań nie może nigdy, w żadnych okolicznościach, uzasadniać agresywnego ekstremizmu ani okaleczeń, nie może też być traktowana jako pretekst do działania w sposób szkodliwy dla przyrodzonej godności jednostki;
- H. mając na uwadze, że poszanowanie wolności religii lub przekonań bezpośrednio przyczynia się do demokracji, rozwoju, praworządności, pokoju i stabilności; mając na uwadze, że przypadki łamania prawa do wolności religii lub przekonań są powszechne, dotyczą ludzi we wszystkich częściach świata, naruszają godność życia ludzkiego i powodują lub potęgują nietolerancję, co często stanowi wczesną zapowiedź potencjalnej przemocy i konfliktów; mając na uwadze, że państwa muszą postępować z należytą starannością, aby zapobiegać aktom przemocy lub groźbom takich aktów wobec osób ze względu na ich religię lub przekonania, badać i karać takie akty i groźby, a także zadbać o to, by sprawcy takich naruszeń zostali pociągnięci do odpowiedzialności;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 21 TUE Unia Europejska propaguje i chroni powszechność i niepodzielność praw człowieka i podstawowych wolności oraz poszanowanie godności ludzkiej jako część zasad przewodnich swojej polityki zagranicznej;
- J. mając na uwadze, że w wielu krajach nadal dochodzi do ograniczeń i antagonizmów religijnych ze strony rządów lub społeczeństw; mając na uwadze, że niektóre mniejszości wyznaniowe borykają się z nasileniem gróźb i prześladowań ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych; mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka walczący na całym świecie na rzecz wolności religii lub przekonań zmagają się z nasileniem gróźb i ataków;
- K. mając na uwadze, że w dążeniu do celu, jakim jest propagowanie wolności myśli, sumienia i religii za pośrednictwem polityki zagranicznej UE, w czerwcu 2013 r. Rada przyjęła wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności myśli, sumienia i religii, a w maju 2016 r. Komisja wyznaczyła pierwszego specjalnego wysłannika ds. propagowania wolności myśli, sumienia i religii poza UE na jednoroczny mandat, który został już dwukrotnie odnowiony;
- L. mając na uwadze, że UE propaguje wolność religii lub przekonań na szczeblu międzynarodowym oraz w ramach wielostronnych forów, w szczególności dzięki podejmowaniu inicjatyw w zakresie rezolucji tematycznych w sprawie wolności religii lub przekonań w łonie Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych i Rady Praw Człowieka ONZ oraz dzięki wspieraniu mandatu specjalnego sprawozdawcy Narodów Zjednoczonych ds. wolności religii lub przekonań i podejmowaniu wraz z nim działań, a także dzięki współpracy z państwami trzecimi o podobnych poglądach;
- M. mając na uwadze, że propagowanie wolności myśli, sumienia i religii – w tym poprzez wspieranie społeczeństwa obywatelskiego w zakresie ochrony praw osób wierzących i niewierzących, w szczególności praw osób należących do mniejszości religijnych i światopoglądowych, wspieranie obrońców praw człowieka oraz zwalczanie dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, a także propagowanie dialogu między kulturami i religiami – stanowi podstawowy priorytet Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka na lata 2014–2020; mając na uwadze, że Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) i unijne instrumenty finansowe, takie jak Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejski Instrument Sąsiedztwa, Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju oraz Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA), także wspierają projekty prowadzące do poprawy otoczenia wolności myśli, sumienia i religii;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

1. podkreśla, że wolność myśli, sumienia, religii i przekonań, powszechnie nazywana w unijnych ramach prawnych oraz w niniejszej rezolucji wolnością religii lub przekonań, stanowi uniwersalne prawo człowieka, wartość UE oraz ważny i niezaprzeczalny filar godności, mający znaczny wpływ na wszystkie jednostki, ich tożsamość i rozwój oraz na społeczeństwa; podkreśla, że jednostkom należy dać swobodę organizowania życia osobistego zgodnie z własnymi przekonaniami; podkreśla, że prawo do wolności religii lub przekonań obejmuje prawo do bycia osobą niewierzącą, prawo do przyjęcia postawy teistycznej, nieiteistycznej, agnostycznej lub ateistycznej oraz prawo do apostazji; stwierdza, że prawo do wolności religii lub przekonań musi być należycie chronione, propagowane i zabezpieczane przez wszystkie podmioty, a także wspierane za pośrednictwem dialogu między religiami i kulturami, zgodnie z art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka i wartościami Unii Europejskiej określonymi w TUE i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla spoczywający na państwach obowiązek zagwarantowania wolności religii lub przekonań oraz równego traktowania wszystkich jednostek, bez dyskryminacji ze względu na religię czy przekonania, w celu zachowania pokojowych, demokratycznych i pluralistycznych społeczeństw, które szanują różnorodność i przekonania;

2. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w ostatnich latach nastąpił gwałtowny wzrost przypadków naruszenia wolności religii lub przekonań na całym świecie oraz prześladowań osób wierzących i niewierzących; potępia instrumentalizację kwestii religijnych do celów politycznych, a także przemoc, nękanie lub naciski społeczne na osoby lub grupy osób ze względu na myśli, sumienie, religię lub przekonania; potępia prześladowanie i ataki na grupy etniczne, religijne, niewierzących, ateistów i wszelkie inne mniejszości oraz prześladowanie kobiet i dziewcząt, a także osób ze względu na ich orientację seksualną; potępia przymusowe nawrócenia oraz szkodliwe praktyki, takie jak okaleczanie narządów płciowych kobiet, a także przymusowe małżeństwa i niektóre inne praktyki związane z okazywaniem religii lub przekonań lub w ten sposób postrzegane; wzywa do pociągnięcia winnych do natchmiastowej odpowiedzialności; podkreśla, że naruszenia wolności religii lub przekonań są często przyczyną wojen lub potęgują wojny bądź inne formy konfliktów zbrojnych, co przyczynia się do naruszeń prawa humanitarnego, w tym morderstw lub ludobójstwa; podkreśla, że naruszenia wolności religii lub przekonań podważają demokrację, utrudniają rozwój i negatywnie wpływają na korzystanie z innych podstawowych wolności i praw; podkreśla, że zobowiązuje to społeczność międzynarodową, UE i jej państwa członkowskie do potwierdzenia ich determinacji i nasilenia działań w zakresie propagowania wolności religii lub przekonań dla wszystkich;

3. podkreśla, że zgodnie z art. 21 TUE Unia Europejska i jej państwa członkowskie zobowiązały się do umocnienia poszanowania praw człowieka jako zasady przewodniej polityki zagranicznej UE; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że w swoich wytycznych z 2013 r. UE włączyła propagowanie i ochronę wolności religii lub przekonań do swojej polityki zagranicznej i działań zewnętrznych, i w związku z tym wzywa do dalszej intensyfikacji działań w celu podniesienia wiedzy na temat tych wytycznych i ich realizacji;

4. podkreśla, że zgodnie z art. 17 TFUE Unia Europejska jest zobowiązana do prowadzenia otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu z Kościołami oraz z organizacjami religijnymi, filozoficznymi i niewyznaniowymi; podkreśla wpływ tego dialogu na poszanowanie innych praw człowieka; podkreśla, że taki dialog między religiami i kulturami często spotyka się z większą otwartością ze strony niektórych międzynarodowych partnerów UE i staje się punktem wyjścia dla postępu w innych dziedzinach;

5. podkreśla znaczenie dotarcia do niewierzących w krajach, w których osoby te nie mogą się organizować i nie mogą korzystać z wolności zgromadzeń;

Strategia UE na rzecz propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań w ramach stosunków międzynarodowych i współpracy

6. z zadowoleniem przyjmuje silniejsze propagowanie wolności religii lub przekonań w polityce zagranicznej i w działaniach zewnętrznych UE w ciągu ostatnich lat, w szczególności w ramach globalnej strategii UE na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz planu działania UE na lata 2015–2019 dotyczącego demokracji i praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że temu silniejszemu propagowaniu towarzyszy większe zaangażowanie wielu krajów partnerskich w realizację art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka i art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;

7. przyjmuje do wiadomości utworzenie w 2016 r. przez przewodniczącego Komisji stanowiska specjalnego wysłannika ds. propagowania wolności religii lub przekonań poza UE w odpowiedzi na rezolucję Parlamentu z dnia 4 lutego 2016 r.; uważa powołanie specjalnego wysłannika za ważny krok naprzód i wyraźne uznanie wolności religii lub przekonań za część programu dotyczącego praw człowieka w ramach polityki zagranicznej i działań zewnętrznych UE (zarówno

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

dwustronnych, jak i wielostronnych) oraz w ramach współpracy na rzecz rozwoju; zachęca specjalnego wysłannika do dalszego zaangażowania i współpracy oraz do komplementarności jego działań w tym zakresie z działaniami Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, w tym w odniesieniu do propagowania wytycznych UE; z zadowoleniem odnotowuje aktywne wsparcie dla specjalnego wysłannika ze strony komisarza ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju oraz DG DEVCO;

8. podkreśla znaczenie uzupełniającego się i wzajemnie wzmacniającego się powiązania wysiłków na rzecz propagowania wolności religii lub przekonań oraz dialogu między religiami i wewnątrz religii, a także dialogu między wyznaniem, światopoglądami, kulturami i przekonaniem z zapobieganiem brutalnemu ekstremizmowi, jako sposobu na gwarantowanie wolności religii lub przekonań na świecie, w szczególności w państwach sąsiadujących i w innych państwach, z którymi Unia Europejska utrzymuje szczególne stosunki; podkreśla, że organizacje niewyznaniowe, humanistyczne i świeckie również odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu brutalnemu ekstremizmowi;

9. wzywa do zacieśnienia współpracy, aby zapobiegać prześladowaniom mniejszości ze względu na myśli, sumienie, religię lub przekonania, stworzyć warunki dla pokojowego współistnienia społeczeństw charakteryzujących się różnorodnością oraz zapewnić stały dialog między przywódcami i podmiotami religijnymi, badaczami, Kościołami i innymi organizacjami wyznaniowymi, grupami osób niewierzących, krajowymi instytucjami działającymi na rzecz praw człowieka, obrońcami praw człowieka, organizacjami broniącymi praw kobiet i organizacjami młodzieżowymi oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i mediami; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i delegatury UE, aby wraz ze swoimi różnymi rozmówcami wyłoniły zestaw wspólnych celów na rzecz wspierania wolności religii lub przekonań w ramach dialogu dotyczącego praw człowieka;

10. uważa, że brak wiedzy o religiach i o roli, jaką religie odgrywają dla znacznej części ludzkości, oraz brak uznania dla tej roli podsycają uprzedzenia i stereotypy przyczyniające się do wzrostu napięć, niezrozumienia i braku szacunku oraz do niesprawiedliwego traktowania w związku z postawami i zachowaniami dużych części społeczności; podkreśla znaczenie edukacji dla ochrony i umacniania wolności religii lub przekonań na świecie oraz dla zwalczania nietolerancji; wzywa osoby odpowiedzialne za komunikację medialną i media społecznościowe, aby wносиły pozytywny i pełen szacunku wkład w debaty publiczne, unikając uprzedzeń i stereotypów dotyczących religii i ich wyznawców, oraz korzystały z wolności słowa w sposób odpowiedzialny, zgodnie z wymogiem art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka;

11. ubolewa nad faktem, że w niektórych państwach wprowadzono i stosuje się prawo przewidujące karę (w tym karę śmierci) za bluźnierstwo, nawrócenie lub apostazję lub dąży się do wprowadzenia takiego prawa; ubolewa nad faktem, że przepisy te mają na celu ogólnie ograniczenie wolności religii lub przekonań oraz wolności wypowiedzi i są często wykorzystywane jako forma prześladowania mniejszości, a także opresji politycznej; zwraca również uwagę na sytuację niektórych innych państw stojących w obliczu konfliktów lub narażonych na konflikty, w których kwestie religijne są motorem działania lub są instrumentalizowane; wzywa Unię Europejską do większego zaangażowania politycznego w celu priorytetowego traktowania w polityce zagranicznej wysiłków na rzecz wszystkich zainteresowanych państw zmierzających do uchylenia tego rodzaju dyskryminujących przepisów, a także do położenia kresu represjom wobec obrońców praw człowieka i do zapobiegania kurczeniu się przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego z powodów religijnych; wzywa UE do uwzględnienia dialogu na temat praw człowieka obejmującego poszanowanie wolności religii lub przekonań we wszelkich negocjacjach prowadzonych z myślą o zawarciu porozumień z krajami spoza UE;

12. potępia przedłużający się areszt laureata Nagrody im. Sacharowa Raifa Badawiego, będący wynikiem bezprawnego procesu, i domaga się od władz saudyjskich jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia;

13. wzywa władze Pakistanu do zapewnienia bezpieczeństwa Asii Bibi i jej rodzinie;

Specjalny wysłannik ds. propagowania wolności religii lub przekonań poza UE

14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że specjalny wysłannik stworzył skuteczne sieci robocze w Komisji oraz w Radzie, Parlamencie Europejskim i z udziałem innych zainteresowanych stron; wzywa specjalnego wysłannika, aby zdawał coroczne sprawozdania na temat odwiedzanych krajów i jego priorytetów tematycznych;

15. wzywa Radę i Komisję, aby przeprowadziły przejrzystą i kompleksową ocenę skuteczności i wartości dodanej stanowiska specjalnego wysłannika w procesie przedłużenia jego mandatu; wzywa Radę i Komisję, aby na podstawie tej oceny odpowiednio wspierały mandat, kompetencje instytucjonalne i obowiązki specjalnego wysłannika, badając możliwość wprowadzenia wieloletniej kadencji podlegającej corocznemu przeglądowi oraz rozwijając sieci robocze we wszystkich odpowiednich instytucjach UE;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

16. podkreśla, że obowiązki specjalnego wysłannika powinny koncentrować się na propagowaniu wolności myśli, sumienia, wyznania i przekonań oraz na prawie do bycia osobą niewierzącą, do apostazji i do przyjęcia postawy ateistycznej, przy czym należy również zwrócić uwagę na sytuację zagrożonych osób niewierzących; zaleca, aby rola specjalnego wysłannika obejmowała następujące kompetencje: zwiększenie widoczności, skuteczności i spójności polityki UE w zakresie wolności religii lub przekonań poza UE oraz odpowiedzialności za tę politykę; przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji rocznego sprawozdania z postępów oraz obszernego sprawozdania z wykonania mandatu specjalnego wysłannika na jego zakończenie; oraz ścisłą współpracę z Grupą Roboczą Rady ds. Praw Człowieka;

17. wyraża uznanie dla pracy Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, w tym w odniesieniu do wolności religii lub przekonań; podkreśla, że przy opracowywaniu mandatów instytucjonalnych należy unikać powielania obowiązków i kompetencji między specjalnym wysłannikiem a Specjalnym Przedstawicielem UE ds. Praw Człowieka;

18. zauważa, że niektóre państwa członkowskie utworzyły niedawno nowe stanowiska ds. wolności religii lub przekonań, których rola jest zbliżona do funkcji specjalnego wysłannika; podkreśla potrzebę spójnego podejścia obejmującego prawa wszystkich wspólnot religijnych i niewierzących; zachęca do współpracy między specjalnym wysłannikiem a krajowymi urzędnikami ds. wolności religii lub przekonań poza ich krajem, a także z Grupą Roboczą ds. Praw Człowieka (COHOM) i Parlamentem Europejskim; wzywa do ściślejszej współpracy oraz wspólnych i solidarnych wysiłków delegatur UE i ambasad państw członkowskich, aby mówić spójnym i jednym głosem o promowaniu wolności religii lub przekonań poza UE oraz wspierać społeczności i osoby, w przypadku których dochodzi do naruszeń tych wolności;

19. zaleca rozważenie możliwości utworzenia nieformalnej doradczej grupy roboczej składającej się z przedstawicieli instytucji zajmujących się promowaniem i ochroną wolności religii lub przekonań w państwach członkowskich oraz innych właściwych instytucji, jak również przedstawicieli Parlamentu Europejskiego, ekspertów, naukowców i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym Kościołów i innych organizacji wyznaniowych, a także organizacji niewyznaniowych;

20. zaleca, aby specjalny wysłannik dalej rozwijał współpracę z odpowiednikami spoza UE, w szczególności ściśle współpracując ze Specjalnym Przedstawicielem UE ds. Praw Człowieka i z poszczególnymi specjalnymi sprawozdawcami Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza ze sprawozdawcą ds. wolności religii lub przekonań, a także badając możliwości wspólnych inicjatyw UE-ONZ dotyczących dyskryminacji grup i mniejszości religijnych, osób niewierzących oraz osób, które zmieniają, krytykują lub porzucają religię, formułując również wspólne propozycje dotyczące sposobów położenia kresu takiej dyskryminacji; odnotowuje propozycję ustanowienia oficjalnego dorocznego międzynarodowego dnia pod przewodnictwem ONZ upamiętniającego ofiary prześladowań religijnych i osoby, które takie prześladowania przeżyły;

Wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań

21. uważa, że wytyczne UE zawierają jasny zestaw linii politycznych, zasad, norm i tematów działań priorytetowych, a także zestaw narzędzi służący monitorowaniu, ocenie, składaniu sprawozdań i podejmowaniu działań dyplomatycznych przez przedstawicieli UE w państwach trzecich, co stanowi solidne podejście strategiczne dla UE i jej państw członkowskich, dzięki któremu mogą skutecznie propagować wolność myśli, sumienia i religii poza UE;

22. wzywa do pilnego i skutecznego wdrożenia wytycznych UE w sprawie wolności religii lub przekonań, tak aby zwiększyć wpływ UE na rozwój wolności religii lub przekonań na świecie; podkreśla, że zrozumienie sposobu, w jaki idee, religie oraz inne formy kultury i wiary, w tym bezwyznaniowość, mogą kształtować społeczeństwa i wpływać na nie, ma zasadnicze znaczenie dla lepszego zrozumienia propagowania wolności religii lub przekonań w innej polityce zagranicznej i współpracy międzynarodowej; wzywa do zwrócenia jednakowej uwagi na sytuację niewierzących, ateistów i apostatów, którzy doświadczają prześladowań, dyskryminacji i przemocy;

23. wzywa do podniesienia wiedzy na temat wolności religii lub przekonań i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe wysiłki ESDZ i Komisji mające na celu zapewnienie urzędnikom unijnym i dyplomatom krajowym szkoleń ze znajomości religii i przekonań oraz ich historii, a także na temat sytuacji mniejszości religijnych i osób niewierzących, z poszanowaniem zasad pluralizmu i neutralności; podkreśla jednak potrzebę opracowania szerszych i bardziej systematycznych programów szkoleniowych, które zwiększałyby znajomość wytycznych UE i upowszechniały

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

ich stosowanie przez urzędników i dyplomatów państw członkowskich i UE oraz zacieśniałyby współpracę ze specjalnym wysłannikiem; zaleca, by przedstawiciele środowisk akademickich, Kościoły oraz wspólnoty i stowarzyszenia religijne, w całej swojej różnorodności, a także organizacje niewyznaniowe, organizacje praw człowieka i społeczeństwa obywatelskiego uczestniczyły w tym procesie szkoleniowym; wzywa Komisję i Radę do zapewnienia odpowiednich środków na takie programy szkoleniowe;

24. wzywa Komisję i ESDZ do dopilnowania, by w corocznych sprawozdaniach UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie oraz w sprawozdaniach z postępów we wdrażaniu wytycznych UE znajdował się rozdział poświęcony wolności religii lub przekonań i by był on przedstawiany Parlamentowi i Radzie; zauważa, że w wytycznych UE przewiduje się ocenę ich wdrożenia przez Grupę Roboczą Rady ds. Praw Człowieka po upływie trzech lat oraz że oceny takiej nie przedstawiono ani nie podano do wiadomości publicznej; wzywa do niezwłocznego podania tej oceny do wiadomości publicznej; uważa, że w ocenie należy położyć nacisk na najlepsze praktyki, określić obszary wymagające poprawy oraz przedstawić konkretne zalecenia dotyczące wdrożenia zgodnie z określonym harmonogramem i najważniejszymi etapami, które są poddawane regularnej ocenie rocznej; domaga się włączenia oceny do corocznych sprawozdań UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie;

25. podkreśla zakres odpowiedzialności punktów kontaktowych ds. praw człowieka, także w odniesieniu do wolności religii lub przekonań, we wszystkich delegaturach UE i misjach WPBiO; wzywa do przydzielenia odpowiednich zasobów tym delegaturom i misjom, aby umożliwić im monitorowanie, ocenę i zgłaszanie niepokojących sytuacji w odniesieniu do praw człowieka, w tym do poszanowania wolności religii lub przekonań;

26. przypomina znaczenie krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka i demokracji, które dostosowują działania UE do konkretnej sytuacji i potrzeb danego państwa; apeluje, aby zwrócono odpowiednią uwagę na kwestie związane z wolnością myśli, sumienia i religii oraz aby wytyczne dotyczące działań UE były określane w taki sposób, by kwestie te uwzględniano w kontekście tych strategii wszędzie tam, gdzie zagrożone jest poszanowanie wolności myśli, sumienia i religii; ponawia apel, aby posłom do Parlamentu Europejskiego udzielono dostępu do treści krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka i demokracji;

Działania UE w zakresie wolności myśli, sumienia i religii na forach wielostronnych

27. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do propagowania wolności religii lub przekonań na forach wielostronnych, w szczególności w ramach ONZ, Rady Europy i OBWE oraz Organizacji Współpracy Islamskiej; wspiera w tym zakresie współpracę Unii Europejskiej ze specjalnym sprawozdawcą ONZ ds. wolności religii lub przekonań oraz z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka; zaleca, aby kontynuowano praktykę UE polegającą na podejmowaniu inicjatyw w zakresie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie wolności religii lub przekonań oraz dążeniu do budowania sojuszy i obrony wspólnych stanowisk z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi; wzywa Unię Europejską i Organizację Współpracy Islamskiej, by rozważyły opracowanie wspólnej rezolucji w sprawie wolności religii lub przekonań w ramach ONZ;

Instrumenty finansowe UE

28. wyraża zadowolenie, że wolność religii lub przekonań uznano za priorytet Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; zauważa zwiększenie – od czasu przyjęcia wytycznych UE – środków Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka przeznaczonych na projekty związane z wolnością religii lub przekonań; wzywa Komisję i ESDZ do zapewnienia, by wysiłki dyplomatyczne UE na rzecz propagowania praw człowieka, w tym wolności religii lub przekonań oraz projekty finansowane w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka wzajemnie się wzmacniały, a także do poszanowania zasad pluralizmu, neutralności i sprawiedliwości przy przydzielaniu funduszy; podkreśla, że wolność religii lub przekonań można wspierać również za pomocą instrumentów innych niż fundusze zorientowane na prawa człowieka, m.in. takich jak fundusze przeznaczone na zapobieganie konfliktom lub na edukację i kulturę; wzywa Komisję i Radę do utrzymania wystarczającego poziomu finansowania projektów związanych z wolnością religii lub przekonań w ramach zewnętrznych instrumentów finansowych UE na mocy wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027; wzywa do umożliwienia finansowania z EIDHR ochrony lub ekstradycji wolnych myślicieli i obrońców praw człowieka, wobec których stosowane są groźby lub prześladowania w ich kraju pochodzenia;

29. wzywa do podjęcia wysiłków na rzecz zapewnienia przejrzystości w przyznawaniu finansowania i do monitorowania wykorzystania funduszy przez religie, a także ich działalności;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

30. podkreśla, że strategie polityczne UE w dziedzinie pokoju, bezpieczeństwa i zapobiegania konfliktom oraz rozwoju i współpracy wiążą się z wyzwaniami, których rozwiązania można wypracować m.in. z udziałem Kościołów, przywódców religijnych, przedstawicieli środowisk akademickich, wspólnot i stowarzyszeń religijnych i wyznaniowych, organizacji wyznaniowych i świeckich stanowiących, z których wszystkie stanowią ważny element społeczeństwa obywatelskiego; docenia znaczenie uświadomienia sobie różnorodności Kościołów, wspólnot i stowarzyszeń religijnych i wyznaniowych oraz organizacji wyznaniowych i świeckich, które prowadzą rzeczywistą działalność na rzecz rozwoju i działalność humanitarną na rzecz społeczności i wraz ze społecznościami; wzywa Radę i Komisję do włączenia, w stosownych przypadkach, celów i działań związanych z propagowaniem i ochroną wolności religii lub przekonań do ram instrumentów finansowych związanych z tymi strategiami politycznymi, a mianowicie Europejskiego Funduszu Rozwoju, Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa, Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju oraz Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, a także wszelkich innych instrumentów, które mogą powstać w odnośnych obszarach po 2020 r.;

o

o o

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0014

Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE (2018/2095(INI))

(2020/C 411/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 8, 10, 11, 153 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 i art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci (00337/2016),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011–2020 zawarty w załączniku do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r. (07166/2011),
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), w szczególności jej art. 14 zakazujący dyskryminacji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz raport ONZ z 15 stycznia 2016 r. zatytułowany „Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development” by the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights” [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych],
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.), Pekin + 15 (2010 r.) oraz Pekin + 20 (2015 r.),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) i jej art. 3, w którym zdefiniowano „płeć społeczno-kulturową” jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet lub mężczyzn”, oraz Międzypaństwową konwencję w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz jej sankcjonowania i zwalczania (Konwencja z Belém do Pará) z 1994 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 70/1 z dnia 25 września 2015 r. zatytułowaną „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” [Przekształcamy nasz świat: Program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030],
- uwzględniając kluczowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie równouprawnienia płci, w tym Konwencję nr 100 MOP dotyczącą jednakowego wynagrodzenia, Konwencję nr 111 MOP dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, Konwencję nr 156 MOP dotyczącą pracowników mających obowiązki rodzinne i Konwencję nr 183 MOP dotyczącą ochrony macierzyństwa,
- uwzględniając wspólny dokument przedstawiony przez Centrum Praw Gospodarczych i Społecznych (CESR), Alliance Sud, Global Justice Clinic w Wyższej Szkole Prawa Uniwersytetu w Nowym Jorku, Public Eye i the Tax Justice Network przedłożony Komitetowi ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet zatytułowany „Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights” [Odpowiedzialność Szwajcarii za eksterytorialny wpływ nadużyć podatkowych na prawa kobiet], w którym podkreślono nieproporcjonalne obciążenie podatkowe kobiet, w szczególności kobiet o niskich dochodach i kobiet w krajach rozwijających się, które wynika z utraty dochodów publicznych z powodu transgranicznych nadużyć podatkowych,

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając strategię Komisji „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu,
- uwzględniając sprawozdania Komisji z 2018 r. dotyczące poszczególnych państw w ramach europejskiego semestru,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2017 r. w sprawie równości mężczyzn i kobiet w Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 maja 2018 r. w sprawie rozwoju struktur opieki nad małymi dziećmi w celu zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy, wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i zapewnienia w Europie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu („cele barcelońskie”) (COM(2018)0273),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Rady z dnia 18 stycznia 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek podatku od wartości dodanej (COM(2018)0020),
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE),
- uwzględniając sprawozdanie Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet z 2015 r. pt. „Progress of the World’s Women 2015–2016: Transforming Economies, Realizing Rights” [Postępy w zakresie sytuacji kobiet na świecie w latach 2015–2016: transformacja gospodarek, korzystanie z praw],
- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów Rady Europy ds. sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci (z 2005 r.), w którym sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci zdefiniowano jako „dokonywanie oceny budżetów w oparciu o kwestię równości płci, uwzględnianie perspektywy równości płci na wszystkich poziomach procesu budżetowego oraz restrukturyzację dochodów i wydatków w celu propagowania równości mężczyzn i kobiet”,
- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z 2015 r. pt. „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” [Wprowadzenie przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej – I – Ocena skali agresywnego planowania podatkowego w kontekście podatku od osób prawnych],
- uwzględniając uwagi końcowe Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet odnoszące się do zobowiązań eksterytorialnych dotyczących wpływu nielegalnych przepływów finansowych w aspekcie płci i unikania opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w przypadku Szwajcarii w 2016 r. i Luksemburga w 2018 r. (1),
- uwzględniając dokument informacyjny Institute of Development Studies (Instytut Rozwoju) z 2016 r. zatytułowany „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet],
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego C Parlamentu Europejskiego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z kwietnia 2017 r. pt. „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci i opodatkowanie w Unii Europejskiej],
- uwzględniając sprawozdanie UN Women z kwietnia 2018 r. pt. „Gender, taxation and equality in developing countries” [Płeć, opodatkowanie i równość w krajach rozwijających się],
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej (2),
- uwzględniając sprawozdanie OECD w sprawie wdrożenia zalecenia OECD w sprawie równości płci (czerwiec 2017 r.) oraz w sprawie modeli podatkowych i modeli świadczeń (2015 r.),

(1) CEDAW/C/CHE/CO/4-5, pkt 40–43 (Szwajcaria, 2016 r.); CEDAW/C/LUX/CO/6-7, pkt 10, 15, 16 (Luksemburg, 2018 r.).

(2) Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 38.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie kobiet wykonujących pracę domową i opiekuńczą w UE ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając wspólne obrady Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0416/2018),
- A. mając na uwadze, że art. 2 i 3 TUE potwierdzają niedyskryminację i równość kobiet i mężczyzn jako dwie podstawowe wartości i cele, na których opiera się UE; mając na uwadze, że art. 8 i 10 TFUE zobowiązują Unię Europejską do dążenia do zniesienia nierówności, wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz zwalczania dyskryminacji przy określaniu i realizacji polityk i działań; mając na uwadze, że Karta praw podstawowych zawiera prawa i zasady dotyczące zakazu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji (art. 21 ust. 1) oraz równości kobiet i mężczyzn (art. 23); mając na uwadze, że prawa przewidziane w Karcie dotyczą bezpośrednio państw członkowskich w ramach wdrażania prawa Unii (art. 51);
- B. mając na uwadze, że w całej Unii Europejskiej kobiety są niewystarczająco reprezentowane na rynku pracy, a ogólny wskaźnik zatrudnienia kobiet utrzymuje się na poziomie niższym o prawie 12 % od wskaźnika zatrudnienia mężczyzn; mając na uwadze, że 31,5 % pracujących kobiet w UE pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy w porównaniu z 8,2 % pracujących mężczyzn;
- C. mając na uwadze, jak bardzo ważne jest, by podjąć kwestię różnicy wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn i zmniejszyć zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć, które wynosi w UE średnio niemal 40 %, a jego przyczyną są nierówności kumulujące się przez całe życie kobiet oraz okresy nieobecności kobiet na rynku pracy;
- D. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć w UE wynosi 16 %, co oznacza, że w całej gospodarce UE kobiety zarabiają przeciętnie o 16 % mniej za godzinę pracy niż mężczyźni;
- E. mając na uwadze, że skumulowane skutki wielu różnic między kobietami a mężczyznami, które negatywnie wpływają na kobiety (zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn, przerwy w karierze zawodowej, przerwy ze względu na opiekę nad dziećmi oraz praca w pełnym wymiarze czasu pracy w stosunku do pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy) istotnie przyczyniają się do zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co skutkuje większym narażeniem kobiet na ubóstwo i wykluczenie społeczne, przy czym negatywne skutki tej sytuacji wpływają również na ich dzieci i rodziny;
- F. mając na uwadze, że pekińska platforma działania podkreśla potrzebę przeanalizowania pod kątem płci różnych polityk i programów, w tym związanych z opodatkowaniem, oraz dostosowania ich tam, gdzie to konieczne, aby promować bardziej sprawiedliwy podział dóbr produkcyjnych, bogactwa, możliwości, dochodów i usług;
- G. mając na uwadze, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet wymaga, aby rodziny funkcjonowały w oparciu o zasadę równości, sprawiedliwości i samorealizacji każdego z członków, przy czym kobiety należy traktować na równi z mężczyznami – również w prawie podatkowym – jako jednostki i niezależnych obywateli, a nie jako osoby pozostające na utrzymaniu mężczyzn;

⁽¹⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 66 z 21.2.2018, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie jako sygnatariusze Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych zobowiązały się do przestrzegania obowiązku mobilizowania jak największej ilości dostępnych środków finansowych w celu stopniowej realizacji praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- I. mając na uwadze, że przepisy dotyczące podatku dochodowego od osób fizycznych, które w sposób dorozumiany stawiają kobiety w niekorzystnej sytuacji pod względem dostępu do zatrudnienia i warunków zatrudnienia lub emerytur zapewnianych przez pracodawcę, mogą naruszać art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE⁽¹⁾ z 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia⁽²⁾;
- J. mając na uwadze, że w dokumencie roboczym służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci (2016–2019)” określono kluczowe obszary działań na rzecz równości płci, w tym politykę podatkową, ale brakuje w nim wiążących przepisów lub wezwania do podjęcia zobowiązania do uwzględniania problematyki płci na szczeblu państw członkowskich;
- K. mając na uwadze, że polityka podatkowa może być obciążona wyraźnymi lub dorozumianymi nierównościami ze względu na płeć; mając na uwadze, że wyraźna nierówność oznacza, że przepis podatkowy jest w wyraźny sposób skierowany bezpośrednio do mężczyzn lub kobiet, zaś dorozumiana nierówność oznacza, że przepis teoretycznie odnosi się w równym stopniu do wszystkich, ale w rzeczywistości ma miejsce dyskryminacja, ponieważ polityka jest określana w powiązaniu z modelami zachowania / modelami dochodów, które w różny sposób wpływają na każdą z płci; mając na uwadze, że większość państw członkowskich zniósła przepisy podatkowe, które wyraźnie rozróżniają między mężczyznami i kobietami, lecz ukryte obciążenia podatkowe są nadal powszechne w całej UE, ponieważ przepisy podatkowe są związane z realiami społeczno-gospodarczymi;
- L. mając na uwadze, że decyzje polityczne dotyczące zwiększenia i redystrybucji przychodów mogą mieć nieproporcjonalnie duży wpływ na dochody kobiet i ich bezpieczeństwo ekonomiczne, a także ograniczyć ich dostęp do wysokiej jakości usług publicznych, co osłabi ich zdolność do korzystania z przysługujących im praw gospodarczych i społecznych oraz utrudni postępy w dążeniu do równości płci;
- M. mając na uwadze, że brak podejścia uwzględniającego problematykę płci w unijnych i krajowych politykach podatkowych zwiększa obecne różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn (zatrudnienie, dochody, nieodpłatna praca, emerytury, ubóstwo, majątek itp.), zniechęca kobiety do wchodzenia na rynek pracy i pozostania na tym rynku oraz powiela tradycyjne role i stereotypy dotyczące płci;
- N. mając na uwadze, że koncepcja polityki podatkowej jest istotnym elementem strategii „Europa 2020”; mając na uwadze, że głównym celem europejskiego semestru jest nadal zapewnienie zgodności z paktem stabilności i wzrostu i że aspekty związane z płcią są zwykle pomijane w priorytetach i zaleceniach, w szczególności w kwestiach związanych z opodatkowaniem;
- O. mając na uwadze, że zmiany w kierunku regresywności w opodatkowaniu pracy, przedsiębiorstw, konsumpcji i majątku, możliwe do zaobserwowania w ostatnich dziesięcioleciach we wszystkich państwach członkowskich, doprowadziły do osłabienia redystrybucyjnego wpływu systemów podatkowych i przyczyniły się do tendencji wzrostu nierówności dochodowych; mając na uwadze, że strukturalna zmiana systemu podatkowego przesunęła obciążenie podatkowe na grupy o niskich dochodach, a zatem w szczególności na kobiety, ze względu na nierówny podział dochodu między kobietami i mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, ponadprzeciętne wskaźniki konsumpcji dla kobiet w odniesieniu do podstawowych dóbr i usług oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet⁽³⁾;
- P. mając na uwadze, że w szczególności kobiety mogą cierpieć z powodu nierówności ekonomicznych ze względu na nierówny podział dochodu między nimi a mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet⁽⁴⁾;
- Q. mając na uwadze, że średnie stawki podatku od osób prawnych obniżyły się gwałtownie od 1980 r., od powyżej 40 % do 21,9 % w 2018 r., natomiast od 2009 r. wzrosła liczba podatków konsumpcyjnych (gdzie VAT stanowi istotny składnik), osiągając poziom 20,6 % w 2016 r.⁽⁵⁾;

(1) Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

(2) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(3) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(4) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(5) Komisja Europejska, DG ds. Podatków i Unii Celnej, „Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.].

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- R. mając na uwadze, że obecna polityka makroekonomiczna powinna lepiej odzwierciedlać znaczenie nieodpłatnej opieki i pracy w domu oraz mając na uwadze, że z danych wynika, iż 80 % usług opieki w UE świadczą nieopłacani opiekunowie nieformalni, a 75 % z nich stanowią kobiety; mając na uwadze, że niektóre strategie podatkowe, niedofinansowane usługi publiczne i dostęp do usług socjalnych w sposób nieproporcjonalny wpływają na grupy o niskich dochodach, a zwłaszcza na kobiety, ponieważ często wypełniają one luki w zakresie opieki, edukacji i innych rodzajów wsparcia rodzinnego, zazwyczaj bez wynagrodzenia, utrwalając w ten sposób nieproporcjonalną odpowiedzialność kobiet za opiekę; mając na uwadze, że to najuboższe i najbardziej narażone kobiety w państwach UE doświadczają podwójnego obciążenia nieformalną pracą związaną z opieką i nisko płatną niepewną formą zatrudnienia ⁽¹⁾;
- S. mając na uwadze, że prawie wszystkie państwa członkowskie wprowadziły dualne systemy opodatkowania dochodów, stosując wyższą krańcową stawkę podatkową w odniesieniu do dochodów drugich żywicieli rodziny oraz wprowadzając jednolite stawki podatkowe dla większości rodzajów dochodów kapitałowych; mając na uwadze, że nieproporcjonalnie wysokie obciążenia podatkowe dla drugich żywicieli rodziny w większości państw członkowskich, wynikające z systemu bezpośrednich podatków progresywnych obciążających dochody z pracy, są – obok innych wspólnych przepisów podatkowych i przepisów dotyczących świadczeń oraz kosztów i braku powszechnych usług opieki nad dziećmi – jednym z głównych czynników zniechęcających kobiety do udziału w rynku pracy ⁽²⁾;
- T. mając na uwadze, że poziomy pułapki socjalnej (obecnie 40 %) oraz pułapki niskich płac, które nieproporcjonalnie oddziałują na kobiety i zniechęcają je do pełnego udziału w rynku pracy, wynikają w znacznym stopniu z przepisów w zakresie podatków bezpośrednich, poza tym, że są pochodną zagrożenia utratą świadczeń;
- U. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich rodziny mogą nadal korzystać z ulg podatkowych w przypadku posiadania małżonka pozostającego na utrzymaniu, ulg dla małżeństw lub ulg podatkowych dla par, w których tylko jedna osoba jest żywicielem rodziny, co utrwała asymetrię w odniesieniu do rodzin z jednym rodzicem, którym w większości przypadków jest kobieta, oraz nie uwzględnia zróżnicowania sytuacji rodzinnych występujących w UE; mając na uwadze, że takie korzyści podatkowe zazwyczaj zniechęcają małżonkę do dostępu do zatrudnienia oraz bezpośrednio lub pośrednio skłaniają do przeniesienia czasu pracy kobiet z pracy płatnej na pracę nieodpłatną;
- V. mając na uwadze, że wpływ opodatkowania na różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w zakresie majątku przedsiębiorstwa i majątku osobistego to słabo rozwinięta dziedzina badań oraz że w tych obszarach istnieje pilna potrzeba dostępności danych segregowanych według kryterium płci;
1. wzywa Komisję do wspierania równości kobiet i mężczyzn w polityce podatkowej oraz do wydawania państwom członkowskim konkretnych wytycznych i zaleceń, aby wyeliminować nierówne traktowanie ze względu na płeć związane z opodatkowaniem oraz aby zagwarantować, że nie zostaną ustanowione żadne nowe podatki, przepisy o wydatkowaniu, programy ani praktyki, które zwiększają zróżnicowanie sytuacji kobiet i mężczyzn na rynku lub w zakresie dochodu po opodatkowaniu;
  2. podkreśla, że zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE państwa członkowskie posiadają swobodę ustalania przepisów dotyczących ich polityki podatkowej, pod warunkiem że są one zgodne z przepisami UE; podkreśla ponadto, że decyzje UE dotyczące dziedziny opodatkowania wymagają jednogłośnego porozumienia wszystkich państw członkowskich;
  3. wzywa Komisję do propagowania ratyfikacji przez UE Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, tak jak to uczyniła w przypadku Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jak czyni to w przypadku konwencji stambulskiej;
  4. zachęca Komisję, aby podniosła rangę dokumentu „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci” i przyjęła go w formie komunikatu ⁽³⁾ oraz uwzględniła przy tym wyraźne cele i kluczowe działania w celu zwiększenia równości płci poprzez analizę sektorową – w tym analizę aspektów podatkowych – wszystkich działań UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby przepisy UE przeciwko pośredniej i bezpośredniej dyskryminacji ze względu na płeć było właściwie wdrażane, a postępy w tym zakresie systematycznie monitorowane w celu zagwarantowania, że mężczyźni i kobiety będą równymi podmiotami;

⁽¹⁾ Institute of Development Studies „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet] Dokument informacyjny. Nr 109. styczeń 2016 r.

⁽²⁾ Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽³⁾ Zgodnie z wezwaniem zawartym w konkluzjach Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Podatki bezpośrednie*Opodatkowanie dochodów od osób fizycznych*

5. zauważa, że polityka podatkowa różni się pod względem wpływu na różne rodzaje gospodarstw domowych (gospodarstwa domowe z dwoma żywicielami rodziny, gospodarstwa domowe z jednym żywicielem – kobietą albo mężczyzną itd.); podkreśla negatywne skutki braku zachęt dla zatrudnienia kobiet i ich niezależności ekonomicznej oraz zwraca uwagę na duże zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć wynikające ze wspólnego opodatkowania; podkreśla, że systemy podatkowe nie powinny już opierać się na założeniu, że gospodarstwa domowe w równym stopniu łączą środki finansowe i dzielą się nimi, oraz zwraca uwagę, że opodatkowanie indywidualne ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia sprawiedliwości podatkowej dla kobiet; uznaje za istotne, by mężczyźni i kobiety stali się w równym stopniu żywicielami rodziny i opiekunami; wzywa wszystkie państwa członkowskie do stopniowego wprowadzania opodatkowania indywidualnego przy jednoczesnym zapewnieniu całkowitego zachowania wszystkich korzyści finansowych i innych korzyści związanych z rodzicielstwem gwarantowanych w obecnych systemach wspólnego opodatkowania; przyznaje, że w niektórych państwach członkowskich konieczne mogą być okresy przejściowe przy przechodzeniu na tego rodzaju indywidualny system opodatkowania; wzywa do wyeliminowania w tych okresach przejściowych wszelkich wydatków podatkowych opartych na wspólnych dochodach oraz zauważa konieczność stopniowego zagwarantowania, że wszelkie korzyści podatkowe, świadczenia pieniężne oraz usługi rzeczowe zapewniane przez administrację publiczną przekazywane są jednostkom w celu zapewnienia ich niezależności finansowej i społecznej;

6. odnotowuje komunikat Komisji z 20 listopada 2017 r. zatytułowany „Plan działania UE na lata 2017–2019 – Eliminowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć” (COM(2017)0678), w którym określono osiem obszarów działań i wzywano państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz skutecznego rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w celu poprawy sytuacji ekonomicznej kobiet i ochrony ich niezależności ekonomicznej;

7. zauważa, że w 2014 r. średnie stawki podatkowe netto dla drugich żywicieli rodziny z dwojgiem dzieci wyniosły średnio 31 % w przypadku państw członkowskich UE należących do OECD i 28 % w przypadku wszystkich państw będących członkami OECD; wzywa Komisję, aby stale monitorowała i wzmacniała stosowanie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę i za pracę takiej samej wartości dla kobiet i mężczyzn w państwach członkowskich, co zapewni wyeliminowanie nierówności zarówno w sektorze rynku pracy, jak i w sektorze podatkowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zajęły się problemem segregacji poziomej i pionowej na rynku pracy przez wyeliminowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn i dyskryminacji w zatrudnieniu oraz zachęcanie – w szczególności przez edukację i podnoszenie świadomości – dziewcząt i kobiet do podejmowania studiów, zatrudnienia i kariery zawodowej w innowacyjnych sektorach wzrostu, w tym w dziedzinach związanych z ICT i STEM;

8. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że zachęty podatkowe związane z zatrudnieniem i samozatrudnieniem nie są dyskryminujące ze względu na płeć, oraz by rozważyły zachęty podatkowe i inne korzyści lub usługi podatkowe dla drugich żywicieli rodziny i rodziców samotnie wychowujących dzieci; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby przyjrzały się różnym sposobom rozwiązywania problemu niedostatecznej obecności kobiet na rynku pracy oraz do rozwiązania problemu potencjalnych ekonomicznych czynników zniechęcających drugich żywicieli rodziny do wchodzenia na rynek pracy; zauważa, że do nierównego traktowania ze względu na płeć może dochodzić również w zakresie zwolnień i obniżek podatkowych związanych z pracą, takich jak korzystne opodatkowanie dodatkowych godzin pracy, które przynosi korzyści głównie zawodom wykonywanym obecnie przez mężczyzn;

9. wzywa państwa członkowskie do nieograniczania progresywnego charakteru ich systemów podatku dochodowego od osób fizycznych, na przykład poprzez próbę uproszczenia opodatkowania dochodów od osób fizycznych;

10. wzywa do opracowania podatku dochodowego od osób fizycznych (struktury stawek, zwolnień, odliczeń, dodatków, ulg itp.) w sposób umożliwiający aktywne propagowanie równego podziału pracy odpłatnej i nieodpłatnej, dochodów i praw do emerytury między kobiety i mężczyzn oraz eliminację zachęt utrwalających nierówne role związane z płcią;

11. uważa, że z powodu nierówności na rynku pracy niektóre polityki podatkowe mogą nieproporcjonalnie oddziaływać na kobiety; uważa, że właściwym sposobem rozwiązania tego problemu jest reforma instrumentów rynku pracy w celu rozwiązania problemu niezależności ekonomicznej kobiet; zwraca się do państw członkowskich i instytucji unijnych o promowanie badań nad zróżnicowaniem emerytur ze względu na płeć i niezależnością ekonomiczną kobiet, z uwzględnieniem kwestii takich jak starzenie się ludności, uwarunkowane płcią różnice w warunkach zdrowotnych i średnim trwaniu życia, zmiany struktur rodzinnych i wzrost liczby jednoosobowych gospodarstw domowych oraz różne sytuacje osobiste kobiet;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Opodatkowanie osób prawnych

12. apeluje do państw członkowskich, które zidentyfikowano w ramach europejskiego semestru w związku z ich przepisami dotyczącymi agresywnego planowania podatkowego, o jak najszybsze wprowadzenie zmian w ustawodawstwie i o zaprzestanie stosowania tych przepisów⁽¹⁾; jest zaniepokojony ryzykiem, że podczas prac nad koordynacją podstawy opodatkowania osób prawnych państwa członkowskie mogą wprowadzić nowe przepisy ułatwiające przedsiębiorstwom agresywne planowanie podatkowe, pozostawiając państwom członkowskim znalezienie innych źródeł opodatkowania (w tym podatków konsumpcyjnych), które mają nieproporcjonalny wpływ na kobiety;

13. wzywa państwa członkowskie, aby racjonalizowały zachęty podatkowe lub przerwy przyznawane przedsiębiorstwom, by zagwarantowały, że te zachęty i ulgi podatkowe są korzystne przede wszystkim dla małych przedsiębiorstw i sprzyjają rzeczywistej innowacyjności, oraz aby dokonały oceny *ex ante* i *a posteriori* ewentualnego wpływu tych zachęt na równość płci;

Opodatkowanie kapitału i majątku

14. zauważa, że podatki od osób prawnych i majątku odgrywają kluczową rolę w ograniczaniu nierówności dzięki redystrybucji w ramach systemu podatkowego i w zapewnianiu przychodów na finansowanie świadczeń socjalnych i transferów socjalnych;

15. zauważa, że niedostępność, wygórowane koszty i brak odpowiedniej infrastruktury zapewniającej wysokiej jakości usługi w zakresie opieki nad dziećmi wciąż stanowią istotną barierę przede wszystkim dla równego udziału kobiet we wszystkich aspektach życia społecznego, w tym w zatrudnieniu; wzywa państwa członkowskie, aby wzmocniły politykę podatkową z myślą o poprawie dostępności przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi dzięki zachętom podatkowym celem zmniejszenia przeszkód utrudniających kobietom podejmowanie pracy zarobkowej oraz przyczyniania się do bardziej równomiernego rozłożenia odpłatnej i nieodpłatnej pracy w gospodarstwach domowych, a tym samym do zminimalizowania różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn; podkreśla, że polityka ta powinna umożliwiać kobietom integrację na rynku pracy i w szczególności koncentrować się na rodzinach o niskich dochodach, osobach samotnie wychowujących dzieci i innych grupach osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

16. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, która między innymi odnosi się do dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie świadczenia usług finansowych i związanych z nimi dziedzin oraz zakazuje takiej dyskryminacji; wzywa do gromadzenia danych w celu uzyskania dokładnych informacji na temat ewentualnych luk w procesie wdrażania; podkreśla, że prawo własności podlega zasadzie pomocniczości oraz że w UE nie istnieje prawo własności, które dyskryminowałoby kobiety lub mężczyzn, ponieważ prawo własności leży po stronie właściciela;

17. ubolewa nad faktem, że ogólnie udział podatków od majątku w całkowitych dochodach podatkowych pozostał raczej ograniczony i wynosi 5,8 % ogólnych dochodów podatkowych w UE-15 i 4,3 % w UE-28⁽²⁾;

18. ubolewa nad faktem, że od 2002 r. udział podatków od kapitału wykazuje tendencję spadkową, co wynika między innymi z ogólnej tendencji polegającej na zaprzestaniu regularnego opodatkowania dochodów kapitałowych podatkiem dochodowym od osób fizycznych i opodatkowaniu ich według stosunkowo umiarkowanych stawek ryczałtowych, co można zaobserwować w wielu państwach członkowskich⁽³⁾;

Podatki pośrednie

19. zauważa, że udział podatków konsumpcyjnych zwiększył się w Unii w latach 2009–2016; zauważa, że podatek VAT stanowi zazwyczaj od dwóch trzecich do trzech czwartych podatków konsumpcyjnych w państwach członkowskich oraz że VAT stanowi średnio blisko jedną piątą całkowitych dochodów podatkowych w UE⁽⁴⁾;

20. zauważa, że dyskryminacja ze względu na płeć występuje na styku przepisów podatkowych i uwarunkowanych płcią relacji, norm i zachowań gospodarczych; zauważa, że podatek VAT dyskryminuje ze względu na płeć z uwagi na model konsumpcji kobiet, który różni się od modelu mężczyzn, gdyż nabywają one więcej towarów i usług w celu promowania zdrowia, edukacji i żywienia⁽⁵⁾; jest zaniepokojony faktem, że model ten, w połączeniu z niższymi dochodami

⁽¹⁾ Komisja Europejska, *Europejski semestr: sprawozdania dotyczące poszczególnych państw*, 7 marca 2018 r.

⁽²⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽³⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽⁴⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽⁵⁾ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016 r.) – Institut per a l'estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

kobiet, prowadzi do sytuacji, w której ponoszą one większe obciążenie podatkiem VAT; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zwolnień z podatku VAT oraz niższych i zerowych stawek dla towarów i usług o pozytywnych skutkach społecznych, zdrowotnych lub środowiskowych, zgodnie z prowadzonym obecnie przeglądem dyrektywy UE w sprawie podatku VAT;

21. uważa, że tzw. ubóstwo menstruacyjne jest aktualnym problemem w UE, opierając się na szacunkach organizacji Plan International UK, zgodnie z którymi jedna na dziesięć dziewcząt nie może pozwolić sobie na zakup środków higienicznych ze względów finansowych; ubolewa, że we wszystkich państwach członkowskich produkty higieniczne dla kobiet oraz produkty i usługi pielęgnacyjne dla dzieci, osób starszych lub osób z niepełnosprawnością wciąż nie są uważane za towary pierwszej potrzeby; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wyeliminowania tzw. podatku od tamponów dzięki skorzystaniu z elastyczności wprowadzonej w dyrektywie w sprawie podatku VAT i zastosowaniu zwolnień lub zerowych stawek podatku VAT na te podstawowe towary pierwszej potrzeby; uznaje, że obniżenie ceny w związku ze zwolnieniem tych produktów z VAT przyniosłoby młodym kobietom niezliczone korzyści; popiera ruchy podjęte w celu promowania powszechnej dostępności środków higienicznych i zachęca państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowych środków higienicznych dla kobiet w niektórych miejscach (publicznych), takich jak szkoły, uczelnie i schroniska dla bezdomnych oraz w przypadku kobiet pochodzących ze środowisk o niskich dochodach, aby całkowicie wyeliminować w całej UE problem tzw. ubóstwa menstruacyjnego;

Wpływ uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania na równość płci

22. zauważa, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania w największym stopniu przyczyniają się do różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w Unii i na całym świecie, gdyż ograniczają zasoby dostępne dla rządów przeznaczane na zwiększanie równości na szczeblu krajowym i międzynarodowym ⁽¹⁾;

23. przypomina swoje zalecenia z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽²⁾, oraz zalecenia poprzednich komisji specjalnych (TAX i TAX2) opracowane z myślą o zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania w UE; wzywa państwa członkowskie, aby jak najszybciej przyjęły publiczne sprawozdania dotyczące poszczególnych państw, wspólną unijną jednolitą podstawę podatku od osób prawnych (EU CCCTB) oraz zmienioną dyrektywę w sprawie odsetek i opłat licencyjnych;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby propagowały reformy w zakresie opodatkowania równego pod względem płci na wszystkich forach międzynarodowych, w tym na forum OECD i ONZ, oraz by wspierały utworzenie międzyrządowego organu podatkowego ONZ o powszechnym członkostwie, równych prawach do głosu oraz równym udziale kobiet i mężczyzn; podkreśla, że organ ten powinien być dobrze przygotowany do opracowywania szczegółowych ekspertyz z zakresu opodatkowania z uwzględnieniem aspektu płci;

25. zauważa, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawierane przez państwa członkowskie z krajami rozwijającymi się zazwyczaj nie propagują opodatkowania u źródła, co przynosi korzyści przedsiębiorstwom wielonarodowym kosztem mobilizacji dochodów krajowych przez kraje rozwijające się; zauważa, że brak mobilizacji dochodów krajowych uniemożliwia pełne finansowanie w tych krajach usług publicznych, takich jak opieka zdrowotna lub edukacja, co w sposób nieproporcjonalny uderza w kobiety i dziewczęta; wzywa państwa członkowskie, aby upoważniły Komisję do dokonania przeglądu obowiązujących umów w sprawie podwójnego opodatkowania w celu zbadania i rozwiązania tych problemów, oraz aby zagwarantowały, że przyszłe umowy w sprawie podwójnego opodatkowania będą zawierać klauzule dotyczące równości płci jako uzupełnienie ogólnych przepisów w zakresie zwalczania nadużyć;

26. wzywa specjalną komisję TAX3, aby uwzględniała perspektywę płci przy opracowywaniu zaleceń;

Uwzględnianie aspektu płci w polityce podatkowej

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby prowadziły regularne oceny wpływu polityki budżetowej w aspekcie płci w kontekście równości płci skupiające się na efekcie mnożnikowym i dorozumianej nierówności, aby zagwarantować, że w żadnej polityce budżetowej w UE nie występuje dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia;

⁽¹⁾ UN, „Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development” of the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights” [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych], 2016 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

28. wzywa państwa członkowskie, aby dzieliły się najlepszymi praktykami w zakresie projektowania rynków pracy i systemów podatkowych w celu zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co może sprzyjać sprawiedliwemu i równiejszemu opodatkowaniu mężczyzn i kobiet;

29. przypomina Komisji, że włączenie na podstawie traktatu lizbońskiego Karty praw podstawowych do prawa pierwotnego nakłada na nią prawnie wiążące zobowiązanie do wspierania równości kobiet i mężczyzn w jej polityce i działaniach;

30. uznaje, że wiele grup wsparcia i grup społeczeństwa obywatelskiego ma poczucie marginalizacji w dyskusjach na temat polityki podatkowej ze względu na brak wiedzy fachowej oraz że w wielu państwach członkowskich przemysł i grupy finansowe są w związku z tym nadmiernie reprezentowane w procesach konsultacyjnych dotyczących budżetowania; wzywa państwa członkowskie do zajęcia się tą kwestią przez zapewnienie edukacji w zakresie procesów budżetowych, a także możliwości rzetelnych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim;

31. wzywa Komisję, aby wywiązała się ze zobowiązania prawnego dotyczącego wspierania równości kobiet i mężczyzn, w tym w jej ocenach podstawowego planowania podatkowych strategii politycznych prowadzonych w ramach europejskiego semestru; podkreśla, że przeglądy systemów podatkowych państw członkowskich w ramach europejskiego semestru, a także zalecenia dla poszczególnych państw wymagają gruntownych analiz tym zakresie;

32. wzywa Komisję, aby wykorzystała priorytety strategii „Europa 2020” do zajęcia się słabościami strukturalnymi gospodarki europejskiej, rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, zwiększenia konkurencyjności i wydajności w UE oraz wzmocnienia zrównoważonej społecznej gospodarki rynkowej z korzyścią dla wszystkich kobiet i mężczyzn;

33. ponownie przypomina swoje stanowisko odnośnie do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje⁽¹⁾, w której zaproponowano ambitne środki na rzecz poprawy przejrzystości podatkowej i kontroli publicznej przedsiębiorstw wielonarodowych, gdyż umożliwiłoby to ogółowi społeczeństwa dostęp do informacji na temat wypracowanych zysków, otrzymanych dotacji i podatków płaconych przez te przedsiębiorstwa w jurysdykcjach, w których prowadzą działalność; zaleca, aby umiejscowiono kompleksową analizę problematyki płci u podstawy wszystkich obecnych i przyszłych poziomów badań i polityki w dziedzinie sprawiedliwości podatkowej z myślą o osiągnięciu większej przejrzystości i odpowiedzialności podatkowej; wzywa Radę, aby osiągnęła porozumienie w sprawie propozycji rozpoczęcia negocjacji z innymi instytucjami celem przyjęcia wymogu publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje, która jest jednym z kluczowych środków umożliwiających osiągnięcie większej przejrzystości dla wszystkich obywateli, jeśli chodzi o informacje podatkowe przedsiębiorstw; przypomina, że państwa członkowskie powinny regularnie prowadzić pośrednie analizy materialnych skutków tych środków, w tym analizy nierównego traktowania ze względu na płeć w polityce podatkowej, swoich zdolności do zwiększania dochodów krajowych na finansowanie praw kobiet, na temat innych państw członkowskich i krajów rozwijających się, przy jednoczesnym uznaniu, że niektóre prace na ten temat zrealizowano w ramach platformy ds. dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych;

34. zauważa, że równość płci jest nie tylko podstawowym prawem człowieka, lecz że osiągnięcie jej przyczyni się do bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego; podkreśla, że analiza budżetu pod kątem płci pozwoli na uzyskanie lepszych informacji o tym, jak rozkłada się wpływ inwestycji publicznych na mężczyzn i na kobiety; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wdrażały sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w sposób, który wyraźnie określa, jaki udział w funduszach publicznych przeznaczają się dla kobiet, i gwarantuje, że wszystkie strategie polityczne na rzecz mobilizacji środków i podziału wydatków sprzyjają równości płci;

35. wzywa Komisję do upowszechniania najlepszych praktyk w zakresie polityki podatkowej uwzględniającej wpływ aspektu płci i wspierającej równość kobiet i mężczyzn, w szczególności w zakresie opodatkowania dochodów gospodarstw domowych oraz VAT; wzywa Komisję do włączenia analizy problematyki płci do jej rocznego sprawozdania pt. „Taxation Trends in the European Union” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej];

36. przypomina, że pomimo wspólnego oświadczenia w sprawie uwzględniania aspektu płci, załączonego do rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, nie poczyniono żadnych znaczących postępów w tej dziedzinie oraz że Komisja nie uwzględniła jego wdrożenia w śródkresowym przeglądzie WRF; wzywa, aby wpływ polityki UE na kwestie równości płci był oceniany i uwzględniany w rocznych procedurach budżetowych (sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci); oczekuje, że Parlament, Rada i Komisja ponownie zobowiążą się do uwzględniania aspektu płci w kolejnych wieloletnich ramach finansowych, a także do jego skutecznego monitorowania, w tym w ramach śródkresowego przeglądu WRF, z należyтым uwzględnieniem zasady równości kobiet i mężczyzn zawartej w art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0284.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

37. wzywa państwa członkowskie, aby przy wdrażaniu prawa Unii oraz polityki krajowej opartej na prawie Unii przestrzegały podjętych przez siebie zobowiązań prawnych w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

38. podkreśla, że potrzebne są dalsze badania oraz sprawniejsze gromadzenie danych segregowanych według płci w odniesieniu do zróżnicowanych pod względem płci skutków wywieranych przez system podatkowy w zakresie rozdziału i alokacji; w szczególności wzywa państwa członkowskie, aby gromadziły zindywidualizowane dane podatkowe, a nie tylko dane podatkowe gospodarstw domowych, oraz by zlikwidowały luki w danych dotyczących płci w zakresie modelu konsumpcji i stosowania obniżonych stawek, podziału dochodu przedsiębiorcy i związanych z nim płatności podatków oraz podziału majątku netto, dochodów kapitałowych i związanych z nimi płatności podatków;

39. ubolewa, że większość państw członkowskich nie gromadzi lub nie ocenia zindywidualizowanych danych dotyczących podatku dochodowego oraz że wiele państw członkowskich nadal gromadzi dane na poziomie gospodarstw domowych jedynie na podstawie przepisów dotyczących wspólnego opodatkowania;

40. zachęca państwa członkowskie do opracowania odpowiedniego systemu obejmującego bodźce podatkowe i zachęty w postaci świadczeń społecznych w ramach środków z zakresu polityki, która zachęcałyby migrantki do (ponownego) brania udziału w szkoleniach lub rejestrowania się jako osoby bezrobotne;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0023

Unijna procedura wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie unijnej procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu (2018/2153(INI))

(2020/C 411/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Parlamentu z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie powołania komisji specjalnej ds. unijnej procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu, jej zakresu odpowiedzialności, składu liczbowego i czasu trwania mandatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając 7. ogólny unijny program działań w zakresie środowiska do 2020 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽³⁾ („rozporządzenie”),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 546/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do jednolitych zasad oceny i udzielania zezwolenia na środki ochrony roślin ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 73.

⁽²⁾ Ustanowiony na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 155 z 11.6.2011, s. 127.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 283/2013 z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiające wymogi dotyczące danych dla substancji czynnych⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2013 z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiające wymogi dotyczące danych dla środków ochrony roślin⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1056 z dnia 29 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnej glifosat⁽³⁾ i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1313 z dnia 1 sierpnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej glifosat⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2324 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁽⁶⁾ i z dnia 24 października 2017 r.⁽⁷⁾ w sprawie projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie pestycydów niskiego ryzyka pochodzenia biologicznego⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie zwiększania innowacji i rozwoju gospodarczego w przyszłym zarządzaniu gospodarstwami rolnymi w Europie⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie rozwiązań technologicznych dla zrównoważonego rolnictwa w UE⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009⁽¹¹⁾,
- uwzględniając europejską ocenę wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i jego odpowiednich załączników, opublikowaną przez Dyрекcję Generalną ds. Analiz Parlamentarnych (EPRS) w kwietniu 2018 r.,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie C-442/14 *Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie 12/2013/MDC dotyczącej praktyk Komisji w zakresie udzielania zezwoleń i wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (pestycydów),
- uwzględniając ekspertyzę „IARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides”, opublikowaną dnia 20 marca 2015 r.,
- uwzględniając wnioski Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej glifosatu⁽¹³⁾, opublikowane w dniu 12 listopada 2015 r., oraz przegląd EFSA w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej potencjalnych właściwości glifosatu w zakresie zaburzenia funkcjonowania układu hormonalnego⁽¹⁴⁾, opublikowany w dniu 7 września 2017 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 3.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 3.4.2013, s. 85.

⁽³⁾ Dz.U. L 173 z 30.6.2016, s. 52.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 208 z 2.8.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 333 z 15.12.2017, s. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 102.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 117.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 184.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 62.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 51.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0356.

⁽¹²⁾ Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 23 listopada 2016 r., *Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*, C-442/14, ECLI:EU:C:2016:890.

⁽¹³⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(11):4302.

⁽¹⁴⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(9):4979.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- uwzględniając opinię Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) w sprawie klasyfikacji glifosatu z dnia 15 marca 2017 r.,
- uwzględniając opinię naukową nr 5/2018 Scientific Advice Mechanism (mechanizmu doradztwa naukowego – SAM) w sprawie unijnych procedur wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin z czerwca 2018 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1185/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie statystyk dotyczących pestycydów (COM(2017) 0109),
- uwzględniając plan wdrażania dotyczący zwiększenia dostępności środków ochrony roślin niskiego ryzyka i przyspieszenia wprowadzania integrowanej ochrony roślin w państwach członkowskich, opracowany przez grupę ekspertów ds. zrównoważonej ochrony roślin i zatwierdzony przez Radę w dniu 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka ds. prawa do pożywienia z dnia 24 stycznia 2017 r. w sprawie globalnego stosowania pestycydów w rolnictwie i jego wpływu na prawa człowieka;
- uwzględniając art. 13 TFUE, który stanowi, że przy formułowaniu i wykonywaniu polityk Unii, w szczególności tych dotyczących rynku wewnętrznego, w pełni uwzględnia się wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych ⁽²⁾,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometr nr 442 z marca 2016 r., według którego 89 % obywateli UE zgadza się, że Unia powinna w większym stopniu upowszechniać wiedzę o znaczeniu dobrostanu zwierząt na poziomie międzynarodowym, a 90 % obywateli UE zgadza się, że ważne jest ustalenie wysokich standardów dobrostanu zwierząt,
- uwzględniając fakt, że Parlament otrzymuje liczne petycje od zaniepokojonych obywateli korzystających z praw przysługujących im na mocy art. 24 i 227 TFUE oraz art. 44 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w których wzywają oni do zaprzestania badań na zwierzętach w Europie i na całym świecie oraz do ustanowienia międzynarodowych standardów w zakresie dobrostanu zwierząt,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka w łańcuchu żywnościowym (COM(2018)0179) ⁽³⁾,
- uwzględniając trwającą ocenę REFIT rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 prowadzoną przez Komisję,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Unijnej Procedury Wydawania Zezwoleń na Dopuszczenie Pestycydów do Obrotu (A8-0475/2018),

Uwagi ogólne

- A. mając na uwadze, że celem rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 („rozporządzenie”) jest „zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, a także poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zharmonizowanie zasad dotyczących wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, przy równoczesnej poprawie produkcji rolnej”;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/research/sam/pdf/sam_ppp_report.pdf

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33.

⁽³⁾ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka w łańcuchu żywnościowym, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 178/2002 [w sprawie ogólnego prawa żywnościowego], dyrektywę 2001/18/WE [w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie], rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 [w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy], rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 [w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt], rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 [w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego], rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 [w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością], rozporządzenie (WE) nr 1331/2008 [w sprawie jednolitej procedury wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących], rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 [w sprawie środków ochrony roślin] oraz rozporządzenie (UE) 2015/2283 [w sprawie nowej żywności].

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- B. mając na uwadze, że unijna procedura wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin jest jedną z najbardziej rygorystycznych na świecie; mając na uwadze, że w świetle obaw dotyczących oceny glifosatu zgłoszonych przez kilka zainteresowanych stron Komisja Specjalna ds. Unijnej Procedury Wydawania Zezwoleń na Dopuszczenie Pesticydów do Obrótu (PEST) dąży do określenia obszarów, które można jeszcze usprawnić w związku z unijną procedurą udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin, dostarczając zalecenia, które uważa za konieczne, aby zapewnić osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska;
- C. mając na uwadze, że zasada ostrożności stanowi nadrzędną zasadę polityki Unii, zgodnie z art. 191 TFUE; mając na uwadze, że rozporządzenie, zgodnie z jego art. 1 ust. 4, opiera się na zasadzie ostrożności; mając na uwadze, że decyzja dotycząca zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 13 ust. 2, musi spełniać warunki zasady ostrożności określone w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002; mając na uwadze, że art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stanowi, iż środki przyjęte w oparciu o zasadę ostrożności muszą być proporcjonalne;
- D. mając na uwadze, że kilka zainteresowanych stron wyraziło obawy co do oceny glifosatu, w szczególności co do tego, czy przeprowadzono niezależną, obiektywną i przejrzystą ocenę, czy prawidłowo zastosowano kryteria klasyfikacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008, a także czy odpowiednio zastosowano wytyczne oraz kryteria zatwierdzania i zasadę ostrożności;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia środek ochrony roślin stosowany w sposób zgodny z dobrą praktyką ochrony roślin i z uwzględnieniem realistycznych warunków stosowania nie może mieć, między innymi, natychmiastowego lub opóźnionego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi, w tym grup szczególnie wrażliwych, i nie może mieć żadnego niedopuszczalnego wpływu na środowisko;
- F. mając na uwadze, że ocena wykonania rozporządzenia wykazała, że cele ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska nie są w pełni osiągnięte oraz że można by wprowadzić ulepszenia, aby osiągnąć wszystkie cele rozporządzenia;
- G. mając na uwadze, że sprawą najwyższej wagi jest pełne wdrożenie rozporządzenia we wszystkich państwach członkowskich;
- H. mając na uwadze, że praca właściwych organów krajowych zaangażowanych w proces zatwierdzania i udzielania zezwoleń jest często opóźniona; mając na uwadze, że stwierdzono, iż właściwe organy krajowe zaangażowane w proces zatwierdzania i udzielania zezwoleń mają w niektórych przypadkach niedobory kadrowe i są niedofinansowane; mając na uwadze, że oprócz opóźnień w ocenie brak środków może mieć wpływ na jakość ocen, zarówno w odniesieniu do substancji czynnych, jak i środków ochrony roślin;
- I. mając na uwadze, że niezależność oceny ryzyka jest podstawą zaufania do rozporządzenia i prawa żywnościowego UE;
- J. mając na uwadze, że w trakcie całej procedury stwierdzono brak przejrzystości w procesie decyzyjnym, począwszy od braku publicznego dostępu do pełnych badań i surowych danych, aż po etap zarządzania ryzykiem;
- K. mając na uwadze, że prawo dostępu do dokumentów przechowywanych przez agencje UE stanowi ważne prawo, od którego wyjątki należy interpretować w sposób zawężający; wskazuje na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym przejrzystość i dostęp do dokumentów przyczyniają się do większej legitymizacji agencji UE w oczach obywateli i do zapewnienia większej odpowiedzialności agencji UE przed obywatelami w systemie demokratycznym⁽¹⁾;
- L. mając na uwadze, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 283/2013 ustanawiające wymogi dotyczące danych dla substancji czynnych powinno być regularnie aktualizowane, aby uwzględniało aktualną wiedzę naukową i techniczną; mając na uwadze, że komunikat Komisji w ramach wykonywania rozporządzenia Komisji (UE) nr 283/2013 z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiającego wymogi dotyczące danych dla substancji czynnych⁽²⁾ pozostaje najbardziej wszechstronnym źródłem wytycznych i wytycznych dotyczących testów, chociaż kilka z wymienionych dokumentów mogło zostać zastąpionych i powinno zostać zaktualizowanych; mając na uwadze, że metody stosowane do naukowej oceny substancji czynnych, w formie wytycznych stosowanych przez EFSA i państwa członkowskie, nie zawsze

(1) Zob. sprawa T-235/15, *Pari Pharma GmbH* przeciwko Europejskiej Agencji Leków; zob. także sprawa T-729/15, *MSD Animal Health Innovation GmbH* i *Intervet International BV* przeciwko Europejskiej Agencji Leków, oraz sprawa T-718/15, *PTC Therapeutics International Ltd* przeciwko Europejskiej Agencji Leków.

(2) Dz.U. C 95 z 3.4.2013, s. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- odzwierciedlają bieżący stan wiedzy naukowej i technicznej zgodnie z wymogami art. 4 rozporządzenia; mając na uwadze, że w ocenie ryzyka nie uwzględnia się niektórych kluczowych testów lub brakuje najnowszych metod naukowych (jak w przypadku aktualnych badań ekotoksykologicznych dla organizmów glebowych i oceny stężenia w środowisku oraz pozostałości w pyle, wietrze, powietrzu i wodzie);
- M. mając na uwadze, że aktualne wytyczne dotyczące pszczoł zastosowane przez EFSA w jego niedawnym przeglądzie trzech neonikotynoidów nie zostały jeszcze formalnie przyjęte; mając na uwadze, że wytyczne dotyczące organizmów glebowych stosowane obecnie przez EFSA pochodzą z 2002 r.;
- N. mając na uwadze, że wytyczne przekładają wymogi prawodawstwa na praktyczne działania, wyjaśniając, co należy zrobić, a wytyczne dotyczące testów określają protokoły testów, których należy przestrzegać przy generowaniu danych, wyjaśniające, jak należy przeprowadzać testy;
- O. mając na uwadze, że powszechne stosowanie środków ochrony roślin oraz ich profilaktyczne stosowanie w nieodpowiednich przypadkach budzą niepokój;
- P. mając na uwadze, że stosowanie środków ochrony roślin do desykcji (tj. stosowania na roślinach uprawnych przed zbiorem w celu przyspieszenia dojrzewania i ułatwienia zbiorów) jest nieodpowiednie;
- Q. mając na uwadze, że stosowanie środków ochrony roślin na obszarach wykorzystywanych przez ogół społeczeństwa lub grupy szczególnie wrażliwe jest nieodpowiednie;
- R. mając na uwadze, że według danych zgromadzonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w 2016 r. UE zużyła 368 588 ton pestycydów, co stanowi 11,8 % globalnego zużycia;
- S. mając na uwadze, że według FAO zużycie pestycydów w UE wykazuje tendencję zwyżkową od 2009 r.; mając na uwadze, że tendencje są jednak bardzo zróżnicowane między państwami członkowskimi, od gwałtownego wzrostu w niektórych z nich po duży spadek w innych; mając na uwadze, że między 2011 r. a 2016 r. sprzedaż substancji czynnych stosowanych w pestycydach w 16 państwach członkowskich wzrosła o 1,6 %;
- T. mając na uwadze, że do 2018 r. zatwierdzono 493 substancje czynne i podstawowe;
- U. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1185/2009 zwrócono uwagę na braki w danych statystycznych na temat stosowania pestycydów oraz brak wiedzy na temat stosowania konkretnej substancji czynnych;
- V. mając na uwadze, że według sprawozdania Unii Europejskiej w sprawie pozostałości pestycydów w żywności za 2016 r.⁽¹⁾, opublikowanego przez EFSA w 2018 r., 96,2 % próbek odpowiadało poziomom dopuszczalnym w prawodawstwie UE;
- W. mając na uwadze brak wiedzy ogółu społeczeństwa na temat zagrożenia i ryzyka oraz dopuszczalnych i niedopuszczalnych zagrożeń i ryzyka, a także na temat stopnia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości w Europie;
- X. mając na uwadze, że decyzje w sprawie udzielania zezwoleń na nowe substancje czynne i środki ochrony roślin są zawsze podejmowane w warunkach niepewności w odniesieniu do ich rzeczywistego wpływu; mając na uwadze brak monitorowania po wydaniu zezwolenia; mając na uwadze, że nie są dostępne dane na temat dokładnych ilości każdego zastosowanego środka ochrony roślin, wdrażania i skuteczności środków ograniczających ryzyko, a także potencjalnych szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska;
- Y. mając na uwadze, że brak danych dotyczy rzeczywistego wpływu substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków i składników obojętnych oraz ich metabolitów, a także postaci użytkowych i mieszanin produktów; mając na uwadze, że w związku z tym pełny wpływ pestycydów na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko nie jest właściwie znany;
- Z. mając na uwadze, że pomimo włączenia go do budżetu Unii na lata budżetowe 2017 i 2018 projekt pilotażowy dotyczący wykorzystania pszczoł miodnych do monitorowania środowiska pod kątem stosowania pestycydów nie został jeszcze wdrożony;
- AA. mając na uwadze, że jednym z celów 7. ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska naturalnego do 2020 r. jest produkcja i stosowanie chemikaliów w sposób, który będzie prowadzić do minimalizacji istotnych negatywnych skutków dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego, oraz mając na uwadze, że nadal nie ma pewności co do wpływu na środowisko i zdrowie ludzi wywieranego przez łączne skutki różnych chemikaliów;

⁽¹⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5348>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- AB. mając na uwadze, że art. 4 ust. 3 rozporządzenia stanowi, iż środki ochrony roślin nie mogą mieć „natychmiastowego lub opóźnionego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi (...) z uwzględnieniem znanego wpływu w postaci kumulacji w organizmie i działania synergicznego, w przypadku gdy dostępne są naukowe, zaakceptowane przez Urząd metody oceny takiego wpływu”; mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 396/2005 stanowi, iż uwzględnia się „znane efekty ich kumulacji i synergii, jeżeli dostępne są metody oceny tych efektów”;
- AC. mając na uwadze, że takie metody są już dostępne i oczekuje się, że do końca 2019 r. EFSA sfinalizuje ocenę pilotażową dotyczącą skumulowanych skutków narażenia na pestycydy w żywności dla układu nerwowego i tarczycy człowieka;
- AD. mając na uwadze, że obecnie nie ma prawnego obowiązku testowania substancji czynnych pod kątem ich neurotoksyczności rozwojowej (DNT), czego przykładem mogą być autyzm, zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD) i dysleksja; mając na uwadze, że badania toksyczności rozwojowej i neurotoksyczności są wymagane i mogą zapoczątkować projekty badań podejmowane ad hoc w celu rozwiązania konkretnych problemów; mając na uwadze, że w tym kontekście EFSA pracuje nad trwającym obecnie projektem mającym na celu opracowanie alternatywnych rozwiązań bez wykorzystania zwierząt na potrzeby kontroli skutków DNT;
- AE. mając na uwadze, że istnieją obawy, iż wdrożenie rozporządzenia, w zakresie wykorzystywania zwierząt w badaniach służących identyfikacji zagrożeń i ocenie ryzyka, nie jest zgodne z zasadą 3Z (zastąpienie, zmniejszenie i złagodzenie) dyrektywy 2010/63/UE w sprawie doświadczeń na zwierzętach, jako że rozporządzenia Komisji (UE) nr 283/2013 i (UE) nr 284/2013, a także odpowiednie wytyczne nie zostały zaktualizowane od czasu ich przyjęcia, pomimo dostępności zatwierdzonych alternatywnych badań i technologii;
- AF. mając na uwadze, że badania skutków dla zdrowia ludzi obejmują wykorzystanie zwierząt, w związku z czym niekoniecznie prawidłowo przewidują reakcje u ludzi;
- AG. mając na uwadze, że trzeba przyspieszyć opracowywanie i zatwierdzanie nowych metod badawczych niewymagających wykorzystania zwierząt i dostarczających wiedzy na temat podstawowych mechanizmów działań toksycznych dla ludzi, w tym ścieżek prowadzących do niekorzystnych skutków u ludzi;
- AH. mając na uwadze, że wiele produktów rolnych z państw trzecich charakteryzuje się niższym poziomem ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska na etapach zatwierdzania i stosowania środków ochrony roślin; mając na uwadze, że istnieje potrzeba zapewnienia, by unijny poziom ochrony nie był obniżany przez przywóz produktów rolnych z państw trzecich;
- AI. mając na uwadze, że nielegalnie przywożone środki ochrony roślin są przedmiotem obrotu i zastosowania w UE, stwarzając potencjalne zagrożenie dla zdrowia publicznego i nieuczciwą konkurencję dla środków ochrony roślin, które podlegają procedurze udzielania zezwoleń zgodnie z obowiązującymi przepisami UE;

Wniosek o zatwierdzenie substancji czynnych

- AJ. mając na uwadze, że w kontekście przejrzystości i konfliktu interesów kilka zainteresowanych stron poruszyło kwestię prawa wnioskodawców do wyboru państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy przy pierwszym wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej;
- AK. mając na uwadze, że w kontekście przejrzystości i konfliktów interesów kilka zainteresowanych stron wyraziło ponadto obawy co do tego, że państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, któremu Komisja powierzyła odpowiedzialność za odnowienie sprawozdania z oceny, może być tym samym państwem, które sporządziło wstępny projekt sprawozdania z oceny;
- AL. mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia w przypadku nowych substancji czynnych wnioskodawcy wybrali tylko 11 z 28 państw członkowskich jako państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, co wskazuje na znaczne różnice dotyczące wiedzy fachowej i personelu;
- AM. mając na uwadze, że Francja, Niemcy, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo rozpatrywały 80 % całej dokumentacji; mając na uwadze, że brexit wywrze znaczny wpływ na obciążenie pracą w innych państwach członkowskich;
- AN. mając na uwadze, że art. 8 ust. 1 rozporządzenia wymaga, aby wnioskodawca przedstawił dokumentację skróconą, która obejmuje między innymi podsumowanie oraz wyniki testów i badań dla każdego punktu określającego wymogi dotyczące danych, w tym ocenę wszystkich przedłożonych informacji;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- AO. mając na uwadze, że kilka zainteresowanych stron wyraziło zaniepokojenie podejściem do oceny ustanowionym przez prawo, a zwłaszcza tym, kto powinien opracowywać ekspertyzy naukowe i dowody dotyczące oceny substancji czynnych, kto powinien przedstawiać recenzowane publikacje naukowe oraz kto powinien dokonywać ocen tych ekspertyz;
- AP. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia wnioskodawca musi dołączyć do dokumentacji recenzowane, ogólnie dostępne publikacje naukowe dotyczące substancji czynnej i jej istotnych metabolitów;
- AQ. mając na uwadze, że w przypadku nowych substancji czynnych dostępne są zwykle tylko dane z badań podlegających regulacjom opracowanych przez wnioskodawcę;
- AR. mając na uwadze, że ocena ryzyka musi opierać się na wszystkich właściwych dostępnych dowodach naukowych; mając na uwadze, że recenzowane, ogólnie dostępne publikacje naukowe stanowią ważną informację uzupełniającą dla badań opartych na dobrych praktykach laboratoryjnych (DPL) dostarczonych przez wnioskodawców i mogą zawierać wyniki, które ostrzegają oceniających przed efektami szkodliwymi niewidocznymi w standardowych badaniach;
- AS. mając na uwadze, że zasady dobrych praktyk laboratoryjnych opracowała OECD, aby zapewnić przeprowadzenie badania zgodnie z określoną metodą badawczą w celu zapobieżenia oszukańczym praktykom; mając na uwadze, że UE przyjęła te zasady na mocy dyrektywy 2004/10/WE, która zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by laboratoria przeprowadzające badania bezpieczeństwa produktów chemicznych przestrzegały zasad dobrych praktyk laboratoryjnych OECD oraz przepisów dyrektywy 2004/9/WE, wymagających od państw członkowskich wyznaczenia organów odpowiedzialnych za inspekcje DPL na ich terytorium;
- AT. mając na uwadze, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez Komisję w 2015 r. wszystkie państwa członkowskie dokonały transpozycji dyrektyw w sprawie DPL i ustanowiły funkcjonujące krajowe programy monitorowania zgodności z DPL;
- AU. mając na uwadze, że wytyczne OECD dotyczące testów zapewniają, by badania były odtwarzalne, spójne i jednolite, oraz umożliwiają organom regulacyjnym ocenę jakości i istotności badania w celu zapewnienia metodologicznej ważności badania i ułatwienia wzajemnej akceptacji danych przez państwa członkowskie;

Projekt oceny sporządzany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy

- AV. mając na uwadze, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia „Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy dokonuje niezależnej, obiektywnej i przejrzystej oceny w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej”;
- AW. mając na uwadze, że okazało się, iż różne państwa członkowskie, działając jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, stosują różne praktyki wobec odniesień do streszczeń recenzowanych publikacji sporządzanych przez wnioskodawcę; mając na uwadze, że podstawową zasadą jest to, iż każda praca naukowa powinna jednoznacznie wskazywać cytowane zdania innych autorów za pomocą cudzysłowu;
- AX. mając na uwadze, że Parlament dostrzega debatę nad recenzją publikacji w sprawozdaniu dotyczącym oceny ryzyka glifosatu przeprowadzonej przez Niemiecki Federalny Instytut ds. Oceny Ryzyka (BfR); mając na uwadze, że kilka zainteresowanych stron wyraziło zaniepokojenie, iż ważne elementy oceny zawarte w projekcie sprawozdania z oceny ryzyka glifosatu zostały zaczerpnięte z wniosku, ale nie zostały wyraźnie wskazane jako dokumenty odniesienia;

Opinia EFSA w sprawie projektów sprawozdań z oceny i klasyfikacji substancji czynnych ECHA

- AY. mając na uwadze, że wiarygodność unijnego systemu udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin jest silnie uzależniona od zaufania publicznego do EFSA, który przedstawia opinie naukowe stanowiące podstawę dla decyzji dotyczących bezpieczeństwa żywności w Europie; mając na uwadze, że zmniejszające się zaufanie publiczne do EFSA budzi obawy;
- AZ. mając na uwadze, że obecnie około dwóch trzecich ekspertów krajowych pracujących dla EFSA pochodzi tylko z sześciu państw członkowskich;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- BA. mając na uwadze, że zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia w ocenie substancji czynnej należy ustalać najpierw, czy zostały spełnione kryteria zatwierdzenia określone w pkt 3.6.2–3.6.4 i 3.7 załącznika II (= „kryteria graniczne”); mając na uwadze, że jedno z tych kryteriów granicznych dotyczy klasyfikacji substancji jako substancji rakotwórczej (kategoria 1A lub 1B) zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1272/2008;
- BB. mając na uwadze, że Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem (IARC) sklasyfikowała glifosat jako prawdopodobnie rakotwórczy dla ludzi (grupa 2A) zgodnie z jej nomenklaturą (równoważny kategorii 1B w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008); mając na uwadze, że po dokonaniu przeglądu dostępnych informacji, w tym oceny sporządzonej przez IARC, EFSA i ECHA, unijne agencje odpowiedzialne za przedstawianie ocen naukowych stanowiących podstawę dla unijnych decyzji dotyczących zarządzania ryzykiem stwierdziły brak klasyfikacji środka jako rakotwórczy zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1272/2008;
- BC. mając na uwadze, że podczas gdy IARC oparła swoje wnioski na opublikowanej literaturze zgodnie ze swoimi zasadami roboczymi, EFSA i ECHA wykorzystwały dodatkowo jako zasadniczą podstawę oceny nieopublikowane ekspertyzy przedłożone przez wnioskodawcę zgodnie z art. 8 rozporządzenia oraz dodatkowo miały dostęp do odpowiednich surowych danych;
- BD. mając na uwadze, że kilka innych właściwych organów na całym świecie, w tym z USA, Kanady, Nowej Zelandii, Australii i Japonii, sfinalizowało następnie nowe oceny glifosatu i stwierdziło, że nie jest on rakotwórczy; mając na uwadze, że glifosat nadal jest przedmiotem przeglądu amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska, która w swoim projekcie oceny ryzyka ekologicznego wyraźnie stwierdza, iż istnieje możliwość wywierania wpływu na ptaki, ssaki oraz rośliny lądowe i wodne;
- BE. mając na uwadze, że według porównania przeprowadzonego przez EFSA w 2017 r. obejmującego 54 pestycydy, które poddano ocenie w ramach zarówno systemów UE, jak i IARC, w 14 przypadkach klasyfikacja UE była bardziej zachowawcza (a zatem bardziej rygorystyczna) niż klasyfikacja IARC, w 11 przypadkach (glifosat i 10 innych substancji czynnych) mniej rygorystyczna, a w 29 przypadkach równorzędna;
- BF. mając na uwadze, że kilka zainteresowanych stron nadal wyraża zaniepokojenie opiniami EFSA i ECHA dotyczącymi wniosków tych agencji przemawiających za nieklasyfikowaniem glifosatu jako rakotwórczego;
- BG. mając na uwadze, że niestety nie udało się rozwiązać tych kontrowersji w Komisji Specjalnej;
- BH. mając na uwadze, że w październiku 2017 r. Komisja stwierdziła dopuszczalność europejskiej inicjatywy obywatelskiej (EIO) „Zakaz stosowania glifosatu i ochrona ludzi i środowiska przed toksycznymi pestycydami”; mając na uwadze, że ponad milion obywateli wezwało Komisję do zaproponowania państwom członkowskim wprowadzenia zakazu stosowania glifosatu, przeprowadzenia reformy procedury zatwierdzania pestycydów oraz do ustalenia obowiązkowych celów na szczeblu UE dotyczących ograniczenia stosowania pestycydów;
- BI. mając na uwadze, że tak zwane dokumenty Monsanto oraz niedawny wyrok Sądu Najwyższego stanu Kalifornia w sprawie *Dewayne Johnson przeciwko Monsanto* (sprawa nr CGC-16-550128) i późniejsza apelacja rodzą obawy dotyczące niezależności i konfliktów interesów w procesie oceny glifosatu;

Zatwierdzanie substancji czynnych przez Komisję

- BJ. mając na uwadze, że rozporządzenie zobowiązuje Komisję do przedstawienia projektu rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od przedstawienia wniosków EFSA;
- BK. mając na uwadze, że decyzja o przedłużeniu zatwierdzenia glifosatu nie zawiera żadnych prawnie wiążących środków zmniejszających ryzyko na szczeblu Unii; mając na uwadze, że Komisja postanowiła przyjąć szczegółowe zalecenie w warunkach zatwierdzenia, by państwa członkowskie, podczas przyznawania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające glifosat, zwracały szczególną uwagę na ryzyko dla kręgowców lądowych; mając na uwadze, że duże ryzyko długofalowe stwierdzono w przypadku prawie wszystkich zastosowań glifosatu dla kręgowców lądowych niebędących przedmiotem zwalczania, w tym ssaków i ptaków;
- BL. mając na uwadze, że ECHA stwierdził, iż glifosat powoduje poważne uszkodzenie oczu i działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- BM. mając na uwadze, że nie jest jasne, na jakich warunkach Komisja i państwa członkowskie uważają, że ryzyko jest niedopuszczalne dla środowiska;
- BN. mając na uwadze, że fakt, iż Komisja przy wsparciu państw członkowskich zatwierdza substancje czynne uznane przez EFSA za stwarzające wysokie zagrożenie dla środowiska i różnorodności biologicznej, stanowi powód do niepokoju, ponieważ zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. e) rozporządzenia środek ochrony roślin nie może mieć żadnego niedopuszczalnego wpływu na środowisko;
- BO. mając na uwadze, że Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich w swojej decyzji z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie 12/2013/MDC stwierdziła, iż przedstawienie informacji potwierdzających nie powinno dotyczyć wymogów w zakresie danych, które istniały w momencie składania wniosku w związku z oceną ryzyka dla zdrowia i dla których dostępne były odpowiednie wytyczne;
- BP. mając na uwadze, że dane potwierdzające zasadniczo nie podlegają takiej samej kontroli naukowej lub ocenie jak dane przedłożone w pierwotnym wniosku, ponieważ nie są one systematycznie poddawane wzajemnej ocenie przez EFSA; mając na uwadze, że Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich w swojej decyzji z 2016 r. wezwała Komisję do rozważenia, czy odtąd wszystkie informacje potwierdzające powinny być systematycznie poddawane wzajemnej ocenie przez EFSA i czy dokumenty zawierające wytyczne powinny zostać odpowiednio zmienione;
- BQ. mając na uwadze, na podstawie sprawozdania uzupełniającego złożonego przez Komisję w lutym 2018 r. w odniesieniu do dziesięciu substancji czynnych zbadanych w kontekście zapytania Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich, że procedura na podstawie danych potwierdzających doprowadziła do sytuacji, w której dwie substancje czynne, haloaktyfop-P i malation, które w przeciwnym razie byłyby zakazane, pozostawały na rynku przez dłuższy czas;
- BR. mając na uwadze, że braki w danych w przypadku pestycydów biologicznych niskiego ryzyka występują głównie dlatego, iż wymogi dotyczące danych opracowane są z myślą o chemicznych środkach ochrony roślin, a tym samym nie są odpowiednie do stosowania w odniesieniu do biologicznych środków ochrony roślin niskiego ryzyka;
- BS. mając na uwadze, że pomimo ryzyka stwierdzonego przez EFSA we wnioskach dotyczących substancji czynnych, Komisja często pozostawia państwom członkowskim środki zmniejszające ryzyko, niezależnie od przyznanej jej na mocy rozporządzenia możliwości nałożenia ich na poziomie UE; mając na uwadze, że podejście to skrytykowała Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich w swojej decyzji w sprawie 12/2013/MDC;
- BT. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość podejmowania decyzji w sprawie środków zarządzania ryzykiem w odniesieniu do problemów specyficznych dla ich sytuacji;
- BU. mając na uwadze, że środki ochrony roślin niskiego ryzyka są niedostępne; mając na uwadze, że z łącznej liczby prawie 500 substancji dostępnych na rynku UE tylko dziesięć zostało zatwierdzonych jako substancje czynne niskiego ryzyka; mając na uwadze, że brak dostępności środków ochrony roślin niskiego ryzyka utrudnia wdrażanie i rozwój integrowanej ochrony roślin; mając na uwadze, że ten brak dostępności wynika z długotrwałego procesu oceny, udzielania zezwolenia i rejestracji;
- BV. mając na uwadze, że obecnie do precyzyjnego nadzorowania i usuwania chwastów lub szkodliwych owadów na wczesnym etapie można wykorzystywać zaawansowane techniki, takie jak rolnictwo precyzyjne i robotykę; mając na uwadze, że zaawansowane techniki są nadal słabo rozwinięte w Unii Europejskiej oraz potrzebują wsparcia UE i państw członkowskich;

Zezwolenie na środki ochrony roślin na poziomie państwa członkowskiego

- BW. mając na uwadze, że przed wydaniem zezwolenia środki ochrony roślin należy poddać gruntownej ocenie zgodnie z obecnym stanem wiedzy naukowej i technicznej; mając na uwadze, że braki kadrowe lub niedofinansowanie mogą prowadzić do nadmiernego polegania na ocenie przeprowadzonej w celu zatwierdzenia substancji czynnych w kontekście decyzji dotyczących środków ochrony roślin;
- BX. mając na uwadze, że procedura wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin, w szczególności wymogi dotyczące danych do celów oceny ryzyka, powinny uwzględniać rzeczywiste stosowanie środków ochrony roślin;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- BY. mając na uwadze, że przy udzielaniu zezwoleń na środki ochrony roślin należy zwrócić szczególną uwagę na ryzyko dla grup szczególnie wrażliwych; mając na uwadze, że rozporządzenie określa grupy szczególnie wrażliwe jako osoby wymagające szczególnego uwzględnienia przy ocenie ostrych i przewlekłych skutków środków ochrony roślin dla zdrowia; mając na uwadze, że kategoria ta obejmuje kobiety w ciąży i kobiety karmiące, nienarodzone dzieci, niemowlęta i dzieci, osoby starsze, pracowników i mieszkańców w dużym stopniu i przez długi czas narażonych na pestycydy;
- BZ. mając na uwadze, że art. 25 rozporządzenia wymaga, aby sejfnerzy i synergetyki podlegały takiej samej procedurze zatwierdzania jak substancje czynne do celów umieszczenia ich w wykazie substancji dopuszczonych; mając na uwadze, że Komisja nie zatwierdziła jeszcze żadnego sejfnera ani synergetyka;
- CA. mając na uwadze, że art. 27 rozporządzenia zobowiązuje Komisję do włączenia do załącznika III wykazu niedopuszczalnych składników obojętnych; mając na uwadze, że Komisja nie przyjęła jeszcze wykazu niedopuszczalnych składników obojętnych, ale oświadczyła, że zamierza to uczynić do końca 2018 r.; mając na uwadze, że opóźnienie to jest niedopuszczalne ze względu na wpływ wywierany przez te substancje; mając na uwadze, że wobec braku wykazu niedopuszczalnych składników obojętnych na poziomie Unii niektóre państwa członkowskie same opracowały takie wykazy;
- CB. mając na uwadze, że brak takich wykazów unijnych utrudnia dokładniejszą ocenę ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin;
- CC. mając na uwadze, że podniesiono obawy dotyczące systemu strefowego, w szczególności opóźnień w procedurze oraz częstych pełnych lub częściowych ponownych ocen wniosków w kontekście wzajemnego uznawania, wynikających z różnic w krajowych wymogach dotyczących modeli oceny państw członkowskich w tej samej strefie; mając na uwadze, że procedura wzajemnego uznawania przez państwa członkowskie miała za cel uproszczenie procedur i zwiększenie zaufania między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że stosowanie procedury wzajemnego uznawania uważane jest za ważne narzędzie, które pozwala zwiększyć dzielenie się pracą i zapewnia przestrzeganie terminów, gwarantując jednocześnie optymalną ochronę, oraz ma duże znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- CD. mając na uwadze, że Komisja pracuje nad systemem informatycznym, czyli systemem zarządzania wnioskami dotyczącymi środków ochrony roślin (PPPAMS), który będzie powszechnie dostępny i ułatwi system wzajemnego uznawania;
- CE. mając na uwadze, że obecnie nie ma przeglądu wszystkich środków ochrony roślin dopuszczonych w UE, ponieważ państwa członkowskie nie są zobowiązane do systematycznego informowania Komisji o swoich decyzjach o udzieleniu zezwolenia;
- CF. mając na uwadze, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 283/2013 wymaga przeprowadzania badań dotyczących toksyczności długoterminowej; mając na uwadze, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2013 wymaga obecnie badań toksykologicznych dotyczących narażenia operatorów, osób postronnych i mieszkańców, a także pracowników, szeregu badań toksyczności długoterminowej i przewlekłej odnoszących się do zwierząt oraz badań dotyczących losów i zachowania się w glebie, wodzie i powietrzu, w tym drogi degradacji w powietrzu oraz przenoszenia w powietrzu, ale nie wymaga badania długoterminowej toksyczności środków ochrony roślin;
- CG. mając na uwadze, że państwa członkowskie pracują nad ustanowieniem porównawczej oceny środków ochrony roślin z substancjami kwalifikującymi się do zastąpienia; mając na uwadze, że celem jest zastąpienie takich środków bezpieczniejszymi środkami ochrony roślin i metodami niechemicznymi określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁽¹⁾;
- CH. mając na uwadze, że w ostatnich sprawozdaniach podkreślono znaczny spadek różnorodności biologicznej w odniesieniu do ptaków i owadów, w szczególności pszczoł i innych zapylaczy; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 27 lat zaobserwowano spadek o ponad 75 % całkowitej biomasy owadów latających na obszarach chronionych⁽²⁾; mając na uwadze, że intensyfikacja rolnictwa (np. stosowanie pestycydów, całoroczna uprawa, zwiększone stosowanie nawozów i częstotliwość stosowania środków agronomicznych), która nie została ujęta w tej analizie, może stanowić prawdopodobną przyczynę; mając na uwadze, że intensyfikacja rolnictwa wiąże się z ogólnym spadkiem różnorodności biologicznej w odniesieniu do roślin, owadów, ptaków i innych gatunków; mając na uwadze, że różnorodność biologiczna i zdrowe ekosystemy, zwłaszcza pszczoły i inne owady zapylające, mają podstawowe znaczenie dla zapewnienia dobrej kondycji i zrównoważoności sektora rolnictwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽²⁾ Zob. Hallmann, C.A., Sorg, M., Jongejans, E., Siepel, H., Hofland, N., Schwan, H., et al. (2017) „More than 75 percent decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas” (Całkowita biomasa owadów latających na obszarach chronionych spadła o ponad 75 % w ciągu 27 lat). PLoS ONE 12(10): e0185809. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0185809>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- CI. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmuje się zakaz wszelkiego stosowania na zewnątrz trzech neonikotynoidów (imidachlopyrydu, chlotianidyny i tiametoksamu); mając na uwadze, że zakazy te nie powinny być podważane nieuzasadnionymi odstępstwami na podstawie art. 53;
- CJ. mając na uwadze, że inne systemowe środki ochrony roślin powinny być w jak największym stopniu ograniczone, w tym w odniesieniu do zaprawiania nasion, jeśli stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska;
- CK. mając na uwadze, że coraz częściej wykorzystuje się w UE zezwolenia w sytuacjach nadzwyczajnych i rośnie liczba przypadków udzielania takich zezwoleń na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie stosują art. 53 zdecydowanie częściej niż inne; mając na uwadze, że niedawna ocena zezwoleń w sytuacjach nadzwyczajnych dla trzech neonikotynoidów dokonana przez EFSA wykazała, że w niektórych przypadkach zezwolenia te były zgodne z zasadami określonymi w prawodawstwie, podczas gdy w innych przypadkach warunki te nie zostały spełnione;
- CL. mając na uwadze, że systematyczne opóźnienia w procesie udzielania zezwoleń mogą także prowadzić do częstszego wykorzystywania możliwości udzielania zezwoleń w sytuacjach nadzwyczajnych; mając na uwadze, że odwoływanie się do odstępstw na podstawie art. 53 dla zastosowań małoobszarowych w sytuacjach specjalnych innych niż rzeczywiste sytuacje nadzwyczajne nie jest uzasadnione ani odpowiednie; mając na uwadze, że EFSA powinien zbadać efekt zastąpienia, a także dostępność metod niechemicznych;
- CM. mając na uwadze, że należy zwrócić szczególną uwagę na środki ochrony roślin przeznaczone do zastosowań małoobszarowych, ponieważ obecnie jest niewiele zachęt ekonomicznych skłaniających przedsiębiorstwa do opracowywania takich produktów;
- CN. mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia Komisja wykorzystwała tylko raz możliwość zwrócenia się do EFSA o opinię na podstawie art. 53 ust. 2;

Uwagi ogólne

1. uważa, że chociaż UE ma jeden z najbardziej rygorystycznych systemów na świecie, zarówno samo rozporządzenie, jak i jego wdrożenie wymagają poprawy, aby zapewnić osiągnięcie jego celu;
2. odnotowuje prowadzoną przez Komisję ocenę REFIT rozporządzenia;
3. podkreśla znaczenie zapewniania niezależnej, obiektywnej i przejrzystej oceny naukowej substancji czynnych i środków ochrony roślin;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeznaczenia wystarczających zasobów i odpowiedniej wiedzy fachowej na ocenę substancji czynnych i środków ochrony roślin oraz do zapewnienia niezależnej, obiektywnej i przejrzystej oceny w świetle obecnego stanu wiedzy naukowej i technicznej;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia pełnego i jednolitego stosowania kryteriów granicznych opartych na analizie zagrożeń względem substancji czynnych, które są mutagenne, rakotwórcze lub działają szkodliwie na rozrodczość bądź zaburzają funkcjonowanie układu hormonalnego;
6. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby pełniąc rolę podmiotów zarządzających ryzykiem należycie stosowały zasadę ostrożności, gdy po dokonaniu oceny dostępnych informacji stwierdzona została możliwość szkodliwego wpływu na zdrowie, ale brak jest w tym względzie pewności naukowej, poprzez przyjmowanie tymczasowych środków zarządzania ryzykiem koniecznych do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi;
7. wzywa Komisję do systematycznego informowania o sposobie uwzględnienia tej zasady i sposobie podejmowania decyzji dotyczących zarządzania ryzykiem;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie mechanizmu doradztwa naukowego, według którego Komisja powinna ułatwić szerszą dyskusję w społeczeństwie w celu ustanowienia ogólnounijnej wspólnej wizji zrównoważonej produkcji żywności, włącznie z określeniem roli środków ochrony roślin w tej produkcji; uważa, że w takich rozważaniach wśród wielu czynników należy uwzględnić jakość, bezpieczeństwo, dostępność i przystępność cenową żywności dla konsumentów, godziwy dochód z produkcji rolnej i jej długoterminową rentowność, zmianę klimatu, a także krótko- i długoterminowe ryzyko i korzyści dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska związane z różnymi scenariuszami stosowania środków ochrony roślin, w tym z integrowaną ochroną roślin i scenariuszem braku stosowania;
9. uważa, że w systemie UE należy zwrócić większą uwagę na powszechne i profilaktyczne stosowanie środków ochrony roślin w nieodpowiednich przypadkach oraz ich wpływ na zdrowie ludzi, zdrowie zwierząt i środowisko, a także na wzrost odporności zwalczanych organizmów;
10. podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia dyrektywy 2009/128/WE, biorąc pod uwagę jej powiązanie z systemem udzielania zezwoleń, w szczególności przepisów odnoszących się do integrowanej ochrony roślin oraz odpowiedniego szkolenia rolników w tym zakresie; wskazuje, że trwające prace Parlamentu w tej kwestii mogą stanowić źródło bardziej szczegółowych informacji;
11. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie spójności między celem zatwierdzania substancji czynnych i udzielania zezwolenia na środki ochrony roślin na podstawie niniejszego rozporządzenia a celem dyrektywy 2009/128/WE;
12. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby nie zatwierdzały już substancji czynnych lub środków ochrony roślin do desykcji;
13. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by nie dopuszczały już stosowania środków ochrony roślin na obszarach wykorzystywanych przez ogół społeczeństwa lub grupy szczególnie wrażliwe, o których mowa w art. 12 lit. a) dyrektywy 2009/128/WE;
14. apeluje do Komisji o wprowadzenie w rozporządzeniu konkretnych środków gwarantujących skuteczną ochronę słabszych grup w celu zaprzestania, bez opóźnień i odstępstw, stosowania pestycydów na duże odległości w pobliżu szkół, placówek opieki nad dziećmi, placów zabaw, szpitali,
15. apeluje do Komisji, aby podjęła konieczne działania dla zapewnienia publicznej dostępności statystyk sprzedaży pestycydów w podziale na substancje czynne i państwa członkowskie oraz dalszej poprawy statystyk dotyczących stosowania pestycydów w celu zapewnienia pełnych informacji na potrzeby oceny ryzyka dla środowiska i oceny porównawczej na podstawie rozporządzenia;
16. wzywa do stworzenia skutecznego systemu nadzoru po wprowadzeniu do obrotu w celu systematycznego monitorowania rzeczywistego wpływu stosowania środków ochrony roślin na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko jako całość, w tym w ujęciu długoterminowym; podkreśla, że nadzór nad środkami ochrony roślin po wprowadzeniu do obrotu powinien zapewniać skuteczne gromadzenie danych i komunikację między wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz powinien być przejrzysty i publicznie dostępny; apeluje do EFSA i ECHA, aby opracowały w tej dziedzinie zharmonizowane wytyczne dla skutecznego nadzoru po wprowadzeniu do obrotu;
17. wzywa Komisję do opracowania znormalizowanej ogólnounijnej platformy informatycznej lub bazy danych na potrzeby udostępniania danych z monitorowania po wprowadzeniu do obrotu i uważa, że te dane z monitorowania po wprowadzeniu do obrotu oraz inne dostępne dane z monitorowania powinny być wykorzystywane w procesie udzielania zezwoleń;
18. wzywa Komisję do przyspieszenia wdrożenia projektu pilotażowego dotyczącego wykorzystania pszczoł miodnych do monitorowania środowiska pod kątem stosowania pestycydów, co umożliwi między innymi ocenę wdrażania prawodawstwa Unii w zakresie stosowania pestycydów i wydawania zezwoleń na pestycydy;
19. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania epidemiologicznego dotyczącego rzeczywistego wpływu środków ochrony roślin na zdrowie ludzi;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

20. wzywa Komisję do dalszego opracowywania i wdrażania podejścia do kwestii połączonego oddziaływania chemikaliów przez promowanie zintegrowanej i skoordynowanej oceny w odniesieniu do wszystkich odpowiednich przepisów UE;

21. z zadowoleniem przyjmuje realizowany obecnie projekt EFSA dotyczący modelowania skutków DNT, ale uważa to za niewystarczające, dopóki nie będzie prawnego wymogu oceny substancji czynnych i innych składników pestycydów pod kątem skutków DNT w ramach procedury udzielania zezwoleń; wzywa w związku z tym Komisję do oceny wariantów w celu zapewnienia oceny substancji czynnych i innych składników w środkach ochrony roślin pod kątem skutków DNT, z pełnym uwzględnieniem wiarygodnych, mechanistycznych metod oceny zagrożenia stwarzanego przez DNT, niewymagających wykorzystania zwierząt i skoncentrowanych na człowieku;

22. uważa, że istotne jest, aby w dalszym ciągu rozwijać badania naukowe i innowacje w Unii, w związku z czym apeluje, aby program „Horyzont Europa”, inne unijne instrumenty finansowe oraz państwa członkowskie zapewniały wystarczające fundusze na wspieranie:

a) niezależnych badań nad wpływem stosowania środków ochrony roślin na zdrowie ludzi i zwierząt, środowisko i produkcję rolną;

b) badań naukowych dotyczących alternatyw dla środków ochrony roślin, w tym metod niechemicznych i pestycydów niskiego ryzyka, w celu przedstawienia rolnikom nowych rozwiązań dla zrównoważonego rolnictwa, a także badań naukowych dotyczących technik agroekologicznych i rolnictwa precyzyjnego w celu zminimalizowania stosowania środków zewnętrznych oraz optymalizacji zwalczania szkodników w ukierunkowany i zrównoważony sposób;

23. zwraca się do Komisji o uznanie znaczenia ram regulacyjnych zachęcających do innowacji i badań naukowych służących opracowywaniu lepszych i bezpieczniejszych środków ochrony roślin i rozwiązań alternatywnych;

24. przypomina, że dostęp do bezpiecznej i skutecznej ochrony roślin jest niezbędny, aby umożliwić rolnikom zapobieganie naturalnie występującym zanieczyszczeniom przenoszonym przez żywność, takim jak rakotwórcze mikotoksyny, zagrażającym bezpieczeństwu naszej żywności;

25. przypomina, że uprawy i warunki glebowo-klimatyczne w państwach członkowskich, a w szczególności w najbardziej oddalonych regionach Unii Europejskiej, są bardzo zróżnicowane i specyficzne; wzywa do uwzględnienia tych różnic w procedurze wydawania zezwoleń;

26. wzywa EFSA i Komisję do udoskonalenia przekazu o ryzyku w celu informowania społeczeństwa w odpowiedni, zrozumiały i łatwo dostępny sposób; podkreśla potrzebę zwiększenia wiedzy społeczeństwa na temat zagrożeń i ryzyka oraz dopuszczalnych i niedopuszczalnych zagrożeń i ryzyka, podnoszenia świadomości na temat stopnia przestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości w całej Europie oraz informowania użytkowników o możliwych środkach ograniczających ryzyko;

27. apeluje o pełne wdrożenie zasady 3Z;

28. domaga się stosowania badań i technologii niewymagających wykorzystania zwierząt podczas testowania substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków, innych składników obojętnych i postaci użytkowych produktów oraz oceny skumulowanego wpływu i wpływu mieszanin substancji czynnych i środków ochrony roślin, gdy takie badania i technologie są dostępne;

29. domaga się aktualizacji rozporządzeń Komisji (UE) nr 283/2013 i (UE) nr 284/2013, gdy dostępne będą zatwierdzone alternatywne badania i technologie;

30. wzywa Komisję do uwzględnienia rozwoju naukowego i technologicznego w odniesieniu do metod nowego podejścia w nauce regulacyjnej w celu poprawy przewidywalności badań regulacyjnych i zastąpienia wykorzystywania zwierząt;

31. wzywa Komisję do zbadania możliwości nałożenia wymogu przekazywania odpowiednich danych uzyskanych w wyniku badań na ludziach, na przykład danych generowanych w trakcie badań klinicznych przeprowadzonych podczas testowania produktów leczniczych, do powszechnie dostępnej bazy danych przewidzianej w zaproszeniu do składania ofert ECHA/EFSA, aby dane uzyskane w wyniku badań na ludziach mogły być wykorzystywane do zatwierdzania opracowywanych metod badawczych niewymagających wykorzystania zwierząt;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

32. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by zapewniły skuteczne kontrole produktów rolnych przywożonych z państw trzecich w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony i równych szans dla europejskiej produkcji żywności;
33. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzmożenia wysiłków w celu zatrzymania handlu nielegalnymi środkami ochrony roślin, ponieważ środki te są sprzeczne z celami przepisów Unii w tym obszarze;

Wniosek o zatwierdzenie substancji czynnych

34. wzywa Komisję do zaproponowania zmiany rozporządzenia, tak aby umożliwić jej przyjęcie programu prac dotyczącego wyznaczania państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy dla wniosków o zatwierdzenie, na podstawie kryteriów niezależnej, obiektywnej i przejrzystej oceny: wiedzy fachowej, zasobów, braku konfliktu interesów, znaczenia dla produktu, zdolności technicznej i zdolności do wypracowania solidnych pod względem naukowym i wiarygodnych wyników, wraz z kompleksową procedurą wzajemnej oceny i konsultacji z zainteresowanymi stronami, w sposób podobny do systemu ponownego zatwierdzania substancji czynnych;
35. wzywa Komisję do przydzielania oceny wniosków o przedłużanie zatwierdzeń państwu członkowskiemu innemu niż to, które było odpowiedzialne za poprzednie oceny, pod warunkiem że można zapewnić niezbędny poziom wiedzy fachowej i zasobów;
36. wzywa Komisję do zapewnienia, by państwami członkowskimi pełniącymi rolę sprawozdawców były wyłącznie te państwa członkowskie, które mogą zagwarantować wysoką jakość oceny i posiadają skuteczne procedury oceny konfliktów interesów;
37. wzywa Komisję, ze wsparciem ze strony EFSA, do przeprowadzenia oceny krajowych laboratoriów referencyjnych przypisanych właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy w celu zapewnienia takiego samego poziomu wiedzy fachowej w projekcie sprawozdania z oceny danego państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy;
38. ponadto wzywa państwa członkowskie do odpowiedzialnego przeprowadzania audytów laboratoriów posiadających certyfikat DPL i wzywa Komisję do stworzenia unijnego systemu weryfikacji na potrzeby audytów przeprowadzanych samodzielnie przez państwa członkowskie;
39. odnotowuje wniosek Komisji w sprawie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka w łańcuchu żywnościowym, a zatem z zadowoleniem przyjmuje możliwość poprawy obecnej sytuacji w tym względzie;
40. uważa, że ważne jest, aby wnioskodawcy mieli obowiązek rejestrowania wszystkich badań podlegających regulacjom, które będą przeprowadzane, w rejestrze publicznym oraz aby przewidziany był termin na zgłoszenie uwag, podczas którego zainteresowane strony mogą dostarczyć istniejące dane w celu zapewnienia uwzględnienia wszystkich istotnych informacji; podkreśla, że przepisy dotyczące rejestru publicznego obejmują również rejestrację przez certyfikowane laboratorium dat rozpoczęcia i zakończenia badania oraz publikację danych z kontroli, które należy uwzględnić w rejestrze historycznych kontroli, w tym metod przeprowadzanych badań, z poszanowaniem zasad ochrony danych osobowych; uważa, że z wnioskiem można składać wyłącznie zarejestrowane badania podlegające regulacjom;
41. podkreśla potrzebę zobowiązania wnioskodawców do przedstawienia wszystkich badań państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy, w tym surowych danych, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego;
42. wzywa do przyznania publicznego dostępu do wyżej wspomnianych badań, w tym wszystkich uzupełniających danych i informacji związanych z wnioskami o wydanie zezwolenia, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego i w całości, w celu zapewnienia przejrzystości, a zatem umożliwienia terminowej, niezależnej kontroli przy jednoczesnej ochronie danych osobowych i zapewnieniu, by osoby, które zwróciły się o te badania, mogły je wykorzystywać wyłącznie do celów niekomercyjnych, z myślą o ochronie odnośnych praw własności intelektualnej;
43. apeluje do Komisji o rozważenie, czy nie byłoby właściwe zrezygnowanie z wymogu przedstawienia przez wnioskodawcę recenzowanych, ogólnie dostępnych publikacji naukowych dotyczących substancji czynnej i powiązanych postaci użytkowych, i przypisanie tego zadania państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy, wspieranemu przez EFSA;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

44. podkreśla, że recenzowanym, ogólnie dostępnym publikacjom naukowym, jeżeli są dostępne, należy przypisywać równorzędną wagę podczas oceny z badaniami opartymi na dobrych praktykach laboratoryjnych; uważa, że jedne i drugie stanowią wartościowy wkład w ocenę, a ich waga powinna być oceniana zgodnie z względną jakością badań i ich znaczeniem dla rozpatrywanego wniosku;

45. apeluje do Komisji o rozważenie, czy nie byłoby właściwe zrezygnowanie z wymogu oceny przez wnioskodawcę danych, które mają być przekazane wraz z wnioskiem, i przypisanie tego zadania państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy;

46. domaga się ponownej niezależnej oceny bieżących zasad recenzowania publikacji w celu zapewnienia uwzględniania wszystkich właściwych badań;

Projekt oceny sporządzany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy

47. nalega, aby państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy ściśle przestrzegało art. 9 rozporządzenia, zapewniając tym samym kompletność wniosków przed ich uznaniem za dopuszczalne;

48. podkreśla, że ocena powinna obejmować dokładną ocenę surowych danych, a także danych dotyczących postaci użytkowych produktu końcowego dostępnych na tym etapie oceny; apeluje do państw pełniących rolę sprawozdawców, aby w projekcie sprawozdania z oceny wyraźnie wykazywały, że wszystkie badania zostały prawidłowo sprawdzone po kącie ich znaczenia, jakości naukowej i ważności, jak też do włączenia w razie potrzeby dodatkowych badań, które wnioskodawca uznał za nieistotne; wskazuje, że odrzucenie danych sygnalizujących niekorzystne skutki powinno bazować wyłącznie na opartym na faktach uzasadnieniu naukowym, na przykład odpowiednim zastosowaniu właściwych wytycznych OECD;

49. wzywa Komisję do rozważenia najlepszego sposobu zapewnienia oceny substancji czynnych na podstawie najczęstszych zastosowań, najczęściej stosowanych postaci użytkowych, ich dawkowania i odpowiednich scenariuszy narażenia;

50. apeluje, aby wszystkie oceny opierały się na systematycznym przeglądzie wszystkich dostępnych dowodów i pełnej przejrzystości w zakresie stosowania „wagi dowodów”;

51. zaleca, aby państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy ograniczało liczbę akapitów do minimum oraz wyłącznie do uzasadnionych i należyście zgłoszonych przypadków; podkreśla, że skoro ocena jest dokonywana przez wnioskodawcę, w przypadku korzystania z fragmentów dokumentacji wniosku należy dokonać wyraźnego rozróżnienia między oceną organu a oceną wnioskodawcy;

Opinia EFSA w sprawie projektów sprawozdań z oceny i klasyfikacji substancji czynnych ECHA

52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, by w ocenie ryzyka uwzględniano kluczowe badania (np. aktualne badania ekotoksykologiczne dla organizmów glebowych, oceny stężenia w środowisku i pozostałości w pyłe, powietrzu i wodzie oraz badania dotyczące długofalowego działania toksycznego substancji, w szczególności względem grup szczególnie wrażliwych) oraz aktualny rozwój naukowy i technologiczny w odniesieniu do metod;

53. wzywa Komisję do należytego aktualizowania swojego przeglądu aktualnych dokumentów zawierających wytyczne i wytycznych dotyczących testów;

54. wzywa Komisję do ułatwienia i usprawnienia zakończenia procesu harmonizacji w zakresie wymogów dotyczących danych i metod, w szczególności w dziedzinie dokumentów zawierających wytyczne dotyczące ekotoksykologii oraz losów i zachowania się w środowisku;

55. wzywa Komisję do ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości w glebie i wodach powierzchniowych, między innymi z wykorzystaniem danych zgromadzonych w ramach monitorowania środowiska po wprowadzeniu do obrotu;

56. apeluje o szybsze i skuteczniejsze określanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla żywności i paszy, a także o zapewnienie większej spójności dzięki harmonizacji w ramach przeprowadzanej oceny terminów określania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości z terminami zatwierdzenia lub przedłużenia zatwierdzenia;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

57. domaga się, aby dane zebrane w ramach monitorowania środowiska po wprowadzeniu do obrotu były wykorzystywane do sprawdzania dokładności przewidywanych stężeń w środowisku (PEC) w modelach losów środowiskowych;
58. wzywa Komisję do zaproponowania zmiany rozporządzenia Komisji (UE) nr 284/2013 w celu uwzględnienia wymogów w zakresie danych dotyczących długoterminowej toksyczności środka ochrony roślin i dalszych dróg narażenia, w szczególności poprzez wietrzną i wodną erozję gleby, przy wykorzystaniu aktualnego modelowania;
59. wzywa EFSA do regularnego uaktualniania dokumentów zawierających wytyczne zgodnie z najnowszymi osiągnięciami we wszystkich odnośnych dziedzinach w celu oceny krótko- i długoterminowych skutków pozostałości substancji czynnych, postaci użytkowych i mieszanin produktów w wodach powierzchniowych, glebie, wietrze i pyłe;
60. uważa, że dokumenty zawierające wytyczne powinny zapewniać dostatecznie jasne wskazania dla osób przeprowadzających ocenę ryzyka w celu zagwarantowania wysokiej jakości oceny oraz zapewnienia przewidywalności i spójności dla wnioskodawców;
61. wzywa Komisję i państwa członkowskie w Stałym Komitecie ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz (Komitet PAFF) do niezwłocznego przyjęcia wszelkich bieżących wytycznych, w tym aktualnych wytycznych dotyczących pszczoł, zastosowanych przez EFSA w jego niedawnym przeglądzie trzech neonicotynoidów;
62. apeluje do EFSA o dalszą aktualizację wytycznych dotyczących pszczoł, niezależnie od przyjęcia bieżących wytycznych, aby uwzględnić inne gatunki zapylaczy oraz wpływ mieszanin i wykonalność techniczną;
63. z zadowoleniem przyjmuje pilotażową ocenę łącznych skutków i wzywa do jej ukończenia zgodnie z planem do końca 2018 r. oraz do szybkiego wdrożenia po jej ukończeniu zbiorczych ocen ryzyka w ramach procedury wydawania zezwoleń; wzywa do priorytetowego potraktowania i przyspieszenia badań w odniesieniu do innych dróg narażenia, oprócz układu nerwowego i tarczycy;
64. wzywa EFSA, Komisję i państwa członkowskie do zastosowania dodatkowego współczynnika bezpieczeństwa przy obliczaniu „bezpiecznych” dawek narażenia w celu zajęcia się potencjalną toksycznością mieszanin w przypadkach dużej niepewności, której nie można ograniczyć dodatkowymi testami mieszanin;
65. apeluje do EFSA i ECHA, aby informacje na ich stronach internetowych były bardziej przyjazne dla użytkowników oraz aby ułatwić eksplorację danych;
66. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły ich należytą reprezentację w EFSA dzięki niezależnym ekspertom krajowym; zaleca, by państwa członkowskie w konstruktywny sposób angażowały się w działania z EFSA;
67. zaleca, aby wiedza i potencjał naukowy były zapewniane w drodze wspierania, rozszerzania i wzmocnienia sieci ekspertów agencji UE, organów państw członkowskich, instytutów i uniwersyteckich grup badawczych zaangażowanych w oceny ryzyka;
68. ponadto zaleca współpracę w międzynarodowych sieciach naukowych z międzynarodowymi ekspertami, z myślą o wspieraniu dyskusji naukowej i naukowego wkładu w celu wzmocnienia międzynarodowej współpracy systemu wzajemnej oceny, co skutkuje bardziej uznanymi na arenie międzynarodowej wynikami wysokiej jakości;
69. zaleca EFSA publikowanie swoich opinii w recenzowanych czasopismach w celu zintensyfikowania konstruktywnej dyskusji oraz zachęcania i motywowania większej liczby ekspertów krajowych i innych naukowców do udziału w pracach EFSA;
70. wzywa do przyznania EFSA i ECHA wystarczających funduszy, aby umożliwić im wykonywanie zadań w sposób niezależny, obiektywny i przejrzysty, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, a także w świetle dodatkowego obciążenia pracą przewidywanego względem tych agencji;
71. podkreśla, że wiarygodność systemu udzielania zezwoleń dla środków ochrony roślin jest silnie uzależniona od zaufania publicznego do agencji europejskich; podkreśla, że przejrzystość procesu oceny naukowej jest ważna dla utrzymania zaufania publicznego; z zadowoleniem przyjmuje ponadto ciągłe wysiłki EFSA mające na celu udoskonalenie systemu oraz najnowszą aktualizację jego polityki na rzecz niezależności w czerwcu 2017 r. w celu zapewnienia niezależności oraz zarządzania potencjalnymi konfliktami interesów;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

72. wzywa EFSA do zagwarantowania, by wszyscy eksperci biorący udział w ocenie udostępniali publicznie deklarację interesów oraz do wykluczenia udziału ekspertów mających konflikt interesów z wszystkich etapów procesu wzajemnej oceny;
73. proponuje ustanowienie w EFSA niezależnego komitetu monitorującego, którego zadaniem będzie analizowanie potencjalnych konfliktów interesów;
74. wzywa do przydzielenia odpowiednich zasobów, aby umożliwić sfinalizowanie monitorowania i analizy środowiska po wprowadzeniu produktu do obrotu, w tym monitorowanie pozostałości pestycydów w glebie i pyle, których wyniki powinny podlegać wymianie z EFSA;
75. wzywa EFSA do zagwarantowania, aby posiadał on niezbędną wiedzę fachową do pełnej oceny dostępności i zastosowania metod niechemicznych;
76. wzywa mechanizm doradztwa naukowego Komisji do występowania na żądanie w roli mediatora w razie kontrowersji naukowych dotyczących substancji czynnych;
77. wzywa mechanizm doradztwa naukowego do rozpoczęcia systematycznego przeglądu wszystkich dostępnych badań dotyczących rakotwórczości glifosatu i postaci użytkowych na bazie glifosatu w celu oceny, czy uzasadniony byłby przegląd zatwierdzenia glifosatu zgodnie z art. 21 rozporządzenia;

Zatwierdzanie substancji czynnych przez Komisję

78. wyraża głębokie ubolewanie z powodu licznych opóźnień na szczeblu państw członkowskich i Komisji przed przeprowadzeniem wzajemnej oceny przez EFSA i po jej przeprowadzeniu, w szczególności opóźnień w ocenie substancji, które spełniają kryteria graniczne, oraz nalega, aby państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i Komisja dotrzymały terminów ustanowionych w rozporządzeniu;
79. podkreśla konieczność zapewnienia odpowiedzialności politycznej za przyjęcie aktów wykonawczych w toku procedury komitetowej; wyraża zaniepokojenie brakiem przejrzystości w Komitecie PAFF; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia ogólnej przejrzystości procedur, w tym poprzez przedstawienie szczegółowego protokołu dyskusji w ramach procedury komitetowej i odpowiednich stanowisk, zwłaszcza poprzez wyjaśnienie i uzasadnienie decyzji Komitetu PAFF oraz upublicznienie głosów państw członkowskich;
80. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zatwierdzenia polityki na rzecz niezależności i zagwarantowania, aby członkowie Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz byli wolni od konfliktu interesów;
81. apeluje do Komisji i państw członkowskich o rygorystyczne stosowanie art. 4 rozporządzenia oraz przyjęcie jasnych, opartych na danych naukowych kryteriów określających niedopuszczalne skutki dla środowiska z uwzględnieniem rzeczywistego narażenia (krótkoterminowego i długoterminowego) na działanie wielu środków ochrony roślin;
82. wzywa Komisję, aby ograniczyła stosowanie procedury przedkładania informacji potwierdzających ściśle do przypadków zgodnych z celem tej procedury określonym w art. 6 lit. f) rozporządzenia, a mianowicie do przypadków, gdy podczas procesu oceny lub w wyniku zdobycia nowej wiedzy naukowej i technicznej ustanowiono nowe wymogi; uważa, że ochrona zdrowia publicznego i środowiska muszą stanowić najwyższy priorytet, przy czym wnioskodawcom należy wyznaczyć wiarygodne ramy czasowe, w jakich może zostać im udzielone zezwolenie; podkreśla, że kompletna dokumentacja ma zasadnicze znaczenie dla zatwierdzenia substancji czynnej; wyraża ubolewanie, że procedura udzielania odstępstwa na podstawie danych potwierdzających spowodowała, że co najmniej dwie substancje czynne, które w przeciwnym razie byłyby zakazane, pozostawały na rynku przez dłuższy czas;
83. wzywa Komisję do zmiany odnośnego dokumentu zawierającego wytyczne, tak aby dane potwierdzające były systematycznie poddawane pełnej wzajemnej ocenie przez EFSA, jak ma to miejsce w przypadku oryginalnych danych zawartych we wniosku;
84. apeluje do Komisji, by włączyła do zatwierdzania substancji czynnych prawnie wiążące środki zmniejszające ryzyko w celu rozwiązania problemu znanych zagrożeń stwarzanych przez środki ochrony roślin, przy jednoczesnym udzielaniu wsparcia państwom członkowskim w określaniu środków zmniejszających ryzyko, które są właściwe w odniesieniu do sytuacji w danym kraju, z uwzględnieniem warunków agronomicznych, klimatycznych i środowiskowych na ich terytoriach;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

85. wzywa także Komisję do zapewnienia, by monitorowanie po wprowadzeniu do obrotu oceniało skuteczność i wydajność wdrożonych środków zmniejszających ryzyko;
86. wzywa Komisję do zapewnienia pełnego stosowania art. 25 rozporządzenia, tak aby sejfny i synergetyki można było stosować wyłącznie po ich zatwierdzeniu; podkreśla, że wymogi dotyczące danych do celów zatwierdzania sejfnerów i synergetyków powinny być takie same, jak wymogi dla substancji czynnych, i wzywa do przyjęcia aktu wykonawczego zgodnie z art. 25 ust. 3 rozporządzenia;
87. wzywa Komisję do przyjęcia do końca 2018 r. pierwszego wykazu niedopuszczalnych składników obojętnych zgodnie z art. 27 rozporządzenia wraz z kryteriami i procedurą identyfikacji kolejnych; w związku z tym wzywa do integracji danych wymaganych na podstawie rozporządzenia REACH, rozporządzenia CLP i rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych, a także danych zgromadzonych przez państwa członkowskie podczas opracowywania ich własnych wykazów niedopuszczalnych składników obojętnych;
88. wzywa Komisję, zgodnie z rezolucją z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie pestycydów niskiego ryzyka pochodzenia biologicznego oraz rezolucją z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia, aby przedstawiła szczegółowy wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany rozporządzenia, działając poza zakresem bieżącej procedury REFIT, w celu ustanowienia rygorystycznej procedury przyspieszonej w zakresie oceny i rejestracji oraz udzielania zezwoleń;
89. apeluje do Komisji o zwiększenie przejrzystości przez stworzenie strony internetowej, na której podane będą ramy czasowe i etapy zatwierdzenia poszczególnych substancji czynnych, ze wskazaniem decyzji państw członkowskich pełniących rolę sprawozdawców, EFSA i ECHA, decyzji Komitetu PAFF, okresu obowiązywania zezwolenia oraz innych istotnych szczegółów;

Zezwolenie na środki ochrony roślin na poziomie państwa członkowskiego

90. wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej oceny systemu strefowego w celu dokonania oceny najlepszego sposobu zapewnienia odpowiedniej zharmonizowanej oceny naukowej środków ochrony roślin, przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie wydawania zezwoleń, ograniczeń lub zakazów względem środków ochrony roślin, a także przeglądu ograniczeń dotyczących odmowy wydania zezwolenia;
91. uważa procedurę wzajemnego uznawania za mającą kluczowe znaczenie dla podziału nakładu pracy oraz dla ułatwienia przestrzegania terminów; ubolewa z powodu opóźnień w ocenach państw członkowskich rozpatrujących wnioski o udzielenie zezwolenia i z powodu problemów we wdrażaniu, które wiążą się z zasadą wzajemnego uznawania; wzywa Komisję, aby współpracowała z państwami członkowskimi nad usprawnieniem funkcjonowania systemu strefowego; podkreśla, że pełne wdrożenie istniejącego prawodawstwa powinno mieć na celu unikanie powielania prac i udostępnianie rolnikom nowych substancji bez zbędnej zwłoki;
92. domaga się, aby państwa członkowskie przestrzegały terminów oceny środków ochrony roślin i przepisów dotyczących wzajemnego uznawania, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
93. wzywa EFSA do ustanowienia zharmonizowanych wytycznych dotyczących oceny środków ochrony roślin, a następnie do ich przyjęcia przez Komisję;
94. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by wszystkie środki ochrony roślin były poddawane odpowiedniej ocenie, w tym scenariuszom narażenia, na podstawie danych uzyskanych dla danego środka ochrony roślin, i uważa, że ekstrapolacja danych dotyczących środków ochrony roślin nie powinna odbywać się na podstawie uzyskanych danych w odniesieniu do substancji czynnych, chyba że jest to naukowo uzasadnione i potwierdzone jako wiarygodne w drodze monitorowania po wprowadzeniu do obrotu;
95. wzywa Komisję, aby w ciągu 2 lat przedstawiła Parlamentowi szczegółowe sprawozdanie na temat praktyk krajowych w zakresie oceny ryzyka oraz zarządzania ryzykiem w odniesieniu do środków ochrony roślin;
96. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby wszelkie decyzje dotyczące udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin opierały się na właściwej ocenie ryzyka związanego z rzeczywistym narażeniem – ostrym i długoterminowym – grup szczególnie wrażliwych, oraz do odpowiedniej zmiany wytycznych EFSA;
97. podkreśla potrzebę zobowiązania wnioskodawców do przedstawiania wszystkich badań państwu członkowskiemu rozpatrującemu wniosek w celu wydania zezwolenia, w tym surowych danych, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

98. wzywa do przyznania publicznego dostępu do wyżej wspomnianych badań, w tym wszystkich uzupełniających danych i informacji związanych z wnioskami o wydanie zezwolenia, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego i w całości, w celu zapewnienia przejrzystości, a zatem umożliwienia terminowej, niezależnej kontroli przy jednoczesnej ochronie danych osobowych i zapewnieniu, by osoby, które zwróciły się o te badania, mogły je wykorzystywać wyłącznie do celów niekomercyjnych, z myślą o ochronie odnośnych praw własności intelektualnej;

99. wzywa Komisję, by rozważyła, czy nie byłoby właściwym obarczenie EFSA odpowiedzialnością za ocenę ryzyka środków ochrony roślin, przy jednoczesnym zachowaniu przepisów, zgodnie z którymi sama decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na środki ochrony roślin powinna być podejmowana na szczeblu krajowym w celu uwzględnienia sytuacji specyficznej dla danego kraju;

100. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia skuteczności dzięki ściślejszej koordynacji międzystrefowej i strefowej w celu lepszego podziału obciążenia pracą i optymalnego wykorzystania zasobów każdego państwa członkowskiego, oraz do przyznawania odstępstw na podstawie art. 53 rozporządzenia tylko wtedy, gdy nałożone wymagania są ściśle przestrzegane;

101. uważa, że należy usprawnić system wzajemnego uznawania międzystrefowego;

102. wzywa państwa członkowskie do poprawy stosowania procedury wydawania zezwoleń na poziomie krajowym, aby ograniczyć przyznawanie odstępstw i przedłużeń na podstawie art. 53 rozporządzenia do faktycznych sytuacji nadzwyczajnych; wzywa państwa członkowskie do ścisłego przestrzegania art. 53 rozporządzenia, do przyjmowania i rozpatrywania wyłącznie uzupełnionych wniosków o przyznanie odstępstw oraz do przekazywania jedynie uzupełnionych powiadomień o odstępstwach Komisji i innym państwom członkowskim;

103. wzywa Komisję do pełnego wykorzystania przysługujących jej uprawnień kontrolnych na mocy art. 53 ust. 2 i 3 w celu ograniczenia odstępstw i przedłużeń przyznawanych na podstawie art. 53 do uzasadnionych sytuacji nadzwyczajnych;

104. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby przed wydaniem zezwolenia w sytuacji nadzwyczajnej na podstawie art. 53 przeprowadzono publiczne konsultacje z właściwymi zainteresowanymi stronami, bez tworzenia zbędnych opóźnień w udzielaniu zezwoleń w sytuacji nadzwyczajnej, a wszystkie zainteresowane strony zostały w odpowiednim czasie poinformowane o udzieleniu zezwolenia w sytuacji nadzwyczajnej bądź odmowie udzielenia takiego zezwolenia;

105. wzywa wszystkie państwa członkowskie do publikowania otrzymanych wypełnionych formularzy wniosków o wydanie zezwolenia w sytuacji nadzwyczajnej na podstawie art. 53, bez względu na to, czy zezwolenie zostało udzielone czy też odmówiono jego udzielenia;

106. wzywa Komisję do zakończenia prac nad metodą określania, kiedy pewne odstępstwa powinny być stosowane, jeśli istnieje taka potrzeba, w szczególności w odniesieniu do nieistotnego narażenia lub poważnego niebezpieczeństwa dla zdrowia roślin;

107. apeluje do państw członkowskich, aby informowały się wzajemnie oraz Komisję i opinię publiczną o zezwoleniach i przypadkach wycofania środków ochrony roślin oraz o środkach zmniejszających ryzyko w celu zapewnienia ogólnounijnego przeglądu środków ochrony roślin na rynku i zarządzania ryzykiem związanym z tymi środkami;

108. wzywa Komisję i państwa członkowskie do usprawnienia wymiany danych dotyczących bezpieczniejszych środków ochrony roślin, które umożliwiłyby zastąpienie środków ochrony roślin zawierających substancje kwalifikujące się do zastąpienia w celu ułatwienia oceny porównawczej środków ochrony roślin;

109. zwraca uwagę, że z badań na temat stosowania miedzi na obszarach, na których jest ona stosowana od dawna, wynika, że ma to wpływ na mikrobiologię gleby; zgadza się, że miedź należy postrzegać jako materiał stosowany przejściowo do celów ochrony roślin, a jej stosowanie należy stopniowo ograniczać, jak tylko uzyskany zostanie dostęp do lepszych rozwiązań alternatywnych;

110. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania rozwoju i stosowania zrównoważonych i ekologicznych rozwiązań alternatywnych dla środków ochrony roślin, środków z zakresu integrowanej ochrony roślin oraz pestycydów o niskim stopniu ryzyka jako ważnego środka służącego zmniejszeniu negatywnego wpływu ochrony roślin; uznaje potrzebę dalszych badań i rozwoju tych środków; wzywa Komisję w związku z tym do oceny możliwości pobudzania innowacyjności w tej dziedzinie;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

111. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia w taki sposób, aby zarówno stosowanie, jak i wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin niskiego ryzyka stało się łatwiejsze dla podmiotów pod względem proceduralnym; uważa, że konieczne jest w szczególności wyjaśnienie kwestii wprowadzania do obrotu substancji podstawowych;

112. apeluje o przejrzysty i uczciwy dostęp do substancji czynnych dla podmiotów z sektora MŚP, które tworzą receptury środków ochrony roślin;

113. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy wpływu wymogów obowiązujących przepisów regulujących udzielanie zezwoleń oraz obrót środkami ochrony roślin i produktami biobójczymi pod względem zasobów ludzkich i możliwości gospodarczych dostępnych dla producentów z sektora MŚP oraz za każdym razem, gdy wprowadzane są zmiany w obowiązujących przepisach; podkreśla, że wyniki takich analiz muszą być udostępniane na potrzeby konsultacji publicznych;

114. apeluje o zharmonizowaną definicję „zastosowań małoobszarowych” w celu wspierania równych szans i zaleca utworzenie jednolitego unijnego wykazu głównych upraw;

115. apeluje do Komisji, EFSA i państw członkowskich o zapewnienie, aby wszystkie właściwe zainteresowane strony, w tym społeczeństwo, były włączane do wszelkich działań zainteresowanych stron dotyczących pestycydów, zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE i konwencją z Aarhus;

116. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby wymogi rozporządzenia dotyczące priorytetowego traktowania metod niechemicznych były odpowiednio przestrzegane;

o

o o

117. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0025

Sprawozdanie z wdrażania filaru handlowego układu o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia filaru handlowego układu o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową (2018/2106(INI))

(2020/C 411/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając część IV umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Ameryką Środkową z drugiej strony ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Ameryką Środkową z drugiej strony ⁽²⁾ oraz towarzyszące jej wstępne sprawozdanie ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdania roczne Komisji z 18 marca 2015 r., 18 lutego 2016 r. oraz 5 kwietnia 2017 r. dotyczące wdrażania części IV umowy ustanawiającej stowarzyszenie między UE a Ameryką Środkową (odpowiednio COM(2015)0131, COM(2016)0073 oraz COM(2017)0160),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui ⁽⁴⁾ oraz oświadczenie wydane w imieniu UE przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 2 października 2018 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui,
- uwzględniając rezolucję Euro-Latynoskiego Zgromadzenia Parlamentarnego w sprawie rządów i globalizacji oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w UE i w państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów, przyjęte w Wiedniu w dniu 20 września 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 9 listopada 2017 r. pt. „Wdrażanie umów o wolnym handlu – 1 stycznia 2016 r. – 31 grudnia 2016 r.” (SWD(2017)0364),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 14 lutego 2018 r. na temat rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w umowach UE o wolnym handlu ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania z realizacji wspólnej polityki handlowej ⁽⁶⁾ oraz z dnia 25 października 2018 r. w sprawie aspektów handlowych wykorzystania możliwości płynących z globalizacji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 14 czerwca 2018 r. w sprawie czwartego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 13 czerwca 2018 r. dla Forum Społeczeństwa Obywatelskiego z czwartego posiedzenia Rady ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju w sprawie układu o stowarzyszeniu między Ameryką Środkową a Unią Europejską ⁽⁸⁾,
- uwzględniając streszczenie dyskusji przeprowadzonej w dniu 16 czerwca 2016 r. podczas wspólnego posiedzenia grup doradczych społeczeństwa obywatelskiego Europy i Ameryki Środkowej ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 434 z 23.12.2015, s. 181.

⁽³⁾ Wstępne sprawozdanie z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0238.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 227 z 28.6.2018, s. 27.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0230.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0439.

⁽⁸⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/july/tradoc_157150.pdf

⁽⁹⁾ https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/resources/docs/en_joint-document_advisory-groups_16-june-2016_final.pdf

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- uwzględniając wysłuchania publiczne zorganizowane przez Komisję Handlu Międzynarodowego (INTA) w dniach 20 czerwca 2018 r., 15 marca 2016 r. i 27 marca 2012 r.,
  - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania⁽¹⁾,
  - uwzględniając „Wspólną deklarację w sprawie handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet z okazji konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r.”,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0459/2018),
- A. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu (zwany dalej „układem”) między UE a Ameryką Środkową był pierwszym międzyregionalnym układem o stowarzyszeniu zawartym przez UE; mając na uwadze, że opiera się on na trzech komplementarnych filarach, a mianowicie dialogu politycznym, współpracy i handlu; mając na uwadze, że filar układu dotyczący handlu (część IV) był dość obszerny i ambitny w momencie jego negocjowania, ale z perspektywy czasu okazuje się, że brakuje w nim zaktualizowanych postanowień dotyczących m.in. płci i handlu, handlu cyfrowego oraz handlu elektronicznego, zamówień publicznych, inwestycji, przeciwdziałania korupcji i małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
- B. mając na uwadze, że filar handlowy układu jest tymczasowo stosowany od pięciu lat: od 1 sierpnia 2013 r. z Hondurasem, Nikaraguą i Panamą, od 1 października 2013 r. z Kostaryką i Salwadorem, a od 1 grudnia 2013 r. z Gwatemalą;
- C. mając na uwadze, że filary dialogu politycznego i współpracy wciąż nie są stosowane, ponieważ nie wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały układ; mając na uwadze, że brak stosowania tych dwóch filarów prowadzi do braku równowagi między kwestiami związanymi z handlem a kwestiami politycznymi, tj. kluczowymi wartościami UE, takimi jak promowanie demokracji i praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że Ameryka Środkowa jest względnie małym rynkiem z blisko 43 mln mieszkańców i odpowiada za 0,25 % globalnego PKB;
- E. mając na uwadze, że w ostatnich 15 latach kraje Ameryki Środkowej były bardziej otwarte na handel niż inne kraje z tym samym poziomem dochodu; mając jednak na uwadze, że przywóz nadal jest głównym źródłem handlu z innymi krajami;
- F. mając na uwadze, że największy rynek w Ameryce Środkowej to sam region, Wspólny Rynek Środkowoamerykański jest drugim największym partnerem handlowym dla większości krajów w regionie, a jego udział w całym wywozie wynosi 26 %;
- G. mając na uwadze, że wdrożenie umów handlowych UE jest kluczowym priorytetem Parlamentu, Rady i Komisji do celów monitorowania, oceny i dostosowywania wspólnej polityki handlowej UE; mając na uwadze, że sprawozdania dotyczące wdrażania układu z Ameryką Środkową stanowią szybki i użyteczny wkład w refleksję nad jego ewentualną modernizacją;
- H. mając na uwadze, że zgromadzone do tej pory doświadczenia, informacje i dane statystyczne są wystarczające do oceny wdrożenia części układu dotyczącej handlu; mając na uwadze, że w rezolucji Parlamentu przyjętej w dniu 11 grudnia 2012 r. równoległe z wydaniem przez niego zgody na zawarcie układu określono cele w odniesieniu do filaru dotyczącego handlu oraz zawarto sugestie dotyczące działań następczych w trakcie jego wdrażania⁽²⁾, które są istotne z punktu widzenia trwającej analizy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

⁽²⁾ Opinia Komisji Handlu Międzynarodowego z dnia 19 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- I. mając na uwadze opinię 2/15 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 maja 2017 r.⁽¹⁾, w której potwierdzono, że wspólna polityka handlowa opiera się na wartościach, a promowanie zrównoważonego rozwoju stanowi jej integralną część;
- J. mając na uwadze, że w kilku krajach Ameryki Środkowej sytuacja w dziedzinie praw człowieka jest niepokojąca;

Główne wnioski i zalecenia

1. jest zdania, że układ zmierza do osiągnięcia jednego z jego kluczowych celów początkowych, jako że jest realizowany z zamiarem wzmocnienia procesu integracji regionalnej między krajami Ameryki Środkowej przez wspieranie instytucji wewnątrzregionalnych oraz współpracy i dialogów w obrębie regionu, przyczynianie się do osiągnięcia celów art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), ogólnoświatowej Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 ONZ oraz, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju, o której mowa w art. 208 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), do komplementarności ich sektorów produkcyjnych, ułatwiania uczciwej wymiany transgranicznej i wspierania regionalnego zrównoważonego wzrostu gospodarczego; ponownie stwierdza, że układ przyczynia się do konsolidacji szerszego strategicznego wymiaru partnerstwa między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami; uważa, że niezbędne jest zapewnienie pełnego wejścia w życie układu, który oczekuje na ratyfikację przez niektóre państwa członkowskie UE⁽²⁾, oraz skutecznego i odpowiedniego wdrożenia wszystkich postanowień filaru handlowego przez obie strony;
2. przypomina o znaczeniu umacniania współpracy między obydwojma regionami w celu zachowania i wzmocnienia wielostronnego systemu handlu jako kluczowego filaru osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju oraz zagwarantowania zarządzania gospodarczego opartego na zasadach, poprzez zapewnienie uczciwszego, w większym stopniu sprzyjającego włączeniu i bardziej zrównoważonego rozwoju; przypomina w szczególności o swoim poparciu dla WTO, podkreślając jej rolę w zapewnianiu stabilizacji gospodarczej i wspieraniu wzrostu i rozwoju, oraz wzywa strony do nawiązania dialogu, któremu sprzyja układ, aby ustalić i opracować wspólne strategie zmierzające do koniecznego unowocześnienia WTO;
3. podkreśla, że Ameryka Środkowa jest jednym z regionów najbardziej dotkniętych zmianą klimatu i klęskami żywiołowymi, i dlatego wzywa do skrupulatnego zbadania powiązania między zmianą przeznaczenia ziemi w wyniku liberalizacji inwestycji i dostępem do własności a ekspansją monokultur, ochrony i dostępu do zasobów wodnych i słodkiej wody oraz potrzeby utrzymania lub rozwoju odpowiednich przedsięwzięć użyteczności publicznej, a także współpracy na rzecz rozwoju niezanieczyszczających środków transportu publicznego i systemów energetycznych;
4. podkreśla, że układ opiera się na sprawiedliwych i przewidywalnych relacjach opartych na określonych zasadach i promujących bezpieczniejsze otoczenie gospodarcze między partnerami handlowymi, dla którego podstawą są zasady zrównoważonego rozwoju oraz poszanowanie praw człowieka, norm pracy i środowiska, przy zachowaniu praworządności i dobrych rządów, a także podkreśla konieczność zaproponowania skutecznych środków antykorupcyjnych; uważa, że taka przewidywalność sprzyja wzrostowi gospodarczemu, wymianie towarów, świadczeniu usług, uczestnictwu w zamówieniach publicznych, atrakcyjności inwestycji, zatrudnieniu wysokiej jakości oraz lepszym warunkom pracy, nawet jeśli rozwój przepływów nie zawsze przebiega w sposób liniowy;
5. wzywa Komisję do dostarczania zaktualizowanych i kompleksowych rocznych sprawozdań dotyczących wdrażania układu zgodnie z wymogami odpowiednich rozporządzeń wykonawczych; jest zdania, że informacje zawarte w sprawozdaniu na temat wdrażania umów o wolnym handlu (FTA) są niewystarczające (SWD(2017)0364); zwraca uwagę, że dane na temat przywozu z Ameryki Środkowej są niezwykle zmienne, jako że wywóz koncentruje się na towarach, których ceny opierają się na rynku światowym lub częściach produktów w globalnych łańcuchach wartości; zdecydowanie zachęca strony, w celu dokonania odpowiedniej oceny wdrażania układu, do podjęcia odpowiednich środków mających na celu poprawę gromadzenia i dostarczania regularnych, aktualnych, porównywalnych i wiarygodnych danych statystycznych dotyczących odpowiednich sektorów, w tym handlu towarami i usługami, inwestycji i zmian klimatycznych, jak również stopnia konsolidacji działalności MŚP, oraz przeprowadzania ocen na podstawie danych z podziałem na płeć; zachęca ponadto obie strony do monitorowania wdrażania uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym standardów w zakresie zwalczania prania brudnych pieniędzy, a także uchylania się od płacenia podatków i unikania zobowiązań podatkowych; ponownie wzywa Komisję do większej spójności przy aktualizacji i tworzeniu wspólnej metodyki oceny wdrażania umów handlowych;

⁽¹⁾ ECLI: EU:C:2017:376.

⁽²⁾ Na dzień 10 września 2018 r. proces ratyfikacji nadal trwa w Austrii, Belgii, Zjednoczonym Królestwie i Grecji. <http://www.consilium.europa.eu/pl/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=2012001>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przepływy handlowe między stronami ogólnie nie ucierpiały pomimo niekorzystnego międzynarodowego otoczenia gospodarczego; odnotowuje fakt, że: wywóz z UE wzrósł o 22 %, podczas gdy przywóz z pięciu krajów Ameryki Środkowej wzrósł o 18,3 %, że głównym miejscem przeznaczenia wywozu z UE do Ameryki Środkowej jest Kostaryka, a następnie Panama i Gwatemala, oraz że głównym eksporterem towarów do UE jest Kostaryka, a następnie Honduras i Gwatemala; z niepokojem odnotowuje znaczny spadek wywozu z Kostaryki do UE w 2015 r., wynoszący 40,4 % ze względu na przeniesienie produkcji do Azji Południowo-Wschodniej przez kluczowego producenta sprzętu informatycznego, co doprowadziło do ogólnego spadku przywozu z Ameryki Środkowej o 16,8 %;

7. wyraża ubolewanie, że ani Ameryka Środkowa, ani UE nie wykorzystują w pełni przyznaných kontyngentów taryfowych, a zatem wzywa do wskazania potencjalnych sektorów, w których należy zachęcać do większej wymiany; wyraża ubolewanie, że dane dotyczące wykorzystania preferencji są dostępne tylko w Kostaryce; jest zaniepokojony faktem, że jedynie 16,6 % kwalifikowanego wywozu z UE do Kostaryki skorzystało z umowy o wolnym handlu, podczas gdy wskaźnik ten wynosił 92 % w przypadku eksportu z Kostaryki do UE⁽¹⁾; przypomina, że handel powinien w większym stopniu sprzyjać włączeniu i ułatwiać odpowiednią integrację MŚP, a zwłaszcza drobnych producentów rolnych, w łańcuchy wartości; w związku z tym zwraca się do Komisji o podjęcie aktywnych środków mających na celu zwiększenie wiedzy i ułatwianie wykorzystywania możliwości wynikających z układu wśród producentów europejskich, a zwłaszcza MŚP, w dążeniu do zwiększenia poziomu wykorzystania preferencji i istniejących kontyngentów taryfowych;

8. zauważa, że główne produkty eksportowane przez Amerykę Środkową do UE nadal pochodzą głównie z sektora pierwotnego i mają względnie niską wartość dodaną (np. tekstylia, kawa, cukier, części samochodowe lub krewetki), podczas gdy głównymi produktami wywozonymi przez UE do Ameryki Środkowej są maszyny i urządzenia, produkty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych oraz sprzęt transportowy; zauważa jednak, że układ zaczyna przyczyniać się do modernizacji i dywersyfikacji eksportu z Ameryki Środkowej towarów o większej wartości dodanej, obejmującego m.in. igły, urządzenia protetyczne i wyroby medyczne, oraz do zwiększenia eksportu produktów sprawiedliwego handlu i certyfikowanych produktów ekologicznych;

9. wyraża ubolewanie, że ani trzecie roczne sprawozdanie, ani sprawozdanie na temat wdrażania umów UE o wolnym handlu za rok 2016 nie zawiera istotnych danych do celów oceny przepływów inwestycji; wzywa Komisję do uwzględnienia takich danych w przyszłych sprawozdaniach;

10. odnotowuje fakt, że całkowity poziom unijnego handlu usługami z Ameryką Środkową spadł nieznacznie, i wydaje się, że koncentruje się on w Panamie i Kostaryce; wzywa Komisję do zapewnienia dalszych analiz sektorowych dla poszczególnych krajów;

11. uznaje postęp w zakresie norm sanitarnych i fitosanitarnych, reguł pochodzenia i barier technicznych w handlu, a także wzywa strony do poprawy wczesnego ostrzegania i przejrzystości oraz wymiany informacji na temat wewnętrznych przepisów i procedur; zauważa, że Ameryka Środkowa jest zaniepokojona nowymi ramami prawnymi UE, które mogłyby utrudnić eksport oleju palmowego; ponownie podkreśla potrzebę terminowego informowania i większej uprzedniej wymiany informacji, aby umożliwić stronom przewidywanie i dostosowywanie się do zmieniających się wzorców oraz zapewnienie zgodności z wewnętrznymi wymogami prawnymi;

12. podkreśla, że niezbędne są dalsze postępy, np. w sprawie problemu dyskryminującego podatku Kostaryki od przywozu napojów alkoholowych; jest również zaniepokojony nierozstrzygniętymi kwestiami związanymi ze skuteczną ochroną oznaczeń geograficznych, na przykład w Kostaryce (Manchego), Gwatemali (Parmigiano) czy Hondurasie (wykaz leków generycznych), i zaleca dalsze wysiłki na rzecz przestrzegania przepisów;

13. wyraża ubolewanie z powodu braku odrębnego rozdziału dotyczącego MŚP w obowiązującym układzie i zachęca Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, państwa członkowskie i Amerykę Środkową do włączenia takiego rozdziału podczas przyszłego przeglądu układu; wzywa strony do udostępnienia MŚP wszystkich niezbędnych prawnych i administracyjnych narzędzi i mechanizmów wsparcia umożliwiających MŚP prowadzenie wymiany handlowej i inwestycji na podstawie układu, pozwalających zwiększyć wymianę i uczestnictwo w celu czerpania korzyści z układu, w tym poprzez

---

(1) Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Trzecie roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania części IV umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony” (COM(2017)0160).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

aktywne środki sprzyjające umiędzynarodowieniu MŚP oraz wyznaczenie punktów kontaktowych i utworzenie specjalnej witryny internetowej dla MŚP; ponawia wezwanie do działań na rzecz szerzenia wiedzy na temat układu i dostępnego wsparcia wśród zainteresowanych stron, a zwłaszcza MŚP, w obu regionach; ponawia wezwanie do promowania współpracy z wykorzystaniem odpowiednich zasobów technicznych i finansowych w sektorach strategicznych dla obu regionów;

14. podkreśla, że uczciwe i przejrzyste otwarcie rynków zamówień publicznych w Ameryce Środkowej ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia równych warunków działania dla przedsiębiorstw; jest przekonany, że rynki zamówień publicznych w Ameryce Środkowej mogłyby być bardziej otwarte na szczeblu administracji centralnej i regionalnej;

15. dostrzega istotną przeszkodę w inwestowaniu w krajach Ameryki Środkowej w postaci wewnątrzregionalnych środków pozataryfowych; wzywa Komisję do zapewnienia, aby kraje Ameryki Środkowej stwarzały bardziej sprzyjające warunki inwestycyjne i lokalne otoczenie biznesowe dla inwestorów europejskich, co może zwiększyć zatrudnienie i poprawić infrastrukturę oraz zaspokoić istotne potrzeby regionu w obszarze rozwoju;

16. nalega na skuteczną realizację szczegółowych zobowiązań związanych z postanowieniami dotyczącymi handlu i zrównoważonego rozwoju, które stanowią integralną część układu i są niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów; przyjmuje do wiadomości, że w 2019 r. Komisja przeprowadzi ocenę ex post układu, w tym rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, z udziałem niezależnych ekspertów, i że powinna robić to również w przyszłości; przypomina, że rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju przewiduje powołanie krajowych grup lub komitetów doradczych właściwych do spraw pracy, środowiska i zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności fakt, że mechanizmy doradcze społeczeństwa obywatelskiego zostały ustanowione we wszystkich krajach Ameryki Środkowej; stwierdza, że wyrażono poważne obawy o niezależność tych grup doradczych i ich zdolność do uczestnictwa w niektórych krajach Ameryki Środkowej; w tym kontekście ubolewa, że posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów oraz posiedzenia Forum Dialogu Społeczeństwa Obywatelskiego nie odbyły się w 2017 r., i nalega, aby posiedzenia odbywały się co najmniej co roku; wzywa wszystkie strony układu do szybkiego stworzenia mechanizmów i przeznaczenia niezbędnych środków finansowych na wzmocnienie krajowych grup doradczych, w celu zapewnienia udziału niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz zrównoważonej reprezentacji zainteresowanych stron, tak aby mogły one odpowiednio uczestniczyć; wzywa ponadto strony układu do wdrożenia skutecznych mechanizmów dialogu z grupami doradczymi, jak również członkami różnych podkomisji, oraz do włączenia ich w proces oceny ex post, który ma być przeprowadzony w 2019 r.; z zadowoleniem przyjmuje zalecenia przyjęte podczas 3. wspólnego posiedzenia krajowych grup doradczych z UE i Ameryki Środkowej w dniu 16 czerwca 2016 r. i wzywa strony do ich wdrożenia; przypomina, że rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju obejmuje prawnie wiążące postanowienia dotyczące skutecznego stosowania norm pracy, norm społecznych i norm ochrony środowiska; wyraża zadowolenie, że umowa otworzyła drogę do regularnego dialogu na temat realizacji wspólnych zobowiązań; zauważa, że Parlament zachęcał Komisję do wzmocnienia mechanizmów monitorowania, wdrażania i egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje 15-punktowy plan Komisji mający na celu zwiększenie skuteczności rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju i przypomina o potrzebie kontynuowania dialogu z różnymi zaangażowanymi podmiotami, w tym Parlamentem, na temat skutecznego mechanizmu egzekwowania zobowiązań w dziedzinie norm pracy i ochrony środowiska zawartych w umowach handlowych;

17. wzywa strony do przeglądu umowy w celu wprowadzenia odpowiedniego i skutecznego mechanizmu rozstrzygania sporów, w tym uwzględnienia, wśród różnych metod egzekwowania prawa, sankcji jako środka zniechęcającego, stosowanego w ostateczności w przypadku poważnego naruszenia, umożliwiającego odpowiednie uczestnictwo partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

18. wzywa UE i wszystkie kraje Ameryki Środkowej do ratyfikacji i pełnego wdrożenia wielostronnych umów środowiskowych dotyczących przeciwdziałania zmianie klimatu, zwłaszcza Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmiany klimatu i porozumienia paryskiego; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy między UE a Ameryką Środkową w tym obszarze;

19. odnotowuje poszczególne sprawozdania krajowe sporządzone przez MOP i wyzwania, które wciąż istnieją; wzywa kraje Ameryki Środkowej objęte układem o stowarzyszeniu do położenia kresu przemocy wobec związkowców i ludów tubylczych oraz podjęcia kroków legislacyjnych w celu skutecznego wdrożenia podstawowych konwencji MOP dotyczących wolności zrzeszania się, negocjacji zbiorowych, niedyskryminacji oraz pracy dzieci; podkreśla znaczenie wzmocnienia inspekcji pracy i pogłębienia dialogu społecznego;

20. zwraca się do Komisji o gwarancje, że towary lub części towarów wyprodukowane w strefach przetwórstwa wywozowego nie podlegają taryfom preferencyjnym przewidzianym w układzie, ponieważ strefy te są zwolnione z obowiązku przestrzegania norm międzynarodowego prawa pracy i krajowych przepisów ochrony środowiska; zwraca się

Środa, 16 stycznia 2019 r.

do Komisji o konkretne informacje na temat postanowień dotyczących cel lub innych postanowień stosowanych w celu odróżnienia produktów pochodzących ze stref przetwórstwa wywozowego i tym samym niepodlegających eliminacji taryfowej;

21. przypomina, że wartości progowe w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, załączonego do umowy i obowiązującego do 2020 r., nie powinny być przekraczane, a po upływie okresu obowiązywania tego mechanizmu strony powinny nadal dostarczać dane statystyczne, w tym dotyczące sprawiedliwego handlu i produktów ekologicznych; zauważa, że we wrześniu 2018 r. Nikaragua i Gwatemala przekroczyły swoje progi (odpowiednio 349 % i 102 %) i wyraża zaniepokojenie, że ma to konsekwencje dla europejskich producentów bananów; przypomina o podjętym przez Komisję zobowiązaniu do przeprowadzenia oceny sytuacji producentów bananów z Unii najpóźniej do 1 stycznia 2019 r. oraz o możliwości przedłużenia ważności mechanizmu w przypadku poważnego pogorszenia sytuacji na rynku lub sytuacji producentów bananów z Unii; przypomina, że w świetle mechanizmu stabilizacji i klauzuli ochronnej przewidzianych w układzie Komisja powinna dostarczać Parlamentowi Europejskiemu i odpowiednim sektorom przemysłowym dokładniejsze i bardziej regularne informacje na temat rozwoju sytuacji na rynku;

22. podkreśla, że niedawne wydarzenia polityczne i gospodarcze związane z przemocą, bezkarnością, korupcją, niestabilnym wymiarem sprawiedliwości i niedostateczną praworządnością w niektórych krajach Ameryki Środkowej mogą mieć skutki gospodarcze o negatywnym wpływie na cały region i prowadzić do jego destabilizacji; wyraża szczególne zaniepokojenie obecnymi wydarzeniami w Nikaragui i zdecydowanie je potępia; wzywa Komisję i ESDZ do dalszego uważnego monitorowania sytuacji w Nikaragui oraz, w razie potrzeby, do oceny ewentualnych środków, które należy podjąć w świetle układu o stowarzyszeniu; przypomina, że klauzula demokratyczna jest kluczowym elementem wszystkich umów zawieranych przez UE z państwami trzecimi;

23. przypomina o zapisanym w art. 8 TFUE obowiązku UE, a także o zobowiązaniu się UE i innych sygnatariuszy deklaracji z Buenos Aires w sprawie handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet, do włączenia aspektu równości płci do polityki handlowej; wzywa strony do zaakcentowania aspektu płci w układzie oraz do promowania i wspierania włączenia, w ramach przyszłego przeglądu, specjalnego rozdziału poświęconego płci;

24. wzywa Austrię, Belgię i Grecję do ratyfikacji układu i przypomina o znaczeniu pełnego stosowania pozostałych jego części, w tym w obszarze współpracy w zakresie rozwoju gospodarczego i rozwoju handlu (art. 52 i inne);

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strony uruchamiają wreszcie procedury administracyjne i instytucjonalne w celu przyjęcia odpowiedniego protokołu w sprawie włączenia Chorwacji do układu;

o

o o

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, ESDZ, państwom członkowskim, rządów krajów Ameryki Środkowej oraz Euro-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0029

Roczny raport EBC za rok 2017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie raportu rocznego EBC za rok 2017 (2018/2101(INI))

(2020/C 411/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając raport roczny Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2017,
  - uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i Europejskiego Banku Centralnego, szczególnie jego art. 2, art. 3, art. 7, art. 10 ust. 2, art. 15, art. 21, art. 32 ust.5 i art. 33 ust. 1,
  - uwzględniając art. 129 ust. 3, art. 130, art. 138 ust. 2, art. 282 ust.2 i 3, art. 283 ust. 2 i art. 284 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając przemówienie prezesa EBC Maria Draghiego wygłoszone w Sintrze w dniu 19 czerwca 2018 r.,
  - uwzględniając Biuletyn Ekonomiczny EBC, nr 5/2018,
  - uwzględniając art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 128 ust. 1 TFUE dotyczący statusu euro jako legalnego środka płatniczego,
  - uwzględniając informacje przekazane w odpowiedzi na uwagi Parlamentu zawarte w rezolucji w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016,
  - uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze za rok 2017 Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS),
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z listopada 2016 r. pt. „Vulnerabilities in the EU residential real estate sector” [Słabości unijnego sektora nieruchomości mieszkaniowych] oraz dołączone do niego ostrzeżenia dla poszczególnych krajów skierowane do ośmiu państw członkowskich,
  - uwzględniając art. 132 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0424/2018),
- A. mając na uwadze, że euro pozostaje bezsprzecznie drugą co do ważności walutą w międzynarodowym systemie walutowym; mając na uwadze, że poparcie społeczne dla euro było w 2017 r. wysokie, a blisko trzy czwarte respondentów w strefie euro (73 %) opowiadało się za wspólną walutą, co jest najwyższym wynikiem osiągniętym od jesieni 2004 r.;
- B. mając na uwadze fakt, że zgodnie z prognozą Komisji z lata 2018 r. PKB UE i strefy euro w 2017 r. wzrósł o 2,4 %, czyli o więcej niż w przypadku Stanów Zjednoczonych; mając na uwadze, że według tej prognozy PKB w latach 2018 i 2019 powinien wzrosnąć odpowiednio o 2,1 % i 2,0 %;
- C. mając na uwadze, że najnowsze dane gospodarcze za 2018 r. wskazują na pewne spowolnienie tempa wzrostu w stosunku do wysokiego poziomu odnotowanego w 2017 r. ze względu na osłabienie impulsu pochodzącego z handlu zagranicznego oraz wyższe ceny ropy naftowej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0025.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- D. mając na uwadze, że zgodnie z danymi Eurostatu z maja 2018 r. stopy bezrobocia w UE i w strefie euro praktycznie wróciły obecnie do poziomów sprzed kryzysu i wynoszą odpowiednio 7,0 % i 8,4 %; mając na uwadze, że liczba zatrudnionych osób i aktywność zawodowa w strefie euro osiągnęły najwyższe poziomy od czasu powołania unii gospodarczej i walutowej w 1999 r.;
- E. mając na uwadze, że pomimo pewnej zbieżności rozkład geograficzny wskaźników wzrostu gospodarczego i bezrobocia jest w znacznym stopniu nierównomierny, co powoduje niebezpieczną niestabilność gospodarki oraz zagraża zdrowemu i zrównoważonemu rozwojowi; mając na uwadze, że stopa bezrobocia młodzieży nadal przewyższa ponad dwukrotnie średnią stopę i pod koniec 2017 r. wynosiła 16,8 % w UE i 18,8 % w strefie euro;
- F. mając na uwadze, że obecna szeroko zakrojona ekspansja gospodarcza jest napędzana głównie eksportem i konsumpcją krajową w państwach członkowskich; mając na uwadze, że w ubiegłym roku wzrost inwestycji był najszybszy od 2007 r. na skutek globalnego ożywienia gospodarczego i planu inwestycyjnego dla Europy; mając na uwadze rolę EFIS w zmniejszaniu luki inwestycyjnej w UE przez uruchomienie inwestycji o łącznej wartości 256,9 mld EUR i zapewnienie finansowania dla prawie 550 000 małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) korzystających z funduszy Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- G. mając na uwadze, że w państwach UE, które nie przyjęły wspólnej waluty i mają płynny kurs walutowy, wyniki gospodarcze były nierówne; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które przyjęły wspólną walutę w ciągu ostatnich dziesięciu lat, wykazały lepsze wyniki niż państwa o płynnym kursie walutowym;
- H. mając na uwadze, że według prognoz makroekonomicznych personelu Eurosystemu z czerwca 2018 r. roczna stopa inflacji zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych (HICP) w strefie euro ma osiągnąć 1,7 % w latach 2018 , 2019 i 2020, odbijając się z niskiego poziomu i zbliżając do średnioterminowego celu inflacyjnego EBC, tj. poziomu nieznacznie poniżej 2 %, jednak nadal go nie osiągając ze względu na znaczne różnice w stopie inflacji w obrębie strefy euro; mając na uwadze, że wzrost inflacji zasadniczej wynika głównie z wyższych cen energii, podczas gdy inflacja bazowa odnotowała jedynie niewielki wzrost z 0,9 % do 1,0 % w 2016 r. bez oznak stałej tendencji wzrostowej w 2017 r.; mając na uwadze, że wzrost płac stosowny do wzrostu wydajności pozostaje ważnym warunkiem wstępnym trwałego wzrostu inflacji bazowej;
- I. mając na uwadze, że według prognozy służb Komisji z wiosny 2018 r. łączny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w strefie euro prawdopodobnie spadnie z 0,9 % do 0,7 % PKB w 2018 r., a następnie – do 0,6 % w 2019 r., podczas gdy w Stanach Zjednoczonych i Japonii wskaźniki te mają wynieść odpowiednio 5,9 % i 2,7 % PKB;
- J. mając na uwadze, że EBC spodziewa się, że inflacja stopniowo będzie rosła w perspektywie średniookresowej, wspierana przez wpływ aktualnej polityki pieniężnej, dalszą ekspansję gospodarczą, wzrost płac i absorpcję zastój gospodarczego;
- K. mając na uwadze, że banki strefy euro przyspieszyły zmniejszanie liczby kredytów zagrożonych z 8 % kredytów ogółem w 2014 r. do 4,9 % w czwartym kwartale 2017 r.; mając na uwadze, że łączna wartość kredytów zagrożonych w całej UE utrzymuje się na poziomie 950 mld EUR; mając na uwadze, że aby zapewnić stabilność finansową i uniknąć negatywnych skutków dla deponentów, oszczędzających i inwestorów, kredyty zagrożone należy sprzedać, (częściowo) odpisać lub odpowiednio zabezpieczyć; mając na uwadze, że istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o liczbę kredytów zagrożonych; mając na uwadze, że w ośmiu państwach członkowskich odsetek kredytów zagrożonych nadal znacznie przekracza 10 %, przy czym w dwóch z nich wynosi ponad 40 %;
- L. mając na uwadze konieczność wzmocnienia wtórnego rynku kredytów zagrożonych z myślą o zwiększeniu płynności rynkowej na szczeblu europejskim oraz uniknięciu wszelkich niejasności na rynku;; mając na uwadze, że instytucje finansowe działające na rynku wtórnym powinny być zobowiązane do uwzględniania interesów konsumentów i spełniania wszelkich krajowych i unijnych wymogów w zakresie ochrony konsumenta;
- M. mając na uwadze, że na posiedzeniu w październiku 2017 r. Rada Prezesów EBC postanowiła kontynuować zakupy netto w ramach programu skupu aktywów w tempie 30 mld EUR na miesiąc do września 2018 r.; mając na uwadze, że podczas posiedzenia w czerwcu 2018 r. podjęła decyzję o przedłużeniu miesięcznych zakupów w obniżonej kwocie 15 mld EUR do końca 2018 r., a następnie całkowitemu zakończeniu zakupów, z zastrzeżeniem wpływających danych potwierdzających jego średniookresowe prognozy inflacyjne, oraz że potwierdziła ona tę decyzję podczas posiedzenia we wrześniu 2018 r.;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- N. mając na uwadze, że Rada Prezesów EBC potwierdziła swoje oczekiwania co do utrzymania niezmięionej stopy procentowej podstawowych operacji refinansujących oraz oprocentowania kredytu banku centralnego i depozytu w banku centralnym na koniec dnia na poziomie odpowiednio 0,00 %, 0,25 % i 0,40 % co najmniej do końca lata 2019 r., a w każdym razie dopóki nie dojdzie do trwałego dostosowania ścieżki inflacji zgodnie z średniookresowym celem EBC;
- O. mając na uwadze, że ostatnie wykorzystanie warunkowej długoterminowej operacji refinansującej (TLTRO) w 2017 r. wykazało rosnący popyt ze strony banków w strefie euro; mając na uwadze, że celem TLTRO jest stymulowanie kredytów bankowych dla gospodarki realnej;
- P. mając na uwadze, że na koniec 2017 r. bilans Eurosystemu osiągnął rekordowo wysoki poziom ponad 4,5 bln EUR, rosnąc o 0,8 bln w porównaniu z końcem 2016 r. i stanowiąc 41 % łącznego PKB strefy euro; mając na uwadze, że przez uruchomienie programu skupu obligacji EBC wprowadził do swojego bilansu istotny czynnik ryzyka;
- Q. mając na uwadze, że w 2017 r. liczba i wartość banknotów euro w obiegu wzrosła odpowiednio o 5,9 % i 4,0 %, podczas gdy liczba i wartość monet euro wzrosła odpowiednio o 4,2 % i 4,0 %;
- R. mając na uwadze, że w 2017 r. zysk netto EBC wyniósł 1 275 mld EUR w porównaniu z 1 193 mld EUR w 2016 r.; mając na uwadze, że wzrost ten można głównie przypisać wzrostowi wyniku odsetkowego netto;
- S. mając na uwadze, że członkowie Zarządu EBC konsekwentnie podkreślają znaczenie wdrożenia reform strukturalnych zwiększających produktywność w strefie euro, a także polityki fiskalnej sprzyjającej wzrostowi w ramach paktu stabilności i wzrostu;
- T. mając na uwadze, że w art. 123 TFUE i w art. 21 statutu ESBC i EBC zakazuje się finansowania rządów ze środków banku centralnego;
- U. mając na uwadze, że przy pełnieniu funkcji nadzorczej EBC nie zawsze kierował się w dostatecznym stopniu zasadą proporcjonalności;

Informacje ogólne

1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że poparcie społeczne dla euro w 2017 r. wzrosło o 8 punktów procentowych w stosunku do 2016 r., a prawie dwie trzecie respondentów (64 %) uważa, że wspólna waluta jest korzystna dla ich krajów;
2. przypomina, że euro jest nie tylko projektem gospodarczym, ale przede wszystkim politycznym; podkreśla, że wspólna waluta ma charakter nieodwracalny;
3. przypomina, że wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Danii mają obowiązek przyjąć wspólną walutę, gdy spełnią kryteria konwergencji z Maastricht; uważa, że udział w unii bankowej należy uznać za kluczowe kryterium dla państw, które chcą przystąpić do strefy euro;
4. podkreśla, że statutowa niezależność EBC zapisana w traktatach ma zasadnicze znaczenie dla realizacji jego mandatu polegającego na zapewnieniu stabilności cen oraz dla ochrony całej instytucji przed ingerencjami politycznymi;
5. zwraca uwagę, że EBC jest odpowiedzialny za politykę pieniężną w strefie euro jako całości; przypomina, że zgodnie z zasadami EBC członkowie Zarządu nie reprezentują swoich państw członkowskich, nie mają prawa weta i nie mogą przyjmować instrukcji od żadnych instytucji, rządów czy innych organów, co pozwala im działać w sposób zdecydowany;
6. zauważa, że polityka pieniężna przyczyniła się do utrzymania wspólnej waluty i stabilności unii gospodarczej i walutowej;
7. powtarza, że niezależność EBC daje członkom Zarządu swobodę decydowania – odpowiedzialnie i w oparciu o przestrzeganie należytej rozliczalności – o uczestnictwie w forach, także tych, które nie są otwarte dla szerszego odbiorcy, jeżeli uznają to za niezbędne, by jak najlepiej realizować politykę pieniężną EBC; przyjmuje do wiadomości opinię Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 lipca 2018 r.;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

8. wzywa EBC, aby skupił się na swoim nadrzędnym celu, jakim jest stabilność cen; przypomina, że zgodnie z art. 2 jego statutu oraz z art. 127 TFUE, a także z bardziej szczegółowymi przepisami określonymi w art. 282 TFUE i bez uszczerbku dla podstawowego celu, jakim jest utrzymanie stabilności cen, EBC powinien wspierać „ogólne polityki gospodarcze w Unii”, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 3 TUE;
9. zauważa, że w 2017 r. tempo wzrostu gospodarki UE było najwyższe od dziesięciu lat oraz że wszystkie państwa członkowskie odnotowały wzrost gospodarczy; zauważa, że bezrobocie w UE osiągnęło najniższy poziom od 2008 r., choć wciąż ma dramatyczny wpływ na młodych ludzi; z zadowoleniem przyjmuje rolę EBC i reformy strukturalne na rzecz zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu prowadzone w niektórych państwach członkowskich w ramach trwającego ożywienia gospodarczego; przypomina, że należy ocenić gospodarcze i społeczne skutki tych reform;
10. ostrzega jednak przed rosnącą niepewnością, która wynika z czynników takich jak: zagrożenie większym protekcjonizmem; negocjacje w sprawie brexitu; potencjalne bańki cenowe na rynku aktywów; kryzys na rynkach wschodzących; rekordowe poziomy zadłużenia sektora prywatnego i publicznego; ogólna niestabilność rynków finansowych związana w szczególności z ryzykiem politycznym występującym w niektórych państwach członkowskich, które ma negatywny wpływ na perspektywy wzrostu w strefie euro; wzrost populizmu, izolacjonizmu i etnocentryzmu w całym spektrum politycznym; sprzeciw wobec globalizacji; oraz rosnące rozbieżności między państwami członkowskimi co do przyszłości integracji europejskiej;
11. ostrzega, że według rocznego sprawozdania gospodarczego Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) za rok 2017 pojawiły się oznaki narastania nierównowagi finansowej, zwłaszcza w krajach, które w dużej mierze ominął światowy kryzys finansowy, ponieważ w odróżnieniu od krajów znajdujących się w centrum tych zawirowań nie doszło tam do delewarowania sektora prywatnego; zauważa, że brak równowagi przybiera postać silnego wzrostu akcji kredytowej na rzecz sektora prywatnego;
12. podkreśla ogromne znaczenie, jakie ma w tym momencie utrzymanie korzystnego otoczenia dla inwestycji publicznych i prywatnych, które nadal są na gorszym poziomie niż przed kryzysem; zachęca EBC, by kontynuował działania zgodne z jego mandatem i służące realizacji tego celu; przypomina jednak, że ekspansja napędzana kredytem może prowadzić do niewłaściwej alokacji rzeczywistych zasobów;

Reformy strukturalne

13. uważa, że sama polityka pieniężna nie wystarczy do osiągnięcia trwałego ożywienia gospodarczego; przypomina o antycyklicznym wpływie polityki pieniężnej na ożywienie po kryzysie, lecz uważa, że wkład strukturalny polityki pieniężnej w zrównoważony wzrost gospodarczy jest ograniczony; wzywa zatem decydentów do utrzymania obecnego ożywienia koniunktury w perspektywie dłuższej niż krótkoterminowa dzięki realizacji społecznie zrównoważonych, ambitnych, sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i zwiększających wydajność reform strukturalnych w połączeniu z polityką fiskalną w ramach paktu stabilności i wzrostu wraz z jego przepisami dotyczącymi elastyczności; przypomina słowa przewodniczącego Europejskiej Rady Budżetowej, który zwracając się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej w dniu 5 listopada 2018 r., stwierdził, że elastyczność zasad powinna być stosowana zależnie od sytuacji, w jakiej się znajdujemy, a także stanowisko wyrażone w sprawozdaniu z czerwca 2018 r., że aby utrzymać wiarygodność paktu, przepisy dotyczące elastyczności należy stosować symetrycznie, a nie tylko gdy gospodarka zaczyna podupadać lub jest słaba;
14. podkreśla, że aby zapewnić pełną skuteczność polityki pieniężnej, nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej należy korygować przy użyciu odpowiednich strategii polityki gospodarczej i fiskalnej, a także reform zwiększających produktywność; podkreśla, że polityka pieniężna EBC nie może zastąpić trwałych reform strukturalnych, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie;
15. zauważa z niepokojem, że udział UE w globalnych przepływach bezpośrednich inwestycji zagranicznych od czasu kryzysu znacząco się obniżył;
16. odnotowuje opinię EBC, w której wzywa on do ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów jako trzeciego filaru unii bankowej; podkreśla, że system gwarantowania depozytów ma kluczowe znaczenie dla budowania zaufania i zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim depozytom w unii bankowej; podkreśla, że europejski system gwarantowania depozytów może stanowić dodatkową pomoc we wzmacnianiu i ochronie stabilności finansowej; uznaje, że podział i zmniejszanie ryzyka powinny iść ze sobą w parze;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Program skupu aktywów

17. podkreśla, że niestandardowe środki polityki pieniężnej EBC pomogły zapobiec ryzyku deflacji, wciąż obecnemu na początku 2016 r., i zainicjować wznowienie akcji kredytowej dla sektora prywatnego, którego roczny wzrost w połowie 2018 r. wyniósł około 3 %, podczas gdy w 2015 r. było to 0 %;

18. zgadza się z EBC, że do osiągnięcia celu inflacyjnego potrzebne są polityki fiskalne zapewniające trwałe wsparcie, a także reformy zwiększające konkurencyjność, wydajność i rozwój gospodarczy oraz wzrost płac stosowny do wzrostu wydajności; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do podwojenia wysiłków zgodnie z zasadami pozytywnego sprzężenia zwrotnego trzech elementów: pobudzenia inwestycji, przeprowadzenia zrównoważonych społecznie i sprzyjających wzrostowi gospodarzemu reform strukturalnych i zapewnienia odpowiedzialnej polityki fiskalnej;

19. jest zaniepokojony szybkim wzrostem cen nieruchomości w niektórych państwach członkowskich; w związku z tym wzywa do czujności wobec ryzyka ponownego pojawienia się bańki w sektorze nieruchomości oraz nadmiernego zadłużenia gospodarstw domowych i sektora prywatnego w niektórych państwach członkowskich;

20. odnotowuje uwagi przewodniczącego ERRS Maria Draghiego⁽¹⁾, który stwierdził, że głównym źródłem słabości prowadzących do przegrzania rynków nieruchomości w UE jest poszukiwanie zysków przez międzynarodowych inwestorów – w dużej mierze podmiotów zajmujących się finansowaniem transgranicznym i instytucje niebędące bankami – oraz że decydenci powinni zbadać, czy należy wprowadzić nowe instrumenty polityki makroostrożnościowej dla instytucji niebędących bankami, zwłaszcza w odniesieniu do ich zaangażowania w nieruchomości komercyjne;

21. zgadza się – bez uszczerbku dla niezależności EBC – z jego decyzją o racjonalnym zakończeniu programu skupu aktywów, z zastrzeżeniem otrzymania danych potwierdzających jego średnioterminowe prognozy inflacyjne, i uważa, że instrument ten powinien być wykorzystywany wyłącznie na zasadzie tymczasowej, ponieważ stwarza nowe zagrożenia dla stabilności finansowej i ogranicza zachęty do konsolidacji finansów publicznych i do przeprowadzania reform strukturalnych; stwierdza, że uzależnienie wsparcia pokryzysowego ożywienia od polityki pieniężnej przyniosło również niezamierzone konsekwencje;

22. podkreśla w szczególności, że długotrwałe niestandardowe środki polityczne mogą mieć negatywny wpływ na dystrybucję; wzywa zatem EBC do uwzględnienia w jego następnym raporcie rocznym kompleksowej i szczegółowej analizy skutków ubocznych stosowanych przez niego środków polityki pieniężnej, w tym potencjalnych zagrożeń dla sektora ubezpieczeń i emerytur;

23. zauważa, że z udziałem w wysokości 1,9 bln EUR na koniec 2017 r. program zakupu aktywów sektora publicznego (PSPP) odpowiadał za największą część programu skupu aktywów; podkreśla, że w zakupach sektora publicznego należy przestrzegać limitu emitenta w wysokości 33 %;

24. zauważa, że ze wszystkich programów skupu w sektorze prywatnym to program zakupów w sektorze przedsiębiorstw (CSPP) miał największy wkład w program skupu aktywów w 2017 r. z zakupami netto w wysokości 82 mld EUR; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2017 r. EBC publikuje pełny wykaz wszystkich udziałów w ramach CSPP, w tym nazwiska emitentów, wraz z zagregowanymi danymi dotyczącymi tych udziałów według kraju, ryzyka, oceny i sektora; wzywa EBC do stosowania podobnej polityki przejrzystości w odniesieniu do wszystkich programów skupu aktywów, w tym programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABSPP) oraz trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (CBPP3), oprócz dalszych środków mających na celu ujawnienie procedur operacyjnych stosowanych przy wyborze papierów wartościowych nabywanych przez krajowe banki centralne; podkreśla, że CSPP nie może w żadnym wypadku prowadzić do zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym;

25. przypomina, że EBC jako instytucja UE jest związana porozumieniem paryskim; zwraca się do EBC – przy pełnym poszanowaniu jego mandatu, niezależności i ram zarządzania ryzykiem – o uwzględnienie w jego polityce zobowiązań podjętych w porozumieniu paryskim oraz zasad z zakresu gospodarki, społecznej odpowiedzialności i ładu korporacyjnego (czynników ESG);

26. z zadowoleniem przyjmuje przejrzystość, jaką EBC zapewnia za pomocą bezpośrednich wytycznych; przyjmuje do wiadomości decyzję EBC o utrzymaniu niskich stóp procentowych w świetle niepewności panującej obecnie w otoczeniu globalnym;

27. podkreśla, że odpowiednia kolejność działań i realizacja procesu wycofania wyjątkowych środków polityki pieniężnej będą miały kluczowe znaczenie dla uniknięcia zakłóceń rynku; przypomina, że można podnieść stopy procentowe, zachowując jednocześnie stabilną sumę bilansową Eurosystemu, jeżeli uzasadniają to warunki ekonomiczne;

⁽¹⁾ Na wysłuchaniu w Komisji Gospodarczej i Monetarnej z udziałem ERRS w dniu 9 lipca 2018 r.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

28. podkreśla znaczenie komunikacji i bezpośrednich wytycznych dla zapewnienia udanej normalizacji polityki pieniężnej;
29. zdaje sobie sprawę z różnego wpływu, jaki normalizacja polityki pieniężnej może mieć na państwa członkowskie w zależności od poziomu i profilu zapadalności ich długu;
30. podkreśla ogrom zmian prawnych i strukturalnych, które miały miejsce od czasu ostatniego kryzysu gospodarczego, i ich znaczenie dla wielu obszarów związanych z polityką pieniężną; zwraca uwagę na rolę badań i analiz w lepszym zrozumieniu nowego środowiska ukształtowanego przez wydarzenia ostatnich kilkudziesięciu lat oraz ich konsekwencji dla prowadzenia polityki pieniężnej;
31. zwraca uwagę na skutki ujemnej stopy depozytu narzuconej bankom od czerwca 2014 r.; uważa, że dalsze stosowanie tego środka może mieć wpływ na rentowność sektora bankowego, dlatego należy go stopniowo wycofać w toku normalizacyjnej polityki pieniężnej podczas obecnego ożywienia;
32. jest świadomy ewentualności dalszego prowadzenia warunkowych długoterminowych operacji refinansujących (TLTRO), które zapewniają bankom średnioterminowe finansowanie na atrakcyjnych warunkach, o ile finansowanie to jest faktycznie wykorzystywane do udzielania gospodarce realnej nowych kredytów; odnotowuje rosnący popyt ze strony banków strefy euro, który znalazł wyraz w ostatniej serii TLTRO w 2017 r. i który może wynikać z oczekiwań podwyżki stóp depozytowych i perspektywy osiągnięcia zysków małym kosztem; wzywa EBC do ścisłego monitorowania tej sytuacji i dopilnowania, aby TLTRO były rzeczywiście wykorzystywane do stymulowania akcji kredytowej banków dla gospodarki realnej;
33. zwraca uwagę na rosnącą liczbę sald systemu TARGET2, która wskazuje na ciągły odpływ kapitału z peryferyjnych państw strefy euro; zauważa, że według EBC zmiany w saldach systemu TARGET w dużej mierze odzwierciedlają przepływy środków pieniężnych powstające w kontekście programu skupu aktywów i nie są oznaką ponownego napięcia na rynkach finansowych; wzywa EBC, by wyjaśnił przyczyny i potencjalne zagrożenia związane z zakłóceniami równowagi, które mogłyby to spowodować;

Inne aspekty

34. cieszy się z przyjęcia porozumienia w sprawie awaryjnego wsparcia płynnościowego, które wyjaśnia kwestię podziału obowiązków, kosztów i ryzyka; zwraca uwagę, że porozumienie to ma zostać poddane przeglądowi najpóźniej do 2019 r.; jest zdania, że decyzje o przyznaniu awaryjnego wsparcia płynnościowego powinny być podejmowane na szczeblu unijnym;
35. wzywa EBC do ujawnienia pełnych kwot zysków osiągniętych przez Eurosystem za pośrednictwem Umowy o aktywach finansowych netto (ANFA) i programu dotyczącego rynków papierów wartościowych (SMP) od 2010 r. do momentu jego całkowitego wygaśnięcia z podziałem na poszczególne kraje w przypadku państw członkowskich, które zostały objęte zakupami w ramach SMP (Grecja, Irlandia, Portugalia, Hiszpania i Włochy);
36. przyjmuje z zadowoleniem zmianę art. 22 Statutu ESBC i EBC służącą zapewnieniu jednoznacznej podstawy prawnej umożliwiającej Eurosystemowi pełnienie roli banku centralnego emisji dla kontrahentów centralnych (CCP) i przyznającej tym samym EBC kompetencje regulowania działalności systemów rozliczeniowych, w tym CCP, w celu skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom, jakie stwarzają te systemy dla sprawnego funkcjonowania systemów płatności i wdrażania jednolitej polityki pieniężnej;
37. wzywa EBC do przestrzegania zaleceń organizacji Transparency International, zwłaszcza w kwestii jego roli w trojce;
38. wzywa EBC do dalszych działań w celu dopilnowania, aby banki były dobrze przygotowane na wszelkie nieprzewidziane wydarzenia związane z brexitem; ponadto apeluje do EBC, by dokonał wszelkich niezbędnych przygotowań do zapewnienia stabilności rynków finansowych UE, w tym w przypadku brexitu bez umowy;
39. podkreśla, że państwa członkowskie strefy euro powinny w związku z brexitem realizować wspólną strategię regulacji sektora finansowego zamiast angażować się w szkodliwą konkurencję polegającą na równaniu w dół;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

40. zgadza się, że należycie funkcjonujący, zdywersyfikowany i zintegrowany rynek kapitałowy sprzyja transmisji jednolitej polityki pieniężnej; apeluje o szybszą realizację projektu unii rynków kapitałowych, by pogłębić integrację finansową, a tym samym przyczynić się do budowania odporności na wstrząsy i zapewnić skuteczniejszą transmisję polityki pieniężnej w całej unii walutowej, wspierając udział sektora prywatnego w podziale ryzyka w ramach unii bankowej oraz w ramach Unii jako całości; zauważa, że CSPP mógł przyczynić się do poprawy warunków finansowania przedsiębiorstw, w szczególności w sektorze niefinansowym (czyli przedsiębiorstw niefinansowych (NFC));
41. uważa, że pogłębione i lepiej połączone europejskie rynki kapitałowe, jakie powstaną w wyniku przejścia UE do unii rynków kapitałowych i ukończenia unii bankowej, przyczynią się do pogłębienia i płynności rynków finansowych strefy euro, a jednocześnie wzmocnią międzynarodową pozycję euro;
42. wzywa EBC do utrzymania pewnego nacisku na dostęp MŚP do kredytów, zwłaszcza w świetle wolniejszego tempa poprawy sytuacji finansowej tych przedsiębiorstw, które wykazano w badaniu z czerwca 2018 r. na temat dostępu przedsiębiorstw do finansowania (SAFE); podkreśla, że w pełni funkcjonująca unia rynków kapitałowych może w dłuższej perspektywie zapewnić alternatywne finansowanie dla MŚP jako uzupełnienie finansowania z sektora bankowego;
43. uważa, że najszybszym sposobem na zapewnienie sprawnego funkcjonowania unii rynków kapitałowych jest zajęcie się przepisami krajowymi, przez które dobrze działające rynki kapitałowe nie mogą mieć większego wpływu na całą Unię, oraz zmniejszenie obciążeń wynikających z nowych przepisów;
44. zwraca się do EBC, by lepiej monitorował rozwój technologii zdecentralizowanej księgi rachunkowej oraz rosnące zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa związane z technologią finansową;
45. zauważa, że EBC zgadza się, iż ważne jest zbadanie znaczenia i skutków emisji cyfrowej waluty banku centralnego (lub cyfrowej bazy monetarnej) dla ogółu społeczeństwa; zachęca EBC do przeprowadzenia i opublikowania takiego badania;
46. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa cybernetycznego dla sektora finansowego i systemu płatności; wzywa EBC do uważnego śledzenia tej kwestii oraz zwrócenia uwagi na jej znaczenie na forach międzynarodowych, a także do dalszej współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych;
47. zgadza się z EBC co do znaczenia pieniądza fizycznego jako prawnego środka płatniczego, zważywszy że euro jest jedynym prawnym środkiem płatniczym w strefie euro, i przypomina wszystkim państwom członkowskim strefy euro, że przyjmowanie banknotów i monet euro powinno stanowić regułę w transakcjach w handlu detalicznym, bez uszczerbku dla prawa tych państw członkowskich do wprowadzania górnych limitów dla płatności gotówkowych w celu zwalczania prania pieniędzy, oszustw podatkowych oraz finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;
48. podziela stanowisko wyrażone przez członków Zarządu dotyczące znaczenia rozwoju prawdziwie europejskich systemów płatniczych odpornych na zakłócenia zewnętrzne, np. o charakterze politycznym;
49. zwraca uwagę na apel przewodniczącego Junckera, w jego orędziu o stanie Unii Europejskiej wygłoszonym w 2018 r., aby zająć się międzynarodową pozycją euro i koniecznością odgrywania przez nie w pełni jego roli na arenie światowej;
50. podkreśla, jak ważne jest, by EBC odpowiadał przed Parlamentem; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje stały dialog między EBC a Parlamentem oraz regularne wystąpienia prezesa EBC i, w stosownych przypadkach, innych członków Zarządu przed Komisją Gospodarczą i Monetarą oraz na posiedzeniach plenarnych; zachęca EBC, by kontynuował ten dialog; podkreśla, że EBC usprawnił komunikację; jest przekonany, że EBC powinien kontynuować starania, aby podejmowane przez niego decyzje były dostępne i zrozumiałe dla wszystkich obywateli, podobnie jak jego działania na rzecz utrzymania stabilności cen w strefie euro, a tym samym zachowania siły nabywczej wspólnej waluty;
51. przyjmuje z zadowoleniem dotychczasowe starania EBC na rzecz zwiększenia przejrzystości i demokratycznej rozliczalności wobec obywateli europejskich i Parlamentu Europejskiego;
52. zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej o podjęcie działań służących udoskonaleniu struktury dialogu monetarnego z prezesem EBC;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

53. przyjmuje z zadowoleniem ulepszone, merytoryczne informacje z podziałem na części przekazane przez EBC w odpowiedzi na uwagi Parlamentu dotyczące raportu rocznego EBC za rok 2016; apeluje do EBC, by nadal realizował swoje zobowiązanie na rzecz rozliczalności i co roku publikował pisemne informacje przekazywane w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu w sprawie rocznego raportu EBC;

54. przypomina, że w nadchodzących miesiącach nastąpią ważne zmiany w Radzie Prezesów EBC, gdyż kilku członków Zarządu, w tym prezes, zakończy kadencję; uważa, że zmiany te powinny być starannie przygotowane i przeprowadzone z zachowaniem pełnej przejrzystości, wraz z Parlamentem, jak przewidują Traktaty; nalega, aby Rada przygotowała wyważoną listę co najmniej trzech kandydatów na wszystkie stanowiska, które zostaną zwolnione w najbliższym czasie, co pozwoli Parlamentowi odegrać bardziej znaczącą rolę doradczą w procesie mianowania; potwierdza swoje stanowisko, że zarówno w samym Zarządzie, jak i ogólnie w całej kadrze EBC konieczna jest większa równowaga płci; podkreśla, że członkowie Zarządu muszą być wybierani wyłącznie na podstawie ich uznanego autorytetu i doświadczenia zawodowego w dziedzinie pieniądza lub bankowości;

55. podziela stanowisko prezesa Maria Draghiego przedstawione w przemówieniu z dnia 13 września 2018 r., zgodnie z którym w ostatnich miesiącach zbyt wiele niekonsekwentnych wypowiedzi nieopartych faktami spowodowało we Włoszech gwałtowny wzrost rentowności obligacji państwowych i zwiększenie spreadu, co z kolei przyniosło negatywne skutki dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych;

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0030

Unia bankowa – sprawozdanie roczne za rok 2018

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2018 (2018/2100(INI))

(2020/C 411/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2018 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2017 ⁽¹⁾,
- uwzględniając otrzymane od Komisji i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) informacje zwrotne dotyczące rezolucji Parlamentu z 1 marca 2018 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2017,
- uwzględniając oświadczenie przyjęte na szczycie strefy euro 29 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO) z 16 stycznia 2018 r. pt. „Skuteczność zarządzania kryzysowego EBC w odniesieniu do banków” ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z 24 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (COM(2018)0339),
- uwzględniając, że 23 lutego 2018 r. EBC stwierdził, w myśl rozporządzenia o jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że ABLV Bank i ABLV Bank Luxembourg są na progu upadłości lub zagrożone upadłością ⁽³⁾,
- uwzględniając, że 31 stycznia 2018 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) rozpoczął ogólnounijny test warunków skrajnych na rok 2018 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie statystyczne ESMA z 18 października 2018 r. w sprawie rynków instrumentów pochodnych w UE,
- uwzględniając komunikaty EBC: z 15 marca 2018 r. w sprawie oczekiwań w zakresie nadzoru nad nowymi kredytami zagrożonymi ⁽⁶⁾ oraz z 11 lipca 2018 r. w sprawie dalszych działań w ramach nadzoru EBC nad kredytami zagrożonymi ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z września 2018 r. pt. „Approaching non-performing loans from a macroprudential angle” [Podejście do kredytów zagrożonych z perspektywy makroostrożnościowej],

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0058.

⁽²⁾ „Sprawozdanie specjalne nr 02/2018: Skuteczność zarządzania kryzysowego EBC w odniesieniu do banków”, Europejski Trybunał Obrachunkowy, 16 stycznia 2018 r., https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_02/SR_SSM2_PL.pdf.

⁽³⁾ Komunikat prasowy, „ECB determined ABLV Bank was failing or likely to fail”, Europejski Bank Centralny, 24 lutego 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180224.en.html>.

⁽⁴⁾ Komunikat prasowy, „EBA launches 2018 EU-wide stress test exercise”, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, 31 stycznia 2018 r., <https://eba.europa.eu/-/eba-launches-2018-eu-wide-stress-test-exercise>.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Komunikat prasowy, „ECB sets out its supervisory expectations for new NPLs”, Europejski Bank Centralny, 15 marca 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180315.en.html>.

⁽⁷⁾ Komunikat prasowy, „ECB announces further steps in supervisory approach to stock of NPLs”, Europejski Bank Centralny, 11 lipca 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180711.en.html>.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- uwzględniając sprawozdanie ERRS pt. „EU Shadow Banking Monitor N° 3” [Monitor działalności parabankowej w UE nr 3] opublikowane przez ERRS we wrześniu 2018 r.,
  - uwzględniając ogłoszenie o naborze na stanowisko przewodniczącego Rady ds. Nadzoru EBC od 1 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 października 2017 r. w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 (COM(2017)0591),
  - uwzględniając wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (CRR) (COM(2016)0850), i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (CRD IV) (COM(2016)0854),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 8 listopada 2017 r. w sprawie zmian unijnych ram prawnych dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (CON/2017/46),
  - uwzględniając sprawozdanie ERRS pt. „Financial stability implications of IFRS 9” [Wpływ MSSF 9 na stabilność finansową] opublikowane przez ERRS w lipcu 2017 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady z 11 lipca 2017 r. w sprawie planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0419/2018),
- A. mając na uwadze, że powierzenie EBC nadzoru nad instytucjami finansowymi o znaczeniu systemowym przyniosło dobre rezultaty;
- B. mając na uwadze, że nadzór ostrożnościowy i nadzór prowadzony z myślą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy nie mogą być rozpatrywane odrębnie;
- C. mając na uwadze, że należy znacznie wzmocnić rolę, jaką odgrywa EUNB, tak aby skutecznie wdrażać i kontrolować środki przeciwdziałające praniu pieniędzy;
- D. mając na uwadze, że należy doprecyzować, jak ma być traktowana pomoc państwa w odniesieniu do skarg wniesionych przez systemy gwarancji depozytów ⁽²⁾;
- E. mając na uwadze, że wolumen kredytów zagrożonych i ekspozycji poziomu 2 i 3 w systemach bankowych niektórych państw członkowskich jest wciąż jeszcze niepokojąco wysoki;
- F. mając na uwadze, że liczba i wskaźnik kredytów zagrożonych w dalszym ciągu znacznie różnią się między państwami członkowskimi;
- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie, które jeszcze nie przyjęły euro, mogą przystąpić do unii bankowej; mając na uwadze, że dotychczas żadne państwo członkowskie nie zdecydowało się na taki krok; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie prowadzą rozmowy w sprawie możliwego przystąpienia do unii bankowej; mając na uwadze, że różne instytucje finansowe dostrzegają zalety przynależności do unii bankowej;
1. docenia osiągnięcia i wyniki unii bankowej w promowaniu prawdziwie jednolitego rynku, równych szans, stabilności finansowej i większej przewidywalności z korzyścią dla uczestników rynku; podkreśla znaczenie, jakie ma zaangażowanie w proces prowadzący do zakończenia budowy unii bankowej, oraz potrzebę zagwarantowania otwartości i równego traktowania wszystkich państw członkowskich uczestniczących w unii bankowej; przypomina, że należy kontynuować prace nad stworzeniem unii bankowej, w tym europejskiego systemu gwarantowania depozytów oraz fiskalnego mechanizmu ochronnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, musi być kontynuowane, podobnie jak działania służące ograniczeniu ryzyka, które zwiększają stabilność finansową i poprawiają perspektywy wzrostu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 248 A z 16.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Sprawa T-98/16: Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2016 r. – Republika Włoska/Komisja (Dz.U. C 145 z 25.4.2016, s. 34).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

2. podkreśla, jak ważne jest zobowiązanie do dokończenia procesu budowania unii rynków kapitałowych, która pomoże w powstaniu prawdziwego jednolitego rynku kapitałowego w UE, zapewni kredyty gospodarce realnej, dodatkowo ułatwi udział sektora prywatnego w podziale ryzyka, zmniejszy potrzebę publicznego podziału ryzyka, ułatwi inwestycje transgraniczne i uzupełni finansowanie bankowe;
3. przypomina, że unia bankowa jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich, które chcą do niej przystąpić; z zadowoleniem przyjmuje działania państw członkowskich spoza strefy euro na rzecz przystąpienia do unii bankowej, ponieważ ich członkostwo pomoże w dopasowaniu unii bankowej do rynku wewnętrznego;
4. uważa, że jednym z celów unii bankowej – poza gwarancją stabilności – powinno być m.in., nie zapominając o zasadzie proporcjonalności, utrzymanie różnorodności stabilnych modeli bankowości w UE i zapobieganie powstaniu monolitycznego europejskiego systemu bankowego lub nieproporcjonalnemu penalizowaniu mniejszych banków, ponieważ różnorodność pozwala zaspokajać potrzeby obywateli i realizować ich przedsięwzięcia oraz pełni funkcję narzędzia dywersyfikacji, która jest kluczowa w łagodzeniu potencjalnych wstrząsów;
5. podkreśla, że propozycje forów międzynarodowych powinny być wprowadzane do prawa unijnego w sposób uwzględniający specyfikę europejskiego sektora bankowego;
6. podkreśla, że w szczególności wytyczne Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (BCBS) nie powinny zostać w całości włączone do prawa unijnego, zanim nie uwzględni się należyte specyfiki europejskiego systemu bankowego oraz zasady proporcjonalności;
7. przypomina o potrzebie wprowadzenia spójnych i zwięzłych przepisów w celu zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania unii bankowej, nie zapominając o wadze zasady proporcjonalności; apeluje do Komisji, aby jako narzędzie prawodawstwa na potrzeby unii bankowej przedkładała, w stosownych przypadkach, rozporządzenia nad dyrektywy i aby uznała za priorytet całkowite i prawidłowe wdrożenie odpowiednich przepisów we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję, aby we współpracy z europejskimi organami nadzoru zidentyfikowała i zlikwidowała przeszkody na rynku wewnętrznym;
8. jest zdania, że decyzje podejmowane przez organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą być spójne, należyte uzasadnione, przejrzyste i publicznie dostępne; apeluje do tych organów, aby jak najrzadziej stosowały przepisy pozwalające im odmawiać dostępu do dokumentów;

Nadzór

9. odnotowuje niedawne, opracowane przez EBC w 2018 r., oceny dotyczące banków będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością; podkreśla konieczność skrócenia czasu reakcji europejskiego nadzoru bankowego; jest głęboko zaniepokojony, że niektóre z tych przypadków wywołały obawy o egzekwowanie przepisów przeciwdziałających praniu pieniędzy w unii bankowej; podkreśla, że w UE pilnie potrzebne jest wspólne podejście do tej kwestii i precyzyjne wytyczenie zakresu uprawnień; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście wniosek Komisji o zwiększenie uprawnień EUNB w dziedzinie prania pieniędzy;
10. przyjmuje do wiadomości wyniki przeprowadzonego przez EUNB ogólnounijnego testu warunków skrajnych; z zadowoleniem przyjmuje włączenie instrumentów poziomu 2 i 3 do zakresu testów warunków skrajnych w 2018 r.; jest zdania, że testy warunków skrajnych należy interpretować w powiązaniu z innymi, bieżącymi działaniami z zakresu nadzoru i kontroli; wzywa Jednolity Mechanizm Nadzorczy, EUNB i ERRS do stosowania spójnych metod przy definiowaniu testu warunków skrajnych w celu zagwarantowania wysokiego poziomu przejrzystości tej procedury oraz w celu zapobiegania ewentualnym zakłóceniom;
11. przypomina o zagrożeniach związanych z długiem publicznym; dostrzega prace prowadzone przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w zakresie ryzyka związanego z niewypłacalnością państwa; wyraża także zaniepokojenie tym, że zaangażowanie niektórych instytucji finansowych w dług państwowy wyemitowany przez własny rząd jest zbyt duże; podkreśla, że unijne ramy regulacyjne w sprawie ostrożnościowych uregulowań dotyczących długu państwowego powinny być zgodne z normami międzynarodowymi;
12. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zwiększenia roli EUNB w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy w sektorze finansowym; wzywa współprawodawców, aby niezwłocznie przyjęli ten wniosek, i apeluje o ściślejszą współpracę i wymianę informacji między krajowymi organami nadzoru w oparciu o wspólne standardy w UE, podlegającą koordynacji i wsparciu na szczeblu UE w przypadku nadmiernego obciążenia organów krajowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

13. jest nadal zaniepokojony niedawnymi przypadkami prania pieniędzy w bankach europejskich oraz tym, że pranie pieniędzy naraża gospodarkę UE na ryzyko niestabilności finansowej i politycznej; zauważa, że niektóre z tych przypadków zgłosiły jurysdykcje spoza UE; wzywa do przyjęcia jednolitego podejścia do nadzoru ostrożnościowego i nadzoru prowadzonego z myślą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy; zauważa również, że problemy z egzekwowaniem przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy stwierdzono również poza unią bankową i że przystąpienie do unii bankowej mogłoby przynieść korzyści państwom członkowskim spoza strefy euro w rozwiązywaniu tego problemu;

14. podkreśla, że rynki finansowe są ze sobą ściśle powiązane; podkreśla, jak ważna jest gotowość organów nadzoru bankowego na wszystkie możliwe scenariusze w negocjacjach dotyczących brexitu, prowadzonych między UE-27 a Zjednoczonym Królestwem, przy czym zwraca uwagę, że gotowość tych organów nie zwalnia z obowiązku gotowości podmiotów prywatnych; wzywa Komisję i organy nadzoru do dokonania pełnej analizy skutków brexitu; wzywa UE-27 do pogłębienia wspólnych regulacji i wspólnego nadzoru przy jednoczesnym rozszerzeniu zasięgu rynków kapitałowych w UE-27;

15. apeluje do wszystkich negocjatorów, aby działali na rzecz przyjęcia wyważonego i stabilnego pakietu legislacyjnego w celu zmniejszenia ryzyka w systemie bankowym przed wyborami europejskimi w 2019 r.; wzywa w szczególności Radę do prowadzenia negocjacji w dobrej wierze, z należyтым uwzględnieniem różnorodności unijnych modeli bankowych, zasady proporcjonalności oraz wyważonego pakietu przyjętego przez Parlament Europejski; wzywa Komisję do skutecznego rozwiązania problemu instytucji „zbyt dużych, by upaść” oraz ryzyka związanego z różnymi modelami bankowości w UE, z uwzględnieniem ich wielkości na odnośnych rynkach;

16. odnotowuje, że trwają obecnie negocjacje w sprawie pakietu dotyczącego kredytów zagrożonych; przyjmuje do wiadomości addendum dotyczące kredytów zagrożonych przedstawione przez EBC oraz prace EUNB poświęcone wytycznym w zakresie zarządzania ekspozycjami zagrożonymi i wstrzymanymi; z zadowoleniem przyjmuje zmniejszenie się w ostatnich latach wolumenu kredytów zagrożonych; potwierdza zaniepokojenie faktem, że całkowita liczba i udział kredytów zagrożonych i instrumentów poziomu 2 i 3 w niektórych państwach członkowskich jest w dalszym ciągu ponadprzeciętnie wysoka; podkreśla, że kredyty zagrożone wciąż stwarzają poważne ryzyko dla stabilności finansowej, choć jest ono niższe niż w ubiegłych latach; zgadza się z Komisją, że za zmniejszanie wolumenu kredytów zagrożonych w pierwszym rzędzie odpowiadają państwa członkowskie, które muszą o to dbać w szczególności przez wprowadzanie efektywnych przepisów dotyczących niewypłacalności, ale też same banki, lecz podkreśla, że w interesie UE leży zmniejszenie udziału kredytów zagrożonych;

17. jest zaniepokojony powszechnym stosowaniem modeli wewnętrznych przez instytucje bankowe; wzywa Jednolity Mechanizm Nadzorczy i EUNB do kontynuowania prac nad adekwatnością stosowania modeli wewnętrznych w celu ustalenia ich wiarygodności i zapewnienia wszystkim instytucjom równych warunków działania;

18. przyjmuje do wiadomości toczące się negocjacje w sprawie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF); jest zdania, że jednolity rynek potrzebuje odpowiednich uprawnień nadzorczych na szczeblu UE; podkreśla, że główne zadanie ESNF polega na zagwarantowaniu skutecznego sprawowania nadzoru;

19. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący technologii finansowych (FinTech); dostrzega ogromny potencjał tych technologii i rozumie, że należy stymulować innowacje; zauważa jednak potrzebę wprowadzenia przejrzystych uregulowań i odpowiedniego nadzoru, aby chronić konsumentów i zapewnić wszystkim uczestnikom rynku finansowego stabilność finansową i równe szanse; uważa, że firmy FinTech prowadzące te same działania co pozostali uczestnicy systemu finansowego muszą z tego tytułu podlegać tym samym zasadom funkcjonowania; podkreśla, że konieczna jest ciągła poprawa cyberodporności sektora finansowego w UE;

20. jest wciąż zaniepokojony wielkością systemu parbankowego w UE; przypomina, że pod koniec 2017 r. szacowano jego wielkość na około 40 % systemu finansowego UE; zachęca organy na szczeblu UE, krajowym i globalnym do dalszego uważnego monitorowania zagrożeń, jakie stwarza ten system, i do jak najszybszego reagowania na zagrożenia, aby zapewnić uczciwą konkurencję, przejrzystość i stabilność finansową; wzywa Komisję, aby pilnie zidentyfikowała pozostałe luki w obecnych uregulowaniach;

21. przypomina pierwotną debatę dotyczącą roli EBC jako organu jednocześnie kształtującego politykę pieniężną i będącego organem nadzoru; uznaje, że w ogólnym rozrachunku EBC z powodzeniem rozdzielał wypełnianie tych dwóch ról; jest jednak zdania, że konieczna jest dalsza debata, tak aby uniknąć ryzyka wystąpienia konfliktu interesów między tymi dwoma zadaniami; podkreśla znaczenie współpracy między EUNB jako organem regulacyjnym i Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym jako organem nadzoru w unii bankowej, przy poszanowaniu rozdziału kompetencji;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

22. uważa, że dalsza harmonizacja praktyk dotyczących oceny, czy bank znajduje się w stanie upadłości lub czy jego upadłość jest prawdopodobna, a także wyraźniejsze rozróżnienie między uprawnieniami nadzorczymi a uprawnieniami do wczesnej interwencji pomogłyby właściwym organom zwiększyć skuteczność zarządzania kryzysowego przed przystąpieniem do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

23. przyjmuje do wiadomości porozumienie osiągnięte na szczycie euro 29 czerwca 2018 r., zgodnie z którym Europejski Mechanizm Stabilności (EMS) zapewnić ma wspólny mechanizm ochronny dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zostanie zreformowany, aby stanowić skuteczne wsparcie stabilności w oparciu o ściśle warunki gwarantujące odpowiedzialność, rozliczalność i zapobieganie pokusie nadużyć, a także zasadę, że podatnik nie odpowiada za ryzyko bankowe; przywołuje stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym mechanizm ten powinien zostać całkowicie zintegrowany z ramami instytucjonalnymi Unii, oraz podkreśla konieczność odpowiedniej kontroli demokratycznej;

24. przypomina, że zwykle postępowanie upadłościowe to procedura stosowana w sytuacji, gdy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za działanie w interesie publicznym; zdaje sobie sprawę, że rozbieżności w prawie upadłościowym są odzwierciedleniem ugruntowanych procedur krajowych; stwierdza, że prawo upadłościowe może odnieść korzyści z dalszej harmonizacji w Unii, tak aby zapewnić wspólne zasady i równość szans dla wszystkich banków, inwestorów i wierzycieli;

25. ponownie podkreśla, że należy doprecyzować zasady dokapitalizowania zapobiegawczego; zauważa, że dokapitalizowanie zapobiegawcze może być narzędziem zarządzania kryzysowego, ale jest zdania, że jego stosowanie należy ściśle ograniczyć do przypadków wyjątkowych, w których bank przestrzega zharmonizowanych minimalnych poziomów kapitału regulacyjnego i jest w związku z tym wypłacalny i w których przestrzegane są unijne zasady dotyczące pomocy państwa; przypomina, że celem unijnego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest ochrona podatników, zadbanie o to, aby koszty błędów popełnianych przez zarządy banków ponosili ich udziałowcy i wierzyciele, oraz utrzymanie stabilności całego systemu finansowego; podkreśla, że należy skuteczniej egzekwować przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych;

26. wzywa Komisję do zbadania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych na podstawie zasad pomocy państwa; apeluje do Komisji, by zbadała regulację na podstawie dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków; apeluje do Komisji, by przedstawiła przejrzyste stosowanie zasad pomocy państwa w odniesieniu do dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków;

27. podkreśla, jak ważne jest, aby banki objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją miały dostęp do płynności w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu; z zainteresowaniem śledzi toczące się debaty na temat możliwego instrumentu zapewnienia płynności podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

28. wzywa Komisję, aby regularnie sprawdzała, czy system bankowy korzystał z ukrytych dotacji lub pomocy państwa od początku kryzysu, w tym z niestandardowego wsparcia płynnościowego, oraz aby opublikowała na ten temat sprawozdanie; podkreśla, że pomoc państwa może zakłócać funkcjonowanie rynku wewnętrznego; przypomina o rygorystycznych wymogach dotyczących stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i ponownie wzywa Komisję do corocznego sprawdzania, czy wymogi te są nadal spełniane;

29. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie Trybunału Obrachunkowego – w sprawozdaniu dotyczącym wydajności operacyjnej zarządzania kryzysowego EBC dla banków – że struktura organizacyjna EBC i wykorzystywanie przez EBC zasobów do oceny planów naprawy i nadzoru banków dotkniętych kryzysem są zadowalające, ETO zauważa jednak, że wciąż nie rozwiązano niektórych problemów z wymianą informacji i sprawnością koordynacji; zwraca uwagę, że dla sprawnej realizacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kluczowa jest współpraca i wymiana informacji między organami;

30. z zadowoleniem przyjmuje zmieniony protokół ustaleń między EBC a Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; podkreśla, że zoptymalizowana i w niektórych przypadkach automatyczna wymiana informacji zwiększa efektywność i pomaga ograniczyć do minimum obciążenie sprawozdawcze banków;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Gwarantowanie depozytów

31. odnotowuje porozumienie osiągnięte na szczycie strefy euro 29 czerwca 2018 r. w sprawie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS), a także komunikat Komisji z 11 października 2017 r. w sprawie EDIS; podkreśla, że proces tworzenia EDIS powinien być kontynuowany w celu dokończenia budowy unii bankowej; docenia korzyści płynące z podziału ryzyka i dalszego ograniczania ryzyka;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0031

Wdrożenie umowy o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia umowy o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru (2018/2010(INI))

(2020/C 411/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony ⁽¹⁾,
  - uwzględniając plan działania uzgodniony między Parlamentem Europejskim a rządami Kolumbii i Peru w 2012 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję w sprawie przystąpienia Ekwadoru do umowy o handlu zawartej między UE i jej państwami członkowskimi a Kolumbią i Peru ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 grudnia 2017 r. dla Rady i Komisji w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając statystyki handlowe i dane pochodzące m.in. od Eurostatu ⁽⁵⁾, z globalnego rankingu praw pracowniczych ITUC z 2018 r. ⁽⁶⁾ oraz ze sprawozdania Krajowej Szkoły Związków Zawodowych Kolumbii (ENS) ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0446/2018),
- A. mając na uwadze, że umowa o handlu między UE a Kolumbią i Peru („umowa”) stanowi opartą na zasadach relację zakorzenioną we wspólnych wartościach i międzynarodowych standardach w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, która może wywrzeć znaczny pozytywny wpływ na rozwój społeczno-gospodarczy stron umowy, integrację gospodarczą, zrównoważony rozwój, dalszą współpracę w kwestiach regionalnych i globalnych oraz zbliżanie do siebie krajów i ich obywateli;
- B. mając na uwadze, że Peru jest jedną z najszybciej rozwijających się i najbardziej otwartych gospodarek w regionie, przy czym handel generuje 44 % PKB; mając na uwadze, że Kolumbia jest trzecią co do wielkości gospodarką Ameryki Łacińskiej, a zgodnie z przewidywaniami w latach 2019–2020 jej wzrost gospodarczy ma przyspieszyć;
- C. mając na uwadze, że wdrażanie umów o handlu, w tym ich skutki społeczne i środowiskowe, stanowią główny przedmiot działań monitorujących prowadzonych przez Parlament Europejski;
- D. mając na uwadze, że umowę należy oceniać w kontekście poważnego kryzysu gospodarczego i humanitarnego w Wenezueli, który skutkuje migracją na dużą skalę do Kolumbii i Peru; mając na uwadze, że oba kraje przyjęły dużą liczbę wenezuelskich migrantów;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/march/tradoc_147704.pdf

⁽²⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 52.

⁽³⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 144.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

⁽⁵⁾ <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/statistics/>

⁽⁶⁾ „2018 ITUC Global Rights Index – najgorsze kraje na świecie dla pracowników”, Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych, 2018 r., <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2018>

⁽⁷⁾ <http://www.ens.org.co/lee-y-aprende/lee-y-descarga-nuestras-publicaciones/informes-sislab/>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

1. podkreśla, że strategiczna wartość umowy wykracza poza strefę handlu, ponieważ tworzy ona solidne podstawy dla pogłębionych stosunków opartych na długoterminowym zaangażowaniu się w poszanowanie praw człowieka, praw socjalnych, praw ludności tubylczej i wiejskiej oraz środowiska naturalnego, a także przyczynia się do zawiązania strategicznego partnerstwa między UE a Ameryką Łacińską;
2. przypomina, jak ważne jest zacieśnienie współpracy, by zachować i wzmocnić wielostronny system handlu, który jest podstawą osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju gwarantującego oparte na zasadach zarządzanie gospodarką oraz bardziej sprawiedliwy, sprzyjający włączeniu społecznemu i zrównoważony handel; w szczególności przypomina o swoim poparciu dla WTO, podkreślając jej rolę w zapewnianiu stabilizacji gospodarczej i wspieraniu wzrostu i rozwoju, oraz wzywa strony do nawiązania dialogu, któremu sprzyja umowa, aby ustalić i opracować wspólne strategie zmierzające do koniecznego unowocześnienia WTO;
3. zwraca uwagę na możliwości, jakie oferuje umowa pod względem wzmocnienia współpracy i handlu, nie tylko w wymiarze międzyregionalnym, lecz także wewnątrzregionalnym między Kolumbią, Peru i Ekwadorem;
4. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do umowy Ekwadoru, jako dodatkowego elementu, który pomoże wzmocnić integrację regionalną, oraz podkreśla konstruktywną rolę odegraną przez wszystkie strony w pomyślnej realizacji tego procesu; przypomina, że umowa nadal umożliwi przystąpienie nowych stron;
5. zdecydowanie popiera kolumbijskie porozumienie pokojowe oraz przypomina o potencjalnych korzyściach i o potrzebie jak najlepszego wykorzystania umowy, aby pomóc w realizacji porozumienia pokojowego, w tym całościowej reformy rolnej i procesu pojednania w Kolumbii; uważa, że umowa stwarza interesujące możliwości pod względem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w tym za sprawą podjęcia konkretnych wyzwań, takich jak dywersyfikacja gospodarki, wydajny rozwój i wdrażanie planów zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza w najuboższych regionach poważnie dotkniętych długotrwałym konfliktem wewnętrznym; nalega, by sprzyjać porozumieniu pokojowemu w Kolumbii z wykorzystaniem do tego celu całego potencjału umowy, oraz uważa, że porozumienie to wkrótce przyniesie „dywidendę pokoju” w postaci rozwoju gospodarczego i społecznego zgodnego z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; przypomina, że stałe i zorganizowane wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego oraz dialog ze społeczeństwem obywatelskim mają również kluczowe znaczenie dla budowy trwałego pokoju od podstaw, w szczególności na obszarach wiejskich;
6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa otwiera rynki między innymi dla towarów, usług, zamówień rządowych i inwestycji, które w oparciu o zasady zrównoważonego rozwoju mogą stwarzać szanse na formalne zatrudnienie dobrej jakości, lepsze warunki pracy i lepszy poziom życia dzięki liberalizacji oraz rozwojowi handlu i inwestycji;
7. zauważa, że obroty handlowe między UE, Kolumbią i Peru spadły od czasu wejścia umowy w życie; jest jednak zdania, że umowa częściowo zrównoważyła negatywne trendy odnotowane w międzynarodowych przepływach handlowych, spadające ceny towarów oraz spowolnienie gospodarcze w Ameryce Łacińskiej i miała niewątpliwie efekt stabilizujący;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że inwestycje UE w Kolumbii i Peru zwiększyły się oraz zwraca uwagę, że UE jest największym inwestorem zagranicznym w obydwu krajach;
9. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że umowa wspiera m.in. firmy z sektora usług poprzez promowanie dobrych praktyk regulacyjnych, udoskonalenie wewnętrznych przepisów i zwiększenie przejrzystości przez każdą ze stron oraz zwiększenie pewności prawa, a także że umowa może odegrać rolę inkubatora promującego przedsiębiorczość cyfrową w regionie, a tym samym przyczynić się do zmniejszenia ubóstwa oraz stworzenia miejsc pracy;
10. popiera powołanie specjalnej grupy roboczej, o której mowa w art. 109 umowy, w celu omówienia kwestii regulacyjnych dotyczących handlu usługami i handlu elektronicznego, aby propagować zrównoważone i uczciwe otoczenie konkurencyjne w ekosystemie cyfrowym;
11. zwraca uwagę, że umowa wniosła wkład w modernizację i dywersyfikację wywozów z Kolumbii i Peru oraz że wywarła pozytywny wpływ na kolumbijskie i peruwiańskie małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), lecz zauważa, że dane liczbowe odnoszące się do liczby i tworzenia miejsc pracy są bardzo niskie, i przypomina, że podobne postępy poczyniono w poprzednich okresach; wzywa Komisję do uwzględnienia w przyszłej analizie sytuacji przemysłu lokalnego

Środa, 16 stycznia 2019 r.

i dywersyfikacji gospodarczej; zwraca uwagę, że umowa może w jeszcze większym stopniu przyczynić się do rozwoju sfery działalności kolumbijskich i peruwiańskich przedsiębiorstw typu start-up, w szczególności mowa tu o społecznościach przedsiębiorczych tego regionu w takich ośrodkach miejskich jak Bogota, Medellin i Lima; podkreśla jednak potrzebę dalszych działań na rzecz dywersyfikacji wywozu w celu przejścia od kopalin, ropy i produktów rolnych, które stanowią do 70 % wolumenu wywozu, do towarów i produktów przetworzonych o większej wartości dodanej, aby wesprzeć rozwój gospodarzy i tworzenie miejsc pracy przy pełnym poszanowaniu standardów w zakresie ochrony środowiska i praw człowieka;

12. podkreśla, że od czasu tymczasowego wejścia w życie umowy 1 155 kolumbijskich przedsiębiorstw – z których 328 to MŚP – i 2 328 nowych peruwiańskich przedsiębiorstw – z których 90 % to MŚP – zaczęło eksportować towary do UE; wzywa strony do dalszego wspierania procesu umiędzynarodowienia MŚP i ich wzajemnego dostępu do rynku oraz do regularnego dostarczania dokładnych danych na temat sektorów i stopnia konsolidacji działalności MŚP w tym zakresie;

13. wzywa obie strony do zwiększenia stopnia wdrożenia umowy oraz do rozpowszechniania wiedzy na temat umowy; jest zdania, że wiele MŚP w UE, Kolumbii i Peru nie zdaje sobie sprawy z możliwości oferowanych przez umowę; wzywa w związku z tym strony do zbadania poziomu wykorzystania preferencji w szczególności przez MŚP oraz podjęcia skutecznych działań w celu lepszego informowania o możliwościach i korzyściach, jakie oferuje umowa, w tym do ustanowienia punktów kontaktowych i stworzenia specjalnej strony internetowej skierowanej do MŚP;

14. odnotowuje fakt, iż wywóz produktów rolnych przez UE do obydwu krajów znacznie się zwiększył od czasu rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy, lecz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji oraz do poinformowania Parlamentu Europejskiego o skutkach umowy dla producentów żywności przeznaczonej na rynek lokalny; przypomina, jak ważne jest sprawienie, by handel sprzyjał włączeniu społecznemu, oraz ułatwienie odpowiedniego włączenia drobnych producentów rolnych do łańcuchów wartości, zarówno w Kolumbii, jak i w Peru, a obecnie również w Ekwadorze;

15. przypomina, że ustanowiono klauzule ochronne dla wrażliwych sektorów rolnych i że w związku z tym Komisja powinna regularnie udostępniać bardziej szczegółowe informacje na temat zmian sytuacji na rynku zarówno Parlamentowi Europejskiemu, jak i zainteresowanym sektorom przemysłu;

16. przyznaje, że strony poczyniły postępy w eliminowaniu barier handlowych oraz we wdrażaniu większości postanowień umowy, w szczególności w odniesieniu do kwestii sanitarnych i fitosanitarnych, reguł pochodzenia i barier technicznych w handlu; przypomina jednak, że postępowania antydumpingowe nie powinny naruszać zasadniczych postanowień porozumienia antydumpingowego WTO;

17. zwraca uwagę, że konieczne są dalsze postępy, między innymi w następujących obszarach:

- a) wymogi w zakresie wystawiania świadectw dla mięsa i przetworów mlecznych,
- b) podrabianie produktów, piractwo, kradzież nazw oznaczeń geograficznych UE oraz oczekująca rejestracja oznaczeń geograficznych,
- c) dyskryminacyjne podatki nakładane na importowane napoje spirytusowe;
- d) faktyczne wypełnianie zobowiązań społecznych i środowiskowych;
- e) brak przejrzystości procedur administracyjnych;

18. uważa, że strony powinny skorzystać z klauzuli przeglądowej umowy, aby dodać do niej między innymi:

- a) kompleksowy rozdział dotyczący mikroprzedsiębiorstw i MŚP, przewidujący znaczne postępy we wprowadzaniu ułatwień w handlu oraz w znoszeniu barier handlowych i zbędnych obciążeń administracyjnych;
- b) specjalny rozdział dotyczący równości płci, zgodnie z zobowiązaniem UE zapisanym w art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu propagowania idei uwzględniania aspektu płci; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE, Peru i Kolumbia podpisały wspólną deklarację w sprawie handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet;
- c) rozdział dotyczący zwalczania korupcji, prania pieniędzy i uchylania się od opodatkowania;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

d) odpowiedni mechanizm rozstrzygania sporów do celów rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, w tym, jako jedną z metod egzekwowania, możliwość uznania sankcji za środek odstrasżający do zastosowania w ostateczności w przypadku poważnych i długotrwałych naruszeń, z należyтым uwzględnieniem opinii partnerów społecznych oraz zorganizowanego i reprezentatywnego społeczeństwa obywatelskiego;

e) ukierunkowane na kwestie związane z handlem przepisy dotyczące udziału w międzynarodowych instrumentach, z zamiarem sprzyjania wdrażaniu wielostronnych umów środowiskowych, w szczególności porozumienia klimatycznego z Paryża;

19. podkreśla, że korupcja stanowi jedną z największych pozahandlowych barier szkodzących otoczeniu biznesowemu i zwiększających trudności operacyjne napotymane przez przedsiębiorstwa; apeluje do Komisji o wykorzystanie umowy do monitorowania wewnętrznych reform służących praworządności i dobremu rządowi w krajach partnerskich oraz o zaproponowanie skutecznych środków antykorupcyjnych;

20. odnotowuje, że władze obydwu krajów pozytywnie odniosły się do współpracy nad znalezieniem szybkich rozwiązań względem pozostałych barier handlowych;

21. odnotowuje, że obydwa kraje wyraziły szczególne obawy dotyczące swoich zdolności do spełnienia pewnych norm bezpieczeństwa żywności wymaganych na rynku UE, w szczególności norm zawartych w niedawno przedstawionych wnioskach ustawodawczych UE w sprawie poziomów kadmu w kakao, substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, nowej żywności i oleju palmowego, które mogą wyrzucić skutki społeczne w niektórych z najbardziej podatnych na zagrożenia obszarów tych krajów, gdzie na ogół koncentruje się taka produkcja; wzywa strony do zacieśnienia i jak najlepszego wykorzystania finansowej i technicznej współpracy oraz do udoskonalenia mechanizmów wczesnego ostrzegania, zwiększenia przejrzystości i usprawnienia wymiany informacji na temat wewnętrznych przepisów i procedur, aby umożliwić stronom antycypowanie zmieniających się wzorców i dostosowywanie się do nich oraz spełnianie wymogów prawnych; wzywa Komisję do rozważenia środków wspomagających i wspierających, aby pomóc lokalnym producentom w spełnieniu unijnych wymogów sanitarnych, zgodnie z zasadą ostrożności;

22. podkreśla potrzebę wdrożenia – w sposób skuteczny i poprzez konkretne plany działania – szczegółowych przepisów związanych z harmonogramem działań na rzecz praw człowieka, praw środowiskowych i praw pracowniczych, czego domagał się w swojej rezolucji z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru; przypomina w szczególności o zobowiązaniu stron do wdrożenia i egzekwowania standardów w zakresie wolności zrzeszania się, prawa do rokowań zbiorowych, rygorystycznych i skutecznych inspekcji pracy, przemocy wobec przywódców społecznych i etnicznych oraz ochrony środowiska za pomocą odpowiednich mechanizmów zapobiegania, kontroli i egzekwowania; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje poczynione przez Kolumbię wysiłki na rzecz zwalczania bezkarności przestępstw, w tym dzięki usprawnieniu dochodzeń, lecz nalega, by podjęto dalsze starania na rzecz skuteczniejszych działań przeciwko przemocy wobec obrońców praw człowieka, działaczy ekologicznych, działaczy związków zawodowych, przywódców grup etnicznych i społeczności lokalnych, a także na rzecz położenia kresu poważnym przestępstwom wciąż popełnianym wobec kobiet;

23. przyjmuje do wiadomości ambitne plany kolumbijskiego i peruwiańskiego rządu dotyczące zaoferowania ludności wiejskiej alternatywy dla hodowli koki, która jest przetwarzana przez organizacje przestępcze; wzywa Komisję do współpracy z obydwojema rządami w celu znalezienia rozwiązań;

24. przyznaje, że porozumienie zawarte w 2017 r. między rządem Kolumbii a związkami zawodowymi sektora prywatnego poprawiło sytuację ponad miliona pracowników; podkreśla szczególnie niski poziom przynależności do związków zawodowych oraz wzrost liczby jednostronnie ustalanych systemów wynagrodzeń i świadczeń („pactos colectivos”) w stosunku do układów zbiorowych;

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż według Komitetu Doradczego ds. Związków Zawodowych przy OECD wzrosła liczba inspektorów pracy w Kolumbii; podkreśla potrzebę zwiększenia zasobów w celu zagwarantowania skutecznych inspekcji pracy; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do wsparcia Kolumbii w jej wysiłkach na rzecz wzmocnienia inspekcji pracy, które niewątpliwie są ogromnym wyzwaniem dla rządu Kolumbii ze względu na to, że państwo utraciło kontrolę nad niektórymi częściami kraju podczas długotrwałego konfliktu zbrojnego, lecz wyzwanie to musi zostać podjęte, oraz oczekuje, że będą przeprowadzane dodatkowe i skuteczne kontrole, zwłaszcza na obszarach wiejskich; zwraca się do Komisji o przedstawienie szczegółowych informacji na temat liczby inspektorów pracy i inspekcji pracy, jak również wykrytych nieprawidłowości; przypomina o zaleceniach Komitetu Doradczego ds. Związków Zawodowych przy OECD, zgodnie z którymi liczba inspektorów pracy musi jeszcze wzrosnąć, aby zbliżyła się do standardów międzynarodowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki i zobowiązania podjęte przez Peru w celu skuteczniejszego wywiązania się z zobowiązań wynikających z rozdziału umowy dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, podkreśla jednak, że należy podjąć dodatkowe wysiłki w celu zwalczania przemocy wobec obrońców praw człowieka, liderów społecznych i przywódców społeczności etnicznych, a w szczególności wobec kobiet; przyjmuje z zadowoleniem podjęte ostatnio w Peru działania na rzecz poprawy inspekcji pracy i zachęca ten kraj do dalszych wzmożonych wysiłków zgodnie z zaleceniami MOP; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2018 r. Peru objęło przewodnictwo w Radzie Administracyjnej MOP, co jeszcze bardziej zobowiązuje Peru do tego, aby świecić przykładem pod względem przestrzegania prawa pracy; podkreśla również, że dnia 6 sierpnia 2018 r. Peru ratyfikowało umowę ramową z MOP o promowaniu godnej pracy w latach 2018–2021; podkreśla jednak, że faktycznie nie wdrożono konwencji MOP nr 87 i 98, oraz wyraża zaniepokojenie ostatnimi zmianami ustawodawczymi, które mogą doprowadzić do obniżenia poziomu ochrony środowiska; wzywa Komisję, aby należycie poinformowała Parlament o tym, w jaki sposób będzie bezstronnie rozpatrywać oficjalną skargę wniesioną przeciwko peruwiańskiemu rządowi przez zorganizowane społeczeństwo obywatelskie w odniesieniu do przestrzegania norm pracy i ochrony środowiska;

27. jest zdania, że dialog między przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego UE, Kolumbii i Peru na temat postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju stanowi użyteczny sposób wskazywania nierozwiązanych problemów oraz zachęcania rządów do dalszych postępów w dążeniu do spełnienia ważnych międzynarodowych standardów społecznych, norm pracy i norm środowiskowych;

28. podkreśla w związku z tym, że przejrzyste i włączające mechanizmy konsultacji są kluczem do przestrzegania przez wszystkie strony uznanych norm pracy i ochrony środowiska;

29. przypomina, że rozdział umowy dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju przewiduje ustanowienie przez każdą ze stron krajowych grup doradczych lub komitetów do spraw związanych z pracą, środowiskiem i zrównoważonym rozwojem, złożonych m.in. z niezależnych przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, ze zrównoważoną reprezentacją interesariuszy ekonomicznych, społecznych i środowiskowych; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Kolumbii grupy konsultacyjnej niezależnej od rządu; uważa, że Peru powinno pójść za przykładem Kolumbii, aby zapewnić większą niezależność i przejrzystość; przyjmuje z zadowoleniem decyzję przedstawicieli UE i andyjskich krajowych grup doradczych o organizowaniu corocznych wspólnych posiedzeń, co umożliwi wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz przygotowanie wspólnych zaleceń, które zostaną przedstawione stronom;

30. wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz pełnego wdrożenia 15-punktowego planu, aby zwiększyć skuteczność wiążących rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, oraz przypomina o potrzebie kontynuowania przez Komisję dialogu z różnymi zaangażowanymi podmiotami, w tym z Parlamentem, w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania zobowiązań w zakresie praw człowieka, praw pracowniczych i ochrony środowiska;

31. przypomina, że zmiany w ustawodawstwie, które mogłyby doprowadzić do obniżenia poziomu ochrony środowiska, a mające na celu sprzyjanie bezpośrednim inwestycjom zagranicznym, są niezgodne z umową;

32. odnotowuje z zaniepokojeniem znaczny odsetek pracowników, a zwłaszcza kobiet, zatrudnionych w gospodarce nieformalnej, zarówno w Peru, jak i w Kolumbii; podkreśla potrzebę opracowania skutecznych strategii politycznych mających na celu zmniejszenie tego odsetka oraz uważa, że umowa może w tym pomóc, ułatwiając tworzenie większej liczby formalnych miejsc pracy, na przykład dzięki wzmocnieniu środków ułatwiających działalność gospodarczą MŚP;

33. przypomina, że należy przestrzegać progów ustanowionych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów załączonego do umowy i obowiązującego do 2020 r. i podkreśla potrzebę dalszego monitorowania przywozu bananów po wygaśnięciu mechanizmu oraz obowiązek dalszego dostarczania przez strony statystyk na ten temat; wyraża zaniepokojenie przekroczeniem przez Peru progów obowiązującego w ramach zawartego w umowie mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów i wzywa do zbadania skutków tego przekroczenia dla rynków w UE; przypomina, że Komisja zobowiązała się do dokonania oceny sytuacji unijnych producentów bananów do dnia 1 stycznia 2019 r. oraz że jeżeli stwierdzi ona, iż doszło do poważnego pogorszenia sytuacji na rynku lub sytuacji unijnych producentów bananów, można rozważyć, za zgodą stron umowy, przedłużenie okresu obowiązywania tego mechanizmu;

34. z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Kolumbii do OECD w dniu 30 maja 2018 r., co odzwierciedla uznanie dla ważnych reform podjętych przez ten kraj, takich jak reforma systemu wymiaru sprawiedliwości, poprawa zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi oraz przestrzeganie konwencji OECD o zwalczaniu przekupstwa; przypomina, że zgodnie z decyzją Rady OECD po przystąpieniu Kolumbia ma obowiązek dostarczać organom OECD sprawozdania z postępów, takie jak ocena następcza zaleceń wymienionych w oficjalnej opinii Komitetu ds. Handlu; zachęca Peru do kontynuowania reform na podstawie porozumienia z OECD w sprawie programu krajowego;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

35. podkreśla znaczenie dalszego zacieśniania współpracy międzynarodowej w ramach międzynarodowych stosunków wielostronnych, plurilateralnych i regionalnych w kontekście WTO, np. w związku z negocjowaniem umowy w sprawie towarów środowiskowych oraz porozumienia w sprawie handlu usługami;
  36. uznaje wagę pracy wykonanej przez parlamenty narodowe w procesie ratyfikacji tej umowy i wzywa je do kontynuowania tych działań; wzywa również te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do wszczęcia procesu badania możliwości ratyfikacji przystąpienia Ekwadoru do umowy;
  37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, ESDZ, Komisji, rządóm Kolumbii i Peru oraz sekretarzowi generalnemu OECD.
-

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0032

Sytuacja w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej w 2017 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej w 2017 r. (2018/2103(INI))

(2020/C 411/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie w UE w dniu 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji za rok 2017 w sprawie stosowania Karty praw podstawowych UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2014 r. w sprawie zwalczania korupcji w UE (COM(2014)0038),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 czerwca 2011 r. pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając europejski filar praw socjalnych,
- uwzględniając Drugie Badanie Unii Europejskiej na temat mniejszości i dyskryminacji (EU-MIDIS II),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 sierpnia 2017 r. pt. „Przegląd śródkresowy unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów” (COM(2017)0458),
- uwzględniając odniesienia zawarte w poprzednich sprawozdaniach dotyczących stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając poprzednie rezolucje Parlamentu Europejskiego, a także innych instytucji oraz agencji europejskich i międzynarodowych,
- uwzględniając sprawozdania krajowych, europejskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

⁽⁵⁾ Komisja Europejska, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/1_en_act_part1_v4_2.pdf

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- uwzględniając prace prowadzone przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Radę Europy i Komisję Wenecką,
  - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) za rok 2017 dotyczące praw podstawowych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie FRA pt. „Antisemitism – Overview of data available in the European Union 2006–2016” [Antysemityzm – Przegląd danych dostępnych w Unii Europejskiej w latach 2006–2016],
  - uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2015 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Romów pt. „Antycyganizm w Europie i uznanie przez UE dnia pamięci o ludobójstwie Romów podczas drugiej wojny światowej” ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2017 r. w sprawie aspektów praw podstawowych w integracji Romów w UE: walka z antycygańskością ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie walki z antysemityzmem ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2018 r. w sprawie ochrony i niedyskryminacji mniejszości w państwach członkowskich UE ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając prace Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Konstytucyjnych, Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Petycji,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0466/2018),
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praworządności jest warunkiem wstępnym ochrony praw podstawowych, oraz mając na uwadze, że państwa członkowskie ponoszą ostateczną odpowiedzialność za ochronę praw człowieka wszystkich ludzi w drodze uchwalania i wdrażania międzynarodowych traktatów i konwencji dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że praworządność, demokracja i prawa podstawowe powinny być stale umacniane; mając na uwadze, że wszelkie próby podważenia tych zasad odbywają się ze szkodą nie tylko dla danego państwa członkowskiego, lecz również całej Unii; mając na uwadze, że korupcja jest poważnym zagrożeniem dla demokracji, praworządności i praw podstawowych oraz szkodzi wszystkim państwom członkowskim oraz całej UE; mając na uwadze, że ramy prawne dotyczące zwalczania korupcji nadal są stosowane w niejednolity sposób w państwach członkowskich;
- B. mając na uwadze liczne apele Parlamentu wyrażane za pośrednictwem rezolucji i sprawozdań, aby państwa członkowskie wdrożyły odpowiednie strategie polityczne w celu zapewnienia poszanowania praw społecznych, politycznych i gospodarczych osób niepełnosprawnych, osób starszych i osób wymagających szczególnego traktowania; mając na uwadze, że istnieje silny związek między prawami mniejszości a zasadą praworządności; mając na uwadze, że w art. 2 TUE wyraźnie wspomniano o prawach osób należących do mniejszości i że prawa te zasługują na takie samo traktowanie jak inne prawa zawarte w traktatach;

⁽¹⁾ Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Sprawozdanie dotyczące praw podstawowych za 2017 r., <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/fundamental-rights-report-2017>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0095.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 171.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 183.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 21.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- C. mając na uwadze, że w 2017 r. wciąż napływali do Europy migranci i osoby ubiegające się o azyl, lecz zamykanych jest coraz więcej granic i portów; mając na uwadze, że fakt ten wymaga prawdziwej unijnej solidarności w celu stworzenia odpowiednich struktur przyjmowania osób najbardziej potrzebujących pomocy i będących w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że wielu migrantów i wiele osób ubiegających się o azyl szukających schronienia w UE jest zdanych na łaskę przemytników i przestępców oraz narażonych na naruszenie przysługujących im praw, w tym na przemoc, nadużycia i wykorzystywanie; mając na uwadze, że kobiety i dzieci są większym stopniu narażone na ryzyko handlu ludźmi i wykorzystania seksualnego ze strony handlarzy ludźmi, w związku z czym należy stworzyć i wzmocnić systemy ochrony dzieci, aby zapobiegać przemocy, nadużyciom, zaniedbaniu i wykorzystywaniu dzieci oraz reagować na nie, zgodnie z zobowiązaniami zapisanymi w planie działania z Valetty oraz rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci⁽¹⁾;
- D. mając na uwadze, że w sprawozdaniu specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności w warunkach walki z terroryzmem stwierdza się, że państwa mają obowiązek chronić swoją ludność przed aktami terroryzmu, ale środki bezpieczeństwa, w tym środki zwalczania terroryzmu, należy stosować zgodnie z zasadą praworządności i w poszanowaniu praw podstawowych;
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu FRA pt. „Przemoc wobec kobiet: badanie na poziomie UE” opublikowanym w marcu 2014 r. stwierdzono, iż jedna trzecia wszystkich kobiet w Europie doświadczyła aktów przemocy fizycznej lub seksualnej co najmniej raz w ciągu dorosłego życia, 20 % doświadczyło molestowania w internecie, jedna na 20 kobiet została zgwałcona, a ponad jedna dziesiąta kobiet padła ofiarą przemocy seksualnej z użyciem siły, podkreśla, przemoc wobec kobiet należy zwalczać we wszystkich państwach członkowskich UE, w tym w państwach, które nie ratyfikowały dotychczas Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej), zważywszy na rozmiar problemu, poważne skutki przemocy oraz jej wpływ na życie kobiet, a także na całe społeczeństwo; mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety są w większym stopniu narażone na przemoc domową i napaści na tle seksualnym niż kobiety pełnosprawne;
- F. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta w UE doświadczają strukturalnych nierówności w traktowaniu płci w różnych formach i w zróżnicowanych okolicznościach – w tym dyskryminacji ze względu na płeć, molestowania seksualnego, przemocy ze względu na płeć i mizoginicznej mowy nienawiści – co poważnie ogranicza ich zdolność do korzystania z przysługujących im praw i do udziału w społeczeństwie na równych prawach; mając na uwadze, że w 2017 r. ruch #MeToo uświadomił skalę i intensywność molestowania seksualnego oraz przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, jakich doświadczają kobiety; mając na uwadze, że chociaż ruch #MeToo nadał pewien pozytywny impuls na rzecz równouprawnienia płci, przypadki molestowania seksualnego oraz przemocy na tle seksualnym i płciowym nadal są zjawiskiem powszechnym; mając na uwadze, że sprawozdania z ostatnich lat wskazują na narastający sprzeciw wobec praw kobiet i równouprawnienia płci w UE; mając na uwadze, że kobiety w Unii Europejskiej nie mają równego prawa do aborcji ze względu na rozbieżną politykę i przepisy prawne obowiązujące w poszczególnych państwach członkowskich;
- G. mając na uwadze, że w społeczeństwach demokratycznych wolność wypowiedzi i zgromadzeń jest jednym z instrumentów, za pomocą których ludzie mogą uczestniczyć w debacie publicznej i wprowadzać zmiany społeczne; mając na uwadze, że wolność, pluralizm i niezależność mediów stanowią kluczowe elementy prawa do wolności wypowiedzi i mają zasadnicze znaczenie dla demokratycznego funkcjonowania UE i jej państw członkowskich; mając na uwadze, że dziennikarzom i innym osobom zaangażowanym w działalność medialną w UE grożą wielorakie ataki, groźby, naciski, a nawet zabójstwa ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych; mając na uwadze, że dziennikarka Daphne Caruana Galizia, która specjalizowała się w badaniu skandali związanych z uchylaniem się od opodatkowania, oszustw podatkowych, korupcji i prania pieniędzy, została zamordowana na Malcie po tym, jak poinformowała o szeregu zagrożeń, a niezależne dochodzenia muszą umożliwić pełną identyfikację sprawców w celu postawienia ich przed sądem; mając na uwadze zasadniczą rolę, jaką w demokracji odgrywają prasa i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- H. mając na uwadze, że art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, iż zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, religię lub wyznanie, język, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, wiek lub orientację seksualną; mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia i wyznania jest gwarantowana przez art. 10 Karty praw podstawowych UE i art. 9 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; mając na

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0201.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

uwadze, że podmioty opiniotwórcze i politycy w całej UE zaczynają postrzegać jako normalne utrzymujące się postawy rasistowskie i ksenofobiczne w państwach członkowskich, przyczyniając się do klimatu społecznego, który stanowi podatny grunt dla rasizmu, dyskryminacji i przestępstw z nienawiści; mając na uwadze, że opinie te są sprzeczne ze wspólnymi wartościami europejskimi, do których przestrzegania zobowiązały się wszystkie państwa członkowskie;

- I. mając na uwadze, że migranci, potomkowie migrantów i członkowie mniejszości społeczno-kulturowych nadal mierzą się z występującą powszechnie dyskryminacją w całej UE i we wszystkich dziedzinach życia; mając na uwadze, że w badaniach przeprowadzonych przez FRA podkreślono, że ofiary o nieuregulowanym statusie pobytu odnoszą się niechętnie do zgłaszania nadużyć jakimkolwiek organowi publicznemu, a posiadanie statusu imigranta zwiększa ryzyko stania się ofiarą przestępstwa; mając na uwadze, że pomimo licznych apeli kierowanych do Komisji podjęto jedynie ograniczone kroki, aby zapewnić skuteczną ochronę mniejszości;
- J. mając na uwadze, że FRA stała się centrum doskonałości w dostarczaniu instytucjom UE i państwom członkowskim danych dotyczących praw podstawowych;

Praworządność, demokracja i prawa podstawowe

1. stwierdza, że podział władzy i niezawisłość sądownictwa są kluczowe dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania praworządności w każdym społeczeństwie; przypomina, że pojęcie to jest zapisane w Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r. oraz w art. 47 Karty praw podstawowych UE, a zwłaszcza w zasadach równości wobec prawa, domniemania niewinności i prawa do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia spraw przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony prawem; przypomina, że te podstawowe wartości przyświecały redagowaniu artykułów wprowadzających traktatów europejskich, które podpisały wszystkie państwa członkowskie i których zobowiązały się przestrzegać; oświadcza, że ani suwerenność krajowa, ani zasada pomocniczości nie mogą stanowić uzasadnienia dla systematycznego odmawiania przez dane państwo członkowskie przestrzegania podstawowych wartości UE i traktatów;

2. przypomina, że praworządność stanowi element i warunek wstępny ochrony wszystkich wartości wymienionych w art. 2 TUE; wzywa wszystkie zainteresowane podmioty na szczeblu unijnym i krajowym, w tym rządy, parlamenty i organy sądowe, aby nie szczędziły wysiłków na rzecz poszanowania i umocnienia praworządności; przypomina, że zadaniem tych podmiotów jest reagowanie, gdy praworządność jest zagrożona, oraz że odgrywają one ważną rolę w zapobieganiu erozji praworządności, która nie jest bezwarunkowym stosowaniem prawa, lecz demokratyczną akceptacją rządów prawa z pełnym poszanowaniem konwencji międzynarodowych oraz, w szczególności, praw demokratycznej opozycji i praw mniejszości;

3. zdecydowanie potępia starania rządów niektórych państw członkowskich dążące do osłabienia podziału władzy i niezależności wymiaru sprawiedliwości; wyraża zaniepokojenie, że pomimo przyjęcia w większości państw członkowskich przepisów mających na celu zagwarantowanie niezależności i bezstronności wymiaru sprawiedliwości, zgodnie z normami Rady Europy, nadal utrzymują się problemy w zakresie sposobu realizacji tych norm, wskutek czego krajowe wymiary sprawiedliwości są nadal otwarte na wpływy polityczne, przez co społeczeństwo coraz częściej postrzega proces sądowy jako podatny na ingerencję i stwierdza stronniczość poszczególnych sędziów; przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE i jako strażniczka traktatów Komisja ma legitymację i uprawnienia do zapewnienia stosowania traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na mocy traktatów, w tym do zapewnienia przestrzegania przez wszystkie państwa członkowskie zasad praworządności i innych wartości zapisanych w art. 2 TUE;

4. zwraca uwagę na starania podejmowane przez Komisję i Radę w celu dopilnowania, żeby wszystkie państwa członkowskie w pełni przestrzegały zasad praworządności, demokracji i praw podstawowych, ale odnotowuje również dotychczasowy ograniczony wpływ postępowań wszczętych na mocy art. 7 ust. 1 TUE; jest zdania, że UE powinna mieć możliwość wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie przestrzegają już wartości zapisanych w art. 2 TUE, oraz że art. 7 TUE powinien zostać uruchomiony, jeżeli zawiodą wszystkie inne środki; jest zdania, że nieskuteczność UE w odniesieniu do położenia w niektórych państwach członkowskich kresu poważnym i nieustającym naruszeniom wartości, o których mowa w art. 2 TUE, podważa zarówno zaufanie między państwami członkowskimi, jak i wiarygodność UE; podkreśla ponadto, że ciągła niezdolność do przeciwdziałania tym naruszeniom zachęciła inne państwa członkowskie do podążania tą samą drogą; zwraca się do Rady o zbadanie i podjęcie działań następczych w odniesieniu do wszelkich wniosków Komisji i Parlamentu dotyczących postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i ewentualnych sankcji;

5. przypomina o konieczności prowadzenia bezstronnej i regularnej oceny sytuacji w zakresie praworządności, demokracji i praw podstawowych we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla, że ocena ta powinna się opierać na obiektywnych kryteriach; przypomina w związku z powyższym, że Rada ma również do odegrania kluczową rolę w ochronie praworządności i innych wartości, o których mowa w art. 2 TUE, i z zadowoleniem przyjmuje wysiłki

Środa, 16 stycznia 2019 r.

niektórych państw członkowskich mające na celu zadbanie o to, by w Radzie prowadzona była regularna ocena sytuacji w zakresie praworządności w każdym państwie członkowskim; wzywa Radę do szybkiego podjęcia działań zmierzających do osiągnięcia tego celu; ponadto przypomina rezolucję Parlamentu z dnia 25 października 2016 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w kwestii utworzenia unijnego mechanizmu dotyczącego demokracji, praworządności i praw podstawowych⁽¹⁾; ponownie wzywa Komisję, aby na podstawie art. 295 TFUE przedstawiła wniosek dotyczący zawarcia Paktu Unii Europejskiej na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych w formie porozumienia międzyinstytucjonalnego określającego uzgodnienia ułatwiające współpracę między instytucjami Unii a państwami członkowskimi na mocy art. 7 TUE; uważa, że byłby to uczciwy, wyważony, regularny i prewencyjny mechanizm mający zastosowanie do ewentualnych przypadków naruszeń wartości wymienionych w art. 2 TUE i mógłby funkcjonować na wzór europejskiego semestru w zakresie polityki gospodarczej; przypomina o nierozzerwalnym związku między praworządnością a prawami podstawowymi oraz o konieczności uświadomienia w większej mierze wszystkim Europejczykom wspólnych wartości UE i postanowień Karty; podkreśla, że ważne jest, by Parlament wysłał delegację ad hoc do państw członkowskich w przypadku istnienia wyraźnych dowodów wskazujących na poważne naruszenia demokracji, praworządności i praw podstawowych;

6. podziela pogląd, że ocena praworządności powinna opierać się na solidnych, obiektywnych i porównywalnych danych oraz analizie; przypomina, że prawa podstawowe powinny stanowić część oceny skutków w przypadku wszystkich wniosków ustawodawczych; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez FRA nowy system informacyjny Unii Europejskiej o prawach podstawowych (EFRIS), w ramach którego gromadzone będą wszystkie informacje dotyczące praw podstawowych, przekazywane w ramach różnorodnych mechanizmów na szczeblu ONZ, Rady Europy i UE;

7. wskazuje, że poprawa jakości, niezależności i skuteczności krajowych wymiarów sprawiedliwości, a w szczególności w przypadku sędziów, prokuratorów i prawników, pozostaje głównym priorytetem Unii Europejskiej; podkreśla, że istnieje pilna potrzeba wprowadzenia podejścia uwzględniającego problematykę płci do systemów prawnych i sądowych państw członkowskich, w tym rozwijania i instytucjonalizacji aspektu płci dzięki realizacji programów szkoleniowych dla wszystkich pracowników wymiaru sprawiedliwości;

8. podkreśla, że korupcja nie tylko stanowi istotną przeszkodę systemową dla urzeczywistnienia demokracji i poszanowania praworządności, ale także może prowadzić do wielu naruszeń praw podstawowych, przez co poważnie zagraża stosowaniu zasady równego traktowania wszystkich obywateli; wyraża zaniepokojenie z powodu przedstawianych w niektórych państwach członkowskich inicjatyw ustawodawczych, które mogą zaprzepaścić reformy przyjęte uprzednio w celu skuteczniejszego przeciwdziałania korupcji; w związku z powyższym wzywa wszystkie państwa członkowskie i instytucje UE do zdecydowanego zwalczania korupcji systemowej i opracowania skutecznych instrumentów na rzecz zapobiegania korupcji, jej zwalczania i karania, a także systematycznego monitorowania wykorzystania funduszy publicznych; w tym celu wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do ułatwienia szybkiego utworzenia Prokuratury Europejskiej (EPPO); wzywa te państwa członkowskie, które nie ogłosiły jeszcze zamiaru przystąpienia do EPPO, by to uczyniły; wyraża ubolewanie, że Komisja postanowiła nie publikować drugiego dwuletniego sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE, i wzywa Komisję do dalszego publikowania sprawozdań o zwalczaniu korupcji; podkreśla, że zapewnienie arkuszy informacyjnych na temat zwalczania korupcji w ramach europejskiego semestru nie jest dostatecznie skutecznym środkiem, aby jednoznacznie umieścić kwestię korupcji w planie działania; przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie Komisji zawarte w komunikacie pt. „Zwalczanie korupcji w UE”, zgodnie z którym będzie ona dążyć do uzyskania zgody na przystąpienie do GRECO, sieci na rzecz zwalczania korupcji powołanej przez Radę Europy;

9. podkreśla znaczenie swobody przemieszczania się i pobytu jako jednego z najważniejszych praw podstawowych gwarantowanych przez UE; podkreśla, że brexit wpływa bezpośrednio na życie milionów obywateli europejskich, w szczególności obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie i obywateli Zjednoczonego Królestwa mieszkających w UE-27, oraz podkreśla, że ochrona praw podstawowych osób powinna mieć takie samo znaczenie jak inne aspekty; apeluje, by w następstwie brexitu chronić prawa podstawowych obywateli UE i członków ich rodzin, którzy skorzystali ze swobody przemieszczania się i zmienili miejsce zamieszkania na terenie Unii;

10. podkreśla, że wszelkie działania podejmowane w celu zwalczania terroryzmu lub przestępczości zorganizowanej muszą przestrzegać zasad demokracji, praworządności i praw podstawowych w UE; z zaniepokojeniem stwierdza, że organy publiczne coraz częściej stosują środki administracyjne niekompatybilne z zasadami stanowiącymi podstawę praworządności, a strategie polityczne prowadzone w tej dziedzinie są wykorzystywane do przeciwdziałania rosnącej

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 162.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

liczbie przestępstw i wykroczeń, w szczególności w ramach środków podejmowanych na mocy stanu wyjątkowego; apeluje do państw członkowskich, aby zadbały o to, by wszystkie przepisy o stanie wyjątkowym były zgodne z zasadami proporcjonalności i konieczności oraz by środki podejmowane w tych ramach miały wyraźnie ograniczony zakres czasowy i by podlegały regularnej demokratycznej kontroli; sprzeciwia się myleniu migracji z terroryzmem i stosowaniu środków przeciwdziałania terroryzmowi w celu kontrolowania niektórych ruchów migracyjnych;

Migracja

11. potępia nadużycia i naruszenia praw człowieka, których ofiarami są migranci i uchodźcy, w szczególności w odniesieniu do dostępu do terytorium, warunków przyjmowania, procedur azylowych, zatrzymywania imigrantów oraz ochrony osób wymagających szczególnego traktowania, a także podkreśla znaczenie przestrzegania przez państwa członkowskie wspólnego pakietu środków w dziedzinie azylu przyjętego przez Unię i jego pełnej transpozycji; przypomina, że dzieci stanowią niemal jedną trzecią osób wnioskujących o azyl i że są one szczególnie narażone; wzywa Unię i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zapobiegania zaginięciom nieletnich pozbawionych opieki; przypomina, że prawo do azylu jest wyraźnie chronione na mocy art. 18 Karty praw podstawowych; z zaniepokojeniem zauważa, że przyspieszone procedury, wykazy bezpiecznych państw, a także procedura odesłania w ramach zasad systemu dublińskiego stwarzają dla osób LGBTI ubiegających się o azyl zwiększone ryzyko deportacji – jeszcze przed uzyskaniem możliwości uzasadnienia wniosku o udzielenie azylu – do państw trzecich lub innych państw członkowskich, w których osoby te obawiają się prześladowania ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe;

12. wzywa państwa członkowskie, by zwróciły się do swoich władz państwowych o zbadanie, czy mogą osiągać swoje uzasadnione cele, stosując środki przymusu łagodniejsze niż zatrzymanie, oraz o przedstawianie pełnego uzasadnienia na podstawie faktów i argumentacji prawnej w przypadku decyzji o zatrzymaniu osób ubiegających się o azyl, uchodźców i migrantów; przypomina, że wszystkie państwa członkowskie są sygnatariuszami konwencji genewskich, a w związku z tym są zobowiązane do zadbania o to, by przestrzegane były wszystkie postanowienia konwencji niezależnie od okoliczności; podkreśla, że migrantki spotykają się z podwójną dyskryminacją jako migranci i jako kobiety, oraz wskazuje na szczególne okoliczności, które mogą wystąpić podczas ich podróży migracyjnej, w szczególności w ośrodkach detencyjnych lub recepcyjnych, przede wszystkim na nękanie i zagrożenie dla bezpieczeństwa, integralności fizycznej i prywatności, a także wskazuje na potrzeby migrantek pod względem dostępu do wyrobów higienicznych dla kobiet i środków z zakresu zdrowia reprodukcyjnego; wzywa do stworzenia i wzmocnienia systemów ochrony kobiet w celu zapobiegania przemocy, nadużyciom, zaniedbaniu i wykorzystywaniu, których są one ofiarami, oraz zwalczania tych zjawisk, zgodnie z zobowiązaniami zawartymi w planie działania z Valletty;

13. przypomina, że UNICEF wielokrotnie stwierdzał, iż w żadnym przypadku zatrzymanie nie będzie miało na względzie dobra dziecka oraz że należy opracować alternatywne rozwiązania w stosunku do zatrzymania, niezależnie od tego, czy dziecku towarzyszy jego rodzina, czy też nie; apeluje o opracowanie i wprowadzenie specjalnych procedur w celu zapewnienia ochrony wszystkich dzieci zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka; podkreśla, że odseparowanie od rodzin, w tym w przypadku zatrzymania, naraża kobiety i dzieci na większe zagrożenia; podkreśla ponadto nadrzędne znaczenie uwzględniania zasady dobra dziecka we wszystkich aspektach dotyczących dzieci, a także stosowania w praktyce prawa do bycia wysłuchanym; przypomina, że art. 14 Karty praw podstawowych i art. 28 Konwencji ONZ o prawach dziecka gwarantują prawo do nauki każdemu dziecku, w tym dzieciom będącym migrantami i uchodźcami, niezależnie od ich statusu, zarówno dzieciom bez opieki, jak i z opiekunami, oraz przewidują, że należy unikać odrębnej ścieżki kształcenia i segregacji; w związku z powyższym wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dzieciom będącym migrantami i uchodźcami dostępu do kształcenia formalnego i nieformalnego w krótkim czasie od przybycia na ich terytorium; podkreśla, że państwa członkowskie powinny dbać o to, aby dzieciom będącym migrantami i uchodźcami udzielano rzeczywistego wsparcia językowego, socjalnego i psychologicznego w oparciu o indywidualną ocenę ich potrzeb; wyraża niepokój w związku szczególnymi potrzebami i podatnością na narażenia osób ubiegających się o azyl pochodzących z grup zmarginalizowanych i wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by szczególne potrzeby tych osób w zakresie bezpieczeństwa, opieki zdrowotnej i prawnego uznawania zostały zaspokojone;

14. podkreśla, że solidarność musi być zasadą, na której opiera się Unia w zakresie migracji, i potępia te państwa członkowskie, które wyraźnie naruszają tę zasadę; wzywa Radę do szybkiego przyjęcia reformy rozporządzenia dublińskiego, którą obecnie blokuje, uniemożliwiając właściwe funkcjonowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego; podkreśla, że państwa członkowskie powinny dążyć do stworzenia połączonych systemów związanych z ochroną, takich jak przesiedlenia i przyjmowanie osób ze względów humanitarnych, które mogą zapewnić osobom potrzebującym międzynarodowej ochrony możliwość wjazdu do UE w celu poszukiwania tam azylu; zachęca państwa członkowskie do ułatwiania przyznawania wiz humanitarnych i regularnych programów mobilności w celu promowania

Środa, 16 stycznia 2019 r.

legalnych i bezpiecznych dróg wjazdu do UE, w szczególności dla osób potrzebujących ochrony, oraz do zagwarantowania im dostępu do usług i ich praw podstawowych, niezależnie od ich statusu; podkreśla, że państwa członkowskie muszą ponosić odpowiedzialność za eksternalizację polityki migracyjnej UE, w tym za współpracę z państwami trzecimi, w odniesieniu do których Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) stwierdził występujące powszechnie poważne przypadki łamania i naruszania praw człowieka; uważa, że Unia powinna odgrywać kluczową rolę w działaniach w dziedzinie przesiedleń na szczeblu światowym; przypomina, że każde działanie podejmowane przez dane państwo członkowskie w ramach prawa UE musi odbywać się z poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych; wzywa państwa członkowskie do skutecznego zapewniania indywidualnego prawa do azylu oraz do wyrażania zgody na relokację uchodźców z państw członkowskich, do których przybywa ich duża liczba; wzywa również państwa członkowskie, aby przestrzegały zasady non-refoulement oraz by wprowadzały odpowiednie gwarancje proceduralne do swoich procedur azylowych i granicznych; stanowczo potępia fakt, że niektóre państwa członkowskie nie przestrzegają przepisów UE w zakresie azylu i powrotu i dopuszczają się naruszeń praw migrantów i osób ubiegających się o azyl, w tym nie zapewniają skutecznego dostępu do procedur azylowych, nie udzielają jasnych informacji na temat środków ochrony prawnej w następstwie decyzji o odesłaniu, pozbawiają migrantów i osoby ubiegające się o azyl żywności lub stosują automatyczne i systematyczne zatrzymywania;

15. docenia działania na rzecz ratowania życia i niesienia pomocy humanitarnej osobom potrzebującym prowadzone przez różne organizacje pozarządowe działające na Morzu Śródziemnym; przypomina, że ratownictwo morskie stanowi obowiązek prawny na mocy prawa międzynarodowego, w szczególności art. 98 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (ratyfikowanej przez Unię i przez wszystkie jej państwa członkowskie), który nakazuje niesienie pomocy wszystkim osobom potrzebującym na morzu; przypomina swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2018 r. w sprawie wytycznych dla państw członkowskich, mających na celu zapobieganie kryminalizacji pomocy humanitarnej⁽¹⁾; wzywa państwa członkowskie do wspierania organizacji pozarządowych zamiast utrudniania ich pracy oraz apeluje do Komisji i państw członkowskich o opracowanie i zapewnianie operacji poszukiwawczo-ratowniczych; wzywa UE i państwa członkowskie do przydzielenia wystarczających środków na operacje poszukiwawczo-ratownicze w ramach operacji humanitarnych prowadzonych na skalę europejską; wzywa państwa członkowskie do transpozycji odstępstwa dotyczącego pomocy humanitarnej, przewidzianego w dyrektywie w sprawie ułatwiania, w celu ograniczenia niezamierzonych skutków, jakie stosowanie pakietu dotyczącego ułatwiania ma dla obywateli i organizacji udzielających pomocy humanitarnej migrantom i dla spójności społecznej społeczeństwa przyjmującego;

16. podkreśla, że zajęcie się kwestią podatności na zagrożenia i specyficznych potrzeb migrantów powinno być nieodłączną częścią procesu integracji; przypomina, że ocena potrzeb migrantów powinna odbywać się regularnie i tak długo, jak będzie to konieczne, ponieważ ich sytuacja i potrzeby mogą się zmieniać i znacznie różnić w zależności od ich kraju pochodzenia; podkreśla fakt, że łączenie rodzin jest silnym narzędziem służącym wzmocnieniu pozycji migrantów i zapewniającym im poczucie, że mogą rozpocząć proces osiedlania się i integracji w nowym społeczeństwie przyjmującym; zwraca uwagę, że sama polityka przyjmowania jest niewystarczająca i że wyzwaniem dla UE jest stworzenie skutecznej polityki integracji; w związku z powyższym wzywa do intensywniejszej wymiany dobrych praktyk w zakresie integracji między państwami członkowskimi;

17. zwraca uwagę na utworzenie kilku nowych wielkoskalowych systemów informacyjnych, a także na cel poprawy ich interoperacyjności przy jednoczesnym utrzymaniu niezbędnych gwarancji, w tym gwarancji dotyczących ochrony danych i prywatności; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków zabezpieczających dla zagwarantowania, że interoperacyjność wielkoskalowych systemów informatycznych jest zgodna z prawami podstawowymi wszystkich obywateli, a w szczególności prawami dzieci i osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osoby korzystające z niej, a także że nie prowadzi do profilowania; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by wdrożenie interoperacyjności pozwalało na osiągnięcie celu związanego z ochroną dzieci, takiego jak identyfikacja zaginionych dzieci i pomoc w łączeniu rodzin;

Prawa kobiet

18. z zaniepokojeniem zauważa, że dokument FRA z 2017 r. zatytułowany „Wyzwania w zakresie praw kobiet w UE” potwierdza, iż kobiety i dziewczęta doświadczają w UE utrzymującej się dyskryminacji ze względu na płeć, seksistowskiej mowy nienawiści oraz przemocy ze względu na płeć oraz że poważnie ogranicza to ich zdolność do korzystania z przysługujących im praw i do udziału w społeczeństwie na równych prawach;

19. z zaniepokojeniem zauważa, że w sprawozdaniu Europejskiego Forum Osób Niepełnosprawnych w sprawie położenia kresu przymusowej sterylizacji niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt wskazano, że niepełnosprawne kobiety nadal cierpią z powodu arbitralnych decyzji prowadzących do sterylizacji bez ich wiedzy, zgody czy zezwolenia;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0314.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

20. w tym względzie wzywa państwa członkowskie, aby zgodnie z sugestią zawartą w sprawozdaniu FRA rozważyły sześć głównych obszarów interwencji celem większego zaangażowania się w ochronę godności oraz praw kobiet i dziewcząt, mianowicie: nadanie organom ds. równości uprawnień do zajęcia się szeregiem kwestii, które mają wpływ na prawa kobiet, począwszy od równouprawnienia płci po problem przemocy wobec kobiet; poprawa bezpieczeństwa w internecie; skuteczniejsze promowanie równości płci w edukacji i uczeniu się przez całe życie; wprowadzenie parytetu płci jako ważny krok na drodze pozytywnych działań; uwzględnianie problematyki równości płci w koordynacji polityki gospodarczej w całej UE w ramach europejskiego semestru; oraz usprawnienie gromadzenia danych i rozpowszechniania wiedzy na temat wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

21. zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet i w związku z tym wzywa Komisję, aby przedłożyła akt prawny wspierający państwa członkowskie w zapobieganiu wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt i przemocy ze względu na płeć oraz w eliminowaniu takich form przemocy; zwraca się do Rady o uruchomienie klauzuli pomostowej przez przyjęcie jednomyślniej decyzji określającej przemoc wobec kobiet i dziewcząt (oraz inne formy przemocy uwarunkowanej płcią) jako dziedzinę przestępczości na mocy w art. 83 ust. 1 TFUE; z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie 13 czerwca 2017 r. Unii Europejskiej do konwencji stambulskiej, gdyż jest ona pierwszym kompleksowym prawnie wiążącym instrumentem międzynarodowym dotyczącym zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy domowej, chociaż przystąpienie to ogranicza się jedynie do dwóch dziedzin; ubolewa, że dotychczas jedynie 20 państw członkowskich ratyfikowało konwencję; ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich debatę nad ratyfikacją konwencji stambulskiej towarzyszą wprowadzające w błąd interpretacje dotyczące definicji przemocy ze względu na płeć i płci; zachęca pozostałe państwa członkowskie i Radę do bezwzględnego zakończenia procesu przystąpienia UE do konwencji oraz osiągnięcia porozumienia w sprawie związanego z nią kodeksu postępowania, aby zapewnić wdrażanie konwencji przez UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania w każdy możliwy sposób, w tym przez regularne wsparcie finansowe, organizacji społeczeństwa obywatelskiego pracujących z ofiarami przemocy ze względu na płeć;

22. podkreśla, że seksizm i stereotypy płci prowadzące do dominacji nad kobietami i dyskryminacji kobiet mają znaczący wpływ na prawa podstawowe kobiet we wszystkich sferach życia; przypomina, że kobiety często doświadczają dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, mającej swoje źródło między innymi w przynależności do mniejszości etnicznej, orientacji seksualnej, niepełnosprawności lub statusie migrantki; podkreśla, że potrzebna jest edukacja w zakresie równości kobiet i mężczyzn, przełamywania stereotypów dotyczących ról przypisywanych płciom oraz poszanowania integralności osobistej na wszystkich szczeblach i dla wszystkich grup wiekowych, aby skutecznie zaradzić wszystkim formom dyskryminacji; zachęca państwa członkowskie do odpowiedniego rozwiązania tej kwestii w programach nauczania; ubolewa nad faktem, że kobiety wciąż cierpią z powodu nierównego traktowania na rynku pracy, na które składa się niższy odsetek zatrudnienia kobiet, zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, częstsze podejmowanie przez kobiety pracy w niepełnym wymiarze godzin, mniej korzystne uprawnienia emerytalne, segregacja płciowa w strukturze zawodowej oraz wolniejsze tempo awansu; wzywa państwa członkowskie, aby zajęły się głównymi barierami strukturalnymi, które stoją na przeszkodzie wzmocnieniu pozycji gospodarczej kobiet, oraz problemem niedostatecznej reprezentacji kobiet w pracy, podejmowaniu decyzji i w polityce, będącymi wynikiem licznych i wzajemnie powiązanych form nierówności, stereotypów i dyskryminacji w sferze prywatnej i publicznej; wzywa państwa członkowskie, aby przedstawiły środki mające na celu skuteczne zwalczanie molestowania seksualnego i przemocy w miejscach publicznych, w miejscu pracy oraz w internecie i poza nim, a także by zapewniały ofiarom przemocy na tle płciowym odpowiednią liczbę schronisk oraz ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia, w tym wsparcia i doradztwa w związku z traumatycznymi przeżyciami; apeluje do państw członkowskich, aby wymieniały się najlepszymi praktykami oraz by prowadziły regularne szkolenia dla pracowników służb policyjnych i sądowych na temat nowych form przemocy wobec kobiet;

23. wyraża poparcie dla demonstracji, które odbyły się w wielu państwach członkowskich w 2017 r. w następstwie regresu praw w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, oraz dla szerokiego nagłaśniania w mediach przypadków molestowania seksualnego; zdecydowanie stwierdza, że odmowa zapewnienia usług dotyczących zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw, w tym bezpiecznej i legalnej aborcji, stanowi formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt; przypomina, że kobiety i dziewczęta muszą mieć kontrolę nad swoim ciałem i seksualnością; zachęca państwa członkowskie UE, aby podjęły skuteczne działania w celu zapewnienia poszanowania i ochrony praw seksualnych i reprodukcyjnych kobiet w odniesieniu do szeregu praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych, między innymi prawa do integralności fizycznej, zdrowia, prawa do wolności od tortur i złego traktowania, prawa do ochrony prywatności, równości i niedyskryminacji; podkreśla w związku z tym, że osoby niepełnosprawne mogą domagać się korzystania z praw podstawowych na równi z innymi; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania kompleksowej edukacji seksualnej i szybkiego dostępu kobiet do planowania rodziny oraz do pełnej gamy usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym do nowoczesnych metod antykoncepcji, oraz do bezpiecznej i legalnej aborcji; odnotowuje, że działania te powinny obejmować zniesienie przepisów, polityki i praktyk naruszających te prawa, a także zapobieganie erozji istniejących systemów ochrony; nalega na fakt, że Unia musi odgrywać rolę w podnoszeniu świadomości na temat tych kwestii i w propagowaniu najlepszych praktyk;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Wolność mediów, wolność słowa i wolność zgromadzeń

24. przypomina, że w art. 11 Karty praw podstawowych zapisano prawo każdego obywatela do posiadania niezależnej opinii, do swobody wypowiedzi oraz do poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania informacji i poglądów za pośrednictwem wszelkich środków przekazu, bez względu na granice;

25. podkreśla, że publiczne obrady i debaty są kluczowe dla funkcjonowania demokratycznych społeczeństw, i zachęca w związku z tym UE i jej państwa członkowskie, aby podejmowały dalsze działania na rzecz zagwarantowania i ochrony wolności słowa i zgromadzeń jako praw podstawowych i podstawowych zasad procesów demokratycznych; przypomina, że – zgodnie ze sprawozdaniem z 2017 r. Sekretarza Generalnego Rady Europy w sprawie stanu demokracji, praw człowieka i praworządności – możliwości pokojowego protestu są ograniczone w przypadku, gdy na zgromadzenie publiczne nakłada się nieuzasadnione restrykcje; zdecydowanie potępia w tym względzie rosnące ograniczenia wolności zgromadzeń stosowane w niektórych przypadkach przez organy władzy przy nieproporcjonalnym użyciu siły wobec pokojowych demonstrantów; przypomina, że podczas wykonywania swych obowiązków funkcjonariusze organów ścigania muszą zapewniać poszanowanie i ochronę ludzkiej godności oraz utrzymanie i gwarantowanie praw człowieka wszystkich osób; podkreśla, że służby policji są w pierwszej kolejności służbami bezpieczeństwa i ochrony osób oraz że wszelkie nadmierne i nieuzasadnione zastosowanie siły przez funkcjonariuszy organów ścigania musi być przedmiotem bezstronnego i wyczerpującego dochodzenia prowadzonego przez właściwe organy każdego państwa członkowskiego;

26. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich kroków zapewniających ochronę i propagowanie pluralistycznych, niezależnych i wolnych mediów; stanowczo potępia trendy podejmowane w niektórych państwach członkowskich dążące do skupienia mediów w rękach podmiotów gospodarczych sprzyjających obozowi rządzącemu oraz do niewłaściwego wykorzystywania mediów publicznych do rozpowszechniania wyłącznie przekazu rządowego; zauważa, że zadaniem mediów jest zachęcanie do zdrowych obrad oraz że media stanowią w związku z tym filar demokracji;

27. wyraża zaniepokojenie faktem, że na szczeblu krajowym w państwach członkowskich UE można wskazać bardzo niewiele szczegółowych ram prawnych lub politycznych zapewniających ochronę dziennikarzom i pracownikom sektora mediów przed przemocą, groźbami i zastraszaniem; przypomina, że według Rady Europy nadużycia i przestępstwa popełniane wobec dziennikarzy mogą prowadzić do potencjalnie wysokiego poziomu autocenzury, co samo w sobie ma poważny wpływ na wolność wypowiedzi i podważa prawa obywateli do informacji i uczestnictwa; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w państwach członkowskich nadal dochodzi do zabójstw dziennikarzy; wzywa krajowe organy ścigania do podjęcia wszelkich możliwych środków na rzecz zapobiegania tego rodzaju przemocy, zacieśnienia współpracy z Europolem i przyspieszenia śledztw dotyczących zabójstw dziennikarzy na terenie UE; jest również zaniepokojony niepewnymi warunkami pracy wielu dziennikarzy i pracowników sektora mediów oraz poziomem przemocy fizycznej i psychologicznej, jakiej oni doświadczają, co może osłabiać ich zdolność do wykonywania pracy, a tym samym wpływać na jakość dziennikarstwa i różnorodność wypowiedzi dziennikarskich; podkreśla znacznie unijnych projektów, takich jak monitor pluralizmu mediów i inicjatywa dotycząca mapowania wolności mediów, w ramach których ocenia się zagrożenia dla pluralizmu mediów w Europie, śledzi przypadki ograniczania i naruszeń wolności mediów oraz zagrożeń dla nich, prowadzi kampanie na rzecz podnoszenia świadomości i zapewnia wsparcie dziennikarzom w niebezpieczeństwie oraz na rzecz transgranicznego dziennikarstwa śledczego; podkreśla, że należy zabezpieczyć finansowanie działań związanych z tymi i podobnymi kwestiami w nowych WRF;

28. podkreśla kluczową rolę sygnalistów dla ochrony interesu publicznego i promowania kultury rozliczalności publicznej oraz uczciwości w instytucjach publicznych i prywatnych; podkreśla, że zgłaszanie naruszeń jest zasadniczym elementem dziennikarstwa śledczego i wolności mediów; potępia groźby, działania odwetowe i głosy potępienia, których nadal doświadczają sygnaliści w UE; w tym kontekście przypomina swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie uzasadnionych środków ochrony sygnalistów działających w interesie publicznym podczas ujawniania poufnych informacji posiadanych przez przedsiębiorstwa i organy publiczne⁽¹⁾; wskazuje, że zgodnie z opublikowanym 23 kwietnia 2018 r. komunikatem Komisji w sprawie wzmocnienia ochrony sygnalistów na szczeblu UE⁽²⁾ jedynie dziesięć państw członkowskich wprowadziło kompleksowe przepisy na rzecz ochrony sygnalistów; przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji z dnia 23 kwietnia 2018 r. dotyczący dyrektywy horyzontalnej w sprawie osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii⁽³⁾ i podkreśla znaczenie szybkich działań następczych ze strony współustawodawców, aby możliwe było przyjęcie wniosku przed końcem obecnej kadencji parlamentarnej;

29. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2018 r. zatytułowany „Zwalczanie dezinformacji w internecie: podejście europejskie oraz zawarte w nim działania”⁽⁴⁾, których celem jest stworzenie bardziej przejrzystego, wiarygodnego i rozliczalnego ekosystemu internetowego, zwiększenie bezpieczeństwa i odporności procesów wyborczych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 143.

⁽²⁾ COM(2018) 0214.

⁽³⁾ COM(2018) 0218.

⁽⁴⁾ COM(2018) 0236.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

sprzysiężanie edukacji i umiejętności korzystania z mediów, zwiększenie wsparcia dla wysokiej jakości dziennikarstwa i wzmocnienie strategicznych zdolności komunikacyjnych Unii; wyraża zaniepokojenie z powodu potencjalnego zagrożenia, jakie pojęcie nieprawdziwych informacji może stanowić dla wolności słowa i wypowiedzi oraz niezależności mediów, a także podkreśla negatywny wpływ rozprzestrzeniania się fałszywych informacji na jakość debaty politycznej i na świadome uczestnictwo obywateli w demokratycznym społeczeństwie; uważa, że własną opinię uzyskuje się przede wszystkim w drodze rozwoju edukacji i kształtowania krytycznego myślenia; podkreśla, że profilowanie do celów politycznych, dezinformacja i manipulacja informacjami mogą być wykorzystywane przez partie polityczne oraz podmioty publiczne i prywatne w UE i poza nią, a także mogą stanowić zagrożenie dla unijnych wartości demokratycznych, tak jak w przypadku afery dotyczącej serwisu Facebook i Cambridge Analytica; wzywa Komisję, aby kontynuowała działania mające na celu zapobieganie tym praktykom i zagwarantowanie ochrony danych, przejrzystości i cyberbezpieczeństwa;

30. wyraża zaniepokojenie w związku z istniejącymi przeszkodami, z jakimi obrońcy praw człowieka, w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego działające w dziedzinie praw podstawowych i demokracji, mierzą się w swojej pracy, w tym z poważnymi ograniczeniami wolności zrzeszania się i wolności słowa stawianymi przed zainteresowanymi organizacjami i obywatelami, a także z ograniczeniami w zakresie finansowania; uznaje kluczową rolę tych organizacji w dbaniu o to, by podstawowe prawa i wartości obejmowały faktycznie wszystkich obywateli, oraz podkreśla, że powinny być one w stanie wykonywać swoją pracę w bezpiecznym i sprzyjającym im środowisku; jest zaniepokojony zamykaniem przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego w niektórych państwach członkowskich; apeluje do UE i państw członkowskich o aktywne przeciwdziałanie podstawowym przyczynom kurczenia się przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego oraz o zapewnienie przestrzegania praw podstawowych; ponownie wzywa do odpowiedniego finansowania unijnego, jak wskazano w rezolucji Parlamentu z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie stworzenia instrumentu na rzecz wartości europejskich⁽¹⁾, aby wspierać organizacje społeczeństwa obywatelskiego zaangażowane w propagowanie podstawowych wartości w Unii Europejskiej oraz by zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu takiego finansowania;

Rasizm, ksenofobia, dyskryminacja, mowa nienawiści i inne formy nietolerancji

31. zaznacza, że UE i jej państwa członkowskie powinny skutecznie zająć się zjawiskiem dyskryminujących i siłowych aktów sprzeciwu dotyczących kształcenia dzieci będących migrantami i uchodźcami, dzieci romskich i dzieci należących do mniejszości oraz skutecznie zwalczać to zjawisko zarówno w drodze reakcji prawnych, jak i propagowania wzajemnego zrozumienia i spójności społecznej; zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, aby zwyczajowe programy nauczania zawierały skuteczne środki gwarantujące i propagujące poszanowanie różnorodności, zrozumienia międzykulturowego i praw człowieka; w tym celu zachęca państwa członkowskie UE, aby promowały integracyjne kształcenie w szkołach od najmłodszych lat;

32. wskazuje, że przemoc i przestępstwa, których podłożem jest rasizm, ksenofobia, nietolerancja religijna lub uprzedzenie do danej osoby ze względu na jej niepełnosprawność, orientację seksualną lub tożsamość płciową, są przykładami przestępstw z nienawiści; potępia wszystkie rodzaje przestępstw z nienawiści i mowy nienawiści, do których codziennie dochodzi w UE i które w niektórych państwach członkowskich są postrzegane jako normalne; stanowczo potępia pojawianie się ruchów skrajnie prawicowych i wyraża zaniepokojenie z powodu banalizacji mowy nienawiści, które można przypisać niektórym osobistościom politycznym; wzywa do przyjęcia podejścia zakładającego zerową tolerancję dla wszelkich form dyskryminacji motywowanej jakimikolwiek pobudkami; wzywa Radę, by bezzwłocznie wznowiła i dokończyła negocjacje dotyczące dyrektywy w sprawie równego traktowania; przypomina, że decyzja ramowa Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnych, która powinna zostać wdrożona przez państwa członkowskie do 28 listopada 2010 r., daje podstawę prawną do nałożenia kar na osoby prawne, które publicznie nawołują do przemocy lub nienawiści wobec mniejszości;

33. przypomina, że państwa członkowskie, które systematycznie rejestrują, gromadzą i publikują corocznie zdezagregowane dane dotyczące wszelkich form dyskryminacji i przestępstw z nienawiści, dokonują tego wyłącznie w celu zidentyfikowania przyczyn dyskryminacji i zwalczania jej oraz że dane te są całkowicie anonimowe, aby wykluczyć wszelkie profilowanie lub „eticzne” dane statystyczne, co umożliwia jednocześnie państwom członkowskim oraz innym kluczowym zainteresowanym stronom opracowanie skutecznych i opartych na dowodach reakcji prawnych i politycznych na te zjawiska; przypomina, że wszelkie dane powinny być gromadzone zgodnie z krajowymi ramami prawnymi i unijnymi przepisami o ochronie danych; z zadowoleniem przyjmuje zbiór zasad przewodnich dotyczących przestępstw z nienawiści, przeznaczonych dla organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, oraz zasad przewodnich dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości, ochrony i wsparcia dla ofiar przestępstw z nienawiści opracowanych przez Grupę Wysokiego Szczebla ds. Zwalczania Rasizmu, Ksenofobii i Innych Form Nietolerancji; przypomina, że

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0184.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

nagabywanie dzieci dla celów seksualnych, cyberprzemoc i rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą stanowią nowe formy przestępczości w internecie, które mogą mieć szczególnie poważny wpływ na młodzież i dzieci; przypomina w związku z tym o konieczności posiadania umiejętności korzystania z mediów i informacji, zwłaszcza w przypadku dzieci, aby zapewniać odpowiedzialne korzystania z internetu; wyraża zaniepokojenie brakiem zgłaszania przestępstw z nienawiści przez ofiary z powodu niewystarczających zabezpieczeń i faktem, że władze w państwach członkowskich nie ścigają przestępstw z nienawiści i nie nakładają kar w wystarczającym stopniu; podkreśla zatem, że należy koniecznie zachęcać ofiary do zgłaszania przypadków przestępstw z nienawiści lub dyskryminacji oraz zapewnić im odpowiednią ochronę i wsparcie;

34. wzywa państwa członkowskie do dalszych wysiłków na rzecz zapewnienia skutecznego wykonania w praktyce dyrektywy Rady 2000/43/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (dyrektywa w sprawie równości rasowej) ⁽¹⁾ oraz do zapewnienia skutecznego wykonania decyzji ramowej w sprawie rasizmu i ksenofobii, aby przeciwdziałać utrzymującej się dyskryminacji Romów, antysemityzmowi, islamofobii, afrofobii, antycygańskości i aporofobii; zwraca uwagę, że państwa członkowskie powinny zaproponować przegląd lub dokonać przeglądu i, w razie konieczności, zmiany swoich krajowych strategii integracji, aby zagwarantować, że wszystkie osoby mają pełne prawo do skutecznego udziału w procesie integracji poprzez wspieranie i ochronę ich praw podstawowych;

35. wyraża zaniepokojenie, że w 2017 r. nie doszło do żadnego znaczącego postępu pod względem osiągania celów krajowych strategii integracji Romów; zauważa, że środki pochodzące z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych nie są powiązane z krajowymi strategiami integracji Romów i Romowie często z nich nie korzystają; potępia doświadczane przez Romów przypadki dyskryminacji, segregacji, mowy nienawiści, przestępstw popełnianych z nienawiści oraz wykluczenia społecznego; potępia ciągłą dyskryminację Romów w zakresie dostępu do mieszkań (zwłaszcza przymusowe eksmisje), dostępu do opieki zdrowotnej, edukacji, rynku pracy, wymiaru sprawiedliwości i równości wobec prawa; ostrzega, że dzieci i kobiety należące do ludności romskiej są pod tym względem szczególnie wrażliwe;

36. ubolewa nad faktem, że w 2017 r. osoby LGBTI nadal padały ofiarami nękania, napastowania i przemocy oraz doświadczały wielu form dyskryminacji i nienawiści, w tym w obszarze edukacji, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa i zatrudnienia; wyraża zaniepokojenie z powodu nieustannych przypadków stygmatyzacji, przemocy i dyskryminacji osób LGBTI ze względu na płeć oraz z powodu braku wiedzy i interwencji ze strony organów ścigania, w szczególności w odniesieniu do osób transseksualnych i marginalizowanych osób LGBTI, i zachęca państwa członkowskie do przyjmowania przepisów i strategii politycznych mających na celu zwalczanie homofobii i transfobii; zdecydowanie potępia promowanie i praktykowanie terapii konwersyjnej osób LGBTI oraz zachęca państwa członkowskie do uznania takich praktyk za przestępstwo; zdecydowanie potępia również patologizację tożsamości transseksualnej i interseksualnej; przypomina, że zwalczanie przemocy związanej z tożsamością płciową, ekspresją płciową, cechami płciowymi lub orientacją seksualną danej osoby należy do działań UE w zakresie przemocy ze względu na płeć; wzywa Komisję do włączenia perspektywy tożsamości płciowej do głównego nurtu tych działań; wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia środków na rzecz poszanowania i zagwarantowania w podobny sposób prawa do tożsamości płciowej, ekspresji płciowej, integralności fizycznej i samostanowienia; wzywa państwa członkowskie, aby zaktualizowały swoje kodeksy karne zgodnie z dyrektywą w sprawie równości rasowej; uważa, że zarówno orientacja seksualna, jak i niepełnosprawność powinny zostać włączone do każdego zbioru cech objętych ochroną przed dyskryminacją; z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie niektórych elementów zawartych w opracowanym przez Komisję wykazie działań na rzecz postępów w zakresie równouprawnienia osób LGBTI (2014–2019); wzywa Komisję, aby utrzymała ambitne wieloletnie plany w tej dziedzinie przy zachowaniu ścisłej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego prowadzącymi działalność w omawianym obszarze;

37. podkreśla konieczność zwalczania dyskryminacji wobec mniejszości wyznaniowych; wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby przypadków antysemityzmu i islamofobii; zaznacza, że należy zwalczać mowę nienawiści i przestępstwa z nienawiści, aby powstrzymać rozwój i radykalizację ruchów rasistowskich i ksenofobicznych, a także przypomina, że rasizm i ksenofobia są przestępstwami, a nie przekonaniem;

38. przypomina, że Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych to prawnie wiążący traktat międzynarodowy podpisany i ratyfikowany przez UE i obecnie wdrażany za pomocą europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020, którego celem jest zapewnienie równości szans w zakresie dostępności, uczestnictwa, równości, zatrudnienia, kształcenia i szkolenia, ochrony socjalnej, ochrony zdrowia i działań zewnętrznych UE; podkreśla, że w sprawozdaniu z realizacji europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności opublikowanym w lutym 2017 r. Komisja wskazała, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

pomimo poczynionych postępów, w szczególności w postaci europejskiego aktu prawnego w sprawie dostępności zaproponowanego w 2015 r., osoby niepełnosprawne w dalszym ciągu znajdują się w niekorzystnej sytuacji i doświadczają dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego; podkreśla w związku z tym, że cele strategii pozostają aktualne, iż w latach 2017–2020 należy podjąć konkretne działania oraz że w rezolucji Parlamentu z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wdrożenia europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności⁽¹⁾ zalecono wprowadzenie obowiązkowych wymogów dotyczących dostępności w przestrzeni publicznej, minimalnej wartości procentowej w zakresie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, gwarancji kształcenia integracyjnego, w tym dostępu do inicjatyw takich jak Erasmus+, przy zwróceniu szczególnej uwagi na kobiety i dzieci niepełnosprawne;

39. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby opracowały krajowy plan zwalczania wszelkich form przemocy wobec dzieci; ponawia swój apel do Komisji, aby odnowiła zobowiązanie do określenia nowego unijnego programu na rzecz praw dziecka oraz nowej strategii na rzecz praw dziecka, a także by dążyła do uwzględnienia praw dziecka w polityce, prawodawstwie i decyzjach finansowych UE i brała je pod uwagę podczas programowania i wdrażania polityki regionalnej i polityki spójności;

40. ubolewa z powodu dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie i dyskryminacji krzyżowej, jakiej doświadczają osoby starsze w starzejącym się społeczeństwie europejskim; apeluje do władz na wszystkich szczeblach rządu o wyraźniejsze uwzględnianie tego aspektu podczas opracowywania i realizowania strategii politycznych, w tym podczas realizacji europejskiego filaru praw socjalnych;

41. uważa, że szybki rozwój świata cyfrowego wymaga zwiększonej ochrony danych osobowych i prywatności; podkreśla, że chociaż internet oraz media społecznościowe i inne są niezwykle skutecznymi narzędziami komunikacji, a zwłaszcza źródłami informacji dla społeczeństwa, jednocześnie mogą być one wykorzystywane jako narzędzia technologiczne służące kontrolowaniu społeczeństwa obywatelskiego, zagrażające grupom szczególnie narażonym, a w szczególności dzieciom i kobietom, przede wszystkim poprzez uporczywe nękanie, napastowanie i publikowanie bez zgody zdjęć o charakterze seksualnym lub nagich; wzywa państwa członkowskie, aby skutecznie zagwarantowały prawo do otrzymywania i przekazywania informacji zgodnie z art. 11 Karty poprzez zrównoważone podejście w rozporządzeniu dotyczącym treści internetowych; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia mającego na celu zapobieganie rozpowszechnianiu treści o charakterze terrorystycznym w internecie oraz wzywa Radę i Parlament, aby opracowały tekst celem zapewnienia kontroli sądowej nad decyzjami o usuwaniu treści online;

Rola i mandat Agencji Praw Podstawowych (FRA)

42. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki drugiej niezależnej zewnętrznej oceny FRA dotyczącej lat 2013–2017 (październik 2017 r.) oraz związane z nią zalecenia zarządu agencji;

43. z zadowoleniem przyjmuje wielowymiarową działalność operacyjną Agencji, np. na obszarach pod szczególną presją migracyjną w Grecji i we Włoszech, a także działalność na rzecz zwiększania wiedzy i prowadzenie szkoleń z zakresu praw człowieka; apeluje o rozszerzenie całościowej misji statutowej Agencji, aby włączyć do niej również zadanie operacyjne polegające na zapewnianiu pomocy technicznej, szkoleń i budowania zdolności w zakresie kwestii dotyczących praw podstawowych na rzecz instytucji, organów i agencji UE, a także państw członkowskich podczas wdrażania przepisów UE;

44. przyjmuje do wiadomości opinie wydane przez Agencję i zdecydowanie zachęca państwa członkowskie, aby wzięły pod uwagę i wdrażały zalecenia Agencji dla zagwarantowania ścisłego przestrzegania praw podstawowych w UE;

45. ponawia swój apel o dostosowanie mandatu FRA do traktatu z Lizbony, również poprzez „wyraźne stwierdzenie”, że rozporządzenie ustanawiające obejmuje współpracę policyjną i sądową;

46. z zadowoleniem przyjmuje opinie FRA w sprawie projektów unijnych aktów ustawodawczych i zgadza się ze stanowiskami jej zarządu, zgodnie z którymi „[g]dy ustawodawca unijny zajmuje się procedurami ustawodawczymi związanymi z kwestiami dotyczącymi praw podstawowych, agencja powinna mieć możliwość zapewnienia pomocy i wiedzy fachowej, jeżeli zachodzi taka potrzeba, a nie tylko wówczas, gdy jest to wymóg formalny,” oraz „w celu pełnego wykorzystania wiedzy fachowej agencji w procesie ustawodawczym rozporządzenie ustanawiające powinno umożliwiać agencji wydawanie z własnej inicjatywy niewiążących opinii w sprawie projektów unijnych aktów ustawodawczych”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 110.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

47. uważa, że instytucje UE powinny zapewnić wzmocnione formy konsultacji, oceny skutków i kontroli prawnej, w tym przez zwracanie się o poradę do odpowiednich niezależnych organów eksperckich, takich jak FRA, w przypadku gdy dany zbiór aktów ustawodawczych może stanowić wsparcie praw podstawowych lub mieć negatywne skutki w tym zakresie; w tym kontekście uważa, że w zmienionej wersji porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa można by zapewnić bardziej regularne konsultacje z FRA;

48. zaleca, aby ustawodawcy unijni zwracali się do FRA o niezależną i zewnętrzną opinię dotyczącą praw człowieka za każdym razem, gdy procedury ustawodawcze budzą poważne zastrzeżenia dotyczące przestrzegania praw podstawowych; apeluje do Komisji, aby zagwarantowała, że Agencja otrzymuje środki doraźne umożliwiające pełną realizację jej zadań;

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0033

Azerbejdżan, w szczególności sprawa Mehmana Huseynova**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie Azerbejdżanu, w szczególności sprawa Mehmana Huseynowa (2019/2511(RSP))**

(2020/C 411/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Azerbejdżanie, w szczególności rezolucję z dnia 15 czerwca 2017 r. w sprawie azerbejdżańskiego dziennikarza Afgana Mukhtarlego ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie Azerbejdżanu ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 18 września 2014 r. w sprawie przesładowania obrońców praw człowieka w Azerbejdżanie ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 4 lipca 2018 r. dla Rady, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące negocjacji w sprawie kompleksowej umowy między UE a Azerbejdżanem ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje dotyczące europejskiej polityki sąsiedztwa, w szczególności zalecenie z dnia 15 listopada 2017 r. dla Rady, Komisji oraz ESDZ w sprawie Partnerstwa Wschodniego w perspektywie szczytu w listopadzie 2017 r. ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2017 r. w sprawie korupcji i praw człowieka w krajach trzecich ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając 15. posiedzenie Parlamentarnej Komisji Współpracy UE-Azerbejdżan, które odbyło się w dniach 7–8 maja 2018 r. w Baku,
  - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy UE-Azerbejdżan z 1996 r. oraz przyjęcie przez Radę w dniu 14 listopada 2016 r. mandatu dla Komisji i wiceprzewodniczącej /wysokiej przedstawiciel upoważniającego do wynegocjowania kompleksowej umowy z Azerbejdżanem, a także rozpoczęcie 7 lutego 2017 r. negocjacji w sprawie wyżej wymienionej umowy,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel z 7 marca 2017 r. w sprawie skazania w Azerbejdżanie Mehmana Huseynowa,
  - uwzględniając Wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim,
  - uwzględniając ostatnie sprawozdanie Grupy Roboczej ds. Arbitralnych Zatrzymań w sprawie wizyty tej grupy w Azerbejdżanie, przedstawione na forum Rady Praw Człowieka ONZ ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Mehman Huseynow, bloger występujący przeciwko korupcji i dyrektor Instytutu na rzecz Wolności i Bezpieczeństwa Reporterów, odbywa dwuletnią karę pozbawienia wolności w następstwie wyroku skazującego z 3 marca 2017 r. za publicznie wyrażoną skargę na brutalne traktowanie i tortury, których doświadczył ze strony policji, a także za krytykę urzędników rządowych poprzez ujawnienie ich nielegalnego wzbogacenia;
- B. mając na uwadze, że M. Huseynowowi, który ma zostać zwolniony w marcu 2019 r., grozi dodatkowy wyrok pozbawienia wolności na 5 do 7 lat pod zarzutem „stosowania przemocy niezagrażającej życiu lub zdrowiu pracowników zakładów karnych lub aresztów śledczych” na podstawie art. 317 par. 2;

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 105.⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 207.⁽³⁾ Dz.U. C 234 z 28.6.2016, s. 2.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0294.⁽⁵⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 130.⁽⁶⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 82.⁽⁷⁾ Sprawozdanie A/HRC/36/37/Add.1 z 2.8.2017.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- C. mając na uwadze, że M. Husejnow jest oskarżony o zaatakowanie 26 grudnia 2018 r. strażnika więziennego, aby uniknąć rutynowej kontroli; mając na uwadze, że w następstwie zarzucanego mu ataku został on umieszczony w celi izolacyjnej bez prawa kontaktu z adwokatem; mając na uwadze, że 28 grudnia M. Husejnow rozpoczął strajk głodowy w proteście przeciwko próbom przedłużenia jego wyroku i ewentualnym nowym zarzutom; mając na uwadze, że 30 grudnia stan zdrowia blogera się pogorszył i M. Husejnow stracił przytomność; mając na uwadze, że na skutek nalegań rodziny przerwał on protest polegający na odmowie przyjmowania napojów i pokarmu i zaczął przyjmować płyny; mając na uwadze, że 11 stycznia 2019 r. przedstawiciele delegatury UE w Azerbejdżanie mogli go odwiedzić i potwierdzili, że otrzymuje pomoc medyczną;
- D. mając na uwadze, że nie jest to odosobniona sprawa i występują inne przypadki, gdy władze naciskają na stawianie nowych zarzutów wobec więźniów politycznych, których kary pozbawienia wolności zbliżają się do końca; mając na uwadze, że według Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego jest to piąta taka sprawa w ostatnich miesiącach;
- E. mając na uwadze, że 4 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy w Nizami w Baku wydał orzeczenie w sprawie kary administracyjnej wobec osób, które brały udział w proteście przeciwko nowej sprawie karnej wytoczonej M. Husejnowi, tj. wobec Mete Turksoja, Afgana Sadigowa, Nurlana Gahramanliego, Elimchana Agajewa, Sachawata Nabijewa, Ismajila Islamoglu, Goszgara Ahmadowa, Jaszara Chaspoladowa, Farida Abdinowa, Elchina Rahimzadego, Orchana Mammadowa, Bachtijara Mammadliego, Fatimy Mowlamli, Matanat Mahmurazajewej i Parwin Abiszowej; mając na uwadze, że wszyscy oskarżeni zostali uznani winnymi na podstawie art. 513 par. 2 (naruszenie zasad organizowania wieców, pikiet i demonstracji) kodeksu wykroczeń;
- F. mając na uwadze, że w Azerbejdżanie nie odnotowano żadnych istotnych postępów, jeśli chodzi o środowisko medialne i wolność wypowiedzi; mając na uwadze, że Azerbejdżan znajduje się na 163. miejscu (na 180 krajów) w światowym rankingu wolności prasy na rok 2018 opublikowanym przez Reporterów bez Granic; mając na uwadze, że w Azerbejdżanie odbywa obecnie karę więzienia 10 dziennikarzy;
- G. mając na uwadze, że wiele niezależnych stron internetowych i portali medialnych jest nadal zablokowanych i niedostępnych w kraju, w tym między innymi Radio Azadliq (azerbejdżański serwis Radia Wolna Europa/Radia Liberty) i jego serwis międzynarodowy, Radio Wolna Europa/Radia Liberty, gazeta Azadliq (niepowiązana z Radiem Azadliq), Meydan TV i Azerbejdżan Saadi („godzina Azerbejdżanu”); mając na uwadze, że pod koniec 2017 r. i na początku 2018 r. przesłuchano bardzo wielu obywateli Azerbejdżanu w związku z zamieszczaniem krytycznych uwag na Facebooku lub z powodu zwykłego kliknięcia na „lubię to” w mediach społecznościowych lub na „weź udział” w związku z wiecami politycznymi;
- H. mając na uwadze, że w grudniu 2018 r. sąd gospodarczo-administracyjny w Baku nakazał dziennikarce śledczej Chadidży Ismajilowej zapłacić karę w wysokości ponad 23 000 EUR za rzekome uchylanie się od podatku dochodowego w sprawie dotyczącej Radia Wolna Europa, gdzie pracowała jako redaktor i nigdy nie piastowała pozycji przedstawiciela prawnego; mając na uwadze, że jej adwokat Jalchin Imanow należy do osób, które wykluczono z azerbejdżańskiej izby adwokackiej; mając na uwadze, że 10 stycznia 2019 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka wydał orzeczenie w sprawie skargi wniesionej przez Ch. Ismajilową przeciwko rządowi Azerbejdżanu w związku z rozpowszechnianiem nagrań wideo dotyczących jej życia prywatnego, uznając na podstawie art. 8 (poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego) i 10 (wolność wypowiedzi) europejskiej konwencji praw człowieka, że jej prawa zostały naruszone;
- I. mając na uwadze, że zmiany wprowadzone w 2017 r. do kodeksu postępowania cywilnego i administracyjnego oraz ustawy o adwokaturze zakazują praktykującym prawnikom, którzy nie są członkami izby adwokackiej, występowania w sądzie i reprezentowania klientów; mając na uwadze, że ten nowy przepis dotyczy wielu prawników reprezentujących członków opozycji i obrońców praw człowieka, którzy zostali wykluczeni z izby lub którym grożą środki dyscyplinarne;
- J. mając na uwadze, że jako członek Rady Europy Azerbejdżan zobowiązał się do przestrzegania zasad demokracji, praw człowieka i praworządności; mając na uwadze, że dwóch współsprawozdawców ds. Azerbejdżanu w Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy oraz Komisarz Praw Człowieka Rady Europy wyrazili głębokie zaniepokojenie nowymi zarzutami stawianymi M. Husejnowowi; mając na uwadze, że te same obawy wyraził Przedstawiciel OBWE ds. Wolności Mediów;
- K. mając na uwadze, że w dniu 11 lipca 2018 r. UE i Azerbejdżan sfinalizowały swoje priorytety partnerstwa, określając wspólne priorytety polityczne w celu ukierunkowania i wzmocnienia partnerstwa między UE a Azerbejdżanem w nadchodzących latach;
1. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Mehmana Husejnowa oraz apeluje do władz Azerbejdżanu o wycofanie wszystkich stawianych mu nowych zarzutów; wyraża zaniepokojenie jego stanem zdrowia i domaga się, by władze zapewniły mu wszelką niezbędną profesjonalną pomoc medyczną oraz umożliwiły regularne kontakty z członkami rodziny i adwokatem, którego obowiązuje tajemnica zawodowa;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

2. wzywa władze Azerbejdżanu, by przestały stosować represje wobec swoich oponentów, i wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, w tym dziennikarzy, obrońców praw człowieka i innych działaczy społeczeństwa obywatelskiego, do których należą m.in.: Afgan Mukhtarli, Ilkin Rustamzadeh, Raszad Ramazanow, Sejmur Hazi, Gijas Ibrahimow, Mehman Husejnow, Bajram Mammadow, Araz Gulijew, Tofiq Hasanli, Ilgiz Qahramanow i Afgan Sadygow; ponadto wzywa do wycofania wszystkich stawianych im zarzutów oraz do pełnego przywrócenia ich praw politycznych i obywatelskich;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ostatnich latach w Azerbejdżanie uwolniono kilku powszechnie znanych obrońców praw człowieka, dziennikarzy, opozycjonistów i działaczy; wzywa władze Azerbejdżanu, by zapewniły swobodę poruszania się osobom objętym restrykcjami, takim jak Ilgar Mammadow, Intigam Alijew i Chadidża Ismajilowa, oraz innym dziennikarzom, a także by umożliwiły im swobodne wykonywanie pracy; wyraża zaniepokojenie z powodu nowych zarzutów karnych stawianych Chadidży Ismajilowej i wzywa do ich wycofania;
4. przypomina Azerbejdżanowi o jego zobowiązaniach wynikających z europejskiej konwencji praw człowieka i wzywa władze Azerbejdżanu, aby w pełni szanowały i egzekwowały wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;
5. wzywa rząd Azerbejdżanu do pełnej współpracy z Komisją Wenecką i Komisarzem Praw Człowieka Rady Europy oraz ze specjalnymi ekspertami ONZ ds. praw człowieka, a także do wdrożenia ich zaleceń; ponadto wzywa rząd Azerbejdżanu, by zapewnił niezależnym grupom i działaczom społeczeństwa obywatelskiego swobodę działania, w tym poprzez zmianę przepisów, które poważnie ograniczają finansowanie społeczeństwa obywatelskiego;
6. wzywa Azerbejdżan, by w pełni zagwarantował wolność prasy i mediów – zarówno w prawodawstwie, jak i w praktyce, w internecie i poza nim – zapewniając wolność wypowiedzi zgodnie z międzynarodowymi standardami;
7. wzywa władze Azerbejdżanu do zapewnienia faktycznej niezależności izby adwokackiej od władzy wykonawczej; domaga się, aby niezależni prawnicy mogli kontynuować praktykę i reprezentować swoich klientów na podstawie poświadczonego notarialnie pełnomocnictwa, oraz wzywa do zaprzestania arbitralnego pozbawiania uprawnień adwokackich prawników reprezentujących przedstawicieli opozycji i obrońców praw człowieka;
8. wyraża zaniepokojenie z powodu zarzutów stawianych kilku członkom Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy i rzekomych prób wywierania nacisku na europejskich decydentów przy zastosowaniu nielegalnych środków, aby uciszyć krytykę poważnych naruszeń praw człowieka w Azerbejdżanie;
9. wyraża zaniepokojenie sytuacją osób LGBTI w Azerbejdżanie i wzywa rząd Azerbejdżanu, by zaprzestał utrudniania pracy i zastraszania obrońców praw człowieka promujących i chroniących prawa osób LGBTI;
10. podkreśla znaczenie nowej umowy między UE a Azerbejdżanem; podkreśla, że centralnym elementem nowej umowy muszą być reformy demokratyczne, praworządność, dobre sprawowanie władzy oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności; podkreśla, że będzie uważnie śledził sytuację przez cały czas trwania negocjacji dotyczących nowej umowy, zanim podejmie decyzję o udzieleniu zgody na jej zawarcie;
11. wzywa Radę, Komisję i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do zagwarantowania, że uwolnienie M. Husejnowa i pozostałych więźniów politycznych w Azerbejdżanie pozostanie priorytetem w stosunkach dwustronnych między UE a Azerbejdżanem;
12. wzywa delegaturę UE i delegatury państw członkowskich w Azerbejdżanie do zdwojenia wysiłków na rzecz wspierania więźniów politycznych, reporterów i blogerów, działaczy antykorupcyjnych, obrońców praw człowieka i członków społeczeństwa obywatelskiego;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Komisji, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Republiki Azerbejdżanu, a także Radzie Europy i OBWE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0034

Sudan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie Sudanu (2019/2512(RSP))

(2020/C 411/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Sudanu, w szczególności z 31 maja 2018 r.⁽¹⁾, 15 marca 2018 r.⁽²⁾, 16 listopada 2017 r.⁽³⁾ oraz 6 października 2016 r.⁽⁴⁾,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Republika Sudanu jest stroną od 1986 r.,
  - uwzględniając przyznanie w 2007 r. Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli obrońcy praw człowieka Salihowi Mahmoudowi Osmanowi,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady na temat Sudanu przyjęte 19 listopada 2018 r.,
  - uwzględniając oświadczenie trojki (Stany Zjednoczone, Norwegia i Zjednoczone Królestwo) i Kanady z 8 stycznia 2019 r. w sprawie reakcji na trwające w Sudanie protesty,
  - uwzględniając oświadczenia rzecznik ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 24 grudnia 2018 r. i 11 stycznia 2019 r. w sprawie trwających w Sudanie protestów,
  - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
  - uwzględniając konstytucję Sudanu z 2005 r.,
  - uwzględniając umowę z Kotonu podpisaną przez rząd Sudanu w 2005 r.,
  - uwzględniając agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030,
  - uwzględniając interaktywny dialog na temat sytuacji w zakresie praw człowieka w Sudanie, który Rada Praw Człowieka ONZ zorganizowała 11 grudnia 2018 r.,
  - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w odpowiedzi na szalejącą inflację w połowie grudnia rząd Sudanu zniósł dopłaty do produktów pierwszej potrzeby; mając na uwadze, że inflacja w tym kraju, wynosząca około 122 %, jest obecnie drugą najwyższą na świecie⁽⁵⁾;
- B. mając na uwadze, że od 19 grudnia 2018 r. demonstranci opanowali ulice w całym Sudanie, aby zaprotestować przeciwko podwyżkom cen, cięciom dopłat na podstawowe towary i niedoborom paliwa; mając na uwadze, że protesty odbywające się w miastach i na wsiach objęły także stolicę, Chartum;
- C. mając na uwadze, że fala demonstracji rośnie, a dziesiątki tysięcy osób wyszły na ulice, co odzwierciedla szeroki przekrój społeczeństwa sudańskiego, które protestuje przeciwko autorytarnemu reżimowi i wzywa prezydenta Omara al-Baszira, który sprawuje władzę od 29 lat, do ustąpienia;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0233.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0080.

⁽³⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 33.

⁽⁵⁾ Według obliczeń prof. Steve'a H. Hanke'a, Johns Hopkins University. <https://allafrica.com/stories/201807230267.html>

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- D. mając na uwadze, że w geście solidarności z demonstrantami przedstawiciele 22 partii politycznych wystąpili z rządu; mając na uwadze, że protesty popierają niektórzy byli sojusznicy prezydenta i członkowie partii rządzącej, postrzegani jako poważne wyzwanie dla prezydenta Omara al-Baszira, który dąży do zmiany art. 57 konstytucji w celu zapewnienia sobie dożywotniego mandatu;
- E. mając na uwadze, że 1 stycznia 2019 r. 22 opozycyjne partie i ugrupowania zażądały, aby prezydent Omar al-Baszir przekazał władzę „suwerennej radzie” i rządowi przejściowemu, który wybrałby „odpowiedni” termin na demokratyczne wybory; mając na uwadze, że następne wybory prezydenckie w Sudanie mają się odbyć w 2020 r.; mając na uwadze, że zgodnie z konstytucją Sudanu prezydent Omar al-Baszir nie może kandydować w wyborach po zakończeniu obecnej kadencji; mając na uwadze, że niektórzy prawodawcy w Sudanie są gotowi zmienić konstytucję w celu przedłużenia kadencji prezydenta, co pozwoli prezydentowi Omarowi al-Baszirowi na ponowne kandydowanie w wyborach w 2020 r.;
- F. mając na uwadze, że władze Sudanu wysłały siły bezpieczeństwa narodowego, policję i jednostki paramilitarne do stłumienia protestów; siły te stosowały przemoc podczas rozpędzania nieuzbrojonych demonstrantów, bijąc ich pałkami i używając ostrej amunicji, pocisków gumowych i gazu łzawiącego;
- G. mając na uwadze, że prezydent Omar al-Baszir jest jedynym sprawującym władzę szefem rządu ściganym za zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne i ludobójstwo popełnione w czasie czystek etnicznych w Darfurze, na podstawie dwóch zaległych nakazów aresztowania wydanych 4 marca 2009 r. i 12 lipca 2010 r. przez Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK); mając na uwadze, że chociaż Sudan nie jest stroną statutu rzymskiego, rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593 (2005) nakłada na ten kraj obowiązek współpracy z MTK; mając na uwadze, że pomimo nakazu aresztowania prezydent Omar al-Baszir nadal bezkarnie popełniał zbrodnie, zlecając ataki bombowe i ataki na ludność cywilną poza terytorium Darfuru w prowincji Nilu Błękitnego i Kordofanu Południowego;
- H. mając na uwadze, że według międzynarodowych organizacji praw człowieka na dzień 1 stycznia 2019 r. liczba ofiar śmiertelnych wyniosła 45; mając na uwadze, że rząd sudański poinformował jedynie o 24 ofiarach śmiertelnych; mając na uwadze, że 9 stycznia 2019 r. podczas demonstracji antyrządowej w Sudanie zabito kolejnych trzech demonstrantów; mając na uwadze, że tego samego dnia w Chartumie odbył się pierwszy wiec poparcia dla prezydenta Omara al-Baszira;
- I. mając na uwadze, że według rządu sudańskiego w ciągu trzech tygodni protestów policja aresztowała 816 osób, jednak według organizacji społeczeństwa obywatelskiego liczba ta jest znacznie wyższa; mając na uwadze, że kilku pracowników uniwersytetu w Chartumie zostało aresztowanych po przystąpieniu do protestów; mając na uwadze, że niektórzy przywódcy opozycji, dziennikarze, obrońcy praw człowieka, profesorowie uniwersyteccy i studenci, w tym osoby z poważnymi obrażeniami, znajdują się w areszcie bez prawa do wizyt członków rodziny, adwokatów czy lekarzy;
- J. mając na uwadze, że 8 stycznia 2019 r. Salih Mahmoud Osman, sudański prawnik specjalizujący się w prawach człowieka i laureat Nagrody im. Sacharowa w 2007 r., został aresztowany we własnej kancelarii prawnej; mając na uwadze, że władze potwierdziły, iż przebywa on w areszcie, ale nie ujawniły gdzie; mając na uwadze, że rodzina S. M. Osmana jest szczególnie zaniepokojona jego zatrzymaniem ze względu na dolegające mu nadciśnienie i cukrzycę, które wymagają opieki lekarskiej;
- K. mając na uwadze, że fala aresztowań objęła wielu obrońców praw człowieka i szereg członków opozycji;
- L. mając na uwadze, że 8 stycznia 2019 r. były wiceprezydent Ali Osman Taha ostrzegł przeciwników rządu, że brygady bojówkarzy będą broniły kraju;
- M. mając na uwadze, że wolne, niezależne i bezstronne media to jeden z podstawowych elementów społeczeństwa demokratycznego; mając na uwadze, że rząd zablokował obywatelom dostęp do mediów społecznościowych, a kilka gazet wstrzymało druk po wprowadzeniu przez sudańskie Narodowe Służby Bezpieczeństwa i Wywiadu ograniczeń dotyczących publikowania informacji o protestach; mając na uwadze, że powszechne stosowanie wirtualnych sieci prywatnych umożliwiło wymianę drastycznych zdjęć i nagrań wideo, które przedstawiają rannych lub zabitych demonstrantów; mając na uwadze, że w światowym rankingu wolności prasy 2018 sporządzonym przez Reporterów bez Granic Sudan zajmuje 174. spośród 180 pozycji; mając na uwadze, że 13 stycznia 2019 r. stowarzyszenie sudańskich pracowników, do którego należą m.in. lekarze, profesorowie i inżynierowie, wezwało do protestów w stołecznym Chartumie i w innych miastach, takich jak Madani (wschód), Kosti (południe) i Dongola (północ) z okazji tzw. tygodnia buntu; mając na uwadze, że po raz pierwszy wezwano również do protestów w rejonie konfliktu w Darfurze: w Nijali i El-Faszer;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- N. mając na uwadze, że według obrońców praw człowieka to właśnie osoby z regionu Darfuru były prześladowane i aresztowane w całym kraju, nawet jeśli nie uczestniczyły w protestach;
- O. mając na uwadze, że Sudan musi jeszcze ratyfikować inne kluczowe traktaty dotyczące powszechnych praw człowieka, w tym Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania oraz Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
- P. mając na uwadze, że trojka złożona ze Stanów Zjednoczonych, Norwegii i Zjednoczonego Królestwa, wspierana przez Kanadę, publicznie potępiła brutalne represje demonstracji w Sudanie;
- Q. mając na uwadze, że UE utrzymuje z rządem Sudanu kontakty na wysokim szczeblu, łącznie z wizytami komisarzy w Sudanie;
- R. mając na uwadze, że Sudan zajmuje czwarte miejsce w opracowanym przez Open Doors International rankingu krajów, w których chrześcijanie są najbardziej prześladowani; mając na uwadze, że sytuacja innych mniejszości religijnych lub osób niewierzących jest równie trudna;
1. zdecydowanie potępi nadużywanie siły przez Narodowe Służby Bezpieczeństwa i Wywiadu podczas trwających protestów oraz prowadzone przez sudańskie władze nieustające represje wymierzone przeciwko działaczom i obrońcom praw człowieka, a także prawnikom, nauczycielom, studentom i lekarzom;
  2. wzywa rząd Sudanu, by położył kres morderczemu wykorzystywaniu siły, bezpodstawnym aresztowaniom oraz przetrzymywaniu pokojowo nastawionych demonstrantów oraz do zapobiegania dalszemu rozlewowi krwi i stosowaniu tortur; podkreśla, że wszystkie organy ścigania i organy bezpieczeństwa powinny działać pod bezpośrednią kontrolą rządową oraz zgodnie z konstytucją Sudanu i jego zobowiązaniami międzynarodowymi;
  3. przekazuje wyrazy współczucia ofiarom przemocy, która szerzy się od początku protestów, oraz ich krewnym;
  4. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia laureata Nagrody im. Sacharowa Saliha Mahmouda Osmana oraz apeluje do władz sudańskich o bezzwłoczne zagwarantowanie mu opieki medycznej oraz swobodnego dostępu do adwokata i rodziny;
  5. zwraca się do rządu Sudanu o poszanowanie prawa obywateli do otwartego mówienia o problemach i umożliwienie wszystkim obrońcom praw człowieka w Sudanie legalnej działalności w obronie praw człowieka bez jakichkolwiek ograniczeń lub represji;
  6. jest szczególnie zaniepokojony losem 32 studentów z Darfuru, którzy 23 grudnia 2018 r. zostali aresztowani przez władze sudańskie, pokazani w mediach i, według doniesień, oskarżeni o odbycie szkoleń w Izraelu i podżeganie do trwających protestów;
  7. domaga się, aby rząd Sudanu niezwłocznie i bezwarunkowo uwolnił wszystkich obrońców praw człowieka, dziennikarzy, przywódców opozycji i innych demonstrantów, którzy obecnie są przetrzymywani w aresztach bez postawienia zarzutów lub procesu, oraz aby zapewnił osobom, przeciwko którym toczą się postępowania, pełny dostęp do reprezentacji prawnej; domaga się, aby rząd Sudanu poinformował o miejscu ich przetrzymywania;
  8. wzywa rząd Sudanu do bezzwłocznego zbadania wszystkich zarzutów stosowania tortur, złego traktowania i arbitralnych zatrzymań oraz nadużywania siły wobec osób zatrzymanych przez policję i Narodowe Służby Bezpieczeństwa i Wywiadu, w tym odmowy niezbędnego leczenia, oraz do wytoczenia winnym sprawiedliwego procesu, tak aby móc przedstawić jego wyniki oraz pociągnąć winnych do odpowiedzialności zgodnie z międzynarodowymi standardami;
  9. jest zdania, że wolne, niezależne i bezstronne media stanowią jedną z podstaw społeczeństwa demokratycznego, w którym otwarta debata odgrywa kluczową rolę; wzywa UE do zintensyfikowania wysiłków na rzecz propagowania wolności słowa, również w Sudanie, za pośrednictwem unijnej polityki zewnętrznej i jej instrumentów;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

10. wzywa do natychmiastowego zniesienia ograniczeń w dostępie do internetu i ograniczania wolności słowa przez cenzurę prasy, a także apeluje do Sudanu o przeprowadzenie reform umożliwiających zagwarantowanie wolności słowa, zgodnie z jego zobowiązaniami konstytucyjnymi i międzynarodowymi, w tym z umową z Kotonu po raz pierwszy zmienioną w Luksemburgu 25 czerwca 2005 r.;
11. ubolewa nad wspieranym przez państwo prześladowaniem chrześcijan, wyznawców innych religii i osób niewierzących, a także nad zamykaniem i wyburzaniem kościołów; przypomina, że wolność religii, sumienia i przekonań jest powszechnym prawem człowieka, które należy chronić wszędzie i wobec wszystkich osób;
12. podkreśla znaczenie przestrzegania kalendarza wyborczego, ale z niepokojem zauważa, że procedura zmiany konstytucji sudańskiej tak, aby prezydent Omar al-Baszir mógł stanąć do wyborów, znów została wszczęta;
13. ponownie wzywa prezydenta Omara al-Baszira do przestrzegania prawa międzynarodowego zgodnie z konwencjami i traktatami, których rząd sudański jest stroną; ponadto popiera zaangażowanie MTK w ściganie zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa;
14. przypomina oświadczenie komisarza Christosa Stylianidesa wygłoszone 31 maja 2018 r. w Parlamencie Europejskim, w którym komisarz stwierdził, że UE będzie nadal wykorzystywać różne dostępne jej środki do promowania i ochrony praw człowieka przysługujących kobietom i dziewczętom w Sudanie, w tym przez poszerzanie im dostępu do wysokiej jakości usług w zakresie edukacji i opieki zdrowotnej oraz podnoszenie świadomości na temat tych praw w społecznościach lokalnych, zwłaszcza w celu ograniczania okrutnych praktyk, takich jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych;
15. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie do zadbania o to, by „zarządzanie migracjami” i przeciwdziałanie terroryzmowi nie osłabiały wsparcia na rzecz praw człowieka; jest zaniepokojony tym, że reżim wykorzystuje swoją współpracę w dziedzinie migracji z UE i poszczególnymi państwami członkowskimi do usprawiedliwiania i wzmacniania kontroli nad ludnością i prześladowań, na przykład przez rozbudowę aparatu inwigilacji, również na granicach, oraz przez dostarczanie sprzętu, np. biometrycznego; w związku z tym wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia pełnej przejrzystości dotyczących Sudanu projektów w dziedzinie bezpieczeństwa, w tym wszystkich planowanych działań i beneficjentów finansowania unijnego i krajowego;
16. ponawia apel o to, by wobec państw, których bilans w zakresie przestrzegania praw człowieka budzi zastrzeżenia, takich jak Sudan, wprowadzić ogólnounijny zakaz eksportu, sprzedaży oraz unowocześniania i serwisowania jakiegokolwiek sprzętu służącego do ochrony, który może być lub jest używany do wewnętrznych represji, w tym technologii monitorowania internetu;
17. przyjmuje do wiadomości oświadczenia rzecznik Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie trwających protestów; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do publicznego potępienia alarmującej sytuacji w Sudanie oraz do wykorzystania wszelkich dostępnych jej środków nacisku na władze sudańskie, tak aby położyć kres ciągłej przemocy i represjom, masowym aresztowaniom i zabójstwom oraz zachęcić władze do przestrzegania zobowiązań wynikających z międzynarodowych norm i praw;
18. podkreśla zaangażowanie UE w zapewnianie pomocy humanitarnej i wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Sudanie, a także zachęca UE i jej państwa członkowskie do nieustających wysiłków w tych dziedzinach; wzywa Komisję do dalszego zwiększania wsparcia finansowego na rzecz obrońców praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Sudanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wiceprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0036

Sprawozdanie roczne z kontroli działalności finansowej EBI w 2017 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI w 2017 r. (2018/2151(INI))

(2020/C 411/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie z działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie finansowe za 2017 r. i sprawozdanie statystyczne za 2017 r. EBI,
- uwzględniając sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za 2017 r. w sprawie zrównoważonego rozwoju, w sprawie opartej na trzech filarach oceny operacji EBI w UE w 2017 r. oraz w sprawie wyników osiągniętych w 2017 r. poza UE,
- uwzględniając sprawozdania roczne Komitetu Kontroli i Audytu za 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie wdrażania polityki przejrzystości EBI w 2017 r. oraz sprawozdanie dotyczące ładu korporacyjnego za 2017 r.,
- uwzględniając decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1316/2016/TN dotyczącej domniemanych uchybień w polityce przejrzystości Europejskiego Banku Inwestycyjnego (⁽¹⁾),
- uwzględniając przegląd mechanizmu rozpatrywania skarg przeprowadzony w następstwie decyzji Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1316/2016/TN dotyczącej domniemanych uchybień w polityce przejrzystości Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności jednostki EBI odpowiedzialnej za przestrzeganie regulacji za 2017 r. oraz sprawozdanie z działalności Grupy EBI w sprawie zwalczania nadużyć finansowych za 2017 r.,
- uwzględniając plan operacyjny Grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego na lata 2017–2019,
- uwzględniając art. 3 i 9 Traktatu o Unii Europejskiej ,
- uwzględniając art. 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 i 309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), załączony do niego Protokół (nr 5) w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także załączony do TFUE Protokół (nr 28) w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,
- uwzględniając regulamin wewnętrzny Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI za rok 2015 (⁽²⁾), z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI za rok 2016 (⁽³⁾),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie upoważnienia EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich na lata 2007–2013 (⁽⁴⁾) oraz decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z działaniami z zakresu finansowania wspierającymi projekty inwestycyjne poza granicami Unii (⁽⁵⁾),

(⁽¹⁾) <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/95520>

(⁽²⁾) Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 80.

(⁽³⁾) Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0198.

(⁽⁴⁾) Dz.U. L 280 z 27.10.2011, s. 1.

(⁽⁵⁾) Dz.U. L 135 z 8.5.2014, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych⁽¹⁾,
  - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 września 2016 r. w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) oraz wprowadzenia usprawnień technicznych dla tego Funduszu oraz Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego (COM(2016)0597), (SWD(2016)0297) i (SWD(2016)0298),
  - uwzględniając przeprowadzony przez firmę Ernst & Young audyt ad hoc z dnia 8 listopada 2016 r. dotyczący stosowania rozporządzenia (UE) 2015/1017 („rozporządzenia w sprawie EFIS”),
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zarządzania funduszem gwarancyjnym Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) w 2017 r. (COM(2018)0345 final),
  - uwzględniając przeprowadzoną przez EBI ocenę działania EFIS z czerwca 2018 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 29 czerwca 2018 r.: Kompleksowe sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wykorzystywania gwarancji UE do celów Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i działania funduszu gwarancyjnego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) (COM(2018)0497),
  - uwzględniając porozumienie trójstronne z września 2016 r. między Komisją Europejską, Europejskim Trybunałem Obrachunkowym i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym,
  - uwzględniając dokumenty informacyjne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z lipca 2018 r. na temat przyszłości finansów UE: reforma funkcjonowania budżetu UE od lutego 2018 r., oraz wnioszek Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych na okres 2021–2027 od lipca 2018 r.,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię przedstawioną przez Komisję Handlu Międzynarodowego (A8-0479/2018),
- A. mając na uwadze, że misją EBI jest przyczynianie się do integracji, zrównoważonego rozwoju oraz spójności gospodarczej i społecznej państw członkowskich przez pozyskiwanie znacznych środków na rynkach kapitałowych oraz przez pożyczanie tych środków na dogodnych warunkach na projekty realizujące cele polityki UE;
- B. mając na uwadze, że EBI znajduje się w centrum wysiłków służących ożywieniu gospodarczemu na poziomie Unii, z dwoma kolejno po sobie następującymi podwyższeniami kapitału oraz za sprawą jego kluczowej roli w realizacji planu inwestycyjnego dla Europy w drodze zarządzania Europejskim Funduszem Inwestycji Strategicznych (EFIS);
- C. mając na uwadze, że EBI powinien przyczyniać się do wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, zrównoważonego zatrudnienia o wysokiej jakości oraz ograniczania nierówności;
- D. mając na uwadze, że regularna i gruntowna ocena zapotrzebowania w różnych sektorach jest kluczowa tak przy wykrywaniu luk inwestycyjnych i barier w poszczególnych regionach, jak i przy rozpoznawaniu zbioru możliwości sprzyjających wzrostowi i tworzeniu miejsc pracy, dalszym wnoszeniu wkładu w osiąganie celów porozumienia paryskiego z 2015 r. oraz odpowiedniej kalibracji charakteru i skali niewydolności rynku, zależnie od występujących czynników zewnętrznych, jak również sektorowych i terytorialnych potrzeb w dziedzinie rozwoju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- E. mając na uwadze, że rola EBI w tworzeniu efektu mnożnikowego dla środków publicznych jest niezbędna dla utrzymania zdolności reagowania Unii oraz dostosowywania się do nowych tendencji i zagrożeń gospodarczych i środowiskowych oraz niepewności geopolitycznych, przy jednoczesnym usprawnianiu i wzmacnianiu nadzoru Grupy EBI nad ryzykiem i ostrożnościowym zarządzaniu ryzykiem;
- F. mając na uwadze, że w ostatnich latach Grupa EBI przeszła wyraźną zmianę charakteru, wolumenu, profilu ryzyka i złożoności swojej działalności w ramach Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych (EFIS), z tendencją do zwiększenia liczby mniejszych operacji popartych unijną gwarancją w ramach EFIS, a także wyraźnego zwiększenia uprawnień pod zarządem w imieniu Komisji Europejskiej oraz w ramach świadczenia usług doradczych;
- G. mając na uwadze, że brexit wpłynie na fundusze własne, adekwatność kapitałową i przyszłą zdolność EBI do udzielania pożyczek;
- H. mając na uwadze, że EBI powinien tworzyć wartość dodaną przy najwyższym poziomie uczciwości, dobrym zarządzaniu oraz w szczególności, w świetle ustaleń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w decyzji w sprawie 1316/2016/TN dotyczącej domniemanych uchybień w polityce przejrzystości Europejskiego Banku Inwestycyjnego⁽¹⁾, najwyższym poziomie przejrzystości i rozliczalności, zgodnie z mającą zastosowanie najlepszą praktyką bankową;
- I. mając na uwadze, że zwalczanie wszelkich form prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i szkodliwych praktyk podatkowych powinno niezmiennie pozostawać priorytetem EBI;
- J. mając na uwadze, że na dzień 31 grudnia 2017 r. udziałowcami Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) byli EBI (58,5%), Unia reprezentowana przez Komisję Europejską (29,7%) oraz 32 instytucje finansowe (11,8%); mając na uwadze, że większość operacji EFI aktualnie finansowanych jest na podstawie szczegółowych umów upoważniających zawartych z osobami trzecimi;

Rola EBI w zapewnianiu strategicznych inwestycji publicznych tworzących wartość dodaną

1. wskazuje, że inwestycje publiczne wciąż są konieczne do wypełnienia luk inwestycyjnych w różnych sektorach utrzymujących się poniżej poziomów sprzed kryzysu w najbardziej wrażliwych państwach członkowskich oraz krajach objętych polityką spójności, w celu dalszego zażegnania skutków kryzysu oraz pobudzania długofalowego i trwałego wzrostu, zatrudnienia i spójności w Unii;
2. odnotowuje, że łączny kapitał subskrybowany EBI wynosi 243 mld EUR; zauważa, że udziałowcami EBI są wszystkie państwa członkowskie, które oprócz kapitału wpłaconego zobowiązują się również do zapewnienia dodatkowego kapitału na żądanie; zwraca uwagę, że czterema największymi udziałowcami są Niemcy, Francja, Włochy i Zjednoczone Królestwo, które wpłacają po 39,14 mld EUR, tj. 16,11% łącznej kwoty;
3. odnotowuje, że zgodnie ze strategią operacyjną EBI jego zadaniem jest wspieranie europejskich celów strategicznych, takich jak przywrócenie konkurencyjności UE oraz długoterminowy wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, ułatwianie MSP dostępu do finansowania, ochrona środowiska i sprzyjanie transformacji energetyki poprzez finansowanie projektów związanych z łagodzeniem zmiany klimatu i przystosowaniem się do niej, zaradzenie kryzysowi miejsc pracy, w obliczu którego stoi młodsze pokolenie UE, wspieranie projektów z zakresu infrastruktury oraz przyczynianie się do łagodzenia przyczyn migracji;
4. uważa, że EBI ma do odegrania istotną rolę finansową, która może przynieść znaczące rezultaty pod względem eliminacji nierówności w Unii, oraz wzywa EBI do skoncentrowania się na inwestycjach, które przyczyniają się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego z 2015 r. i zwiększającą konkurencyjność i równość szans oraz wspierają politykę spójności w mniej rozwiniętych regionach;

⁽¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/95520>

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

5. wzywa EBI do dalszego wypełniania powracających luk inwestycyjnych i bieżących strukturalnych niewydolności rynku poprzez zaprojektowanie całościowej średnio- i długoterminowej strategii wydatków, ułatwiania współfinansowania na szczeblu krajowym oraz planów inwestycyjnych m.in. na rzecz regionów i miejsc w Unii, które charakteryzują się niskimi dochodami i napotykają więcej barier inwestycyjnych;
6. podkreśla, że priorytety EBI określone w planie działań na lata 2017–2019 powinny koncentrować się na skutecznej realizacji celów strategii „Europa 2020” w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju;
7. podkreśla, że warunki udzielania pożyczek przez EBI powinny ułatwiać rozwój peryferyjnych regionów UE poprzez wspieranie wzrostu i zatrudnienia; apeluje do EBI o znaczne wzmocnienie mechanizmu udzielania pomocy technicznej i doradztwa finansowego władzom lokalnym i regionalnym na etapie poprzedzającym zatwierdzenie projektu, by zwiększyć dostępność pożyczek i objąć działaniami wszystkie państwa członkowskie, a zwłaszcza te, w których odsetek zatwierdzanych projektów jest niższy;
8. zachęca EBI do kształtowania zrównoważonych wariantów finansowania lub zapewniania funduszy i sprzyjającego otoczenia inwestycyjnego, które odzwierciedla unijne zobowiązania i cele polityki, tak aby sprzyjać spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz innowacjom w Unii, a także umacniać społeczny i środowiskowy wymiar inwestycji EBI przez wypełnianie luki inwestycyjnej w sektorze socjalnym i w sektorze bezpieczeństwa infrastrukturalnego; wzywa EBI, aby w przypadku projektów infrastrukturalnych o dużej skali uwzględniał wszystkie wynikające z nich zagrożenia wywierające wpływ na środowisko oraz aby finansował tylko te projekty, które wykazały prawdziwą wartość dodaną dla lokalnej ludności oraz dla środowiska, społeczeństwa i gospodarki; podkreśla znaczenie ścisłego monitorowania potencjalnych zagrożeń związanych z korupcją i nadużyciami w tym zakresie, a także znaczenie przeprowadzania dokładnych ocen ex-ante i ex-post w odniesieniu do projektów, które mają być finansowane;
9. zachęca EBI do ciągłego informowania zainteresowanych stron o możliwościach finansowych i świadczenia odpowiednich usług doradczych wtedy, gdy jest to konieczne, mimo że instrumenty EBI są napędzane popytem;
10. podkreśla, że w ramach prowadzonych negocjacji dotyczących wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej konieczne jest wypracowanie szczegółowych rozwiązań dotyczących wszystkich zobowiązań tego państwa wobec EBI w celu zachowania zdolności EBI do osiągnięcia wyznaczonych mu celów;

Stymulowanie inwestycji w kluczowych obszarach strategicznych

11. zwraca uwagę, że zgodnie ze sprawozdaniem finansowym EBI za 2017 r. zatwierdzone pożyczki na rok 2017 wynosiły 69,9 mld EUR (62,6 mld EUR w UE i 7,3 mld EUR poza UE), co jest kwotą niższą w porównaniu z ostatnimi 5 latami (2013–2016), nieosiągającą 70 mld EUR, przy czym utrzymuje się ona w 10-procentowym marginesie elastyczności przewidzianym w planie operacyjnym EBI; zwraca ponadto uwagę na stabilność i dobrą jakość portfela kredytowego EBI, z udziałem kredytów o obniżonej wartości wynoszącym 0,3 % całkowitego portfela kredytowego, podobnie jak w 2016 r.;
12. zauważa, że Unia Europejska udziela gwarancji EBI, co jest standardowym rozwiązaniem w przypadku powoływanych przez państwa instytucji finansowych, które mają na celu realizację celów publicznych; sytuacja ta wymaga jednak prowadzenia jak najbardziej odpowiedzialnej polityki kredytowej, aby środki finansowe były efektywnie wydatkowane z korzyścią dla Unii, jej państw członkowskich oraz interesu publicznego; wzywa EBI, który działa na podstawie mandatu na rzecz rozwoju, by lepiej dbał o zgodność z celami Unii w dziedzinie środowiska i polityki społecznej oraz z celami zrównoważonego rozwoju ONZ, w tym w ramach współfinansowanych projektów lub wkładów w fundusze inwestycyjne i prywatne fundusze kapitałowe;
13. ponownie wyraża zaniepokojenie, że 80 % ogółu inwestycji EBI wewnątrz UE trafiło do połowy państw członkowskich, natomiast pozostałe 14 państw uzyskało zaledwie 10 % tych inwestycji; ponadto ponownie stwierdza, że trzy państwa członkowskie uzyskały odpowiednio 16 %, 15 % i 11 % ogółu inwestycji; zwraca się do Banku o zawarcie w sprawozdaniu informacji o inwestycjach w regionach o niskich dochodach i wysokich dochodach, na podstawie własnego badania inwestycji (EIBIS) i z uwzględnieniem potencjalnego skutku w postaci wypełnienia luk inwestycyjnych i zniesienia barier w mniej sprzyjających inwestycjom regionach UE;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

14. zachęca EBI do odpowiedniego ponownego przeanalizowania szacowanych inwestycji w przeliczeniu na mieszkańca oraz rankingu państw członkowskich, ponieważ zaktualizowane dane liczbowe zdają się odzwierciedlać ranking ogólnie odpowiadający rankingowi pod względem kwot bezwzględnych uzyskanych przez państwa członkowskie;

15. odnotowuje ponadto, że zgodnie z rocznym sprawozdaniem EFI za 2017 r., w 2017 r. EFI zawarł transakcje na łączną kwotę 9,3 mld EUR, w porównaniu z 9,45 mld EUR w 2016 r., uzyskując środki finansowe w wysokości 35,4 mld EUR na wsparcie MŚP oraz spółek o średniej kapitalizacji w Europie;

16. odnotowuje, że środki finansowe przeznaczane przez Grupę EBI na wsparcie realizacji celów polityki publicznej UE w 2017 r. zarówno wewnątrz, jak i poza UE wynosiły odpowiednio (i) 13,8 mld EUR na innowacje i umiejętności, (ii) 18 mld EUR na infrastrukturę, (iii) 16,7 mld EUR na projekty dotyczące środowiska oraz (iv) 29,6 mld EUR na MŚP i spółki o średniej kapitalizacji; podkreśla, że inwestycje w MŚP, przedsiębiorstwa typu start-up, badania naukowe, innowacje, gospodarkę cyfrową i efektywność energetyczną są najistotniejszym czynnikiem stymulującym ożywienie gospodarcze w UE oraz wspierającym tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy ze względu na znaczenie, jakie mają dla gospodarki lokalnej i krajowej oraz wpływ, jaki na nie wywierają;

17. zwraca uwagę, że w 2017 r. wewnątrz Unii EBI udzielił pożyczek o łącznej wartości 18,24 mld EUR na horyzontalny cel spójności gospodarczej i społecznej, a Bank osiągnął poziom 29,6 % z docelowych 30 % inwestycji przeznaczonych na ten cel;

18. zauważa, że EBI przeznaczył 25 % całkowitego finansowania na projekty związane ze zmianą klimatu, a udział ten wzrośnie do 2020 r. do 35 %; tendencję tę należy ocenić pozytywnie, przy czym należy zauważyć, iż wspierane projekty powinny osiągać efektywność nie tylko w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatycznym, ale również i pod względem finansowym;

19. zauważa, że wewnątrz Unii przeznaczono 16,58 mld EUR na horyzontalny cel działań w dziedzinie klimatu, przez co EBI przyczynił się do realizacji zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego z 2015 r. oraz do globalnego zrównoważonego rozwoju; zachęca EBI do utrzymania wysokiego poziomu ambicji w tej dziedzinie;

20. przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie EBI na rzecz dostosowania do 2020 r. prowadzonych operacji do celów porozumienia paryskiego z 2015 r.; w świetle niedawnego sprawozdania w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli wzywa EBI do dokonania przeglądu swojej strategii klimatycznej, aby dostosować ją do celu ograniczenia wzrostu temperatury na świecie do 1,5 °C;

21. zachęca EBI, aby wzmocnił swoją działalność na Bałkanach Zachodnich, ponieważ kraje tego regionu mają strategiczne znaczenie dla Unii Europejskiej, a zwiększenie działalności kredytowej i inwestycyjnej jest przy tym kluczowe;

22. odnotowuje bieżący przegląd kryteriów EBI dotyczących udzielania pożyczek w dziedzinie energetyki; oczekuje, że przegląd ten będzie zgodny z porozumieniem paryskim z 2015 r.; ponawia swój apel do EBI o priorytetowe traktowanie udzielania pożyczek na rzecz zapewniających efektywność energetyczną i wykorzystywanych na małą skalę zdecentralizowanych odnawialnych źródeł energii oraz o przedstawienie ambitnego planu zaprzestania finansowania projektów przewidujących wykorzystanie paliw kopalnych; apeluje do EBI, aby dążył do zdobycia pozycji lidera w dziedzinie działań związanych z klimatem oraz zwiększył inwestycje w sektorze odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej, a także by uznał powyższy cel za priorytet w ramach przeglądu kryteriów udzielania pożyczek w dziedzinie energetyki;

23. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje rolę EBI w emisji obligacji „odpowiedzialnych środowiskowo” (lub 4,29 mld EUR w porównaniu z 3,8 mld EUR w 2016 r.), nawiązującą do zaangażowania banku w działania na rzecz klimatu poprzez zwiększenie inwestycji w efektywność energetyczną i w niewielkie projekty w dziedzinie energii odnawialnej, o zwiększonym oddziaływaniu lokalnym i regionalnym;

24. jest zdania, że EBI powinien nadal zwiększać swoją rolę we wspieraniu zrównoważonego rozwoju oraz że działania w dziedzinie klimatu powinny koncentrować się głównie na czystym transporcie, wytwarzaniu energii, ograniczeniu zużycia energii (na ogrzewanie, transport i produkcję), czystej produkcji przemysłowej oraz zrównoważonym rolnictwie, oczyszczaniu i dostawach wody oraz na transformacji w dziedzinie środowiska w ogóle;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

25. przypomina, że MŚP stanowią trzon gospodarki europejskiej i dlatego apeluje do EBI o zarządzenie brakowi dostępu MŚP do kredytów poprzez ulepszenie istniejących programów takich jak europejski instrument mikrofinansowy Progress, oraz przez zwiększenie przydzielanych na nie środków; sugeruje ustanowienie bardziej proaktywnych wymogów w zakresie polityki dotyczącej MŚP oraz mikroprzedsiębiorstw dla banków pośredniczących wydatkujących środki EBI;

26. podkreśla, że EBI, udzielając wsparcia unijnym przedsiębiorstwom za granicą, powinien w odpowiednim stopniu uwzględniać strategię handlową UE, w tym obowiązujące i przyszłe umowy w zakresie wolnego handlu, usług oraz inwestycji; w ramach tych zadań EBI powinien mieć na uwadze w sposób szczególny potrzeby internacjonalizacji europejskich małych i średnich przedsiębiorstw;

27. przypomina, że część ogólnej działalności pożyczkowej EBI dotyczy operacji poza granicami UE; zauważa, że konieczne jest zapewnienie ścisłej koordynacji i komplementarności zewnętrznej działalności pożyczkowej EBI z planem inwestycji zewnętrznych UE;

28. dostrzega starania EBI na rzecz przyczynienia się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i rozwiązania globalnych problemów związanych z migracją, w tym przez uruchomienie obligacji „odpowiedzialnych środowiskowo” na finansowanie osiągnięcia 17 celów zrównoważonego rozwoju ONZ;

Wyniki operacji finansowych EBI

29. z zadowoleniem odnotowuje opinię Komitetu Kontroli i Audytu, że sprawozdania finansowe przyjęte przez Radę Dyrektorów EBI przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji finansowej Banku na dzień 31 grudnia 2017 r. oraz wyników jego operacji finansowych i przepływów pieniężnych za 2017 r. zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;

30. w kontekście sprawozdania rocznego EBI ponownie wnioskuje jednak, aby EBI prezentował bardziej kompleksowe, szczegółowe i zharmonizowane sprawozdanie roczne z działalności oraz znacznie poprawił sposób prezentowania informacji przez uwzględnienie szczegółowych i wiarygodnych zestawień zatwierdzonych, podpisanych i uruchomionych inwestycji za dany rok oraz wykorzystywanych źródeł finansowania (zasoby własne, EFIS, programy zarządzane centralnie przez UE itp.), a także informacji dotyczących beneficjentów (państw członkowskich, sektora publicznego lub prywatnego, pośredników lub bezpośrednich odbiorców), wspieranych sektorów i wyników ocen ex post;

31. dostrzega wolumen nowych działań specjalnych podpisanych przez Bank w 2017 r. odpowiadających projektom o wyższym profilu ryzyka, o wartości 18,0 mld EUR (w 2016 r. wartość ta wynosiła 13,1 mld EUR), z czego 2,7 mld EUR na własne ryzyko EBI, a pozostałe 15,3 mld EUR było objęte portfelem ograniczenia ryzyka kredytowego;

32. zauważa przedstawione w sprawozdaniu wyniki 26 projektów ukończonych w 2017 r. poza UE, wobec których ocena za pomocą ram pomiaru wyników (REM) w odniesieniu do zewnętrznych interwencji umożliwia ewaluację nie tylko wyników spodziewanych, ale także osiągniętych; wskazuje jednak, że jeżeli chodzi o działania wewnątrz UE, przedstawiane są informacje dotyczące wyłącznie potencjalnego wpływu i oczekiwanych wyników nowych operacji podpisanych w 2017 r., na podstawie narzędzia oceny opartej na trzech filarach (3PA); ponawia apel do Banku o uwzględnienie informacji o wynikach ukończonych projektów wewnątrz UE i dostosowanie w tym celu narzędzia 3PA, jeżeli zajdzie taka konieczność;

33. wyraża przekonanie, że istnieje potrzeba uszczegółowienia kryteriów weryfikacji poziomu dodatkowości EBI w celu lepszego zorientowania finansowania, uniknięcia podwójnego ukierunkowania oraz poszukiwania wszystkich możliwych synergii, gdziekolwiek jest to możliwe;

34. zachęca do wspierania kultury wyników w EBI poprzez stopniowe ulepszenia, w szczególności przez zawężenie przekrojowych wskaźników wydajności dotyczących wpływu głównych operacji EBI;

35. zachęca EBI do regularnego przedkładania dowodów na zrównoważenie wyników, skutków i rezultatów za pomocą odpowiednich i aktualnych wskaźników; uważa, że poprawa przydatności i adekwatności wskaźników w tablicy wyników stanowi klucz nie tylko do pokazania zakresu rezultatów i oddziaływań, lecz również do znalezienia zawsze skuteczniejszych sposobów interwencji;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

36. jest zdania, że poza skutecznym poziomem inwestycji zachodzi potrzeba pracy nad trwałością, tj. zdolnością projektu do długotrwałego utrzymania korzyści w postaci środowiskowej, finansowej, gospodarczej lub społecznej (bezpośrednich lub pośrednich) po zakończeniu projektu;

37. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia przez EBI polityki wyłączającej zatwierdzonej w grudniu 2017 r. oraz wzywa do ścisłego stosowania tego instrumentu, tak aby wyłączyć z finansowania przez EBI klientów zaangażowanych w korupcję lub nadużycia;

Rozwój EFIS

38. zauważa, że z końcem 2017 r. Grupa EBI (EBI i EFI) podpisała 606 operacji w ramach EFIS na łączną kwotę finansowania wynoszącą 37,4 mld EUR i należy spodziewać się, że operacje te uruchomią inwestycje o wartości 207,3 mld EUR we wszystkich 28 państwach członkowskich, realizujące wszystkie cele określone w rozporządzeniu EFIS, z rozłożeniem na następujące główne sektory: 30 % na MŚP, 24 % na BIZ, 21 % na sektor energii, 10 % na obszar cyfrowy, 8 % na transport, 4 % na infrastrukturę społeczną oraz 4 % na środowisko i zasobooszczędność; wzywa EBI do zminimalizowania inwestycji w sektory i projekty wysokoemisyjne oraz do zwiększenia udziału inwestycji na rzecz poprawy stanu środowiska i zasobooszczędności;

39. zwraca uwagę, że od 31 grudnia 2017 r., w ramach obszaru infrastruktury i innowacji (IIW) EBI podpisał 278 operacji na łączną kwotę finansowania wynoszącą 27,4 mld EUR, co do których oczekuje się, że uruchomią inwestycje o wartości 131,4 mld EUR w 27 państwach członkowskich, a w ramach obszaru MŚP (SMEW) EFI podpisał operacje z 305 pośrednikami finansowymi, na łączną kwotę finansowania EFI wynoszącą prawie 10 mld EUR, co do których oczekuje się, że uruchomią inwestycje o wartości 76 mld EUR we wszystkich 28 państwach członkowskich UE; zauważa, że do końca roku 2017 łącznie 135 785 przedsiębiorstw już otrzymało finansowanie z EFIS w ramach SMEW i udało się utworzyć lub wesprzeć utworzenie 1,5 mln miejsc pracy;

40. przypomina, że rzeczywistą wartość inwestycji uruchomionych przez EFIS można zmierzyć dopiero na końcu okresu inwestowania, mając na uwadze, że szacowany globalny efekt mnożnikowy 606 transakcji zatwierdzonych i podpisanych w ramach EFIS na koniec 2017 r. wynosi 13,53x, czyli nieznacznie poniżej wstępnego założenia i celu 15x, przyjętego przy wprowadzaniu EFIS; zwraca uwagę, że informacje o uzyskaniu mnożników porównawczych są aktualnie rozpowszechniane wśród służb EBI i zaleca, by informacje te zostały zebrane w osobnym dokumencie;

41. zauważa, że nie doszło do uruchomienia gwarancji z budżetu Unii w związku z działaniami, w przypadku których nie wywiązano się z zobowiązań;

42. zwraca uwagę, że przekroczono ustalone przez radę kierowniczą EFIS indykatywne limity koncentracji geograficznej wymagające, by na koniec okresu inwestowania udział inwestycji IIW (pod względem podpisanych operacji) w dowolnych trzech państwach członkowskich łącznie nie przekraczał 45 % całego portfela inwestycji EFIS – ponieważ na dzień 31 grudnia 2017 r. trzy państwa członkowskie o największej liczbie podpisanych operacji (Francja, Włochy i Hiszpania) osiągnęły łącznie około 47 % całości portfela; wskazuje, że wciąż istnieje pole do poprawy, jeżeli chodzi o rozszerzenie rozdziału terytorialnego środków EFIS, przy jednoczesnym szerszym rozpowszechnianiu możliwości inwestycyjnych;

43. odnotowuje przeprowadzoną ocenę EFIS i poczynione w niej ustalenia, że operacje związane z działaniami specjalnymi EFIS i poza EFIS mają podobne profile ryzyka, a połączenie EFIS, funduszy ESI i dotacji w ramach instrumentu „Łącząc Europę” pozostaje ograniczone, natomiast istnieje ryzyko, że EFIS wyprze instrumenty finansowe funduszy ESI; oczekuje, że podczas wdrażania EFIS 2.0 wyeliminowane zostaną niedociągnięcia i zagrożenia stwierdzone podczas oceny EFIS;

44. z zadowoleniem przyjmuje poprawę przejrzystości za sprawą publikacji decyzji komitetu inwestycyjnego EFIS oraz dokumentów przyjmowanych przez radę kierowniczą wraz z protokołami posiedzeń;

45. zachęca do większej synergii między EFIS a krajowymi bankami prorozwojowymi, ponieważ koordynacja z krajowymi bankami prorozwojowymi jest działaniem o charakterze stałym, które może przyczynić się do poprawy skuteczności EFIS;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Prawa człowieka

46. wzywa EBI do ustanowienia strategii w dziedzinie praw człowieka oraz poprawy w zakresie należytej staranności na poziomie projektów w celu identyfikowania i eliminowania zagrożeń związanych z prawami człowieka we wszelkich swoich działaniach i przez cały okres realizacji projektów; ponadto wzywa EBI do ustanowienia skutecznego mechanizmu umożliwiającego obrońcom praw człowieka bezpieczne ostrzeganie banku o pogarszającym się stanie środowiska lub ryzyku konfliktu i działań odwetowych;

Poprawa przejrzystości i rozliczalności w dziedzinie ładu korporacyjnego i działalności EBI

47. odnotowuje zawarte w sprawozdaniu rocznym uwagi Komitetu Kontroli i Audytu adresowane do Rady Gubernatorów na 2017 r., dotyczące:

- a) istotności zapewnienia długoterminowej solidności i zrównoważoności finansowej EBI oraz utrzymania ratingu AAA w niepewnej sytuacji geopolitycznej, regulacyjnej, makroekonomicznej i dotyczącej polityki gospodarczej;
- b) potrzeby przeglądu i polepszenia środowiska wewnętrznej kontroli i zarządzania ryzykiem Grupy EBI w obliczu zmieniającej się skali i złożoności działalności Grupy EBI;
- c) potrzeby pełnego wdrożenia najlepszej praktyki bankowej, także w obszarach, gdzie wciąż wszechobecne są luki w zgodności z przepisami;
- d) potrzeby przeprowadzenia kompleksowego przeglądu, a następnie reorganizacji zatwierdzeń kredytów i powiązanych procesów decyzyjnych w EBI, ponieważ nie wydaje się, by proces oceny i zatwierdzenia kredytu i odpowiednie otoczenie kontrolne mogły odpowiadać bieżącym potrzebom biznesowym, a ponadto istnieją dowody wywierania presji na służby;

48. ubolewa wraz z Komitetem Kontroli i Audytu, że EBI nie poczynił jeszcze żadnych postępów na rzecz wyeliminowania obaw wyrażanych w trzech kolejnych latach (2015, 2016 i 2017) na temat dotychczasowego łączenia obowiązków w przypadku niektórych członków Komitetu Zarządzającego; w pełni zgadza się z zaleceniem Komitetu Kontroli i Audytu, że wszyscy członkowie Komitetu Zarządzającego EBI powinni móc działać obiektywnie, krytycznie i niezależnie, oraz że należy znieść niekonwencjonalne połączenia obowiązków, takie jak odpowiedzialność za nadzór zarówno w pierwszej, jak i drugiej linii działań obronnych;

49. w związku z powyższym zwraca się do EBI o poważne uwzględnienie tego zalecenia i zapewnienie przejrzystego podziału obowiązków na szczeblu Komitetu Zarządzającego; przyjmuje z zadowoleniem zainicjowaną reformę mającą na celu zmianę struktury zarządzania EBI;

50. wzywa EBI do wypełnienia istniejących luk w mających zastosowanie ramach najlepszej praktyki bankowej i oczekuje, że ramy te wejdą w pełni w życie w 2008 r., ponieważ ich wdrożenie uważa się za warunek wstępny zachowania kondycji i stabilności finansowej EBI;

51. wyraża zaniepokojenie konkluzją Komitetu Kontroli i Audytu, że gwałtownemu rozrostowi działalności EBI i zdolności związanej z realizacją EFIS, mandatów pod zarządem w imieniu osób trzecich oraz świadczenia usług doradczych, niekoniecznie towarzyszyło odpowiednie dostosowanie struktur lub procesów biznesowych; zwraca uwagę, że w 2017 r. Komitet Kontroli i Audytu podtrzymał pięć spośród zaleceń z lat 2015 i 2016, dotyczących kontroli wewnętrznej i otoczenia ryzyka; wzywa EBI do wdrożenia tych zaleceń w trybie priorytetowym oraz do zapewnienia, by procesy wewnętrzne, cyberbezpieczeństwo i zarządzanie ryzykiem odpowiadały nowym i rosnącym potrzebom i wyzwaniom Grupy EBI;

52. uważa, że EBI powinien zwiększyć przejrzystość swoich działań nie tylko wobec Parlamentu Europejskiego, ale również wobec upoważnionych instytucji państw członkowskich; uznaje za słuszne, że demokratyczni przedstawiciele powinni posiadać więcej informacji na temat działalności EBI;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

53. uważa, że istnieje pole do poprawy w dziedzinie przejrzystości, zarówno na szczeblu organów zarządzających, jak i operacyjnym; ponownie zwraca uwagę na potrzebę systematycznego ujawniania dokumentów w sprawie oceny opartej na trzech filarach oraz ram pomiaru wyników: zwraca się o przedstawienie jawnych informacji z protokołów posiedzeń Komitetu Zarządzającego i Rady Gubernatorów; z uznaniem odnotowuje, że w 2017 r. EBI zapoczątkował publikowanie protokołów z posiedzeń Rady Dyrektorów, oświadczenia dyrektorów o braku konfliktu interesów oraz niektórych informacji dotyczących projektów, mianowicie ocen oddziaływania na środowisko;

54. powtarza, że przejrzystość, należyta staranność oraz kontrola w toku realizacji polityk unijnych nie tylko prowadzi do wzmocnienia ogólnej odpowiedzialności i rozliczalności korporacyjnej EBI, z wyraźnym przeglądem rodzajów pośredników finansowych i beneficjentów końcowych w oparciu o dogłębną analizę due diligence oraz politykę „znaj swojego klienta”, lecz także przyczynia się do poprawy ogólnej skuteczności i trwałości finansowanych projektów;

55. ponawia swój apel do EBI o rozszerzenie zakresu publikowanych informacji na potrzeby projektów realizowanych przez pośredników o informacje o końcowych fazach projektów, które mogą umożliwić ocenę skutków gospodarczych i społecznych inwestycji Banku;

56. powtarza, że proces zarządzania powinien lepiej uwzględniać wyniki dialogu lub konsultacji z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego lub konkretne interesy bądź obawy podmiotów lokalnych i regionalnych, w dążeniu do ustanowienia bardziej świadomego i prawnie uzasadnionego demokratycznego procesu decyzyjnego;

57. wyraża zaniepokojenie, że Europejski Trybunał Obrachunkowy w swoim rocznym sprawozdaniu wykazał poważne braki dotyczące działalności Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, wskazując na nieprawidłowość polegającą na tym, że instytucje audytowe państw członkowskich miały obowiązek kontrolowania udzielania ulg dla MŚP, ale przepisy nie uprawniały ich do przeprowadzenia kontroli na miejscu;

58. odnotowuje, że spośród 30 projektów sprawdzonych przez Trybunał Obrachunkowy w przypadku pięciu podmiotów korzystających z ulg zatwierdzono kredyt bez potwierdzenia ich statusu MŚP; według Trybunału Obrachunkowego projekty te nie kwalifikowały się do wsparcia, a cztery inne kredyty w części lub w całości zostały wykorzystane do działalności niepodlegającej tego typu wsparciu;

59. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że problemy wykryte przez Trybunał Obrachunkowy teoretycznie można rozwiązać w drodze nowelizacji rozporządzenia finansowego; zwraca się do EBI, aby w następnym rocznym raporcie ustosunkowała się do kwestii nieściśłości przepisów oraz kwestii, czy nowe rozporządzenie finansowe w przyszłości umożliwi instytucjom audytowym państw członkowskich kontrolę na poziomie końcowych podmiotów korzystających ze wsparcia;

60. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia w styczniu 2017 r. przez Radę Dyrektorów podejścia przejściowego do polityki EBI wobec wadliwie uregulowanych, nieprzejrzystych i niechętnych współpracy jurysdykcji, ale oczekuje, że powinno ono prowadzić do zmiany tej polityki w celu ulepszenia podatkowej należytej staranności EBI w kontekście pożyczek zewnętrznych, wraz ze zmienionymi ramami grupy EBI dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

61. apeluje do EBI o przeprowadzenie odpowiedniej korporacyjnej analizy due diligence i analizy integralności w celu ustalenia prawdziwych właścicieli wszystkich swoich klientów i operacji, a także przedsiębiorstw będących beneficjentami końcowymi inwestycji EBI w fundusze kapitałowe; wzywa EBI do ujawnienia na swojej stronie internetowej danych dotyczących własności rzeczywistej swoich klientów, tak aby zwiększyć przejrzystość swoich operacji i pomóc w zapobieganiu korupcji i konfliktom interesów;

62. zgodnie z konkluzjami Rady przyjętymi w dniu 25 maja 2018 r. w sprawie standardowego zapewnienia dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych z państwami trzecimi, wzywa EBI do wzmocnienia powiązań między finansowaniem EBI a dobrym zarządzaniem w kwestiach podatkowych; uważa, że EBI powinien dalej przyczynić się do rozwoju najlepszych praktyk w zakresie uczciwego opodatkowania przez przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania; apeluje do EBI o przyjęcie odpowiedzialnej polityki podatkowej wykluczającej finansowanie przez EBI klientów uwikłanych w procedury unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania lub działających za pośrednictwem rajów podatkowych; apeluje do EBI o włączenie standardowych zapisów i klauzul dotyczących dobrego zarządzania w jego umowy ze wszystkimi wybranymi pośrednikami finansowymi;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

63. podkreśla, że zmienione upoważnienie EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich jasno określa, iż czarna lista UE jest wiążąca dla Banku, a operacje EBI nie mogą wspierać projektów mających związek z praniem pieniędzy, finansowaniem terroryzmu, unikaniem opodatkowania, oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania;

64. zauważa, że na koniec 2017 r. EBI prowadził dochodzenia w 136 sprawach o nadużycia, przy czym trzy najczęstsze zarzuty stanowią: oszustwo (53,7 %), korupcja (25,5 %) i zmowa (10,7 %);

65. zwraca uwagę, że fundusze EBI były wykorzystywane przez przedsiębiorstwa uwikłane w skandal dotyczący emisji, w szczególności przez przedsiębiorstwo Volkswagen, w związku z czym środki te mogły zostać wykorzystane do finansowania nieetycznej i nielegalnej działalności;

66. zwraca uwagę, że liczba nowych dopuszczalnych skarg wzrosła z 84 w 2016 r. do rekordowych 102 w 2017 r., a w 2017 r. rozpoznano łącznie 173 skargi; odnotowuje, że 38 skarg otrzymanych w 2017 r. dotyczy dwóch projektów inwestycyjnych EBI: rurociągu transadriatyckiego oraz drogi dojazdowej do portu w Mombasie (Kenia);

67. odnotowuje przegląd polityki EBI dotyczącej mechanizmu rozpatrywania skarg oraz włączenie przykładów wskazanych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich do definicji niewłaściwego administrowania, która obejmuje formy wadliwego lub nieudolnego administrowania, takie jak nieprawidłowości administracyjne, bezprawna dyskryminacja, nieuzasadnione odmowy udzielenia informacji, nadużywanie władzy i zbędna zwłoka; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu pozostałych wyników przeglądu;

68. ubolewa, że EBI nie uwzględnił obaw Parlamentu dotyczących przeglądu mechanizmu rozpatrywania skarg EBI, wyrażonych w ust. 86 rezolucji z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI za rok 2016; wyraża głębokie zaniepokojenie, że zatwierdzony zmieniony mechanizm rozpatrywania skarg stwarza poważne zagrożenie dla jego niezależności i przejrzystości jego dochodzeń i ustaleń; wzywa EBI do zapewnienia, aby kierownik wydziału mechanizmu rozpatrywania skarg EBI był w stanie podejmować wszelkie decyzje dotyczące dopuszczalności i kwalifikowalności skargi w sposób niezależny od innych służb, a procedury rekrutacji kandydatów na stanowisko kierownika wydziału mechanizmu rozpatrywania skarg były bardziej przejrzyste;

69. odnotowuje decyzję Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 23 maja 2018 r. w sprawie nr 1316/2016 TN dotyczącej zarzucanych uchybień w polityce przejrzystości Europejskiego Banku Inwestycyjnego i zwraca się do Banku o wprowadzenie zalecanych przez Rzecznika ulepszeń dotyczących zniesienia domniemania nieujawnienia dotyczącego dokumentów zgromadzonych i utworzonych podczas kontroli, dochodzeń i audytów, a także przeredagowania odpowiednich postanowień polityki EBI w zakresie przejrzystości dotyczących pożyczek udzielanych przez pośredników i terminów rozpatrywania wniosków o udzielenie informacji;

70. przypomina o potrzebie zaostrzenia norm dotyczących konfliktu interesów oraz jasnych, ścisłych i przejrzystych kryteriów, aby zapobiegać wszelkim formom wywierania wpływu lub przejawom braku obiektywizmu w mechanizmie udzielania pożyczek; ponownie stwierdza, że EBI musi niezwłocznie dokonać zmiany kodeksu postępowania w celu zapewnienia, by jego wiceprzewodniczący nie byli odpowiedzialni za operacje w państwach członkowskich pochodzenia, gdyż stanowi to zagrożenie dla niezależności tej instytucji; wzywa EBI do uwzględnienia zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i do zmiany kodeksu postępowania w celu lepszego zapobiegania konfliktom interesów w organach zarządzających EBI oraz potencjalnym problemom związanym z przepływem pracowników między sektorem publicznym a prywatnym;

71. oczekuje, że poddawana obecnie przeglądowi polityka EBI w zakresie ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia będzie ambitna i ustanowi wysokie standardy; wzywa EBI do uwzględnienia w ramach wspomnianego przeglądu zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne osoby zgłaszające przypadki naruszenia, a także do ustanowienia jasnych i wyraźnych procedur, harmonogramów i wytycznych, aby jak najlepiej ukierunkowywać działania osób zgłaszających przypadki naruszenia i chronić je przed odwetem;

Kontrola Parlamentu Europejskiego

72. popiera stanowisko Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którym Trybunał należy upoważnić do kontrolowania wszystkich operacji EBI, w tym tych, w których EBI wykorzystuje środki nieobjęte budżetem UE;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

73. wzywa Komisję Kontroli Budżetowej do organizowania corocznych warsztatów/wysłuchania w sprawie działalności i kontroli operacji EBI, aby zapewnić Parlamentowi dodatkowe istotne informacje wspomagające kontrolę EBI i jego operacji;

Działania następcze w wyniku zaleceń Parlamentu

74. ponawia apel do EBI o przedstawienie sprawozdania w sprawie aktualnej sytuacji i statusu wcześniejszych zaleceń wydanych przez Parlament w swoich corocznych rezolucjach, szczególnie w odniesieniu do:

- a) wpływu jego działalności kredytowej i uzyskanych rezultatów;
- b) zapobiegania konfliktom interesów w szczególności dotyczącym członków Komitetu Inwestycyjnego EFIS i Rady Dyrektorów EBI oraz zaostrzenia norm dotyczących konfliktu interesów w odpowiednim regulaminie, zwłaszcza regulaminie zarządu i Rady Dyrektorów;
- c) przejrzystości i ujawniania informacji w odniesieniu do roli pośredników i odbiorców końcowych w systemie zlecania wykonawstwa i podwykonawstwa w związku z zapobieganiem unikaniu opodatkowania, oszustwom i korupcji;

o

o o

75. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0037

Transgraniczne roszczenia o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych podczas konfliktów zbrojnych i wojen

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie transgranicznych roszczeń o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych podczas konfliktów zbrojnych i wojen (2017/2023(INI))

(2020/C 411/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję haską z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego i Protokół drugi do niej z marca 1999 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 1995 r. w sprawie zwrotu zagrabionego mienia społeczności żydowskiej ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 16 lipca 1998 r. w sprawie zwrotu mienia należącego do ofiar Holocaustu ⁽²⁾,
- uwzględniając pakiet środków przyjęty w grudniu 2016 r. w celu wzmocnienia zdolności UE do zwalczania finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, opierający się na zobowiązaniach podjętych w planie działania na rzecz zwalczania finansowania terroryzmu z dnia 2 lutego 2016 r. (COM(2016)0050), oraz uwzględniając swoją propozycję dotyczącą rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2017 r. w sprawie przywozu dóbr kultury (COM(2017)0375),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie niszczenia zabytków kultury przez ISIS/Daisz ⁽³⁾,
- uwzględniając konwencję UNIDROIT dotyczącą skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury z dnia 24 czerwca 1995 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/60/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 1 Protokołu 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 4,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2003 r. w sprawie ram prawnych dla swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym towarów, których własność może zostać zakwestionowana ⁽⁷⁾,
- uwzględniając ekspertyzę Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej z 2016 r. pt. „Transgraniczne roszczenia o zwrot dzieł sztuki zagrabionych w trakcie konfliktów zbrojnych i wojen oraz alternatywy dla procesów sądowych”,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 22.1.1996, s. 199.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 z 21.9.1998, s. 166.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 91 E z 15.4.2004, s. 500.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- uwzględniając Konwencję UNESCO z dnia 14 listopada 1970 r. dotyczącą środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury,
  - uwzględniając rezolucję Rady 14232/12 z dnia 4 października 2012 r. w sprawie utworzenia nieformalnej sieci organów ścigania i ekspertów właściwych w dziedzinie dóbr kultury (EU CULTNET),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0465/2018),
- A. mając na uwadze, że według Interpolu czarny rynek dzieł sztuki staje się równie lukratywny co sprzedaż narkotyków, broni i towarów podrobionych;
- B. mając na uwadze, że według oceny skutków wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie przywozu dóbr kultury od 80 % do 90 % światowej sprzedaży antyków dotyczy towarów z nielegalnego źródła;
- C. mając na uwadze, że dziedzictwo kulturowe stanowi jeden z podstawowych elementów cywilizacji z uwagi, na przykład, na jego symboliczną wartość i pamięć kulturową ludzkości; mając na uwadze, że walczące ugrupowania i podmioty terrorystyczne dokonały w ostatnich latach szeregu zbrodni przeciwko światowemu dziedzictwu kulturowemu na całym świecie, oraz mając na uwadze, że sprzedaje się i przywozi do UE cenne dzieła sztuki, rzeźby i przedmioty archeologiczne z niektórych państw nienależących do Unii, a zyski są prawdopodobnie wykorzystywane do finansowania działalności terrorystycznej; mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma zdecydowane zobowiązanie się do zwalczania nielegalnego handlu dobrami kultury, takimi jak dzieła zrabowane w czasie konfliktów zbrojnych i wojen w Libii, Syrii i Iraku; mając na uwadze, że dobra kultury mają istotne znaczenie kulturowe, artystyczne, historyczne i naukowe i muszą być chronione przed bezprawnym przywłaszczeniem i grabieżą;
- D. mając na uwadze, że wkrótce po zakończeniu II wojny światowej podjęto próby znalezienia i zwrotu zagrabionego mienia do jego kraju pochodzenia;
- E. mając na uwadze, że należy zapewnić zwrot nielegalnie zakupionych czy wydobytych lub pozyskanych przedmiotów zważywszy na zaangażowanie UE w sprawę sprawiedliwych procesów i odszkodowań dla ofiar, a także konstytucję UNESCO i konwencje w sprawie ochrony dziedzictwa;
- F. mając na uwadze, że w zasadach konferencji waszyngtońskiej na temat dzieł sztuki skonfiskowanych przez nazistów, na forum wileńskim oraz w Deklaracji Terezińskiej w sprawie mienia okresu Holocaustu i innych kwestii podkreślono znaczenie zapewnienia zwrotu poszczególnych nieruchomości; mając na uwadze, że szacunkowa liczba dzieł sztuki, które zostały zwrócone od czasu konferencji waszyngtońskiej, wynosi od 1 000 do 2 000 (!); mając na uwadze, że nie ma pełnego wykazu dzieł sztuki, które zostały zwrócone w ostatnich latach;
- G. mając na uwadze, że nadal nie odnaleziono dzieł sztuki i czekają one na powrót do swoich prawowitych właścicieli lub ich spadkobierców; mając na uwadze, że na konferencji waszyngtońskiej w 1998 r. Jonathan Petropoulos oszacował, że w całej Europie skradziono około 650 000 dzieł sztuki, natomiast Ronald Lauder stwierdził, że w tamtym czasie (1998 r.) wciąż nie odnaleziono 11 000 dzieł sztuki o wartości od 10 do 30 mld USD; mając na uwadze, że Konferencja Roszczeniowa – Światowa Organizacja ds. Restytucji Mienia Żydowskiego ogólnie odpowiada, że nie ma dokładnych danych szacunkowych: skradziono około 650 000 dzieł sztuki, z czego nadal nie odnaleziono prawdopodobnie 100 000;
- H. mając na uwadze, że strony sporu wciąż napotykają problemy prawne, z jednej strony ze względu na często bardzo specyficzny charakter ich roszczeń, a z drugiej strony z uwagi na wygaśnięcie powojennych przepisów dotyczących zwrotu majątku, zasadę nieretroakcji stosowaną do norm konwencjonalnych, brak definicji „zagrabionego dzieła sztuki”, przepisy o przedawnieniu roszczeń lub przepisy o nabyciu praw własności przez zasiedzenie oraz dobrej wierze;

(¹) Według Konferencji Roszczeniowej – Światowej Organizacji ds. Restytucji Mienia Żydowskiego „Looted Art and Cultural Property Initiative” (Inicjatywa w sprawie Zagrabionych Dzieł Sztuki i Dóbr Kultury).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- I. mając na uwadze, że roszczenia do zagrabionych dzieł sztuki i dóbr kultury są głównie zgłaszane na podstawie międzynarodowego prawa publicznego; mając na uwadze, że przepisy te muszą zostać uzupełnione silniejszymi przepisami międzynarodowego prawa prywatnego;
- J. mając na uwadze, że niewystarczająco rozwinięty wymiar prawa prywatnego, zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i europejskim, przyczynia się do braku pewności prawnej w sprawach dotyczących transgranicznych zwrotów zagrabionych dzieł sztuki i dóbr kultury, nie tylko odnośnie do zawartych transakcji dotyczących dzieł sztuki zagrabionych przez nazistów, ale również w stosunku do przyszłych przypadków;
- K. mając na uwadze, że nie istnieje prawodawstwo UE, które wyraźnie i kompleksowo regulowałoby roszczenia o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych podczas konfliktów zbrojnych przez osoby prywatne;
- L. mając na uwadze, że UNESCO – we współpracy z dużymi domami aukcyjnymi, muzeami i renomowanymi kolekcjonerami w Europie – prowadzi szeroko zakrojone badania dotyczące pochodzenia tych dzieł, aby móc je zwrócić prawowitym właścicielom;
- M. mając na uwadze, że w celu uzupełnienia bazy danych Interpolu dotyczącej skradzionego mienia Międzynarodowa Rada Muzeów publikuje od ponad dziesięć lat „czerwone listy” określające kategorie przedmiotów narażonych na nielegalny handel;
1. ubolewa, że do tej pory praktycznie nie podjęto działań następczych w związku z jego rezolucją w sprawie ram prawnych dla swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym towarów, których własność może zostać zakwestionowana; w rezolucji tej Parlament wezwał Komisję do przeprowadzenia analizy szeregu aspektów związanych z przepisami prawa cywilnego i procesowego, badaniami dotyczącymi pochodzenia, systemami katalogowania, alternatywnymi mechanizmami rozstrzygnięcia sporów i wartością utworzenia organu administracyjnego ds. koordynacji transgranicznej; uważa, że art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mógłby służyć jako podstawa prawna do przyznania Unii uprawnień do działania w tej dziedzinie;
  2. podkreśla, że grabież dzieł sztuki i innych dóbr kultury podczas konfliktów zbrojnych i wojen, a także w czasie pokoju, stanowi poważny i powszechnie występujący problem, którym należy się zająć zarówno w zakresie zapobiegania grabieży, jak i zwrotu zagrabionych dóbr, tak aby chronić dziedzictwo kulturowe i tożsamość społeczeństw, wspólnot, grup i osób oraz zapewniać ich integralność;
  3. zauważa, że na poziomie UE nie poświęcono wystarczającej uwagi kwestii zwrotu dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych, skradzionych lub nielegalnie pozyskanych m.in. podczas konfliktów zbrojnych, zwłaszcza w dziedzinie prawa prywatnego, międzynarodowego prawa prywatnego i postępowania cywilnego; wzywa Komisję, aby chroniła i wspierała transgraniczne roszczenia o zwrot dóbr kultury przemieszczonych i sprzeniewierzonych w wyniku sankcjonowanych przez państwo działań grabieżczych i zrabowanych podczas konfliktów zbrojnych oraz by zachęcała do występowania z takimi roszczeniami; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wydały zalecenia i wytyczne dotyczące zwiększania świadomości potrzeby wspierania instytucji krajowych w państwach członkowskich w odniesieniu do roszczeń o zwrot;
  4. podkreśla, że instytucje takie jak UNESCO czy Interpol wzywają do wzmocnienia ochrony dziedzictwa kulturowego i do zobowiązania państw do ustanowienia przepisów ułatwiających zwrot;
  5. wyraża ubolewanie, że nie istnieją wiarygodne dane statystyczne dotyczące dokładnej skali grabieży dóbr kultury i nielegalnego handlu nimi; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby opracowały wiarygodne statystyki dotyczące tej kwestii;
  6. wyraża zaniepokojenie faktem, że większość obecnych inicjatyw politycznych i ustawodawczych skupia się wyłącznie na prawie publicznym, administracyjnym lub karnym; podkreśla, że, aby ustanowić wszechstronne ramy regulacyjne, należy w większym stopniu brać pod uwagę prawo prywatne; wzywa właściwe organy, aby przyjęły odpowiednie kroki i inicjatywy, aby osiągnąć ten cel;
  7. uważa, że należy prowadzić dalsze badania, aby zyskać szerszą wiedzę na temat ukrytego obszaru nielegalnego handlu dobrami kultury i zdobyć lepsze informacje dotyczące jego skali, struktury i wielkości, tak jak ma to miejsce w ramach obecnie prowadzonego w Niemczech projektu ILLICID;
  8. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez niektóre państwa członkowskie faktu, że należy zająć się wyjątkowymi problemami związanymi z roszczeniami o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych, skradzionych lub nielegalnie pozyskanych podczas konfliktów zbrojnych i wojen w celu wypracowania rozwiązań prawnych zapewniających prawa własności osobom fizycznym, instytucjom państwowym i samorządowym oraz związkom wyznaniowym w nieuczciwy sposób pozbawionych należących do nich dzieł sztuki podczas konfliktów zbrojnych i wojen;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

9. podkreśla znaczenie zbiorowego podnoszenia świadomości w celu potępienia tych nielegalnych praktyk i przypomina, że każdy przedmiot odebrany właścicielowi to utracona na zawsze wartość historyczna i naukowa;

10. zauważa, że z perspektywy ponadnarodowej i globalnej wspieranie rozwoju uczciwych praktyk w handlu dziełami sztuki i ich zwrotu jest najskuteczniejszym sposobem przeciwdziałania przemytowi dóbr kultury i rozwijaniu się nielegalnego rynku dzieł sztuki oraz wspierania zwrotu, zarówno ze względu na ich zamierzone działanie zapobiegawcze, jak i założone oddziaływanie o charakterze przymusu i sankcji;

11. uważa, że aby stworzyć zestaw zasad umożliwiających skuteczne zapobieganie grabieży i przemytowi dzieł sztuki i dóbr kultury oraz osiągnąć w pełni przejrzysty, odpowiedzialnie zarządzany i etyczny światowy rynek dzieł sztuki, Komisja powinna dążyć do współpracy z państwami trzecimi z zamiarem ustanowienia owocnych partnerstw, przy uwzględnieniu w tym celu zasad określonych w Konwencji UNIDROIT z 1995 r. dotyczącej skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury;

12. uważa, że działania ustawodawcze UE, w tym wymiar międzynarodowego prawa prywatnego, byłyby odpowiednie tylko w odniesieniu do przyszłych transakcji;

13. uważa, że jeśli ma zostać ustanowiony odpowiedzialny i etyczny europejski rynek sztuki, nadszedł czas, aby położyć kres utrzymującym się przez lata zawiłościom i niuansom; w związku z tym wzywa Komisję, aby określiła środki prawa cywilnego w celu przezwyciężenia skomplikowanych problemów napotykanych przez strony prywatne ubiegające się o zwrot dzieł sztuki, które w rzeczywistości do nich należą; jednocześnie wzywa Komisję do opracowania nowych ram dyskusyjnych dla określenia najlepszych praktyk i rozwiązań obecnie i w przyszłości;

14. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie przywozu dóbr kultury oraz poprawki do wniosku przyjęte przez Parlament w dniu 25 października 2018 r. ⁽¹⁾; wciąż powtarza – w perspektywie globalnego zasięgu rynku dzieł sztuki i liczby przedmiotów znajdujących się w rękach prywatnych – potrzebę podejmowania dalszych wysiłków na rzecz transgranicznego zwrotu dzieł sztuki i dóbr kulturalnych zagrabionych podczas konfliktów zbrojnych i wojen; podkreśla, że badanie pochodzenia i współpraca europejska okazały się przydatne w identyfikacji i następującym po niej zwrocie zagrabionych przedmiotów, a w niektórych przypadkach zapobiegły finansowaniu grup terrorystycznych czy działań wojennych;

15. ubolewa, że ze względu na brak lub swobodę stosowania przepisów w zakresie badania pochodzenia i należytej staranności bądź z uwagi na ich różnice między państwami członkowskimi wielu transgranicznych roszczeń o zwrot dzieł sztuki nie udaje się rozpatrywać w sposób skuteczny i skoordynowany, co może sprzyjać grabieży i nielegalnemu handlowi oraz zachęcać do przemytu; zauważa, że w wyniku braku powszechnych standardów mająca zastosowanie procedura często pozostaje niejasna dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym muzeów, pośredników w handlu dziełami sztuki, kolekcjonerów dzieł sztuki, turystów i podróżnych; w związku z powyższym wzywa Komisję, aby zharmonizowała przepisy dotyczące badania pochodzenia oraz by włączyła pewne podstawowe zasady Konwencji UNIDROIT z 1995 r. dotyczącej skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury;

16. podkreśla, że istnieje pilna potrzeba aktywnego promowania systematycznego, niezależnego i wysokiej jakości badania pochodzenia, aby identyfikować zagrabione dzieła sztuki, ułatwiać ich zwrot prawowitym właścicielom, tworzyć w pełni przejrzysty, odpowiedzialnie zarządzany i etyczny rynek dzieł sztuki oraz by skutecznie zapobiegać grabieży i handlowi dziełami sztuki i kultury pochodzącymi z obszarów, na których toczą się konflikty zbrojne i wojny, oraz zniechęcać do tego procederu; zauważa możliwości, jakie oferują w tym względzie europejskie instrumenty finansowe; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania do organizowania i wspierania – na szczeblu unijnym i krajowym – specjalnych programów szkoleniowych w zakresie badań pochodzenia, aby umożliwić w szczególności podmiotom zaangażowanym w walkę z nielegalnym handlem dobrami kultury rozwijanie i pogłębianie wiedzy fachowej, w tym w ramach projektów transgranicznych;

17. uważa, że badanie pochodzenia jest ściśle związane z obowiązkiem należytej staranności mającym zastosowanie podczas nabywania dzieł sztuki i ma duże znaczenie dla wszystkich podmiotów na rynku sztuki, ponieważ nabywanie kradzionych dzieł sztuki – świadomie lub wskutek zaniedbania – podlega karze zgodnie z określonymi przepisami krajowymi;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0418.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

18. uważa, że należy bezwzględnie zadbać o stworzenie obszernego wykazu wszystkich dóbr kultury, w tym żydowskich dóbr kultury zrabowanych przez nazistów i ich sojuszników, od czasu ich zagrabienia do dnia dzisiejszego; wzywa Komisję, aby wspierała system katalogowania, który będzie wykorzystywany również przez podmioty publiczne i prywatne kolekcje dzieł sztuki do gromadzenia danych dotyczących zrabowanych, skradzionych lub nielegalnie pozyskanych dóbr kultury i dokładnego statusu istniejących roszczeń; wzywa Komisję, aby wspierała projekty w zakresie cyfryzacji, w ramach których stworzono by cyfrowe bazy danych lub połączono istniejące dla ułatwienia wymiany takich danych i wyników badań pochodzenia;

19. uznaje, że aby umożliwić prawidłowe badanie pochodzenia, potrzebne jest stworzenie dokumentacji pisemnej lub jak najbardziej szczegółowego rejestru transakcji; wzywa Komisję, aby aktywnie wspierała przygotowywanie wspólnych wytycznych dotyczących tego rodzaju rejestrów oraz by przyjęła odpowiednie środki w celu zachęcenia państw członkowskich do wprowadzenia ogólnego wymogu prowadzenia rejestru transakcji dla osób pracujących zawodowo na rynku dzieł sztuki oraz, bardziej ogólnie, do przystąpienia do Konwencji UNIDROIT z 1995 r. dotyczącej skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury;

20. wzywa Komisję, aby propagowała i finansowo wspierała działania w zakresie badania pochodzenia w całej Unii; sugeruje, aby Komisja zorganizowała forum dyskusyjne w celu wymiany najlepszych praktyk i znalezienia najlepszych rozwiązań na chwilę obecną i na przyszłość;

21. wzywa Komisję, by – z myślą o przewyżczeniu istniejących przeszkód prawnych – rozważyła stworzenie konkretnego alternatywnego mechanizmu rozstrzygania sporów mającego zastosowanie w przypadkach roszczeń o zwrot zagrabionych dzieł sztuki i dóbr kultury, takiego jak hybrydowa forma arbitrażu i mediacji; podkreśla znaczenie jasnych standardów oraz przejrzystych i neutralnych procedur;

22. zauważa, że przepisy o przedawnieniu często stwarzają trudności skarżącym w sprawach dotyczących zwrotu; wzywa Komisję, aby dokonała oceny tej kwestii i wypracowała właściwą równowagę w odniesieniu do okresu przedawnienia roszczeń o zwrot zagrabionych dzieł sztuki, w tym przez nazistów, przy czym należy uwzględnić zarówno ochronę interesów ofiar grabieży i kradzieży, jak i interesów rynku; uważa, że przykładem może być amerykańska ustawa o odzyskiwaniu dzieł sztuki odebranych ich właścicielom w czasie Holocaustu;

23. wzywa Komisję, aby rozważyła podjęcie działań ustawodawczych mających na celu wzmocnienie systemu prawnego – w oparciu o narzędzia międzynarodowego prawa prywatnego – w zakresie transgranicznych roszczeń o zwrot dzieł sztuki i dóbr kultury zagrabionych w trakcie konfliktów zbrojnych i wojen;

24. wzywa odnośne instytucje UE, aby zachęcały państwa członkowskie do dzielenia się informacjami na temat obecnie stosowanych praktyk w zakresie kontroli pochodzenia dóbr kultury oraz do zacieśnienia współpracy w celu zharmonizowania środków kontroli i procedur administracyjnych mających na celu określenie pochodzenia dóbr kultury;

25. wskazuje na brak koordynacji na szczeblu państw członkowskich odnośnie do interpretacji pojęcia „należytej staranności”; wzywa Komisję, aby wyjaśniła pojęcie „należytej staranności” w odniesieniu do dobrej wiary; jako przykład wskazuje art. 16 szwajcarskiej federalnej ustawy o międzynarodowym transferze dóbr kultury, który zakazuje handlowcom i prowadzącym aukcje dokonywania transakcji w odniesieniu do dzieł sztuki, jeśli mają jakiegokolwiek wątpliwości co do pochodzenia przedmiotu; zwraca uwagę na fakt, że zgodnie z tą ustawą ciężar dowodu jest częściowo przenoszony na sprzedawcę; posiadacz dzieła sztuki nie może jednak powoływać się na zasadę dobrej wiary, jeżeli nie jest w stanie udowodnić, że w momencie nabycia zwrócił on należyłą uwagę na pochodzenie przedmiotu; wzywa Komisję, aby przyjęła środki, których celem jest informowanie rynku dzieł sztuki, a także potencjalnych nabywców dzieł o znaczeniu badania pochodzenia, zważywszy na fakt, że badanie to jest powiązane z obowiązkiem zachowania należytej staranności;

26. wzywa Komisję, aby opracowała wspólne zasady dotyczące dostępu do publicznych lub prywatnych archiwów zawierających informacje na temat identyfikacji i lokalizacji mienia oraz by dokonała szczegółowego przeglądu istniejących baz danych dóbr kultury, a także aby zbadała możliwość utworzenia centralnej bazy metadanych, która zawierałaby wszystkie dostępne informacje, byłaby regularnie aktualizowana i dostępna dla wszystkich właściwych podmiotów; uważa, że na podstawie tej centralnej bazy metadanych powinien należeć opracować wspólny system katalogowania wykorzystujący znormalizowane symbole identyfikacyjne; w związku z tym wzywa Komisję, aby wspierała wprowadzenie symboli identyfikacyjnych opracowanych i rozpowszechnianych przez Międzynarodową Radę Muzeów i inne organizacje jako wspólnego standardu dla całego rynku wewnętrznego; zauważa, że taka baza danych powinna być połączona z bazą skradzionych dzieł sztuki Interpolu i regularnie aktualizowana;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

27. uważa, że utworzenie rejestru dokumentacji lub rejestru transakcji dotyczących dóbr kultury mogłyby być kolejnym przydatnym uzupełnieniem wyżej wymienionej bazy danych dla umożliwienia dokładniejszego i bardziej poprawnego badania pochodzenia; wzywa Komisję, aby przyjęła odpowiednie środki na rzecz zachęcenia państw członkowskich do wprowadzenia ogólnego wymogu prowadzenia rejestrów dokumentacji lub transakcji dla podmiotów działających na rynku dzieł sztuki oraz, bardziej ogólnie, do przystąpienia do Konwencji UNIDROIT z 1995 r. dotyczącej skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury;
28. uważa, że centralna baza danych powinna działać w oparciu o wspólny system katalogowania, dzięki któremu można zidentyfikować przedmiot w znormalizowany sposób (na podstawie cech takich jak materiał, technika, wymiary, napisy, tytuł, temat, data lub okres itp.)
29. wzywa Komisję do określenia wspólnych zasad dotyczących ustalania własności lub tytułu własności, a także przepisów dotyczących przedawnienia i standardów dowodu oraz pojęcia grabieży i sztuki przy uwzględnieniu regulacji obowiązujących w tym zakresie w państwach członkowskich;
30. wzywa państwa członkowskie i kraje kandydujące do podjęcia wszelkich niezbędnych wysiłków w celu przyjęcia środków mających na celu stworzenie mechanizmów sprzyjających zwrotowi mienia, o którym mowa w niniejszej rezolucji, jak też do uwzględniania faktu, że zwrot dzieł sztuki zrabowanych, skradzionych lub nielegalnie pozyskanych w trakcie zbrodni przeciwko ludzkości prawowitym właścicielom występującym z roszczeniem leży w interesie ogólnym zgodnie z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
31. podkreśla, że aby stworzyć zestaw zasad umożliwiających skuteczne zapobieganie grabieży i przemytowi dzieł sztuki i dóbr kultury oraz by stworzyć w pełni przejrzysty, odpowiedzialny, odpowiedzialnie zarządzany i etyczny światowy rynek dzieł sztuki, Komisja powinna dążyć do współpracy z państwami trzecimi i zawiązać owocne partnerstwa sprzyjające zwrotowi mienia, o którym mowa w niniejszej rezolucji, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasad określonych w Konwencji UNIDROIT z 1995 r. dotyczącej skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury oraz art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
32. przypomina, że kształcenie promuje poszanowanie dzieł sztuki i innych dóbr kultury i uznanie dla nich jako symboli dziedzictwa kulturowego, dlatego też odgrywa istotną rolę w zapobieganiu grabieży i nielegalnemu handlowi dobrami kultury oraz w zniechęcaniu do takich działań; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zachęcały do działań edukacyjnych i podnoszących świadomość w tym zakresie, także w kontekstach pozaformalnych i nieformalnych, oraz by je wspierały;
33. wzywa Komisję i wszystkie właściwe organy, aby podjęły działania, których celem jest informowanie zarówno rynku dzieł sztuki, jak i potencjalnych nabywców o znaczeniu badania pochodzenia, zważywszy na fakt, że badanie to jest powiązane z obowiązkiem dochowania należytej staranności;
34. przypomina, że w celu przeciwdziałania nielegalnemu handlowi dobrami kultury niezbędna jest ścisła współpraca policji i służb celnych na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
35. popiera pogląd, że transgraniczne procedury zwrotu zagrabionych, skradzionych i nielegalnie pozyskanych dzieł sztuki i dóbr kultury oraz aktywne promowanie badania pochodzenia należy rozpatrywać w kontekście inicjatywy Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018; w związku z tym wzywa Komisję i powołaną przez nią grupę roboczą do uwzględnienia tego punktu w planie prac szczegółowo określającym działania w ramach Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018;
36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0042

Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (2018/2056(INI))

(2020/C 411/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/7/UE (COM(2016)0534) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2016)0278),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie strategii jednolitego rynku ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2016 r. w sprawie dostępu do finansowania dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i zwiększenia różnorodności finansowania MŚP w unii rynków kapitałowych ⁽³⁾,
  - uwzględniając szczegółową analizę zatytułowaną „Directive 2011/7/EU on late payments in commercial transactions: European Implementation Assessment” („Dyrektywa 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – europejska ocena wdrożenia”), opublikowaną w lipcu 2018 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Analiz Parlamentarnych,
  - uwzględniając sprawozdanie „European Payment Report” opublikowane przez firmę Intrum,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0456/2018),
- A. mając na uwadze, że płatności stanowią krwiobieg gospodarczy, a w stabilnym i skutecznym otoczeniu biznesowym terminowe regulowanie płatności pozwala przedsiębiorstwom terminowo spłacać zobowiązania, rozwijać się, inwestować, tworzyć miejsca pracy i generować szerszy zakrojony wzrost gospodarczy, co ogólnie przekłada się na korzyści dla całej gospodarki europejskiej;
- B. mając na uwadze, że większość towarów i usług jest dostarczana i zapewniana na rynku wewnętrznym między podmiotami gospodarczymi lub między podmiotami gospodarczymi a organami publicznymi w oparciu o odroczenie płatności w ramach systemu, w którym dostawca podaje klientowi termin płatności faktury zgodnie z ustaleniami między stronami, zgodnie z terminem określonym na fakturze dostawcy lub zgodnie z terminem określonym w stosownych przepisach prawnych;
- C. mając na uwadze, że dokonywanie płatności z opóźnieniem jest notoryczną szkodliwą praktyką, która ma negatywny wpływ na rozwój europejskich przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, które nie mogą spodziewać się strumieni płynności w przypadku opóźnień w płatnościach;
- D. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa szczególnie odczuwają konsekwencje zwłoki w płatnościach, co negatywnie wpływa na ich płynność, komplikuje zarządzanie finansami i oddziałuje na ich konkurencyjność i rentowność;
- E. mając na uwadze, że duże przedsiębiorstwa dysponują większymi niż MŚP środkami zapewniającymi ochronę przed opóźnieniami w płatnościach, np. w postaci przedpłat, ocen wiarygodności kredytowej, windykacji, gwarancji bankowych lub ubezpieczenia kredytu, a także mogą mieć większe możliwości korzystania z globalnego środowiska niskich stóp procentowych w celu zwiększenia inwestycji i poprawy pozycji negocjacyjnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 112.

⁽³⁾ Dz.U. C 204 z 13.6.2018, s. 153.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- F. mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą 2011/7/UE („dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach”) na organach publicznych spoczywa „szczególna odpowiedzialność”⁽¹⁾ w zakresie wspierania otoczenia biznesowego sprzyjającego terminowym płatnościom;
- G. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach przewiduje między innymi terminy płatności w transakcjach między przedsiębiorstwami oraz w transakcjach między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, automatyczne uprawnienie do odsetek za opóźnienia w płatnościach, kwotę co najmniej 40 EUR należną jako rekompensata za koszty odzyskiwania należności oraz ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach w wysokości co najmniej punktów procentowych ponad stopę referencyjną Europejskiego Banku Centralnego;
- H. mając na uwadze, że pomimo ogólnego skrócenia średniej długości terminu płatności w następstwie przyjęcia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, w transakcjach między przedsiębiorstwami 6 na 10 przedsiębiorstw w UE nadal otrzymuje płatności po terminie uzgodnionym w umowie;
- I. mając na uwadze, że na tle przedsiębiorstw innej wielkości MŚP są najbardziej skłonne akceptować dłuższe lub nieuczciwe terminy płatności lub terminy takie będą z największym prawdopodobieństwem narzucane MŚP przez większe przedsiębiorstwa ze względu na nierównowagę sił negocjacyjnych i obawę przed naruszeniem stosunków handlowych i utratą przyszłego kontraktu;
- J. mając na uwadze, że według Barometru Praktyk Płatniczych Atradius 95 % MŚP donosi, że w Europie otrzymuje płatności z opóźnieniem, co stanowi odsetek wyższy niż w przypadku dużych przedsiębiorstw i pozwala stwierdzić, że MŚP mają tendencję do płacenia szybciej niż duże przedsiębiorstwa, ale same otrzymują płatności później;
- K. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach dotyczą wszystkich sektorów gospodarki, ale są szczególnie rozpowszechnione w tych z przewagą MŚP w łańcuchu wartości (np. budownictwo, usługi komunalne i transport, usługi profesjonalne, produkcja, żywność i napoje, IT/telekomunikacja);
- L. mając na uwadze, że nadal co czwarte bankructwo w UE jest spowodowane opóźnieniami w płatnościach;
- M. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach powodują powstawanie dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw, które muszą poświęcać swoje zasoby na ściganie nieterminowych płatników lub płacić odsetki od kredytu zaciągniętego, by móc kontynuować działalność;
- N. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach lub obawa przed otrzymaniem płatności z opóźnieniem są nadal jedną z głównych przeszkód ograniczających uczestnictwo MŚP w zamówieniach publicznych;
- O. mając na uwadze, że skrócenie opóźnień w płatnościach o jeden dzień pozwala zmniejszyć koszty finansowe o 158 mln EUR, a uzyskane w ten sposób dodatkowe środki pieniężne mogą wspomóc utworzenie 6,5 mln dodatkowych miejsc pracy w Europie;
- P. mając na uwadze, że Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko czterem państwom członkowskim (Grecji, Słowacji, Hiszpanii i Włochom) z powodu niedostatecznego stosowania dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach i wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Włochom;
- Q. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie uruchomiły inicjatywy mające na celu rozpowszechnienie kultury terminowych płatności dzięki kodeksom postępowania w zakresie terminowego dokonywania płatności, dobrowolnemu zaangażowaniu na szczeblu sektorowym lub uzyskaniu większych synergii z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych;
- R. mając na uwadze, że sprawozdanie Komisji z 2016 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach wykazało po pierwsze, że jakkolwiek przedsiębiorstwa są świadome swoich praw wynikających z dyrektywy, to jednak nie oznacza to, iż z tych praw korzystały, oraz po drugie, że skuteczne stosowanie tej dyrektywy wydaje się być ograniczane głównie przez brak wspólnego systemu monitorowania średnich terminów płatności, niejasność niektórych kluczowych pojęć dyrektywy oraz nierównowagę rynkową między większymi i mniejszymi przedsiębiorstwami;

⁽¹⁾ Motyw 6 dyrektywy 2011/7/UE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- S. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach są wieloaspektowym, złożonym problemem powodowanym przez czynniki horyzontalne występujące powszechnie we wszystkich sektorach i rodzajach transakcji (takie jak problemy z przepływem środków pieniężnych, brak równowagi sił między przedsiębiorstwami i zróżnicowanie wielkości przedsiębiorstw, struktura łańcucha dostaw, niewydolność administracyjna, słaby dostęp do kredytu, brak wiedzy na temat zarządzania fakturami i wierzycelnościami) oraz przez wpływ czynników zewnętrznych (tj. sytuacja gospodarcza i kultura korporacyjna w danym kraju), dlatego nie można wyodrębnić jednego rozwiązania wszystkich problemów;
- T. mając na uwadze, że wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw żywności (COM(2018)0173) zawiera przepisy dotyczące opóźnień w płatnościach za łatwo psujące się towary oraz wyznaczenia przez państwa członkowskie organu zajmującego się egzekwowaniem prawa w celu monitorowania zgodności z przepisami;
- U. mając na uwadze, że problemy prowadzące do opóźnień w płatnościach należy rozwiązać przez łączne zastosowanie środków prawnych i dobrowolnych, z ukierunkowanymi interwencjami z udziałem Komisji, państw członkowskich i stowarzyszeń przedsiębiorców; mając na uwadze, że takie połączenie obejmowałoby środki zapobiegawcze służące rozwiązywaniu problemów powstałych przed dokonaniem transakcji oraz rozwiązania naprawcze dotyczące problemów po zakończeniu transakcji; mając na uwadze, że wszelkie interwencje, zarówno regulacyjne, jak i dobrowolne, powinny uwzględniać specyfikę danego sektora gospodarki;

Poprawa zachowań płatniczych w UE dzięki połączeniu środków prawnych i dobrowolnych

1. uważa, że zarówno dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, jak i krajowe przepisy w tym zakresie powinny być lepiej, czyli szybciej i skuteczniej egzekwowane przez przestrzeganie maksymalnych terminów płatności faktur oraz za pośrednictwem środków mających na celu udoskonalenie przepisów dotyczących warunków płatności i zniechęcenie do nieuczciwych praktyk; zauważa, że środki te można kategoryzować zgodnie z ich charakterem (prawne lub dobrowolne), zakresem (horyzontalne lub sektorowe) i celem (zapobiegawcze, zaradcze lub prowadzące do zmiany kultury korporacyjnej); uważa, że jednocześnie obowiązujące w niektórych państwach członkowskich przepisy i działania w sprawie naruszeń rozpoczęły proces zmiany kultury administracji publicznej w całej UE polegającej na ogólnym spadku liczby opóźnień w płatnościach;
2. jest zdania, że nie istnieje jedno uniwersalne podejście do rozwiązania problemu opóźnień w płatnościach, ponieważ w niektórych sektorach B2B dłuższe terminy płatności, które jednak nie naruszają postanowień dyrektywy 2011/7/UE, mogą czasem odpowiadać potrzebom przedsiębiorstw przy uwzględnieniu specyfiki każdego sektora; podkreśla jednak, że należy dążyć do przechodzenia w kierunku 30-dniowych terminów płatności i że terminy płatności przekraczające 60 dni, jak dopuszcza to dyrektywa 2011/7/UE, to luka pozwalająca uzgadniać długie terminy, które mogą okazać się szkodliwe dla samych firm, zwłaszcza dla MŚP, przy jednoczesnym poszanowaniu swobody zawierania umów między przedsiębiorstwami na rynku; podkreśla, że należy zawsze dbać o to, aby małe podmioty gospodarcze miały takie same szanse jak przedsiębiorstwa o dominującej pozycji;

Środki zapobiegawcze

3. uważa, że państwa członkowskie powinny ustanowić bardziej rygorystyczne terminy płatności; zauważa, że niektóre państwa członkowskie skróciły standardowy termin płatności do 30 dni, podczas gdy tylko kilka państw członkowskich wprowadziło maksymalne terminy płatności, od których strony nie mogą odstąpić; zauważa ponadto, że na szczeblu sektorowym powszechniejsze jest wprowadzanie maksymalnych terminów płatności; uważa, że przepisy ustanawiające bardziej rygorystyczne terminy płatności byłyby w pewnym stopniu skuteczne w ograniczaniu ich długości, a jeśli byłyby egzekwowane, pozwoliłyby osiągnąć równe szanse dla dużych i małych przedsiębiorstw; wskazuje w związku z tym, że bardziej jednolity i uproszczony zestaw przepisów pomógłby wyjaśnić, czego mogą oczekiwać wierzyciele i dłużnicy w przypadku opóźnień w płatnościach, a tym samym poprawiłby przewidywalność ich działalności gospodarczej;
4. uważa, że zwiększenie przejrzystości w dziedzinie zachowań płatniczych może zniechęcić do opóźnień w płatnościach; jest zdania, że dostęp do tych informacji może na podmioty publiczne i przedsiębiorstwa działać jak zachęta do poprawy ich zachowań płatniczych i dotrzymywania zobowiązań finansowych; zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły różne możliwe formy obowiązkowej publikacji informacji na temat zachowań płatniczych, takie jak bazy danych czy rejestry, zarówno dla sektora prywatnego, jak i publicznego;
5. zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły ustanowienie obowiązkowych systemów dostarczających informacji na temat pozytywnych zachowań płatniczych („wyróżnienie i rozgłos”) i promowały kulturę terminowych płatności w stosunkach biznesowych, między innymi ze względu na to, iż wykazano, że regulowanie płatności w terminie jest mądrą strategią biznesową, ponieważ odpowiedzialni płatnicy mają szansę na wynegocjowanie lepszej oferty i mogą polegać na wiarygodnych dostawcach; zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła badanie na temat istniejących krajowych systemów dostarczających informacji na temat pozytywnych zachowań płatniczych („wyróżnienie i rozgłos”) wśród przedsiębiorstw i organów publicznych oraz sprawdziła wykonalność ustanowienia na szczeblu UE wspólnych kryteriów dla takich systemów;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

6. podkreśla znaczenie przekazywania większej ilości informacji i wiedzy przedsiębiorcom, w szczególności MŚP, w zakresie zarządzania wierzytelnościami i fakturami; przypomina, że skuteczne zarządzanie wierzytelnościami powoduje skrócenie średniego czasu oczekiwania na wpływ należności i dlatego pozwala utrzymać optymalny przepływ środków pieniężnych, zmniejszając ryzyko niewykonania zobowiązań i zwiększając potencjał wzrostu; uważa, że urzędnicy organów publicznych powinni także zostać przeszkoleni oraz że edukacja i wsparcie mogą również zwiększyć prawdopodobieństwo skorzystania przez MŚP z środków zaradczych przewidzianych w dyrektywie w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach; zauważa, że MŚP często niestety nie mają zdolności do inwestowania w szkolenia i że obecnie nie ma ani na szczeblu UE, ani na szczeblu krajowym żadnych programów podnoszenia poziomu wiedzy przedsiębiorstw na temat zarządzania wierzytelnościami i fakturami; jest zdania, że należy w miarę możliwości przeznaczyć więcej funduszy UE na edukację finansową MŚP, dlatego wzywa organy państw członkowskich do zintensyfikowania działań na rzecz zapewniania MŚP dalszych szkoleń na temat zarządzania wierzytelnościami; uważa ponadto, że szkolenia i wsparcie powinny obejmować również wytyczne dotyczące odzyskiwania zaległych płatności w transakcjach transgranicznych i w związku z tym zwraca się do Komisji, aby nadal umieszczała te wytyczne oraz inne przydatne informacje – na przykład o prawach i narzędziach, z jakich mogą korzystać przedsiębiorcy w stosunku do dłużników – na portalu informacyjnym „Twoja Europa” i udzielała wsparcia przedsiębiorstwom za pośrednictwem Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości;

Środki zaradcze

7. wzywa państwa członkowskie i stowarzyszenia przedsiębiorców, aby rozważyły uruchomienie, dla wszystkich przedsiębiorstw, krajowych i regionalnych bezpłatnych usług mediacyjnych z zachowaniem poufności (mediacja, postępowanie pojednawcze, arbitraż i rozstrzygnięcie), które służyłyby – jako alternatywa dla postępowań sądowych – rozstrzygnięciu sporów dotyczących płatności i utrzymywaniu stosunków handlowych, a także edukowaniu przedsiębiorstw na temat ich praw i środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach; podkreśla, że takie usługi mediacyjne byłyby szczególnie przydatne dla MŚP, które często nie dysponują wystarczającymi środkami finansowymi na prowadzenie sporów sądowych, w związku z czym rezygnują z dochodzenia swoich praw; apeluje ponadto do państw członkowskich, aby dokładnie rozważyły możliwość finansowania ze środków publicznych niezależnych rzeczników praw obywatelskich odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzeń w sporach dotyczących opóźnień w płatnościach i braku płatności, wspieranie małych przedsiębiorstw w rozwiązywaniu sporów dotyczących opóźnień w płatnościach i braku płatności, doradzanie w zakresie działań, jakie należy podejmować w przypadku zaległości płatniczych, oraz zalecanie rozwiązań, zwłaszcza dla MŚP; apeluje do państw członkowskich i Komisji, aby zapewniły skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach o dochodzenie wierzytelności w transakcjach transgranicznych;

8. wzywa państwa członkowskie do egzekwowania przepisów krajowych oraz zachęcania do stosowania ściślejszych środków kontroli i do ich poprawy, na przykład w dużych przedsiębiorstwach, oraz do nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji administracyjnych, aby przyczynić się w ten sposób do poprawy zachowań płatniczych; jest zdania, że bezpośrednia interwencja organów publicznych, jako organów egzekwujących sankcje administracyjne, może pozwolić przezwyciężyć „czynnik strachu” i spowodować zwolnienie wierzycieli z odpowiedzialności za podjęcie działań przeciwko dłużnikom dzięki egzekwowaniu prawa bezpośrednio przez te organy, podejmujące działania uznaniowo przeciwko przedsiębiorstwom stosującym złe praktyki płatnicze; uważa, że wysokość sankcji administracyjnych i ich łączny charakter mogą zniechęcić przedsiębiorstwa do spóźniania się z płatnościami, i podkreśla, że sankcje te powinny być stosowane progresywnie w zależności od przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwo;

9. zwraca uwagę, że mimo przyjęcia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w lutym 2011 r. i mimo nowego mechanizmu ochrony przedsiębiorców wprowadzonego ostatnio w niektórych państwach członkowskich tysiące MŚP i przedsiębiorstw rozpoczynających działalność w Europie co roku ogłasza bankructwo, czekając na opłacenie ich faktur, także przez krajowe organy publiczne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia obowiązkowych form dostatecznych rekompensat, takich jak wyrównania, czy innych środków wspierających, jak np. fundusze gwarancyjne dla MŚP i faktoring dla przedsiębiorstw, którym należą się pieniądze od organu publicznego, tak aby nie musiały one bankrutować z tego powodu;

10. podkreśla, że należy zapewnić możliwość kompensowania zobowiązań przedsiębiorstw z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych wszelkimi należnościami od organów publicznych;

11. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia funduszy gwarancyjnych dla MŚP na zabezpieczenie zobowiązań względem banków ze strony MŚP, którym należą się pieniądze od organów publicznych;

12. z dużym zaniepokojeniem odnotowuje sytuację w niektórych państwach członkowskich, w których organy publiczne znacznie spóźniały się z płatnościami za towary dostarczone lub usługi wykonane przez przedsiębiorstwa (zwłaszcza w sektorze zdrowia), włączały do umów na dostawy klauzule dotyczące zakazu cesji i uniemożliwiały dostawcom (na mocy prawa) dochodzenie ich roszczeń w sądzie, doprowadzając te przedsiębiorstwa do ogromnych trudności finansowych czy nawet bankructwa; uważa, że w celu wsparcia przedsiębiorstw, których zarządzanie finansami jest utrudnione z powodu opóźnień w regulowaniu płatności przez organy publiczne, państwa członkowskie powinny wprowadzić szybsze i skuteczniejsze procedury zwrotu podatku VAT i ściągania wierzytelności, zwłaszcza dla MŚP;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

13. zwraca uwagę, że kodeksy i karty postępowania w zakresie terminowego dokonywania płatności oraz środki z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wraz z audytem wewnętrznym i wewnętrznymi kryteriami egzekwowania przyczyniają się do tworzenia kultury odpowiedzialnych zachowań płatniczych i zapewnienia uczciwych relacji i zaufania między przedsiębiorstwami;

14. jest zdania, że niektóre pojęcia zawarte w dyrektywie, takie jak wyrażenie „rażąco nieuczciwe” w odniesieniu do terminów płatności w warunkach umowy i praktykach handlowych, oraz początek i koniec umownego terminu płatności Komisja powinna doprecyzować, wydając odpowiednie wytyczne; odnotowuje również kształtujące się orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące wykładni niektórych pojęć dyrektywy (tj. „przedsiębiorstwo”, „transakcja handlowa” i „rażąco nieuczciwe” w sprawach C-256/15 i C-555/14);

15. uważa, że należy zapobiegać niestosowaniu się przez sektor publiczny do przepisów dotyczących terminów płatności określonych w dyrektywie; wzywa zatem państwa członkowskie i Komisję o podjęcie w świetle najnowszego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (sprawa C-555/14) niezbędnych kroków w celu dopilnowania, aby organy publiczne terminowo regulowały należności wobec swoich dostawców i aby wierzycielom automatycznie wypłacano ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach oraz rekompensaty w przypadku opóźnień w płatnościach bez konieczności wszczynania postępowań w sprawie zaległych płatności, i wzywa Komisję do zaproponowania automatycznego obliczania odsetek;

16. podkreśla, że szybkie dokonywanie płatności jest niezwykle ważne dla przetrwania i rozwoju przedsiębiorstw, w szczególności MŚP; zauważa, że technologie finansowe i cyfrowe rewolucjonizują metody i szybkość dokonywania płatności; oczekuje zatem gwałtownego zwiększenia udziału fakturowania elektronicznego i stopniowego zastępowania tradycyjnych metod płatności bardziej nowoczesnymi (np. finansowanie łańcucha dostaw, faktoring itp.), tak aby wierzyciel mógł otrzymać płatność od razu po wystawieniu faktury;

17. z dużym zainteresowaniem odnotowuje wprowadzenie w niektórych państwach członkowskich procedur, które są stosowane w przypadku opóźnień w płatnościach ze strony organów publicznych i zgodnie z którymi rząd centralny może wydać ostrzeżenie organowi władz lokalnych, jeżeli nie zapłaci on dostawcom w terminie, a ponadto w przypadku utrzymujących się opóźnień w płatnościach istnieje możliwość uregulowania płatności za towary i usługi bezpośrednio przez rząd centralny, czemu towarzyszy zawieszenie przydziału środków dla budżetu organu lokalnego niedotrzymującego terminów płatności; uważa, że taki system, łączący rzetelny monitoring terminowości regulowania płatności przez organy publiczne z planem skutecznego przekazywania spraw na wyższy szczebel, szeroko zakomunikowanym po jego wdrożeniu, wydaje się przynosić wyniki, które zasługują na dalszą analizę, i powinien być przekazywany państwu członkowskim jako przykład dobrej praktyki;

18. z zaniepokojeniem odnotowuje wnioski ze sprawozdania Komisji, w których stwierdzono, że głównym powodem niewykonywania przez przedsiębiorstwa ich praw jako wierzycieli przysługujących im na mocy dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach jest obawa przed naruszeniem dobrych stosunków handlowych; uważa w związku z tym, że należy podjąć działania w celu ułatwienia MŚP wykonywania praw przyznanych na mocy dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach; w tym kontekście wzywa do dalszego zbadania możliwości, zgodnie z art. 7 ust. 5 dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, aby organizacje oficjalnie reprezentujące przedsiębiorstwa wносиły sprawy do sądów państw członkowskich z powodu rażąco nieuczciwych warunków umownych lub praktyk;

19. pochwala niektóre inicjatywy na szczeblu sektorowym w niektórych państwach członkowskich, w ramach których uczestniczące przedsiębiorstwa sformułowały zobowiązanie określające konkretne kroki, jakie podejmą w celu zapewnienia, aby ich mniejsi dostawcy otrzymywali szybciej płatności za dostarczone produkty lub wykonane usługi; zauważa, że ujawnianie przedsiębiorców płacących w terminie, a z drugiej strony piętnowanie dłużników („wyróżnienie i rozgłos”) może przynieść zamierzone rezultaty poprzez samoregulację na poziomie sektorowym oraz zapewnić znaczące wsparcie dla MŚP;

20. podkreśla znaczenie zamówień publicznych jako sposobu na poprawę funkcjonowania jednolitego rynku; wzywa do rozważenia zwiększenia synergii dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, a zwłaszcza możliwości podjęcia przez instytucje zamawiające działań pozwalających wykluczyć nieuczciwych wykonawców z udziału w przyszłych postępowaniach o udzielenie zamówienia, jeżeli ich podwykonawcy nie otrzymali w terminie zapłaty od głównego wykonawcy, gdy jest on do tego zobowiązany (dyrektywa w sprawie zamówień publicznych)⁽¹⁾, szerszego wykorzystania w określonych przypadkach możliwości przekazania płatności bezpośrednio podwykonawcy, którą przewidziano w art. 71 ust. 3 dyrektywy w sprawie zamówień publicznych, oraz uwzględnienia zachowań płatniczych wobec podwykonawców jako jednego z kryteriów oceny zdolności finansowej potencjalnych wykonawców w zamówieniach publicznych; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie przejrzystości i śledzenia płatności dokonywanych przez organy publiczne na rzecz wykonawców i podwykonawców oraz płatności dokonywanych przez wykonawcę na rzecz jego podwykonawców lub dostawców;

⁽¹⁾ Art. 57 ust. 4 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Wnioski i zalecenia

21. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności w zakresie realizacji płatności przez administrację publiczną i do udoskonalenia przepisów zapewniających prawidłowe wdrożenie wszystkich części dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, również przez usunięcie wszelkich krajowych przepisów prawa, regulacji lub praktyk umownych stosowanych przez sektor publiczny i sprzecznych z celami dyrektywy, takich jak zakaz egzekucji i przenoszenia w odniesieniu do wiarytelności sektora publicznego; przypomina zarazem, że Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, by zapewnić całkowitą i odpowiednią realizację istniejących zobowiązań;

22. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania „zdecydowanej zmiany w kierunku kultury szybkich płatności”⁽¹⁾ przez podjęcie najbardziej odpowiednich środków, w tym przygotowania wytycznych w sprawie najlepszych praktyk i, w koniecznych i stosownych przypadkach, projektów ustawodawczych, z uwzględnieniem wyżej wymienionych propozycji i z myślą o stworzeniu wiarygodnego otoczenia biznesowego dla przedsiębiorstw oraz kultury terminowych płatności;

23. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia procedur płatności i podkreśla przy tym w szczególności, że procedury weryfikacji służące sprawdzaniu faktur lub zgodności towarów i usług ze specyfikacjami umownymi nie powinny być wykorzystywane do sztucznego wydłużania terminów płatności, powodującego przekroczenie maksymalnych terminów nałożonych na mocy dyrektywy;

24. przypomina państwom członkowskim i Komisji, że terminowość płatności stanowi nadrzędny warunek stabilności działalności gospodarczej i że jako taka powinna zostać włączona do wszystkich inicjatyw politycznych i projektów ustawodawczych mających wpływ na przedsiębiorstwa (np. społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw, przedsiębiorstwa typu start-up i relacje między platformami a przedsiębiorstwami);

25. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby wykorzystały profesjonalne publikacje, kampanie promocyjne lub wszelkie inne instrumenty w celu podnoszenia świadomości na temat środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych;

26. wzywa Komisję do ułatwiania i promowania dostępu europejskich przedsiębiorców do odpowiednich linii finansowania;

o

o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

⁽¹⁾ Motyw 12 dyrektywy 2011/7/UE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0043

Sprawozdanie roczne z działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania z działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (2018/2161(INI))**

(2020/C 411/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie z działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za 2017 r. zatytułowane „Wpływ na przyszłość”,
  - uwzględniając sprawozdanie finansowe za 2017 r. i sprawozdanie statystyczne za 2017 r. EBI,
  - uwzględniając sprawozdanie EBI z 2018 r. zatytułowane „Operacje EBI w Unii Europejskiej 2017: Wyniki i wpływ”,
  - uwzględniając sprawozdanie EBI z 2018 r. zatytułowane „EBI poza Unią Europejską – 2017: Finansowanie o zasięgu globalnym”,
  - uwzględniając sprawozdanie w sprawie zrównoważonego rozwoju Grupy EBI 2017,
  - uwzględniając art. 15, 126, 175, 177, 208, 209, 271, 308 i 309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz załączony do niego protokół nr 5 w sprawie statutu EBI,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
  - uwzględniając dokument EBI zatytułowany „EIB Policy towards weakly regulated, non-transparent and uncooperative jurisdictions” [Polityka EBI wobec jurysdykcji nieprzejrzystych, niechętnych współpracy, niewystarczająco regulowanych], opublikowany 15 grudnia 2010 r., oraz dodatek do polityki wobec jurysdykcji niechętnych współpracy opublikowany 8 kwietnia 2014 r.,
  - uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, a także Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0415/2018),
- A. mając na uwadze, że głównym celem EBI jest zapewnienie długoterminowego finansowania i wiedzy fachowej na potrzeby projektów oraz stymulowanie dodatkowych inwestycji, aby pomóc w osiągnięciu celów UE;
- B. mając na uwadze, że EBI to jedyny bank, którego właścicielem są państwa członkowskie UE i który reprezentuje ich interesy;
- C. mając na uwadze, że EBI jest uważany za ramię finansowe UE i główną instytucję wspierającą inwestycje publiczne i prywatne w całej UE, przy czym ponad 90 % pożyczek EBI udzielane jest w Unii;
- D. mając na uwadze, że działalność EBI w zakresie udzielania pożyczek jest finansowana głównie poprzez emisję obligacji na międzynarodowych rynkach kapitałowych;
- E. mając na uwadze, że roczny program finansowania EBI wynosi około 60 miliardów EUR;
- F. mając na uwadze, że 33 % (2017) i 37 % (2016) obligacji EBI zostało wyemitowanych w USD;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- G. mając na uwadze, że obligacje EBI mają najwyższą jakość kredytową, a EBI posiada rating AAA przyznany przez trzy główne agencje ratingowe, między innymi ze względu na fakt, że jest własnością państw członkowskich i prowadzi konserwatywne zarządzanie ryzykiem, co skutkuje solidnym portfelem pożyczek, w którym jedynie 0,3 % to pożyczki zagrożone;
- H. mając na uwadze, że instrumenty finansowe i gwarancje budżetowe mogłyby zwiększyć wpływ budżetu UE;
- I. mając na uwadze, że EBI jest naturalnym partnerem UE we wdrażaniu instrumentów finansowych w ścisłej współpracy z krajowymi, regionalnymi lub wielostronnymi instytucjami finansowymi;
- J. mając na uwadze, że EBI odgrywa również ważną rolę poza UE poprzez swoją zewnętrzną działalność pożyczkową jako największy na świecie wielostronny kredytobiorca i kredytodawca;
- K. mając na uwadze, że EBI nadal wzmacnia integrację europejską, a od początku kryzysu finansowego w 2008 r. jego rola stała się jeszcze bardziej istotna;
- L. mając na uwadze, że priorytety EBI określone w operacyjnym planie działań na lata 2017-2019 koncentrują się na celach strategii „Europa 2020” w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu w obszarach energii, transportu i mobilności, zdrowia, rozwoju infrastruktury wiejskiej i wsparcia dla przedsiębiorstw rolnych, małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw o średniej kapitalizacji, ochrony środowiska i innowacji;
- M. mając na uwadze, że grupa EBI powinna utrzymywać wysoką zdolność kredytową jako podstawowy składnik jej modelu biznesowego, jak również wysokiej jakości, solidny portfel aktywów z rozsądnymi projektami inwestycyjnymi w ramach Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych (EFIS) i wszystkich instrumentów finansowych znajdujących się w jej portfelu;

Osiągnięcia EBI w ciągu ostatnich 60 lat

1. gratuluje EBI 60 lat udanych operacji, podczas których EBI zainwestował 1,1 bln EUR i sfinansował 11 800 projektów w 160 krajach jako największy na świecie wielostronny kredytobiorca i kredytodawca;
2. przyjmuje do wiadomości fakt, że pożyczki udzielane przez grupę EBI w ramach UE zatwierdzone w latach 2015–2016 wspiera inwestycje na kwotę 544 mld EUR, zwiększą PKB o 2,3 % i stworzą 2,25 mln miejsc pracy do roku 2020; wzywa EBI do dalszego intensyfikowania działań na rzecz długoterminowego i zrównoważonego wzrostu;
3. podkreśla możliwości EBI w zakresie kształtowania rynków zgodnie z celami polityki UE; uznaje zdolność EBI do dokonywania inwestycji antycyklicznych na rzecz rozwiązania problemu zacoferania i recesji wynikającego z kryzysu finansowego i trudności MŚP i innowacyjnych projektów do finansowania;
4. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa EBI jako bank UE będący jedyną międzynarodową instytucją finansową, która w całości należy do państw członkowskich UE i w pełni kieruje się polityką i standardami UE;
5. wzywa do rozwijania działalności doradczej EBI oraz zajęcia się, wraz z Komisją, państwami członkowskimi i krajowymi oficjalnymi prorozwojowymi instytucjami finansowymi, systemowymi niedociągnięciami, które uniemożliwiają niektórym regionom lub krajom pełne korzystanie z działalności finansowej EBI;
6. podkreśla, że 700 000 MŚP ma skorzystać z lepszego dostępu do finansowania oraz zauważa, że według szacunków Departamentu Gospodarki EBI i Wspólnego Centrum Badawczego Komisji operacje EFSI przyczyniły się już do stworzenia ponad 750 000 miejsc pracy, przy czym liczba ta ma wzrosnąć do 1,4 mln do 2020 r., oraz że plan Junckera przyczynił się już do wzrostu PKB UE o 0,6 %, a do 2020 r. ma przyczynić się do wzrostu o 1,3 %;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

7. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez EBI Inicjatywy na rzecz budowania odporności, która ma na celu wspieranie krajów Bałkanów Zachodnich i krajów południowego sąsiedztwa UE w podejmowaniu wyzwań związanych z nielegalną migracją i przymusowym wysiedlaniem; apeluje o większe środki na potrzeby tej inicjatywy oraz o większe zaangażowanie EBI w tych regionach w celu wspierania akcji humanitarnych, tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i rozwoju infrastruktury; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie pierwszych projektów w ramach Europejskiego planu inwestycji zewnętrznych (EEIP) w Afryce i oczekuje, że EBI będzie odgrywać w nim ważniejszą rolę;
8. zwraca uwagę, że tylko w 2017 r. zatwierdzono rekordową liczbę 901 projektów, z czego ponad 78 mld EUR na innowacje, środowisko, infrastrukturę oraz małe i średnie przedsiębiorstwa;
9. podkreśla działalność EBI na rzecz spójności gospodarczej i społecznej, obejmującą zapewnienie finansowania wynoszącego ponad 200 mld EUR dla regionów w ciągu ostatnich 10 lat;

Uwagi ogólne

10. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez EBI w celu lepszego mierzenia wpływu jego inwestycji w porównaniu z dostarczaniem danych dotyczących finansowania wyłącznie w ujęciu ilościowym;
11. przypomina, że EBI zareagował na kryzys znacznym rozszerzeniem swojej działalności; uważa, że odgrywa pozytywną rolę w ograniczaniu negatywnej luki inwestycyjnej; wzywa EBI do zwrócenia szczególnej uwagi na ryzyko wypierania prywatnych inwestycji w obecnym okresie normalizacji warunków gospodarczych;
12. podkreśla, że działalność EBI miała kluczowe znaczenie dla naprawienia sytuacji po kryzysie i podniesienia poziomów inwestycji, które nadal są nierówne w poszczególnych państwach członkowskich i regionach, a także w poszczególnych sektorach; wzywa EBI do dalszego inwestowania w państwach członkowskich z myślą o ich ożywieniu gospodarczym; podkreśla, że szczególny nacisk należy położyć na finansowanie w sektorach innowacji i infrastruktury, w których luka inwestycyjna jest szczególnie dotkliwa;
13. zauważa, że prawie jedna trzecia funduszy EBI jest denominowana w USD, co naraża bank na potencjalne sankcje ze strony USA; zwraca się do EBI o stopniowe zmniejszanie finansowania w dolarach;
14. zauważa, że EBI podlega corocznej kontroli przez Europejski Trybunał Obrachunkowy; odnotowuje debatę na temat możliwości wprowadzenia nadzoru operacji kredytowych EBI przez EBC; ostrzega, że może to mieć istotny wpływ na charakter, funkcjonowanie i zarządzanie EBI;

Innowacje i umiejętności

15. uznaje, że EBI nadaje priorytet innowacjom i umiejętnościom w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i zapewnienia długoterminowej konkurencyjności Europy, udzieliwszy w 2017 r. pożyczek w wysokości 13,9 mld EUR m. in. na 7,4 mln szybkich łączycy cyfrowych oraz instalację 36,8 mln inteligentnych liczników;

Środowisko i zrównoważony rozwój

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2017 r. EBI pożyczył 16,6 mld EUR na projekty wspierające projekty finansujące jego cele polityki środowiskowej w dziedzinie ochrony środowiska, energii odnawialnej, efektywności energetycznej, różnorodności biologicznej, czystego powietrza, czystej wody, gospodarki wodnej i gospodarki odpadami oraz zrównoważonego transportu, a także że zobowiązał się do udzielania pożyczek na działania związane z klimatem w wysokości przekraczającej 25 % łącznej kwoty pożyczek we wszystkich obszarach polityki publicznej, przekraczając pierwotne zobowiązanie o 3,2 %;
17. zwraca uwagę na przewodnią rolę, jaką powinny odgrywać instytucje UE w zapewnianiu zrównoważonego charakteru finansowania; uznaje status EBI jako największego na świecie emitenta zielonych obligacji oraz fakt, że obligacje te oferują inwestorom przejrzyste powiązanie z projektami dotyczącymi energii odnawialnej i efektywności energetycznej

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

korzystającymi z wpływów z zielonych obligacji EBI, gdyż opierają się na systemie sprawozdawczości EBI dotyczącym korzyści klimatycznych z projektów, w tym wskaźnikach oddziaływania, takich jak emisje gazów cieplarnianych, których uniknięto, bezwzględne poziomy emisji, zaoszczędzone zużycie energii i dodatkowa zainstalowana moc;

18. w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje pierwszą emisję obligacji zrównoważonego rozwoju w wysokości 500 mln EUR przeznaczoną na projekty o dużym oddziaływaniu wspierające cele zrównoważonego rozwoju ONZ, przy jednoczesnym zapewnieniu zaufania inwestorów odpowiedzialnych społecznie dzięki rygorystycznym standardom przejrzystości i standardom rynkowym;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EBI osiągnął wynoszący 25 % cel finansowania działań związanych z klimatem; z niepokojem zauważa natomiast, że Komisja nie osiągnęła celu 20 %;

20. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie inicjatywy inteligentnego finansowania na rzecz inteligentnych budynków, której celem jest zwiększenie atrakcyjności inwestycji w projekty związane z efektywnością energetyczną budynków mieszkalnych wśród inwestorów prywatnych poprzez inteligentne wykorzystanie unijnych dotacji jako gwarancji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EBI zaczął niedawno inwestować w mieszkalnictwo socjalne;

21. zaleca EBI przyjęcie strategii energetycznej w pełni zgodnej z celem porozumienia paryskiego przy uwzględnieniu dowodów z badań i zaleceń zawartych w sprawozdaniu Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) na temat skutku globalnego ocieplenia o 1,5 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i powiązanych ścieżek redukcji emisji gazów cieplarnianych na świecie w kontekście wzmocnienia globalnej reakcji na zagrożenie zmianą klimatu, zrównoważonego rozwoju i wysiłków na rzecz likwidacji ubóstwa;

22. wzywa EBI do utrzymania kredytów na rzecz celów europejskiej polityki energetycznej;

23. wzywa EBI do dalszego wzmocnienia projektów związanych ze zmianą klimatu i ochroną środowiska, zważywszy że UE jest jednym z sygnatariuszy porozumienia paryskiego, i przypomina o zobowiązaniu podjętym przez UE do zmniejszenia emisji o co najmniej 40 % do 2030 r.;

24. podkreśla znaczenie, jakie finansowanie przez EBI ma dla rozwoju zdolności wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych i dla poprawy efektywności energetycznej w sektorach takich jak przemysł i transport;

25. apeluje do EBI o współpracę z małymi uczestnikami rynku i lokalnymi spółdzielniami w celu zainicjowania łączenia projektów na małą skalę w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, umożliwiając tym samym zakwalifikowanie się do przyznania dofinansowania przez EBI;

Infrastruktura

26. podkreśla wsparcie EBI na rzecz bezpiecznej i wydajnej infrastruktury dostaw energii, transportu i obszarów miejskich, wyrażone poprzez podpisanie umów kredytowych o wartości 18 mld EUR, by wesprzeć cel polityki infrastrukturalnej EBI, oraz zapewnienie w 2017 r. ponad 22 mld EUR kredytów dla obszarów miejskich;

27. wzywa EBI do utrzymania kredytów na rzecz celów europejskiej polityki energetycznej;

MŚP i spółki o średniej kapitalizacji

28. z zadowoleniem przyjmuje silne wsparcie grupy EBI dla MŚP i spółek o średniej kapitalizacji inwestycjami łącznej wartości wynoszącej 29,6 mld EUR, co miało pozytywny wpływ na 287 000 przedsiębiorstw zatrudniających 3,9 mln osób;

29. przypomina, że według EBI duże przedsiębiorstwa dwukrotnie częściej niż MŚP są innowatorami, a innowacyjne młode przedsiębiorstwa są o 50 % bardziej narażone na ograniczony dostęp do kredytów niż inne przedsiębiorstwa; wzywa EBI do wspierania mniejszych przedsiębiorstw o mniejszych pożyczkach, aby wywrzeć większy wpływ na szerszy przekrój europejskiej gospodarki;

30. biorąc pod uwagę główną rolę MŚP uważa, że strategia EBI dotycząca MŚP powinna obejmować wzmocnienie zdolności administracyjnych i doradczych banku, aby zapewniać informacje i wsparcie techniczne dla MŚP w odniesieniu do rozwoju i ubiegania się o finansowanie;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje dziesięć norm określonych w podręczniku praktyk środowiskowych i społecznych EBI, które służą jako warunek wstępny udziału w operacjach kredytowych EBI, w tym w obszarach zapobiegania zanieczyszczeniom i ich ograniczania, różnorodności biologicznej i ekosystemów, norm związanych z klimatem, dziedzictwa kulturowego, przymusowego przesiedlenia, praw i interesów grup szczególnie narażonych, norm pracy, norm bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zdrowia publicznego, bezpieczeństwa i ochrony pracy, a także zaangażowania zainteresowanych stron;

Rozliczalność, przejrzystość i komunikacja

32. wzywa EBI i zainteresowane strony do rozważenia reform potrzebnych do zapewnienia demokratyzacji jego zarządzania, większej przejrzystości i zrównoważonego charakteru prowadzonych operacji;

33. wzywa EBI do zwiększenia wysiłków w dziedzinie komunikacji; uważa, że kluczowe jest zaangażowanie obywateli UE w celu lepszego wyjaśnienia celu polityki; uważa w tym kontekście, że należy rozpocząć analizę w celu zwiększenia możliwości finansowych EBI, między innymi jako sposób konkretnego zilustrowania wkładu UE w codzienne życie swoich obywateli;

34. z zaniepokojeniem odnotowuje stały wzrost ogólnych wydatków administracyjnych, spowodowany głównie wzrostem kosztów związanych z personelem; ostrzega przed ryzykiem dalszego wzrostu wskaźnika kosztów do dochodów dla bazy kapitałowej EBI; zwraca się do EBI o utrzymanie dyscypliny kosztowej i efektywnej i optymalnej struktury zarządzania oraz o zapewnienie, by nie ewoluowała ona w kierunku obciążającej struktury zarządzania;

35. z zadowoleniem przyjmuje poprawę przejrzystości EBI przejawiającą się w publikacji protokołów Rady Dyrektorów i tabeli wskaźników dla projektów wspieranych przez gwarancję EFIS i uzasadnienia niezależnego komitetu inwestycyjnego dla swojej decyzji, zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem w sprawie EFIS; rozumie, że bank nie może ujawniać szczególnie chronionych informacji handlowych;

36. przypomina, że polityka przejrzystości grupy EBI opiera się na założeniu ujawniania informacji i powszechnego dostępu do jej dokumentów oraz informacji; apeluje, aby EBI jeszcze zwiększył przejrzystość, np. przez publikowanie szczegółowych protokołów oraz udzielenie dostępu do informacji zarówno wewnątrz, Parlamentowi i pozostałym instytucjom, jak i obywatelom, zwłaszcza w odniesieniu do systemu udzielania zamówień i podwykonawstwa, do wyników dochodzeń wewnętrznych oraz do wyboru, monitorowania i oceny działań i programów;

37. uważa, że najważniejszym wyzwaniem stojącym przed EBI jest odpowiedni nadzór; uważa, że biorąc pod uwagę rolę i strukturę instytucjonalną EBI, wymagana jest struktura nadzorcza;

38. odnotowuje przegląd polityki i procedur dotyczących mechanizmu składania skarg EBI; przypomina swoje stanowisko w sprawie mechanizmu składania skarg EBI wyrażone w rezolucji z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie sprawozdania rocznego z kontroli działalności finansowej EBI za rok 2016⁽¹⁾; wzywa EBI do egzekwowania niezależności i skuteczności biura ds. mechanizmu rozpatrywania skarg oraz do podjęcia dalszych kroków, aby ograniczyć biurokrację, zwiększyć zdolności do przeprowadzania analizy makroekonomicznej i zwiększyć liczbę kobiet na stanowiskach wyższego szczebla;

39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obecnie arkusze pomiaru wyników dla projektów inwestycyjnych objętych gwarancją UE muszą być udostępniane Parlamentowi na żądanie;

40. podkreśla potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości ze strony pośredników finansowych, z których usług korzysta EBI (przede wszystkim banków komercyjnych, ale również instytucji mikrofinansowych i spółdzielni), aby zadbać o stosowanie do pożyczek udzielanych przez pośredników takich samych wymogów przejrzystości jak do pozostałych pożyczek;

41. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę EBI na rzecz odporności gospodarczej jako część wspólnej reakcji UE na kryzys związany z migracją i uchodźcami, ze szczególnym uwzględnieniem przyczyn leżących u podstaw migracji; nalega na ścisłą koordynację i komplementarność z planem inwestycji zewnętrznych UE; zauważa, że jak dotąd oczekuje się, że z 26 takich projektów i 2,8 mld EUR na inwestycje skorzysta ponad 1 500 mniejszych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw o średniej kapitalizacji, co przyczyni się do utrzymania ponad 100 tys. miejsc pracy;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0198.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

42. wzywa EBI do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w oparciu o wnioski wyciągnięte z doświadczeń EFIS, aby zmaksymalizować wyniki przyszłego programu InvestEU, ze szczególnym uwzględnieniem nierówności regionalnych i społecznych oraz państw członkowskich, które ucierpiały na skutek kryzysu gospodarczego;
43. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie finansowania rzecz odporności gospodarczej dla południowego sąsiedztwa i Bałkanów Zachodnich o 6 mld euro w pięcioletnim okresie rozpoczynającym się w październiku 2016 r., w uzupełnieniu do już przewidzianych 7,5 mld euro, oraz skoncentrowanie się na zrównoważonej i niezbędnej infrastrukturze;
44. podkreśla znaczenie rozwijania odporności gospodarczej w krajach przyjmujących i tranzytowych poprzez wspieranie tworzenia miejsc pracy i budowy infrastruktury potrzebnej miejscowej ludności, a także ludności przesiedlonej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że społeczności uchodźców mogą również korzystać z możliwości rozwoju ich samodzielności i godnego życia; podkreśla, że inwestycje w odporność gospodarczą powinny przyczynić się do poprawy stanu przygotowania regionów na przyszłe wstrząsy zewnętrzne, a także do zwiększenia stabilności w krajach niestabilnych;
45. odnotowuje trzecią rocznicę utworzenia EFIS i uznaje jego osiągnięcia oraz z zadowoleniem przyjmuje informację o 335 mld EUR inwestycji uruchomionych w całej Unii od czasu przyjęcia przez współprawodawców rozporządzenia w sprawie EFIS (rozporządzenie (UE) nr 2015/1017⁽¹⁾), w ramach którego zatwierdzono 898 operacji i który ma przynieść 335 mld EUR inwestycji w 28 państwach członkowskich UE (z czego dwie trzecie pozyskano z zasobów prywatnych), czyli więcej niż pierwotny cel wynoszący 315 mld EUR ustalony w 2015 r.; zwraca uwagę na decyzję Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego o przedłużeniu okresu obowiązywania funduszu i zwiększeniu jego zdolności do 500 mld EUR do końca 2020 r.;
46. podkreśla konieczność przyspieszenia prac nad budową unii rynków kapitałowych, co pozwoli EBI rzeczywiście skoncentrować się na wypełnianiu luk tam gdzie wystąpią niedoskonałości rynku lub zapewniać finansowanie bardzo ryzykownych projektów;
47. przypomina o uznaniu potrzeby zapewnienia ciągłości wsparcia mechanizmów rynkowych, takich jak EFIS, które wspierają długoterminowe inwestycje w realną gospodarkę, mobilizują prywatne inwestycje i generują znaczący wpływ makroekonomiczny oraz miejsca pracy w sektorach ważnych dla przyszłości Unii po zakończeniu obecnych WRF;
48. zachęca do terminowego ustanowienia kolejnej inicjatywy na okres po 2020 r., aby zapewnić wspomnianą ciągłość, która powinna uwzględniać wnioski wyciągnięte z EFIS, zachować kluczowe czynniki sukcesu;
49. uważa, że grupa EBI odegrała kluczową rolę w sukcesach EFIS jako jedyny rozmówca dla beneficjentów i pośredników oraz wyłączny partner wykonawczy; uważa, że w każdym przyszłym programie InvestEU EBI jest, w celu uniknięcia powielania, naturalnym partnerem UE w ramach wykonywania zadań bankowych (skarb państwa, zarządzanie aktywami, ocena ryzyka) w związku z wdrażaniem instrumentów finansowych;
50. wzywa do zintensyfikowanej współpracy grupy EBI z krajowymi bankami i instytucjami zajmującymi się promocją i wzywa EBI do dalszego wzmocnienia współpracy z krajowymi instrumentami niepaństwowymi w celu zapewnienia zasięgu i dalszego rozwoju działań doradczych i pomocy technicznej w celu wsparcia równowagi geograficznej w perspektywie długoterminowej; zauważa różnorodność doświadczeń związanych z projektami EFIS; popiera wymianę najlepszych praktyk między EBI a państwami członkowskimi oraz zachęca do kontynuowania takiej wymiany w celu zapewnienia większej efektywności gospodarczej;

Działalność pożyczkowa poza UE

51. z zadowoleniem przyjmuje znaczącą rolę EBI w finansowaniu poza granicami UE poprzez działania w zakresie udzielania pożyczek państwom trzecim; podkreśla w szczególności skuteczne zarządzanie przez EBI upoważnieniem do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich, co zostało potwierdzone w niezależnej ocenie w czerwcu 2018 r., w której uznaje się przydatność i skuteczność upoważnienia w zapewnianiu unijnego finansowania państwom trzecim przy minimalnych kosztach dla budżetu Unii; zwraca się do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o sporządzenie specjalnego sprawozdania na temat działalności EBI zakresie udzielania pożyczek państwom trzecim pod kątem jej wyników i dostosowania do polityki UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

52. uważa, że EBI powinien nadal odgrywać czołową rolę w tworzeniu przyszłych mechanizmów finansowania UE dla państw trzecich, przy jednoczesnym zapewnieniu, by interes lokalnych przedsiębiorców, którzy chcą zakładać lokalne, często mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, w celu wniesienia wkładu przede wszystkim w lokalną gospodarkę, był priorytetem w podejmowaniu przez EBI decyzji o udzielaniu pożyczek;

53. uważa, że EBI powinien utrzymać dotychczasową działalność w zakresie polityki zagranicznej, w tym przez takie instrumenty jak upoważnienia do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich; z zadowoleniem przyjmuje zarządzanie przez EBI instrumentem inwestycyjnym AKP, który głównie zapewnia projekty promujące rozwój sektora prywatnego; w związku z tym podkreśla, że kluczowe jest, aby główna rola EBI, jako dwustronnego ramienia finansowego UE, była silnie odzwierciedlona w systemie finansowania poza Unią po 2020 r.;

54. uważa, że działania EBI muszą być stosowane w pełnej zgodności z innymi politykami i działaniami Unii Europejskiej, zgodnie z art. 7 TFUE i Kartą praw podstawowych;

55. podkreśla, jak ważne jest, by w swoim sprawozdaniu rocznym z działań poza Unią EBI podawał informacje dotyczące zgodności z przyświecającą działaniom zewnętrznym Unii zasadą spójności polityki, agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i porozumieniem klimatycznym z Paryża;

56. przypomina EBI, że powinien działać zgodnie z udzielonym mu mandatem na rzecz rozwoju w ramach upoważnienia do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich, aby zadbać o to, by inwestycje w krajach rozwijających się zapewniały odpowiednie wpływy lokalnym organom podatkowym;

57. zauważa, że połowa wszystkich pożyczek udzielanych przez EBI w ramach upoważnienia EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich trafia do lokalnych pośredników finansowych na potrzeby rozwoju mikrokredytów, i zwraca się do EBI o udzielanie pełniejszych i bardziej systematycznych informacji dotyczących działalności pożyczkowej jego pośredników finansowych;

58. przypomina, że działania EBI winny być zgodne z polityką wewnętrzną oraz zewnętrzną Unii; podkreśla, że jego warunki udzielania pożyczek powinny ułatwiać osiągnięcie celów tych polityk, a w szczególności rozwój peryferyjnych regionów Unii, poprzez wspieranie wzrostu i zatrudnienia; apeluje do EBI o znaczne wzmocnienie mechanizmu udzielania pomocy technicznej i doradztwa finansowego władzom lokalnym i regionalnym na etapie poprzedzającym zatwierdzenie projektu, by zwiększyć dostępność pożyczek i objąć działaniami wszystkie państwa członkowskie, a zwłaszcza te, w których odsetek zatwierdzanych projektów jest niższy;

59. wzywa EBI do znacznych inwestycji w transformację ekologiczną w krajach wschodniego sąsiedztwa;

60. zachęca EBI do podjęcia wysiłków zmierzających do zapewnienia ogólnoeuropejskiego finansowania na rzecz efektywności energetycznej, energii odnawialnej i gospodarki o obiegu zamkniętym, wymagające reakcji na skalę szerszą niż krajowa, oraz do zaprzestania finansowania projektów stwarzających poważne zagrożenie dla środowiska i zasobów naturalnych;

61. podkreśla znaczenie działalności finansowej EBI w państwach wschodniego sąsiedztwa; apeluje do EBI o nasilenie działalności pożyczkowej w stosunku do wschodniego sąsiedztwa w celu wsparcia inwestycji w krajach wdrażających układy o stowarzyszeniu z UE;

Przestrzeżenie przepisów podatkowych

62. z zadowoleniem przyjmuje ramy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przyjęte przez EBI w styczniu 2018 r., ustanawiające kluczowe zasady regulujące AML/CFT i powiązane aspekty integralności w działalności grupy EBI;

63. z zadowoleniem przyjmuje postępy EBI w przyjmowaniu najwyższych standardów w celu zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak również unikaniu opodatkowania, agresywnemu planowaniu podatkowemu, poprzez pełne stosowanie polityki i norm UE, na przykład unijnego wykazu jurysdykcji podatkowych niechętnych współpracy; w związku z tym wzywa EBI do zakończenia współpracy z pośrednikami, krajami i jurysdykcjami, które figurują w tym wykazie; podkreśla absolutną konieczność zachowania przez EBI stałej czujności i dostosowania działań do stale zmieniającej się rzeczywistości w odniesieniu do tych praktyk;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

64. zachęca EBI do dalszego stosowania zaostrzonej analizy due diligence przy każdej operacji z wyższymi zidentyfikowanymi czynnikami ryzyka, takimi jak związek z jurysdykcją, w której nie przestrzega się przepisów, wskaźniki ryzyka podatkowego i operacje o złożonych strukturach obejmujących wiele jurysdykcji niezależnie od istnienia związków z jurysdykcją nieprzestrzegającą przepisów;
65. podkreśla znaczenie zapewnienia wysokiej jakości informacji na temat beneficjentów końcowych oraz skutecznego zapobiegania transakcjom z pośrednikami finansowymi, takimi jak banki handlowe i firmy inwestycyjne, w odniesieniu do których istnieją złe doświadczenia pod względem braku przejrzystości, oszustw, korupcji, przestępczości zorganizowanej i prania pieniędzy;
66. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EBI uwzględnia skutki podatkowe w krajach, w których dokonuje się inwestycji, a także zwraca uwagę na sposób, w jaki dane inwestycje przyczyniają się do rozwoju gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i ograniczania zjawiska nierówności;
67. wzywa EBI do zwiększenia wysiłków w dziedzinie komunikacji; uważa, że kluczowe jest wyjście naprzeciw obywatelom UE w celu lepszego wyjaśnienia celów polityki i konkretnego zilustrowania wkładu UE w codzienne życie swoich obywateli;
68. oczekuje, że EBI dostosuje swoją politykę wewnętrzną, aby odzwierciedlić nowo przyjęte otoczenie prawne mające na celu zwalczanie unikania opodatkowania, dodatkowo w stosunku do walki z uchylaniem się od opodatkowania, zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie nowych wymogów (przeciw unikaniu opodatkowania) w przepisach UE dotyczących w szczególności działań w zakresie finansowania i inwestycji (C(2018)1756);
69. zachęca EBI do współpracy z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz organami krajowymi w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i praniu pieniędzy;

Brexit

70. wzywa negocjatorów brexitu do uzgodnienia umowy dotyczącej stopniowego wycofywania Zjednoczonego Królestwa ze zobowiązań wynikających z portfela EBI utworzonego przy udziale Zjednoczonego Królestwa, zwrotu wpłaconego kapitału Zjednoczonego Królestwa, kontynuacji ochrony rozszerzonej na rzecz EBI i jego aktywów w Zjednoczonym Królestwie; uważa, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE nie może mieć wpływu na ocenę AAA EBI;
71. wzywa do znalezienia sprawiedliwego rozwiązania dla brytyjskich pracowników EBI;
72. z zadowoleniem przyjmuje rozwój regionalnych platform inwestycyjnych eliminujących luki rynkowe i zaspokajających potrzeby poszczególnych krajów;
73. ponownie podkreśla potrzebę ograniczenia nierównego rozkładu geograficznego finansowania EBI, gdyż w 2017 r. 70 % tego finansowania przydzielono sześciu państwom członkowskim, mimo że jednym z celów działania banku jest gospodarcza i społeczna spójność Unii; zamiast tego apeluje o dynamiczny, sprawiedliwy i przejrzysty rozkład geograficzny projektów i inwestycji wśród państw członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem regionów słabiej rozwiniętych;

o

o o

74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0044

Zróżnicowana integracja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie zróżnicowanej integracji (2018/2093(INI))

(2020/C 411/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie przyszłości Europy: refleksje i scenariusze dla UE-27 do 2025 r. (COM(2017)2025), a także towarzyszące jej dokumenty otwierające debatę na temat przyszłości finansów UE, na temat przyszłości europejskiej obronności, na temat pogłębienia unii gospodarczej i walutowej, na temat wykorzystania możliwości płynących z globalizacji oraz na temat społecznego wymiaru Europy,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie problemów konstytucyjnych związanych z wielopoziomowym sprawowaniem rządów w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną oraz Komisję Budżetową (A8-0402/2018),
- A. mając na uwadze, że zróżnicowana integracja jest pojęciem polisemicznym, które może określać różne zjawiska zarówno z politycznego, jak i z technicznego punktu widzenia;
- B. mając na uwadze, że procesy integracyjne w UE charakteryzują się wyraźnie coraz większą liczbą i różnorodnością sytuacji zróżnicowanej integracji w kontekście zarówno prawa pierwotnego, jak i wtórnego;
- C. mając na uwadze, że spojrzenie polityczne na zróżnicowaną integrację znacznie różni się w zależności od kontekstu krajowego; mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich, które należą do Unii od dłuższego czasu, zróżnicowana integracja może mieć pozytywne konotacje i skojarzenia z koncepcją tworzenia „grupy pionierskiej” z myślą o szybszym osiągnięciu postępów w pogłębianiu integracji, natomiast w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii później, jest często postrzegana jako droga do podziału państw członkowskich na państwa pierwszej i drugiej kategorii;
- D. mając na uwadze, że pojęcie zróżnicowanej integracji odnosi się również do szerokiego wachlarza różnych mechanizmów, a każdy z nich może bardzo odmiennie wpływać na integrację europejską; mając na uwadze, że można wyszczególnić zróżnicowanie w czasie, czyli Europę wielu prędkości, gdzie cele są takie same, ale tempo konieczne do ich realizacji jest różne, zróżnicowanie metod, czyli Europę „à la carte”, oraz zróżnicowanie przestrzenne, często określane jako „zmienna geometria”;
- E. mając na uwadze, że zróżnicowanie jest stałą cechą integracji europejskiej nie tylko w obszarach, w których UE posiada kompetencje, ale też poza nimi, i czasami umożliwia jednoczesne pogłębianie integracji i rozszerzanie UE; mając na uwadze, że w konsekwencji nie można przeciwstawiać sobie zróżnicowania i integracji ani też przedstawiać zróżnicowania jako innowacyjnej drogi, którą UE powinna podążać w przyszłości;

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 176.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- F. mając na uwadze, że jeżeli zróżnicowana integracja może być pragmatycznym rozwiązaniem służącym dalszej integracji europejskiej, to należy ją stosować oszczędnie i w wąsko określonych granicach z uwagi na ryzyko fragmentacji Unii i jej ram instytucjonalnych; mając na uwadze, że ostatecznym celem zróżnicowanej integracji powinno być wspieranie integracji państw członkowskich, a nie ich wykluczenie;
- G. mając na uwadze, że doświadczenie pokazuje, że o ile współzależność funkcjonuje jako czynnik sprzyjający integracji, to upolitycznienie często w niej przeszkadza; mając na uwadze, że w konsekwencji obszary działania UE o najsilniejszej integracji, takie jak harmonizacja i regulacja rynku wewnętrznego, to przeważnie obszary najmniej upolitycznione, natomiast integracja zróżnicowana wydaje się najbardziej prawdopodobna w obszarach charakteryzujących się głęboką polaryzacją polityczną, takich jak polityka pieniężna, obronność, kontrola granic, prawa podstawowe czy opodatkowanie;
- H. mając na uwadze, że tworzenie więzi politycznych i stosunków współzależności pomiędzy państwami członkowskimi w decydujący sposób przyczynia się do ich integracji wewnątrz Unii;
- I. mając na uwadze, że Traktaty przewidują możliwość korzystania przez państwa członkowskie z różnych dróg integracji, mianowicie ze wzmocnionej współpracy (art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE)) i ze stałej współpracy strukturalnej (art. 46 TUE), jednak nie zawierają postanowień dotyczących trwałej elastyczności ani zróżnicowanej integracji jako długoterminowego celu lub zasady integracji europejskiej; mając na uwadze, że te różne drogi integracji powinno się stosować wyłącznie do ograniczonej liczby obszarów polityki, powinny one być inkluzywne, umożliwiając uczestnictwo wszystkim państwom członkowskim, a także nie powinny podważać procesu tworzenia coraz ściślejszego związku między narodami Europy, jak przewidziano w art. 1 TUE; mając ponadto na uwadze, że wzmocniona współpraca w obszarze wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony stała się już faktem, co wspomaga budowę prawdziwej Europejskiej Unii Obrony;
- J. mając na uwadze, że z wyjątkiem podatku od transakcji finansowych wszystkie dotychczasowe inicjatywy, które objęto wzmocnioną współpracą, mogły zostać przyjęte przez Radę kwalifikowaną większością głosów, gdyby była ona przewidziana w art. 329 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zamiast jednomyślności;
- K. mając na uwadze, że niektóre formy zróżnicowanej integracji mogą działać dośrodkowo, zachęcając więcej państw członkowskich do przyłączenia się do danej inicjatywy w późniejszym czasie;
- L. mając na uwadze, że proces zróżnicowania doprowadził do podjęcia inicjatyw w ramach prawnych UE, lecz także do pewnych bardziej elastycznych międzyrządowych rozwiązań prawnych, w wyniku których powstał system skomplikowany i trudny do zrozumienia dla obywateli;
- M. mając na uwadze, że państwa członkowskie nie są jedynymi potencjalnymi podmiotami zróżnicowanej integracji; mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1082/2006 z 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT)⁽¹⁾ już zezwala na współpracę ponadnarodową na podstawie wspólnego interesu;
1. zaznacza, że debata wokół zróżnicowanej integracji nie powinna być sporem między stanowiskami za zróżnicowaniem i przeciw zróżnicowaniu, lecz powinna dotyczyć najlepszego sposobu na zapewnienie funkcjonowania zróżnicowanej integracji – będącej już teraz polityczną rzeczywistością – w ramach instytucjonalnych UE w najlepszym interesie Unii i jej obywateli;
  2. przypomina swoje konkluzje, zgodnie z którymi międzyrządowe struktury i procesy decyzyjne zwiększają złożoność odpowiedzialności instytucjonalnej oraz zmniejszają przejrzystość i rozliczalność demokratyczną, a metoda wspólnotowa jest najlepsza dla funkcjonowania Unii;
  3. jest zdania, że zróżnicowana integracja powinna odzwierciedlać koncepcję, zgodnie z którą Europa nie działa na podstawie podejścia uniwersalnego i powinna dostosowywać się do potrzeb i oczekiwań swoich obywateli; uważa, że zróżnicowanie może być czasami niezbędne, aby rozpocząć nowe projekty europejskie oraz pokonać przeszkody związane z krajowymi uwarunkowaniami politycznymi niemającymi związku ze wspólnym projektem; uważa ponadto, że należy je stosować w sposób pragmatyczny jako narzędzie konstytucyjne, aby zapewnić elastyczność, nie szkodząc przy tym ogólnemu interesowi Unii i nie naruszając równych praw oraz możliwości jej obywateli; przypomina, że zróżnicowanie jest możliwe jedynie jako tymczasowy krok na drodze ku bardziej zintegrowanemu i skutecznemu kształtowaniu polityki;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

4. uważa, że Rada Europejska powinna poświęcić potrzebny jej czas na ukształtowanie europejskiej agendy, wykazując korzyści płynące ze wspólnych działań i usiłując przekonać wszystkie państwa członkowskie do udziału w nich; podkreśla, że wszelkie uzgodnione rodzaje zróżnicowanej integracji są zatem opcją drugiego wyboru, a nie strategicznym priorytetem;
5. ponownie wyraża przekonanie, że zróżnicowana integracja musi pozostać – jak przewidziano w art. 20 i 46 TUE – otwarta dla wszystkich państw członkowskich i nadal służyć za przykład silniejszej integracji europejskiej, w ramach której żadne państwo członkowskie nie jest trwale wykluczone z danej polityki, nie zaś być postrzegana jako sposób na ułatwienie rozwiązań „à la carte”, które zagrażają unijnej metodzie i systemowi instytucjonalnemu UE;
6. potwierdza, że wszelkie formy inicjatyw dotyczących zróżnicowania, które prowadzą do powstania podziału na państwa członkowskie pierwszej i drugiej kategorii lub stwarzają wrażenie, że taki podział powstał, stanowiłyby poważny błąd polityczny o szkodliwych skutkach dla projektu UE;
7. apeluje o zaprojektowanie ewentualnego przyszłego modelu zróżnicowanej integracji w taki sposób, by stanowił on zachętę dla państw członkowskich aspirujących do opcjonalnego udziału oraz zapewniał im wsparcie w wysiłkach na rzecz rozwoju gospodarczego i przemian gospodarczych mających na celu spełnienie wymaganych kryteriów w rozsądnym czasie;
8. jest zdania, że problem zapotrzebowania na elastyczne narzędzia można rozwiązać m.in. przez usunięcie jednej z jego przyczyn; dlatego wzywa do dalszego odchodzenia od procedur w Radzie podlegających wymogowi jednomyślności na rzecz wymogu większości kwalifikowanej, na podstawie klauzuli pomostowej (art. 48 ust. 7 TUE);
9. uważa, że zróżnicowana integracja powinna zawsze odbywać się zgodnie z postanowieniami traktatu i przy zachowaniu jedności instytucji UE oraz nie powinna prowadzić do tworzenia równoległych rozwiązań instytucjonalnych ani rozwiązań pośrednio sprzecznych z duchem i podstawowymi zasadami prawa Unii, lecz w stosownych przypadkach umożliwiać tworzenie specjalnych organów, bez uszczerbku dla kompetencji i roli instytucji UE; przypomina, że elastyczność i dostosowanie do specyfiki krajowej, regionalnej lub lokalnej mogłyby być zapewnione również na mocy przepisów prawa wtórnego;
10. zaznacza, że zróżnicowana integracja nie powinna prowadzić do bardziej skomplikowanych procesów decyzyjnych, które ograniczałyby rozliczalność demokratyczną instytucji UE;
11. uważa brexit za szansę na porzucenie modeli przewidujących opcjonalne wyłączenia (opting out) na rzecz niedyskryminujących i zapewniających wsparcie modeli przewidujących opcjonalny udział (opting in); podkreśla, że modele przewidujące opcjonalny udział nie sprowadzałyby postępu w kierunku „coraz ściślejszego związku” do najniższego wspólnego mianownika, czyli jednego rozwiązania odpowiedniego dla wszystkich, lecz umożliwiałyby elastyczność niezbędną do osiągnięcia postępów, jednocześnie pozostawiając otwarte drzwi dla państw członkowskich, które zarówno chciałyby, jak i byłyby w stanie spełnić wymagane kryteria;
12. domaga się, aby w ramach następnego przeglądu Traktatów uporządkowany został dotychczasowy proces różnicowania w sposób eliminujący praktykę stosowania trwałych klauzul opt-out oraz wyjątków od prawa pierwotnego Unii dla poszczególnych państw członkowskich, ponieważ prowadzą one do negatywnego zróżnicowania w prawie pierwotnym Unii, zaburzają jednolitość prawa Unii ogółem i stanowią zagrożenie dla spójności społecznej UE;
13. przyznaje jednak, że niezbędne mogą być pewne okresy przejściowe dla nowych członków, przyznawane wyłącznie w drodze wyjątku, tymczasowo i indywidualnie; nalega, by wprowadzić określone jasne i egzekwowalne przepisy prawne w celu zapobieżenia nadmiernemu przedłużaniu tych okresów;
14. zaznacza w związku z tym, że członkostwo w UE wymagałoby wówczas pełnego stosowania prawa pierwotnego Unii we wszystkich obszarach polityki, natomiast krajom, które chciałyby pozostawać w bliskich stosunkach z UE bez zobowiązania się do pełnego stosowania prawa pierwotnego i które nie chcą lub nie mogą przystąpić do UE, należy zaproponować pewną formę partnerstwa; uważa, że stosunkom tym powinny towarzyszyć zobowiązania odpowiadające poszczególnym prawom, takie jak zobowiązanie do wnoszenia wkładu do budżetu UE, oraz że stosunki te powinny być uwarunkowane kierowaniem się podstawowymi wartościami Unii oraz przestrzeganiem zasad państwa prawnego i – w przypadku uczestnictwa w rynku wewnętrznym – wszystkich czterech swobód;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

15. podkreśla, że poszanowanie i zagwarantowanie podstawowych wartości UE stanowią podstawę Unii Europejskiej jako wspólnoty opartej na wartościach oraz jednoczą państwa członkowskie; uważa zatem, że nie należy dopuścić do zróżnicowania w odniesieniu do poszanowania obowiązujących obecnie praw podstawowych i wartości zapisanych w art. 2 TUE; nalega ponadto, aby zróżnicowanie nie było możliwe w obszarach polityki, w których nieuczestniczące państwa członkowskie mogłyby wywoływać negatywne efekty zewnętrzne, takie jak dumping ekonomiczny i socjalny; domaga się, aby Komisja dokładnie rozważyła potencjalne skutki odśrodkowe, w tym w perspektywie długoterminowej, gdy przedkłada ona wniosek dotyczący wzmocnionej współpracy;
16. przypomina swoje zalecenie, aby określić i rozwijać wokół UE krąg partnerów spośród państw, które nie mogą lub nie chcą przystąpić do Unii, lecz mimo to chciałyby pozostawać w bliskich stosunkach z UE ⁽¹⁾;
17. sugeruje ustanowienie specjalnej procedury, która umożliwiałaby – po upływie określonej liczby lat, gdy wzmocniona współpraca została podjęta przez pewną liczbę państw stanowiących większość kwalifikowaną w Radzie i po uzyskaniu zgody Parlamentu – włączenie postanowień przyjętych w wyniku wzmocnionej współpracy do dorobku prawnego UE;
18. podkreśla, że elastyczność i zróżnicowanie powinny iść w parze ze wzmocnieniem wspólnych zasad w głównych obszarach w celu dopilnowania, by zróżnicowanie nie doprowadziło do rozdrobnienia politycznego; w związku z tym uważa, że przyszłe europejskie ramy instytucjonalne powinny obejmować niepodlegające odstępstwom europejskie filary praw politycznych, gospodarczych, społecznych i środowiskowych;
19. uznaje, że współpraca regionalna odgrywa istotną rolę we wzmocnieniu integracji europejskiej, oraz uważa, że jej dalszy rozwój może w znacznym stopniu przyczynić się do utrwalenia i pogłębienia integracji przez dostosowanie jej do specyfiki lokalnej oraz chęci współpracy;
20. sugeruje opracowanie odpowiednich narzędzi w ramach prawa Unii i ustanowienie budżetu do celów testowania inicjatyw transgranicznych w obrębie Unii dotyczących spraw leżących w ogólnym interesie Unii, które to inicjatywy mogłyby ostatecznie przybrać formę wniosków ustawodawczych lub inicjatyw w zakresie wzmocnionej współpracy;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 207.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0045

Dochodzenie strategiczne Rzecznika Praw Obywatelskich OI/2/2017 w sprawie przejrzystości dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE (2018/2096(INI))**

(2020/C 411/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 15 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i jego postanowienia dotyczące dostępu do dokumentów instytucji Unii,
  - uwzględniając art. 228 TFUE,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 11,
  - uwzględniając art. 3 ust. 7 Statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 116 ust. 7 Regulaminu) w latach 2014–2015 ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2017 r. w sprawie rozliczalności, przejrzystości i rzetelności w instytucjach UE ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie interpretacji i wdrażania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 2.6 i 2.7 uwag z LIX posiedzenia COSAC przyjętych na posiedzeniu plenarnym w Sofii w dniach 17–19 czerwca 2018 r.
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE dotyczącego przejrzystości procesu ustawodawczego w Radzie,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych i Komisji Petycji zgodnie art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Petycji (A8-0420/2018),
- A. mając na uwadze, że art. 228 TFUE i art. 3 statutu Rzecznika Praw Obywatelskich umożliwiają Rzecznikowi Praw Obywatelskich przeprowadzanie dochodzeń, które uważa za uzasadnione, na podstawie skargi lub z inicjatywy własnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ Dz.U. C 66 z 21.2.2018, s. 23.⁽³⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.⁽⁴⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 120.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0225.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 1 i art. 10 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) decyzje na poziomie Unii muszą być podejmowane z możliwie najwyższym poszanowaniem zasady otwartości i jak najbliżej obywateli;
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski jako instytucja bezpośrednio reprezentująca obywateli i Rada Unii Europejskiej reprezentująca państwa członkowskie są dwoma organami europejskiej władzy ustawodawczej i stanowią podwójne źródło legitymacji Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski działa z zachowaniem wysokiego poziomu przejrzystości w procedurze ustawodawczej, w tym na etapie prac w komisjach, umożliwiając obywatelom, mediom i innym zainteresowanym stronom łatwe rozróżnienie stanowisk w Parlamencie i wskazanie pochodzenia konkretnych propozycji, a także śledzenie przyjmowania ostatecznych decyzji;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 16 ust. 8 TUE posiedzenia Rady muszą być jawne, kiedy obraduje i głosuje nad projektem aktu ustawodawczego;
- F. mając na uwadze, że Rada przyjmuje większość decyzji, które mogłyby być przyjmowane większością kwalifikowaną głosów, na zasadzie konsensusu i bez formalnego głosowania;
- G. mając na uwadze, że Rzecznik Praw Obywatelskich podjął dochodzenie w sprawie przejrzystości dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady, kierując do Rady w dniu 10 marca 2017 r. czternaście pytań i rozpoczynając konsultacje publiczne;
- H. mając na uwadze, że w następstwie dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdził, iż brak przejrzystości w Radzie w odniesieniu do publicznego dostępu do jej dokumentów ustawodawczych oraz jej obecne praktyki pod względem przejrzystości procesu decyzyjnego, a w szczególności dyskusji przygotowawczych prowadzonych na szczeblu Coreper i grup roboczych, stanowią przykład niewłaściwego administrowania;
- I. mając na uwadze, że dnia 9 lutego 2018 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił sześć propozycji usprawnień i trzy konkretne zalecenia dla Rady dotyczące przejrzystości prac w organach przygotowawczych oraz zwrócił się do Rady o odpowiedź;
- J. mając na uwadze, że Rada nie ustosunkowała się do zawartych w sprawozdaniu Rzecznika zaleceń w przewidzianym przepisami terminie trzech miesięcy, a także że – ze względu na znaczenie kwestii przejrzystości ustawodawczej – Rzecznik Praw Obywatelskich odmówił przyznania Radzie przedłużenia tego terminu i przedłożył sprawozdanie Parlamentowi;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie, że przyczyną powszechnej krytyki Unii Europejskiej jest deficyt demokratyczny; podkreśla w związku z powyższym, że sytuacja, w której jedna z trzech głównych instytucji podejmuje decyzje bez przejrzystości, jakiej należałoby oczekiwać od demokratycznej organizacji, jest szkodliwa dla tak ambitnego przedsięwzięcia, jakim jest projekt europejski;
  2. jest głęboko przekonany, że w pełni demokratyczny i wysoce przejrzysty proces decyzyjny na poziomie europejskim jest niezbędny, aby zwiększyć zaufanie obywateli do projektu europejskiego i instytucji UE, zwłaszcza w okresie poprzedzającym wybory do Parlamentu Europejskiego w maju 2019 r., i jest zatem zdecydowany zwiększyć demokratyczną rozliczalność wszystkich instytucji Unii;
  3. podziela opinię Rzecznika Praw Obywatelskich, że zadbanie o to, aby obywatele byli w stanie zrozumieć i dokładnie śledzić postępy oraz uczestniczyć w stanowieniu ustawodawstwa, jest wymogiem prawnym na mocy Traktatów, a także podstawowym wymogiem współczesnej demokracji;
  4. podkreśla, że wysoki poziom przejrzystości procesu ustawodawczego ma kluczowe znaczenie dla umożliwienia obywatelom, mediom i zainteresowanym stronom pociągania do odpowiedzialności wybranych przez nich przedstawicieli i rządu;
  5. uważa, że wysoki poziom przejrzystości stanowi ochronę przed rozpowszechnianiem spekulacji, fałszywych informacji i teorii spiskowych, gdyż zapewnia podstawę faktyczną umożliwiającą publiczne obalanie tego typu twierdzeń;
  6. przypomina, że Parlament Europejski reprezentuje interesy obywateli europejskich w sposób otwarty i przejrzysty, co potwierdził Rzecznik Praw Obywatelskich, i zwraca uwagę na postępy poczynione przez Komisję w podnoszeniu jej standardów przejrzystości; ubolewa, że Rada nie stosuje jeszcze porównywalnych standardów;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

7. podkreśla, że prace organów przygotowawczych Rady, tj. Komitetu Stałych Przedstawicieli (Coreper I + II) i ponad 150 grup roboczych, stanowią integralną część procesu podejmowania decyzji przez Radę;
8. wyraża ubolewanie, że w odróżnieniu od posiedzeń komisji w Parlamencie, posiedzenia organów przygotowawczych Rady, podobnie jak większość debat w Radzie, odbywają się przy drzwiach zamkniętych; uważa, że obywatelom, mediom i zainteresowanym stronom za pośrednictwem odpowiednich środków należy zapewnić dostęp do posiedzeń Rady i jej organów przygotowawczych, w tym za pośrednictwem transmisji na żywo i transmisji internetowej, a protokoły tych posiedzeń powinny być publikowane w celu zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości procesu ustawodawczego w obu organach europejskiej władzy ustawodawczej; podkreśla, że zgodnie z zasadą legitymacji demokratycznej oba organy władzy ustawodawczej muszą być rozliczane przez społeczeństwo za swoje działania;
9. ubolewa, że Rada nie publikuje proaktywnie większości dokumentów związanych z procedurami ustawodawczymi, przez co uniemożliwia obywatelom zorientowanie się, które dokumenty faktycznie istnieją, a tym samym ogranicza ich prawo do zwrócenia się o publiczny dostęp do dokumentów; ubolewa, że dostępne informacje o dokumentach ustawodawczych są przedstawiane przez Radę w rejestrze, który jest niekompletny i mało przystępny; wzywa Radę do umieszczenia w rejestrze publicznym wszystkich dokumentów związanych z aktami ustawodawczymi, niezależnie od ich formatu i klasyfikacji; zwraca w związku z powyższym uwagę na wysiłki podjęte przez Komisję, Parlament i Radę na rzecz utworzenia wspólnej bazy danych aktów ustawodawczych i podkreśla, że wymienione trzy instytucje są odpowiedzialne za szybkie sfinalizowanie prac;
10. uważa, że stosowana przez Radę praktyka polegająca na systematycznym klasyfikowaniu dokumentów rozpowszechnianych w jej organach przygotowawczych i odnoszących się do procedur ustawodawczych jako „LIMITE” jest naruszeniem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) ⁽¹⁾ i prawnego wymogu, zgodnie z którym należy zapewnić jak najszerszy publiczny dostęp do dokumentów ustawodawczych; wzywa Radę do pełnego wdrożenia orzeczeń TSUE oraz do usunięcia wciąż istniejących niespójności i rozbieżnych praktyk; przypomina, że oznaczenie „LIMITE” nie ma solidnej podstawy prawnej, i uważa, że należy dokonać przeglądu wewnętrznych wytycznych Rady w celu zadbania o to, by dokumenty można było oznaczyć jako „LIMITE” tylko w należycie uzasadnionych przypadkach zgodnych z orzecznictwem TSUE;
11. ubolewa, że w następstwie wyroku TSUE w sprawie *Access Info Europe* z 2013 r. Coreper przyjął zasadę, że podmiot sporządzający dokument powinien „w odpowiednich przypadkach” rejestrować nazwy państw członkowskich w dokumentach odnoszących się do bieżących procedur ustawodawczych; uznaje, że nie do przyjęcia jest fakt, iż stanowiska zajmowane w organach przygotowawczych Rady przez poszczególne państwa członkowskie nie są publikowane ani systematycznie rejestrowane, co uniemożliwia obywatelom, mediom i zainteresowanym stronom skuteczne nadzorowanie zachowania wybranych przez nich rządów;
12. podkreśla, że brak tych informacji utrudnia również parlamentom narodowym kontrolowanie działań rządów krajowych w Radzie, co jest podstawowym zadaniem parlamentów narodowych w unijnej procedurze ustawodawczej, oraz umożliwia członkom rządów krajowych dystansowanie się na szczeblu krajowym od decyzji podejmowanych na szczeblu europejskim, które sami wypracowali i podjęli; jest zdania, że praktyka ta jest sprzeczna z duchem Traktatów i że nieodpowiedzialne jest podważanie przez członków rządów krajowych zaufania do Unii Europejskiej przez „obwinianie Brukseli” za decyzje, w których przyjmowanie ci sami członkowie byli zaangażowani; utrzymuje, że systematyczne rejestrowanie stanowisk państw członkowskich zajmowanych w organach przygotowawczych Rady zniechęcałoby do takiej praktyki, której należy niezwłocznie położyć kres; zwraca uwagę, że taka praktyka stanowi narzędzie w rękach polityków, którzy próbują pozbawić UE legitymacji w oczach społeczeństwa;
13. uważa, że niezgodny z zasadami demokratycznymi jest fakt, że brak przejrzystości w Radzie podczas negocjacji międzyinstytucjonalnych między współpracownikami prowadzi do zachwiania równowagi w odniesieniu do dostępnych informacji, a tym samym daje Radzie przewagę strukturalną nad Parlamentem Europejskim; ponawia wezwanie do usprawnienia wymiany dokumentów i informacji między Parlamentem a Radą, a także do umożliwienia przedstawicielom Parlamentu wstępu na posiedzenia Rady i jej organów w charakterze obserwatorów, zwłaszcza w przypadku prac ustawodawczych, w sposób porównywalny z umożliwieniem wstępu członkom Rady na posiedzenia Parlamentu;
14. przypomina, że w następstwie dochodzenia strategicznego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie przejrzystości rozmów trójstronnych nie zastosowano się do zaleceń, w dużej mierze z powodu niechęci Rady; uważa, że ponieważ rozmowy trójstronne stały się powszechną praktyką przy zawieraniu porozumień w sprawie aktów ustawodawczych, powinien przy nich obowiązywać wysoki poziom przejrzystości; uważa, że powinno to obejmować proaktywne

(1) W odniesieniu do zasady jak najszerszego publicznego dostępu, zob.: sprawy połączone C-39/05 P i C-52/05 P *Szwecja i Turcja przeciwko Radzie* [2008] ECLI:EU:C:2008:374, pkt 34; sprawa C-280/11 P *Rada przeciwko Access Info Europe* [2013] ECLI:EU:C:2013:671, pkt 27; a także sprawa T-540/15 *De Capitani przeciwko Parlamentowi* [2018] ECLI:EU:T:2018:167, pkt 80.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

publikowanie odnośnych dokumentów, określenie kalendarza międzyinstytucjonalnego i ogólną zasadę, zgodnie z którą negocjacje można rozpocząć dopiero po przyjęciu mandatów publicznych, zgodnie z zasadami jawności i przejrzystości wynikającymi z unijnego procesu ustawodawczego;

15. domaga się, by Rada, jako jeden z dwóch organów unijnej władzy ustawodawczej, dostosowała swoje metody pracy do standardów demokracji parlamentarnej i uczestniczącej, jak przewidziano w Traktatach, zamiast pełnić funkcję forum dyplomatycznego, która nie była funkcją zamierzoną;

16. jest zdania, że rządy państw członkowskich, przygotowując lub ustalając dalekosiężne decyzje gospodarcze i finansowe w nieformalnych strukturach takich jak Eurogrupa oraz szczyt państw strefy euro, pozbawiają obywateli prawa do informacji, obchodzą standardy przejrzystości i należytej kontroli demokratycznej; nalega, by przepisy UE dotyczące przejrzystości i dostępu do dokumentów stosować niezwłocznie wobec nieformalnych organów i organów przygotowawczych w Radzie, w szczególności w Eurogrupie, grupie roboczej Eurogrupy, Komitecie ds. Usług Finansowych i Komitecie Ekonomiczno-Finansowym; wzywa do pełnego formalnego uznania Eurogrupy podczas kolejnego przeglądu Traktatów, aby zagwarantować odpowiedni dostęp publiczny i kontrolę parlamentarną;

17. ponownie apeluje o przekształcenie Rady w prawdziwą izbę ustawodawczą i w ten sposób stworzenie prawdziwego dwuizbowego systemu ustawodawczego, w którego skład wchodziłyby Rada i Parlament, zaś Komisja pełniłaby rolę władzy wykonawczej; sugeruje, aby wykorzystać aktualne wyspecjalizowane składy ustawodawcze Rady jako organy przygotowawcze na potrzeby jednej Rady ustawodawczej, z zastrzeżeniem że posiedzenia obu organów byłyby jawne, na wzór funkcjonowania komisji Parlamentu Europejskiego, przy czym wszystkie ostateczne decyzje ustawodawcze w Radzie byłyby podejmowane przez jedną Radę ustawodawczą;

18. uznaje głosowanie publiczne za podstawową cechę demokratycznego procesu decyzyjnego; wzywa Radę, by korzystała z możliwości głosowania większością kwalifikowaną, oraz by powstrzymywała się w miarę możliwości od podejmowania decyzji w drodze konsensusu, a zatem bez formalnego, jawnego głosowania;

19. w pełni popiera zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Rady i nalega, aby Rada – jako minimum – podjęła wszelkie działania niezbędne do jak najszybszego wdrożenia zaleceń Rzecznika Praw Obywatelskich, a mianowicie:

- a) systematycznie rejestrowała, które rządy państw członkowskich popierają dane stanowiska w organach przygotowawczych Rady;
- b) opracowywała jasne i publicznie dostępne kryteria oznaczania dokumentów jako „LIMITE”, zgodnie z prawem UE;
- c) systematycznie dokonywała przeglądu statusu dokumentów „LIMITE” na wczesnym etapie, przed ostatecznym przyjęciem aktu ustawodawczego, w tym przed nieformalnymi negocjacjami trójstronnymi, podczas których Rada wypracowuje wstępne stanowisko w sprawie wniosku;

20. uważa, że nie można powoływać się na tajemnicę służbową, aby regularnie nie dopuszczać do rejestrowania i ujawniania dokumentów;

21. przyjmuje do wiadomości przedstawione przez prezydentkę austriacką podczas wspólnego posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych i Komisji Petycji oświadczenie w sprawie informowania Parlamentu Europejskiego o postępach w prowadzonych przez Radę rozważaniach nad tym, jak ulepszyć zasady i procedury dotyczące przejrzystości ustawodawczej; w oświadczeniu tym wyrażono także gotowość do prowadzenia na odpowiednim szczeblu współpracy z Parlamentem polegającej na wspólnej refleksji nad zagadnieniami, które wymagają koordynacji międzyinstytucjonalnej; ubolewa również, że dotychczas Parlamentowi nie przedstawiono żadnych rozwiązań w tym zakresie;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Radzie Europejskiej, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0054

Sprawozdanie roczne za rok 2017 w sprawie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – walka z nadużyciami finansowymi**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania za 2017 r. pt. „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych” (2018/2152(INI))**

(2020/C 411/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310 ust. 6 i art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie wcześniejszych sprawozdań rocznych Komisji i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 2018 r. pt. „29. sprawozdanie roczne dotyczące ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i zwalczania nadużyć finansowych (2017 r.)” (COM(2018)0553) oraz dołączone do niego dokumenty robocze służb ((SWD(2018)0381), (SWD(2018)0382), (SWD(2018)0383), (SWD(2018)0384), (SWD(2018)0385) i (SWD(2018)0386)),
- uwzględniając sprawozdanie OLAF za 2017 r. ⁽¹⁾ oraz sprawozdanie roczne z działalności Komitetu Nadzoru OLAF za 2017 r.,
- uwzględniając opinię nr 8/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 22 listopada 2018 r. w sprawie wniosku Komisji z dnia 23 maja 2018 r. zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczące OLAF w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2017 wraz z odpowiedziami instytucji,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz jego śródk okresowy przegląd opublikowany przez Komisję 2 października 2017 r. (COM(2017)0589),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ⁽³⁾ z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁴⁾ z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002,
- uwzględniając zamówione przez Komisję sprawozdanie za 2015 r. pt. „Study to quantify and analyse the VAT Gap in the EU Member States. 2015 Report” [Badanie w celu oszacowania i przeanalizowania ubytku podatku VAT w państwach członkowskich UE. Sprawozdanie za 2015 r.] oraz komunikat Komisji z dnia 7 kwietnia 2016 r. dotyczący planu działania w sprawie VAT pt. „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” (COM(2016)0148),

⁽¹⁾ OLAF, „Osiemnaste sprawozdanie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, 1 stycznia do 31 grudnia 2017 r.”, 5.10.2018 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-105/14 ⁽¹⁾ – postępowanie karne przeciwko Ivovi Taricco i in.,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-42/17 ⁽²⁾, postępowanie karne przeciwko M.A.S. i M.B.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie roli demaskatorów w ochronie interesów finansowych UE ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z 12 maja 2017 r. z postępu prac w zakresie wdrażania komunikatu Komisji „Intensyfikacja walki z przemytem papierosów i innymi formami nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi – Kompleksowa strategia UE (COM(2013)0324 final z 6.6.2013)” (COM(2017)0235),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 czerwca 2011 r. pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając sprawozdanie koordynowane przez OLAF pt. „Nadużycia finansowe w dziedzinie udzielania zamówień publicznych – zbiór przykładów sygnałów ostrzegawczych i najlepszych praktyk” opublikowane 20 grudnia 2017 r. oraz podręcznik OLAF z 2017 r. dotyczący zgłaszania nieprawidłowości w zarządzaniu dzielonym,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie ochrony interesów finansowych UE – Odzyskiwanie środków pieniężnych i aktywów od państw trzecich w przypadkach nadużyć finansowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 lutego 2014 r. w sprawie zwalczania korupcji w UE (COM(2014)0038),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 19/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Procedury przywozu – luki w ramach prawnych i nieskuteczne wdrażanie wpływają negatywnie na interesy finansowe UE”,
- uwzględniając opinię nr 9/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni. Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027” (COM(2018)0321),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2018 r. w sprawie zwalczania oszustw celnych i ochrony zasobów własnych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 26/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 10 października 2018 r. pt. „Szereg opóźnień we wdrażaniu informatycznych systemów celnych: jak do nich doszło?”,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0003/2019),

A. mając na uwadze, że de iure państwa członkowskie i Komisja dzielą odpowiedzialność za wykonanie 74 % budżetu Unii na rok 2017; mając jednak na uwadze, że de facto państwa członkowskie wydają te środki, a Komisja jest odpowiedzialna za nadzór nad nimi za pomocą mechanizmów kontroli;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości (wielka izba) z dnia 8 września 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Ivovi Taricco i in., 105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości (wielka izba) z dnia 5 grudnia 2017 r., postępowanie karne przeciwko M.A.S. i M.B., 42/17, ECLI:EU:C:2017:936.

⁽³⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0419.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0384.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- B. mając na uwadze, że należyte wydatkowanie środków publicznych i ochrona interesów finansowych UE powinny być kluczowymi elementami polityki UE, aby zwiększyć zaufanie obywateli dzięki zapewnieniu właściwego i racjonalnego wykorzystywania ich pieniędzy;
- C. mając na uwadze, że art. 310 ust. 6 TFUE stanowi, że „Unia i państwa członkowskie, zgodnie z postanowieniami artykułu 325, zwalczają nadużycia finansowe i wszelkie inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii”;
- D. mając na uwadze, że osiągnięcie dobrych wyników dzięki procesom upraszczania wymaga regularnej oceny wkładów, produktów, wyników i oddziaływania, prowadzonej w drodze kontroli wykonania zadań;
- E. mając na uwadze, że aby usuwać nieprawidłowości i zwalczać nadużycia finansowe, należy odpowiednio uwzględniać różnorodność systemów prawnych i administracyjnych w państwach członkowskich; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja powinna wzmocnić starania mające zapewnić, by zwalczanie nadużyć finansowych było prowadzone skutecznie i by przynosiło bardziej namacalne i satysfakcjonujące wyniki;
- F. mając na uwadze, że art. 325 ust. 2 TFUE stanowi, że „państwa członkowskie podejmują takie same środki do zwalczania nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii, jakie podejmują do zwalczania nadużyć finansowych naruszających ich własne interesy finansowe”;
- G. mając na uwadze, że UE ma ogólne prawo do działania w obszarze polityki antykorupcyjnej w granicach określonych TFUE; mając na uwadze, że art. 67 stanowi, że obowiązkiem Unii jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa, między innymi za pomocą środków zapobiegających przestępczości i ją zwalczających, a także przez zbliżanie przepisów karnych; mając na uwadze, że w art. 83 TFUE wymienia się korupcję jako jedno ze szczególnie poważnych przestępstw o wymiarze transgranicznym;
- H. mając na uwadze, że art. 325 ust. 3 TFUE stanowi, że „państwa członkowskie koordynują swoje działania zmierzające do ochrony interesów finansowych Unii przed nadużyciami finansowymi” oraz że „organizują z Komisją ścisłą i regularną współpracę między właściwymi władzami”;
- I. mając na uwadze, że korupcja jest szeroko rozpowszechniona w państwach członkowskich i stanowi poważne zagrożenie dla interesów finansowych Unii, co z kolei stwarza podwójne zaufanie do administracji publicznej;
- J. mając na uwadze, że VAT jest ważnym źródłem dochodów budżetów krajowych oraz mając na uwadze, że w 2017 r. zasoby własne oparte na VAT stanowiły 12,1 % całkowitego budżetu UE;
- K. mając na uwadze, że w rezolucji Rady 6902/05 z dnia 14 kwietnia 2005 r. dotyczącej szeroko zakrojonej unijnej polityki walki z korupcją wezwano Komisję, aby rozważyła wszystkie wykonalne opcje, takie jak uczestnictwo w Grupie Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) lub mechanizm oceny i monitorowania instrumentów UE w związku ze stworzeniem mechanizmu wzajemnej oceny i monitorowania;
- L. mając na uwadze, że przypadki systematycznej i zinstytucjonalizowanej korupcji w niektórych państwach członkowskich poważnie szkodzą interesom finansowym UE, stanowiąc jednocześnie zagrożenie dla demokracji, praworządności i praw podstawowych;
- M. mając na uwadze, że w specjalnym badaniu Eurobarometr nr 470 dotyczącym korupcji, opublikowanym w grudniu 2017 r., stwierdzono, że postrzeganie korupcji i postawy wobec niej utrzymują się na stabilnym poziomie w porównaniu z 2013 r., co świadczy o braku konkretnych rezultatów w zwiększaniu zaufania obywateli UE do instytucji;

Wykrywanie i zgłaszanie nieprawidłowości

1. zauważa z zadowoleniem, że łączna liczba zgłoszonych w 2017 r. nieprawidłowości związanych i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi (15 213 przypadków) spadła o 20,8 % w stosunku do 2016 r. (19 080 przypadków), a wartość tych nieprawidłowości obniżyła się o 13 % (z 2,97 mld EUR w 2016 r. do 2,58 mld EUR w 2017 r.);
2. wskazuje, że nie wszystkie nieprawidłowości stanowią nadużycia finansowe i że należy wyraźnie odróżniać je od popełnionych błędów;
3. zauważa znaczny spadek z roku na rok (wynoszący 19,3 %) liczby nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia finansowe, co oznacza kontynuację tendencji spadkowej utrzymującej się od 2014 r.; wyraża nadzieję, że spadek ten odzwierciedla rzeczywiste zmniejszenie skali nadużyć finansowych, a nie brak skuteczności w ich wykrywaniu;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

4. uważa, że wskazane jest zacieśnienie współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie wymiany informacji, zarówno w celu poprawy gromadzenia danych, jak i wzmocnienia skuteczności kontroli;
5. wyraża ubolewanie, że ponad połowa z państw członkowskich nie przyjęła krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych (NAFS); zwraca się do Komisji, by zachęciła pozostałe państwa członkowskie do szybszego przyjęcia NAFS;
6. powtórnie wzywa Komisję do stworzenia jednolitego systemu zbierania od państw członkowskich porównywalnych danych o nieprawidłowościach i nadużyciach finansowych, by unormować proces zgłaszania oraz zapewnić jakość przekazywanych informacji i porównywalność danych;
7. wskazuje, że wiele państw członkowskich nie ma specjalnych przepisów dotyczących zwalczania przestępczości zorganizowanej, której udział w działalności o charakterze transgranicznym i działaniach wpływających na interesy finansowe Unii, takich jak przemyt i fałszowanie pieniędzy, stale rośnie;
8. wyraża zaniepokojenie w związku z kontrolami dotyczącymi instrumentów finansowych zarządzanych przez pośredników oraz wykazanymi słabościami w kontroli siedzib beneficjentów; zwraca uwagę na konieczność uzależnienia pożyczek bezpośrednich i pośrednich od opublikowania danych podatkowych i księgowych w podziale na kraje oraz od ujawnienia informacji o własności rzeczywistej przez beneficjentów i instytucje pośrednictwa finansowego uczestniczące w finansowaniu;

Dochody – zasoby własne

9. wyraża zaniepokojenie, że według danych statystycznych Komisji luka w podatku VAT w 2016 r. wyniosła 147 mld EUR, co stanowi ponad 12% łącznych oczekiwanych dochodów z VAT, oraz że Komisja szacuje, że przypadki wewnątrzspółnotowych oszustw związanych z VAT kosztują Unię około 50 mld EUR rocznie;
10. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji w sprawie VAT z 7 kwietnia 2016 r., który ma zreformować ramy prawne podatku VAT, a także 13 wniosków ustawodawczych przyjętych przez Komisję od grudnia 2016 r., które regulują przejście na docelowy system VAT, usuwając przeszkody dla handlu elektronicznego związane z VAT, rewidując system VAT dla MŚP, modernizując politykę stawek podatku VAT oraz likwidując lukę w podatku VAT; zauważa, że wniosek w sprawie „docelowego systemu” mógłby wyeliminować wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”, jednak nie wszedłby on w życie przed 2022 r.; wzywa państwa członkowskie, aby szybko wdrożyły reformę systemu VAT i podjęły w międzyczasie pilniejsze działania służące ograniczaniu szkód, na przykład w ramach sieci Eurofisc, OLAF, Europolu i przyszłej Prokuratury Europejskiej;
11. z zadowoleniem przyjmuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie M.A.S. (C-42/17), który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby w przypadkach poważnych nadużyć finansowych dotyczących VAT, mających wpływ na interesy finansowe UE, stosowane były skuteczne i odstrasżające sankcje karne, zgodnie z zobowiązaniami tych państw wynikającymi z art. 325 ust. 1 i 2 TFUE;
12. ubolewa, że dochodzenie OLAF w sprawie oszustw celnych w Zjednoczonym Królestwie zakończone w 2017 r. ujawniło poważne przypadki uchylania się od płacenia VAT w związku z przywozem na terytorium Zjednoczonego Królestwa, polegające na nadużywaniu zawieszenia płatności VAT, tzw. procedury celnej 42 (CP42); z zadowoleniem przyjmuje wszczęcie przez Komisję w maju 2018 r. procedury poprzedzającej wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Zjednoczonemu Królestwu; przypomina, że łączne straty z tego tytułu szacuje się na ok. 3,2 mld EUR w latach 2013–2016, co również stanowi stratę dla budżetu UE; wyraża zaniepokojenie, że nowo przyjęte zmiany do rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ dotyczące środków mających na celu wzmocnienie współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT mogą okazać się niewystarczające do tego, by zapobiec nadużyciom finansowym związanym z procedurą celną 42, i wzywa Komisję, aby rozważyła nowe strategie śledzenia towarów objętych CP42 w UE;
13. z zadowoleniem przyjmuje zmianę rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 przyjętą 2 października 2018 r. i wyraża nadzieję, że w ściślejszej współpracy skutecznie zostaną uwzględnione kluczowe aspekty oszustw transgranicznych na jednolitym rynku, takich jak wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”;
14. z zadowoleniem przyjmuje dyrektywę PIF, która uściśla kwestie współpracy transgranicznej i wzajemnej pomocy prawnej między państwami członkowskimi, Eurojustem, EPPO i Komisją w zakresie zwalczania oszustw związanych z VAT;

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

15. podkreśla w związku z tym powagę obecnej sytuacji w odniesieniu do nadużyć finansowych polegających na niepłaceniu VAT, w szczególności oszustw karuzelowych; apeluje do wszystkich państw członkowskich o udział we wszystkich obszarach działalności sieci Eurofisc, aby ułatwić przepływ informacji pomocnych w zwalczaniu nadużyć finansowych;

16. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości kilkakrotnie potwierdził, iż VAT wchodzi w zakres interesów finansowych Unii, na przykład ostatnio w sprawie Taricco (C-105/14); zauważa jednak, że OLAF bardzo rzadko prowadzi dochodzenia w sprawie nieprawidłowości dotyczących VAT z powodu braku instrumentów; wzywa państwa członkowskie, aby poparły wniosek Komisji dotyczący zapewnienia OLAF nowych instrumentów służących rozwiązywaniu spraw związanych z VAT, takich jak dostęp do sieci Eurofisc, VIES lub informacji o kontaktach bankowych;

17. zauważa stabilną tendencję, jeśli chodzi o liczbę zgłaszanych przypadków nieprawidłowości związanych i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi, dotyczących tradycyjnych zasobów własnych (TZW) (4 647 w 2016 r., 4 636 w 2017 r.) oraz o odnośne kwoty (537 mln EUR w 2016 r. i 502 mln EUR w 2017 r.); zauważa jednak różnice pomiędzy państwami członkowskimi pod względem występowania nieprawidłowości, przy czym Grecja (7,17 %), Hiszpania (4,31 %) i Węgry (3,35 %) wyraźnie przekraczają unijną średnią niepobranych TZW, która wynosi 1,96 %;

18. zauważa z ogromnym zaniepokojeniem, że w ostatnich latach wzrósł przemysł wyrobów tytoniowych do UE, co według danych szacunkowych powoduje straty dla dochodów publicznych budżetu UE i budżetów państw członkowskich w wysokości 10 mld EUR rocznie, a zarazem jest jednym z największych źródeł finansowania przestępczości zorganizowanej, w tym terroryzmu; uważa, że państwa członkowskie powinny nasilić zwalczanie tej nielegalnej działalności, np. przez usprawnienie procedur współpracy i wymianę informacji między państwami członkowskimi;

19. uważa, że połączenie różnych metod wykrywania (kontrole zwalniania towarów, kontrole po zwolnieniu towarów, kontrole prowadzone przez służby ds. zwalczania nadużyć finansowych i inne) najskuteczniej służy wykrywaniu nadużyć oraz że skuteczność każdej z metod zależy od danego państwa członkowskiego, skutecznej koordynacji jego administracji oraz zdolności odpowiednich służb państw członkowskich do wzajemnej komunikacji;

20. uznaje za niepokojące, że niektóre państwa członkowskie regularnie nie zgłaszają żadnych przypadków nadużyć finansowych; zwraca się do Komisji o zbadanie tej sytuacji, gdyż uważa za mało prawdopodobne, by te państwa członkowskie były rajami, w których nie dochodzi do nadużyć; wzywa Komisję do prowadzenia wyrównanych kontroli na miejscu w tych państwach;

21. z zaniepokojeniem odnotowuje, że średnia stopa odzysku w przypadku spraw zgłoszonych jako nadużycia finansowe w latach 1989–2017 wyniosła jedynie 37 %; zwraca się do Komisji, by poszukiwała sposobów uzdrowienia tej bulwersującej sytuacji;

22. ponawia apel do Komisji o przedstawianie rocznych sprawozdań dotyczących kwoty zasobów własnych UE odzyskanych w następstwie zaleceń wydanych przez OLAF oraz do informowania o kwotach, które pozostają do odzyskania;

Unijny program zwalczania nadużyć finansowych

23. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie unijnego programu zwalczania nadużyć finansowych, który będzie wdrażany przez OLAF w trybie zarządzania bezpośredniego (COM(2018)0386), oraz apeluje o zarządzanie dotacjami drogą elektroniczną za pośrednictwem należącego do Komisji systemu zarządzania dotacjami (e-dotacje), począwszy od czerwca 2019 r.;

EPPO i jej przyszłe związki z OLAF

24. z zadowoleniem przyjmuje decyzję 22 państw członkowskich o utworzeniu EPPO w ramach wzmocnionej współpracy; wzywa Komisję, by zachęcała państwa członkowskie niechętnie jak dotąd tej inicjatywie do przystąpienia do EPPO;

25. przypomina, że umowy o współpracy między OLAF a EPPO powinny wyraźnie rozdzielać kompetencje, aby uniknąć dublowania struktur, konfliktów kompetencji i luk prawnych wynikających z braku kompetencji;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w projekcie budżetu UE na 2019 r. po raz pierwszy przewidziano środki dla EPPO (4,9 mln EUR) oraz podkreśla, że ważne jest, by zapewnić EPPO odpowiednie zasoby kadrowe i budżetowe; zauważa, że w planie zatrudnienia przewidziano jedynie 37 stanowisk, co oznacza, że po odjęciu stanowisk 23 prokuratorów europejskich pozostaje jedynie 14 stanowisk administracyjnych; uważa to za nierealistyczne, zwłaszcza z uwagi na dwa dodatkowe państwa członkowskie, które niedawno zdecydowały się przystąpić do EPPO; w związku z tym zwraca się o przyspieszenie planowanego na 2020 r. zwiększenia liczby pracowników, aby pomóc EPPO osiągnąć pełną operacyjność do końca 2020 r., jak przewidziano w rozporządzeniu;

27. z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowany wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, wynikający głównie z ustanowienia EPPO; podkreśla, że przyszła współpraca między OLAF a EPPO powinna opierać się na ścisłej współpracy, skutecznej wymianie informacji i komplementarności, przy czym należy unikać powielania lub konfliktu kompetencji;

Walka z korupcją

28. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich; podkreśla, że w celu zapewnienia obiektywnej i systematycznej oceny Komisja powinna regularnie publikować ocenę zagrożeń dla praworządności w każdym państwie członkowskim, w tym ryzyka korupcji systemowej, w oparciu o zestaw wskaźników i niezależne sprawozdania;

29. podkreśla, że po utworzeniu EPPO OLAF pozostanie jedynym urzędem odpowiedzialnym za ochronę interesów finansowych UE w państwach członkowskich, które nie zdecydowały się przystąpić do EPPO; zwraca uwagę, że zgodnie z opinią nr 8/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF nie rozwiązuje problemu niskiej skuteczności dochodzeń administracyjnych OLAF; podkreśla, że istotne jest zadbanie o to, by OLAF pozostał silnym i w pełni operacyjnym partnerem EPPO;

30. ubolewa, że Komisja przestała uważać za konieczne publikowanie sprawozdania o zwalczaniu korupcji; ubolewa nad decyzją Komisji o włączeniu monitorowania antykorupcyjnego do procesu zarządzania gospodarczego w ramach europejskiego semestru; jest zdania, że ograniczyło to jeszcze bardziej monitorowanie ze strony Komisji, a dostępne dane dotyczą jedynie bardzo niewielu państw; wyraża ponadto ubolewanie, że ta zmiana podejścia koncentruje się głównie na wpływie korupcji na gospodarkę i niemal całkowicie pomija inne wymiary, na które korupcja może mieć wpływ, takie jak zaufanie obywateli do administracji publicznej, a nawet demokratyczne struktury państw członkowskich; wzywa zatem Komisję, aby nadal publikowała sprawozdania o zwalczaniu korupcji; ponawia apel do Komisji, by zaangażowała się w bardziej kompleksową i spójną politykę antykorupcyjną UE, w tym pogłębioną ocenę polityki antykorupcyjnej w każdym państwie członkowskim;

31. powtarza, że efekt „drzwi obrotowych” może być szkodliwy dla stosunków między instytucjami a przedstawicielami grup interesu; wzywa instytucje UE, aby wypracowały systematyczne i proporcjonalne podejście do tego problemu;

32. ubolewa nad faktem, że Komisja nie sprzyjała udziałowi UE w powołanej przez Radę Europy Grupie Państw Przeciwko Korupcji (GRECO); wzywa Komisję do jak najszybszego wznowienia negocjacji z GRECO w celu terminowej oceny jej zgodności z Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC) oraz ustanowienia wewnętrznego mechanizmu oceny dla instytucji UE;

33. ponownie wzywa Komisję do opracowania systemu rygorystycznych wskaźników i łatwych do stosowania, jednolitych kryteriów opartych na wymogach określonych w programie sztokholmskim, z myślą o ocenie poziomu korupcji w państwach członkowskich oraz ich polityki antykorupcyjnej; zachęca Komisję do opracowania wskaźnika korupcji, który posłuży do klasyfikacji państw członkowskich; jest zdania, że wskaźnik korupcji może być dla Komisji solidną podstawą do utworzenia mechanizmu kontroli poszczególnych krajów w związku z kontrolą wydatkowania środków UE;

34. przypomina, że Komisja nie ma dostępu do informacji, którymi wymieniają się państwa członkowskie, aby zapobiegać i przeciwdziałać wewnątrzspółnotowym oszustwom typu „znikający podmiot gospodarczy”, powszechnie zwanym oszustwami karuzelowymi; jest zdania, że Komisja powinna mieć dostęp do sieci Eurofisc, aby lepiej kontrolować, oceniać i usprawniać wymianę danych między państwami członkowskimi; apeluje do wszystkich państw członkowskich, by uczestniczyły w działalności sieci Eurofisc we wszystkich obszarach w celu ułatwienia i przyspieszenia wymiany informacji z organami wymiaru sprawiedliwości i organami ścigania, takimi jak Europol i OLAF, zgodnie z zaleceniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego; wzywa państwa członkowskie i Radę, by umożliwiły Komisji dostęp do tych informacji w celu zacieśnienia współpracy, poprawy wiarygodności danych i zwalczania przestępczości transgranicznej;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Zamówienia publiczne*Cyfryzacja*

35. zauważa, że znaczną część środków na inwestycje publiczne wydatkuje się w drodze zamówień publicznych (2 bln EUR rocznie); podkreśla korzyści płynące z e-zamówień, jeśli chodzi o zwalczanie nadużyć finansowych, takie jak oszczędności dla wszystkich stron, większa przejrzystość oraz uproszczona i skrócona procedura;
36. wzywa Komisję do opracowania ram cyfryzacji wszystkich procesów wdrażania polityki UE (zaproszenia do składania wniosków, składanie wniosków, ocena, wdrażanie, płatności), do stosowania przez wszystkie państwa członkowskie;
37. ubolewa nad tym, że tylko nieliczne państwa członkowskie stosują nowe technologie na wszystkich głównych etapach procedury udzielania zamówień (elektroniczna publikacja ogłoszeń, elektroniczny dostęp do dokumentów przetargowych, elektroniczne składanie ofert, elektroniczna ocena ofert, elektroniczne przyznawanie zamówień, e-zlecenia, e-fakturowanie i e-płatności); wzywa państwa członkowskie, aby do lipca 2019 r. udostępniły online w formacie nadającym się do odczytu maszynowego wszystkie formularze postępowania o udzielenie zamówienia, a także publiczne rejestry umów;
38. wzywa Komisję, aby opracowała środki motywacyjne w celu stworzenia profilu elektronicznego instytucji zamawiających dla tych państw członkowskich, w których takie profile nie są dostępne;
39. z zadowoleniem przyjmuje harmonogram Komisji dotyczący wdrożenia elektronicznych zamówień publicznych w UE i wzywa Komisję do kontynuacji działań w tym zakresie;

Zapobieganie i wczesne etapy procedury udzielania zamówień

40. jest zdania, że działania zapobiegawcze są bardzo ważne, jeżeli chodzi o zmniejszenie liczby nadużyć w wydatkowaniu unijnych pieniędzy oraz że przejście na e-zamówienia jest ważnym krokiem w kierunku zapobiegania oszustwom oraz propagowania uczciwości i przejrzystości;
41. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie systemu wczesnego wykrywania i wykluczania (EDES) i uważa, że połączenie różnych metod wykrywania (kontroli) na wczesnych etapach procedury udzielania zamówień na projekty najskuteczniej zapobiega nadużyciom finansowym, ponieważ umożliwia przekierowanie środków na inne projekty;
42. z zadowoleniem przyjmuje wytyczne przygotowane przez Komitet Doradczy ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych (COCOLAF) w sprawie sygnałów ostrzegawczych i najlepszych praktyk w zakresie zamówień publicznych i zgłaszania nieprawidłowości;
43. z zadowoleniem przyjmuje uproszczenie przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego UE i uważa, że dalsze uproszczenie zwiększy przejrzystość; wyraża nadzieję, że inni odbiorcy środków unijnych odniosą większe korzyści dzięki uproszczonym formom kosztów;

Procedury przywozu

44. zauważa, że cła stanowią 14 % budżetu UE i uważa, że ich nieskuteczne stosowanie i brak zharmonizowanych przepisów negatywnie wpływają na interesy finansowe UE;
45. zauważa, że służby celne różnych państw członkowskich prowadzą wymianę informacji na temat podejrzeń popełnienia nadużyć finansowych, aby zapewnić przestrzeganie przepisów celnych (wzajemna pomoc); uważa, że taka komunikacja jest łatwiejsza w przypadku, gdy istnieje obowiązek wskazania nadawcy w przywozowym zgłoszeniu celnym (dokument SAD), oraz wzywa Komisję, aby do lipca 2019 r. wprowadziła taki obowiązek we wszystkich państwach członkowskich;
46. wyraża zaniepokojenie, jeśli chodzi o kontrole celne oraz związany z nimi pobór opłat, które stanowią element zasobów własnych budżetu Unii; przypomina, że to organy celne państw członkowskich przeprowadzają kontrole mające na celu sprawdzenie, czy importerzy przestrzegają przepisów dotyczących stawek i przywozu, oraz wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniej i zharmonizowanej kontroli na granicach UE, tak aby zagwarantować bezpieczeństwo Unii i ochronę jej interesów gospodarczych, oraz do zobowiązania się w szczególności do walki z handlem nielegalnymi i podrobionymi produktami;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

47. ubolewa, że podczas wdrażania nowych systemów informatycznych dla unii celnej wystąpił szereg opóźnień, co oznacza, że niektóre kluczowe systemy nie będą dostępne w terminach wyznaczonych w unijnym kodeksie celnym na 2020 r.; podkreśla, że szybkie wyeliminowanie papierowej formy dokumentów celnych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia funkcjonowania administracji celnych tak, jakby stanowiły one jeden podmiot; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby wniosły wkład w ukończenie i stabilność finansowania unijnych systemów informacji celnej;

48. z zadowoleniem przyjmuje jedenaście wspólnych operacji celnych OLAF, które z powodzeniem były wymierzone w zwalczanie różnych zagrożeń, takich jak oszustwa skarbowe, nielegalne przepływy pieniężne, podrabiane produkty, przemyt papierosów i narkotyki; ponadto z zadowoleniem przyjmuje wykrycie nieprawidłowości w następstwie zawiadomień wydanych przez OLAF w ramach wzajemnej pomocy, zwłaszcza nadużyć finansowych dotyczących paneli słonecznych;

49. podkreśla, że zharmonizowane i znormalizowane kontrole celne we wszystkich punktach wprowadzenia są niezbędne, ponieważ brak równowagi w kontrolach celnych przeprowadzanych przez państwa członkowskie utrudnia skuteczne funkcjonowanie unii celnej;

Wydatki

50. z zadowoleniem przyjmuje znaczny spadek liczby przypadków (z 272 w 2016 r. do 133 w 2017 r.) zgłoszonych jako nadużycia finansowe w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich oraz związany z tym spadek wartości nadużyć finansowych z 47 mln EUR do 20 mln EUR; zauważa jednak odwrotną tendencję, jeśli chodzi o wsparcie bezpośrednie dla rolnictwa, gdzie wartość nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia gwałtownie wzrosła z 11 mln EUR do 39 mln EUR, a odnośna średnia wartość finansowa w każdym przypadku wzrosła o 227%; wyraża nadzieję, że nie oznacza to negatywnej tendencji;

51. oczekuje, że uproszczenie zasad administracyjnych, do którego wezwano we wspólnych przepisach obejmujących lata 2014–2020, umożliwi zmniejszenie liczby nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciami finansowymi, wykrywanie przypadków nadużyć i poprawienie dostępu beneficjentów do funduszy UE;

52. zwraca się do Komisji, by kontynuowała wysiłki prowadzące do ujednoczenia nazewnictwa błędów związanych z wydatkami, ponieważ z danych wynika, że różne państwa członkowskie zgłaszają te same błędy w różnych kategoriach (SWD(2018)0386);

53. podkreśla, że zdolność wykrywania stanowi kluczowy element w cyklu zwalczania nadużyć finansowych, pozytywnie wpływający na skuteczność i wydajność systemu ochrony budżetu UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że najbardziej aktywne państwa członkowskie pod względem wykrywania i zgłaszania nieprawidłowości potencjalnie związanych z nadużyciami finansowymi to Polska, Rumunia, Węgry, Włochy i Bułgaria, których zgłoszenia obejmują 73 % nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia finansowe w ramach wspólnej polityki rolnej w latach 2013–2017; podkreśla w związku z tym, że sama ocena liczbowa otrzymanych zgłoszeń może prowadzić do błędnego postrzegania skuteczności kontroli; zachęca Komisję do dalszego wspierania państw członkowskich, tak aby podnieść jakość i zwiększyć liczbę kontroli, oraz do wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie walki z nadużyciami finansowymi;

54. zauważa, że liczba nieprawidłowości niezgłoszonych jako nadużycia finansowe w polityce spójności i polityce rybołówstwa (5 129 przypadków w 2017 r.) powróciła do poziomów z 2013 r. i 2014 r. (odpowiednio 4 695 i 4 825 przypadków) po trwającym dwa lata okresie szczytowym;

55. przypomina, że pełna przejrzystość sprawozdawczości dotyczącej wydatków ma zasadnicze znaczenie, zwłaszcza w przedsięwzięciach infrastrukturalnych finansowanych bezpośrednio przez fundusze lub instrumenty finansowe UE; wzywa Komisję do zapewnienia obywatelom Unii pełnego dostępu do informacji o współfinansowanych projektach;

56. odnotowuje fakt, że liczba zgłoszonych nieprawidłowości w ramach pomocy przedakcesyjnej (IPA) w 2017 r. ponownie się zmniejszyła oraz że wraz ze stopniowym wycofywaniem programów przedakcesyjnych liczba nieprawidłowości zgłoszonych jako nadużycia finansowe zbliżyła się do zera;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Wskazane problemy i niezbędne działania*Lepsze kontrole*

57. popiera program Herkules III, będący dobrym przykładem podejścia „jak najlepiej wykorzystać każde euro”; oczekuje, że jego następcą po 2020 r. będzie jeszcze bardziej wydajny;

58. wyraża nadzieję, że nowo planowane rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej przyczyni się – dzięki lepszemu partnerstwu na szczeblu UE – do dalszej poprawy koordynacji i zacieśnienia współpracy do celów finansowania między organami celnymi i innymi organami ścigania;

Nadużycia finansowe o charakterze ponadnarodowym

59. podkreśla, że system umożliwiający wymianę informacji między właściwymi organami ułatwiłby krzyżową kontrolę zapisów księgowych dotyczących transakcji między co najmniej dwoma państwami członkowskimi, by zapobiegać oszustwom transgranicznym w funduszach strukturalnych i inwestycyjnych, a tym samym zapewnić horyzontalne i całościowe podejście do ochrony interesów finansowych państw członkowskich; ponownie wzywa Komisję do przedłożenia wniosku ustawodawczego w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w obszarach funduszy europejskich, w których do tej pory nie przewidziano takiej praktyki;

60. jest zaniepokojony rosnącym ryzykiem i coraz częstszymi przypadkami nadużyć finansowych wykrywanych przez OLAF; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie sprawozdania Parlamentu z dnia 25 października 2018 r. dotyczącego ochrony interesów finansowych UE – odzyskiwanie środków pieniężnych i aktywów od państw trzecich w przypadkach nadużyć finansowych oraz pomyślnie włączenie klauzuli dotyczącej zwalczania nadużyć finansowych do umowy o wolnym handlu z Japonią; wzywa Komisję do upowszechnienia praktyki dodawania do umów podpisywanych między UE i państwami trzecimi klauzul dotyczących zwalczania nadużyć finansowych;

Sygnaliści

61. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii (COM(2018)0218); wyraża nadzieję, że przyczyni się ona do znacznej poprawy bezpieczeństwa sygnalistów w Unii i doprowadzi do wyraźnej poprawy ochrony finansowej UE i praworządności; ma nadzieję, że wejdzie ona w życie w najbliższej przyszłości; wzywa wszystkie instytucje UE do jak najszybszego wdrożenia do swojej polityki wewnętrznej norm określonych w dyrektywie, aby zapewnić najwyższy poziom ochrony interesów finansowych Unii; zachęca państwa członkowskie, by wdrożyły ją w swoich krajowych systemach prawnych w możliwie najszerszym zakresie;

62. podkreśla istotną rolę sygnalistów w zapobieganiu nadużyciom finansowym oraz ich wykrywaniu i zgłaszaniu, oraz potrzebę zapewnienia sygnalistom ochrony;

Dziennikarstwo śledcze

63. uważa, że dziennikarstwo śledcze odgrywa zasadniczą rolę w podnoszeniu poziomu niezbędnej przejrzystości w UE i państwach członkowskich oraz że państwa członkowskie i UE muszą do takiego dziennikarstwa zachęcać i je wspierać;

Tytoń

64. z niepokojem zauważa, że według szacunków OLAF nielegalny handel papierosami powoduje roczne straty finansowe w budżecie Unii i budżetach państw członkowskich w wysokości ponad 10 mld EUR;

65. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w dniu 25 września 2018 r. Protokołu Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi w następstwie 41. ratyfikacji w dniu 27 czerwca 2018 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pierwsze posiedzenie stron protokołu odbyło się w dniach 8–10 października 2018 r.; apeluje jednak do państw członkowskich, które jeszcze nie ratyfikowały protokołu, aby uczyniły to jak najszybciej; wzywa Komisję, by odgrywała aktywną rolę w pracach zmierzających do opracowania kompleksowego sprawozdania określającego dobre praktyki i wdrażającego eksperymenty w zakresie systemów śledzenia ruchu i pochodzenia w państwach będących stronami protokołu; wzywa państwa członkowskie, które podpisały protokół, lecz jeszcze go nie ratyfikowały, aby to uczyniły;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

66. przypomina decyzję Komisji o nieodnawianiu umowy z PMI, która wygasła 9 lipca 2016 r.; przypomina, że 9 marca 2016 r. Parlament zwrócił się do Komisji, aby nie odnawiała, nie przedłużała ani nie renegecjowała warunków umowy po wygaśnięciu okresu, na który została zawarta; uważa, że nie należy odnawiać, przedłużać ani renegecjować trzech innych umów z firmami tytoniowymi (z BAT, JTI i ITL); wzywa Komisję, by do końca 2018 r. przedstawiła sprawozdanie dotyczące możliwości zakończenia tych pozostałych trzech umów;

67. wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia nowego planu działania i kompleksowej strategii UE w zakresie walki z nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi, przewidzianych na koniec lata 2018 r.;

68. wzywa Komisję do zapewnienia, aby system identyfikowalności i mechanizmy bezpieczeństwa, które państwa członkowskie mają wdrożyć do 20 maja 2019 r. w przypadku papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów oraz do 20 maja 2024 r. w odniesieniu do pozostałych wyrobów tytoniowych (jak cygara, cygaretki oraz wyroby tytoniowe bezdymne), były zgodne z wytycznymi dotyczącymi niezależności zawartymi w Protokole WHO w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, który Unia Europejska ratyfikowała 24 czerwca 2016 r.;

69. wzywa Komisję, aby antycypowała ryzyko nierejestrowanego kopiowania oznakowań indywidualnych przez przemysł tytoniowy do celów zaopatrywania rynku równoległego;

70. zauważa z zaniepokojeniem, że wydawane przez OLAF zalecenia o charakterze sądowym są wykonywane w państwach członkowskich w bardzo ograniczonym stopniu; uważa, że taka sytuacja jest niedopuszczalna i wzywa Komisję, aby nakłoniła państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrażania zaleceń OLAF i aby ustanowiła zasady mające na celu zwiększenie dopuszczalności dowodów zgromadzonych przez OLAF;

Dochodzenia i rola OLAF

71. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie upoważnienia OLAF do prowadzenia dochodzeń w sprawach dotyczących podatku od wartości dodanej; wzywa Komisję do ustanowienia pewnego poziomu przejrzystości sprawozdań i zaleceń OLAF po zakończeniu wszystkich europejskich i krajowych procedur; jest zdania, że po przyjęciu niezbędnych zmian w rozporządzeniu w sprawie OLAF związanych z ustanowieniem EPPO Komisja powinna przygotować bardziej gruntowną i kompleksową modernizację ram OLAF;

72. ubolewa nad brakiem spójności terminologii stosowanej w sprawozdaniach OLAF, np. zamknięte i zakończone dochodzenia; wzywa Komisję i OLAF do wdrożenia spójnej terminologii, tak aby na przestrzeni lat zagwarantować porównywalność w przypadku sprawozdawczości i zaskarżenia spraw dotyczących nadużyć finansowych;

73. odnotowuje bieżące problemy związane z nową bazą danych zarządzania treścią OLAF (OCM); ubolewa w szczególności nad faktem, że w nowej bazie danych doszło do utraty spraw; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że problem ten stanowi najwyższy priorytet; zwraca się do Komisji, aby przedstawiła Parlamentowi dogłębną ocenę projektu informatycznego OCM, w szczególności dotyczącą opracowania projektu, pełnych kosztów, wdrożenia, doświadczeń użytkowników oraz wykazu napotkanych problemów, zgodnie z zaleceniami Komitetu Nadzoru OLAF⁽¹⁾;

74. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspólnego zapewnienia, aby dochodzenia OLAF i państw członkowskich wzajemnie się uzupełniały, aby OLAF posiadał jednakowe uprawnienia do prowadzenia dochodzeń we wszystkich państwach członkowskich, w tym dostęp do informacji o rachunkach bankowych, oraz aby dowody zgromadzone przez OLAF były dopuszczalne jako dowody w postępowaniach karnych prowadzonych przez organy sądowe we wszystkich państwach członkowskich, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla skuteczności działań następczych po dochodzeniach OLAF;

o

o o

75. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Komitetowi Nadzoru Urzędou ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.

(¹) Opinia Komitetu Nadzoru OLAF nr 1/2018 w sprawie wstępnego projektu budżetu OLAF na 2019 r.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0057

Genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 ×

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zmieniającej decyzję wykonawczą 2013/327/UE w odniesieniu do wznowienia zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, paszy zawierającej genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składającej się z niego (D059688/02 – 2019/2521(RSP))

(2020/C 411/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji wykonawczej Komisji zmieniającej decyzję wykonawczą 2013/327/UE w odniesieniu do wznowienia zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, paszy zawierającej genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składającej się z niego (D059688/02,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3 i art. 23 ust. 3,
- uwzględniając fakt, że Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania w dniu 3 grudnia 2018 r.,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z dnia 25 października 2017 r. opublikowaną w dniu 28 listopada 2017 r.,⁽³⁾
- uwzględniając wniosek z dnia 14 lutego 2017 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (COM(2017)0085, 2017/0035(COD)),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje przeciwko zatwierdzaniu organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Ocena genetycznie zmodyfikowanego rzepaku MS8 × RF3 na potrzeby odnowienia zezwolenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 (wniosek EFSA-GMO-RX-004), <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2017.5067>

⁽⁴⁾ Rezolucja z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wprowadzenia do obrotu w celu uprawy, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, kukurydzy (*Zea mays* L., linia 1507) zmodyfikowanej genetycznie w celu uzyskania odporności na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (łuskoskrzydłe) (Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 110).

— Rezolucja z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2279 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 71).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 19).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 17).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 15).

— Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie lub trzy spośród modyfikacji genetycznych (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 108).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

-
- Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji w sprawie wprowadzenia do obrotu zmodyfikowanego genetycznie goździka (*Dianthus caryophyllus* L., linia SHD-27531-4) (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 111).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 76).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 80).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy Bt11 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 70).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy 1507 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 73).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 83).
  - Rezolucja z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych Bt11, 59122, MIR604, 1507 i GA21, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 34).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę DAS-40278-9, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 71).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB119 (BCS-GHØØ5-8), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 67).
  - Rezolucja z dnia 13 września 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-68416-4, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 54).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 × A5547-127, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 55).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-44406-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 60).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji odnawiającej zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 122).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 127).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) i MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), składających się z niego lub z niego wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 133).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122 (DAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0051).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034 i NK603, i uchylającej decyzję 2010/420/EU (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0052).
  - Rezolucja z dnia 3 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu żywności i paszy wyprodukowanej z genetycznie zmodyfikowanego buraka cukrowego H7-1 (KM-ØØØH71-4) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0197).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- uwzględniając art. 106 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 20 maja 2016 r. firma Bayer CropScience AG złożyła wniosek do Komisji, zgodnie z art. 11 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, o odnowienie zezwolenia na wprowadzanie do obrotu produktów objętych decyzją Komisji 2007/232/WE⁽²⁾ („wniosek o odnowienie”);
- B. mając na uwadze, że decyzją 2007/232/WE zezwolono na wprowadzenie do obrotu paszy zawierającej genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składającej się z niego, a zakres zezwolenia obejmuje też produkty zawierające rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składające się z niego, do zastosowań innych niż w żywności lub paszy, z wyjątkiem uprawy;
- C. mając na uwadze, że w dniu 25 października 2017 r. EFSA przyjął pozytywną opinię dotyczącą wniosku o odnowienie, zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003;
- D. mając na uwadze, że Komisja, na wniosek wnioskodawcy, postanowiła zmienić poprzednią decyzję wykonawczą Komisji 2013/327/UE⁽³⁾, tak by włączyć do niej zakres produktów objętych decyzją 2007/232/WE; mając na uwadze, że projekt decyzji wykonawczej Komisji zmienia zatem decyzję wykonawczą 2013/327/UE i uchyla decyzję 2007/232/WE; mając na uwadze, że legalność takiego podejścia jest wątpliwa;
- E. mając na uwadze, że w trakcie trzymiesięcznego okresu konsultacji właściwe organy zgłosiły wiele krytycznych uwag⁽⁴⁾; mając na uwadze, że państwa członkowskie krytykowały między innymi fakt, że podejście do monitorowania przyjęte przez wnioskodawcę było niezgodne z wymogami określonymi w załączniku VII do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ lub wytycznymi EFSA, że sprawozdania z monitorowania środowiska po wprowadzeniu do obrotu złożone przez wnioskodawcę zawierały podstawowe niedociągnięcia oraz nie zawierały rzetelnych danych na poparcie wniosku, że nie wystąpiły niepożądane skutki dla zdrowia lub środowiska w związku z przywozem lub stosowaniem zmodyfikowanego genetycznie rzepaku Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3;
- F. mając na uwadze, że zmodyfikowany genetycznie rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 został stworzony, tak by był odporny na stosowanie herbicydu glufosynat;

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę GA21 (MON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0221).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 × 59122 × MON 810 × NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę łączącą dwie lub trzy spośród pojedynczych modyfikacji genetycznych 1507, 59122, MON 810 i NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, oraz uchylającej decyzje 2009/815/WE, 2010/428/UE i 2010/432/UE, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0222).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0416).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122, i uchylającej decyzję 2011/366/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0417).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/232/WE z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów rzepaku oleistego (*Brassica napus* L., odmiany Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3) genetycznie zmodyfikowanych pod kątem tolerancji na herbicyd glufosynat amonowy (Dz.U. L 100 z 17.4.2007, s. 20).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/327/UE z dnia 25 czerwca 2013 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, żywności zawierającej genetycznie zmodyfikowany rzepak Ms8, Rf3 i Ms8 × Rf3 lub składającej się z niego, lub żywności i paszy wyprodukowanych z tych organizmów zmodyfikowanych genetycznie (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 57).

⁽⁴⁾ Uwagi państw członkowskich, załącznik G, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2016-00569>

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- G. mając na uwadze, że stosowanie herbicydów uzupełniających stanowi element regularnych praktyk rolniczych podczas uprawy roślin odpornych na herbicydy, a zatem można oczekiwać, że rośliny te będą narażone na działanie większych i powtarzanych dawek, co nie tylko prowadzi do większego obciążenia plonów pozostałościami, a zatem i przywożonego produktu, lecz także może wpłynąć na skład zmodyfikowanej genetycznie rośliny i jej właściwości agronomiczne;
- H. mając na uwadze, że stosowanie glufosynatu nie jest już dozwolone w Unii, ponieważ środek ten został zaklasyfikowany jako środek działający toksycznie na rozrodczość, a zatem podlega kryteriom wykluczającym ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾
- I. mając na uwadze, że pozostałości po opryskach herbicydami uważa się za niewchodzące w zakres kompetencji panelu EFSA ds. GMO; mając na uwadze, że nie oceniono wpływu opryskiwania zmodyfikowanego genetycznie rzepaku Ms8, Rf3 i Ms8 x Rf3 glufosynatem; mając na uwadze, że informacje dotyczące poziomów pozostałości herbicydów i ich metabolitów są niezbędne dla gruntownej oceny ryzyka genetycznie zmodyfikowanych roślin tolerujących herbicydy;
- J. mając na uwadze, że od państw członkowskich nie wymaga się mierzenia pozostałości glufosynatu w przywożonym rzepaku w celu zapewnienia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości w ramach wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2019, 2020 i 2021 ⁽²⁾;
- K. mając na uwadze, że oprócz możliwości dalszego narażania zwierząt i ludzi w Unii na wysokie poziomy pozostałości glufosynatu w tym zmodyfikowanym genetycznie rzepaku, ekspert właściwego organu wyraził zaniepokojenie metabolitem N-acetylo-glufosynatem produkowanym w zmodyfikowanym genetycznie rzepaku Ms8 x Rf3, lecz nie w analogicznej odmianie niezmodyfikowanej genetycznie ⁽³⁾; mając na uwadze, że choć w badaniu z 2013 r. wskazano, że N-acetylo-glufosynat może mieć działanie neurotoksyczne, nie oceniono tego w ramach oceny EFSA;
- L. mając na uwadze fakt, że w dniu 3 grudnia 2018 r. Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania, a zatem zezwolenia nie poparła większość kwalifikowana państw członkowskich;
- M. mając na uwadze, że w uzasadnieniach wniosku ustawodawczego z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium i wniosku ustawodawczego z dnia 14 lutego 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Komisja wyraziła ubolewanie w związku z faktem, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 decyzje zatwierdzające są przyjmowane przez Komisję bez poparcia w formie opinii komitetów z państw członkowskich oraz że zwrot dokumentacji do Komisji w celu podjęcia ostatecznej decyzji, który zdecydowanie stanowi wyjątek w całej procedurze, stał się normą w zakresie podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy; mając na uwadze, że ta praktyka kilkakrotnie została potępiona jako niedemokratyczna przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera ⁽⁴⁾;
- N. mając na uwadze, że w dniu 28 października 2015 r. Parlament odrzucił w pierwszym czytaniu ⁽⁵⁾ wniosek ustawodawczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniający rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 oraz wezwał Komisję do wycofania tego wniosku i przedstawienia nowego;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1);

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/555 z dnia 9 kwietnia 2018 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2019, 2020 i 2021, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości (Dz.U. L 92 z 10.4.2018, s. 6).

⁽³⁾ Uwagi państw członkowskich, załącznik G, s. 18, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2016-00569>

⁽⁴⁾ Na przykład w przemówieniu inauguracyjnym podczas posiedzenia plenarnego Parlamentu Europejskiego w dniu 15 lipca 2014 r., włączonym później do wytycznych politycznych dla kolejnej Komisji Europejskiej, lub w jego orędziu o stanie Unii z dnia 14 września 2016 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 165.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

1. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003;
2. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji jest niespójny z prawem Unii, gdyż nie odpowiada jednemu z celów rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 zakładającemu – zgodnie z zasadami ogólnymi określonymi przez Parlament Europejski i Radę w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002⁽¹⁾ – stworzenie podstawy do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzkiego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska naturalnego oraz interesów konsumenta w związku z genetycznie zmodyfikowaną żywnością i paszą, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
3. wzywa Komisję do wycofania projektu decyzji wykonawczej;
4. apeluje do Komisji, by nie zezwalała na przywóz żadnych genetycznie zmodyfikowanych roślin do użycia jako żywność lub pasza, które stworzono, by były odporne na herbicydy, co do których nie wydano zezwolenia na stosowanie ich w Unii, w tym przypadku glufosynatu;
5. wzywa Komisję, aby nie zatwierdzała żadnych roślin zmodyfikowanych genetycznie odpornych na herbicydy bez przeprowadzenia pełnej oceny pozostałości pochodzących z oprysków herbicydami uzupełniającymi i komercyjnymi formami użytkowymi stosowanymi w krajach uprawy, a także pozostałości metabolitów;
6. wzywa Komisję, aby w pełni uwzględniła ocenę ryzyka stosowania herbicydów uzupełniających i ich pozostałości w ocenie ryzyka roślin zmodyfikowanych genetycznie odpornych na herbicydy, niezależnie od tego, czy dana roślina zmodyfikowana genetycznie jest przeznaczona do uprawy w Unii, czy też ma być przywożona do Unii jako żywność i pasza;
7. ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz dalszych prac nad wnioskiem Komisji zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 182/2011; apeluje do Rady, aby w trybie pilnym przystąpiła do swoich prac nad tym wnioskiem Komisji;
8. wzywa Komisję do zawieszenia wszelkich decyzji wykonawczych dotyczących wniosków o zezwolenie dotyczące genetycznie modyfikowanych organizmów do czasu zmiany procedury zatwierdzania w sposób pozwalający wyeliminować niedociągnięcia obecnej procedury, która okazała się nieodpowiednia;
9. apeluje do Komisji, by wycofała wnioski o zezwolenie na stosowanie genetycznie modyfikowanych organizmów, jeżeli Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii, zarówno w przypadku wykorzystania do uprawy, jak i do użycia jako żywność i pasza;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0058

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza 5307 (SYN-Ø53Ø7-1)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (D059689/02 – 2019/2522(RSP))

(2020/C 411/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (D059689/02,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,
- uwzględniając fakt, że Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania w dniu 3 grudnia 2018 r.,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾,
- uwzględniając opinię przyjętą przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w dniu 16 kwietnia 2015 r. i opublikowaną w dniu 5 maja 2015 r.⁽³⁾ oraz oświadczenie uzupełniające opinię naukową EFSA na temat wniosku (EFSA-GMO-DE-2011-95) dotyczącego wprowadzenia do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 5307 przeznaczonej do stosowania w żywności i paszy, jej importu i przetwarzania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dostarczanej przez przedsiębiorstwo Syngenta Crop Protection AG, z uwzględnieniem dodatkowego badania toksykologicznego, przyjęte przez EFSA w dniu 7 marca 2018 r. i opublikowane w dniu 11 kwietnia 2018 r.⁽⁴⁾,
- uwzględniając wniosek z dnia 14 lutego 2017 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (COM(2017)0085, 2017/0035(COD)),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje przeciwko zatwierdzaniu organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Opinia naukowa na temat wniosku (EFSA-GMO-DE-2011-95) dotyczącego wprowadzenia do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 5307 przeznaczonej do stosowania w żywności i paszy, jej importu i przetwarzania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dostarczanej przez przedsiębiorstwo Syngenta Crop Protection AG, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4083>

⁽⁴⁾ Oświadczenie uzupełniające opinię naukową EFSA na temat wniosku (EFSA-GMO-DE-2011-95) dotyczącego wprowadzenia do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 5307 przeznaczonej do stosowania w żywności i paszy, jej importu i przetwarzania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dostarczanej przez przedsiębiorstwo Syngenta Crop Protection AG, z uwzględnieniem dodatkowego badania toksykologicznego, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5233>

⁽⁵⁾ — Rezolucja z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wprowadzenia do obrotu w celu uprawy, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, kukurydzy (*Zea mays* L., linia 1507) zmodyfikowanej genetycznie w celu uzyskania odporności na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (huskoskrzydłe) (Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 110).

— Rezolucja z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2279 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 71).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 19).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 17).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 15).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

-
- Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie lub trzy spośród modyfikacji genetycznych (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 108).
  - Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji w sprawie wprowadzenia do obrotu zmodyfikowanego genetycznie goździka (*Dianthus caryophyllus* L., linia SHD-27531-4) (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 111).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 76).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 80).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy Bt11 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 70).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy 1507 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 73).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 83).
  - Rezolucja z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych Bt11, 59122, MIR604, 1507 i GA21, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 34).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę DAS-40278-9, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 71).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB119 (BCS-GHØ5-8), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 67).
  - Rezolucja z dnia 13 września 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-68416-4, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 54).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 × A5547-127, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 55).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-44406-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 60).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji odnawiającej zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 122).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 127).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8) i MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), składających się z niego lub z niego wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 133).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122 (DAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0051).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034 i NK603, i uchylającej decyzję 2010/420/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0052).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- uwzględniając art. 106 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 7 kwietnia 2011 r. przedsiębiorstwo Syngenta Crop Protection AG, za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego Syngenta Crop Protection NV/SA, zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Niemiec z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 5307, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (dalej zwanym „wnioskiem”); mając na uwadze, że wniosek odnosił się również do wprowadzenia do obrotu produktów zawierających lub mających w swoim składzie genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 5307 do zastosowań innych niż żywność i pasza, z wyjątkiem uprawy;
- B. mając na uwadze, że genetycznie zmodyfikowana kukurydza 5307 produkuje nowe białko owadobójcze, eCry3.1Ab, które jest toksyczne dla określonych chrząszczy i ryjkowców, powstające w wyniku fuzji i przegrupowania toksyn naturalnie występujących w bakteriach glebowych znanych pod nazwą *Bacillus thuringiensis* (Bt); mając na uwadze, że genetycznie zmodyfikowana kukurydza 5307 wykazuje ponadto ekspresję białka – izomeryzy fosfomannozylowej (PMI), wykorzystywanego jako marker selekcji;
- C. mając na uwadze, że w swojej opinii z 2015 r. EFSA stwierdził, iż nie był w stanie ukończyć oceny ryzyka w odniesieniu do żywności/paszy z powodu nieprawidłowości w 28-dniowym badaniu toksyczności przekazanym przez wnioskodawcę, szczególności z uwagi na fakt, że zbiory danych pochodziły z dwóch oddzielnych doświadczeń oraz z powodu niewystarczającej liczby użytych zwierząt^(?);
- D. mając na uwadze, że w późniejszym terminie wnioskodawca przekazał nowe 28-dniowe badanie toksyczności; mając jednak na uwadze, że drugie badanie nie spełniało wszystkich wymagań zawartych w wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dotyczących 28-dniowych badań toksyczności doustnej wywołanej powtarzaniem dawkowaniem u gryzoni^(?), tak jak domagał się tego EFSA;
- E. mając na uwadze, że w swoim oświadczeniu z 2018 r. EFSA wydał pozytywną opinię dotyczącą tego wniosku;
- F. mając na uwadze, że mimo uznania białek Cry (toksyn Bt) za substancje posiadające właściwości adiuwantowe, co oznacza, że mogą one wzmacniać właściwości alergizujące innych środków spożywczych, kwestia ta nie była przedmiotem analizy EFSA; mając na uwadze, że fakt ten jest problematyczny, ponieważ toksyny Bt mogą mieszać się z alergenami obecnymi w żywności i paszy, np. w soi;

— Rezolucja z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu żywności i paszy wyprodukowanej z genetycznie zmodyfikowanego buraka cukrowego H7-1 (KM-ØØØH71-4) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0197).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę GA21 (MON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0221).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 × 59122 × MON 810 × NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę łączącą dwie lub trzy spośród pojedynczych modyfikacji genetycznych 1507, 59122, MON 810 i NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, oraz uchylającej decyzje 2009/815/WE, 2010/428/UE i 2010/432/UE, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0222).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0416).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122, i uchylającej decyzję 2011/366/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0417).

^(?) Opinia EFSA z 2015 r., s. 15, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4083>

^(?) Opinia EFSA z 2018 r., s. 4, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5233>

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- G. mając na uwadze, że w 28-dniowym badaniu toksyczności przyjętym przez EFSA zbadano tylko wyizolowane białko; mając jednak na uwadze, że wykazano, iż toksyczność toksyn Bt może zostać wzmocniona przez interakcje z innymi związkami, takimi jak enzymy roślinne, inne toksyny Bt i pozostałości po opryskach herbicydami; mając na uwadze, że badanie samej toksyny Bt i toksyny w formie wyizolowanej nie pozwala zatem na wyciągnięcie wniosków na temat jej wpływu na zdrowie po spożyciu⁽¹⁾;
- H. mając na uwadze, że EFSA zauważył, iż „wnioskodawca zidentyfikował istotne podobieństwa między sekwencją aminokwasów eCry3.1Ab i parasporynami, które mogą działać jako białka cytotoksyczne na komórki ssaków”⁽²⁾; mając na uwadze, że EFSA nie przeprowadził dalszych badań dotyczących tej kwestii;
- I. mając na uwadze, że w trakcie trzymiesięcznego okresu konsultacji właściwe organy państw członkowskich zgłosiły wiele krytycznych uwag⁽³⁾;
- J. mając na uwadze, że według jednego właściwego organu⁽⁴⁾ poziomy ekspresji eCry3.1Ab w ziarnach genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 5307 przekraczają standardowy maksymalny dopuszczalny poziom pozostałości wynoszący 0,01 mg/kg, określony w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾;
- K. mając na uwadze, że Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania w dniu 3 grudnia 2018 r., co oznacza, że zezwolenie nie było poparte kwalifikowaną większością głosów państw członkowskich;
- L. mając na uwadze, że zarówno w uzasadnieniu przedłożonego w dniu 22 kwietnia 2015 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium, jak i w uzasadnieniu przedłożonego w dniu 14 lutego 2017 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Komisja wyraziła ubolewanie w związku z faktem, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 decyzje zatwierdzające są przyjmowane przez Komisję bez poparcia w formie opinii komitetów z państw członkowskich oraz że odsyłanie dokumentacji do Komisji w celu podjęcia ostatecznej decyzji, zdecydowanie stanowiące wyjątek w całej procedurze, stało się normą w przypadku podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy; mając na uwadze, że przewodniczący Jean-Claude Juncker kilkakrotnie uznał tę praktykę za niedemokratyczną⁽⁶⁾;
- M. mając na uwadze, że w dniu 28 października 2015 r. Parlament odrzucił w pierwszym czytaniu⁽⁷⁾ wniosek ustawodawczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniający rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 oraz wezwał Komisję do wycofania tego wniosku i przedstawienia nowego;
1. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003;
  2. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji nie jest spójny z prawem Unii, gdyż nie odpowiada celowi rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 zakładającemu – zgodnie z zasadami ogólnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002⁽⁸⁾ – stworzenie podstaw do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzkiego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, interesów ochrony środowiska naturalnego i interesów konsumenta w związku z genetycznie zmodyfikowaną żywnością i paszą, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

(1) Zob. analiza przeprowadzona przez Institute for Independent Impact Assessment in Biotechnology, TESTBIOTECH, s. 3, w celu uzyskania dalszych informacji: https://www.testbiotech.org/sites/default/files/Testbiotech_Comment_Maize%205307.pdf

(2) Opinia EFSA z 2015 r., s. 9, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4083>

(3) Zob. załącznik G, uwagi państw członkowskich, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2011-00310>

(4) Uwagi państw członkowskich, s. 95.

(5) Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

(6) Zob. np. przemówienie inauguracyjne wygłoszone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, włączone do wytycznych politycznych dla kolejnej Komisji Europejskiej (Strasburg, dnia 15 lipca 2014 r.), lub orędzie o stanie Unii z 2016 r. (Strasburg, dnia 14 września 2016 r.).

(7) Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 165.

(8) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

3. wzywa Komisję do wycofania projektu decyzji wykonawczej;
  4. podtrzymuje swoje zobowiązanie do przyspieszenia prac nad wnioskiem Komisji zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 182/2011; apeluje do Rady, aby w trybie pilnym przystąpiła do swoich prac w odniesieniu do przedmiotowego wniosku Komisji;
  5. wzywa Komisję do zawieszenia wszelkich decyzji wykonawczych dotyczących wniosków o zezwolenie dotyczące organizmów zmodyfikowanych genetycznie do czasu zmiany procedury zatwierdzania w sposób pozwalający wyeliminować niedociągnięcia obecnej procedury, która okazała się nieodpowiednia;
  6. wzywa Komisję do wycofania wniosków w sprawie zezwoleń dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie, jeżeli Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt nie wyda opinii w sprawie uprawy bądź zastosowań spożywczych i paszowych;
  7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0059

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza MON 87403 (MON-874Ø3-1)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87403 (MON-874Ø3-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059691/02 – 2019/2523(RSP))

(2020/C 411/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87403 (MON-874Ø3-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059691/02),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,
- uwzględniając głosowanie w dniu 3 grudnia 2018 r., w którym Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z dnia 8 marca 2018 r. opublikowaną w dniu 28 marca 2018 r.⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (COM(2017)0085, 2017/0035(COD)),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje przeciwko zatwierdzaniu organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Ocena genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403 z przeznaczeniem na żywność i paszę oraz do przywozu i przetwarzania, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 (wniosek EFSA-GMO-BE-2015-125), <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2018.5225>

⁽⁴⁾ — Rezolucja z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wprowadzenia do obrotu w celu uprawy, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, kukurydzy (*Zea mays* L., linia 1507) zmodyfikowanej genetycznie w celu uzyskania odporności na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (huskoskrzydłe) (Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 110).

— Rezolucja z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2279 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 71).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 19).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 17).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 15).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

-
- Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie lub trzy spośród modyfikacji genetycznych (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 108).
  - Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji w sprawie wprowadzenia do obrotu zmodyfikowanego genetycznie goździka (*Dianthus caryophyllus* L., linia SHD-27531-4) (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 111).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 76).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 80).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy Bt11 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 70).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy 1507 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 73).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 83).
  - Rezolucja z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych Bt11, 59122, MIR604, 1507 i GA21, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 34).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę DAS-40278-9, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 71).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB119 (BCS-GHØ5-8), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 67).
  - Rezolucja z dnia 13 września 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-68416-4, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 54).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 × A5547-127, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 55).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-44406-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 60).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji odnawiającej zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 122).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 127).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8) i MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), składających się z niego lub z niego wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 133).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122 (DAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0051).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034 i NK603, i uchylającej decyzję 2010/420/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0052).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- uwzględniając art. 106 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca 2015 r. w imieniu przedsiębiorstwa Monsanto ze Stanów Zjednoczonych przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA/NV zwróciło się do właściwego organu krajowego Belgii, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87403, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”), oraz mając na uwadze, że wniosek dotyczył także wprowadzenia do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87403 lub ją zawierających z przeznaczeniem innym niż na żywność i paszę, z wyjątkiem uprawy;
- B. mając na uwadze, że kukurydzę MON 87403 zmodyfikowano genetycznie w celu zwiększenia biomasy i wydajności kłosów (zbieranych jako kolby kukurydzy) przez wprowadzenie skróconej sekwencji genów pozyskanej z innego gatunku roślin (*Arabidopsis thaliana*); mając na uwadze, że skutkuje to ekspresją białka (AtHB17Δ113), które ma konkurować z podobnym naturalnym białkiem kontrolującym regulację genetyczną i wzrost roślin;
- C. mając na uwadze, że w trakcie trzymiesięcznego okresu konsultacji właściwe organy zgłosiły wiele krytycznych uwag^(?); mając na uwadze, że wśród zgłoszonych uwag znalazły się również spostrzeżenia, według których dane eksperymentalne nie potwierdzają większej wydajności genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403, nie jest możliwe wnioskowanie o bezpieczeństwie długoterminowych skutków reprodukcyjnych lub rozwojowych danej żywności lub paszy jako całości, proponowany przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska naturalnego nie spełnia celów określonych w załączniku VII do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^(?) oraz, co ma zasadnicze znaczenie, przedstawionych dowodów nie uważa się za wystarczające dla zapewnienia konsumentów o bezpieczeństwie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403;
- D. mając na uwadze, że mimo aprobaty EFSA dotyczącej bezpieczeństwa genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403, niezależna analiza oceny EFSA wykazuje, że dokładne mechanizmy molekularne związane z ekspresją AtHB17Δ113, a także sposób, w jaki prowadzi to do domniemyanych zamierzonych efektów i ewentualnych efektów ubocznych pozostają słabo zrozumiane i wymagają dalszych badań^(*); mając na uwadze, że bez kompleksowego zrozumienia modyfikacji genetycznej nie jest możliwa pełna ocena związanego z nią ryzyka;

— Rezolucja z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu żywności i paszy wyprodukowanej z genetycznie zmodyfikowanego buraka cukrowego H7-1 (KM-ØØØH71-4) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0197).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę GA21 (MON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0221).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 × 59122 × MON 810 × NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę łączącą dwie lub trzy spośród pojedynczych modyfikacji genetycznych 1507, 59122, MON 810 i NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, oraz uchylającej decyzje 2009/815/WE, 2010/428/UE i 2010/432/UE, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0222).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0416).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122, i uchylającej decyzję 2011/366/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0417).

^(?) Uwagi państw członkowskich: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionDocumentsLoader?question=EFSA-Q-2018-00222>

^(?) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

^(*) Komentarz Testbiotechnu dotyczący przedstawionej w 2018 r. przez panel EFSA ds. GMO opinii naukowej w sprawie oceny genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403 z przeznaczeniem na żywność i paszę oraz do przywozu i przetworzenia, której dotyczy wniosek przedsiębiorstwa Monsanto: <https://www.testbiotech.org/node/2210>

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- E. mając na uwadze, że, jak pokazują rezultaty doświadczeń polowych prowadzonych przez wnioskodawcę, obserwowane efekty zamierzonej cechy, tj. zwiększona biomasa i wydajność kłosów, były nie tylko bardzo niewielkie, lecz występowały również nierównomiernie; mając na uwadze, że, jak przyznał panel EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie (panel EFSA ds. GMO), „wiadomo, że zmiana wynikająca z zamierzonej cechy ma ograniczoną wielkość [...], co może sugerować, że wystąpienie cechy może być zależne od warunków środowiskowych panujących podczas doświadczeń polowych”⁽¹⁾;
- F. mając na uwadze, że doświadczenia polowe prowadzono tylko w Stanach Zjednoczonych; mając na uwadze, że w przypadku pozwolenia na przywóz do Unii genetycznie zmodyfikowana kukurydza MON 87403 może być uprawiana w wielu krajach produkujących kukurydzę, charakteryzujących się bardzo odmiennymi warunkami klimatycznymi i agronomicznymi, oraz dodatkowymi czynnikami stresogennymi, takimi jak niedobór wody czy susza; mając na uwadze oddziaływanie tych czynników stresogennych i warunków, które, jak przyznaje panel EFSA ds. GMO, mogą wpływać na wystąpienie cechy (i w związku z tym wywoływać efekty niezamierzone), nie zostało zatem odpowiednio uwzględnione;
- G. mając na uwadze, że, paradoksalnie, chociaż według panelu EFSA ds. GMO w analizie składu (porównanie składu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403 z niemodyfikowanym genetycznie odpowiednikiem na podstawie wyników doświadczeń polowych) „nie stwierdzono żadnych kwestii wymagających dodatkowej oceny w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności i pasz oraz ich wpływu na środowisko”, panel zakwestionował również, czy „dane dotyczące składu uzyskane z doświadczeń polowych pozwoliłyby na gruntowną ocenę ryzyka”;
- H. mając na uwadze, że potencjalne zagrożenia, jakie omawiana genetycznie zmodyfikowana kukurydza stwarza dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, nie zostały przez panel EFSA ds. GMO odpowiednio zbadane; mając na uwadze, że jest niedopuszczalne, aby Komisja proponowała udzielenie zezwolenia dla omawianej genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy na podstawie opinii EFSA;
- I. mając na uwadze, że jedno z badań, na które powołano się w opinii EFSA, zostało przeprowadzone wspólnie przez członka panelu EFSA ds. GMO oraz naukowca pracującego dla przedsiębiorstwa Syngenta⁽²⁾; mając na uwadze, że odniesienia do wspomnianego badania zostały później z opinii EFSA usunięte, przy czym EFSA stwierdziła, iż ich usunięcie „nie ma istotnego wpływu na treść ani wnioski”⁽³⁾;
- J. mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie dyrektora zarządzającego EFSA do zapewnienia, aby w przyszłości członkowie personelu EFSA nie publikowali już badań naukowych wspólnie z naukowcami mającymi powiązania z przemysłem, co pozwoli uniknąć wrażenia niestosownego zbliżenia do przemysłu oraz leży w interesie wzmocnienia zaufania konsumentów do unijnego systemu bezpieczeństwa żywności⁽⁴⁾; mając na uwadze, że niezwykle ważne jest zamieszczenie wyraźnych odniesień do wszystkich badań wykorzystywanych przez EFSA w jego pracy;
- K. mając na uwadze, że Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania w dniu 3 grudnia 2018 r., co oznacza, że kwalifikowana większość państw członkowskich nie poparła wydania zezwolenia;
- L. mając na uwadze, że zarówno w uzasadnieniu przedłożonego w dniu 22 kwietnia 2015 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium, jak i w uzasadnieniu przedłożonego w dniu 14 lutego 2017 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Komisja wyraziła ubolewanie w związku z faktem, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 decyzje zatwierdzające są przyjmowane przez Komisję bez poparcia w formie opinii komitetu państw członkowskich oraz że odsyłanie dokumentacji do Komisji w celu podjęcia ostatecznej decyzji, zdecydowanie stanowiące wyjątek w całej procedurze, stało się normą w przypadku podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy; mając na uwadze, że przewodniczący J.-C. Juncker kilkakrotnie uznał tę praktykę za niedemokratyczną⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Opinia EFSA, s. 3: <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2018.5225>

⁽²⁾ Szczegółowe informacje zawiera komentarz Testbiotechu dotyczący przedstawionej przez panel EFSA ds. GMO w 2018 r. opinii naukowej w sprawie oceny genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87403 z przeznaczeniem na żywność i paszę oraz do przywozu i przetwarzania, której dotyczy wniosek przedsiębiorstwa Monsanto: <https://www.testbiotech.org/node/2210>

⁽³⁾ Zob. opinia EFSA, s. 2: <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2018.5225>

⁽⁴⁾ Pismo EFSA do Testbiotechu z lipca 2018 r.: http://www.testbiotech.org/sites/default/files/EFSA_letter_Testbiotech_July_2018%20.pdf

⁽⁵⁾ Zob. np. przemówienie inauguracyjne wygłoszone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, włączone do wytycznych politycznych dla kolejnej Komisji Europejskiej (Strasburg, dnia 15 lipca 2014 r.), lub orędzie o stanie Unii z 2016 r. (Strasburg, dnia 14 września 2016 r.).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

M. mając na uwadze, że w dniu 28 października 2015 r. Parlament odrzucił w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ wniosek ustawodawczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniający rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 oraz wezwał Komisję do wycofania tego wniosku i przedstawienia nowego;

1. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003;
2. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji jest niespójny z prawem Unii, gdyż nie odpowiada celowi rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 zakładającemu – zgodnie z zasadami ogólnymi określonymi przez Parlament Europejski i Radę w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 ⁽²⁾ – stworzenie podstawy do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzkiego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska naturalnego oraz interesów konsumenta w związku z genetycznie zmodyfikowaną żywnością i paszą, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
3. wzywa Komisję do wycofania projektu decyzji wykonawczej;
4. powtarza swoje zobowiązanie do przyspieszenia prac nad wnioskiem Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia nr (UE) nr 182/2011; apeluje do Rady, aby w trybie pilnym kontynuowała prace nad wspomnianym wnioskiem Komisji;
5. wzywa Komisję do zawieszenia wszelkich decyzji wykonawczych dotyczących wniosków o zezwolenie dotyczące GMO do czasu zmiany procedury zatwierdzania w sposób pozwalający wyeliminować niedociągnięcia obecnej procedury, która okazała się nieodpowiednia;
6. apeluje do Komisji o wycofywanie wniosków w sprawie zezwoleń dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie, czy to z przeznaczeniem do uprawy, czy na żywność i paszę, w przypadkach gdy Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 165.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0060

Genetycznie zmodyfikowana bawełna GHB614 × LLCotton25 × MON 15985

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059692/02 – 2019/2524(RSP))

(2020/C 411/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (D059692/02,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zmodyfikowanej genetycznie żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,
- uwzględniając głosowanie w dniu 3 grudnia 2018 r., w którym Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z dnia 7 marca 2018 r. opublikowaną w dniu 20 kwietnia 2018 r.⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (COM(2017)0085, 2017/0035(COD)),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje przeciwko zatwierdzaniu organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Ocena genetycznie zmodyfikowanej bawełny GHB614 × LLCotton25 × MON 15985 z przeznaczeniem na żywność i paszę, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 (wniosek EFSA-GMO-NL-2011-94), <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

⁽⁴⁾ — Rezolucja z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wprowadzenia do obrotu w celu uprawy, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, kukurydzy (*Zea mays* L., linia 1507) zmodyfikowanej genetycznie w celu uzyskania odporności na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (huskoskrzydłe) (Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 110).

— Rezolucja z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2279 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 71).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 19).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 × MON 89788, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 17).

— Rezolucja z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 15).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

-
- Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie lub trzy spośród modyfikacji genetycznych (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 108).
  - Rezolucja z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji w sprawie wprowadzenia do obrotu zmodyfikowanego genetycznie goździka (*Dianthus caryophyllus* L., linia SHD-27531-4) (Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 111).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 76).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 810 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 80).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy Bt11 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 70).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej wprowadzenia do obrotu w celu uprawy materiału siewnego zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy 1507 (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 73).
  - Rezolucja z dnia 6 października 2016 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 83).
  - Rezolucja z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych Bt11, 59122, MIR604, 1507 i GA21, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 34).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę DAS-40278-9, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 71).
  - Rezolucja z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB119 (BCS-GHØ5-8), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 67).
  - Rezolucja z dnia 13 września 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-68416-4, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 54).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 × A5547-127, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 55).
  - Rezolucja z dnia 4 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję DAS-44406-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 60).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji odnawiającej zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 122).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 127).
  - Rezolucja z dnia 24 października 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØ5-8) i MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), składających się z niego lub z niego wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 133).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122 (DAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0051).
  - Rezolucja z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034 i NK603, i uchylającej decyzję 2010/420/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0052).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
  - uwzględniając art. 106 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 11 lutego 2011 r. przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu krajowego Niderlandów z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających bawełnę GHB614 × LLCotton25 × MON 15985 i subkombinację LLCotton25 × MON 15985, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych (zwanym dalej „wnioskiem”); mając na uwadze, że wniosek obejmował również wprowadzenie do obrotu genetycznie modyfikowanej bawełny GHB614 × LLCotton25 × MON 15985 i subkombinacji LLCotton25 × MON 15985 w produktach je zawierających lub składających się z nich z przeznaczeniem innym niż na żywność i paszę, z wyjątkiem uprawy;
- B. mając na uwadze, że 7 marca 2018 r. EFSA wydał pozytywną opinię na temat wniosku;
- C. mając na uwadze, że zmodyfikowana genetycznie bawełna GHB614 × LLCotton25 × MON 15985 wykazuje ekspresję białka 2mEPSPS nadającego tolerancję na herbicydy zawierające glifosat, białka PAT nadającego tolerancję na herbicydy na bazie glufosynatu amonowego oraz białek Cry1Ac i Cry1Ab2 nadających ochronę przeciwko niektórym szkodnikom z rzędu łuskoskrzydłych (Lepidoptera); mając na uwadze, że ponadto roślina wytwarza białka (NPTII i AAD) nadające oporność na antybiotyki;
- D. mając na uwadze, że chociaż konsumpcja oleju z nasion bawełny przez ludzi może być stosunkowo ograniczona w Europie, można go znaleźć w wielu różnych produktach spożywczych, w tym w sosach sałatkowych, majonezach, drobnych wyrobach piekarniczych, wyrobach czekoladowych do smarowania i chipsach^(?);
- E. mając na uwadze, że bawełna podawana jest zwierzętom głównie w formie makuchów z nasion bawełny i mączki z nasion bawełny lub jako pełnotłuste nasiona bawełny^(?);

Pozostałości i składniki herbicydów uzupełniających

- F. mając na uwadze, że stosowanie herbicydów uzupełniających, w tym przypadku glifosatu i glufosynatu, jest częścią regularnej praktyki rolniczej w uprawie roślin odpornych na herbicydy, a zatem można się spodziewać, że rośliny będą narażone na wyższe i powtarzające się dawki, co doprowadzi nie tylko do większej ilości pozostałości w zbiorach, a co za tym idzie w importowanym produkcie, lecz może również wpłynąć na skład zmodyfikowanych genetycznie roślin i ich cechy agronomiczne;

— Rezolucja z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu żywności i paszy wyprodukowanej z genetycznie zmodyfikowanego buraka cukrowego H7-1 (KM-ØØØH71-4) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0197).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę GA21 (MON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0221).

— Rezolucja z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507 × 59122 × MON 810 × NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę łączącą dwie lub trzy spośród pojedynczych modyfikacji genetycznych 1507, 59122, MON 810 i NK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, oraz uchylającej decyzje 2009/815/WE, 2010/428/UE i 2010/432/UE, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0222).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji dotyczącej odnowienia zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0416).

— Rezolucja z dnia 24 października 2018 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych oraz produktów zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery spośród modyfikacji genetycznych MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122, i uchylającej decyzję 2011/366/UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0417).

^(?) Opinia EFSA, s. 17 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

^(?) Opinia EFSA, s. 18 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- G. mając na uwadze, że od 1 sierpnia 2018 r. stosowanie glufosynatu nie jest już dozwolone w Unii, ponieważ został on sklasyfikowany jako wpływający toksycznie na rozrodczość i tym samym jest objęty kryteriami wyłączającymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽¹⁾;
- H. mając na uwadze, że utrzymują się wątpliwości co do rakotwórczości glifosatu; mając na uwadze, że EFSA stwierdził w listopadzie 2015 r., iż jest mało prawdopodobne, aby glifosat był rakotwórczy, a Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) stwierdziła w marcu 2017 r., że nie ma podstaw do takiej klasyfikacji; mając na uwadze, że przeciwnie, w 2015 r. Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem działająca pod auspicjami Światowej Organizacji Zdrowia zaklasyfikowała glifosat jako substancję prawdopodobnie rakotwórczą dla ludzi;
- I. mając na uwadze, że ogólnie, według panelu EFSA ds. produktów ochrony roślin i ich pozostałości nie można wyciągnąć wniosków dotyczących bezpieczeństwa pozostałości pochodzących z oprysków roślin zmodyfikowanych genetycznie preparatami zawierającymi glifosat⁽²⁾; mając na uwadze, że dodatki i ich mieszaniny stosowane w komercyjnych formach użytkowych do rozpylania glifosatu mogą wykazywać toksyczność wyższą niż sama substancja czynna⁽³⁾;
- J. mając na uwadze, że Unia wycofała już z obrotu dodatek do glifosatu o nazwie polietoksylowana amina łojowa ze względu na obawy związane z jego toksycznością; mając na uwadze, że problematyczne dodatki i mieszaniny mogą jednak w dalszym ciągu być dopuszczone w krajach, w których uprawia się genetycznie zmodyfikowaną bawełnę (obecnie Japonia);
- K. mając na uwadze, że informacje dotyczące poziomów pozostałości herbicydów i ich metabolitów są niezbędne dla gruntownej oceny ryzyka genetycznie zmodyfikowanych roślin tolerujących herbicydy; mając na uwadze, że pozostałości pochodzące z oprysków herbicydami uznaje się za niewchodzące w zakres kompetencji panelu EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie (panel EFSA ds. GMO); mając na uwadze, że skutki spryskiwania genetycznie zmodyfikowanej bawełny herbicydami oraz łączny skutek oprysku przy użyciu glifosatu i glufosynatu nie zostały poddane ocenie;
- L. mając na uwadze, że państwa członkowskie nie są prawnie zobowiązane do pomiaru pozostałości glifosatu lub glufosynatu w importowanej bawełnie, aby zapewnić przestrzeganie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości w ramach wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2019, 2020 i 2021⁽⁴⁾; mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu Unii Europejskiej na temat pozostałości pestycydów w żywności, opracowanym przez EFSA i opartym na wynikach wieloletniego skoordynowanego programu, a także poszczególnych programów państw członkowskich, brak jest informacji na temat zgodności bawełny z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości jakichkolwiek pestycydów⁽⁵⁾; mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi danymi nie wiadomo zatem, czy pozostałości glifosatu lub glufosynatu w zmodyfikowanej genetycznie bawełnie GHB614 × LLCotton25 × MON 15985 są zgodne z najwyższymi unijnymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości;

Obecność substancji toksycznej gossypol

- M. mając na uwadze, że gossypol jest naturalnie występującym toksycznym składnikiem bawełny; mając na uwadze, że obecność białka EPSPS może prowadzić do wyższych poziomów gossypolu w zmodyfikowanych genetycznie roślinach zawierających to białko⁽⁶⁾; mając na uwadze, że panel EFSA ds. GMO zauważył, że poziom wolnego gossypolu w nasionach zmodyfikowanej genetycznie bawełny GHB614 × LLCotton25 × MON15985 był wyższy niż w nasionach niezmodyfikowanej genetycznie bawełny porównawczej (odpowiednio 7 200 mg/kg i 6 000 mg/kg)⁽⁷⁾, i oba były wyższe niż przewidziany prawem limit wynoszący 5 000 określony w dyrektywie 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dla pasz zwierzęcych⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Wnioski EFSA z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej glifosatu. Dziennik EFSA 2015; 13 (11):4302, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4302/epdf>

⁽³⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666>

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/555 z dnia 9 kwietnia 2018 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2019, 2020 i 2021, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości (Dz.U. L 92 z 10.4.2018, s. 6).

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Unii Europejskiej w sprawie pozostałości pestycydów w żywności z 2016 r. <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5348>

⁽⁶⁾ <https://www.testbiotech.org/node/2209> p. 2.

⁽⁷⁾ Opinia EFSA, s. 14 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10) określa maksymalny poziom gossypolu w nasionach bawełny (stosowanych jako materiał paszowy) wynoszący 5 000 mg/kg <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:02002L0032-20131227&from=PL>

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- N. mając na uwadze, że według badania z 2014 r. „Toksyczność gossypolu w produktach z nasion bawełny” najczęstszym działaniem toksycznym u zwierząt jest upośledzenie funkcji rozrodczych samców i samic powodujące poważne straty ekonomiczne dla sektora hodowli, a także zakłócenie funkcji układu odpornościowego zmniejszające odporność zwierzęcia na infekcje i osłabiające skuteczność szczepionek⁽¹⁾; mając na uwadze, że panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym określił gossypol jako substancję niepożądaną w paszach zwierzęcych⁽²⁾;
- O. mając na uwadze, że panel EFSA ds. GMO twierdzi, że wyższa zawartość gossypolu w nasionach bawełny genetycznie zmodyfikowanej GHB614 x LLCotton25 x MON15985 w porównaniu z niezmodyfikowanym genetycznie organizmem porównawczym „nie stanowi w praktyce zagrożenia dla zwierząt i ludzi, ponieważ (i) maksymalna zawartość gossypolu jest regulowana przez ustawodawstwo europejskie, oraz (ii) bielony i rafinowany olej z nasion bawełny, a także mąka wyprodukowana z nasion bawełny, które mogą być bezpośrednio spożywane przez ludzi, są zasadniczo wolne od gossypolu”⁽³⁾; mając na uwadze, że EFSA nie ocenił oleju bawełnianego (do spożycia przez ludzi) ani mączki bawełnianej (na paszę dla zwierząt), jak zalecono w aktualnym dokumencie porozumienia OECD dotyczącym kwestii składu nowych odmian bawełny; mając na uwadze, że stwierdzenie iż gossypol podlega prawnym ograniczeniom na mocy prawodawstwa Unii, nie zapewnia wystarczającej pewności, że zmodyfikowana genetycznie bawełna GHB614 x LLCotton25 x MON15985 jest bezpieczna do spożycia;

Białka Cry i związek z reakcjami alergicznymi

- P. mając na uwadze, że GHB614 x LLCotton25 x MON15985 wykazuje ekspresję dwóch toksyn Bt (białka Cry1Ac i Cry1Ab2) nadających ochronę przeciwko niektórym szkodnikom z rzędu łusko skrzydłych (Lepidoptera); mając na uwadze, że chociaż białka Cry1 zostały uznane za posiadające właściwości adiuwantów, co oznacza, iż mogą one potencjalnie wzmocnić właściwości alergizujące innych środków spożywczych, nie zostało to przeanalizowane przez EFSA;
- Q. mając na uwadze, że w badaniu naukowym z 2017 r. na temat możliwych skutków zdrowotnych toksyn Bt i pozostałości ze spryskiwania herbicydami uzupełniającymi stwierdzono, że szczególną uwagę należy zwrócić na pozostałości herbicydów oraz ich interakcję z toksynami Bt⁽⁴⁾; mając na uwadze, że nie zostało to zbadane przez EFSA;

Odporność na antybiotyki

- R. mając na uwadze, że GHB614 x LLCotton25 x MON15985 wytwarza białka (NPTII i AAD) nadające oporność na antybiotyki; mając na uwadze, że NPT11 nadaje oporność na neomycynę i kanamycynę; mając na uwadze, że AAD nadaje oporność na streptomycynę; mając na uwadze, że wszystkie te środki przeciwdrobnoustrojowe są klasyfikowane przez WHO jako „środki przeciwdrobnoustrojowe o krytycznym znaczeniu”⁽⁵⁾;
- S. mając na uwadze, że w art. 4 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE⁽⁶⁾ wymaga się, aby podczas przeprowadzania oceny zagrożeń dla środowiska naturalnego szczególną uwagę zwracać na organizmy zmodyfikowane genetycznie (GMO) zawierające geny kodujące oporność na antybiotyki stosowane do leczenia ludzi i zwierząt oraz stwierdza się, iż ogólnym celem jest identyfikacja i wycofanie GMO zawierających geny markerowe kodujące oporność na antybiotyki, które mogłyby mieć niekorzystny wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne;
- T. mając na uwadze, że panel EFSA ds. GMO zbadał, w opinii z 2004 r., wykorzystywanie genów markerowych kodujących oporność na antybiotyki do doboru zdarzeń transgenicznych w roślinach ze względu na obawy, iż stosowanie takich genów markerowych może potencjalnie prowadzić do zwiększonej oporności na antybiotyki u ludzi i zwierząt w wyniku przeniesienia genów ze zmodyfikowanych genetycznie roślin na bakterie;

⁽¹⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4033412/>

⁽²⁾ Opinia EFSA, s. 15 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

⁽³⁾ Opinia EFSA, s. 15 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5213>

⁽⁴⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5236067/>

⁽⁵⁾ s. 21 <http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/255027/9789241512220-eng.pdf;jsessionid=11933F77EEEE4-D6E7BD574889996C4E6?sequence=1>

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

U. mając na uwadze, że zgodnie z opinią z 2004 r. gen AAD należy do grupy II genów oporności na antybiotyki, i „powinien być ograniczony do celów doświadczeń polowych i nie powinien być obecny w roślinach zmodyfikowanych genetycznie, które mają być wprowadzane do obrotu”⁽¹⁾;

Uwagi właściwych organów państw członkowskich

V. mając na uwadze, że właściwe organy przedstawiły wiele krytycznych uwag w trakcie trzymiesięcznego okresu konsultacji, w tym, ale nie wyłącznie, dotyczących kwestii opisanych powyżej⁽²⁾;

Brak demokracji w procesie decyzyjnym

W. mając na uwadze, że Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, nie wydał opinii w wyniku głosowania w dniu 3 grudnia 2018 r., co oznacza, że zezwolenie nie zostało poparte kwalifikowaną większością głosów państw członkowskich;

X. mając na uwadze, że zarówno w uzasadnieniu przedłożonego 22 kwietnia 2015 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium, jak i w uzasadnieniu przedłożonego 14 lutego 2017 r. wniosku ustawodawczego zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Komisja wyraziła ubolewanie w związku z faktem, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 decyzje zatwierdzające są przyjmowane przez Komisję bez poparcia w formie opinii komitetu państw członkowskich oraz że odsyłanie dokumentacji do Komisji w celu podjęcia ostatecznej decyzji, zdecydowanie stanowiące wyjątek w całej procedurze, stało się normą w przypadku podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzenia genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy; mając na uwadze, że przewodniczący J.C. Juncker kilkakrotnie uznał tę praktykę za niedemokratyczną⁽³⁾;

Y. mając na uwadze, że 28 października 2015 r. Parlament odrzucił w pierwszym czytaniu⁽⁴⁾ wniosek ustawodawczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniający rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 oraz wezwał Komisję do wycofania tego wniosku i przedstawienia nowego;

1. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003;

2. wzywa Komisję do wycofania projektu decyzji wykonawczej;

3. wzywa Komisję, aby nie zezwalała na przywóz, z przeznaczeniem na żywność lub paszę, jakichkolwiek genetycznie zmodyfikowanych roślin, które stały się odporne na herbicyd niedopuszczony do stosowania w Unii, w tym przypadku glufosynat;

4. wzywa Komisję, aby nie zatwierdzała żadnych roślin zmodyfikowanych genetycznie tolerujących herbicydy bez przeprowadzenia pełnej oceny pozostałości pochodzących z oprysków herbicydami uzupełniającymi, metabolitami i ich komercyjnymi formami użytkowymi stosowanymi w krajach uprawy;

5. wzywa Komisję, aby w pełni uwzględniała ocenę ryzyka stosowania herbicydów uzupełniających i ich pozostałości w ocenie ryzyka roślin zmodyfikowanych genetycznie tolerujących herbicydy, niezależnie od tego, czy dana roślina zmodyfikowana genetycznie jest przeznaczona do uprawy w Unii, czy też ma być importowana do Unii z przeznaczeniem na żywność i paszę;

6. wzywa Komisję, aby nie zatwierdzała żadnych roślin zmodyfikowanych genetycznie zawierających geny oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

7. ponawia swoje zobowiązanie do przyspieszenia prac nad wnioskiem Komisji zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 182/2011; apeluje do Rady, aby w trybie pilnym kontynuowała prace nad wspomnianym wnioskiem Komisji;

(1) <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2004.48>

(2) por. załącznik G, uwagi państw członkowskich <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionDocumentsLoader?question=EFSA-Q-2018-00147>

(3) Zob. np. przemówienie inauguracyjne wygłoszone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, włączone do wytycznych politycznych dla kolejnej Komisji Europejskiej (Strasburg, dnia 15 lipca 2014 r.), lub orędzie o stanie Unii z 2016 r. (Strasburg, dnia 14 września 2016 r.).

(4) Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 165.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

8. wzywa Komisję do zawieszenia wszelkich decyzji wykonawczych dotyczących wniosków o zezwolenie dotyczące GMO do czasu zmiany procedury zatwierdzania w sposób pozwalający wyeliminować niedociągnięcia obecnej procedury, która okazała się nieodpowiednia;
  9. apeluje do Komisji o wycofywanie wniosków w sprawie zezwoleń dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie, czy to z przeznaczeniem do uprawy, czy na żywność i paszę, w przypadkach gdy Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii;
  10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0061

Sytuacja w Wenezueli

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli (2019/2543(RSP))

(2020/C 411/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności rezolucję z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie wyborów w Wenezueli ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 5 lipca 2018 r. w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach lądowych z Kolumbią i Brazylią ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli ⁽³⁾,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 26 stycznia 2019 r. wydane w imieniu UE w sprawie sytuacji w Wenezueli,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z dnia 10 stycznia 2019 r. wydane w imieniu UE,
  - uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK),
  - uwzględniając konstytucję Wenezueli, w szczególności jej art. 233,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wybory przeprowadzone w dniu 20 maja 2018 r. odbyły się bez poszanowania minimalnych standardów międzynarodowych dotyczących wiarygodnego procesu wyborczego i nie były zgodne z zasadami pluralizmu politycznego, demokracji, przejrzystości i praworządności; mając na uwadze, że UE wraz z innymi organizacjami regionalnymi i demokratycznymi państwami nie uznała ani tych wyborów, ani władz powołanych w wyniku tego bezprawnego procesu;
- B. mając na uwadze, że dnia 10 stycznia 2019 r. Nicolás Maduro bezprawnie przejął władzę prezydencką przed Sądem Najwyższym, naruszając porządek konstytucyjny;
- C. mając na uwadze, że dnia 23 stycznia 2019 r. legalnie i demokratycznie wybrany przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Juan Guaidó został zaprzysiężony na tymczasowego prezydenta Wenezueli zgodnie z art. 233 konstytucji tego kraju;
- D. mając na uwadze, że od kilku dni w Wenezueli odbywają się protesty i masowe demonstracje; mając na uwadze, że według doniesień w demonstracjach i zamieszkach śmierć poniosło dziesiątki osób, a kilkaset osób zostało rannych; mając na uwadze, że wciąż dochodzi do poważnych naruszeń praw człowieka i wciąż odnotowywane są ofiary w związku z aktami przemocy i represji w odpowiedzi na protesty społeczne, a także w związku z nielegalnymi atakami, arbitralnymi aresztowaniami, w tym ponad 70 małoletnich, oraz stygmatyzacją i prześladowaniem działaczy opozycji; mając na uwadze, że w ubiegłym tygodniu nawoływano do nowych protestów;
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska wielokrotnie wzywała do przywrócenia demokracji i praworządności w Wenezueli w drodze wiarygodnego procesu politycznego;
- F. mając na uwadze, że w 2017 r. Parlament Europejski przyznał Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli opozycji demokratycznej i więźniom politycznym w Wenezueli;
- G. mając na uwadze, że ludność Wenezueli jest pogrążona w bezprecedensowym kryzysie społecznym, gospodarczym i demokratycznym, w wyniku którego ponad 3 mln osób wyemigrowało, a wskaźnik inflacji przekracza 1 650 000 %;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0199.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0313.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0436.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- H. mając na uwadze, że partnerzy międzynarodowi i regionalni, w tym UE, zobowiązali się do pomocy w stworzeniu warunków do pokojowego, wiarygodnego i pluralistycznego procesu politycznego angażującego wszystkie zainteresowane strony w Wenezueli; mając na uwadze, że UE przypomniła o swojej gotowości do utrzymania otwartych kanałów komunikacji;
- I. mając na uwadze, że Nicolás Maduro publicznie odrzucił możliwość zorganizowania nowych wyborów prezydenckich w odpowiedzi na wniosek wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel w imieniu UE dotyczący pilnego przeprowadzenia wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów prezydenckich;
1. uznaje Juana Guaidó za prawowitego tymczasowego prezydenta Boliwariańskiej Republiki Wenezueli zgodnie z art. 233 konstytucji Wenezueli oraz wyraża pełne poparcie dla jego planu działania;
  2. zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o przyjęcie – wraz z państwami członkowskimi – stanowczego i jednolitego stanowiska oraz o uznanie Juana Guaidó za jedyne go prawowitego tymczasowego prezydenta kraju do czasu ogłoszenia nowych wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów prezydenckich w celu przywrócenia demokracji; wyraża zadowolenie w związku z tym, że wiele demokratycznych państw uznało już nowego tymczasowego prezydenta;
  3. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w przypadku zatwierdzenia tej decyzji podjęły działania w tym zakresie i uznały powołanie tych przedstawicieli przez uprawnione organy;
  4. stanowczo potępia ostre represje i przemoc, których skutkiem są zabójstwa i straty w ludziach; wyraża solidarność z obywatelami Wenezueli, a także przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom i przyjaciółom ofiar; apeluje do faktycznych władz Wenezueli o położenie kresu wszelkim naruszeniom praw człowieka, pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności oraz zagwarantowanie pełnego poszanowania wszystkich podstawowych wolności i praw człowieka;
  5. Potępia zatrzymanie dziennikarzy relacjonujących rozwój wydarzeń w Wenezueli i wzywa do natychmiastowego ich uwolnienia;
  6. odrzuca wszelkie propozycje lub próby rozwiązania kryzysu mogące implikować użycie przemocy;
  7. ponownie wyraża pełne poparcie dla Zgromadzenia Narodowego, które jest jedynym prawomocnym i demokratycznym organem władzy w Wenezueli i którego uprawnienia – w tym prerogatywy i bezpieczeństwo jego członków – powinny zostać przywrócone i szanowane;
  8. zdecydowanie popiera apel sekretarza generalnego ONZ o przeprowadzenie niezależnego i pełnego dochodzenia w sprawie popełnionych zabójstw, zgodnie z jego wcześniejszymi rezolucjami;
  9. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do współpracy z krajami regionu i innymi kluczowymi podmiotami w celu utworzenia grupy kontaktowej zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 października 2018 r., która mogłaby prowadzić mediacje w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie ogłoszenia wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów prezydenckich w oparciu o uzgodniony harmonogram, takie same warunki dla wszystkich podmiotów, przejrzystość i międzynarodową obserwację;
  10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, prawowitemu tymczasowemu prezydentowi Republiki i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządowi i parlamentowi Grupy z Limy, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.
-

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0062

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji (2018/2102(INI))**

(2020/C 411/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 7, 8, 9, 11, 12, 39, 42 i 101–109, a także art. 174,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 35, 37 i 38,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 18 czerwca 2018 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2017 (COM(2018)0482) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opublikowany w tym samym dniu,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽²⁾ (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw),
- uwzględniając białą księgę Komisji z 9 lipca 2014 r. pt. „W kierunku skuteczniejszej unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw” (COM(2014)0449),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 marca 2017 r. dotyczącej nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skuteczniejszego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (COM(2017)0142) (dyrektywa o Europejskiej Sieci Konkurencji Plus),
- uwzględniając zawiadomienie Komisji z 19 lipca 2016 r. w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C(2016)2946),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie umów o współpracy UE w zakresie stosowania polityki konkurencji – dalsze działania ⁽³⁾,
- uwzględniając stosowne reguły, wytyczne, decyzje, postanowienia, komunikaty i dokumenty Komisji dotyczące konkurencji,
- uwzględniając swoje rezolucje z 19 kwietnia 2018 r. ⁽⁴⁾ i 14 lutego 2017 r. ⁽⁵⁾ w sprawie sprawozdań rocznych dotyczących polityki konkurencji UE, odpowiednio za lata 2017 i 2016,
- uwzględniając analizę z lipca 2018 r. zatytułowaną „Competition issues in the area of financial technology (FinTech)” [Kwestia konkurencji w dziedzinie technologii finansowej] zlecone przez grupą roboczą ds. konkurencji Komisji Gospodarczej i Monetarnej,
- uwzględniając odpowiedzi Komisji na pytania wymagające odpowiedzi na piśmie E-000344-16, E-002666-16 i E-002112-16,

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 71.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0187.⁽⁵⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 78.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 12 grudnia 2018 r. w sprawie sprawozdania Komisji z 18 czerwca 2018 r. dotyczącego polityki konkurencji za rok 2017,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe na temat badania sektora handlu elektronicznego opublikowane 10 maja 2017 r. (COM(2017)0229),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, a także Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0474/2018),

- A. mając na uwadze, że polityka konkurencji funkcjonuje już od ponad 60 lat, a silna i skuteczna polityka konkurencji UE od początku leży u podstaw europejskiego projektu;
- B. mając na uwadze, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania prowadzą do nieuczciwej konkurencji, mającej wpływ zwłaszcza na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP);
- C. mając na uwadze, że pranie pieniędzy, unikanie opodatkowania i uchylanie się od opodatkowania utrudniają sprawiedliwą dystrybucję dochodów z podatków, a w związku z tym zakłócają konkurencję na rynku wewnętrznym;
- D. mając na uwadze, że powszechne unikanie opodatkowania przez zamożne osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nie tylko przynosi szkodę zwykłym podatnikom, finansom publicznym i wydatkom socjalnym, ale też zagraża dobrem rządów, stabilności makroekonomicznej, spójności społecznej i zaufaniu społeczeństwa do instytucji Unii i państw członkowskich;
- E. mając na uwadze, że niektóre rządy i jurysdykcje, także w UE, wyspecjalizowały się lub miały udział w tworzeniu preferencyjnych systemów podatkowych zakłócających konkurencję z korzyścią dla wielonarodowych przedsiębiorstw i zamożnych osób fizycznych, które w rzeczywistości nie prowadzą w tych jurysdykcjach działalności gospodarczej, ale są jedynie reprezentowane przez firmy przykrywki;

1. uważa, że polityka konkurencji zorientowana na zapewnienie równych warunków działania wszystkim sektorom jest kamieniem węgielnym europejskiej społecznej gospodarki rynkowej oraz głównym czynnikiem gwarantującym prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2017 oraz starania i działalność mające na celu zapewnienie skutecznego stosowania reguł konkurencji w Unii z korzyścią dla wszystkich obywateli UE, zwłaszcza tych mających słabą pozycję jako konsumenci; wzywa ponadto Komisję do dalszego dbania o pełne egzekwowanie unijnych reguł konkurencji, ze szczególnym uwzględnieniem trudności napotykaných przez MŚP, oraz do unikania ich nierównomiernego stosowania w państwach członkowskich;

2. z zadowoleniem odnosi się i w dalszym ciągu zachęca do zorganizowanego dialogu z komisarz ds. konkurencji i do wysiłków ze strony Komisji na rzecz podtrzymania ścisłej współpracy z członkami właściwej komisji Parlamentu i jej grupy roboczej ds. polityki konkurencji; uważa, że roczne sprawozdanie Komisji w sprawie polityki konkurencji jest niezbędne z punktu widzenia demokratycznej kontroli; przypomina, że w ostatnich latach Parlament był zaangażowany za pośrednictwem zwykłej procedury ustawodawczej w kształtowanie ram dla reguł konkurencji, na przykład w proponowanej dyrektywie o Europejskiej Sieci Konkurencji Plus; stwierdza, że Parlament powinien otrzymać uprawnienia współdecyzyjne do kształtowania ram reguł konkurencji i wyraża ubolewanie, że w niedawnych zmianach do Traktatu nie wzmocniono demokratycznego wymiaru tego obszaru polityki Unii

3. z zadowoleniem przyjmuje i popiera ambitny program i priorytety Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Konkurencji, zauważając jednocześnie, że nadal istnieją poważne wyzwania, na przykład w dziedzinie kontroli połączeń, gdzie sama liczba połączeń stanowi wyzwanie; zauważa, że decyzje Komisji dotyczące łączenia przedsiębiorstw, ochrony konkurencji i pomocy państwa często są przedmiotem dyskusji politycznych, oraz podkreśla, że choć w niniejszym sprawozdaniu przedstawiono niektóre przykłady ostatnich decyzji, ogólny obraz sytuacji jest szerszy, i że zamiarem Parlamentu nie jest zajmowanie stanowiska w poszczególnych przypadkach, ponieważ to do Komisji należy stwierdzenie, kiedy prawo konkurencji nie jest przestrzegane;

4. zwraca się do Komisji o analizę potencjalnie szkodliwego wpływu proponowanego połączenia spółek Siemens i Alstom na konkurencyjność europejskiego rynku kolejowego i jego negatywnych skutków dla użytkowników kolei;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

5. zauważa, że Komisja przedstawiła w tym roku wniosek ustawodawczy dotyczący utworzenia ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego w 2018 r., który będzie stanowił prywatny fundusz emerytalny;
6. podkreśla, że skuteczna konkurencja na europejskim rynku wewnętrznym przyniesie korzyści przede wszystkim konsumentom;
7. przyjmuje z zadowoleniem dochodzenie w sprawie kartelu samochodów ciężarowych; z zadowoleniem odnotowuje, że Komisja nie tylko przyjrzała się wpływowi kartelu producentów dużych samochodów ciężarowych na ceny tych pojazdów, ale także ukarała sankcjami ich współpracę w celu opóźnienia wprowadzenia samochodów ciężarowych o niższych poziomach emisji;
8. podkreśla, że reguły konkurencji wynikają z Traktatu, gdzie zapisano je w art. 7 TFUE, i należy je postrzegać w świetle szerszych europejskich wartości leżących u podstaw unijnego prawodawstwa socjalnego, społecznej gospodarki rynkowej, standardów ochrony środowiska, polityki klimatycznej i ochrony konsumentów; uważa, że stosowanie unijnego prawa konkurencji powinno uwzględniać wszystkie zakłócenia rynku, w tym zakłócenia spowodowane negatywnymi skutkami społecznymi i środowiskowymi;
9. uważa, że polityka konkurencji powinna wspierać promowanie transformacji energetyki w całej UE, stymulować integrację gospodarczą i społeczną w Europie, propagować zrównoważoną pod względem ekologicznym działalność rolniczą oraz ograniczać możliwość podnoszenia cen dostaw energii przez duże przedsiębiorstwa energetyczne;
10. podkreśla, że nawet jeżeli produkty lub usługi są bezpłatne, w szczególności w gospodarce cyfrowej, konsumenci nadal mogą być narażeni na niesprawiedliwe traktowanie, takie jak pogorszenie jakości, mniejszy wybór i mniejsza innowacyjność lub wyłudzenia; jest zdania, że unijne reguły konkurencji i ich egzekwowanie powinny także obejmować szereg aspektów wykraczających poza podejście skoncentrowane wyłącznie na cenie i uwzględniać szerszy kontekst, taki jak jakość produktów lub usług, także pod kątem prywatności obywateli;
11. wskazuje na ogromne zmiany zachodzące na rynkach w wyniku ciągłego postępu technologicznego, który przynosi zarówno możliwości, jak i wyzwania; podkreśla w związku z tym kluczową rolę polityki konkurencji w dalszym rozwoju jednolitego rynku cyfrowego; podkreśla pilną potrzebę stworzenia ram, które wspierałyby innowacje w zakresie danych i nowe modele biznesowe, skutecznie reagując na wyzwania związane z gospodarką opartą na danych i algorytmach; podkreśla w szczególności, że kilka platform cyfrowych ma możliwość dostępu do ciągłego przepływu danych i kontroli nad nim, co przynosi im korzyści skali i zewnętrzne efekty sieciowe, ale może także prowadzić do niedoskonałości rynku z powodu nadmiernej koncentracji i pogoni za rentą wynikających z dominującej pozycji na rynku; przyjmuje w tym kontekście z zadowoleniem wyznaczenie specjalnych doradców, którzy pomagają komisarz zmierzyć się z wyzwaniami, które cyfryzacja postawi przed polityką konkurencji, i z zainteresowaniem czeka na ich ustalenia i zalecenia; podkreśla potrzebę przyjęcia ogólnounijnego wspólnego podejścia do tych problemów;
12. podkreśla, że użytkownicy często nie są świadomi zakresu, w jakim ich dane są wykorzystywane i przekazywane osobom trzecim w celach marketingowych lub handlowych; wzywa Komisję, aby zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej⁽¹⁾ (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) dopilnowała, by przedsiębiorstwa cyfrowe wykorzystywały dane osobowe dopiero po uzyskaniu wyraźnej zgody abonenta lub użytkownika, oraz że bez tej zgody dane nie mogą być przekazywane osobom trzecim, z którymi dane przedsiębiorstwo lub platforma zawarło umowę; uważa w związku z tym, że rynki cyfrowe należy oceniać z perspektywy multidyscyplinarnej, ponieważ zachowanie antykonkurencyjne może pociągać za sobą naruszanie innych przepisów, w tym o ochronie danych oraz praw konsumenta; podkreśla, że odpowiednia reakcja wymuszająca egzekwowanie przepisów wymagałaby współpracy różnych właściwych organów, zwłaszcza organów ochrony konkurencji, konsumenta i danych, zgodnie z sugerowaną inicjatywą Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wymiany informacji⁽²⁾;

(¹) Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

(²) „Prywatność i konkurencyjność w erze dużych zbiorów danych: wzajemne relacje między ochroną danych, przepisami prawnymi w dziedzinie konkurencji oraz ochroną konsumentów w gospodarce cyfrowej”, wstępna opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, marzec 2014 r., https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/14-03-26_competition_law_big_data_en.pdf.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

13. wzywa Komisję do zorganizowania wysłuchania z przedsiębiorstwami technologicznymi z udziałem dyrektorów generalnych spółek Google, Facebook i Apple w celu omówienia w szczególności metod pozyskiwania danych osobowych konsumentów i ich wykorzystywania przez państwa trzecie; jest zaniepokojony tym, że użytkownicy, organy regulacyjne, a czasem nawet twórcy aplikacji i reklamodawcy, nie są świadomi przepływu danych ze smartfonów do koncernów reklamy internetowej i innych osób trzecich; zauważa, że dane zebrane przez osoby trzecie za pośrednictwem aplikacji na smartfony mogą zawierać informacje o profilu, takie jak wiek i płeć, a także dane dotyczące lokalizacji, w tym dotyczące pobliskich wież telefonicznych lub routerów Wi-Fi, a także informacje o innych aplikacjach znajdujących się na telefonie; stwierdza, że UE powinna uświadomić indywidualnym użytkownikom problemy związane z monopolizacją i koncentracją, które powodują takie przedsiębiorstwa zajmujące się monitoringiem;

14. w związku z tym wzywa Komisję do uznania kontroli danych niezbędnych do tworzenia i świadczenia usług za dowód siły rynkowej, w tym podczas wydawania wytycznych dotyczących art. 102 TFUE, oraz do wymagania interoperacyjności między platformami internetowymi a dostawcami usług społecznościowych; zwraca też uwagę na rozwój algorytmów samouczących się i sztucznej inteligencji, w szczególności w przypadku ich dostarczania przedsiębiorstwom przez podmioty trzecie, a także ich wpływ na charakter działalności kartelowej; zwraca się do Komisji o przygotowanie dokładnych informacji na ten temat w następnym rocznym sprawozdaniu na temat polityki konkurencji;

15. uważa, że istotna jest dbałość o prawidłowe funkcjonowanie unijnych mechanizmów dochodzenia roszczeń zbiorowych, których celem jest zagwarantowanie, aby konsumenci poszkodowani przez praktyki sprzeczne z regulami konkurencji otrzymali odpowiednią rekompensatę;

16. uważa, że należy zagwarantować prawo do przenoszenia transgranicznego, aby istniejące ograniczenia tego prawa nie przekształciły się w utrwalone praktyki rynkowe; z drugiej strony uważa, że należy położyć kres nadmiernemu i nieuzasadnionemu stosowaniu blokad w oparciu o względy geograficzne, które ponadto nie znajduje odpowiedniego potwierdzenia w prawach własności intelektualnej;

17. uważa, że prawnie określone progi stanowiące punkt wyjścia dla unijnego przeglądu łączenia przedsiębiorstw, które opierają się na obrotach podmiotów nabywanych i nabywających, nie zawsze sprawdzają się w erze gospodarki cyfrowej, ponieważ ich wartość często jest przedstawiana, w celach reklamowych, w postaci liczby odwiedzających stronę internetową; sugeruje, aby progi te zostały zmienione i dostosowane i uwzględniały, m.in., czynniki takie jak liczba konsumentów, na których połączenie przedsiębiorstw wywrze wpływ, i wartość powiązanych transakcji;

18. podkreśla, że bariery wejścia na rynek w niektórych obszarach gospodarki cyfrowej stają się coraz trudniejsze do przewyżczenia, ponieważ im dłużej utrwała się niesprawiedliwe traktowanie tym trudniej jest zwalczać szkodliwe dla konkurencji skutki; uważa, że środki tymczasowe mogą stanowić przydatne narzędzie, aby zapobiec uszczerbkowi dla konkurencji w trakcie prowadzenia postępowania; w tym zakresie potwierdza, że Komisja powinna skutecznie korzystać ze środków tymczasowych przy jednoczesnej dbałości o sprawiedliwość proceduralną i prawo do obrony przysługujące przedsiębiorstwom objętym postępowaniem; przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie Komisji do przeprowadzenia analizy metod uproszczenia procesu przyjmowania środków tymczasowych w ciągu dwóch lat od terminu transpozycji dyrektywy w sprawie Europejskiej Sieci Konkurencji Plus; w tym kontekście zaleca, aby Komisja wykorzystwała najlepsze praktyki stosowane w innych jurysdykcjach;

19. wzywa Komisję do podjęcia bardziej ambitnych działań w celu wyeliminowania nieuzasadnionych przeszkód dla konkurencji w internecie, aby zapewnić wolny od barier handel elektroniczny w UE, monitorować pułapy cenowe w takich sektorach jak platformy internetowe oferujące zakwaterowanie i usługi turystyczne oraz zapewnić konsumentom transgraniczny dostęp do szerokiego zakresu towarów i usług internetowych po konkurencyjnych cenach; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie analizy sektorowej rynku reklamowego w celu zrozumienia dynamiki internetowego rynku reklam i wskazania praktyk szkodliwych dla konkurencji, które należy wyeliminować przez egzekwowanie prawa konkurencji na wzór niektórych organów krajowych;

20. podkreśla, że cyfryzacja współczesnej gospodarki prowadzi do zmian w tradycyjnej logice gospodarczej; podkreśla w związku z tym, że każdy system podatkowy musi uwzględniać fakt, że cyfryzacja stanowi nową normę dla wszystkich elementów gospodarki; przyjmuje do wiadomości wniosek Komisji dotyczący ustanowienia przepisów w zakresie opodatkowania gospodarki cyfrowej⁽¹⁾; podkreśla, że opodatkowanie działalności cyfrowej musi eliminować asymetrię między tradycyjną gospodarką a nowymi cyfrowymi praktykami gospodarczymi i zapobiegać utrudnianiu cyfryzacji i innowacji lub tworzeniu sztucznych barier w gospodarce; podkreśla rolę międzynarodowych rozwiązań i wspólnego podejścia do opodatkowania w gospodarce cyfrowej; wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków na forach międzynarodowych, w szczególności OECD, na rzecz wypracowania takiego porozumienia;

⁽¹⁾ COM(2018)0147, COM(2018)0148 oraz C(2018)1650

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

21. przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji dotyczące podatku od usług cyfrowych (COM(2018)0148) jako zasadniczego środka służącego zapewnieniu, by sektor cyfrowy płacił sprawiedliwą część podatków do czasu przyjęcia stałego rozwiązania umożliwiającego opodatkowanie zysków w miejscu tworzenia wartości;

22. ponownie podkreśla, że konkurencja w sektorze telekomunikacji jest niezbędna w celu stymulowania innowacyjności i inwestycji w sieci oraz że należy zachęcać do ustalania przystępnych cen i zwiększenia palety usług, spośród których mogą wybierać konsumenci; uważa, że wewnątrzunijne połączenia telefoniczne nadal stanowią ogromne obciążenie dla przedsiębiorstw i klientów oraz że starania w kierunku likwidacji opłat konsumenckich za roaming w UE są niewystarczające, jeżeli jednolity rynek ma zostać pogłębiony; przyznaje, że należy stworzyć zachęty do dostosowania rynku połączeń wewnątrz UE do rynku lokalnych połączeń dzięki ułatwianiu inwestycji w całkowicie europejską sieć lub wspólną sieć; jest zdania, że polityka powinna sprzyjać efektywnym inwestycjom w nowe sieci i uwzględniać wpływ na konsumentów, i zapobiegać w ten sposób powstawaniu nowych przepaści cyfrowych między gospodarstwami domowymi o niskich i wysokich dochodach; wzywa Komisję do zachęcania do rozwoju łączy szerokopasmowych przez propagowanie wysokiego poziomu konkurencji oraz do zapewnienia wysokiego poziomu łączności w UE i szybkiego wdrożenia sieci 5G w całej Unii w celu ochrony światowej pozycji konkurencyjnej UE i przyciągnięcia inwestycji; uważa, że wykonując wspomniane wyżej zadanie istotne jest, aby polityka konkurencji uwzględniała specyfikę instalowania sieci szerokopasmowych na obszarach wiejskich, tak aby przyspieszyć osiągnięcie nadrzędnego celu, którym w tym przypadku jest odwrócenie tendencji do pogłębiania asymetrii między obszarami wiejskimi i miejskimi pod względem możliwości technologicznych;

23. uważa, że za prowadzenie rachunków bieżących i oszczędnościowych nie należy pobierać prowizji od użytkownika, chyba że dotyczą one szczególnych usług;

24. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji w sprawie ochrony konkurencji, zgodnie z którą na firmę Google nałożono grzywnę w wysokości 4,34 mld EUR za nielegalne praktyki dotyczące urządzeń mobilnych z systemem Android, które wzmocniły dominującą pozycję wyszukiwarki internetowej Google; wzywa Komisję do zakończenia w 2019 r. wszczętej osiem lat temu (listopad 2010 r.) sprawy dotyczącej ochrony konkurencji związanej z wyszukiwarką Google Shopping; przypomina Komisji, by zakończyła dochodzenie w sprawie traktowania innych wyspecjalizowanych usług wyszukiwania Google w wynikach wyszukiwarki Google, w tym kwestii dotyczących lokalnego wyszukiwania zgłoszonych przez platformę Yelp w niedawno wniesionej skardze; zaleca Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji zastanowienie się nad długością spraw dotyczących ochrony konkurencji na rynku cyfrowym i najbardziej odpowiednimi narzędziami do ich rozpatrywania; w szczególności zwraca się do Komisji o rozważenie możliwości wyznaczenia terminów dla spraw dotyczących ochrony konkurencji, tak jak w przypadku spraw dotyczących połączeń spółek;

25. ponownie podkreśla potrzebę rozważenia przez Komisję również pełnego strukturalnego rozdzielania monopolu cyfrowo-technologicznych jako możliwego rozwiązania pozwalającego odbudować konkurencję i przywrócić równe warunki działania na europejskim rynku cyfrowym;

26. podkreśla, że skuteczność egzekwowania prawa konkurencji zależy od odpowiedniego zaprojektowania i weryfikacji środków zaradczych; podkreśla, że środki zaradcze ukierunkowane na konsumentów mają istotne znaczenie dla odbudowy konkurencji na rynku przez wsparcie konsumentów w podejmowaniu świadomych decyzji i wyeliminowanie obecnych odchyleń; jest zdania, że podczas projektowania behawioralnych środków zaradczych Komisja – na wzór niektórych organów krajowych w ostatnich latach – powinna uwzględnić ekonomię behawioralną jako dyscyplinę pomocniczą;

27. zauważa, że przewodniczący Komisji zobowiązał się do przedstawienia wniosków mających zapewnić ściślejszą współpracę podatkową między państwami członkowskimi dzięki obowiązkowi udzielenia odpowiedzi na wnioski grupowe w sprawach podatkowych, tak aby jedno państwo członkowskie mogło przekazać wszystkie niezbędne informacje potrzebne innym państwom do ścigania podmiotów uchylających się od opodatkowania ponad granicami; zauważa, że gdy działania państwa członkowskiego zakłócają konkurencję na rynku wewnętrznym, Parlament i Rada, w pewnych okolicznościach i zgodnie z art. 116 TFUE, mogą wydawać dyrektywy w celu wyeliminowania tych zakłóceń;

28. przyjmuje do wiadomości, że Komisja stwierdziła, iż Luksemburg przyznał nienależne korzyści podatkowe w wysokości ok. 120 mln EUR firmie Engie i że procedura odzyskiwania środków nadal jest w toku; ubolewa, że rząd Luksemburga postanowił odwołać się od decyzji Komisji;

29. odnotowuje decyzję komisarza ds. konkurencji Margrethe Vestager w sprawie postępowania dotyczącego pomocy państwa na rzecz firmy McDonald's, zgodnie z którą brak opodatkowania określonych dochodów firmy McDonald's w Luksemburgu nie stanowi bezprawnej pomocy państwa; jest zdania, że obecne uregulowania UE nie pozwalają skutecznie zwalczać podwójnego nieopodatkowania ani powstrzymać równania w dół na szczeblu opodatkowania osób prawnych;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

30. wskazuje, że w dwóch niedawnych sprawach, pomimo konkluzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja nie może być uzasadniona względami interesu publicznego, Komisja zatwierdziła pomoc państwa, twierdząc, że załagodzi ona zaburzenia gospodarcze na szczeblu regionalnym, co świadczy o dwóch odrębnych interpretacjach pojęcia interesu publicznego; wzywa Komisję do zbadania rozbieżności między zasadami dotyczącymi pomocy państwa w dziedzinie pomocy na likwidację a systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianym w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, a następnie do wprowadzenia odpowiednich zmian do komunikatu bankowego z 2013 r.;

31. zauważa, że w szeregu badań⁽¹⁾ wykazano ukryte koszty społeczne i ograniczenie konkurencji produktowej odpowiadające wyższemu poziomowi horyzontalnej koncentracji własności; wzywa zatem Komisję, aby rozważyła przegląd pod tym kątem rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i przedstawiła wytyczne dotyczące stosowania art. 101 i 102 TFUE w takich przypadkach;

32. zauważa, że tymczasowa pomoc państwa dla sektora finansowego w celu stabilizacji globalnego systemu finansowego mogła być konieczna z uwagi na brak instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednak obecnie należy ją poddać kontroli i zlikwidować; wyraża ubolewanie z powodu niewystarczającego charakteru tej kontroli; ponawia w związku z tym swój wniosek do Komisji o zbadanie, czy instytucje bankowe korzystały od początku kryzysu z ukrytych dotacji i pomocy państwa w postaci pomocy na utrzymanie płynności finansowej udzielanej przez banki centralne; przypomina, że komisarz M. Vestager podczas zorganizowanego dialogu z Komisją Gospodarczą i Monetarną w listopadzie 2017 r. zobowiązała się zastanowić nad ewentualnymi zakłóceniami konkurencji wynikającymi z programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw EBC i przekazać odpowiedź w ujęciu jakościowym; podkreśla w związku z tym, że pojęcie selektywności pomocy państwa jest zasadniczym kryterium, które musi być starannie badane, i wskazuje ponadto na art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, który zawiera tzw. zasadę lojalności;

33. uważa, że priorytetem jest dbałość o ścisłe i bezstronne przestrzeganie zasad pomocy państwa w przypadku zarządzania kryzysami bankowymi w przyszłości, tak aby podatnicy byli chronieni przed obciążeniem związanym z ratowaniem banków;

34. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie przez Komisję anonimowego narzędzia dla sygnalistów, które umożliwia zgłaszanie karteli lub innych rodzajów bezprawnych praktyk antykonkurencyjnych i w ten sposób zwiększa prawdopodobieństwo wykrywania i ścigania takich przypadków; odnotowuje pozytywne wyniki po pierwszych miesiącach stosowania narzędzia;

35. wyraża zaniepokojenie, że coraz większa koncentracja sektora finansowego może obniżyć poziom konkurencji w tej branży, jest również zaniepokojony brakiem prawdziwego rynku wewnętrznego w obszarze bankowości oraz utrzymującym się rozdrobnieniem na rynki krajowe;

36. podkreśla, że Europa potrzebuje silnych i zharmonizowanych ram sprawozdawczości i opodatkowania osób prawnych w odniesieniu do przedsiębiorstw wielonarodowych, przewidujących sprawozdawczość z podziałem na poszczególne kraje i wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych (CCCTB); przypomina, że oprócz obniżenia kosztów zarówno dla przedsiębiorstw, jak i administracji podatkowej państw członkowskich przyjęcie tych środków rozwiązałoby problem cen transferowych i zapewniłoby uczciwszą konkurencję na jednolitym rynku;

37. wzywa Komisję, aby kontynuowała w ramach europejskiego semestru ocenę szkodliwych środków podatkowych w państwach członkowskich oraz dokonała pełnej oceny zakłóceń konkurencji i skutków ubocznych dla innych jurysdykcji;

38. wzywa Komisję, aby kontynuowała, a nawet wzmogła wysiłki w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie nadużywania pozycji dominującej ze szkodą dla konsumentów w UE; postuluje jednocześnie, aby Komisja monitorowała istniejące monopole państwowe oraz legalność przetargów na koncesje w celu zapobiegania nadmiernemu zakłócaniu konkurencji;

39. podkreśla, że pomoc państwa może zakłócać funkcjonowanie rynku wewnętrznego; przypomina o ścisłych wymogach dotyczących stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE; zauważa, że większość decyzji dotyczących kwestii antymonopolowych i pomocy państwa zapada na szczeblu krajowym; w związku z tym uważa, że Komisja powinna monitorować i podejmować środki w celu zapewnienia spójnej polityki na rynku wewnętrznym; wzywa Komisję, aby przedstawiła plan działania na rzecz lepiej ukierunkowanej pomocy państwa; z zadowoleniem przyjmuje nieustające wysiłki Komisji, aby wyjaśnić rozmaite aspekty definicji pomocy państwa, jak wykazano w zawiadomieniu w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE; odnotowuje w szczególności wysiłki zmierzające do wyjaśnienia pojęć „przedsiębiorstwo” i „działalność gospodarcza”; zauważa jednak, że nadal trudno jest wyznaczyć granicę

⁽¹⁾ Common Ownership by Institutional Investors and its Impact on Competition [Wspólna własność inwestorów instytucjonalnych i jej skutki dla konkurencji], OECD, 5–6 grudnia 2017 r.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

między działalnością gospodarczą a pozagospodarczą; zwraca ponadto uwagę, że zapewnienie właściwej wykładni Traktatu należy do Trybunału Sprawiedliwości UE; apeluje do Komisji, aby przy stosowaniu unijnych zasad pomocy państwa, zwłaszcza w związku z pomocą państwa skierowaną do regionów odizolowanych, oddalonych lub peryferyjnych w Unii, w dalszym ciągu zwracała szczególną uwagę na dostarczanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym w dziedzinie energetyki, transportu i komunikacji; podkreśla, że w przypadku wykorzystywania pomocy państwa do promowania usług świadczonych w interesie ogólnym celem powinno być zapewnienie korzyści konsumentom i obywatelom, a nie umacnianie grup interesu;

40. podkreśla, że opodatkowanie leży przede wszystkim w zakresie kompetencji krajowych z uwagi na wymóg jednomyślności w Radzie, a w związku z tym wybór polityki zależy od poglądów politycznych i ukierunkowania odnośnych rządów krajowych i parlamentów państw członkowskich; zauważa jednak, że instrument opodatkowania może być wykorzystywany do przyznania przedsiębiorstwom ukrytej pomocy państwa, co może prowadzić do powstania nierównych warunków działania na rynku wewnętrznym; podkreśla w związku z tym konieczność zadbania o to, by krajowe strategie podatkowe nie zakłócały uczciwej konkurencji, a tym samym o spójne stosowanie polityki podatkowej i polityki konkurencji na rynku wewnętrznym; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie grupy zadaniowej ds. pomocy państwa w formie korzyści podatkowych jako stałego organu; apeluje o zapewnienie grupie zadaniowej wystarczających zasobów ludzkich i narzędzi dochodzeniowych; apeluje o przedstawianie jasnego obrazu sytuacji, jeśli chodzi o dochodzenia dotyczące pomocy państwa obejmującej takie sprawy, w tym podawanie liczby badanych przypadków; podkreśla, że w obrębie rynku wewnętrznego nowi uczestnicy rynku i nowe przedsiębiorstwa, w tym MŚP, które nie stosują agresywnych praktyk podatkowych, są karani; z zadowoleniem przyjmuje gruntowne dochodzenia Komisji w sprawie praktyk antykonkurencyjnych, takich jak selektywne korzyści podatkowe i systemy zwolnień z opodatkowania nadmiernych zysków; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności wytyczne zawarte w zawiadomieniu Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa obejmujące interpretacje prawa podatkowego; wzywa państwa członkowskie, aby zarzuciły praktyki nieuczciwej konkurencji oparte na nieuzasadnionych zachętach podatkowych; wzywa Radę do przyjęcia wniosku dotyczącego CCTB; ubolewa, że zgodnie z unijnymi zasadami pomocy państwa niezapłacone podatki odzyskane od beneficjentów nielegalnej pomocy podatkowej są zwracane państwu, które przyznało pomoc; wzywa Komisję, aby podjęła prace nad rozwiązaniem tego problemu; podkreśla, że przyszłe negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem powinny obejmować poszanowanie uczciwej konkurencji i gwarancję, że Zjednoczone Królestwo nie będzie miało możliwości przyznawania pomocy państwa w postaci nadmiernie korzystnych porozumień podatkowych;

41. podkreśla daleko idącą koncentrację łańcucha dostaw żywności, w którym kilka przedsiębiorstw tworzy oligopol na światowym rynku nasion i pestycydów, ze szkodą dla konsumentów, rolników, środowiska i różnorodności biologicznej; wskazuje, że taka struktura jeszcze bardziej uzależni rolników technologicznie i gospodarczo od kilku globalnie zintegrowanych platform oferujących kompleksową obsługę, doprowadzi do ograniczenia różnorodności nasion, przekieruje tendencje innowacyjne ku modelowi produkcji, który nie jest zgodny z zasadami ochrony środowiska i różnorodności biologicznej, a ostatecznie, w wyniku ograniczenia konkurencji, będzie generować mniej innowacji i prowadzić do obniżenia jakości produktów końcowych; wzywa Komisję, by z uwagi na spadek dochodów rolniczych, który dotyka w szczególności drobnych producentów rolnych, ukierunkowała swoje działania na zapewnienie rolnikom, zwłaszcza drobnym i średnim producentom rolnym, godnego dochodu;

42. uważa, że Komisja powinna koniecznie poddać gruntowniejszej kontroli stosowanie patentów w rolnictwie;

43. z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak ramy na rzecz inteligentnej wsi, stymulujące osady wiejskie do większej elastyczności, lepszego wykorzystywania zasobów i aktywniejszego udziału w konkurencji na jednolitym rynku, jak również do zwiększenia swej atrakcyjności i podniesienia jakości życia mieszkańców obszarów wiejskich;

44. uznaje potencjał technologii blockchain w odniesieniu do usług finansowych; ostrzega jednak, że stosowanie tej technologii do pozyskiwania funduszy wymaga uregulowania, aby przeciwdziałać nadmiernemu dumpingowi na uregulowanych rynkach finansowych, unikać ryzyka dla inwestorów oraz zagrożeń związanych z praniem pieniędzy; w związku z tym wzywa Komisję, aby zaproponowała ramy regulacyjne pierwszej oferty kryptowalutowej (ICO);

45. wyraża zaniepokojenie z powodu niedawnego zatwierdzenia przez Komisję połączenia spółek Bayer i Monsanto i przyznania przez nią, że w podjętej decyzji nie uwzględniono celów zawartych w TFUE, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa żywności, ochrony konsumentów, środowiska i klimatu;

46. uważa za istotne przyjęcie środków przeciwko przedsiębiorstwom, które działają w sektorach wprowadzania do obrotu i dystrybucji w łańcuchu produkcji rolnej i powodują zakłócenia na rynku rolnym ze szkodą dla dochodu rolniczego i cen konsumenckich;

47. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte przez Komisję podczas oceny połączeń horyzontalnych podejście, aby w coraz większym stopniu skupiać się na konkurencji w zakresie innowacji, zwłaszcza w przypadku połączeń na rynkach wymagających intensywnej działalności badawczo-rozwojowej, oraz zauważa, że połączenia powinny być oceniane z perspektywy całego rynku wewnętrznego; zwraca się ponadto do Komisji, aby przedstawiła przegląd rozporządzenia WE

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz przeanalizowała, w jakim zakresie należy powierzyć jej uprawnienia, które posiada obecnie wiele państw członkowskich, do przyjmowania środków służących ochronie europejskiego porządku publicznego oraz praw i zasad TFUE i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym ochronie środowiska;

48. ponownie podkreśla wstępny wniosek Komisji, zgodnie z którym Google jako wyszukiwarka nadużywa dominującej pozycji rynkowej, zapewniając niezgodną z prawem przewagę własnym produktom; podkreśla, że aby położyć kres nadużyciom konieczne jest pełne strukturalne rozdzielenie ogólnych i wyspecjalizowanych usług wyszukiwania tej firmy;

49. zauważa, że według wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej art. 101 TFUE uwzględnia różne cele zawarte w Traktatach; podkreśla jednak, że wąska interpretacja art. 101 TFUE w horyzontalnych wytycznych Komisji coraz częściej jest uznawana za przeszkodę we współpracy mniejszych uczestników rynku w celu przyjęcia wyższych norm środowiskowych i społecznych; uważa, że Komisja powinna zapewnić pewność prawa w odniesieniu do warunków, na jakich zbiorowe ustalenia organizacji producentów, w tym spółdzielni, ich stowarzyszeń i organizacji międzybranżowych, które są dokonywane w całym łańcuchu dostaw żywności z myślą o zrównoważonym rozwoju i sprawiedliwych standardach pracy, będą oceniane na podstawie prawa konkurencji oraz zachęcać do podejmowania takich inicjatyw w ramach polityki konkurencji; podkreśla, że takie podejście nie powinno uniemożliwiać produkcji towarów o niższych cenach, zwłaszcza w sektorach, w których konsumenci zwracają na nie większą uwagę; podkreśla również znaczenie zasady proporcjonalności, zgodnie z którą ograniczenie konkurencji nie może wykraczać poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia interesu ogólnego;

50. podkreśla wspólnie uzgodnione cele i założenia unii energetycznej i zwraca uwagę w szczególności na wymiar bezpieczeństwa, dekarbonizację gospodarki, solidarność i zaufanie; podkreśla, że ważne jest zadbanie o to, aby podstawą europejskich rynków energetycznych były praworządność, konkurencja, różnorodność źródeł energii i dostawców, przewidywalność i przejrzystość, jak również o to, aby uniemożliwić wszelkim uczestnikom rynku, mającym siedzibę w Unii lub w państwie trzecim, wykorzystywanie dominującej pozycji ze szkodą dla konkurentów i konsumentów; w związku z tym apeluje o nasilenie kontroli wobec takich uczestników rynku oraz, w razie konieczności, o przyjęcie środków i nałożenie na nich obowiązków; zauważa w szczególności, że należy odpowiednio zająć się strategią stosowaną przez niektóre przedsiębiorstwa energetyczne polegającą na podziale unijnego rynku gazu i, co za tym idzie, potencjalnym naruszeniem unijnych zasad ochrony konkurencji; uznaje ponadto, że prawnie wiążące zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża nie zostaną wypełnione bez konkretnych środków państwowych służących wspieraniu i umożliwianiu produkcji i stosowania energii odnawialnej oraz tworzeniu zachęt w tym zakresie; odnotowuje zbliżającą się zmianę wytycznych dotyczących pomocy państwa i energii, które nie będą już wykluczać dwóch sektorów najbardziej korzystających z dotacji państwowych, czyli energetyki jądrowej i wydobywania paliw kopalnych, i będą przewidywać większą elastyczność w zakresie energii odnawialnej wytwarzanej przez konsumentów; podkreśla znaczenie urzeczywistnienia unii energetycznej przez integrację rynków, zwłaszcza w drodze inwestycji w połączenia wzajemne tam, gdzie jest to konieczne i w oparciu o warunki rynkowe i potencjał handlowy, oraz przez zwiększenie zdolności handlowych w ramach istniejących połączeń wzajemnych; podkreśla w związku z tym, że każde zatwierdzenie pomocy państwa musi podlegać sprawdzeniu bezwzględnej konieczności obejmującemu zbadanie środków alternatywnych, w szczególności bardziej wydajnego wykorzystania istniejących połączeń wzajemnych; podkreśla, że mechanizmy zdolności wytwórczych często oznaczają znaczne koszty dla konsumentów i stanowią „ukryte subsyduum”, wspierające niedochodowe i zanieczyszczające elektrownie, co sprawia, że przy zatwierdzaniu każdej pomocy państwa udzielanej tym systemom konieczne jest dopilnowanie, aby nie była ona dostępna dla najbardziej zanieczyszczających składników majątku;

51. podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości podczas planowania partnerstw publiczno-prywatnych, aby ograniczyć możliwość ich wykorzystywania przez partnerów z sektora prywatnego do zapewnienia sobie przewagi konkurencyjnej nad pozostałymi podmiotami na rynku;

52. z zadowoleniem przyjmuje dochodzenie Komisji w sprawie praktyk ustalania cen leków ratujących życie, zwłaszcza w sprawie dotyczącej przedsiębiorstwa Aspen;

53. podkreśla, że ważne jest, by przyznawać takie same prawa wszystkim przewoźnikom lotniczym podczas wykonywania lotów z UE i do UE; przyznaje, że niestety nie zawsze tak się dzieje w przypadku unijnych linii lotniczych działających poza UE, które stają się celem nieuczciwych praktyk wpływających na konkurencję; wzywa Komisję, aby zwalczała praktyki antykonkurencyjne, które osłabiają również przepisy ochrony konsumentów; ponownie podkreśla konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji między przewoźnikami lotniczymi pochodzącymi z UE i z państw trzecich;

54. podkreśla znaczenie konkurencyjnego sektora transportu; zauważa, że budowa jednolitego rynku transportowego nie została jeszcze ukończona, przy czym najbardziej rozdrobniony jest sektor kolejowy; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji, które wspierają urzeczywistnienie rynku wewnętrznego drogowego transportu pasażerskiego i poprawę jego funkcjonowania;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

55. ponownie stwierdza, że nowe projekty infrastrukturalne, w tym projekty łączące państwo członkowskie z państwem trzecim, muszą podlegać unijnemu prawodawstwu, w szczególności przepisom dotyczącym rozdzielania elementów działalności i kształtowania cen na rynku;

56. podkreśla znaczenie i konieczność zapewnienia odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich w Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Konkurencji oraz we właściwych organach krajowych, jak również wiedzy specjalistycznej w zakresie technologii informatycznych i cyfrowych niezbędnej do sprostania wyzwaniom, jakie stwarza gospodarka oparta na danych i algorytmach; wspiera w związku z tym proponowany komponent dotyczący konkurencji w programie jednolitego rynku w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027;

57. podkreśla, że Komisja, wydając decyzje dotyczące konkurencji, musi postrzegać rynek wewnętrzny jako jeden rynek, a nie jako zbiór niezależnych rynków lokalnych lub krajowych;

58. podkreśla, że współpraca międzynarodowa jest nieodzowna dla skutecznego egzekwowania zasad prawa konkurencji i zapobiegania niespójności środków zaradczych i wyników działań w zakresie egzekwowania przepisów; uważa, że najlepszym pod tym względem sposobem na poprawę reguł i praktyk w dziedzinie konkurencji na całym świecie jest prowadzenie uczciwych i przejrzystych dyskusji; popiera aktywny udział Komisji, krajowych organów ochrony konkurencji i, w stosownych przypadkach, regionalnych organów ochrony konkurencji w Międzynarodowej Sieci Konkurencji;

59. z zadowoleniem przyjmuje dyrektywę w sprawie Europejskiej Sieci Konkurencji Plus, która istotnie przyczyni się do skuteczniejszego i bardziej spójnego stosowania unijnego prawa konkurencji w całej Unii przez zapewnienie krajowym organom ochrony konkurencji odpowiednich narzędzi, zasobów i zabezpieczeń gwarantujących im niezależność, w tym przejrzystą procedurę wyboru lub mianowania kierownictwa, i możliwość nakładania odstraszących kar finansowych za naruszanie reguł konkurencji; docenia wczesną pomoc udzieloną państwom członkowskim przez Komisję we wdrażaniu tej dyrektywy;

60. wzywa Komisję do zadbania o to, by wszelkie przyszłe umowy handlowe zapewniały równe szanse, w szczególności w zakresie konkurencji i pomocy państwa; podkreśla, że pomoc państwa powinna być dopuszczalna tylko w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach regulowanych prawem, aby unikać zakłóceń konkurencji na rynku, a jednocześnie przewidzieć wyjątki i uzasadnienia związane z realizacją celów porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu; przypomina, że coraz bardziej globalne zachowania firm wymuszają podobne podejście ze strony organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów, choćby z uwagi na fakt, że rozpowszechnienie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) oraz powstanie gospodarki cyfrowej prowadzą do nadmiernej koncentracji rynku i dominacji niektórych sektorów; uważa, że warunkiem rozwoju sprawiedliwego handlu światowego są globalne reguły konkurencji oraz najwyższy poziom koordynacji między organami ochrony konkurencji, w tym w odniesieniu do wymiany informacji w toku postępowań z zakresu konkurencji;

61. przypomina, że międzynarodowe umowy handlowe i inwestycyjne powinny zawierać specjalne i solidne działy dotyczące konkurencji;

62. wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz ambitnego otwarcia międzynarodowych rynków zamówień publicznych oraz zwiększania dostępu europejskich przedsiębiorstw do partnerstw publiczno-prywatnych w krajach trzecich; uważa za konieczne ograniczenie asymetrii w dostępie do zamówień publicznych między Unią a państwami trzecimi, zwłaszcza w przypadku USA i Chin; wzywa wszystkich partnerów handlowych UE do zezwolenia europejskim podmiotom gospodarczym i pracownikom na niedyskryminacyjny dostęp do ich rynku zamówień publicznych; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie dyskusji na temat instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym, który ustanawia niezbędną zasadę wzajemności w przypadku, gdy partnerzy handlowi ograniczają dostęp do swoich rynków zamówień publicznych, i wzywa Radę Europejską do jego szybkiego przyjęcia; popiera wysiłki Komisji na rzecz otwarcia rynków zamówień publicznych w państwach trzecich za pomocą dwustronnych partnerstw w dziedzinie handlu; przypomina, że przedsiębiorstwa działające na zasadach nierynkowych i kierujące się względami geopolitycznymi mogłyby pokonać praktycznie każdego konkurenta w przetargach na zamówienia publiczne w Europie; wzywa Komisję do monitorowania przetargów na zamówienia publiczne oraz do zapobiegania sytuacjom, w których europejskie przedsiębiorstwa i pracownicy ponoszą szkody z powodu nieuczciwej konkurencji ze strony przedsiębiorstw sterowanych przez państwo;

63. przypomina, że przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym, także za pomocą polityki konkurencji, jest konieczne do zapewnienia równych warunków działania, korzystnych dla pracowników, konsumentów i przedsiębiorców, i należy do priorytetów strategii handlowej Unii; podkreśla, że w dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji stwierdzono, że Unia musi podjąć działania w celu przywrócenia sprawiedliwych warunków konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje włączenie postanowień dotyczących polityki

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

konkurencji do umowy o partnerstwie gospodarczym z Japonią i do kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej z Kanadą; ubolewa jednak, że zakres tych przepisów jest nadal ograniczony i nie przewidują one skutecznego egzekwowania oraz rozwiązywania sporów; zwraca uwagę, że aby zagwarantować uczciwe zasady, należy włączyć ambitne przepisy dotyczące konkurencji do wszystkich umów handlowych oraz egzekwować ich wdrożenie;

64. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia europejskich ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych; uznaje je za przydatny instrument służący ochronie europejskich przedsiębiorstw o znaczeniu strategicznym przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, które mogą szkodzić bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, a także gwarantujący poszanowanie zasad uczciwej konkurencji w UE;

65. podkreśla rolę instrumentu antysubsydyjnego w zwalczaniu nieuczciwej konkurencji na szczeblu światowym oraz ustanowieniu równych warunków działania dzięki unijnym zasadom pomocy państwa; w tym kontekście ubolewa nad tym, że w 2017 r. Chińska Republika Ludowa ponownie wprowadziła największą liczbę nowych barier handlowych dla europejskich przedsiębiorstw i pracowników i była objęta większością europejskich postępowań antysubsydyjnych;

66. wyraża zaniepokojenie polityką celną USA i jej wpływem na konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw; podkreśla, że działania podejmowane przez Komisję w celu przywrócenia równowagi w handlu z USA powinny być stanowcze, choć wyważone, proporcjonalne i zgodne z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO);

67. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz uczciwej konkurencji na rynku globalnym, w tym walki z nieuzasadnionym stosowaniem barier taryfowych oraz subsydiów, poprzez silniejsze współdziałanie z innymi państwami, m.in. na forum WTO, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD), G20 czy Banku Światowego; przywołuje prace prowadzone przez WTO w latach 1996–2004 nad powiązaniem między handlem a polityką konkurencji oraz ubolewa nad tym, że od tamtej pory kwestii tej nie włączano już do programu prac WTO; podkreśla, że przepisy porozumień WTO, np. art. IX Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS), stanowią podstawę dalszej współpracy pomiędzy członkami WTO w kwestiach dotyczących konkurencji; w związku z tym apeluje o dalsze postępy na 12. konferencji ministerialnej WTO w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji międzynarodowej;

68. wyraża zaniepokojenie rzekomą niezdolnością WTO do rozwiązania problemu gospodarek nierynkowych oraz do wyeliminowania zakłóceń konkurencji spowodowanych subsydiami i interwencją państwa, mimo że jest zdecydowanie przekonany o zasadniczej roli WTO; z zadowoleniem przyjmuje trójstronne działania na rzecz reformy WTO, podjęte przez USA, Japonię i UE;

69. wzywa Komisję do zwiększenia wsparcia dla MŚP w UE, aby mogły one zarówno chronić, jak i egzekwować swoje prawa w przypadku nieuczciwych praktyk handlowych, tj. dumpingu i subsydiowania przez kraje spoza UE; w związku z tym zauważa starania Komisji w zwalczaniu nieuczciwej konkurencji dotyczące nagłaśnianych przez media spraw przeciwko znanym firmom, ale podkreśla, że egzekwowanie zasad uczciwej konkurencji ma również ogromne znaczenie w przypadku MŚP;

70. podkreśla, że skuteczne wdrożenie postanowień dotyczących zrównoważonego rozwoju w umowach handlowych ma znaczenie dla poprawy warunków życia w krajach partnerskich oraz ochrony europejskich przedsiębiorstw przed nieuczciwą konkurencją; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie kryteriów środowiskowych i społecznych w reformie środków antysubsydyjnych i antydumpingowych;

71. zauważa, że polityka konkurencji UE nie przynosi pożądaných rezultatów, ponieważ ma co prawda chronić uczciwą konkurencję między wszystkimi podmiotami na rynku wewnętrznym, ze szczególnym uwzględnieniem interesów konsumentów, w rzeczywistości jednak, ze względu na nierówności w łańcuchu dostaw żywności, na producentów rolnych wywiera się niedopuszczalną presję; uważa, że interesy konsumentów i producentów rolnych powinny być traktowane jednakowo;

72. jest zdania, że specyfika działalności rolniczej sprawia, iż organizacje zbiorowe są niezbędne, by wzmocnić pozycję producentów surowców w łańcuchu żywnościowym i umożliwić osiągnięcie celów WPR określonych w art. 39 TFUE, oraz że działania zbiorowe prowadzone przez organizacje producentów i ich zrzeszenia – w tym planowanie produkcji, negocjacje dotyczące sprzedaży i ustalanie warunków umów – należy uznawać zatem za zgodne z art. 101 TFUE; podkreśla, że zrzeszanie się rolników w organizacjach producentów wzmocnia ich pozycję w łańcuchu dostaw;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

73. uważa, że model organizacji międzybranżowych jest skuteczną formą zarządzania sektorowego z uwagi na to, iż tworzy strukturę i organizuje wymianę między wszystkimi, sprawiedliwie reprezentowanymi w tej strukturze podmiotami działającymi w sektorze, umożliwiając przekazywanie informacji gospodarczych i technicznych, zwiększenie przejrzystości rynku oraz lepszy rozkład ryzyka i podział zysków; uważa, że aby ułatwić tworzenie organizacji międzybranżowych na szczeblu europejskim, WPR powinna umożliwiać różne, odpowiednio ustrukturyzowane modele współpracy, takie jak obecny;

74. uważa, że zgodnie z obecną tendencją należy wzmocnić kompetencje organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, by zrównoważyć siłę przetargową rolników z pozycją negocjacyjną detalistów w łańcuchu dostaw żywności; uważa, że należy zwiększyć współfinansowanie UE na rzecz tworzenia i funkcjonowania tych organizacji;

75. apeluje do Komisji, aby ułatwiła stosowanie zbiorowych instrumentów zarządzania rynkiem w przypadku kryzysu, z wykorzystaniem narzędzi niewymagających środków publicznych, takich jak wycofywanie produktów w drodze porozumień między podmiotami gospodarczymi z łańcucha żywnościowego; stwierdza, że środek taki mogłyby stosować same organizacje międzybranżowe;

76. uważa, że wprowadzanie na rynek europejski produktów z państw trzecich, które nie spełniają tych samych norm społecznych oraz norm dotyczących zdrowia i środowiska, stwarza nieuczciwą konkurencję dla producentów europejskich; wzywa zatem do ochrony wrażliwych sektorów oraz systematycznego stosowania zasady wzajemności i zgodności w odniesieniu do produktów rolnych zarówno w przyszłych, jak i w toczących się negocjacjach handlowych; wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii w negocjacjach w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii;

77. podkreśla, że dostęp do rynku wewnętrznego UE powinien być uzależniony od zachowania zgodności z normami sanitarnymi, fitosanitarnymi i środowiskowymi; zwraca się do Komisji, by w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji wspierała równowagę środków i kontroli między państwami trzecimi a UE w dziedzinie norm środowiskowych i norm bezpieczeństwa żywności; zauważa, że najwyższe normy dotyczące ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt mogą przekładać się na wyższe koszty, a zatem obniżanie norm może prowadzić do zachowań antykonkurencyjnych;

78. zauważa, że klęski klimatyczne, które dotyczą rolników, oddziałują na rynek i osłabiają pozycję rolników w łańcuchu dostaw żywności; przypomina, że w przepisach antydumpingowych UE⁽¹⁾ mających zastosowanie m.in. do sektora rolnego uznano, iż dumping ekologiczny prowadzi do nieuczciwej konkurencji; apeluje o uwzględnienie interesów obywateli europejskich domagających się zrównoważonego społeczeństwa przyjaznego dla środowiska; wzywa w związku z tym Komisję, by uwzględniając funkcjonowanie jednolitego rynku i korzyści dla ogółu społeczeństwa, zezwoliła na odstępstwa od reguł konkurencji w celu ułatwienia współpracy, zarówno horyzontalnej, jak i wertykalnej, w zakresie inicjatyw dotyczących zrównoważonego rozwoju;

79. podkreśla, że pojęcia „uczciwej ceny” nie należy postrzegać wyłącznie jako najniższej możliwej ceny dla konsumenta, lecz jako cenę rozsądną i zapewniającą godziwe wynagrodzenie wszystkim podmiotom w łańcuchu dostaw żywności; podkreśla, że konsumenci mają inne interesy niż tylko niskie ceny, obejmujące takie aspekty jak dobrostan zwierząt, zrównoważenie środowiskowe, rozwój obszarów wiejskich oraz inicjatywy na rzecz ograniczenia stosowania antybiotyków i przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe itp.;

80. wyraża zadowolenie z faktu, że w rozporządzeniu zbiorczym⁽²⁾ wprowadzono procedurę pozwalającą grupie rolników zwrócić się do Komisji o wydanie niewiążącej opinii w sprawie zgodności działania zbiorowego z ogólnym odstępstwem od reguł konkurencji, o którym mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku); w świetle zalecenia grupy roboczej ds. rynków rolnych wzywa Komisję, aby doprecyzowała zakres stosowania ogólnego odstępstwa dla sektora rolnego oraz jego pokrywania się z odstępstwami, o których mowa w art. 149 i 152, i tym samym bardziej precyzyjnie określiła wyjątki, tak aby zawieszenie stosowania art. 101 TFUE w koniecznych przypadkach było możliwe do zastosowania i osiągalne;

⁽¹⁾ COM(2013)0192.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczony do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

81. zauważa, że w 2013 r. podwojono indywidualny próg pomocy de minimis w rolnictwie (z 7 500 EUR do 15 000 EUR), by stawić czoła fali kryzysów klimatycznych, sanitarnych i gospodarczych; zauważa, że jednocześnie krajowy próg pomocy de minimis dostosowano tylko nieznacznie (z 0,75 % do 1 % wartości krajowej produkcji rolnej), co ogranicza zdolność państw członkowskich do pomocy gospodarstwom rolnym w trudnej sytuacji; popiera w związku z tym wniosek Komisji mający na celu przyznanie większej elastyczności państwom członkowskim i regionom za pośrednictwem zasad de minimis dla rolnictwa;

82. z zadowoleniem przyjmuje zmiany wprowadzone na mocy rozporządzenia zbiorczego w celu ułatwienia stosowania przepisów art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, który dopuszcza tymczasowe odstępstwo od prawa konkurencji; apeluje jednak do Komisji, aby wyjaśniła stosowanie art. 219 i 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do środków wprowadzanych w przypadku zakłóceń i znacznego braku równowagi na rynku, jako że obecna niepewność prawa wokół obu tych artykułów powoduje, że nie są one stosowane z obawy przed możliwym naruszeniem zasad wprowadzonych przez organy ds. ochrony konkurencji w państwach członkowskich;

83. przypomina, że przeprowadzono znaczną restrukturyzację horyzontalną i wertykalną, która doprowadziła do jeszcze większej konsolidacji w już skoncentrowanych sektorach nasion, środków agrochemicznych, nawozów, genetyki zwierząt i maszyn rolniczych, a także w sektorach przetwórstwa i handlu detalicznego; wzywa Komisję, by w związku z tym i w następstwie nabycia przez grupę Bayer firmy Monsanto, które łącznie kontrolują ok. 24 % światowego rynku pestycydów i 29 % światowego rynku nasion, zadbała o ochronę interesów rolników i obywateli UE, a także środowiska naturalnego;

84. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz krajowym i w stosownych przypadkach regionalnym organom ochrony konkurencji państw członkowskich, a także parlamentom narodowym państw członkowskich.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2019)0004

Kompleksowa umowa między UE a Kirgistanem**Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące kompleksowej umowy między UE a Republiką Kirgiską (2018/2118(INI))**

(2020/C 411/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/... z dnia 9 października 2017 r. w sprawie upoważnienia Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do podjęcia i prowadzenia negocjacji, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących wchodzących w zakres kompetencji Unii postanowień kompleksowej umowy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony (11436/1/17 REV 1),
- uwzględniając decyzję przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 9 października 2017 r. upoważniającą Komisję Europejską do podjęcia i prowadzenia negocjacji, w imieniu państw członkowskich, dotyczących wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich postanowień kompleksowej umowy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony (11438/1/17 REV 1),
- uwzględniając zaproponowane podstawy prawne dla nowej kompleksowej umowy, tj. art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 91, art. 100 ust. 2, art. 207 i 209 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając istniejącą umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Republiką Kirgiską, obowiązującą od 1999 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie postępów w realizacji strategii UE wobec Azji Środkowej⁽¹⁾ oraz z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie realizacji i przeglądu strategii UE wobec Azji Środkowej⁽²⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kirgistanu, w tym rezolucje z dnia 15 stycznia 2015 r.⁽³⁾, z dnia 8 lipca 2010 r.⁽⁴⁾ i z dnia 6 maja 2010 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 października 2017 r. w sprawie wyborów prezydenckich w Republice Kirgiskiej,
- uwzględniając wnioski Parlamentu Europejskiego, międzynarodowej misji obserwacji wyborów, Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE / ODIHR) w sprawie wyborów prezydenckich,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 91.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 119.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 18.2.2016, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 92.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 80.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając deklarację przyjętą na 13. posiedzeniu komisji współpracy parlamentarnej UE–Kirgistan w dniu 3 maja 2018 r.,
  - uwzględniając decyzję Unii Europejskiej z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie przyznania Republice Kirgiskiej statusu GSP Plus,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 22 października 2013 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Republice Kirgiskiej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 113 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0450/2018),
- A. mając na uwadze, że w grudniu 2017 r. UE i Kirgistan rozpoczęły negocjacje w sprawie kompleksowej umowy, która zastąpiłaby obecną umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Kirgistanem w celu wzmocnienia i pogłębienia współpracy w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w oparciu o wspólne wartości demokracji, praworządności i dobrego sprawowania rządów, na podstawie nowych ram prawnych;
- B. mając na uwadze, że kompleksowa umowa będzie wymagała zgody Parlamentu, aby mogła wejść w życie;
1. zaleca Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:

Zasady ogólne

- a) wynegocjowanie i zawarcie ambitnej, kompleksowej i wyważonej umowy między UE a Kirgistanem, która zastąpi umowę o partnerstwie i współpracy z 1999 r. oraz będzie stanowić podstawę silnych i trwałych relacji oraz stabilnego, bezpiecznego i zrównoważonego rozwoju obu stron;
- b) określenie w kompleksowej umowie krótko- i długoterminowych perspektyw strategicznych oraz ustanowienie szeregu dobrze zidentyfikowanych i uporządkowanych celów dla współpracy z Kirgistanem; wdrożenie dodatkowych wysiłków i pogłębienie stosunków w celu zapewnienia większej widoczności i skuteczności UE w kraju i w regionie;
- c) wspieranie gospodarki rynkowej poprzez zapewnianie wymiernych korzyści społecznych i gospodarczych obywatelom po obu stronach; przestrzeganie reguł konkurencji i pewności prawa, w tym przez wzmocnienie niezależnych i przejrzystych instytucji;
- d) zapewnienie zdecydowanego zaangażowania obu stron w poszanowanie i rozwój zasad demokratycznych, praw człowieka i praworządności, z pełnym poszanowaniem kryteriów wymaganych zgodnie ze statusem GSP Plus przyznanym Republice Kirgiskiej, łącznie z ratyfikacją właściwych konwencji międzynarodowych oraz skutecznym wdrażaniem konkluzji i zaleceń właściwych organów monitorujących ustanowionych na mocy tych konwencji; ułatwianie i prowadzenie regularnego i zorientowanego na wyniki dialogu na temat kwestii związanych z prawami człowieka, stanowiących przedmiot zainteresowania obu stron, który to dialog powinien obejmować władze i społeczeństwo obywatelskie oraz mieć na celu wzmocnienie ram instytucjonalnych i polityki publicznej; podkreślenie konstruktywnego członkostwa Kirgistanu w Radzie Praw Człowieka ONZ w latach 2016–2018 oraz zachęcanie Kirgistanu do dalszego zaangażowania międzynarodowego;
- e) zapewnienie wkładu we wzmocnienie multilateralizmu i współpracy międzynarodowej oraz rozwijanie wspólnych podejść do współpracy z partnerami Kirgistanu w celu promowania bezpieczeństwa międzynarodowego i skutecznego stawiania czoła globalnym wyzwaniom, takim jak terroryzm, zmiana klimatu, migracja i przestępczość zorganizowana, oraz przyczynienie się do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i nowej krajowej strategii rozwoju 2018–2040; oraz, bardziej ogólnie, przyczynianie się do stabilizacji i wzrostu w Azji Środkowej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 208 z 10.6.2016, s. 177.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Dialog polityczny i współpraca międzynarodowa

- f) wzmocnienie dialogu politycznego i współpracy sektorowej; zapewnienie konstruktywnego, regularnego dialogu dotyczącego wszystkich istotnych kwestii, opartego na istniejących już formułach;
- g) zintensyfikowanie współpracy w obszarze zarządzania kryzysowego, zapobiegania konfliktom, zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, cyberprzestępczości, zapobiegania radykalizacji postaw prowadzącej do aktów przemocy i przestępczości transgranicznej oraz zintegrowanego zarządzania granicami, z pełnym poszanowaniem ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do kodeksu karnego; oraz dopilnowanie, by ustawa krajowa nr 150 z 2005 r. o przeciwdziałaniu działalności ekstremistycznej była w pełni zgodna z normami międzynarodowymi;
- h) wzmocnienie przepisów dotyczących stosunków handlowych i gospodarczych poprzez poprawienie klimatu inwestycyjnego oraz zapewnienie wkładu w dywersyfikację kirgiskiej gospodarki, sprzyjanie obopólnym korzyściom i umacnianie pewności prawa i przejrzystości regulacyjnej; wspieranie dobrych rządów, sprawnego systemu sądownictwa, ograniczania biurokracji i wykorzystywania wszelkich dostępnych środków w celu promowania zrównoważonego rozwoju gospodarczego z myślą o konsolidacji i rozwijaniu wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach; zapewnienie wkładu we wsparcie tworzenia i rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw; dalsze wzmocnienie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a Kirgistanem w odniesieniu do statusu GSP Plus oraz wezwanie Kirgistanu do wypełnienia zobowiązań międzynarodowych wynikających z tego statusu, aby wesprzeć rozwój gospodarczy kraju;
- i) usprawnienie współpracy w zakresie walki z korupcją, praniem pieniędzy i uchylaniem się od opodatkowania; włączenie specjalnych rozdziałów określających jasne i silne zobowiązania i środki na rzecz zwalczania korupcji pod każdą postacią oraz wdrożenie międzynarodowych norm i wielostronnych konwencji antykorupcyjnych; uwzględnienie przepisów dotyczących dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych i norm w zakresie przejrzystości, które potwierdzają zobowiązanie stron do wdrożenia międzynarodowych norm w zakresie walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania;
- j) zapewnienie wkładu we wzmocnienie członkostwa Kirgistanu w Światowej Organizacji Handlu dzięki odpowiednim reformom w obszarze inwestycji zagranicznych, organów celnych i dostępu do rynków międzynarodowych;
- k) poprawę koordynacji między stanowiskami UE i Kirgistanu na forach międzynarodowych;
- l) wzmocnienie dialogu międzyparlamentarnego między Kirgistanem a Parlamentem Europejskim;
- m) zapewnienie zdecydowanego skupienia się w umowie na zmianie klimatu i gospodarce wodnej oraz na zapobieganiu ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i na gotowości na wypadek klęsk żywiołowych ze względu na duże zagrożenie katastrofami naturalnymi, w tym trzęsieniami ziemi; zapewnienie wsparcia dla Kirgistanu w jego wysiłkach na rzecz ochrony środowiska i jego zdecydowanych działaniach na rzecz zrównoważonego rozwoju;

Postanowienia instytucjonalne

- n) zapewnienie przekazywania wytycznych negocjacyjnych Parlamentowi Europejskiemu, z zachowaniem zasad poufności, aby umożliwić odpowiednią kontrolę procesu negocjacji ze strony Parlamentu, oraz konsekwentne wypełnianie obowiązków międzyinstytucjonalnych wynikających z art. 218 ust. 10 TFUE, zgodnie z którym Parlament Europejski jest natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury;
- o) wzajemną wymianę wszystkich dokumentów dotyczących negocjacji, takich jak protokoły i projekty negocjowanych tekstów, oraz okresowe przekazywanie informacji Parlamentowi;
- p) zapewnienie poszanowania – na wszystkich szczeblach – ugruntowanej praktyki oczekiwania na zgodę Parlamentu przed tymczasowym stosowaniem nowej umowy;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- q) wzmocnienie i poszerzenie zakresu istniejącej współpracy zapisanej w obecnie obowiązującej umowie o partnerstwie i współpracy, która już ustanowiła następujące organy ds. współpracy i dialogu:
  - radę współpracy na szczeblu ministerialnym;
  - komitet współpracy na poziomie urzędników wyższego szczebla oraz podkomitety ds. handlu i inwestycji oraz ds. współpracy na rzecz rozwoju;
  - komisję współpracy parlamentarnej;
- r) wzmocnienie kontroli międzyparlamentarnej w ramach komisji współpracy parlamentarnej, której pozycja zostanie umocniona w nowej umowie, w szczególności w obszarach demokracji, praworządności i walki z korupcją;
- s) zapewnienie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego na etapie negocjowania i wdrażania umowy;
- t) zapewnienie włączenia warunków dotyczących potencjalnego zawieszenia współpracy w przypadku naruszenia zasadniczych elementów przez jedną ze stron, w tym roli konsultacji z Parlamentem w takich przypadkach;
- u) przydzielanie, zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, odpowiednich zasobów na potrzeby wdrażania kompleksowej umowy, tak aby zapewnić osiągnięcie wszystkich ambitnych celów określonych podczas negocjacji;

Wspólne obawy i interesy dotyczące obszarów współpracy objętych umową

- v) uwzględnienie roli Kirgistanu jako jednego z nielicznych rodzących się krajów demokratycznych w regionie, wymagającej długoterminowego wsparcia politycznego, dyplomatycznego, finansowego i technicznego ze strony UE;
- w) podejmowanie wysiłków w celu skonsolidowania funkcjonującej demokracji parlamentarnej z prawdziwym systemem wielopartyjnym oraz konstytucyjnymi mechanizmami równowagi i kontroli, a także zapewnienie nadzoru parlamentarnego nad władzą wykonawczą, ponieważ Kirgistan jest jednym z pierwszych krajów, w których UE zaangażowała się we wspieranie demokracji; przekazanie obaw dotyczących nowelizacji konstytucji z 2016 r., w szczególności znacznego wzmocnienia uprawnień premiera, nadrzędności orzeczeń sądów krajowych nad międzynarodowymi traktatami dotyczącymi praw człowieka oraz utraty niezależności Izby Konstytucyjnej w Sądzie Najwyższym; zachęcanie do angażowania organizacji pozarządowych w opracowywanie krajowych przepisów prawa i strategii politycznych oraz w dokonywanie ich przeglądu, w szczególności w odniesieniu do instrumentów lub mechanizmów, które bezpośrednio wpływają na działania organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
- x) potwierdzenie znaczenia systematycznego promowania wartości demokracji i praw człowieka, w tym wolności wypowiedzi, zrzeszania się i zgromadzeń oraz niezależności sądownictwa;
- y) promowanie przyjaznego środowiska dla dziennikarzy i niezależnych mediów; dopilnowanie, by Kirgistan zezwolił na wjazd do kraju objętym zakazem zagranicznym działaczom na rzecz praw człowieka i dziennikarzom oraz na kontynuowanie przez nich działalności bez ingerencji;
- z) uznanie postępów poczynionych w związku ze spokojnym przebiegiem i zwiększoną przejrzystością wyborów parlamentarnych i prezydenckich oraz domaganie się dalszego wdrażania zaleceń przedstawionych przez międzynarodowe misje obserwacji wyborów;
- aa) wezwanie Kirgistanu do odwrócenia wszelkich negatywnych autorytarnych trendów, takich jak polityczna instrumentalizacja organizacji wymiaru sprawiedliwości, niesprawiedliwe kary sądowe, niesprawiedliwe i nieprzejrzyste procesy, ingerowanie w wolność mediów, bezkarność funkcjonariuszy organów ścigania oraz zarzuty złego traktowania i torturowania zatrzymanych osób, ekstradycje do krajów, w których występuje ryzyko poddawania torturom lub złego traktowania, a także dyskryminacja mniejszości oraz ograniczenia wolności zgromadzeń i wypowiedzi, jak również wezwanie Kirgistanu do dokładnego zbadania wszystkich zarzutów dotyczących podrzucania dowodów, wymuszeń, torturowania i złego traktowania; wyrażenie zaniepokojenia faktem, iż przywódcy polityczni oraz potencjalni kandydaci na prezydenta byli więzieni na podstawie rzekomych zarzutów korupcyjnych;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- ab) wyrażenie niezadowolenia w tym kontekście z utrzymania w mocy kary dożywotniego więzienia dla działacza na rzecz praw człowieka Azimjona Askarowa, który udokumentował przemoc międzyetniczną w 2010 r., oraz wnioskowanie o jego natychmiastowe uwolnienie, unieważnienie wydanego na niego wyroku, zrehabilitowanie go i przyznanie mu odszkodowania;
  - ac) przypomnienie, że korupcja szkodzi prawom człowieka, równości, handlowi i uczciwej konkurencji oraz odstrasza inwestycje zagraniczne, a tym samym spowalnia wzrost gospodarczy, a także ogranicza zaufanie obywateli do instytucji państwowych;
  - ad) wspieranie zdecydowanego zaangażowania się w postęp społeczny, dobre sprawowanie rządów, demokrację oraz dobre stosunki międzyetniczne i międzyreligijne, kształcenie i edukację, także jako sposobu wzmacniania podstaw stabilności i bezpieczeństwa; dalsze wspieranie środków w zakresie budowania pokoju i bezpieczeństwa, a także zwiększenie wysiłków w dążeniu do pełnej integracji mniejszości w następstwie konfliktów etnicznych w Kirgistanie w 2010 r., aby zapobiegać przyszłym kryzysom;
  - ae) pomaganie w rozwiązywaniu problemów społeczno-gospodarczych i przewyżnianiu przeszkód w rodzaju tych wymienionych w zaleceniu nr 202 Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO); w tym kontekście zwrócenie szczególnej uwagi na młodzież poprzez promowanie wymiany akademickiej, młodzieżowej i kulturalnej; zwrócenie szczególnej uwagi na rozwój regionalny, ze specjalnym naciskiem na nierówności na linii północ-południe;
  - af) wspieranie, promowanie i ułatwianie dalszej współpracy regionalnej w Azji Środkowej, która jest jednym z najmniej zintegrowanych regionów na świecie, z wykorzystaniem obecnej pozytywnej dynamiki, również w celu sprzyjania stabilności i rozwojowi całej Azji Środkowej; uznanie zaangażowania kraju w programy UE ukierunkowane na tę kwestię, a także we wdrażanie strategii UE-Azja Środkowa w obszarach energii, gospodarki wodnej i wyzwań środowiskowych oraz w regularne dialogi polityczne i w kwestiach praw człowieka z UE;
  - ag) zapewnienie, że członkostwo Kirgistanu w Eurazjatyckiej Unii Gospodarczej (EUG) nie wpływa negatywnie na wzmocnienie relacji tego kraju z UE, co udowodniła niedawno ratyfikowana wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy UE-Kazachstan;
  - ah) uwzględnienie rozwoju stosunków Kirgistanu z Chinami i Rosją; zachęcanie Kirgistanu do dywersyfikacji gospodarki w celu ograniczenia znacznej zależności politycznej od tych dwóch podmiotów zewnętrznych; uwzględnienie rozwoju tych stosunków w kontekście wdrażania chińskiej strategii „Jeden pas i jeden szlak”; dopilnowanie, by zwalczanie propagandy rozpowszechnianej przez rosyjskie media w kraju zostało istotnie wzmocnione;
  - ai) zapewnienie wkładu w dążenie do załagodzenia niedawnych napięć dyplomatycznych i gospodarczych w regionie, w tym między Kazachstanem i Kirgistanem;
  - aj) wspieranie ciągłej poprawy stosunków dyplomatycznych z Uzbekistanem, a także konstruktywnego dialogu na temat gospodarowania ograniczonymi zasobami wodnymi w regionie;
  - ak) uznanie obaw Kirgistanu dotyczących bezpieczeństwa w związku z pogorszeniem się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie oraz w odpowiedzi na zwiększającą się radykalizację w regionie Azji Środkowej; zapewnianie pomocy w związku z powrotem islamskich zagranicznych bojowników i członków ich rodzin z zagranicy; wzmocnienie współpracy regionalnej z krajami Azji Środkowej w zakresie zwalczania ruchów dżihadystów i przestępczości ponadnarodowej, w oparciu o wdrażanie prawnych, instytucjonalnych i praktycznych środków kontroli granic związanych ze zwalczaniem terroryzmu oraz środków zapobiegających rosnącej brutalnej radykalizacji religijnej;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Republiki Kirgiskiej.
-

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2019)0046

Poprawki do Regulaminu

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie poprawek do Regulaminu Parlamentu mających wpływ na tytuł I rozdziały 1 i 4, tytuł V rozdział 3, tytuł VII rozdziały 4 i 5, tytuł VIII rozdział 1, tytuł XII, tytuł XIV oraz załącznik II (2018/2170(REG))

(2020/C 411/29)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 226 i 227 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0462/2018),

1. podejmuje decyzję o wprowadzeniu do swojego Regulaminu poniższych zmian;
2. podejmuje decyzję, że zmiany wchodzi w życie pierwszego dnia następczej sesji miesięcznej z wyjątkiem zmian wprowadzających akapit drugi do ustępu 3e art. 11 i pkt 6 i 7 kodeksu właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego przy wykonywaniu obowiązków służbowych, a także zmian do art. 196 i 204, które wchodzi w życie z chwilą otwarcia sesji inauguracyjnej po wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się w 2019 r.;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji tytułem informacji.

Poprawka 1

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – nagłówek

Tekst obowiązujący

Poprawka

Interesy finansowe posłów i normy postępowania

Normy postępowania

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 2

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Parlament ustanawia zasady dotyczące przejrzystości interesów finansowych posłów w postaci kodeksu postępowania przyjmowanego większością głosów całkowitej liczby posłów i stanowiącego załącznik do niniejszego Regulaminu ⁽⁴⁾.

Zasady te nie mogą w innych sprawach utrudniać lub ograniczać wykonywania mandatu, prowadzenia działalności politycznej ani innej działalności związanej z mandatem.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 3

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Posłowie powinni przyjąć systematyczną praktykę spotykania się wyłącznie z tymi przedstawicielami grup interesu, którzy są zarejestrowani w rejestrze służącym przejrzystości utworzonym w drodze porozumienia między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w sprawie utworzenia „rejestru służącego przejrzystości”, dotyczącego organizacji i osób samozatrudnionych zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Porozumienie z dnia 16 kwietnia 2014 r. między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i osób samozatrudnionych zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej (Dz.U. L 277 z 19.9.2014, s. 11).

Poprawka

skreśla się

Poprawka 4

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst obowiązujący

Postępowanie posłów odznacza się wzajemnym szacunkiem, opiera się na wartościach i zasadach określonych w traktatach, a zwłaszcza w Karcie praw podstawowych, i **cechuje się poszanowaniem powagi** Parlamentu. **Ponadto nie może ono powodować zakłóceń w sprawnym przebiegu prac parlamentarnych, zagrażać zachowaniu bezpieczeństwa i porządku na terenie Parlamentu ani powodować niewłaściwego działania sprzętu do niego należącego.**

Poprawka

Postępowanie posłów odznacza się wzajemnym szacunkiem i opiera się na wartościach i zasadach określonych w traktatach, a zwłaszcza w Karcie praw podstawowych. Posłowie szanują powagę Parlamentu i nie szkodzą jego reputacji.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 5

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst obowiązujący

W debatach parlamentarnych posłowie wystrzegają się wypowiedzi lub zachowania o charakterze zniesławiającym, rasistowskim czy ksenofobicznym, a także eksponowania transparentów.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 6

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst obowiązujący

Posłowie stosują się do przepisów Parlamentu dotyczących postępowania z informacjami poufnymi.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 7

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 4

Tekst obowiązujący

Naruszenie tych standardów i przepisów może prowadzić do zastosowania środków na podstawie art. 165, 166 i 167.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 8

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

3a. Posłowie nie zakłócają sprawnego przebiegu prac parlamentarnych, nie przeszkadzają w utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku na terenie Parlamentu i nie powodują niewłaściwego działania sprzętu do niego należącego.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 9**Regulamin Parlamentu Europejskiego****Artykuł 11 – ustęp 3 b (nowy)**

Tekst obowiązujący

Poprawka

3b. Posłowie nie zakłócają porządku w Izbie i nie zachowują się niestosownie. Nie eksponują transparentów.

Poprawka 10**Regulamin Parlamentu Europejskiego****Artykuł 11 – ustęp 3 c (nowy)**

Tekst obowiązujący

Poprawka

3c. W debatach parlamentarnych w sali posiedzeń plenarnych nie używają obraźliwego języka.

Poprawka 11**Regulamin Parlamentu Europejskiego****Artykuł 11 – ustęp 3 c (nowy) – wykładnia**

Tekst obowiązujący

Poprawka

Ocena tego, czy język używany przez posła w debacie parlamentarnej jest obraźliwy powinna uwzględniać między innymi możliwe do zidentyfikowania intencje prelegenta, postrzeganie wypowiedzi przez zgromadzonych, zakres, w jakim szkodzi ona powadze i reputacji Parlamentu, oraz wolność słowa danego posła. Przykładowo szkalujący język, „mowa nienawiści” i w szczególności podżeganie do dyskryminacji z jakiegokolwiek względu, o którym mowa w art. 21 Karty praw podstawowych, zwykle stanowią przypadki „obraźliwego języka” w rozumieniu niniejszego artykułu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 12
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 – ustęp 3 d (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

3d. Posłowie stosują się do przepisów Parlamentu dotyczących postępowania z informacjami poufnymi.

Poprawka 13
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 – ustęp 3 e (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

3e. Posłowie nie dopuszczają się molestowania psychicznego ani seksualnego i przestrzegają Kodeksu właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego przy wykonywaniu obowiązków służbowych, który jest włączony do niniejszego Regulaminu jako załącznik ^(1a).

Posłowie nie mogą być wybrani do sprawowania funkcji w Parlamencie lub w jednym z jego organów, nie mogą być wyznaczeni na sprawozdawców ani uczestniczyć w oficjalnej delegacji bądź w negocjacjach międzyinstytucjonalnych, jeżeli nie podpisali oświadczenia związanego z tym kodeksem.

^(1a) Kodeks właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego przy wykonywaniu obowiązków służbowych, przyjęty przez Prezydium w dniu 2 lipca 2018 r., zostaje włączony do niniejszego Regulaminu jako załącznik.

Poprawka 14
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. *Stosowanie niniejszego artykułu nie ogranicza w inny sposób żywotności debat parlamentarnych ani wolności słowa posłów.*

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

Opiera się ono na pełnym poszanowaniu prerogatyw posłów, które zostały określone w odpowiednim unijnym prawie pierwotnym oraz w odpowiednich przepisach Statutu posła.

Opiera się ono na zasadzie przejrzystości i gwarantuje, że wszelkie postanowienia w tym zakresie będą podawane do wiadomości posłów, którzy są indywidualnie powiadamiani o przysługujących im prawach i obowiązkach.

Poprawka 15

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 5

Tekst obowiązujący

Poprawka

5. Jeżeli osoba **zatrudniona** przez posła lub inna osoba, której poseł umożliwił dostęp do pomieszczeń lub urządzeń Parlamentu, nie przestrzega norm postępowania określonych w **ust. 3, na posła można odpowiednio nałożyć sankcje określone w art. 166.**

5. Jeżeli osoba **pracująca dla** posła lub inna osoba, której poseł umożliwił dostęp do pomieszczeń lub urządzeń Parlamentu, nie przestrzega norm postępowania określonych w **niniejszym artykule, w stosownych przypadkach za zachowanie takiej osoby odpowiedzialność może ponieść poseł.**

Poprawka 16

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

5a. Stosowanie niniejszego artykułu nie ogranicza w inny sposób żywotności debat parlamentarnych ani wolności słowa posłów.

Poprawka 17

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 11 – ustęp 5 b (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

5b. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio w organach, komisjach i delegacjach Parlamentu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 18
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

Poprawka

6. *Kwestorzy ustalają maksymalną liczbę asystentów, których może akredytować każdy poseł.*

skreśla się

Poprawka 19
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 – ustęp 7

Tekst obowiązujący

Poprawka

7. *Kodeks postępowania, prawa i przywileje byłych posłów są ustalane decyzją Prezydium. Nie będą wprowadzane żadne różnice w traktowaniu byłych posłów.*

skreśla się

Poprawki 20 i 75
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 11 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 11a

Interesy finansowe posłów i rejestr służący przejrzystości

1. *Parlament ustanawia zasady dotyczące przejrzystości interesów finansowych posłów w postaci kodeksu postępowania przyjmowanego większością głosów całkowitej liczby posłów i stanowiącego załącznik do niniejszego Regulaminu (1a).*

Zasady te nie mogą w innych sprawach utrudniać lub ograniczać wykonywania mandatu, prowadzenia działalności politycznej ani innej działalności związanej z mandatem.

2. *Posłowie powinni przyjąć systematyczną praktykę spotkania się wyłącznie z tymi przedstawicielami grup interesu, którzy są zarejestrowani w rejestrze służącym przejrzystości utworzonym w drodze porozumienia między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w sprawie utworzenia rejestru służącego przejrzystości (1b).*

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

3. Posłowie powinni publikować w internecie wszystkie zaplanowane spotkania z tymi przedstawicielami grup interesu, którzy są objęci zakresem rejestru służącego przejrzystości. Z zastrzeżeniem art. 4 ust. 6 załącznika I sprawozdawcy, kontrsprawozdawcy i przewodniczący komisji publikują w internecie w odniesieniu do każdego sprawozdania wszystkie zaplanowane spotkania z udziałem przedstawicieli grup interesu objętych rejestrem służącym przejrzystości. Prezydium udostępnia w tym celu niezbędną infrastrukturę na stronie internetowej Parlamentu.

4. Na stronie internetowej dla posłów znajdującej się na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego Prezydium zapewnia niezbędną infrastrukturę posłom, którzy pragną, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami statutu posła i przepisami wykonawczymi do niego, dobrowolnie opublikować wyniki kontroli lub potwierdzenie, że korzystanie przez nich z dodatków z tytułu kosztów ogólnych jest zgodne z obowiązującymi przepisami statutu posła i przepisami wykonawczymi do niego.

5. Niniejsze zasady nie mogą w innych sprawach utrudniać lub ograniczać wykonywania mandatu, prowadzenia działalności politycznej lub innej działalności związanej z mandatem.

6. Kodeks postępowania, prawa i przywileje byłych posłów są ustalane decyzją Prezydium. Nie będą wprowadzane żadne różnice w traktowaniu byłych posłów.

^(1a) Zob. załącznik I.

^(1b) Porozumienie z dnia 16 kwietnia 2014 r. między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i osób samozatrudnionych zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej (Dz.U. L 277 z 19.9.2014, s. 11).

Poprawka 88

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 32 – ustęp 5

Tekst obowiązujący

5. Utworzenie grupy politycznej zgłasza się Przewodniczącemu. Zgłoszenie to zawiera **nazwę grupy oraz nazwiska jej członków i członków prezydium. Jest ono podpisywane przez wszystkich członków grupy.**

Poprawka

5. Utworzenie grupy politycznej zgłasza się Przewodniczącemu. Zgłoszenie to zawiera:

— **nazwę grupy,**

— **deklarację polityczną określającą cel grupy, oraz**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

— nazwiska jej członków i członków prezydium.

Wszyscy członkowie grupy składają pisemną deklarację w załączniku do zgłoszenia, że dzielą te same przekonania polityczne.

Poprawka 21

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

1a. Zespoły międzypartyjne i inne nieoficjalne grupy lub zespoły zachowują pełną przejrzystość w swoich działaniach i nie angażują się w żadne działania, które mogą być odczytane jako oficjalne działania Parlamentu lub jego organów. Nie mogą one organizować w państwach trzecich wydarzeń, które zbiegają się w czasie z misją oficjalnego organu Parlamentu, w tym oficjalną delegacją obserwacji wyborów.

Poprawka 22

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

2. Takie grupy lub zespoły zachowują pełną przejrzystość w swoich działaniach i nie mogą uczestniczyć w żadnych działaniach mogących prowadzić do zakłócenia oficjalnej działalności Parlamentu lub jego organów. Z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w przyjętych przez Prezydium przepisach dotyczących tworzenia zespołów międzypartyjnych, grupy polityczne mogą ułatwiać ich działalność, udzielając im wsparcia logistycznego.

2. Z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w Regulaminie Parlamentu dotyczących tworzenia takich grup lub zespołów grupa polityczna może ułatwiać działalność takich grup lub zespołów, udzielając im wsparcia logistycznego.

Poprawka 23

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 3 – akapit 1 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

Inne nieoficjalne grupy lub zespoły również mają obowiązek składania do końca następnego miesiąca oświadczeń dotyczących wszelkiego wsparcia, czy to w formie pieniężnej, czy niepieniężnej, którego posłowie nie zgłosili indywidualnie zgodnie z obowiązkami nałożonymi na mocy załącznika I.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 24

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

3a. Jedyne przedstawiciele grup interesu, którzy są zarejestrowani w rejestrze służącym przejrzystości, mogą uczestniczyć w działaniach zespołów międzypartyjnych lub innych nieoficjalnych grup lub zespołów organizowanych w budynkach Parlamentu, na przykład biorąc udział w posiedzeniach lub innych wydarzeniach zespołu międzypartyjnego lub innej nieoficjalnej grupy lub zespołu, oferując im wsparcie lub współorganizując ich wydarzenia.

Poprawka 25

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. Kwestorzy prowadzą rejestr oświadczeń, o których mowa w ust. 3. **Rejestr jest udostępniany na stronie internetowej Parlamentu.** Kwestorzy przyjmują szczegółowe zasady dotyczące tych oświadczeń i **zapewniają skuteczne egzekwowanie niniejszego artykułu.**

4. Kwestorzy prowadzą rejestr oświadczeń, o których mowa w ust. 3. Kwestorzy przyjmują szczegółowe zasady dotyczące tych oświadczeń i **ich publikowania na stronie internetowej Parlamentu.**

Poprawka 26

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 34 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

4a. Kwestorzy zapewniają skuteczne egzekwowanie niniejszego artykułu.

Poprawka 27

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 128 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. **Jeden z autorów pytania może je rozwinąć** na posiedzeniu plenarnym. Adresat pytania udziela odpowiedzi.

4. **Posel wyznaczony wcześniej przez autorów pytania rozwija je** na posiedzeniu plenarnym. **Jeżeli poseł ten jest nieobecny, pytanie nie jest rozpatrywane.** Adresat pytania udziela odpowiedzi.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 28

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Każdy poseł może wnosić pytania wymagające odpowiedzi na piśmie do Przewodniczącego Rady Europejskiej, Rady, Komisji lub Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku do niniejszego Regulaminu⁽²⁷⁾. Wyłączną odpowiedzialność za treść pytań ponosi ich autor.

⁽²⁷⁾ Zob. załącznik II.

Poprawka

1. Każdy poseł, **każda grupa polityczna lub komisja** może wnosić pytania wymagające odpowiedzi na piśmie do Przewodniczącego Rady Europejskiej, **do** Rady, Komisji lub Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku do niniejszego Regulaminu⁽²⁷⁾. Wyłączną odpowiedzialność za treść pytań ponosi ich autor.

⁽²⁷⁾ Zob. załącznik II.

Poprawka 29

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Pytania są przekazywane Przewodniczącemu. Przewodniczący rozstrzyga kwestie dotyczące dopuszczalności pytań. Decyzja Przewodniczącego opiera się nie tylko na przepisach określonych w załączniku, o którym mowa w ustępie 1, ale także na ogólnych przepisach Regulaminu. Autor pytania zostaje powiadomiony o uzasadnionej decyzji Przewodniczącego.

Poprawka

2. Pytania są przekazywane **w formie elektronicznej** Przewodniczącemu. Przewodniczący rozstrzyga kwestie dotyczące dopuszczalności pytań. Decyzja Przewodniczącego opiera się nie tylko na przepisach określonych w załączniku, o którym mowa w ustępie 1, ale także na ogólnych przepisach Regulaminu. Autor pytania zostaje powiadomiony o uzasadnionej decyzji Przewodniczącego.

Poprawka 30

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. **Pytania składa się w formie elektronicznej.** Każdy poseł może złożyć maksymalnie dwadzieścia pytań w okresie trzech kolejnych miesięcy.

Poprawka

3. Każdy poseł, **każda grupa polityczna lub komisja** może złożyć maksymalnie dwadzieścia pytań w okresie trzech kolejnych miesięcy. **Co do zasady adresat pytania udziela na nie odpowiedzi w ciągu sześciu tygodni od przekazania mu pytania. Jednakże każdy poseł, każda grupa polityczna lub komisja może co miesiąc wskazać jedno ze swoich pytań jako pytanie priorytetowe, na które adresat pytania ma udzielić odpowiedzi w ciągu trzech tygodni od przekazania mu pytania.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 31
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130 – ustęp 5

Tekst obowiązujący

5. Jeśli adresat nie **mógł udzielić** odpowiedzi na dane pytanie w **ciągu trzech tygodni (pytanie priorytetowe) lub sześciu tygodni (pytanie niepriorytetowe) od przekazania mu pytania, na wniosek autora może ono zostać wpisane** do porządku dziennego następnego posiedzenia **właściwej komisji**.

Poprawka

5. Jeśli adresat nie **udzielił** odpowiedzi na dane pytanie w **terminie określonym w ust. 3, właściwa komisja może podjąć decyzję o wpisaniu tego** pytania do porządku dziennego **swojego** następnego posiedzenia.

Poprawka 32
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

6. **Każdy poseł może złożyć jedno pytanie priorytetowe w miesiącu.**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 33
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130 – ustęp 7

Tekst obowiązujący

7. Pytania i **wszelkie** odpowiedzi, wraz z dotyczącymi ich załącznikami, są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

Poprawka

7. Pytania i odpowiedzi, wraz z dotyczącymi ich załącznikami, są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 34
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130a

Tekst obowiązujący

Artykuł 130 a

Poprawka

skreśla się

**Interpelacje dotyczące kwestii drugorzędnych wymagające
odpowiedzi na piśmie**

1. W interpelacjach dotyczących kwestii drugorzędnych składających się z pytań wymagających odpowiedzi na piśmie komisja, grupa polityczna lub co najmniej 5 % całkowitej liczby posłów do Parlamentu może się zwrócić do Rady, Komisji lub Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa o przedstawienie Parlamentowi informacji dotyczących konkretnie wskazanych kwestii.

Pytania takie przedkłada się przewodniczącemu, który, z zastrzeżeniem że są one ogólnie zgodne z Regulaminem oraz kryteriami ustanowionymi w załączniku do Regulaminu ⁽²⁸⁾, zwraca się do adresatów z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi w terminie dwóch tygodni; w porozumieniu z autorami pytania Przewodniczący może przedłużyć ten termin.

2. Pytania wraz z odpowiedziami są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

⁽²⁸⁾ Zob. załącznik II.

Poprawka 35
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – nagłówek

Tekst obowiązujący

Interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych wymagające odpowiedzi na piśmie **i debaty**

Poprawka

Interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych wymagające odpowiedzi na piśmie

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 36
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. *W interpelacjach dotyczących kwestii pierwszorzędnych składających się z pytań wymagających odpowiedzi na piśmie i debaty komisja, grupa polityczna lub co najmniej 5 % całkowitej liczby posłów do Parlamentu może się zwrócić do Rady, Komisji lub Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Pytania mogą zawierać krótkie uzasadnienie.*

Pytania takie przedkłada się na piśmie przewodniczącemu, który, z zastrzeżeniem że są ogólnie zgodne z Regulaminem oraz kryteriami ustanowionymi w załączniku do Regulaminu ⁽²⁹⁾, niezwłocznie informuje adresatów pytań i zwraca się do nich o informację, czy na pytanie zostanie udzielona odpowiedź, a jeśli tak, to kiedy.

⁽²⁹⁾ Zob. załącznik II.

Poprawka

1. *Interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych mają postać pytań wymagających odpowiedzi na piśmie skierowanych przez grupę polityczną do Rady, Komisji lub Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.*

Poprawka 37
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 1 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

1a. *Interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych odnoszą się do spraw leżących w interesie ogólnym i są przedkładane na piśmie przewodniczącemu. Ich długość nie przekracza 500 słów. Jeżeli interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych są ogólnie zgodne z przepisami Regulaminu, przewodniczący niezwłocznie przekazuje je adresatowi, który ma udzielić pisemnej odpowiedzi.*

Poprawka 38
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 1 b (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

1b. *Co roku składa się maksymalnie 30 interpelacji dotyczących kwestii pierwszorzędnych. Konferencja Przewodniczących zapewnia sprawiedliwy przydział takich interpelacji grupom politycznym, a żadna grupa polityczna nie składa więcej niż jednej interpelacji na miesiąc.*

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 39

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130b – ustęp 1 c (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

1c. Jeżeli adresat nie udzieli odpowiedzi na interpelację dotyczącą kwestii pierwszorzędnych w ciągu sześciu tygodni od przekazania mu tej interpelacji, na wniosek autora zostaje ona wpisana do ostatecznego projektu porządku dziennego sesji plenarnej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 149 i z zastrzeżeniem ust. 3a.

Poprawka 40

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130b – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

2. Po otrzymaniu odpowiedzi na piśmie interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych zostają wpisane do projektu porządku dziennego posiedzenia plenarnego Parlamentu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 149. **Na wniosek komisji, grupy politycznej lub co najmniej 5 % całkowitej liczby posłów do Parlamentu należy przeprowadzić debatę w komisji.**

2. Po otrzymaniu odpowiedzi na piśmie, **na wniosek posłów lub grupy politycznej (grup politycznych) w liczbie stanowiącej co najmniej średni próg**, interpelacje dotyczące kwestii pierwszorzędnych zostają wpisane do **ostatecznego** projektu porządku dziennego posiedzenia plenarnego Parlamentu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 149 **i z zastrzeżeniem ust. 3a.**

Poprawka 41

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 130b – ustęp 3

Tekst obowiązujący

Poprawka

3. Jeżeli adresat odmawia udzielenie odpowiedzi na pytanie lub nie jest w stanie tego uczynić w ciągu trzech tygodni, pytanie zostaje wpisane do projektu porządku dziennego. Na wniosek komisji, grupy politycznej lub co najmniej 5 % całkowitej liczby posłów do Parlamentu należy przeprowadzić debatę w komisji. Przed rozpoczęciem debaty jednemu z autorów pytania można udzielić głosu, by przedstawił dodatkowe powody zadania pytania.

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 42
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 3 a

Tekst obowiązujący

Poprawka

3a. W czasie jednej sesji miesięcznej debatuje się nad maksymalnie trzema interpelacjami dotyczącymi kwestii pierwszorzędnych. Jeżeli złożono wnioski o debatę nad więcej niż trzema interpelacjami dotyczącymi kwestii pierwszorzędnych w czasie tej samej sesji miesięcznej, Konferencja Przewodniczących umieszcza je w ostatecznym projekcie porządku dziennego w kolejności otrzymania wniosków o debatę.

Poprawka 43
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. *Jeden z autorów pytania może je rozwinąć* na posiedzeniu plenarnym. *Odpowiedzi udziela jeden z członków instytucji, której ono dotyczy.*

4. *Posel wyznaczony wcześniej przez autora lub przez posłów wnioskujących o debatę zgodnie z ust. 2 rozwija interpelację dotyczącą kwestii pierwszorzędnych na posiedzeniu plenarnym. Jeżeli poseł ten jest nieobecny, interpelacja dotycząca kwestii pierwszorzędnych nie jest rozpatrywana. Adresat pytania udziela odpowiedzi.*

Artykuł 123 ust. 2–5, dotyczący składania projektów rezolucji i głosowania nad nimi, stosuje się odpowiednio.

Artykuł 123 ust. 2–8, dotyczący składania projektów rezolucji i głosowania nad nimi, stosuje się odpowiednio.

Poprawka 44
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 130b – ustęp 5

Tekst obowiązujący

Poprawka

5. *Pytania* wraz z odpowiedziami są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

5. *Interpelacje* wraz z odpowiedziami są publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 45
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 165 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Przewodniczący przywołuje do porządku każdego posła, który **zakłóca prawidłowy przebieg posiedzenia lub którego postępowanie nie jest zgodne z odpowiednimi postanowieniami art. 11.**

Poprawka

1. Przewodniczący przywołuje do porządku każdego posła, który **narusza normy zachowania określone w art. 11 ust. 3b lub 3c.**

Poprawka 46
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 165 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. W przypadku ponownego **zakłócenia porządku** przez posła Przewodniczący po raz drugi przywołuje go do porządku, z odnotowaniem tego faktu w protokole.

Poprawka

2. W przypadku ponownego **naruszenia norm zachowania** przez posła Przewodniczący po raz drugi przywołuje go do porządku, z odnotowaniem tego faktu w protokole.

Poprawka 47
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 165 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. W przypadku dalszego **zakłócenia porządku** lub kolejnego naruszenia **porządku** Przewodniczący może odebrać posłowi głos i zarządzić usunięcie go z sali obrad do końca posiedzenia. W przypadku wyjątkowo poważnego zakłócenia porządku Przewodniczący może zarządzić usunięcie posła z sali obrad do końca posiedzenia także natychmiast i bez powtórnego przywołania do porządku. Sekretarz Generalny niezwłocznie zapewnia zastosowanie takiego środka dyscyplinarnego przy pomocy woźnych oraz, w razie potrzeby, służb ochrony Parlamentu.

Poprawka

3. W przypadku dalszego **naruszania norm zachowania** lub kolejnego naruszenia **norm zachowania** Przewodniczący może odebrać posłowi głos i zarządzić usunięcie go z sali obrad do końca posiedzenia. W przypadku wyjątkowo poważnego zakłócenia porządku Przewodniczący może zarządzić usunięcie posła z sali obrad do końca posiedzenia także natychmiast i bez powtórnego przywołania do porządku. Sekretarz Generalny niezwłocznie zapewnia zastosowanie takiego środka dyscyplinarnego przy pomocy woźnych oraz, w razie potrzeby, służb ochrony Parlamentu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 48
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 165 – ustęp 5

Tekst obowiązujący

5. Przewodniczący może zdecydować o przerwaniu transmisji na żywo z posiedzenia w przypadku **posługiwania się** przez posła **językiem o charakterze zniesławiającym, rasistowskim lub ksenofobicznym**, lub w przypadku zachowania o takim charakterze.

Poprawka

5. Przewodniczący może zdecydować o przerwaniu transmisji na żywo z posiedzenia w przypadku **naruszenia** przez posła **art. 11 ust. 3b** lub **3c**.

Poprawka 49
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 165 – ustęp 6 – akapit 1

Tekst obowiązujący

Przewodniczący może zarządzić usunięcie z audiowizualnego zapisu obrad tych części wypowiedzi posła, w których pojawiają się sformułowania **zniesławiające, rasistowskie** lub **ksenofobiczne**.

Poprawka

Przewodniczący może zarządzić usunięcie z audiowizualnego zapisu obrad tych części wypowiedzi posła, w których pojawiają się sformułowania **naruszające art. 11 ust. 3b** lub **3c**.

Poprawka 50
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 166 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. W przypadku poważnego **zakłócenia obrad lub prac Parlamentu z naruszeniem zasad określonych w art. 11** Przewodniczący podejmuje umotywowaną decyzję w sprawie nałożenia odpowiedniej sankcji.

Poprawka

1. W przypadku poważnego **naruszenia art. 11 ust. 3a–5b** Przewodniczący podejmuje umotywowaną decyzję w sprawie nałożenia odpowiedniej sankcji **zgodnie z niniejszym artykułem**.

Jeśli chodzi o art. 11 ust. 3b lub 3c Przewodniczący może przyjąć na mocy niniejszego artykułu umotywowaną decyzję niezależnie od faktu, czy wcześniej zastosowano wobec danego posła środek natychmiastowy w rozumieniu art. 165.

Jeśli chodzi o art. 11 ust. 3e Przewodniczący może przyjąć na mocy niniejszego artykułu umotywowaną decyzję – dopiero po ustaleniu, że doszło do molestowania – zgodnie z obowiązującą wewnętrzną procedurą administracyjną dotyczącą molestowania i zapobiegania mu.

Przewodniczący może zastosować wobec posła sankcję w przypadkach, w których niniejszy Regulamin lub decyzja przyjęta przez Prezydium zgodnie z art. 25 Regulaminu przewiduje stosowanie niniejszego artykułu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst obowiązujący

Przed wydaniem decyzji Przewodniczący zwraca się do zainteresowanego posła o przedstawienie uwag na piśmie. W wyjątkowych przypadkach Przewodniczący może przeprowadzić ustne wysłuchanie danego posła.

O decyzji informuje się danego posła listem poleconym lub, w nagłych przypadkach, za pośrednictwem strażników.

Wszelkie sankcje nałożone na posła – po powiadomieniu go o nich – są ogłaszane przez Przewodniczącego na posiedzeniu plenarnym. Informuje się o nich przewodniczących organów, komisji i delegacji, do których poseł należy.

Z chwilą gdy decyzja o nałożeniu sankcji stanie się ostateczna, jest publikowana na stronie internetowej Parlamentu w miejscu pozwalającym na nadanie jej dużej widoczności i pozostaje dostępna do końca kadencji parlamentarnej.

Poprawka

Poprawka 51

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 166 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

1a. Przed wydaniem decyzji Przewodniczący zwraca się do zainteresowanego posła o przedstawienie uwag na piśmie. W stosownych przypadkach przewodniczący może podjąć decyzję o przeprowadzeniu wysłuchania posła.

O decyzji nakładającej sankcję informuje się danego posła listem poleconym lub, w nagłych przypadkach, za pośrednictwem woźnych.

Wszelkie sankcje nałożone na posła – po powiadomieniu go o nich – są ogłaszane przez Przewodniczącego na posiedzeniu plenarnym. Informuje się o nich przewodniczących organów, komisji i delegacji, do których poseł należy.

Z chwilą gdy decyzja o nałożeniu sankcji stanie się ostateczna, jest publikowana na stronie internetowej Parlamentu w miejscu pozwalającym na nadanie jej dużej widoczności i pozostaje dostępna do końca kadencji parlamentarnej.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 52
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 166 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Ocena zaobserwowanych zachowań musi uwzględniać ich wyjątkowy, powtarzający się lub ciągły charakter, a także ich wagę.

Należy odróżnić dające się zaobserwować zachowania, które mogą być tolerowane, pod warunkiem że nie są one obraźliwe, zniesławiające, rasistowskie lub ksenofobiczne i mieszczą się w rozsądnych granicach, od tych, które powodują rzeczywiste zakłócenie działalności parlamentarnej.

Poprawka

2. Ocena zaobserwowanych zachowań musi uwzględniać ich wyjątkowy, powtarzający się lub ciągły charakter, a także ich wagę. **W stosownych przypadkach uwzględnia się także ewentualne szkody dla powagi i reputacji Parlamentu.**

Poprawka 53
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 166 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Środki, o których mowa w ust. 3 lit. b) – e), mogą zostać podwojone w przypadku powtarzających się naruszeń lub gdy poseł odmówi zastosowania się do środka podjętego na podstawie art. 165 ust. 3.

Poprawka

(Nie dotyczy polskiej wersji językowej)

Poprawka 54
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 174 – ustęp 7

Tekst obowiązujący

7. Przewodniczący może zarządzić łączne głosowanie nad innymi poprawkami, jeżeli się one uzupełniają, chyba że grupa polityczna lub posłowie w liczbie stanowiącej co najmniej niski próg wnioskowali o głosowanie podzielone lub głosowanie odrębne. Autorzy poprawek mogą również zaproponować łączne głosowanie, **jeśli ich poprawki uzupełniają się.**

Poprawka

7. Przewodniczący może zarządzić łączne głosowanie nad innymi poprawkami, jeżeli się one uzupełniają, chyba że grupa polityczna lub posłowie w liczbie stanowiącej co najmniej niski próg wnioskowali o głosowanie podzielone lub głosowanie odrębne. Autorzy poprawek mogą również zaproponować łączne głosowanie **nad ich poprawkami.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 55
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 174 – ustęp 10

Tekst obowiązujący

10. Poprawka, w odniesieniu do której wnioskowano o głosowanie imienne, jest **przedmiotem odrębnego głosowania**.

Poprawka

10. Poprawka, w odniesieniu do której wnioskowano o głosowanie imienne, jest **poddawana pod głosowanie odrębnie od innych poprawek**.

Poprawka 56
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 177 – wykładnia

Tekst obowiązujący

Jakiegokolwiek naruszenie niniejszego artykułu zostanie uznane za **poważne zakłócenie przebiegu posiedzenia w rozumieniu art. 166 ust. 1 i pociągnie za sobą konsekwencje prawne, o których mowa w tym artykule**.

Poprawka

Jakiegokolwiek naruszenie niniejszego artykułu zostanie uznane za **poważne naruszenie art. 11 ust. 3b**.

Poprawka 57
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 196

Tekst obowiązujący

Artykuł 196

Powoływanie komisji stałych

Na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Parlament powołuje komisje stałe. Ich kompetencje są określone w załączniku do Regulaminu ⁽⁵²⁾, który Załącznik ten przyjmuje się większością oddanych głosów. Powołanie członków komisji następuje podczas pierwszej sesji miesięcznej nowo wybranego Parlamentu **oraz ponownie po upływie dwóch i pół roku**.

Kompetencje komisji stałych mogą zostać również określone w innym terminie niż data powołania komisji.

⁽⁵²⁾ Zob. załącznik V.

Poprawka

Artykuł 196

Powoływanie komisji stałych

Na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Parlament powołuje komisje stałe. Ich kompetencje są określone w załączniku do Regulaminu ⁽⁵²⁾, który Załącznik ten przyjmuje się większością oddanych głosów. Powołanie członków komisji następuje podczas pierwszej sesji miesięcznej nowo wybranego Parlamentu.

Kompetencje komisji stałych mogą zostać również **na nowo** określone w innym terminie niż data powołania komisji.

⁽⁵²⁾ Zob. załącznik V.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 58

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 204 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Na swoim pierwszym posiedzeniu po powołaniu członków komisji zgodnie z art. 199 komisja wybiera spośród stałych członków **tej komisji** przewodniczącego oraz, w odrębnych głosowaniach, wiceprzewodniczących, którzy stanowią prezydium komisji. Liczbę wybieranych wiceprzewodniczących ustala Parlament na wniosek Konferencji Przewodniczących. Skład prezydium każdej komisji musi odzwierciedlać różnorodność Parlamentu. W skład prezydium nie mogą wchodzić wyłącznie mężczyźni lub wyłącznie kobiety, zaś wiceprzewodniczący nie mogą pochodzić z tego samego państwa członkowskiego.

Poprawka

1. Na swoim pierwszym posiedzeniu po powołaniu członków komisji zgodnie z art. 199 **oraz ponownie po upływie dwóch i pół roku** komisja wybiera spośród **swoich** stałych członków przewodniczącego oraz, w odrębnych głosowaniach, wiceprzewodniczących, którzy stanowią prezydium komisji. Liczbę wybieranych wiceprzewodniczących ustala Parlament na wniosek Konferencji Przewodniczących. Skład prezydium każdej komisji musi odzwierciedlać różnorodność Parlamentu. W skład prezydium nie mogą wchodzić wyłącznie mężczyźni lub wyłącznie kobiety, zaś wiceprzewodniczący nie mogą pochodzić z tego samego państwa członkowskiego.

Poprawka 59

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 210a – nagłówek

Tekst obowiązujący

Procedura zapoznawania się przez komisję z informacjami poufnymi **otrzymanymi przez Parlament Europejski**

Poprawka

Procedura zapoznawania się przez komisję z informacjami poufnymi **na posiedzeniu komisji przy drzwiach zamkniętych**

Poprawka 60

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 210a – ustęp 3 – akapit 1

Tekst obowiązujący

Jeżeli przewodniczący komisji ogłosił zastosowanie trybu poufnego, **w posiedzeniu uczestniczą** jedynie **członkowie komisji, urzędnicy oraz wyznaczeni** wcześniej przez przewodniczącego **eksperti, jeżeli jest to absolutnie konieczne**.

Poprawka

Jeżeli przewodniczący komisji ogłosił zastosowanie trybu poufnego, **posiedzenie komisji odbywa się przy drzwiach zamkniętych z udziałem** jedynie **członków komisji lub ich zastępców**. **Komisja może podjąć decyzję – zgodnie z obowiązującymi przepisami międzyinstytucjonalnymi – o zezwoleniu na udział innych posłów zgodnie z art. 206 ust. 3. W posiedzeniu mogą też brać udział wyznaczone** wcześniej przez przewodniczącego **osoby posiadające konieczną wiedzę, z należyтым uwzględnieniem wszelkich ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie**. W odniesieniu do zapoznawania się z informacjami niejawnymi na poziomie CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL i wyższym lub w przypadku szczególnych ograniczeń dostępu wynikających z przepisów międzyinstytucjonalnych **obowiązywać mogą dodatkowe ograniczenia**.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 61

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 210a – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Posłowie lub grupa polityczna (grupy polityczne) w liczbie stanowiącej co najmniej średni próg w komisji, która obradowała w trybie poufnym, mogą wnioskować o rozpatrzenie przypadków niezachowania poufności. Wniosek ten może być wpisany do porządku dziennego następnego posiedzenia komisji. Większością głosów członków komisja może postanowić o przekazaniu przewodniczącemu sprawy do rozważenia zgodnie z art. 11 i 166.

Poprawka

4. Posłowie lub grupa polityczna (grupy polityczne) w liczbie stanowiącej co najmniej średni próg w komisji, która obradowała w trybie poufnym, mogą wnioskować o rozpatrzenie przypadków niezachowania poufności, **z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów w sprawie niezachowania poufności ogólnie**. Wniosek ten może być wpisany do porządku dziennego następnego posiedzenia komisji. Większością głosów członków komisja może postanowić o przekazaniu przewodniczącemu sprawy do rozważenia zgodnie z art. 11 i 166.

Poprawka 62

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 211 – nagłówek

Tekst obowiązujący

Wysłuchania publiczne dotyczące inicjatyw obywatelskich

Poprawka

Wysłuchania publiczne **i debaty** dotyczące inicjatyw obywatelskich

Poprawka 63

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 211 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

7a. Parlament organizuje debatę dotyczącą inicjatywy obywatelskiej opublikowanej w odpowiednim rejestrze zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 211/2011 na sesji miesięcznej następującej po wysłuchaniu publicznym oraz decyduje, podczas wpisywania debaty do porządku dziennego, czy debata zostanie zakończona uchwaleniem rezolucji. Parlament nie kończy debaty uchwaleniem rezolucji, jeśli podczas bieżącej lub kolejnej sesji miesięcznej przewidziane jest sprawozdanie na ten sam lub podobny temat, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności przewodniczący zgłosi inną propozycję. Jeśli Parlament zadecyduje o zamknięciu debaty rezolucją, komisja przedmiotowo właściwa, grupa polityczna lub posłowie w liczbie stanowiącej co najmniej niski próg mogą złożyć projekt rezolucji. Artykuł 123 ust. 3-8, dotyczące składania projektów rezolucji i głosowania nad nimi, stosuje się odpowiednio.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 76
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 211 – ustęp 8

Tekst obowiązujący

8. Jeżeli w terminie dwunastu miesięcy po wydaniu pozytywnej opinii w sprawie inicjatywy Komisja nie przedstawiła w trybie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 211/2011 wniosku dotyczącego aktu prawnego w sprawie pomysłu zgłoszonej inicjatywy obywatelskiej, wskazując w komunikacie działania, jakie zamierza podjąć, komisja przedmiotowo właściwa może zorganizować wysłuchanie w porozumieniu z organizatorami inicjatywy obywatelskiej, a w razie potrzeby uruchomić procedurę z art. 46, żeby Parlament mógł korzystać z prawa do zażądania od Komisji, by przedłożyła odpowiedni wniosek.

Poprawka

8. W następstwie komunikatu Komisji zawierającego jej prawne i polityczne wnioski dotyczące konkretnej inicjatywy obywatelskiej Parlament ocenia działania podjęte przez Komisję w wyniku takiego komunikatu. Jeżeli Komisja nie przedstawi odpowiedniego wniosku w sprawie inicjatywy obywatelskiej, komisja przedmiotowo właściwa może zorganizować wysłuchanie w porozumieniu z organizatorami inicjatywy obywatelskiej. Ponadto Parlament może zdecydować, czy przeprowadzić debatę plenarną i czy zamknąć tę debatę rezolucją. Procedurę określoną w art. 211 ust. 7a stosuje się odpowiednio. Parlament może również zdecydować o skorzystaniu z prawa przyznanego mu na mocy art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uruchamiając tym samym procedurę z art. 46.

Poprawka 64
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 223a – nagłówek – przypis

Tekst obowiązujący

⁶¹ Wprowadzony art. 223a odnosi się wyłącznie do europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia (EU, Euratom) nr 1141/2014. **Por. również przypisy do Art. 224 i 225.**

Poprawka

⁶¹ Wprowadzony art. 223a odnosi się wyłącznie do europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.

Poprawka 65
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 223a – ustęp 2 a (nowy)

Tekst obowiązujący

2a. Na mocy art. 10 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 grupa przynajmniej 50 obywateli może przedstawić uzasadniony wniosek, aby Parlament wystąpił o weryfikację, o której mowa w ust. 2. Ten uzasadniony wniosek nie może zostać przedłożony ani podpisany przez posłów. Zawiera on istotne rzeczowe dowody wskazujące, że dana europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2.

Poprawka

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

Przewodniczący przekazuje dopuszczalne wnioski złożone przez grupę obywateli właściwej komisji do dalszego rozpatrzenia.

Po rozpatrzeniu wniosku w ciągu czterech miesięcy od przekazania go przez przewodniczącego właściwa komisja może, większością głosów swoich członków reprezentujących co najmniej trzy grupy polityczne, przedłożyć wniosek o nadanie wnioskowi obywatelskiemu dalszego biegu, i informuje o tym przewodniczącego.

Grupa obywateli jest informowana o wynikach rozpatrywania w komisji.

Po otrzymaniu wniosku komisji przewodniczący podaje wniosek obywatelski do wiadomości Parlamentu.

Po otrzymaniu takich informacji Parlament podejmuje decyzję większością oddanych głosów, czy przedłożyć taki wniosek Urzędowi ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych.

Komisja przyjmuje wytyczne dotyczące rozpatrywania takich wniosków skierowanych przez grupę obywateli.

Poprawka 89/rev

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 228 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 228a

Uwzględnienie aspektu płci

Prezydium przyjmuje plan działania w sprawie równości płci, którego celem jest włączenie perspektywy płci do wszystkich działań Parlamentu na wszystkich szczeblach i na wszystkich etapach. Plan działania w sprawie równości płci jest monitorowany dwa razy w roku i poddawany przeglądowi przynajmniej raz na pięć lat.

Poprawka 66

Regulamin Parlamentu Europejskiego

Artykuł 229 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

Poprawka

Postanowień tych nie stosuje się do petycji ani do tekstów nie wymagających decyzji.

Postanowień tych nie stosuje się do petycji, **inicjatyw obywatelskich** ani do tekstów nie wymagających decyzji.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 67
Regulamin Parlamentu Europejskiego
Załącznik II – tytuł

Tekst obowiązujący

KRYTERIA ZADAWANIA PYTAŃ I INTERPELACJI WYMAGA-
JĄCYCH ODPOWIEDZI NA PIŚMIE NA MOCY ART. 130,
130A, 130B, 131 I 131A

Poprawka

KRYTERIA ZADAWANIA PYTAŃ I INTERPELACJI WYMAGA-
JĄCYCH ODPOWIEDZI NA PIŚMIE NA MOCY ART. 130, 131
I 131A

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2019)0001

Ustanowienie, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej (COM(2018)0474 – C8-0273/2018 – 2018/0258(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/30)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Urzędy celne w łącznej liczbie 2 140⁽²⁾, które są obecne na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, muszą być odpowiednio wyposażone, by móc zapewnić funkcjonowanie unii celnej. Potrzeba odpowiednich i jednakowych kontroli celnych jest pilniejsza niż kiedykolwiek, i to nie tylko ze względu na tradycyjną funkcję służb celnych polegającą na poborze dochodów, lecz także coraz częściej z uwagi na konieczność znacznego wzmocnienia kontroli towarów wprowadzanych i wyprowadzanych na zewnętrznych granicach UE w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony. Jednocześnie te kontrole dotyczące przepływu towarów przez granice zewnętrzne nie powinny utrudniać legalnego handlu z państwami trzecimi, lecz raczej go ułatwiać.

⁽²⁾ Załącznik do sprawozdania rocznego dotyczącego skuteczności unii celnej za 2016 r., dostępny na stronie: https://ec.europa.eu/info/publications/annual-activity-report-2016-taxation-and-customs-union_pl.

Poprawka

- (1) Urzędy celne w łącznej liczbie 2 140⁽²⁾, które są obecne na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, muszą być odpowiednio wyposażone, by móc zapewnić **sprawne i skuteczne** funkcjonowanie unii celnej. Potrzeba odpowiednich i jednakowych kontroli celnych jest pilniejsza niż kiedykolwiek, i to nie tylko ze względu na tradycyjną funkcję służb celnych polegającą na poborze dochodów, lecz także coraz częściej z uwagi na konieczność znacznego wzmocnienia kontroli towarów wprowadzanych i wyprowadzanych na zewnętrznych granicach UE w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony. Jednocześnie te kontrole dotyczące przepływu towarów przez granice zewnętrzne nie powinny utrudniać legalnego handlu z państwami trzecimi, lecz raczej go ułatwiać, **zgodnie z kryteriami bezpieczeństwa i ochrony**.

⁽²⁾ Załącznik do sprawozdania rocznego dotyczącego skuteczności unii celnej za 2016 r., dostępny na stronie: https://ec.europa.eu/info/publications/annual-activity-report-2016-taxation-and-customs-union_pl.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0460/2018).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Unia celna stanowi fundament Unii Europejskiej będącej jednym z największych bloków handlowych na świecie i ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku z korzyścią zarówno dla przedsiębiorców, jak i obywateli. W swojej rezolucji z dnia 14 marca 2018 r. ^(2a) Parlament Europejski wyraził szczególne zaniepokojenie oszustwami celnymi, które spowodowały znaczną utratę dochodów w budżecie Unii. Parlament Europejski przypomniał, że silniejsza i ambitniejsza Europa może powstać jedynie pod warunkiem zapewnienia większych środków finansowych, i w związku z tym wezwał do ciągłego wspierania istniejących strategii politycznych, do zwiększenia zasobów na realizację sztanदारowych programów Unii, a także do przeznaczenia dodatkowych środków finansowych na wypełnianie dodatkowych zadań.*

^(2a) P8_TA(2018)0075: Następne WRF: przygotowanie stanowiska Parlamentu dotyczącego WRF na okres po 2020 r.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Poziom skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich jest obecnie niejednakowy. Wynika to zarówno z różnic geograficznych pomiędzy państwami członkowskimi, jak i z różnic w ich zdolnościach i zasobach. Zdolność państw członkowskich do reagowania na wyzwania wynikające ze stale zmieniających się globalnych modeli biznesowych i łańcuchów dostaw zależy nie tylko od czynnika ludzkiego, ale również od dostępności nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej. Udostępnienie jednakowego sprzętu do kontroli celnej jest zatem ważnym elementem w rozwiązywaniu problemów związanych z istniejącymi dysproporcjami. Poprawi ono możliwość uzyskania jednakowego poziomu skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich, co pozwoli na powstrzymanie przekierowywania przepływu towarów do najsłabszych punktów kontroli.

Poprawka

- (2) Poziom skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich jest obecnie niejednakowy. Wynika to zarówno z różnic geograficznych pomiędzy państwami członkowskimi, jak i z różnic w ich zdolnościach i zasobach, **a także z braku ujednoliconych kontroli celnych.** Zdolność państw członkowskich do reagowania na wyzwania wynikające ze stale zmieniających się globalnych modeli biznesowych i łańcuchów dostaw zależy nie tylko od czynnika ludzkiego, ale również od dostępności **i właściwego funkcjonowania** nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej. **Inne wyzwania, takie jak dynamiczny rozwój handlu elektronicznego, cyfryzacja rejestrów dotyczących inspekcji i kontroli, odporność na cyberataki, sabotaż, szpiegostwo przemysłowe oraz nadużycia w korzystaniu z danych, zwiększą również zapotrzebowanie na lepsze funkcjonowanie procedur celnych.** Udostępnienie jednakowego sprzętu do kontroli celnej jest zatem ważnym elementem w rozwiązywaniu problemów związanych z istniejącymi dysproporcjami. Poprawi ono możliwość uzyskania jednakowego poziomu skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich, co pozwoli na powstrzymanie przekierowywania przepływu towarów do najsłabszych punktów kontroli. **Wszystkie towary wprowadzane na obszar celny Unii powinny podlegać starannym kontrolom, tak aby uniknąć sytuacji, w której oszuści będą wybierać określone porty ze względu na łagodniejsze kontrole celne. Aby ogólnie wzmocnić system oraz zapewnić większą jednolitość kontroli celnych przeprowadzanych przez państwa członkowskie, konieczna jest jasna strategia dotycząca najsłabszych punktów.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3***Tekst proponowany przez Komisję*

- (3) **Państwa** członkowskie wielokrotnie wyrażały potrzebę skorzystania ze wsparcia finansowego i domagały się przeprowadzenia dogłębnej analizy dotyczącej niezbędnego sprzętu. W swoich konkluzjach⁽³⁾ dotyczących finansowania sektora ceł z dnia 23 marca 2017 r. Rada zwróciła się do Komisji, by „oceniła możliwość finansowania potrzeb w zakresie wyposażenia technicznego ze środków przyszłych programów finansowych Komisji oraz usprawniła koordynację i (...) współpracę między organami celnymi a innymi organami ścigania do celów finansowania”

⁽³⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/22301/st09581en17-vf.pdf> and <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7586-2017-INIT/en/pdf>.

Poprawka

- (3) **Niektóre państwa** członkowskie wielokrotnie wyrażały potrzebę skorzystania ze wsparcia finansowego i domagały się przeprowadzenia dogłębnej analizy dotyczącej niezbędnego sprzętu. W swoich konkluzjach⁽³⁾ dotyczących finansowania sektora ceł z dnia 23 marca 2017 r. Rada zwróciła się do Komisji, by „oceniła możliwość finansowania potrzeb w zakresie wyposażenia technicznego ze środków przyszłych programów finansowych Komisji oraz usprawniła koordynację i (...) współpracę między organami celnymi a innymi organami ścigania do celów finansowania”.

⁽³⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/22301/st09581en17-vf.pdf> and <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7586-2017-INIT/en/pdf>.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 6***Tekst proponowany przez Komisję*

- (6) W związku z tym należy ustanowić nowy instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej.

Poprawka

- (6) W związku z tym należy ustanowić nowy instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej, **który zapewni wykrywanie na przykład podrobienia produktów i innych nielegalnych praktyk handlowych. Należy rozważyć już istniejące modele wsparcia finansowego.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Ponieważ organy celne państw członkowskich przejmują coraz więcej obowiązków, które dotyczą często dziedziny bezpieczeństwa i są wykonywane na granicach zewnętrznych, zapewnienie jednakowego poziomu przeprowadzania kontroli granicznej i kontroli celnej na granicach zewnętrznych powinno być realizowane poprzez udzielanie państwom członkowskim odpowiedniego wsparcia finansowego Unii. Równie ważne jest propagowanie współpracy międzyagencyjnej na granicach Unii w odniesieniu do kontroli towarów i kontroli osób między organami krajowymi w każdym państwie członkowskim, które są odpowiedzialne za kontrolę graniczną lub inne zadania wykonywane na granicy.

Poprawka

- (7) Ponieważ organy celne państw członkowskich przejmują coraz więcej obowiązków, które dotyczą często dziedziny bezpieczeństwa i są wykonywane na granicach zewnętrznych, zapewnienie jednakowego poziomu przeprowadzania kontroli granicznej i kontroli celnej na granicach zewnętrznych powinno być realizowane poprzez udzielanie państwom członkowskim odpowiedniego wsparcia finansowego Unii. Równie ważne jest propagowanie współpracy międzyagencyjnej na granicach Unii, z **uwzględnieniem kwestii cyberbezpieczeństwa**, w odniesieniu do kontroli towarów i kontroli osób między organami krajowymi w każdym państwie członkowskim, które są odpowiedzialne za kontrolę graniczną lub inne zadania wykonywane na granicy.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na instrument, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami⁽⁶⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.

⁽⁶⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1).

Poprawka

- (11) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na instrument, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami⁽⁶⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej. **Aby zapewnić dyscyplinę budżetową, należy jasno określić warunki pierwszeństwa przyznawania dotacji, zdefiniować je i oprzeć na ustalonych potrzebach w zakresie zadań realizowanych przez punkty kontroli celnej.**

⁽⁶⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 13 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *Sprzęt do kontroli celnej finansowany w ramach niniejszego instrumentu powinien spełniać wymogi optymalnego poziomu zabezpieczeń, w tym normy cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i zdrowia.*

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 13 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13b) *Dane uzyskane dzięki sprzętowi do kontroli celnej sfinansowanemu w ramach niniejszego instrumentu powinny być udostępniane wyłącznie należycie uprawnionym pracownikom organów i przetwarzane wyłącznie przez tych pracowników oraz powinny być odpowiednio chronione przed nieuprawnionym dostępem lub przekazaniem. Państwa członkowskie powinny sprawować pełną kontrolę nad tymi danymi.*

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 13 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13c) *Sprzęt do kontroli celnej finansowany w ramach niniejszego instrumentu powinien przyczynić się do zapewnienia optymalnego zarządzania ryzykiem celnym.*

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13d) *Przy zastępowaniu starego sprzętu do kontroli celnej środkami w ramach niniejszego instrumentu państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za przyjazne dla środowiska usuwanie starego sprzętu do kontroli celnej.*

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15) Większość sprzętu do kontroli celnej może być tak samo lub częściowo przydatna do kontroli przestrzegania innych przepisów, takich jak przepisy dotyczące zarządzania granicami, wiz lub współpracy policyjnej. W związku z tym Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami składa się z dwóch wzajemnie uzupełniających się instrumentów o dwóch różnych, ale wzajemnie powiązanych zakresach zakupu sprzętu. Z jednej strony w ramach instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz ustanowionego rozporządzeniem [2018/XXX] ⁽¹⁰⁾ wykluczony będzie zakup sprzętu, który może być stosowany zarówno do zarządzania granicami, jak i kontroli celnej. Z drugiej strony w ramach instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ustanowionego niniejszym rozporządzeniem wsparcie finansowe będzie udzielane na sprzęt, którego głównym celem jest kontrola celna, ale będzie istnieć możliwość jego wykorzystania do dodatkowych celów, takich jak **kontrola granic i bezpieczeństwo**. Taki podział zadań będzie sprzyjał współpracy międzyagencyjnej będącej komponentem europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o której mowa w art. 4 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/1624 ⁽¹¹⁾, a tym samym umożliwi współpracę organów celnych i granicznych oraz maksymalizację wpływu budżetu Unii poprzez wspólne korzystanie ze sprzętu do kontroli i jego interoperacyjność.

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 0473.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

- (15) Większość sprzętu do kontroli celnej może być tak samo lub częściowo przydatna do kontroli przestrzegania innych przepisów, takich jak przepisy dotyczące zarządzania granicami, wiz lub współpracy policyjnej. W związku z tym Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami składa się z dwóch wzajemnie uzupełniających się instrumentów o dwóch różnych, ale wzajemnie powiązanych zakresach zakupu sprzętu. Z jednej strony w ramach instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz ustanowionego rozporządzeniem [2018/XXX] ⁽¹⁰⁾ wykluczony będzie zakup sprzętu, który może być stosowany zarówno do zarządzania granicami, jak i kontroli celnej. Z drugiej strony w ramach instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ustanowionego niniejszym rozporządzeniem wsparcie finansowe będzie udzielane na sprzęt, którego głównym celem jest kontrola celna, ale będzie istnieć możliwość jego wykorzystania do dodatkowych, **powiązanych** celów, takich jak **bezpieczeństwo, ochrona i kontrola granic**. Taki podział zadań będzie sprzyjał współpracy międzyagencyjnej będącej komponentem europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o której mowa w art. 4 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/1624 ⁽¹¹⁾, a tym samym umożliwi współpracę organów celnych i granicznych oraz maksymalizację wpływu budżetu Unii poprzez wspólne korzystanie ze sprzętu do kontroli i jego interoperacyjność. **Aby zagwarantować, że każdy instrument lub sprzęt finansowany przez fundusz będą w stałym posiadaniu określonego punktu kontroli celnej, który jest właścicielem tego sprzętu, wspólne korzystanie ze sprzętu i interoperacyjność między organami celnymi i służbami granicznymi należy zdefiniować jako niesystematyczne i nieregularne.**

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 0473.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia finansowego finansowanie działania przez kilka unijnych programów lub instrumentów powinno być możliwe, by umożliwić i wspierać, w stosownych przypadkach, współpracę i interoperacyjność pomiędzy poszczególnymi dziedzinami. W takich przypadkach jednak wkłady nie mogą pokrywać tych samych kosztów zgodnie z zasadą zakazu podwójnego finansowania określoną w rozporządzeniu finansowym.

Poprawka

- (16) Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia finansowego finansowanie działania przez kilka unijnych programów lub instrumentów powinno być możliwe, by umożliwić i wspierać, w stosownych przypadkach, współpracę i interoperacyjność pomiędzy poszczególnymi dziedzinami. W takich przypadkach jednak wkłady nie mogą pokrywać tych samych kosztów zgodnie z zasadą zakazu podwójnego finansowania określoną w rozporządzeniu finansowym. **Jeżeli państwu członkowskiemu przyznano już wkład z innego programu unijnego lub wsparcie z funduszu unijnego na zakup tego samego sprzętu, lub gdy państwo to otrzymało już taki wkład lub wsparcie, ten wkład lub wsparcie powinny być wymienione we wniosku.**

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Z uwagi na szybko zmieniające się priorytety polityki celnej, zagrożenia i technologie, programy prac nie powinny obejmować dłuższych okresów. Jednocześnie opracowywanie rocznych programów prac pociągnęłoby za sobą zwiększenie obciążenia administracyjnego zarówno dla Komisji, jak i dla państw członkowskich, a nie byłoby to konieczne dla wdrażania instrumentu. W związku z tym programy prac powinny zasadniczo obejmować więcej niż jeden rok budżetowy.

Poprawka

- (16a) **Komisja powinna zachęcać państwa członkowskie do wspólnych zamówień sprzętu do kontroli celnej i jego wspólnego testowania.**

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Z uwagi na szybko zmieniające się priorytety polityki celnej, zagrożenia i technologie, programy prac nie powinny obejmować dłuższych okresów. Jednocześnie opracowywanie rocznych programów prac pociągnęłoby za sobą zwiększenie obciążenia administracyjnego zarówno dla Komisji, jak i dla państw członkowskich, a nie byłoby to konieczne dla wdrażania instrumentu. W związku z tym programy prac powinny zasadniczo obejmować więcej niż jeden rok budżetowy.

Poprawka

- (17) Z uwagi na szybko zmieniające się priorytety polityki celnej, zagrożenia i technologie, programy prac nie powinny obejmować dłuższych okresów. Jednocześnie opracowywanie rocznych programów prac pociągnęłoby za sobą zwiększenie obciążenia administracyjnego zarówno dla Komisji, jak i dla państw członkowskich, a nie byłoby to konieczne dla wdrażania instrumentu. W związku z tym programy prac powinny zasadniczo obejmować więcej niż jeden rok budżetowy. **Ponadto, aby chronić integralność strategicznych interesów Unii, zachęca się państwa członkowskie, by w procedurze przetargowej na nowy sprzęt do kontroli celnej należycie uwzględniły kwestię cyberbezpieczeństwa i ryzyka potencjalnego narażenia na wyciek danych sensytywnych poza Unię.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) *W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania programu prac zgodnie z niniejszym rozporządzeniem należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹²⁾.*

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Poprawka

skreśla się

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Mimo że centralne wdrażanie instrumentu jest niezbędne do tego, by osiągnąć cel szczegółowy polegający na zapewnieniu równorzędnych kontroli celnych, to ze względu na techniczny charakter omawianego instrumentu konieczne są prace przygotowawcze na szczeblu technicznym. W związku z tym wdrażanie należy wesprzeć ocenami potrzeb, które przeprowadza się poprzez zaangażowanie organów celnych państw członkowskich przy wykorzystaniu wiedzy fachowej i doświadczeń na szczeblu krajowym. Te oceny potrzeb powinny opierać się na jasnej metodologii, w tym na minimalnej liczbie kroków zapewniających gromadzenie wymaganych informacji.

Poprawka

- (19) Mimo że centralne wdrażanie instrumentu jest niezbędne do tego, by osiągnąć cel szczegółowy polegający na zapewnieniu równorzędnych kontroli celnych, to ze względu na techniczny charakter omawianego instrumentu konieczne są prace przygotowawcze na szczeblu technicznym. W związku z tym wdrażanie należy wesprzeć *indywidualnymi* ocenami potrzeb, które przeprowadza się poprzez zaangażowanie organów celnych państw członkowskich przy wykorzystaniu wiedzy fachowej i doświadczeń na szczeblu krajowym. Te oceny potrzeb powinny opierać się na jasnej metodologii, w tym na minimalnej liczbie kroków zapewniających gromadzenie wymaganych *odpowiednich* informacji.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Aby zapewnić regularne monitorowanie i sprawozdawczość, należy stworzyć odpowiednie ramy dla monitorowania osiągniętych przez instrument rezultatów i działań w ramach niego prowadzonych. Takie monitorowanie i sprawozdawczość powinny opierać się na wskaźnikach, służących do **zmierzenia** skutków działań w ramach instrumentu. Wymogi dotyczące sprawozdawczości powinny obejmować przekazywanie **określonych** informacji w przypadku sprzętu do kontroli celnej, **którego koszt przekracza odpowiedni próg**.

Poprawka

- (20) Aby zapewnić regularne monitorowanie i sprawozdawczość, należy stworzyć odpowiednie ramy dla monitorowania osiągniętych przez instrument rezultatów i działań w ramach niego prowadzonych. Takie monitorowanie i sprawozdawczość powinny opierać się na wskaźnikach **ilościowych i jakościowych** służących do **pomiaru** skutków działań w ramach instrumentu. **Państwa członkowskie powinny zapewnić przejrzystą i jasną procedurę udzielania zamówień publicznych**. Wymogi dotyczące sprawozdawczości powinny obejmować przekazywanie **szczegółowych** informacji w przypadku sprzętu do kontroli celnej **i procedury udzielania zamówień publicznych powyżej pewnego progu kosztów, a także uzasadnienie wydatków**.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) Aby we właściwy sposób reagować na zmieniające się priorytety polityki, zagrożenia i technologie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zmian celów kontroli celnej w odniesieniu do działań kwalifikowalnych w ramach instrumentu oraz zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Poprawka

- (22) Aby we właściwy sposób reagować na zmieniające się priorytety polityki, zagrożenia i technologie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących **zmian niniejszego rozporządzenia z myślą o określaniu programów prac**, zmian celów kontroli celnej w odniesieniu do działań kwalifikowalnych w ramach instrumentu oraz zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne **i w pełni przejrzyste** konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 24**

Tekst proponowany przez Komisję

- (24) Do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.

Poprawka

- (24) Do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego. **Finansowanie w ramach niniejszego instrumentu powinno być zgodne z zasadami przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji.**

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 25**

Tekst proponowany przez Komisję

- (25) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wybierać na podstawie ich potencjału osiągnięcia celu szczegółowego działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Poprawka

- (25) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wybierać na podstawie ich potencjału osiągnięcia celu szczegółowego działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. **Poprawa wdrażania i jakości wydatkowania powinna stanowić wiodącą zasadę osiągnięcia celów instrumentu przy jednoczesnym zapewnieniu optymalnego wykorzystania środków finansowych.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Ponieważ** instrument jest częścią Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, **jego** ogólnym celem jest wspieranie unii celnej i organów celnych w chronieniu finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich, zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochrona Unii przed nieuczciwym i nielegalnym handlem przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej.

Poprawka

1. **Mając na uwadze, że** instrument jest częścią Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, **a długoterminowym celem jest standaryzacja wszystkich kontroli celnych w Unii**, ogólnym celem **instrumentu** jest wspieranie unii celnej i organów celnych w chronieniu finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich, **propagowanie współpracy między służbami na granicach Unii w odniesieniu do kontroli towarów i osób**, zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochrona Unii przed nieuczciwym i nielegalnym handlem przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Celem szczegółowym instrumentu jest przyczynianie się do odpowiednich i równoważnych kontroli celnych poprzez zakup, konserwację i modernizację odpowiedniego, nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej.

Poprawka

2. Celem szczegółowym instrumentu jest przyczynianie się do odpowiednich i równoważnych kontroli celnych poprzez **w pełni przejrzysty** zakup, konserwację i modernizację odpowiedniego, nowoczesnego, **zabezpieczonego, cyberodpornego, bezpiecznego, przyjaznego dla środowiska** i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej. **Dodatkowym celem jest poprawa jakości kontroli celnych we wszystkich państwach członkowskich, aby uniknąć przekierowywania towarów do słabszych punktów kontroli granicznej w Unii.**

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

2a. **Instrument przyczynia się do realizacji europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami w drodze wspierania współpracy międzyagencyjnej, wspólnego korzystania przez agencje z nowego sprzętu nabytego za pośrednictwem instrumentu i wspierania interoperacyjności tego sprzętu.**

Poprawka

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pula środków finansowych na realizację instrumentu na lata 2021–2027 wynosi 1 300 000 000 EUR w cenach bieżących.

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację instrumentu na lata 2021–2027 wynosi **1 149 175 000 w cenach z 2018 r.** (1 300 000 000 EUR w cenach bieżących).

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem instrumentem oraz na ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, o ile są one związane z celami instrumentu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem instrumentem.

Poprawka

2. Z kwoty, o której mowa w ust.1, można również pokrywać **uzasadnione i zweryfikowane** wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem instrumentem oraz na ocenę **jego funkcjonowania i** realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać **uzasadnione i zweryfikowane** wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi **oraz wymianą danych między zaangażowanymi państwami członkowskimi**, o ile są one związane z celami **szczegółowymi instrumentu służącymi realizacji celu ogólnego**, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem instrumentem.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. **Jeśli finansowane działanie dotyczy zakupu lub modernizacji sprzętu, Komisja ustanawia odpowiednie zabezpieczenia i środki awaryjne, aby we wszystkich stosownych przypadkach cały sprzęt zakupiony przy pomocy wsparcia z programów i instrumentów unijnych był wykorzystywany przez właściwe organy celne.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. Jeśli finansowane działanie dotyczy zakupu lub modernizacji sprzętu, Komisja ustanawia mechanizm koordynacji zapewniający wydajność i interoperacyjność całego sprzętu zakupionego przy pomocy wsparcia z programów i instrumentów unijnych.

Poprawka

3. Jeśli finansowane działanie dotyczy zakupu lub modernizacji sprzętu, Komisja ustanawia mechanizm koordynacji zapewniający wydajność i interoperacyjność całego sprzętu zakupionego przy pomocy wsparcia z programów i instrumentów unijnych, **co powinno umożliwić konsultacje z odpowiednimi agencjami unijnymi, w szczególności Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, oraz udział tych agencji. Mechanizm koordynacji obejmuje udział Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz konsultacje z tą agencją w celu zmaksymalizowania unijnej wartości dodanej w dziedzinie zarządzania granicami.**

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 3 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

3a. Jeśli finansowane działanie dotyczy zakupu lub modernizacji sprzętu, Komisja ustanawia odpowiednie zabezpieczenia i środki awaryjne, aby cały sprzęt zakupiony przy pomocy wsparcia z programów i instrumentów unijnych spełniał uzgodnione normy dotyczące regularnej konserwacji.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 działania te mogą w należycie uzasadnionych przypadkach obejmować również zakup, konserwację i modernizację sprzętu do kontroli celnej do celów przetestowania nowego sprzętu lub nowych funkcjonalności w warunkach eksploatacyjnych.

Poprawka

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 działania te mogą w należycie uzasadnionych przypadkach obejmować również **w pełni przejrzysty** zakup, konserwację i modernizację sprzętu do kontroli celnej do celów przetestowania nowego sprzętu lub nowych funkcjonalności w warunkach eksploatacyjnych.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zmiany celów kontroli celnej określonych w ust. 1 lit. b), jak również załącznika 1, jeżeli taka zmiana jest uważana za konieczną.

Poprawka

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zmiany celów kontroli celnej określonych w ust. 1 lit. b), jak również załącznika 1, jeżeli taka zmiana jest uważana za konieczną **oraz aby nadążyć za rozwojem technologicznym, zmieniającymi się metodami przemytu towarów, a także aby być na bieżąco z nowymi, inteligentnymi i innowacyjnymi rozwiązaniami na potrzeby kontroli celnych.**

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Sprzęt do kontroli celnej finansowany w ramach niniejszego instrumentu może być wykorzystywany dodatkowo do celów innych niż kontrola celna, w tym do kontroli osób w celu wsparcia krajowych organów zarządzania granicami oraz do dochodzeń.

Poprawka

4. Sprzęt do kontroli celnej finansowany w ramach niniejszego instrumentu **powinien być przede wszystkim wykorzystywany do kontroli celnej**, może być **jednak** wykorzystywany dodatkowo do celów innych niż kontrola celna, w tym do kontroli osób w celu wsparcia krajowych organów zarządzania granicami oraz do dochodzeń, **jeśli jest to konieczne do realizacji ogólnych i szczegółowych celów instrumentu wymienionych w art. 3.**

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Komisja zachęca państwa członkowskie do wspólnych zamówień sprzętu do kontroli celnej i jego wspólnego testowania.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 34**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. *Finansowanie przekraczające ten pułap może zostać przyznane państwom członkowskim, które wspólnie zamawiają i testują sprzęt do kontroli celnej.*

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. *Wyjątkowe okoliczności, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować zakup nowego sprzętu do kontroli celnej i przekazanie go do rezerwy wyposażenia technicznego Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Dopuszczalność przekazania sprzętu do rezerwy wyposażenia technicznego jest ustalana zgodnie z art. 5 ust. 3.*

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 – akapit 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do finansowania w ramach instrumentu **nie kwalifikują się następujące koszty:**

Wszystkie koszty związane z działaniami, o których mowa w art. 6, kwalifikują się do finansowania w ramach instrumentu, z wyjątkiem następujących kosztów:

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – akapit 1 – litera a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- aa) koszty związane ze szkoleniem lub podnoszeniem kwalifikacji niezbędnych do korzystania ze sprzętu;

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- c) koszty związane z systemami elektronicznymi, z wyjątkiem oprogramowania bezpośrednio niezbędnego do używania sprzętu do kontroli celnej;

- c) koszty związane z systemami elektronicznymi, z wyjątkiem oprogramowania **i aktualizacji oprogramowania** bezpośrednio niezbędnego do używania sprzętu **do kontroli celnej oraz z wyjątkiem elektronicznego oprogramowania i programowania** niezbędnych do wzajemnego połączenia istniejącego oprogramowania ze sprzętem do kontroli celnej;

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- d) koszty dotyczące sieci, takich jak zabezpieczone lub niezabezpieczone kanały komunikacji, lub subskrypcji;

- d) koszty dotyczące sieci, takich jak zabezpieczone lub niezabezpieczone kanały komunikacji, lub subskrypcji, **z wyjątkiem sieci lub subskrypcji bezpośrednio niezbędnych do korzystania ze sprzętu do kontroli celnej;**

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. **Programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktu wykonawczego. Ten akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.**

2. **Zgodnie z art. 14 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zmieniających załącznik 2a w celu określenia programów prac.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 41**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Przygotowywanie programów prac, o których mowa w ust. 1, opiera się na ocenie potrzeb, która składa się **co najmniej** z następujących elementów:

Poprawka

Przygotowywanie programów prac, o których mowa w ust. 1, opiera się na **indywidualnej** ocenie potrzeb, która składa się z następujących elementów:

Poprawka 42**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) pełnego wykazu dostępnego sprzętu do kontroli celnej;

Poprawka

b) pełnego wykazu dostępnego **i funkcjonalnego** sprzętu do kontroli celnej;

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) wspólnej definicji minimalnego **i optymalnego** standardu sprzętu do kontroli celnej poprzez odniesienie do kategorii przejść granicznych **oraz**

Poprawka

c) wspólnej definicji minimalnego **technicznego** standardu sprzętu do kontroli celnej poprzez odniesienie do kategorii przejść granicznych;

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1 – litera c a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) oceny optymalnego poziomu sprzętu do kontroli celnej poprzez odniesienie do kategorii przejść granicznych; oraz

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) szczegółowego oszacowania potrzeb finansowych.

Poprawka

d) szczegółowego oszacowania potrzeb finansowych **w zależności od wielkości operacji celnych i względnego obciążenia pracą.**

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji instrumentu w odniesieniu do celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.**

Poprawka

1. **Zgodnie z wymogiem dotyczącym sprawozdawczości określonym w art. 38 ust. 3 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje o wynikach programu. Sprawozdania Komisji z wyników zawierają informacje dotyczące zarówno postępów, jak i niedociągnięć.**

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji instrumentu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 14, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.**

Poprawka

2. **Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji instrumentu w odniesieniu do celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji instrumentu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 14, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie aktualne informacje jakościowe i ilościowe na temat wyników programu.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji instrumentu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Poprawka

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie **porównywalnych i kompletnych** danych na potrzeby monitorowania realizacji instrumentu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości. **Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie rzetelne informacje o jakości wykorzystywanych przez nią danych dotyczących wyników.**

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – litera c a (nowa)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

ca) informacji na temat obecności i stanu finansowanych z budżetu Unii elementów sprzętu 5 lat po oddaniu do eksploatacji;

Poprawka 50**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – litera c b (nowa)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

cb) informacji dotyczących przypadków konserwacji sprzętu do kontroli celnej;

Poprawka 51**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – litera c c (nowa)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

cc) informacji na temat procedury udzielania zamówień publicznych;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 52

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12 – ustęp 4 – litera c d (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cd) uzasadnienia wydatków.

Poprawka 53

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Oceny przeprowadza się w terminie **pozwalającym na uwzględnienie** ich **wyników** w procesie decyzyjnym.

1. Oceny **działań finansowanych w ramach instrumentu, o których mowa w art. 6, obejmują wyniki, skutki i efektywność instrumentu, a** przeprowadza się **je** w **odpowiednim** terminie, **tak aby zapewnić** ich **efektywne wykorzystanie** w procesie decyzyjnym.

Poprawka 54

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Ocena śródkresowa instrumentu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji instrumentu, jednak nie później niż w ciągu **czterech** lat od rozpoczęcia realizacji instrumentu.

2. Ocena śródkresowa instrumentu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji instrumentu, jednak nie później niż w ciągu **trzech** lat od rozpoczęcia realizacji instrumentu.

Poprawka 55

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 2 – akapit 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zawiera ona ustalenia niezbędne do podjęcia decyzji o kontynuacji programu po 2027 r. i o jego celach.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Po zakończeniu realizacji instrumentu, lecz nie później niż **cztery** lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową instrumentu.

Poprawka

3. Po zakończeniu realizacji instrumentu, lecz nie później niż **trzy** lata po upływie okresu określonego w art.1, Komisja przeprowadza ocenę końcową instrumentu.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Poprawka

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami **i wnioskami na przyszłość**, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Komisja włącza roczne oceny częściowe do swojego sprawozdania pt. „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych”.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 12 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.

Poprawka

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 3, **art. 11 ust. 2** i art. 12 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 3 i art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.

Poprawka

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 3, **art. 11 ust. 2** i art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka

6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6 ust. 3, **art. 11 ust. 2** i art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera „Komitet ds. Programu Cła”, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) [2018/XXX] ⁽²³⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) 182/2011.

Poprawka

skreśla się

⁽²³⁾ COM(2018) 0442.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 63**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Poprawka

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej, **eksponując tym samym unijną wartość dodaną oraz pomagając Komisji w gromadzeniu danych w celu zwiększenia przejrzystości budżetowej.**

Poprawka 64**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. **Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z instrumentem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na instrument przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.**

Poprawka

2. **W celu zapewnienia przejrzystości Komisja regularnie podaje do wiadomości publicznej informacje dotyczące instrumentu, jego działań i rezultatów, odnosząc się między innymi do programów prac, o których mowa w art. 11.**

Poprawka 65**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik 1 – kolumna 3 – wiersz 1***Tekst proponowany przez Komisję*

Kontenery, samochody ciężarowe, wagony kolejowe

*Poprawka*Kontenery, samochody ciężarowe, wagony kolejowe **i pojazdy****Poprawka 66****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik 1 – kolumna 3 – wiersz 3 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka***Pojazdy**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 1 – kolumna 2 – wiersz 5

Tekst proponowany przez Komisję

Bramka ze skanerem **wykorzystującym technologię** rozpraszania wstecznego promieniowania rentgenowskiego

Poprawka

Bramka ze skanerem **opartym na technologii** rozpraszania wstecznego promieniowania rentgenowskiego

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 2 – kolumna 2 – wiersz 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Skaner bezpieczeństwa oparty na falach milimetrych

Poprawka

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 2 – punkt 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

1a. Ochrona i bezpieczeństwo

- a) **Stopień zgodności ze standardami zabezpieczeń w odniesieniu do sprzętu do kontroli celnej na każdym przejściu granicznym, w tym w odniesieniu do cyberbezpieczeństwa**
- b) **Stopień zgodności ze standardami bezpieczeństwa w odniesieniu do sprzętu do kontroli celnej na każdym przejściu granicznym**

Poprawka

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 2 – punkt 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

1b. Ochrona zdrowia i środowisko naturalne

- a) **Stopień zgodności ze standardami zdrowia w odniesieniu do sprzętu do kontroli celnej na każdym przejściu granicznym**
- b) **Stopień zgodności ze standardami ochrony środowiska w odniesieniu do sprzętu do kontroli celnej na każdym przejściu granicznym**

Poprawka

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 71
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik 2a
Programy prac

Poprawka 72
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik 2b
Wyjątkowe okoliczności w przypadku nadmiernego finansowania

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0002

Zawarcie umowy o statusie między UE a Albanią dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Albanii ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Albanii (10302/2018 – C8-0433/2018 – 2018/0241(NLE))

(Zgoda)

(2020/C 411/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10302/2018),
  - uwzględniając projekt umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Albanii (10290/2018),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 79 ust. 2 lit. c) i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0433/2018),
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0463/2018),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Albanii.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0003

Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Kirgistanem (przystąpienie Chorwacji) ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii i państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (12564/2017 – C8-0033/2018 – 2017/0185(NLE))

(Zgoda)

(2020/C 411/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12564/2017),
  - uwzględniając projekt Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (12659/2017),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 91, art. 100 ust. 2, art. 207 i 209 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0033/2018),
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0443/2018),
1. wyraża zgodę na zawarcie Protokołu;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Kirgiskiej.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0006

Użytkowanie pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/1/WE w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2017)0282),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 91 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0172/2017),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 6 grudnia 2017 r. ⁽¹⁾,
  - po konsultacji z Komitetem Regionów,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A8-0193/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽²⁾;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2017)0113

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... zmieniającej dyrektywę 2006/1/WE w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 11.4.2018, s. 71.

⁽²⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 14 czerwca 2018 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0264).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ określa minimalny poziom otwarcia rynku dla użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy.
- (2) Użytkowanie najmowanych pojazdów może obniżyć koszty przedsiębiorstw przewożących towary na własny rachunek lub na rachunek osoby trzeciej, a jednocześnie poprawić ich elastyczność operacyjną. **Takie użytkowanie najmowanych pojazdów** może się zatem przyczynić do wzrostu wydajności i konkurencyjności tych przedsiębiorstw. Ponadto najmowane pojazdy są z reguły nowsze w porównaniu z przeciętnym wiekiem pojazdów, a zatem ~~są~~ **mogą być często** bezpieczniejsze i ~~generują~~ **mogą generować** mniej zanieczyszczeń. [Popr. 1]
- (3) Dyrektywa 2006/1/WE nie pozwala przedsiębiorstwom w pełni korzystać z korzyści wynikających z najmu pojazdów. Dyrektywa ta zezwala państwom członkowskim na ograniczenie użytkowania przez **przedsiębiorstwa mające siedzibę na** ich ~~przedsiębiorstwa~~ **terytorium** najmowanych pojazdów o dopuszczalnej rzeczywistej masie całkowitej powyżej sześciu ton do przewozów na własny rachunek. Ponadto państwa członkowskie nie są zobowiązane do zezwolenia na użytkowanie najmowanego pojazdu na swoim terytorium, jeżeli pojazd jest zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu zgodnie z prawem państwa członkowskiego innego niż państwo siedziby najmującego przedsiębiorstwa. [Popr. 2]
- (4) Aby umożliwić przedsiębiorstwom czerpanie jeszcze większych korzyści z użytkowania najmowanych pojazdów, należy im umożliwić korzystanie z pojazdów najmowanych w dowolnym państwie członkowskim, a nie tylko w państwie członkowskim ich siedziby. Ułatwiłoby im to w szczególności reakcję na krótkoterminowy, sezonowy lub tymczasowy wzrost zapotrzebowania oraz zastąpienie zepsutych lub uszkodzonych pojazdów.
- (4a) **Państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości ograniczania użytkowania na swoich terytoriach pojazdów najmowanych przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że pojazd jest zarejestrowany i spełnia normy działania i wymogi w dziedzinie bezpieczeństwa, lub został włączony do ruchu zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego i został dopuszczony do eksploatacji przez państwo członkowskie siedziby danego przedsiębiorstwa.** [Popr. 3]
- (5) Nadal utrzymują się znaczne różnice w poziomie opodatkowania transportu drogowego na terenie Unii. Aby uniknąć zakłóceń podatkowych, uzasadnione są zatem nadal pewne ograniczenia, które mają pośredni wpływ na swobodę świadczenia usług najmu pojazdów. W związku z powyższym państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia **na swoim terytorium, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej dyrektywie,** długości okresu, ~~w którym pojazd najmowany~~ **podczas którego działające przedsiębiorstwo może korzystać z najmowanych pojazdów zarejestrowanych lub włączonych do ruchu** w innym państwie członkowskim ~~innym niż państwo siedziby przedsiębiorstwa może być użytkowany~~. **Należy im również zezwolić na ograniczenie liczby takich pojazdów najmowanych przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium.** [Popr. 4]
- (5a) **W celu egzekwowania tych środków informacje dotyczące numeru rejestracyjnego najmowanego pojazdu powinny znajdować się w krajowych rejestrach elektronicznych państw członkowskich, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009 ⁽⁴⁾. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przedsiębiorstwa poinformowane o użyciu pojazdu, który został wynajęty przez przewoźnika i jest zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego, powinny poinformować właściwe organy tego innego państwa członkowskiego. W tym celu państwa członkowskie powinny korzystać z systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI).** [Popr. 5]

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 11.4.2018, s. 71.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r.

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 82).

⁽⁴⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51).**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- (6) Aby umożliwić efektywniejsze prowadzenie przewozów na własny rachunek, państwa członkowskie nie powinny móc nadal ograniczać możliwości użytkowania najmowanych pojazdów w takich przewozach.
- (6a) **W celu utrzymania standardów operacyjnych, sprostania wymogom bezpieczeństwa i zapewnienia kierowcom godnych warunków pracy ważne jest, by przewoźnikom zagwarantowano dostęp do zasobów i infrastruktury bezpośredniego wsparcia w kraju, w którym prowadzą działalność.** [Popr. 6]
- (7) Wdrożenie i skutki niniejszej dyrektywy powinny być monitorowane przez Komisję i dokumentowane w formie sprawozdania. ~~Wszelkie przyszłe działania~~ **najpóźniej trzy lata po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie powinno należycie uwzględniać wpływ na bezpieczeństwo drogowe, na dochody z podatków i na środowisko. Sprawozdanie powinno także oceniać wszystkie naruszenia niniejszej dyrektywy, w tym o charakterze transgranicznym. Konieczność podjęcia przyszłych działań** w tym obszarze ~~powinny~~ **powinna** być ~~rozważane~~ **rozważana** na podstawie tego sprawozdania. [Popr. 7]
- (8) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny charakter transportu drogowego i kwestii, które mają być uregulowane w niniejszej dyrektywie, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/1/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/1/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie zezwala na użytkowanie w obrębie swojego terytorium pojazdów najmowanych przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pojazd jest zarejestrowany lub został włączony do ruchu zgodnie z prawem ~~danego~~ **któregokolwiek** państwa członkowskiego, **w tym zgodnie z normami działania i wymogami w dziedzinie bezpieczeństwa;**”;
[Popr. 8]

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli pojazd nie jest zarejestrowany ani włączony do ruchu zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym najmujące przedsiębiorstwo ma siedzibę, państwa członkowskie mogą ograniczyć czas użytkowania najmowanego pojazdu na swoim terytorium. Państwa członkowskie zezwalają jednak w takim przypadku na użytkowanie pojazdu przez co najmniej cztery miesiące w danym roku kalendarzowym.”; [Popr. 9]

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, by **przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich przedsiębiorstwa terytorium** mogły użytkować najmowane pojazdy do celów transportu drogowego towarów na tych samych warunkach, co pojazdy będące własnością tych przedsiębiorstw, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 2. [Popr. 10]

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

1a. Jeżeli pojazd jest zarejestrowany lub został dopuszczony do ruchu zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę, może:

a) ograniczyć czas użytkowania najmowanego pojazdu na swoim terytorium, pod warunkiem że umożliwia korzystanie z najmowanego pojazdu przez co najmniej cztery kolejne miesiące w danym roku kalendarzowym; w takim przypadku umowa najmu może być ograniczona w czasie i nie przekraczać terminu określonego przez dane państwo członkowskie;

b) ograniczyć liczbę najmowanych pojazdów, które mogą być użytkowane przez dane przedsiębiorstwo, pod warunkiem że umożliwia użytkowanie co najmniej liczby pojazdów odpowiadających 25 % całej floty pojazdów do przewozu towarów posiadanej przez przedsiębiorstwo w dniu 31 grudnia roku poprzedzającego rok składania wniosku o zezwolenie; w takim przypadku przedsiębiorstwu, którego cała flota liczy więcej niż jeden, lecz mniej niż cztery pojazdy, wolno użytkować co najmniej jeden taki najmowany pojazd. [Popr. 11]

1b. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z przepisów ust. 1 działalność transportową prowadzoną na własny rachunek z wykorzystaniem pojazdów o dopuszczalnej rzeczywistej masie całkowitej powyżej 6 ton.": [Popr. 28 i 34]

2a) dodaje się art. 3 a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. Informacje dotyczące numeru rejestracyjnego najętego pojazdu wpisuje się do krajowego rejestru elektronicznego zgodnie z definicją zawartą w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 (*).

2. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika poinformowane o użyciu pojazdu, który został wynajęty przez przewoźnika i jest zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego, informują właściwe organy tego innego państwa członkowskiego.

3. Współpraca administracyjna, o której mowa w ust. 2, odbywa się za pomocą systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 (**).

(*) W nawiązaniu do art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, z uwzględnieniem rozszerzenia informacji, które mają być odnotowywane, zgodnie z propozycją Komisji.

(**) Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1.”; [Popr. 12]

3) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Najpóźniej do dnia [OP: please insert the date calculated 5 years after the deadline for transposition of the Directive 3 lata po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy zmieniającej] r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia i skutków niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie zawiera informacje na temat użytkowania pojazdów najmowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie siedziby przedsiębiorstwa najmującego pojazd. **W sprawozdaniu zwraca się szczególną uwagę na wpływ na bezpieczeństwo drogowe i na dochody podatkowe, w tym zakłócenia podatkowe, a także na egzekwowanie przepisów dotyczących kabotażu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 (*).** Na podstawie tego sprawozdania Komisja ocenia, czy konieczne jest zaproponowanie dodatkowych środków.” [Popr. 13]

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [OP: please insert the date calculated 18 months following the entry into force 20 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. [Popr. 14]

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0007

Tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych niektórych umów między UE a niektórymi państwami trzecimi ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego klauzule ochronne i inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych niektórych umów między Unią Europejską, z jednej strony, a niektórymi państwami trzecimi, z drugiej strony (COM(2018)0206 – C8-0158/2018 – 2018/0101(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/34)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0206),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0158/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 5 grudnia 2018 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0330/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Komisji załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* razem z ostatecznym aktem ustawodawczym;
  3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0101

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... wprowadzającego dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/287.)

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I KOMISJI

Parlament Europejski i Komisja zgadzają się w kwestii znaczenia bliskiej współpracy w zakresie wdrażania umów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/287 ⁽¹⁾ z dnia 13 lutego 2019 r. wprowadzającego klauzule ochronne i inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji w pewnych umowach zawartych przez Unię Europejską i niektóre państwa trzecie. Dlatego obie instytucje uzgadniają, że kiedy Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja zbada uważnie, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu warunki wszczynania dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.2019, s. 1.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0008

Ustanowienie programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie ceł ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie ceł (COM(2018)0442 – C8-0261/2018 – 2018/0232(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/35)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1) Program „Cła 2020” ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1294/2013⁽¹⁸⁾ i programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i **usprawnienia** współpracy celnej. Wiele działań **w dziedzinie** ceł ma charakter transgraniczny; są one prowadzone z udziałem wszystkich państw członkowskich, które odczuwają ich skutki, i dlatego **działania te** nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane przez **poszczególne państwa** członkowskie **samodzielnie**. **Dzięki programowi „Cła” na poziomie Unii, wdrażanemu przez Komisję, państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii**, co jest oszczędniejsze niż tworzenie **własnych** sieci współpracy **dwustronnej** lub **wielostronnej** przez każde państwo członkowskie. W związku z tym **należy zapewnić ciągłość** unijnego finansowania działań **w ramach** współpracy celnej **poprzez** ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu „Cła”.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1294/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działania dla ceł w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE, Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 209.

(1) Program „Cła 2020” ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1294/2013⁽¹⁸⁾ i programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i **zacieśnienia** współpracy celnej. Wiele działań **dotyczących** ceł ma charakter transgraniczny; są one prowadzone z udziałem wszystkich państw członkowskich, które odczuwają ich skutki, i dlatego nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane **samodzielnie** przez **każde państwo** członkowskie. **Ogólnounijny program „Cła” wdrażany przez Komisję zapewnia państwom członkowskim ramy na poziomie Unii umożliwiające rozwijanie tej współpracy**, co jest oszczędniejsze niż tworzenie **odrębnej** sieci współpracy **na poziomie dwustronnym** lub **wielostronnym** przez każde państwo członkowskie. **Program „Cła” odgrywa również zasadniczą rolę w zabezpieczeniu interesów finansowych Unii i państw członkowskich przez zapewnienie skutecznego poboru ceł i tym samym stanowi ważne źródło dochodów dla Unii i budżetów krajowych, również dzięki skupianiu się na budowaniu potencjału informatycznego i ściślejszej współpracy celnej. Ponadto konieczna jest harmonizacja i ujednoczenie kontroli w celu śledzenia nielegalnych transgranicznych przepływów towarów i zwalczania oszustw**. W związku z tym **zasadne i sprzyjające wydajności jest zapewnienie ciągłości** unijnego finansowania działań współpracy celnej **przez** ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu „Cła” („programu”).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1294/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działania dla ceł w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE, Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 209.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0464/2018).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Unia celna, od 50 lat wdrażana przez krajowe organy celne, stanowi istotny przykład pomyślnej integracji w UE, będącej jednym z największych bloków handlowych na świecie. Unia celna jest ważnym przykładem pomyślnej integracji unijnej i ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku z korzyścią zarówno dla przedsiębiorców, jak i obywateli. W rezolucji z 14 marca 2018 r. zatytułowanej „Następne WRF: przygotowanie stanowiska Parlamentu dotyczącego WRF na okres po 2020 r.” Parlament Europejski wyraził szczególne zaniepokojenie kwestią oszustw celnych. Silniejszą i ambitniejszą Unię da się osiągnąć tylko przez zapewnienie jej większych środków finansowych, ciągłego wsparcia dla wdrażanych strategii politycznych oraz zwiększonych zasobów.*

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Unia celna znacznie się zmieniła w ciągu ostatnich **pięćdziesięciu** lat, a administracje celne pomyślnie **wykonyują** obecnie **na granicach** bardzo różnorodne zadania. **Działając wspólnie, przyczyniają się** one do ułatwienia handlu i ograniczania biurokracji, pobierają dochody do budżetów krajowych i budżetu unijnego oraz chronią **społeczeństwa** przed terroryzmem, zagrożeniami dla zdrowia i środowiska i innymi rodzajami zagrożeń. W szczególności **wraz z wprowadzeniem ogólnounijnych ram** wspólnego zarządzania ryzykiem⁽¹⁹⁾ i kontroli **przemieszczeń** dużych kwot środków pieniężnych w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu organy celne **zaczynają odgrywać** pierwszoplanową rolę w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną. Biorąc pod uwagę **te szerokie** uprawnienia, organy celne są obecnie **faktycznie wiodącymi** organami, **jeśli chodzi o kontrolę** towarów na zewnętrznych granicach Unii. W tym kontekście programem „Cła” należy nie tylko objąć współpracę celną, lecz **rozszerzyć udzielane** w jego ramach wsparcie na **wszystkie** zadania organów celnych, **określone w** art. 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, **tj.** nadzór nad międzynarodową wymianą handlową Unii, wdrażanie zewnętrznych aspektów rynku wewnętrznego, wspólnej polityki handlowej oraz pozostałych wspólnych polityk Unii **w zakresie wymiany handlowej**, a także bezpieczeństwo całego łańcucha dostaw. Podstawa prawna będzie zatem obejmowała współpracę celną (art. 33 TFUE), rynek wewnętrzny (art. 114 TFUE) i politykę handlową (art. 207 TFUE).

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/customs-risk-management/measures-customs-risk-management-framework-crmf_en

Poprawka

- (2) Unia celna znacznie się zmieniła w ciągu ostatnich **50** lat, a administracje celne pomyślnie **wypełniają** obecnie bardzo różnorodne zadania **na granicach**. **Współpracując ze sobą, dążą** one do ułatwienia **etycznego i sprawiedliwego** handlu i ograniczania biurokracji, pobierają dochody do budżetów krajowych i budżetu unijnego oraz chronią **ludność** przed terroryzmem, zagrożeniami dla zdrowia i środowiska i innymi rodzajami zagrożeń. W szczególności **dzięki wprowadzeniu** ram wspólnego zarządzania ryzykiem⁽¹⁹⁾ **na poziomie Unii** i kontroli **przepływów** dużych kwot środków pieniężnych w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu organy celne **odgrywają** pierwszoplanową rolę w walce z terroryzmem, przestępczością zorganizowaną **i nieuczciwą konkurencją**. Biorąc pod uwagę **ich rozległe** uprawnienia, organy celne **rzeczywiście** są obecnie **głównymi** organami **kontroli** towarów na zewnętrznych granicach Unii. W tym kontekście programem „Cła” należy nie tylko objąć współpracę celną, lecz **także** w jego ramach **zapewnić** wsparcie na zadania organów celnych **o szerszym zakresie, zgodnie z** art. 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, **a mianowicie** nadzór nad międzynarodową wymianą handlową Unii, wdrażanie zewnętrznych aspektów rynku wewnętrznego, wspólnej polityki handlowej oraz pozostałych wspólnych polityk Unii **wywierających wpływ na wymianę handlową**, a także bezpieczeństwo całego łańcucha dostaw. Podstawa prawna **niniejszego rozporządzenia** będzie zatem obejmowała współpracę celną (art. 33 TFUE), rynek wewnętrzny (art. 114 TFUE) i politykę handlową (art. 207 TFUE).

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/customs-risk-management/measures-customs-risk-management-framework-crmf_en

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) **Ustanawiając ramy** dla działań mających na celu wspieranie unii celnej i organów celnych, **program powinien przyczynić** się do ochrony finansowych i gospodarczych **interesów Unii** i jej państw członkowskich; **ochrony Unii** przed **nieuczciwym i nielegalnym handlem** przy równoczesnym wspieraniu legalnej działalności gospodarczej; **zapewnienia** bezpieczeństwa i ochrony Unii i jej mieszkańców; oraz **ulotwienia legalnego handlu**, tak by przedsiębiorstwa i obywatele mogli w pełni korzystać z potencjału rynku wewnętrznego i światowego handlu.

Poprawka

- (3) **Program powinien zasadniczo pomagać państwom członkowskim i Komisji dzięki ustanowieniu ram** dla działań mających na celu wspieranie unii celnej i organów celnych **w realizacji długoterminowego założenia, jakim jest jak najściślejsza współpraca wszystkich organów celnych w Unii; przyczyniac** się do ochrony **interesów finansowych i gospodarczych UE** i jej państw członkowskich; **chronić Unię** przed **nieuczciwymi i niezgodnymi z prawem praktykami handlowymi**, przy równoczesnym wspieraniu legalnej działalności gospodarczej z **zagwarantowaniem** bezpieczeństwa i ochrony Unii i jej mieszkańców, **co zwiększy ochronę konsumentów**; oraz **ulotwiać legalny handel**, tak by przedsiębiorstwa i obywatele mogli w pełni korzystać z potencjału rynku wewnętrznego i światowego handlu.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (3a) **Ponieważ stało się jasne, że niektóre systemy, o których mowa w art. 278 unijnego kodeksu celnego, do 31 grudnia 2020 r. mogą zostać wdrożone tylko częściowo, co oznacza, że po tym terminie nadal będą stosowane systemy nieelektroniczne, a wobec braku poprawek legislacyjnych, które przedłużyłyby ten termin, przedsiębiorstwa i organy celne nie będą w stanie wypełniać swoich obowiązków i zobowiązań prawnych w zakresie operacji celnych, jednym z podstawowych celów szczegółowych programu powinno być wspieranie państw członkowskich i Komisji w tworzeniu tego typu systemów elektronicznych.**

Poprawka

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3b) *Zarządzanie cłami i kontrola celna to dynamiczny obszar polityki, który stoi w obliczu nowych wyzwań wynikających ze stale zmieniających się globalnych modeli biznesowych i łańcuchów dostaw, a także transformacji modeli konsumpcji i cyfryzacji, takich jak handel elektroniczny, w tym internet rzeczy, analiza danych, sztuczna inteligencja i technologia łańcucha bloków. Program powinien wspomagać zarządzanie cłami w obliczu tego typu wyzwań i umożliwiać stosowanie rozwiązań innowacyjnych. Wyzwania te dodatkowo podkreślają potrzebę wzmocnienia współpracy między organami celnymi oraz konieczność jednolitej interpretacji i spójnego stosowania przepisów prawa celnego. Kiedy finanse publiczne znajdują się pod presją, obroty światowego handlu rosną, a oszustwa i przemyt stają się coraz bardziej niepokojące, program powinien pomagać w stawianiu czoła tym wyzwaniom.*

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3c) *Aby zapewnić maksymalną wydajność i unikać powielania działań, Komisja powinna koordynować wdrażanie programu z powiązаныmi unijnymi programami i funduszami. Obejmuje to w szczególności program Fiscalis, Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz program na rzecz jednolitego rynku, a także Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Program wspierania reform, program „Cyfrowa Europa”, instrument „Łącząc Europę” oraz decyzję Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, a także rozporządzenia i środki wykonawcze.*

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3d) *W odniesieniu do potencjalnego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii – pula środków finansowych niniejszego programu nie uwzględnia kosztów wynikających z podpisania umowy o wystąpieniu i potencjalnych przyszłych stosunków między Zjednoczonym Królestwem i Unią. Podpisanie tej umowy, zaprzestanie korzystania przez Zjednoczone Królestwo z wszystkich istniejących systemów celnych i sposobów współpracy oraz wygaśnięcie jego zobowiązań prawnych w tej dziedzinie może pociągnąć za sobą dodatkowe koszty, których nie da się dokładnie oszacować w chwili opracowywania niniejszego programu. W związku z tym Komisja powinna rozważyć zarezerwowanie dostatecznej ilości środków, aby przygotować się na pokrycie tych potencjalnych kosztów. Nie powinny być one jednak pokrywane z puli środków finansowych programu, gdyż przewidziany na niego budżet wystarczy jedynie na pokrycie kosztów, które da się realistycznie przewidzieć w momencie opracowywania programu.*

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są **określone** warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich **zgodnie z warunkami ustanowionymi** w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a **tymi** państwami **dotyczących** ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są **wszystkie** warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich **na podstawie warunków przewidzianych** w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a **danymi** państwami **w sprawie** ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych, **jeśli takie uczestnictwo leży w interesie Unii oraz jeśli pozytywnie oddziałuje na rynek wewnętrzny, nie wpływając negatywnie na ochronę konsumentów.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) **Do przedmiotowego programu ma zastosowanie rozporządzenie** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [2018/XXX] ⁽²¹⁾ („**rozporządzenie finansowe**”). **Określa ono** zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

⁽²¹⁾ COM(2016) 605

Poprawka

- (6) **Program powinien podlegać rozporządzeniu** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²¹⁾ (zwanemu dalej „**rozporządzeniem finansowym**”). **W rozporządzeniu finansowym ustanawia się** zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Działania stosowane w ramach programu „Cła 2020” okazały się właściwe **i dlatego** powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i **zwiększenia** elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań. **Poprzez** współpracę i budowanie zdolności program „Cła” powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów organów celnych.

Poprawka

- (7) Działania, **które były** stosowane w ramach programu „Cła 2020” **i** okazały się właściwe, powinny zostać utrzymane, **natomiast inne działania, które okazały się niewłaściwe, należy zakończyć.** W celu uproszczenia i **zapewnienia większej** elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań. **Przez** współpracę i budowanie zdolności program powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów organów celnych.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Rozporządzenie [2018/XXX] ustanawia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument „Sprzęt do Kontroli Celnej”⁽²²⁾ („instrument CCE”). W celu zachowania spójności i horyzontalnej koordynacji wszystkich działań w formie współpracy dotyczącej organów celnych i sprzętu do kontroli celnej należy wdrożyć wszystkie te działania w ramach jednego aktu prawnego i jednego zbioru przepisów, którym jest niniejsze rozporządzenie. W związku z tym instrument CCE powinien wspierać jedynie zakup, utrzymanie i modernizację kwalifikującego się sprzętu, natomiast omawiany program powinien wspierać wszelkie inne powiązane działania, takie jak działania z zakresu współpracy dotyczącej oceny potrzeb sprzętowych lub, w odpowiednich przypadkach, szkolenia w odniesieniu do zakupionego sprzętu.

⁽²²⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej.

Poprawka

- (8) Rozporządzenie [2018/XXX] ustanawia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument „Sprzęt do Kontroli Celnej”⁽²²⁾ („instrument CCE”). W celu zachowania spójności i horyzontalnej koordynacji wszystkich działań w formie współpracy dotyczącej organów celnych i sprzętu do kontroli celnej należy wdrożyć wszystkie te działania w ramach jednego aktu prawnego i jednego zbioru przepisów, którym **to aktem prawnym i zbiorem przepisów** jest niniejsze rozporządzenie. W związku z tym instrument CCE powinien wspierać jedynie zakup, utrzymanie i modernizację kwalifikującego się sprzętu, natomiast omawiany program powinien wspierać wszelkie inne powiązane działania, takie jak działania z zakresu współpracy dotyczącej oceny potrzeb sprzętowych lub, w odpowiednich przypadkach, szkolenia w odniesieniu do zakupionego sprzętu.

⁽²²⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. Wspomniani eksperci zewnętrzni powinni być głównie przedstawicielami organów rządowych, w tym organów z niestowarzyszonych państw trzecich, oraz przedstawicielami organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców lub społeczeństwa obywatelskiego.

Poprawka

- (10) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. Wspomniani eksperci zewnętrzni powinni być głównie przedstawicielami organów rządowych, w tym organów z niestowarzyszonych państw trzecich, oraz przedstawicielami **świata nauki i przedstawicielami** organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców lub społeczeństwa obywatelskiego.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 11**

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z **dnia** 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”⁽²³⁾, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających unię celną i organy celne.

⁽²³⁾ COM(2010)0700

Poprawka

- (11) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”⁽²³⁾, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, **biorąc pod uwagę, że kwota przydzielona na niniejszy program jest obliczana bez uwzględnienia nieprzewidzianych wydatków**, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających unię celną i organy celne.

⁽²³⁾ COM(2010)0700

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 11 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (11a) **Zakup oprogramowania, które jest niezbędne do przeprowadzania zaostrzonych kontroli granicznych, powinien kwalifikować się do finansowania z programu. Ponadto powinno zachęcać się do zakupu oprogramowania, które może być używane we wszystkich państwach członkowskich, tak aby ułatwić wymianę danych.**

Poprawka

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) **Największą** część budżetu w ramach programu mają pochłoniąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). Przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich.

Poprawka

- (12) **Większą** część budżetu w ramach programu mają pochłoniąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). Przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich. ***Aby zapewnić spójność i koordynację działań na rzecz budowania zdolności w dziedzinie IT, program przewiduje, że Komisja opracuje i będzie aktualizować wieloletni plan strategiczny w dziedzinie cel w celu stworzenia środowiska elektronicznego, które zapewni spójność i interoperacyjność systemów celnych Unii.***

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) ***Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi w dwóch sprawozdaniach specjalnych, które zostały przyjęte niedawno przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, a mianowicie w sprawozdaniu specjalnym nr 19/2017 z 5 grudnia 2017 r. zatytułowanym „Procedury przywozu: luki w ramach prawnych i nieskuteczne wdrażanie wpływają negatywnie na interesy finansowe UE” oraz w sprawozdaniu specjalnym nr 26/2018 z 10 października 2018 r. zatytułowanym „Szereg opóźnień we wdrażaniu informatycznych systemów celnych: jak do nich doszło?”, działania podejmowane w ramach programu „Cla” na rzecz współpracy w dziedzinie cel powinny zmierzać do wyeliminowania zasygnalizowanych niedociągnięć.***

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 14 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14b) 4 października 2018 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie walki z oszustwami celnymi i ochrony zasobów własnych Unii. Zawarte w niej wnioski należy uwzględnić podczas realizacji działań w ramach programu.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 20**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągnięcia szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

- (20) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągnięcia szczególnych celów działań i możliwości uzyskania **najlepszych** wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Ogólnym celem programu jest wspieranie unii celnej i organów celnych w chronieniu finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich, zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochrona Unii przed nieuczciwym i nielegalnym handlem przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej.**

1. **Aby osiągnąć długoterminowy cel, jakim jest jak najściślejsza współpraca wszystkich organów celnych w Unii, a także zapewnić bezpieczeństwo i ochronę państw członkowskich oraz ochronę Unii przed nadużyciami finansowymi, nieuczciwymi i niezgodnymi z prawem praktykami handlowymi, przy jednoczesnym wspieraniu legalnej działalności gospodarczej oraz gwarantowaniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów, ogólnym celem programu jest wspieranie unii celnej i organów celnych w chronieniu finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. *Szczegółowym celem programu jest wspieranie przygotowywania i jednolitego wdrażania przepisów prawa celnego i polityki w dziedzinie ceł, jak również współpraca celna i tworzenie zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.*

Poprawka

2. *Cele szczegółowe programu są następujące:*

- 1) *wspieranie przygotowywania i jednolitego wdrażania przepisów prawa celnego i polityki w dziedzinie ceł, jak również współpraca celna;*
- 2) *pomoc w tworzeniu zdolności IT, która obejmuje opracowywanie, utrzymywanie i eksploatację systemów elektronicznych, o których mowa w art. 278 unijnego kodeksu celnego, oraz umożliwianie płynnego przejścia do funkcjonowania bez dokumentów w formie papierowej i eliminowania ich w handlu zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia;*
- 3) *finansowanie wspólnych działań, które obejmują mechanizmy współpracy umożliwiające urzędnikom przeprowadzanie wspólnych działań operacyjnych w ramach ich głównych obowiązków, dzielenie się doświadczeniami w dziedzinie ceł oraz łączenie wysiłków na rzecz realizacji polityki celnej;*
- 4) *zwiększenie kompetencji ludzkich, wspieranie umiejętności zawodowych urzędników celnych wzmocnienie ich pozycji, tak aby mogli wypełniać swoje obowiązki w oparciu o jednolitą podstawę;*
- 5) *wspieranie innowacji w dziedzinie polityki celnej.*

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. *Program jest spójny z innymi programami działania i funduszami Unii o podobnych celach w powiązanych dziedzinach oraz wykorzystuje wszelkie synergie z tymi programami i funduszami.*

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. Podczas wdrażania programu przestrzega się zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i nie-dyskryminacji.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 2 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2c. Program wspiera również ciągłą ocenę i monitorowanie współpracy między organami celnymi w celu wykrywania słabości i wskazywania możliwych usprawnień.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **950 000 000 EUR** w cenach bieżących.

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **842 844 000 EUR według cen z 2018 r.** (950 000 000 EUR w cenach bieżących).

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz **na** ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, **działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi**, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem.

Poprawka

2. **W razie potrzeby i w uzasadnionych przypadkach** z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz ocenę **jego wyników i** realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, **działalnością w zakresie informacji i komunikacji prowadzoną przez Komisję wśród państw członkowskich i przedsiębiorców**, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem, **w zakresie, w jakim działania te są niezbędne do realizacji celów programu.**

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. **Z programu nie można pokrywać kosztów związanych z ewentualnym wycofaniem się Zjednoczonego Królestwa z Unii. Komisja wedle własnego uznania rezerwuje środki na pokrycie kosztów związanych z wycofaniem się Zjednoczonego Królestwa z wszystkich unijnych systemów celnych i metod współpracy celnej oraz z wygaśnięciem jego zobowiązań prawnych w tej dziedzinie.**

Przed zarezerwowaniem tych zasobów Komisja szacuje potencjalne koszty i kiedy dostępne stają się dane istotne dla tego oszacowania, informuje o nich Parlament Europejski.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera c – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

- c) inne państwa trzecie, **zgodnie z warunkami ustanowionymi** w porozumieniu szczegółowym **obejmującym kwestie** uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:

Poprawka

- c) inne państwa trzecie, **na podstawie warunków ustanowionych** w porozumieniu szczegółowym **w sprawie kwestii** uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera c – tiret 2**

Tekst proponowany przez Komisję

- **określa** warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. [21 ust. 5] rozporządzenia [2018/XXX] [**nowego rozporządzenia finansowego**];

Poprawka

- **ustanawia** warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia **finansowego**;

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 7 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Działania, które uzupełniają lub wspierają działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr [2018/XXX] [instrument CCE], również kwalifikują się do finansowania w ramach tego programu.

Poprawka

2. Działania, które uzupełniają lub wspierają działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr [2018/XXX] [instrument CCE], **lub uzupełniają bądź wspierają działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr [2018/XXX] [program w zakresie zwalczania nadużyć finansowych]**, również kwalifikują się do finansowania w ramach tego programu.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 3 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach;

Poprawka

b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach, **na przykład wspólne rozwijanie IT przez grupę państw członkowskich;**

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 3 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich;

Poprawka

d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich, **w tym szkolenia i wymianę najlepszych praktyk;**

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 3 – akapit 1 – litera e – punkt 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

3a) działania związane z monitorowaniem;

Poprawka

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Działania polegające na opracowywaniu i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.

Poprawka

4. Działania polegające na opracowywaniu, **uruchamianiu, utrzymywaniu** i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego.

Poprawka

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, przedstawiciele **świata nauki oraz przedstawiciele** organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja na podstawie ich **umiejętności**, doświadczenia i wiedzy **odpowiednich dla** danego działania, unikając przy tym wszelkich ewentualnych konfliktów interesów.

Poprawka

3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja na podstawie ich **kompetencji**, doświadczenia **w obszarze stosowania niniejszego rozporządzenia i odpowiedniej** wiedzy **na temat** danego **podejmowanego** działania, unikając przy tym wszelkich ewentualnych konfliktów interesów. **Wybór zapewnia równowagę między przedstawicielami przedsiębiorców a innymi ekspertami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie, a także uwzględnia zasadę równouprawnienia płci. Wykaz ekspertów zewnętrznych jest regularnie aktualizowany i przekazywany do wiadomości publicznej.**

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Poprawka

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego, **a w szczególności z zasadami należytego zarządzania finansami, przejrzystości, proporcjonalności, niedyskryminacji i równego traktowania.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.

Poprawka

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania **zgodnie z istotnością działania i jego szacowanym oddziaływaniem.**

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie ceł, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.

Poprawka

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie ceł, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, **modernizację**, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, wzajemne połączenie i ciągłe doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;

Poprawka

b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, **cyberodporność**, wzajemne połączenie i ciągłe doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11 – ustęp 2 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ea) skuteczną i szybką komunikację z państwami członkowskimi i między nimi w celu uproszczenia zarządzania europejskimi systemami elektronicznymi;*

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11 – ustęp 2 – litera e b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- eb) terminową i przejrzystą komunikację z zainteresowanymi stronami zaangażowanymi we wdrażanie systemów informatycznych na szczeblu UE i państw członkowskich, w szczególności dotyczącą opóźnień we wdrażaniu i w wydatkowaniu środków w ramach komponentów unijnych i krajowych.*

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11 – ustęp 3 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- d) **regularne dostarczanie** Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia **poszczególnym** organom lub przedsiębiorcom pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;

- d) **dostarczanie** Komisji **regularnych** informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia **danym** organom lub przedsiębiorcom pełnego **i skutecznego** wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja sporządza i aktualizuje wieloletni plan strategiczny w **dziedzinie** ceł, w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system, **w całości** lub **w części, jest klasyfikowany** jako:

Poprawka

1. Komisja sporządza i aktualizuje wieloletni plan strategiczny w **obszarze** ceł, w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system lub **część systemu klasyfikowane są** jako:

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i **racjonalizację**;

Poprawka

a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo **racjonalizacji i niezawodność**;

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;

Poprawka

b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia, **na przykład jako część wspólnego projektu rozwijania IT realizowanego przez grupę państw członkowskich**;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 47**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie cel, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań.

Poprawka

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie cel, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań **oraz, w stosownych przypadkach, na temat przewidywanych opóźnień w ich realizacji.**

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 5***Tekst proponowany przez Komisję*

5. Najpóźniej do **dnia** 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Poprawka

5. Najpóźniej do 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, **łącznie z informacjami na temat niezbędnych dostosowań planu lub opóźnień w jego realizacji**, i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Program jest realizowany w ramach wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 108 rozporządzenia finansowego.

Poprawka

1. Program jest realizowany w ramach wieloletniego programu prac, o którym mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego. **W wieloletnich programach prac określa się w szczególności cele do zrealizowania, oczekiwane rezultaty, metody realizacji oraz łączną kwotę planu finansowego. Zawierają one również szczegółowy opis działań, które mają być finansowane, orientacyjną kwotę przeznaczoną na każde działanie i orientacyjny harmonogram realizacji. W stosownych przypadkach wieloletnie programy prac przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Wieloletnie** programy prac **są przyjmowane przez Komisję** w drodze aktów wykonawczych. **Takie** akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Poprawka

2. **Komisja przyjmuje wieloletnie** programy prac w drodze aktów wykonawczych **oraz informuje o nich Parlament Europejski i Radę. Te** akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. **Wieloletni program prac opiera się na wnioskach wyciągniętych z poprzednich programów.**

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.**

Poprawka

1. **Zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. 41 ust. 3 lit. h) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje o wynikach programu. Sprawozdania z wyników zawierają informacje dotyczące zarówno postępów, jak i niedociągnięć.**

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji **programu w odniesieniu do jego celów** Komisja jest uprawniona do **przyjęcia** aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.

Poprawka

2. **Wskaźniki sprawozdawczości dotyczącej wyników programu w odniesieniu do realizacji celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.** W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji **celów programu** Komisja jest uprawniona do **przyjmowania** aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny, **aby dostarczać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zaktualizowanych danych jakościowych i ilościowych dotyczących wyników programu.**

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia **wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych** na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Poprawka

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia, **by dane** na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów **były porównywalne i pełne oraz gromadzone w sposób wydajny, skuteczny i terminowy.** W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne **i odpowiednie** wymogi dotyczące sprawozdawczości. **Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie rzetelne informacje o jakości wykorzystywanych przez nią danych dotyczących wyników.**

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z **chwila, gdy** dostępne **są** wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu **czterech** lat od rozpoczęcia realizacji programu.

Poprawka

2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest **jak tylko** dostępne **staną się** wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu **trzech** lat od rozpoczęcia realizacji programu.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Ocena okresowa zawiera ustalenia niezbędne do podjęcia decyzji o kontynuacji programu po 2027 r. i o jego celach.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **cztery** lata po upływie okresu **określonego** w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.

3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **trzy** lata po upływie okresu, **o którym mowa** w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

4. Komisja **prezentuje i** przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami **i wnioskami na przyszłość**, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, państwo trzecie przyznaje niezbędne prawa i wymagany dostęp właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, tak aby mogli oni w pełni realizować swoje kompetencje. W przypadku OLAF-u takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 **dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)**.

Poprawka

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, państwo trzecie przyznaje niezbędne prawa i wymagany dostęp właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu **i Prokuraturze Europejskiej (EPPO)**, tak aby mogli oni w pełni realizować swoje kompetencje. W przypadku OLAF-u **oraz EPPO** takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ^(1a) **oraz w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939** ^(1b).

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

^(1b) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Poprawka

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają **maksymalne** eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne **związane z programem, jego działaniami i rezultatami**. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, **o których mowa** w art. 3.

Poprawka

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne **na temat programu, finansowanych z niegodziłań i rezultatów osiągniętych w ramach finansowanych działań**. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami **ustanowionymi** w art. 3.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0009

Zmiana Statutu EBI ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej Statut Europejskiego Banku Inwestycyjnego (13166/2018 – C8-0464/2018 – 2018/0811(CNS))****(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)**

(2020/C 411/36)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Europejskiego Banku Inwestycyjnego skierowany do Rady w sprawie zmiany Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego (13166/2018),
  - uwzględniając art. 308 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0464/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinię Komisji Budżetowej (A8-0476/2018),
1. zatwierdza wniosek;
  2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Inwestyjnemu, a także parlamentom narodowym.
-

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0016

Porozumienie między UE a Marokiem dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (10593/2018 – C8-0463/2018 – 2018/0256M(NLE))

(2020/C 411/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10593/2018),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (i) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0463/2018),
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Marokańskim z drugiej strony,
- uwzględniając porozumienie między UE a Marokiem dotyczące wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa, określane również mianem porozumienia o liberalizacji, które weszło w życie 1 września 2013 r.,
- uwzględniając wyrok Sądu w sprawie T-512/12 z 10 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-104/16 P z 21 grudnia 2016 r.,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji SWD(2018)0346 z 11 czerwca 2018 r., który dołączono do wniosku w sprawie decyzji Rady,
- uwzględniając Konwencję wiedeńską o prawie traktatów z 23 maja 1969 r. oraz jej art. 34 i 36,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego na temat sytuacji w Saharze Zachodniej, sporządzone dla Rady Bezpieczeństwa ONZ (S/2018/277),
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2414 (2018) w sprawie sytuacji w Saharze Zachodniej (S/RES/2414 (2018)),
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, a w szczególności jej art. 73 w rozdziale XI dotyczącym terytoriów niesamodzielnych,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 21 w rozdziale 1 tytuł V,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 6 lit. a),
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z 16 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
- uwzględniając art. 99 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także stanowisko w formie poprawek Komisji Rybołówstwa (A8-0478/2018),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P8_TA(2019)0017.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- A. mając na uwadze historyczne stosunki między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, a także ścisłą współpracę w ramach szerokiego partnerstwa uwzględniającego aspekty polityczne, gospodarcze i społeczne oraz wzmocnionego szczególnym statusem i wolą obu stron do jego pogłębiania;
- B. mając na uwadze, że porozumienie o liberalizacji między UE a Marokiem weszło w życie 1 września 2013 r.; mając na uwadze, że 19 listopada 2012 r. Front Polisario skierował porozumienie do Trybunału Sprawiedliwości UE za naruszenie prawa międzynarodowego w wyniku zastosowania wspomnianego porozumienia do terytorium Sahary Zachodniej;
- C. mając na uwadze, że 10 grudnia 2015 r. w postępowaniu w pierwszej instancji Trybunał uchylił decyzję Rady w sprawie zawarcia porozumienia o liberalizacji; mając na uwadze, że 19 lutego 2016 r. Rada jednomyślnie wniosła apelację od tego wyroku;
- D. mając na uwadze, że w wyroku z 21 grudnia 2016 r. Sąd uznał, iż porozumienie o liberalizacji nie zawiera podstawy prawnej umożliwiającej uwzględnienie Sahary Zachodniej i wobec tego nie może mieć zastosowania do tego terytorium;
- E. mając na uwadze, że ust. 106 wyroku stanowi, iż zgodnie z zasadą względnej skuteczności traktatów ludność Sahary Zachodniej należy postrzegać jako „stronę trzecią” porozumienia, której zgoda jest potrzebna, aby wdrażać porozumienie na jej terytorium; mając wobec tego na uwadze, że przedmiotowego porozumienia nie można stosować w odniesieniu do Sahary Zachodniej, jeżeli nie dojdzie do zawarcia dodatkowego porozumienia;
- F. mając na uwadze, że podmioty z Sahary Zachodniej nadal mogą eksportować swoje towary do Unii Europejskiej, ale od 21 grudnia 2016 r. preferencje taryfowe nie mają zastosowania do produktów pochodzących z tego terytorium;
- G. mając na uwadze, że unijne organy celne nie dysponują wystarczającymi informacjami umożliwiającymi im określenie, czy produkty eksportowane przez Maroko pochodzą z Sahary Zachodniej, w związku z czym niemożliwe jest zastosowanie się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE;
- H. mając na uwadze, że wskutek wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE Rada udzieliła Komisji mandatu umożliwiającego modyfikację protokołów nr 1 i nr 4 do układu eurośródziemnomorskiego w taki sposób, aby obejmowały one produkty z Sahary Zachodniej; mając na uwadze, że ich włączenie z definicji wymaga pewnej formy identyfikowalności umożliwiającej identyfikację takich produktów;
- I. mając na uwadze, że należy zapewnić zgodność porozumienia z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie C-104/16P;
- J. mając na uwadze, że Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) przeprowadziły w Brukseli i w Rabacie konsultacje z urzędnikami wybranymi w wyborach oraz z kilkoma przedstawicielami i stowarzyszeniami społeczeństwa obywatelskiego z niesamodzielnego terytorium Sahary Zachodniej;
- K. mając na uwadze, że Parlament uznał za niezbędne dokonanie własnej oceny sytuacji oraz zrozumienie różnych poglądów ludności; mając na uwadze, że Parlament przypomniał wnioski z misji informacyjnej Komisji Handlu Międzynarodowego na tym terytorium w dniach 2–3 września 2018 r.;
- L. mając na uwadze, że modyfikacji porozumienia o liberalizacji dokonuje się w szerszym kontekście politycznych i geopolitycznym;
- M. mając na uwadze, że po zakończeniu okresu kolonizacji Sahary Zachodniej przez Hiszpanię konflikt na tym obszarze trwa już od ponad 40 lat;
- N. mając na uwadze, że Sahara Zachodnia jest uważana przez ONZ za terytorium, którego nie zdekolonizowano;
- O. mając na uwadze, że w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2440/2018 przedłużono mandat MINURSO o kolejne sześć miesięcy;
- P. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie nie uznają zwierzchnictwa Maroka nad terytorium Sahary Zachodniej; mając na uwadze, że Narody Zjednoczone i Unia Afrykańska uznają Front Polisario za przedstawiciela ludności Sahary Zachodniej;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Q. mając na uwadze, że ONZ klasyfikuje Saharę Zachodnią jako terytorium niesamodzielne do celów art. 73 Karty Narodów Zjednoczonych;

1. przypomina, że Maroko jest uprzywilejowanym partnerem UE z grona krajów południowego sąsiedztwa, z którym UE zbudowała silne, strategiczne i długotrwałe partnerstwo obejmujące aspekty polityczne, gospodarcze i społeczne, ale także bezpieczeństwo i migrację; podkreśla, że Maroku przyznano szczególny status w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;

2. podkreśla, że ważne jest, aby przedmiotowe porozumienie zawierało gwarancje dotyczące poszanowania prawa międzynarodowego, w tym praw człowieka, oraz aby było ono zgodne z odpowiednimi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

3. przypomina, że na mocy art. 21 TUE UE i jej państwa członkowskie są zobowiązane do respektowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego; w związku z tym podkreśla, że art. 1 ust. 2 Karty Narodów Zjednoczonych obejmuje respektowanie zasady samostanowienia ludów;

4. przypomina, że zgodnie z art. 21 TUE działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego;

5. podkreśla, że porozumienie to nie oznacza uznania suwerenności Maroka nad Saharą Zachodnią, figurującą obecnie w wykazie terytoriów niesamodzielnych sporządzonym przez Organizację Narodów Zjednoczonych i obecnie w znacznej części zarządzaną przez Królestwo Marokańskie, oraz nalega, by stanowiskiem UE pozostało wspieranie wysiłków ONZ na rzecz zapewnienia sprawiedliwego, trwałego i wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, które zapewni samostanowienie ludom Sahary Zachodniej zgodnie z prawem międzynarodowym, Kartą Narodów Zjednoczonych i odpowiednimi rezolucjami ONZ; ponownie wyraża zatem pełne poparcie dla osobistego wysłannika sekretarza generalnego ONZ ds. Sahary Zachodniej Horsta Köhlera, który pomaga stronom powrócić do stołu negocjacyjnego pod egidą ONZ w celu osiągnięcia porozumienia; wzywa strony do wznowienia negocjacji bez warunków wstępnych i w dobrej wierze; podkreśla, że ratyfikacja zmienionego porozumienia o liberalizacji między UE a Marokiem musi się odbyć bez najmniejszego uszczerbku dla wyniku procesu pokojowego w odniesieniu do Sahary Zachodniej;

6. zwraca uwagę, że na początku grudnia z inicjatywy ONZ doszło w Genewie do spotkania stron konfliktu z udziałem Algierii i Mauretanii oraz wyraża nadzieję, że spotkanie to przyczyni się do wznowienia procesu pokojowego;

7. uznaje dwa warunki wymienione w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dotyczące wyraźnego wskazania w tekście porozumienia Sahary Zachodniej i uzyskania zgody ludności, a także trzecie kryterium dodane przez Radę, które dotyczy gwarancji, że porozumienie będzie przynosić korzyści społeczności lokalnej;

8. podkreśla, że jak stwierdzono w sprawozdaniu Komisji, w ramach tych wszechstronnych konsultacji podjęto wszelkie uzasadnione i możliwe kroki mające na celu spytanie zainteresowanej ludności o zgodę;

9. podkreśla, że w trakcie całego procesu konsultacji Komisja i ESDZ utrzymywały stały kontakt z zespołem osobistego wysłannika sekretarza generalnego ONZ ds. Sahary Zachodniej;

10. zwraca uwagę na uzasadnione interesy ludności na tym terytorium i uważa, że zakończenie trwającego konfliktu w sposób gwarantujący szacunek dla drugiej strony i jej akceptację jest niezbędne, jeżeli terytorium to ma się rozwijać gospodarczo; jednocześnie wyraża przekonanie, że ludność Sahary Zachodniej ma prawo do rozwoju, zanim dojdzie do rozwiązania politycznego;

11. na podstawie rozmów z różnymi lokalnymi podmiotami oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego zauważa, że niektóre strony zgadzają się na porozumienie, broniąc swojego prawa do rozwoju gospodarczego, natomiast inne uważają, iż rozwiązanie konfliktu politycznego powinno nastąpić, zanim przyznane zostaną preferencje handlowe; zauważa, że podczas inkluzywnych konsultacji prowadzonych przez Komisję i ESDZ z licznymi organizacjami z Sahary Zachodniej oraz z innymi organizacjami i organami większość stron uczestniczących wyraziła poparcie dla korzyści społeczno-gospodarczych, jakie byłyby wynikiem proponowanych preferencji taryfowych;

12. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie wyszczególnił w swoim wyroku, w jaki sposób musi zostać wyrażona zgoda ludności, wobec czego uważa, że w odniesieniu do tego kryterium pozostaje pewna doza niepewności;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

13. dostrzega, że porozumienie może być korzystne dla zrównoważonego rozwoju społecznego, stanowić kluczowy element obecnego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego oraz umożliwić powstawanie na szczeblu lokalnym miejsc pracy w zawodach wymagających zarówno niskich, jak i wysokich kwalifikacji; stwierdza, że według szacunków około 59 tys. miejsc pracy zależy od eksportu, co odpowiada około 10 % ludności żyjącej na tym terytorium;
14. uważa, że unijne preferencje taryfowe mają pozytywny wpływ na sektor produktów rolnych i produktów rybołówstwa oraz na poziom eksportu w tych sektorach na niesamodzielnym terytorium Sahary Zachodniej; apeluje jednak o zadbanie o to, aby powstająca lokalnie wartość dodana prowadziła do inwestycji na szczeblu lokalnym i do powstawania godnych możliwości zatrudnienia dla społeczności lokalnej;
15. jest przekonany, że niezależnie od wyniku procesu pokojowego społeczność lokalna skorzysta na rozwoju gospodarczym i wynikających zeń efektach dodatkowych takich, jak inwestycje w infrastrukturę, możliwości zatrudnienia, opiekę zdrowotną i edukację;
16. pochwala bieżące inwestycje w kilku sektorach oraz wysiłki podejmowane z myślą o rozwoju technologii ekologicznych takich, jak energia ze źródeł odnawialnych i zakład odsalania wody morskiej, ale stanowczo stoi na stanowisku, że niezbędne są dodatkowe starania, aby poprawić inkluzywność w odniesieniu do wszystkich sektorów lokalnej gospodarki;
17. dostrzega inicjatywy biznesowe podejmowane przez Saharyjczyków, zwłaszcza osoby młode, z których wiele to kobiety, oraz podkreśla, że potrzebują oni większych możliwości w zakresie eksportu i pewności prawa, aby umożliwić dalsze inwestycje w sektorach charakteryzujących się dużym zapotrzebowaniem na siłę roboczą, takich jak rolnictwo, rybołówstwo i infrastruktura;
18. dostrzega strategiczny potencjał Sahary Zachodniej jako centrum inwestycyjnego dla reszty kontynentu afrykańskiego;
19. ostrzega przed negatywnymi skutkami niestosowania preferencji taryfowych w odniesieniu do produktów z niesamodzielnego terytorium Sahary Zachodniej, a także przed wpływem, jaki może to mieć na młodsze pokolenie inwestujące lub zamierzające inwestować na tym obszarze, a także jego możliwości w zakresie rozwoju tego terytorium; podkreśla ryzyko przenoszenia działalności do regionów, w których możliwe byłoby korzystanie z preferencji; zauważa, że według Komisji niewdrożenie preferencji taryfowych mogłoby pogorszyć sytuację gospodarczą i społeczną lokalnej ludności na zainteresowanych terytoriach;
20. wyraża przekonanie, że z perspektywy zaangażowania na rzecz praw człowieka i swobód osobistych oraz ich monitorowania obecność UE m.in. dzięki temu porozumieniu jest bardziej pożądana niż wycofanie się, a także domaga się surowej oceny i drobiazgowych rozmów z Marokiem na ten temat;
21. przypomina, że kraje z innych części świata, gdzie podejście do kwestii zrównoważonego rozwoju oraz wysokich norm pracy, norm społecznych i praw człowieka jest mniej ambitne, szukają nowych możliwości handlowych i zyskują większe wpływy tam, skąd UE się wycofa;
22. podkreśla, że ciągle zaangażowanie UE na tym terytorium będzie mieć pozytywny efekt mnożnikowy w odniesieniu do jego zrównoważonego rozwoju;
23. podkreśla, że pewność prawa ma zasadnicze znaczenie, jeżeli chodzi o przyciąganie do tego terytorium zrównoważonych i długofalowych inwestycji, a tym samym wpływa na dynamikę i dywersyfikację lokalnej gospodarki;
24. przypomina, że po wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej państwa członkowskie nie mogą zgodnie z prawem stosować preferencji taryfowych wobec produktów z niesamodzielnego terytorium Sahary Zachodniej oraz że należy położyć kres niepewności prawa, z jaką mają do czynienia podmioty gospodarcze;
25. zdaje sobie sprawę i wyraża głębokie zaniepokojenie, że dotychczas trudno było zidentyfikować produkty eksportowane z niesamodzielnego terytorium Sahary Zachodniej;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

26. podkreśla, że z perspektywy Parlamentu kluczowym kryterium wyrażenia zgody na porozumienie jest zagwarantowanie, że wprowadzony zostanie mechanizm umożliwiający organom celnym państw członkowskich dostęp do wiarygodnych informacji o produktach pochodzących z Sahary Zachodniej i importowanych do UE w całkowitej zgodności z unijnymi przepisami celnymi; podkreśla, że w ramach takiego mechanizmu o eksportowanych produktach udostępniane będą terminowo szczegółowe i zdezagregowane dane statystyczne; ubolewa, że Komisja i Maroko potrzebowały dużo czasu, aby uzgodnić taki mechanizm, a także apeluje do Komisji o wykorzystanie wszelkich dostępnych środków korekcyjnych, gdyby wdrażanie porozumienia nie przebiegało w sposób zadowalający; apeluje do Komisji o przedstawianie Parlamentowi rocznej oceny zgodności tego mechanizmu z unijnymi przepisami celnymi;

27. podkreśla, że bez wiążącego porozumienia, w tym mechanizmu umożliwiającego identyfikację produktów, nie będzie można stwierdzić, czy produkty pochodzące z niesamodzielnego terytorium Sahary Zachodniej wprowadza się na rynek europejski i w jakich ilościach;

28. podkreśla, że wdrożenie uzgodnionego między UE a Marokiem postanowienia w sprawie corocznej wzajemnej wymiany informacji i danych statystycznych dotyczących produktów objętych porozumieniem w formie wymiany listów jest konieczne do oceny zakresu porozumienia i jego wpływu na rozwój ludności lokalnej;

29. apeluje do Komisji i ESDZ o ścisłe monitorowanie wdrożenia i skutków porozumienia oraz o regularne informowanie Parlamentu o odnośnych ustaleniach;

30. apeluje do Komisji o zbadanie, w jaki sposób w przyszłości preferencje handlowe można byłoby skutecznie przyznać wszystkim mieszkańcom Sahary Zachodniej;

31. zwraca uwagę, że UE i Maroko wynegocjowały, zgodnie z pierwotnym porozumieniem zawartym w 2012 r., ambitne i kompleksowe porozumienie w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych, ryb i produktów rybołówstwa, które przewiduje zagwarantowanie przez Maroko ochrony pełnego wykazu oznaczeń geograficznych UE; przypomina ponadto, że procedura w sprawie zawarcia tego porozumienia rozpoczęła się w 2015 r. i została zawieszona w następstwie wyroku Trybunału z dnia 21 grudnia 2016 r.; apeluje do UE i Maroka o natychmiastowe wznowienie procedury i szybkie podjęcie negocjacji w sprawie pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu;

32. przypomina, że preferencyjne traktowanie niektórych marokańskich owoców i warzyw przywożonych do Unii w ramach porozumienia z dnia 8 marca 2012 r. dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa jest szczególnie delikatną kwestią dla europejskiego sektora ogrodnictwa;

33. podkreśla, że dostęp wszystkich państw trzecich do rynku wewnętrznego UE powinien odbywać się zgodnie z unijnymi zasadami i normami sanitarnymi, fitosanitarnymi oraz dotyczącymi identyfikowalności i środowiska;

34. zwraca się do Komisji o promowanie równoważności środków i kontroli między Marokiem a Unią Europejską w dziedzinie norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz dotyczących identyfikowalności i środowiska, jak również zasad oznaczania pochodzenia w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji między obydwoma rynkami;

35. przypomina, że zaktualizowane porozumienie nie zmienia uprzednich ustaleń w zakresie kontyngentów taryfowych ani preferencyjnego systemu przywozu i jedynie wyjaśnia producentom europejskim kwestie dotyczące geograficznego zakresu porozumienia;

36. zwraca uwagę, że niektóre owoce i warzywa przywożone do Unii na preferencyjnych warunkach w ramach przedmiotowego porozumienia (w tym pomidory i melony) pochodzą z terytorium Sahary Zachodniej i podkreśla, że opracowano ambitne plany w celu dalszego rozwoju takiej produkcji i przywozu;

37. niemniej jednak odnotowuje wyjaśnienia wprowadzone w nowym porozumieniu i ma nadzieję, że od tej pory będzie ono w stanie zapewnić jasne i stabilne ramy między stronami tego porozumienia oraz dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych po obu stronach Morza Śródziemnego;

38. zauważa, że monitorowanie wrażliwych produktów rolnych i ścisłe stosowanie kontyngentów ma zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego funkcjonowania porozumienia; zwraca uwagę, że art. 7 protokołu nr 1 do porozumienia z 2012 r. zawiera klauzulę ochronną umożliwiającą podjęcie odpowiednich kroków, gdyby przywóz dużych ilości produktów rolnych sklasyfikowanych jako wrażliwe na mocy porozumienia powodował poważne zakłócenia na rynku lub poważne szkody dla danego sektora; wyraża nadzieję, że przywóz wrażliwych produktów rolnych z Maroka i Sahary Zachodniej do UE na preferencyjnych warunkach zostanie poddany odpowiedniemu i kompleksowemu monitorowaniu ze strony Komisji oraz że Komisja będzie w dalszym ciągu gotowa do natychmiastowego uruchomienia wspomnianej wyżej klauzuli, gdy okaże się to konieczne;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

39. przyjmuje do wiadomości, że statki rybackie UE pływające na tych wodach są prawnie zobowiązane do posiadania systemu monitorowania statków (VMS) oraz do przekazywania władzom marokańskim pozycji statku, co w pełni umożliwia śledzenie statków oraz rejestrowanie, gdzie prowadzą one działalność połowową;
  40. wzywa UE do zintensyfikowania wysiłków mających na celu wspieranie współpracy regionalnej między państwami Maghrebu, która może mieć tylko bardzo pozytywne skutki zarówno dla regionu, jak i poza jego granicami;
  41. zwraca uwagę na strategiczną potrzebę zacieśniania przez UE współpracy z państwami w regionie Maghrebu i rozwijania stosunków z nimi; uważa, że rozszerzenie zakresu układu o stowarzyszeniu jest w tym kontekście logicznym elementem tej strategii;
  42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.
-

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0017

Porozumienie między UE a Marokiem dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (10593/2018 – C8-0463/2018– 2018/0256(NLE))

(Zgoda)

(2020/C 411/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10593/2018),
  - uwzględniając wniosek Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów 1 i 4 do układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (10597/2018),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody złożony przez Radę zgodnie z art. 207 ust. 4 i art. 218 ust. 6 akapit drugi litera a) ppkt (i) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0463/2018),
  - uwzględniając swoją rezolucję nieustawodawczą z dnia 16 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji,
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0471/2018),
1. wyraża zgodę na zawarcie Porozumienia;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Maroka.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0016.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0018

Porozumienie między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową w związku z postępowaniem dotyczącym rozstrzygnięcia sporu na forum WTO w sprawie DS492 „Środki wpływające na koncesje taryfowe na niektóre wyroby z mięsa drobiowego” ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową w związku ze sprawą DS492 Unia Europejska „Środki wpływające na koncesje taryfowe na niektóre wyroby z mięsa drobiowego” (10882/2018 – C8-0496/2018 – 2018/0281(NLE))

(Zgoda)

(2020/C 411/39)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10882/2018),
  - uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową w związku z postępowaniem dotyczącym sprawy DS492 „Środki wpływające na koncesje taryfowe na niektóre wyroby z mięsa drobiowego” (10883/2018),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0496/2018),
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0472/2018),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Chińskiej Republiki Ludowej.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0019

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) (COM(2018)0380 – C8-0231/2018 – 2018/0202(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/40)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0380),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 175 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0231/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Budżetowej, Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Rozwoju Regionalnego, a także stanowisko w formie poprawek przedstawione przez Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0445/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0202

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) na rzecz Transformacji (EFT) [Popr. 1, poprawka horyzontalna, ma zastosowanie w całym tekście]

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C ... / Dotychczas nieopublikowaną w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C ... / Dotychczas nieopublikowaną w Dzienniku Urzędowym.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w art. **9 i 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** (TFUE), w tym zasady pomocniczości i proporcjonalności określone w art. 5 TUE, powinny być przestrzegane przy wdrażaniu funduszy, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. **Zgodnie z art. 8 TFUE** państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Cele funduszy powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”. [**Popr. 2**]
- (2) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie ogłosiły europejski filar praw socjalnych ⁽⁴⁾ jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Biorąc pod uwagę zmieniające się realia na rynku pracy, należy przygotować Unię na obecne i przyszłe wyzwania związane z globalizacją i cyfryzacją, sprawiając, aby rozwój gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu oraz udoskonaleniu polityki zatrudnienia i polityki społecznej. Dwadzieścia głównych zasad filaru podzielono na trzy kategorie: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Europejski filar praw socjalnych funkcjonuje jako nadrzędne ramowe wytyczne Europejskiego Funduszu ~~Dostosowania do Globalizacji~~ **na rzecz Transformacji (EFG EFT)** oraz pozwala Unii na wprowadzenie odpowiednich zasad w życie w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji.
- (3) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada zatwierdziła odpowiedź Unii ⁽⁵⁾ na program ONZ „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” ⁽⁶⁾ – zrównoważona przyszłość Europy. Rada podkreśliła znaczenie osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach (gospodarczym, społecznym i środowiskowym) w sposób wyważony i zintegrowany. Istotne jest, aby zrównoważony rozwój został włączony do ram polityki europejskiej oraz by w polityce odpowiadającej na globalne wyzwania Unia była ambitna. Rada z zadowoleniem przyjęła komunikat Komisji „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z dnia 22 listopada 2016 r. jako pierwszy krok w kierunku włączenia celów zrównoważonego rozwoju i stosowania zrównoważonego rozwoju jako podstawowej zasady przewodniej dla wszystkich polityk Unii, w tym za pośrednictwem jej instrumentów finansowych.
- (4) W lutym 2018 r. Komisja przyjęła komunikat „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.” ⁽⁷⁾. W komunikacie tym podkreśla się, że budżet Unii służy wyjątkowemu europejskiemu modelowi społecznej gospodarki rynkowej. W związku z tym niezwykle ważne będzie ulepszenie możliwości zatrudniania i sprostanie wyzwaniom związanym z umiejętnościami, w szczególności związanymi z cyfryzacją, **automatyzacją i przejściem na zasobooszczędną gospodarkę, przy pełnym poszanowaniu porozumienia klimatycznego z Paryża z 2015 r. w następstwie 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu**. Elastyczność budżetowa stanowi podstawową zasadę w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Mechanizmy elastyczności pozostają w mocy, aby umożliwić Unii reagowanie na nieprzewidziane zdarzenia oraz zapewnienie wykorzystywania środków budżetowych tam, gdzie są najpilniej potrzebne. [**Popr. 3**]

⁽¹⁾ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁽²⁾ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_pl

⁽⁵⁾ <http://eu-un.europa.eu/eu-response-2030-agenda-sustainable-development-sustainable-european-future/>.

⁽⁶⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-new-modern-multiannual-financial-framework_en.pdf

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (5) W swojej Białej księdze w sprawie przyszłości Europy⁽¹⁾ Komisja wyraziła obawy dotyczące ruchów izolacjonistycznych, narastających wątpliwości co do korzyści z otwartego handlu oraz ogólnego stanu społecznej gospodarki rynkowej Unii.
- (6) W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji⁽²⁾ Komisja wskazała połączenie powiązanej z handlem globalizacji i zmian technologicznych jako elementy stanowiące główną siłę napędową zwiększonego zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz zmniejszającego się zapotrzebowania na słabiej wykwalifikowaną siłę roboczą. ~~Przy ogromnych korzyściach płynących z~~ **Uznając zalety** bardziej otwartego handlu ~~i dalszej integracji światowych gospodarek należy zająć się również wspomnianymi~~ **negatywnymi efektami ubocznymi**, **konieczne są odpowiednie środki w celu przeciwdziałania związanym z nim negatywnym efektem ubocznym**. Jako że obecne korzyści z globalizacji są już nierówno rozdzielone pomiędzy ludzi i regiony, wywierając znaczny wpływ na tych, którzy odnoszą mniej korzyści, istnieje ryzyko, iż ~~coraz szybciej rozwijająca się technologia~~ **zmiany technologiczne i środowiskowe** dodatkowo ~~pogłębi~~ **pogłębią** te różnice. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne będzie zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści wynikających z **globalizacji**. **Wszelkie równoczesne negatywne skutki globalizacji oraz zmian technologicznych i środowiskowych powinny być szerzej przewidywane przez odpowiednie unijne fundusze strukturalne, takie jak Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), w celu lepszego dostosowania świata biznesu i siły roboczej poprzez** pogodzenie ~~otwarcia~~ **wzrostu** gospodarczego i postępu technologicznego z **odpowiednią** ochroną socjalną i **aktywnym wspieraniem dostępu do zatrudnienia i możliwości pracy na własny rachunek**. [Popr. 4]
- (7) W swoim Dokumencie dotyczącym przyszłości finansów UE⁽³⁾ Komisja podkreśla potrzebę zmniejszenia rozbieżności gospodarczych i społecznych między państwami członkowskimi i wewnątrz nich. W związku z tym kluczowym priorytetem jest inwestowanie w **zrównoważony rozwój**, równość, włączenie społeczne, kształcenie i szkolenie, a także w zdrowie. [Popr. 5]
- (8) **Zmiana klimatu**, globalizacja i rozwój technologii prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wzajemne powiązania i współzależność między gospodarkami światowymi. Realokacja siły roboczej jest integralną i nieuniknioną częścią takiej zmiany gospodarczej. Jeżeli korzyści płynące ze zmiany mają być sprawiedliwie rozdzielone, oferowanie pomocy zwolnionym pracownikom i osobom zagrożonym zwolnieniem ma bardzo duże znaczenie. **Główne instrumenty Unii mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym tymi skutkami to Europejski Fundusz Społeczny Plus (ESF+), który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób wyprzedzający, oraz EFT, który opracowano w celu oferowania pomocy w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji w sposób zaradczy**. „Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji”⁽⁴⁾ to instrument polityki Unii, który określa ramy najlepszych praktyk dotyczących przewidywania restrukturyzacji przedsiębiorstw i postępowania w takich przypadkach. Zapewniają one kompleksowe ramy dotyczące sposobu, w jaki, poprzez odpowiednie środki polityki, należy sprostać wyzwaniom dostosowania gospodarczego i restrukturyzacji gospodarczej oraz ich skutków społecznych i wpływu na zatrudnienie. Wezwano w nich również państwa członkowskie do korzystania z funduszy unijnych i krajowych w taki sposób, aby zapewnić skuteczne złagodzenie społecznych skutków restrukturyzacji, zwłaszcza negatywnego wpływu na zatrudnienie. ~~Główne instrumenty Unii mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym tymi skutkami to Europejski Fundusz Społeczny Plus (ESF+), który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób wyprzedzający, oraz EFG, który opracowano w celu oferowania pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji w sposób zaradczy~~. [Popr. 6]
- (9) **Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji** (EFG) ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ na okres wieloletnich ram finansowych na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. EFG utworzono w celu umożliwienia Unii Europejskiej wykazanie solidarności z pracownikami zwolnionymi w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu spowodowanych globalizacją.

(1) https://ec.europa.eu/commission/white-paper-future-europe-reflections-and-scenarios-eu27_pl.

(2) https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-harnessing-globalisation_pl.

(3) https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_pl.

(4) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, (COM(2013)0882 final z 13.12.2013).

(5) Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (10) W 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 546/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ zakres rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 został rozszerzony w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej na pracowników zwolnionych z pracy bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (11) Na okres wieloletnich ram finansowych trwający od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 ⁽²⁾ rozszerzono zakres, aby Fundusz obejmował nie tylko przypadki utraty pracy wynikające z poważnych zakłóceń gospodarczych, o ile spowodowane zostały dalszym trwaniem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również wynikające z każdego kolejnego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (11a) **Program EFT powinien być widoczny i wymagać większej ilości danych lepszej jakości, aby umożliwić odpowiednią ocenę naukową EFT i uniknąć administracyjnych ograniczeń w funkcjonowaniu programu pomocy w dostosowaniu do rynku. [Popr. 7]**
- (12) Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową EFG służącą przeanalizowaniu sposobu i zakresu, w jakich realizowane są cele EFG. EFG okazał się skuteczny, ponieważ osiągnięto wyższy poziom reintegracji zwolnionych pracowników niż w poprzednim okresie programowania. W wyniku oceny wykazano również, że EFG wytworzył europejską wartość dodaną. Dotyczy to w szczególności jego efektów ilościowych, co oznacza, że wsparcie z EFG nie tylko zwiększa liczbę i różnorodność świadczonych usług, lecz również poziom ich intensywności. Co więcej, interwencje z EFG są wysoce widoczne i wykazują wartość dodaną UE wynikającą z interwencji bezpośrednio ogółowi społeczeństwa. Zidentyfikowano jednak kilka wyzwań. Z jednej strony procedurę uruchamiania środków uznano za zbyt długą. Ponadto państwa członkowskie zgłosiły problemy związane z przeprowadzeniem szeroko zakrojonej analizy okoliczności zdarzenia, które spowodowało zwolnienia. Podstawową przyczynę, dla której państwa członkowskie mogą ewentualnie wnioskować o EFG w konkretnym przypadku nie składają wniosku, stanowią problemy w zakresie możliwości finansowych i zdolności instytucjonalnych. Z jednej strony może to być po prostu brak odpowiedniej liczby pracowników – państwa członkowskie obecnie mogą poprosić o pomoc techniczną tylko w przypadkach, gdy wdrażają pomoc z EFG. Ponieważ do zwolnień może dojść niespodziewanie, ważne jest, aby państwa członkowskie były gotowe niezwłocznie zareagować i mogły złożyć wniosek bez jakichkolwiek opóźnień. Ponadto w niektórych państwach członkowskich konieczne wydaje się wzmoczone budowanie zdolności instytucjonalnych w celu sprawnego i skutecznego wdrażania wsparcia EFG. Próg 500 zlikwidowanych miejsc pracy był krytykowany jako zbyt wysoki, zwłaszcza w regionach o mniejszym zaludnieniu ⁽³⁾.
- (13) Komisja podkreśla, że w dalszym ciągu duże znaczenie ma rola ~~EFG~~ **EFT** jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku poważnych przypadków restrukturyzacji, wsparcia oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu nowej pracy. Unia powinna dalej zapewniać konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zawodowej zwolnionych pracowników **do trwałego zatrudnienia o wysokiej jakości** w obszarach, sektorach, terytoriach lub na rynkach pracy przeżywających wstrząs spowodowany poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. Biorąc pod uwagę oddziaływanie i wzajemne skutki otwartego handlu, rozwoju technologii, **cyfryzacji i automatyzacji** lub innych czynników, takich jak **wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej** czy przejście na gospodarkę niskoemisyjną, tym samym uwzględniając fakt, że wskazanie jednego czynnika, który powoduje przypadki utraty pracy jest coraz trudniejsze, uruchomienie środków z ~~EFG~~ **EFT** w przyszłości ~~będzie~~ **powinno** opierać się jedynie na znacznym wpływie przypadku restrukturyzacji. Biorąc pod uwagę cel, jakim jest zapewnianie wsparcia w nagłych i niespodziewanych okolicznościach oraz w uzupełnieniu bardziej wyprzedzającej pomocy oferowanej przez EFS +, ~~EFG~~ **EFT** powinien pozostać elastycznym i szczególnym instrumentem poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w wieloletnich ramach finansowych, jak określono w komunikacie Komisji. Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 oraz załącznik do tego komunikatu ⁽⁴⁾. **[Popr. 8 i 97]**

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855).

⁽³⁾ COM(2018)0297 oraz towarzyszący mu SWD (2018)0192.

⁽⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2018)0171 oraz załącznik do tego dokumentu COM(2018)0321.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (13a) *W rezolucji z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027 i zasobów własnych Parlament Europejski ponownie potwierdził swoje stanowisko w sprawie niezbędnego poziomu finansowania kluczowych strategii politycznych UE w WRF na lata 2021-2027, aby umożliwić im realizację ich zadań i celów. Podkreślił w szczególności apel o podwojenie specjalnych środków finansowych WRF dla MŚP i na rzecz walki z bezrobociem ludzi młodych; z zadowoleniem przyjął kilka wniosków, które ulepszają obecne przepisy, w szczególności zwiększenie przydziałów środków na instrumenty specjalne; oraz wyraził zamiar negocjowania dodatkowych ulepszeń tam, gdzie będzie to konieczne. [Popr. 9]*
- (14) Jak stwierdzono powyżej, aby zachować europejski charakter EFG EFT, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy poważny przypadek restrukturyzacji spowoduje znaczny wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinna określać minimalna liczba zwolnionych pracowników w określonym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia wynikające z oceny śródkresowej, próg należy określić jako ~~250~~ **200** przypadków utraty pracy w ~~okresie odniesienia wynoszącym cztery miesiące (lub 6 miesięcy w przypadkach sektorowych)~~ **odpowiednich okresach odniesienia**. Biorąc pod uwagę, że fale zwolnień w różnych sektorach, ale w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie czy regiony peryferyjne, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach ~~wnioski mogą być składane~~ **powinno być możliwe składanie wniosków** w przypadku mniejszej liczby zwalnianych pracowników. [Popr. 10]
- (14a) *EFT powinien dążyć do wyrażania solidarności ze zwolnionymi pracownikami ze wszystkich typów przedsiębiorstw bez względu na ich wielkość, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości i uwzględnieniu, że znaczny wpływ przypadku restrukturyzacji powinien stanowić próg zastosowania EFT. [Popr. 11]*
- (14b) *EFT powinien pozostać szczególnym instrumentem Unii stosowanym w sposób zaradczy w sytuacjach wywołujących poważne przypadki restrukturyzacji na europejskim rynku pracy. Unia powinna nadal dążyć do opracowania bardziej zrównoważonych sposobów przeciwdziałania zmianom i wyzwaniom strukturalnym, które wywierają wpływ na rynki pracy i prowadzą do takich zdarzeń w państwach członkowskich. [Popr. 12]*
- (15) Aby wyrazić solidarność Unii z pracownikami zwolnionymi i z osobami, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, stawka współfinansowania kosztu pakietu zindywidualizowanych usług i jego realizacji powinno być równa stawce współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.
- (16) Część budżetu Unii przeznaczona na finansowanie EFG EFT powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [nr nowego rozporządzenia finansowego] ⁽¹⁾ („rozporządzenie finansowe”). W związku z tym, wdrażając EFG EFT w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja.
- (17) Europejskie Centrum Monitorowania Zmian, mające siedzibę w Europejskiej Fundacji na rzecz poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) w Dublinie, dostarcza Komisji oraz zainteresowanemu państwu członkowskiemu analiz jakościowych i ilościowych, pomagając w ocenianiu tendencji, **takich jak trendy** w globalizacji, **zmianach technologicznych i środowiskowych**, w globalizacji, restrukturyzacji oraz wykorzystaniu EFG EFT. **Analizy takie powinny zawierać wystarczające dane zdezagregowane, szczególnie z perspektywy płci, w celu skuteczniejszego zwalczania nierówności płci.** [Popr. 13]
- (17a) *Europejskie Obserwatorium Restrukturyzacji należące do Eurofoundu monitoruje w czasie rzeczywistym sprawozdania dotyczące przypadków restrukturyzacji na dużą skalę w całej Unii w oparciu o sieć korespondentów krajowych. Obserwatorium ma zasadnicze znaczenie dla EFT i powinno wspierać jego działanie, w szczególności pomagając identyfikować ewentualne przypadki do interwencji na ich wczesnym etapie. [Popr. 14]*
- (18) Pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, powinien przysługiwać równy dostęp do EFG EFT niezależnie od rodzaju ich umowy o pracę lub stosunku pracy. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zwolnionych pracowników **bez względu na rodzaj i czas trwania stosunku pracy**, oraz osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, należy zatem traktować jak możliwych beneficjentów EFG EFT. [Popr. 15]

(1) Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (19) Wkłady finansowe z EFG EFT powinny być nakierowane przede wszystkim na aktywne środki rynku pracy i **usługi spersonalizowane**, mające na celu szybką trwałą reintegrację zawodową beneficjentów **w sposób zapewniający wysoką jakość w sektorze przyszłościowym**, tak w obrębie ich pierwotnego sektora działalności, jak i poza nim, **ale również mające wspierać samozatrudnienie i samodzielne tworzenie miejsc pracy, w tym przez zakładanie spółdzielni**. Środki powinny odzwierciedlać ~~przyszłe potrzeby~~ **rozwój potrzeb** lokalnego lub regionalnego rynku pracy. W stosownych przypadkach jednak należy również wspierać mobilność zwolnionych pracowników, aby pomóc w znalezieniu nowego zatrudnienia w innym miejscu. Należy w szczególności skoncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej **oraz, w razie potrzeby, pokonywaniu stereotypów płci w zatrudnieniu**. Włączanie świadczeń pieniężnych w skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług powinno być ograniczone. **Wkłady finansowe nie powinny zastępować, lecz stanowić uzupełnienie wszelkich środków, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie lub przedsiębiorstwa i które wynikają z prawa krajowego lub z układów zbiorowych. Można Należy zachęcać przedsiębiorstwa do uczestnictwa w krajowym współfinansowaniu środków wspieranych z EFG EFT.** [Popr. 16]
- (19a) **Podczas wdrażania i opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, mającego na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, państwa członkowskie powinny wykorzystywać cele Europejskiej agendy cyfrowej i strategii jednolitego rynku cyfrowego i lepiej się do nich dostosowywać, by zmierzyć się z poważną różnicą w zatrudnieniu między kobietami a mężczyznami w sektorach ICT i STEM (nauki ścisłe, technologia, inżynieria i matematyka) przez promowanie nabywania nowych kwalifikacji zawodowych w sektorach ICT i STEM przez kobiety. Podczas wdrażania i opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług państwa członkowskie powinny również unikać utrwalania dominacji jednej płci w tych branżach i sektorach, w których tradycyjnie występowała. Zwiększenie reprezentacji mniej licznie reprezentowanej płci w różnych sektorach, takich jak finanse, ICT i STEM, przyczyniłoby się do zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć.** [Popr. 17]
- (20) Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do trwałej reintegracji zawodowej jak największej liczby beneficjentów objętych tymi środkami, jak najszybciej w ciągu sześciu miesięcy przed terminem sprawozdania końcowego z wykonania wkładów finansowych. **Podczas opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług powinno się w stosownych przypadkach brać pod uwagę przyczyny zwolnień oraz przewiduje perspektywy na rynku pracy oraz wymagane w przyszłości umiejętności. Skoordynowany pakiet powinien być zgodny z przejściem w kierunku gospodarki przyjaznej dla klimatu i zasobooszczędnej.** [Popr. 18]
- (21) Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym na **osoby niepełnosprawne, posiadające bliskich na utrzymaniu**, młode i starsze osoby bezrobotne, **osoby o niskim poziomie kwalifikacji** oraz z **tłem migracyjnym** i osoby w większym stopniu zagrożone ubóstwem, zważywszy, że grupy te mają szczególne trudności z ponownym wejściem na rynek pracy. Niezależnie od powyższego przy wdrażaniu EFG EFT powinno się respektować i promować zasady równości płci i niedyskryminacji, które należą do podstawowych wartości Unii i są zapisane w Europejskim filarze praw socjalnych. [Popr. 19]
- (21a) **W okresie od marca 2007 r. do marca 2017 r. Komisja otrzymała 148 wniosków o dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) z 21 państw członkowskich na łączną sumę prawie 600 mln EUR przeznaczonych na pomoc dla 138 888 zwolnionych pracowników i 2 944 osób niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się (NEET).** [Popr. 20]
- (22) W celu skutecznego i szybkiego wspierania zwolnionych beneficjentów państwa członkowskie powinny **w trybie pilnym** dołożyć wszelkich starań, aby **w trybie pilnym** przedstawiać kompletne wnioski o przyznanie wkładu finansowego z EFG EFT, **a instytucje UE powinny dołożyć wszelkich starań, by je szybko ocenić**. W przypadku gdy Komisja zażąda dalszych informacji do przeprowadzenia oceny wniosku, dostarczanie dodatkowych informacji powinno być ograniczone w czasie. [Popr. 21]
- (22a) **Należy bardziej promować EFT, by ułatwić wdrożenie niniejszego rozporządzenia i osiągnięcie jego celów i oferowanych przez niego możliwości, szczególnie na poziomie właściwych organów państw członkowskich.** [Popr. 22]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (22b) **Komisja powinna ułatwić dostęp do organów krajowych i regionalnych za pośrednictwem specjalnego punktu informacyjnego, który zapewniałby ogólne informacje i wyjaśnienia na temat procedur i sposobu składania wniosków. Punkt ten powinien udostępniać standardowe formularze do celów statystyk i dalszej analizy. [Popr. 23]**
- (23) W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za wdrażanie rzeczonych środków państwo członkowskie składające wniosek powinno na bieżąco informować wszystkie podmioty uczestniczące w procesie rozpatrywania wniosku o postępkach dotyczących tego wniosku **i zaangażować te podmioty podczas procesu wdrażania. [Popr. 24]**
- (24) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wkłady finansowe z EFG nie powinny zastępować środków wsparcia, które są dostępne dla beneficjentów w ramach unijnych funduszy lub innych strategii czy programów unijnych, lecz w miarę możliwości powinny te środki uzupełniać. **Wkład finansowy z EFT nie może też zastępować środków krajowych ani środków, za które odpowiedzialne są zwalniające przedsiębiorstwa i które wynikają z prawa krajowego lub układów zbiorowych, lecz powinien w zamian budować rzeczywistą europejską wartość dodaną. [Popr. 25]**
- (25) **W świetle zasady równości państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczny dostęp do informacji na temat EFT na całym swoim terytorium, również na terenach wiejskich. Komisja powinna przede wszystkim wspierać upowszechnianie istniejących dobrych praktyk, zwiększać widoczność kryteriów kwalifikowalności EFT i procedur składania wniosków oraz w większym stopniu zapoznać obywateli i pracowników w UE z tym funduszem.** Należy przewidzieć szczegółowe przepisy w zakresie działań informacyjnych i komunikacyjnych na temat przypadków wsparcia z EFG EFT i jego wyników. **[Popr. 26]**
- (26) W celu ułatwienia wdrażania niniejszego rozporządzenia wydatki powinny być kwalifikowalne od dnia, w którym państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług lub od dnia, w którym państwo członkowskie ponosi wydatki administracyjne związane z wdrożeniem pomocy z EFG EFT.
- (27) Aby pokryć potrzeby powstałe przede wszystkim w pierwszych miesiącach każdego roku, kiedy to dokonywanie przesunięć środków z innych linii budżetowych jest szczególnie utrudnione, w rocznej procedurze budżetowej należy udostępnić odpowiednią kwotę środków na płatności w linii budżetowej EFG EFT.
- (27a) **Aby pokryć potrzeby powstałe przede wszystkim w pierwszych miesiącach każdego roku, kiedy to możliwości dokonania przesunięć środków z innych pozycji budżetowych są szczególnie ograniczone, w rocznej procedurze budżetowej należy udostępnić odpowiednią kwotę środków na płatności w linii budżetowej EFT. [Popr. 27]**
- (28) [Ramy budżetowe EFG EFT określono w wieloletnich ramach finansowych oraz w porozumieniu międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia [przyszła data] o współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”).]
- (29) W interesie beneficjentów pomoc powinna być udostępniana możliwie szybko i skutecznie. Państwa członkowskie oraz instytucje unijne zaangażowane w proces podejmowania decyzji dotyczących EFG EFT powinny dołożyć wszelkich starań w celu ograniczenia czasu trwania procedur oraz ich uproszczenia, aby zapewnić sprawne i szybkie przyjmowanie decyzji w sprawie uruchomienia EFG EFT. ~~W związku z tym w przyszłości władza budżetowa będzie podejmować decyzje w sprawie wniosków złożonych przez Komisję dotyczących przesunięcia środków bez konieczności przedstawiania przez Komisję wniosku w sprawie uruchomienia środków z EFG.~~ **[Popr. 28]**
- (30) W razie zamknięcia przedsiębiorstwa zwolnieni pracownicy mogą otrzymać pomoc na przejęcie części lub całości działalności swojego byłego pracodawcy, **a państwo członkowskie, w którym przedsiębiorstwo ma siedzibę, może wypłacić środki, które są pilnie potrzebne, by to umożliwić. [Popr. 29]**
- (31) W celu umożliwienia sprawowania kontroli politycznej przez Parlament Europejski oraz stałego monitorowania przez Komisję wyników uzyskanych dzięki pomocy EFG EFT państwa członkowskie powinny złożyć sprawozdanie końcowe z wdrażania EFG EFT, **które powinno odpowiadać jasnym wymogom dotyczącym monitorowania oraz obejmować dalsze losy beneficjentów i ocenę skutków w zakresie równouprawnienia płci. [Popr. 30]**

⁽¹⁾ Odniesienie do aktualizacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (32) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za realizację wkładu finansowego oraz za zarządzanie działaniami wspieranymi przez finansowanie unijne i kontrolowanie ich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”⁽¹⁾) lub zastępującego je rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny uzasadnić sposób wykorzystania wkładu finansowego otrzymanego z EFG EFT. Z uwagi na krótki okres realizacji działań EFG EFT obowiązki sprawozdawcze powinny odzwierciedlać szczególny charakter interwencji tego EFG EFT.
- (32a) **Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczne działania komunikacyjne w celu propagowania wkładów finansowych z EFT, przedstawiania pochodzenia unijnego finansowania i zwiększania widoczności działań finansowych przez Unię w ramach tego funduszu. [Popr. 31]**
- (33) Państwa członkowskie powinny ponadto zapobiegać nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, jakich dopuszczają się beneficjenci, a także skutecznie je wykrywać i zwalczać. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁾ i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾ i nr 2185/96⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939⁽⁵⁾ Prokuratura Europejska może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽⁶⁾ w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii. Państwa członkowskie powinny wprowadzić niezbędne środki w celu zagwarantowania, że każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, Europejskiemu Trybunałowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), Prokuraturze Europejskiej (EPPO) i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach, w tym nadużyciach finansowych, oraz o działaniach następczych, a także o działaniach podjętych w następstwie dochodzeń prowadzonych przez OLAF.
- (34) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013[1], rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95[2], rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96[3] i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939[4] interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie (UE) 2017/1371. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

(1) Odniesienie do aktualizacji.

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

(3) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

(4) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

(5) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

(6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (35) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.
- (36) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ istnieje potrzeba oceny tego programu na podstawie informacji zgromadzonych za pośrednictwem szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania, jednocześnie unikając nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich. Wymogi te, w stosownych przypadkach, mogą obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny skutków programu w praktyce.
- (37) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, program ten przyczyni się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE **obejmującym WRF na lata 2021-2027** mają sięgnąć 25 %, **oraz rocznego celu na poziomie 30 % jak najszybciej, a najpóźniej do 2027 r.** Podczas przygotowania i wdrażania funduszu zostaną określone odpowiednie działania, które zostaną poddane ponownej ocenie w kontekście jej oceny. [Popr. 32]
- (38) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,
- (39) Biorąc pod uwagę fakt, że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników, upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być obowiązkowym elementem przekrojowym każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług **oraz obejmować cel zwiększenia udziału kobiet w zawodach w dziedzinach STEM (nauki ścisłe, technologia, inżynieria i matematyka)**, [Popr. 33]

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz ~~Dostosowania do Globalizacji~~ **na rzecz Transformacji (EFG EFT)**.

Określono w nim cele ~~EFG EFT~~, formy finansowania unijnego, a także zasady **i kryteria** dotyczące jego zapewniania, m.in. w odniesieniu do wniosków państw członkowskich o wkład finansowy z ~~EFG EFT~~ na środki skierowane do beneficjentów, o których mowa w art. 7. [Popr. 34]

Artykuł 2

Misja

~~EFG przyczynia się do lepszego podziału korzyści płynących z~~ **Celem EFT jest wspieranie przemian społeczno-gospodarczych będących wynikiem globalizacji oraz zmian technologicznych i postępu technologicznego środowiskowych** poprzez pomoc zwolnionym pracownikom w ~~dostosowaniu~~ **postaci promowania alternatywnych, trwałych miejsc pracy. EFT jest funduszem nadzwyczajnym, który działa reaktywnie i przyczynia się do zmian strukturalnych sprawiedliwej transformacji.** W związku z powyższym ~~EFG EFT~~ przyczynia się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi. [Popr. 35]

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Artykuł 3

Cele

1. Ogólnym celem programu jest okazanie solidarności ze zwolnionymi pracownikami **bez względu na rodzaj i czas trwania stosunku pracy** oraz osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, o których mowa w art. 5 *ust. 1, 2 i 3, oraz zaoferowanie wsparcia finansowego umożliwiającego ich ponowne zatrudnienie*. [Popr. 36]
2. Szczegółowym celem EFG EFT jest oferowanie **pracownikom** pomocy i **wsparcia w celu powrotu na rynek pracy** w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, w szczególności spowodowanych wyzwaniem z globalizacją, takimi jak zmiany w kierunkach światowego handlu, spory handlowe, kryzysy finansowe i gospodarcze, **wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej**, przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących efektem transformacji cyfrowej lub automatyzacji i **zmian technologicznych**. Szczególny nacisk kładzie się na środki, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, **oraz promowanie równouprawnienia płci**. [Popr. 37 i 98]

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „zwolniony pracownik” oznacza pracownika, którego zatrudnienie zostaje przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa nie zostaje przedłużona z przyczyn ekonomicznych, **bez względu na typ i czas trwania jego stosunku pracy**; [Popr. 38]
- b) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę, która zatrudniała mniej niż dziesięciu pracowników;
- c) „beneficjent” oznacza osobę uczestniczącą w środkach współfinansowanych z EFG EFT;
- d) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie obowiązujących przepisów, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFG, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami.

Artykuł 5

Kryteria interwencji

1. Państwa członkowskie mogą ubiegać się o wkład finansowy z EFG EFT na środki skierowane do zwolnionych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule.
2. Wkład finansowy z EFG EFT jest zapewniany w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji, które prowadzą do:
  - a) zaprzestania działalności ~~ponad 250~~ **co najmniej 200** zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w ~~czteromiesięcznym~~ **sześciomiesięcznym** okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, uwzględniając przypadki, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców lub producentów przedsiębiorstwa znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw; [Popr. 39]
  - b) zaprzestania działalności ~~ponad 250~~ **co najmniej 200** zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w ~~sześciomiesięcznym~~ **dziewięciomiesięcznym** okresie odniesienia, w szczególności w MŚP działających w jednym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że w dwóch regionach łączna liczba pracowników zwolnionych lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, ~~przekracza 250~~ **wynosi co najmniej 200**; [Popr. 40]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

c) zaprzestania działalności ~~ponad 250~~ **co najmniej 200** zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w ~~czteromiesięcznym~~ **dziwiesięciomiesięcznym** okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, działających w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w tym samym regionie na poziomie NUTS 2. [Popr. 41]

3. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w ~~szczególności tym~~ w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie przypadku wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a), b) lub c) są spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną, **regionalną** lub **regionalną krajową**. Państwo członkowskie składające wniosek określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a), b) i c) nie są całkowicie spełnione. Łączna kwota wkładów w wyjątkowych okolicznościach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu ~~EFF EFT~~. [Popr. 42]

4. ~~EFF EFT~~ nie może być uruchomiony w przypadku zwolnień pracowników w wyniku podejmowanych przez państwo członkowskie cięć budżetowych, które mają wpływ na sektory uzależnione **głównie** od finansowania publicznego. [Popr. 43]

Artykuł 6

Obliczanie liczby zwolnień i przypadków ustania działalności

1. Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje sposób, w jaki do celów art. 5 **ust. 1, 2 i 3** obliczana jest liczba **zwolnionych** pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, zdefiniowanych w art. 4. [Popr. 44]
2. Państwo członkowskie składające wniosek oblicza liczbę, o której mowa w ust. 1, według jednej z następujących dat:
  - a) daty, z którą pracodawca, zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 98/59/WE⁽¹⁾, powiadamia na piśmie właściwy organ władzy publicznej o planowanych zwolnieniach grupowych;
  - b) daty indywidualnego zawiadomienia pracownika przez pracodawcę o zwolnieniu lub wypowiedzenia zawartej z pracownikiem umowy o pracę;
  - c) daty faktycznego rozwiązania umowy o pracę lub jej wygaśnięcia;
  - d) zakończenia okresu skierowania do przedsiębiorstwa użytkownika; lub
  - e) w przypadku osoby prowadzącej działalność na własny rachunek – według ustalonej zgodnie z prawem krajowym lub przepisami administracyjnymi daty zaprzestania działalności.

W przypadkach, o których mowa w lit. a), państwo członkowskie składające wniosek przekazuje Komisji dodatkowe informacje na temat faktycznej liczby zwolnień dokonanych zgodnie z art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia przed zakończeniem oceny przez Komisję.

Artykuł 7

Kwalifikujący się beneficjenci

Państwo członkowskie składające wniosek może, zgodnie z art. 8, świadczyć współfinansowany przez ~~EFF EFT~~ skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług na rzecz kwalifikujących się beneficjentów, do których mogą należeć:

- a) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 5 **ust. 1, 2 i 3**; [Popr. 45]

⁽¹⁾ Odniesienie do sprawdzenia/aktualizacji: Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- b) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, poza okresem odniesienia, o którym mowa w art. 5, a mianowicie 6 miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia lub między końcem okresu odniesienia a ostatnim dniem przed datą zakończenia oceny przez Komisję.

Pracowników i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), uznaje się za kwalifikujących się, pod warunkiem że można ustalić wyraźny związek przyczynowy ze zdarzeniem, które doprowadziło do zwolnień w okresie odniesienia.

W drodze odstępstwa od art. 5 państwa członkowskie składające wniosek mogą świadczyć zindywidualizowane usługi współfinansowane przez EFT na rzecz osób niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się, które w dniu złożenia wniosku nie przekroczyły 25 roku życia lub, w przypadku gdy państwo członkowskie tak postanowi, 30 roku życia, w liczbie równej liczbie objętych pomocą beneficjentów, przy czym priorytetowo traktowane są osoby, które zostały zwolnione lub zaprzestały prowadzenia działalności, pod warunkiem że przynajmniej niektóre z tych zwolnień miały miejsce w regionach na poziomie NUTS 2. [Popr. 46]

Artykuł 8

Kwalifikujące się środki

1. Wkład finansowy z EFG EFT może być przekazany na aktywne środki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, **realizowanych z udziałem organizacji związkowych lub przedstawicieli pracowników**, mających na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, a w szczególności zwolnionych pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, i podjęcie przez nich **trwałego zatrudnienia o wysokiej jakości** lub **takiej** działalności na własny rachunek. [Popr. 47]

Upowszechnianie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej **oraz w gospodarce zasobooszczędnej** musi być obowiązkowym elementem horyzontalnym każdego pakietu zindywidualizowanych **szkoleń lub** usług. Poziom szkoleń dostosowuje się do kwalifikacji, **umiejętności** i **szczególnych** potrzeb danego beneficjenta. [Popr. 48]

Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług może obejmować w szczególności:

- a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące w szczególności umiejętności w zakresie technologii informacji i komunikacji oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytego doświadczenia, **spersonalizowaną** pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo, mentoring, pomoc w zakresie zwolnień monitorowanych, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy; [Popr. 49]
- b) specjalne środki ograniczone w czasie, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, ~~skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania~~, dodatki na koszty przeniesienia, **dodatki na opiekę nad dziećmi**, dodatki szkoleniowe lub dodatki na koszty utrzymania (w tym świadczenia dla opiekunów) **oraz skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, także zachęty do zapewnienia elastycznych warunków pracy zwolnionym pracownikom.** [Popr. 50]

Koszty środków, o których mowa w lit. b), ~~nie mogą przekraczać~~ **przekraczają** 35 % całości kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w niniejszym ustępie. [Popr. 51]

Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej, **w tym spółdzielni**, lub przejmowania działalności przez pracowników ~~nie mogą przekraczać 20 000~~ **przekraczają 25 000** EUR na zwolnionego pracownika. [Popr. 52]

Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy, **a także możliwość reintegracji zawodowej pracowników w sektorze ich poprzedniego zatrudnienia, w przypadku gdy poważny przypadek restrukturyzacji wytworzył zapotrzebowanie na nowe lub dodatkowe umiejętności, a posiadane już umiejętności można najwydajniej wykorzystać.** [Popr. 53]

2. Następujące środki nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG EFT:

- a) specjalne ograniczone w czasie środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), które nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- b) środki, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych;
- ba) środki służące w szczególności zmotywowaniu pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, bardziej zagrożonych ubóstwem lub starszych, by pozostali na rynku pracy lub na niego powrócili; [Popr. 54]*
- bb) środki, za które na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialne są państwa członkowskie. [Popr. 55]*

Środki wspierane z EFG EFT w żadnym wypadku nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej. [Popr. 56]

3. Skoordynowany pakiet usług jest sporządzany w porozumieniu z objętymi pomocą beneficjentami lub ich przedstawicielami i/lub też z partnerami społecznymi. [Popr. 57]

4. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFG EFT może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości.

Artykuł 9

Wnioski

1. Państwo członkowskie składające wniosek przedstawia Komisji wniosek w terminie 12 tygodni od dnia, w którym spełnione zostały kryteria określone w art. 5 ust. 2 lub 3.
2. W ciągu dziesięciu dni roboczych od daty złożenia wniosku albo, w odpowiednim przypadku, daty otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego która z tych dat jest późniejsza, Komisja **potwierdza otrzymanie wniosku i** informuje państwo członkowskie o wszelkich dodatkowych informacjach koniecznych do oceny wniosku. [Popr. 58]
3. **Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja zapewnia pomoc techniczną na wczesnych etapach procedury.** Gdy Komisja zwróci się o dodatkowe informacje, państwo członkowskie odpowiada w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty wniosku o udzielenie informacji. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja przedłuża ten termin o dziesięć dni roboczych. [Popr. 59]
4. Na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie Komisja kończy ocenę zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 60 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w odpowiednim przypadku, tłumaczenia wniosku. W przypadku gdy Komisja wyjątkowo nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, ~~przedstawia pisemne wyjaśnienie, podając przyczyny~~ **może on zostać przedłużony o 20 dni robocze, pod warunkiem że Komisja uprzednio przedstawi pisemne wyjaśnienie przyczyn opóźnienia i przedłoży to wyjaśnienie zainteresowanemu państwu członkowskiemu.** [Popr. 60]
5. Wniosek zawiera następujące informacje:
  - a) ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 6, w tym metodę obliczania;
  - b) potwierdzenie, że jeżeli zwalnijące przedsiębiorstwo kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, wywiązało się ze **wszystkich** zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień **i odpowiednio zadbało o pracowników;** [Popr. 61]
  - ba) wyraźne wskazanie działań już podjętych przez same państwa członkowskie w celu udzielenia pomocy zwolnionym pracownikom oraz uzupełniającego charakteru wnioskowanych środków finansowych z EFT ze względu na brak zasobów dostępnych dla organów krajowych lub regionalnych; [Popr. 62]*
  - bb) przegląd funduszy unijnych, z których już skorzystało zwalnijące przedsiębiorstwo w okresie pięciu lat poprzedzających zwolnienia grupowe; [Popr. 63]*
  - c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;
  - d) w stosownych przypadkach dane identyfikacyjne zwalnających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie beneficjentów, którzy mają być objęci pomocą, w rozbiciu na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- e) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę ~~lokalną, regionalną lub krajową oraz na~~ i zatrudnienie **na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym lub, w odpowiednich przypadkach, transgranicznym**; [Popr. 64]
- f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług i związanych wydatków, w tym w szczególności wszelkie środki wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, **o niskich kwalifikacjach**, starszych lub młodych **czy też beneficjentów z regionów odizolowanych**; [Popr. 65]
- g) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz w jaki sposób skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług uzupełnia działania finansowane przez inne fundusze krajowe lub unijne, w tym informacje dotyczące działań, do których zobowiązane są dane przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
- h) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do wszelkich działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;
- i) do celów oceny – orientacyjne, dostosowane do konkretnych przypadków cele określone przez państwo członkowskie w odniesieniu do wskaźnika ponownego zatrudnienia beneficjentów w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania;
- j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających ~~EFG EFT~~, zgodnie z art. 8;
- k) w stosownych przypadkach, procedury konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;
- l) oświadczenie o zgodności pomocy z ~~EFG EFT~~ z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające, dlaczego skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług nie zastępuje środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
- m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach;
- ma) **oświadczenie, że proponowane działania będą uzupełniać działania finansowane z funduszy strukturalnych oraz że będzie się zapobiegać podwójnemu finansowaniu**. [Popr. 66]

Artykuł 10

Komplementarność, zgodność i koordynacja

1. Wkład finansowy z ~~EFG EFT~~ nie zastępuje działań, za które na mocy prawa krajowego lub umów zbiorowych odpowiedzialne są przedsiębiorstwa.
2. Wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą uzupełnia działania państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i, lokalnym i, **w odpowiednich przypadkach, transgranicznym**, w tym środki współfinansowane z funduszy i programów unijnych, zgodnie z zaleceniami określonymi w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji. [Popr. 67]
3. Wkład finansowy z EFG jest ograniczony do tego, co jest niezbędne, aby zapewnić tymczasowe, jednorazowe wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą **oraz okazać solidarność z nimi**. Środki wspierane przez EFG są zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, w tym z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. [Popr. 68]
4. Komisja i państwo członkowskie składające wniosek zapewniają koordynację pomocy z funduszy i programów unijnych, zgodnie z ich zakresem odpowiedzialności. [Popr. 69]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

5. Państwo członkowskie składające wniosek zapewnia, by konkretne środki, na które przeznaczony jest wkład finansowy z **EFG EFT**, nie były wspierane także przy wykorzystaniu innych instrumentów finansowych Unii.

Artykuł 11

Równość mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacja

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby zasada równości kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie problematyki płci stanowiły integralną część ~~poszczególnych~~ **wszystkich odpowiednich** etapów realizacji wkładu finansowego z **EFG EFT** i były w ich ramach promowane. [Popr. 70]

Komisja i państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby zapobiec jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na płeć, tożsamość płciową, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w zakresie dostępu do wkładu finansowego z **EFG EFT** i na różnych etapach jego realizacji.

Artykuł 12

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

1. Z inicjatywy Komisji na ~~pomoc techniczną~~ **finansowanie pomocy technicznej** i ~~i administracyjną związaną administracyjnej związanej~~ z wdrożeniem można przeznaczyć maksymalnie 0,5 % rocznego pułapu **EFG EFT**, m.in. na działania przygotowawcze, monitorowanie, **zbieranie danych**, kontrolę, audyt i ocenę, w tym systemy informatyczne dla przedsiębiorstw, działania komunikacyjne i te, które poprawiają widoczność **EFG EFT**, oraz na inne środki pomocy administracyjnej i technicznej. **Zwiększone zostają synergie z istniejącymi systemami monitorowania zmian strukturalnych, takimi jak Europejskie Obserwatorium Restrukturyzacji**. Takie środki mogą obejmować przyszłe i poprzednie okresy programowania. [Popr. 71]

2. W ramach limitu określonego w ust. 1 Komisja przedkłada wniosek o przesunięcie środków na pomoc techniczną do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.

3. Komisja realizuje pomoc techniczną z własnej inicjatywy według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. a) i c)] rozporządzenia finansowego.

W przypadku gdy Komisja realizuje pomoc techniczną według metody zarządzania pośredniego, zapewnia przejrzystość procedury selekcji osób trzecich, które będą wykonywać powierzone jej zadania, a także informuje wszystkie zainteresowane strony związane z EFT, w tym Parlament Europejski, o podwykonawcy wybranym do tego celu. [Popr. 72]

4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny **EFG EFT**, **w tym utworzenie punktu informacyjnego**. Komisja dostarcza również europejskim i krajowym partnerom społecznym informacji, wraz z jasnymi wytycznymi, na temat korzystania z **EFG EFT**. Wytyczne mogą również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w danym państwie członkowskim. [Popr. 73]

Artykuł 13

Informacja, komunikacja i promocja

1. Państwa członkowskie uznają pochodzenie i zapewniają widoczność unijnego finansowania poprzez spójne, skuteczne i ukierunkowane informacje kierowane do różnych grup odbiorców, w tym beneficjentów objętych pomocą, władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, mediów i ogółu społeczeństwa. **Państwa członkowskie zapewniają podkreślenie unijnej wartości dodanej finansowania oraz pomoc w zbieraniu danych przez Komisję w celu zwiększenia przejrzystości budżetowej.** [Popr. 74]

Państwa członkowskie wykorzystują emblemat UE zgodnie z [załącznikiem VIII do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] wraz ze zwykłym oświadczeniem o finansowaniu („finansowany/współfinansowany przez Unię Europejską”).

2. Komisja prowadzi i regularnie uaktualnia stronę internetową dostępną we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii, zawierającą aktualne informacje na temat **EFG EFT**, wskazówki dotyczące przedkładania wniosków **i działań kwalifikowalnych, regularnie aktualizowaną listę kontaktów w państwach członkowskich** oraz informacje dotyczące przyjętych i odrzuconych wniosków, a także roli Parlamentu Europejskiego i Rady w procedurze budżetowej. [Popr. 75]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

3. Komisja **wspiera upowszechnianie najlepszych praktyk stosowanych w dziedzinie komunikacji**, realizuje działania informacyjne i komunikacyjne na temat przypadków wsparcia z EFG EFT i jego wyników na podstawie zdobytego doświadczenia w celu poprawy **widoczności EFT, podniesienia świadomości na temat kryteriów kwalifikowalności i procedur składania wniosków oraz zwiększenia skuteczności EFG EFT**, zapewniając, aby obywatele i pracownicy UE byli świadomi istnienia EFG EFT, **także obywatele i pracownicy z obszarów wiejskich o trudnym dostępie do informacji**. [Popr. 76]

Państwa członkowskie dopilnowują, by na wniosek instytucji, organów lub agencji UE udostępniano na żądanie wszelkie materiały informacyjne i promocyjne oraz by udzielano Unii nieodpłatnej, niewyłącznej i nieodwołalnej licencji na korzystanie z takich materiałów oraz wszelkich wcześniej istniejących praw wynikających z takiej licencji. Licencja przyznaje Unii następujące prawa:

- wewnętrzne wykorzystanie tj. prawo do powielania, kopiowania i udostępniania instytucjom i agencjom UE i państw członkowskich oraz ich pracownikom materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji;
- odtwarzanie, w całości lub w części, materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji za pomocą wszelkich środków i w dowolnej formie;
- publiczne rozpowszechnianie materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji za pomocą wszelkich środków komunikacji;
- publiczne rozpowszechnianie materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji (lub ich kopii) w dowolnych formach;
- przechowywanie i archiwizacja materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji;
- udzielanie osobom trzecim sublicencji na prawa do materiałów przeznaczonych do komunikacji i promocji.

Dodatkowe prawa mogą zostać przyznane Unii.

4. Środki przeznaczone na działania komunikacyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia służą także komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii, o ile są one powiązane z ogólnymi celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 14

Określenie wkładu finansowego

1. Komisja, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9, uwzględniając w szczególności liczbę objętych pomocą beneficjentów, proponowane środki i szacunkowe koszty, ocenia i proponuje w ~~możliwie najkrótszym~~ terminie **określonym w art. 9 ust. 4** kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG EFT, który może zostać przyznany w ramach dostępnych środków. [Popr. 77]

2. Poziom współfinansowania z EFG EFT w odniesieniu do realizowanych środków należy zrównać z najwyższą stopą współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.

3. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że spełnione są warunki przekazania wkładu finansowego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, niezwłocznie rozpoczyna procedurę określoną w art. 16 **i zawiadamia o tym państwo członkowskie składające wniosek**. [Popr. 78]

4. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, niezwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie, które złożyło wniosek, **oraz inne zainteresowane strony, w tym Parlament Europejski**. [Popr. 79]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Artykuł 15

Okres kwalifikowalności

1. Wydatki kwalifikują się do przyznania wkładu finansowego z **EFG EFT**, począwszy od terminów określonych zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), od których dane państwo członkowskie rozpoczyna lub ma rozpocząć świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą lub ponosi wydatki administracyjne na wdrażanie **EFG EFT** zgodnie z art. 8 ust. 1 i 4.
2. Państwo członkowskie realizuje kwalifikujące się środki określone w art. 8 jak najszybciej. **Środki te zostają w każdym razie wdrożone nie później niż w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego i zrealizowane** nie później niż w ciągu 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego. [Popr. 80]
3. Okres realizacji to okres, który rozpoczyna się od terminów określonych we wniosku zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), w których państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz określone w art. 8 działania mające na celu wdrożenie **EFG EFT**, a kończy się po upływie 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego.
4. Jeżeli beneficjent korzysta z kształcenia lub szkolenia trwającego dwa lata lub dłużej, wydatki związane z takim kursem kwalifikują się do objęcia współfinansowaniem z **EFG EFT** do chwili upływu terminu na złożenie sprawozdania końcowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1, pod warunkiem że dane wydatki zostały poniesione przed tym terminem.
5. Wydatki, o których mowa art. 8 ust. 4, są kwalifikowalne do upływu terminu złożenia sprawozdania końcowego zgodnie z art. 20 ust. 1.

Artykuł 16

Procedura budżetowa i wykonanie

1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki przyznania wkładu finansowego z **EFG EFT** zostały spełnione, przedstawia **wniosek w sprawie jego uruchomienia. Decyzja o uruchomieniu środków z EFT podejmowana jest wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w terminie jednego miesiąca od przedstawienia im wniosku. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych głosów oddanych.**

Równocześnie z przedstawieniem wniosku dotyczącego decyzji w sprawie uruchomienia EFT Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek o przesunięcie środków do odpowiednich linii budżetowych. W przypadku braku porozumienia wszczęta zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia związane z EFT dokonywane są zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego. [Popr. 81]

2. ~~Do wniosku o przesunięcie środków należy dołączyć podsumowanie oceny kwalifikowalności wniosku.~~ [Popr. 82]

3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wkładu finansowego w drodze aktu wykonawczego, który wchodzi w życie w dniu ~~powiadomienia Komisji o zatwierdzeniu przesunięcia budżetowego~~ **przyjęcia** przez Parlament Europejski i Radę. ~~Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 rozporządzenia finansowego~~ **decyzji o uruchomieniu EFT.** [Popr. 83]

3a. Wniosek dotyczący decyzji o uruchomieniu EFT zgodnie z ust. 1 zawiera:

a) ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 9 ust. 4 wraz ze streszczeniem informacji, na których oparta jest ta ocena;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

b) dowody, że spełnione zostały kryteria określone w art. 5 i 10; oraz

c) uzasadnienie proponowanych kwot. [Popr. 84]

Artykuł 16a

Wyjątkowe przypadki

W wyjątkowych sytuacjach i jeżeli środki finansowe pozostające w funduszu w roku wystąpienia poważnych przypadków restrukturyzacji nie są wystarczające do pokrycia kwoty pomocy, którą władza budżetowa uważa za niezbędną, Komisja może zaproponować, aby różnica była sfinansowana w ramach funduszu na rok następny. W każdym razie należy przestrzegać rocznego pułapu budżetowego funduszu w roku wystąpienia poważnych przypadków restrukturyzacji i w roku następnym. [Popr. 85]

Artykuł 17

Płatności i wykorzystanie wkładu finansowego

1. W następstwie wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3 Komisja wypłaca danemu państwu członkowskiemu, zasadniczo w terminie 15 dni roboczych, 100 % wkładu finansowego w formie pojedynczej płatności zaliczkowej. Płatności zaliczkowe są rozliczane po złożeniu przez państwo członkowskie poświadczonej deklaracji wydatków zgodnie z art. 20 ust. 1. Niewykorzystane kwoty są zwracane Komisji.
2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego.
3. Szczegółowe zasady techniczne dotyczące finansowania zostają określone przez Komisję w decyzji w sprawie wkładu finansowego, o której mowa w art. 16 ust. 3.
4. Podczas realizowania środków ujętych w skoordynowanym pakiecie zindywidualizowanych usług dane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji wniosek o zmianę włączonych do niego działań przez dodanie innych środków kwalifikowalnych wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. a) i b), pod warunkiem że zmiany te są należycie uzasadnione i całkowita kwota nie przekracza wkładu finansowego, o którym mowa w art. 16 ust. 3. Komisja ocenia proponowane zmiany i, jeżeli wyraża na nie zgodę, wprowadza stosowne zmiany do decyzji w sprawie wkładu finansowego.
5. Państwo członkowskie ma możliwość przesunięcia kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3. W przypadku przesunięć przekraczających zwiększenie środków o 20 % dla jednej lub większej liczby określonych pozycji, państwo to informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.

Artykuł 18

Stosowanie euro

We wnioskach, decyzjach dotyczących wkładów finansowych i sprawozdaniach sporządzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także we wszelkich innych powiązanych dokumentach, wszystkie kwoty wyrażone są w euro.

Artykuł 19

Wskaźniki

1. Wskaźniki służące do przedstawiania sprawozdań z postępów programu w osiągnięciu celów określonych w art. 3 znajdują się w załączniku.
2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego wyników. W tym celu na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi w zakresie sprawozdawczości.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu zmiany wskaźników wymienionych w załączniku, w przypadku gdy uzna to za konieczne w celu zapewnienia skutecznej oceny wykorzystania funduszu.

Artykuł 19a

Model badania przeprowadzonego przez beneficjenta

Badanie przeprowadzone przez beneficjenta, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. d), opiera się na modelu ustalonym przez Komisję w drodze aktu wykonawczego. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu. [Popr. 86]

Artykuł 20

Sprawozdanie końcowe oraz zamknięcie

1. Nie później niż pod koniec siódmego miesiąca po upływie okresu określonego w art. 15 ust. 3 dane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji wkładu finansowego, obejmujące następujące informacje:

- a) rodzaj środków i **najważniejsze uzyskane** wyniki, wyjaśnienie wyzwań, wyciągnięte wnioski, synergie i komplementarność z innymi funduszami UE, **szczególnie EFS+**, oraz wskazanie, w miarę możliwości, komplementarności środków z działaniami finansowanymi w ramach innych programów unijnych lub krajowych zgodnie z unijnymi ramami jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji; [Popr. 87]
- b) nazwy organów odpowiedzialnych za realizację pakietu środków w danym państwie członkowskim;
- c) zasady określone w art. 19;
- d) wyniki badania przeprowadzonego przez beneficjenta **sześć w ciągu sześciu** miesięcy ~~po zakończeniu~~ **od zakończenia** okresu realizacji, które obejmują postrzeganą zmianę szans na zatrudnienie u beneficjentów lub, w przypadku osób które znalazły zatrudnienie, dodatkowe informacje na temat jakości **i rodzaju** zatrudnienia (m.in. zmiana godzin pracy, poziomu odpowiedzialności lub poziomu wynagrodzenia w porównaniu z poprzednim zatrudnieniem) oraz sektora, w którym dana osoba znalazła zatrudnienie; informacje te należy przedstawić w podziale według płci, grupy wiekowej i poziomu wykształcenia; [Popr. 88]
- e) czy w ciągu ostatnich pięciu lat przedsiębiorstwo zwalnijące było beneficjentem pomocy państwowej lub wcześniejszych środków z unijnego Funduszu Spójności bądź funduszy strukturalnych, przy czym nie dotyczy to **przedsiębiorstw typu start-up**, mikroprzedsiębiorstw i MŚP; [Popr. 89]
- f) oświadczenie uzasadniające wydatki.

2. Nie później niż pod koniec dziewiętnastego miesiąca po upływie okresu określonego w art. 15 ust. 3 państwo członkowskie przedkłada **kompletny i odpowiednio sprawdzony** prosty zbiór danych, informujący o długoterminowym wskaźniku rezultatu określonym w pkt 3 załącznika. [Popr. 90]

3. Nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji wymaganych zgodnie z ust. 1 Komisja zamyka wkład finansowy z **EFG EFT**, określając jego ostateczną kwotę oraz ewentualną kwotę należną od danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24. Zamknięcie to uzależnione jest od przedstawienia długoterminowego wskaźnika rezultatu zgodnie z ust. 2.

Artykuł 21

Sprawozdanie dwuletnie

1. Do dnia 1 sierpnia 2021 r., a następnie co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kompleksowe sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności w ramach niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 w poprzednich dwóch latach. Sprawozdanie koncentruje się głównie na wynikach osiągniętych przez **EFG EFT** i zawiera w szczególności informacje dotyczące złożonych wniosków, **szybkości ich rozpatrywania i potencjalnych braków w obowiązujących przepisach**, przyjętych decyzji, finansowanych środków, w tym statystyk dotyczących wskaźników określonych w załączniku, komplementarności tych środków ze środkami finansowanymi z innych funduszy unijnych, w szczególności z EFS +, oraz informacje dotyczące zamknięcia przyznanych wkładów finansowych; sprawozdanie dokumentuje również przypadki wniosków, które zostały odrzucone lub zredukowane ze względu na brak wystarczających środków lub niekwalifikowalność. [Popr. 91]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

2. Sprawozdanie jest przekazywane do wiadomości **państwom członkowskim**, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz partnerom społecznym. [Popr. 92]

Artykuł 22

Ocena

1. Komisja przeprowadza co cztery lata z własnej inicjatywy i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi ocenę wkładów finansowych z **EFG EFT, a następnie ocenę skutków jego stosowania na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym**.

Do celów oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie gromadzą wszelkie dostępne dane dotyczące przypadków wsparcia z EFT i objętych pomocą pracowników. [Popr. 93]

2. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1, przekazywane są do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i partnerom społecznym. Przy opracowywaniu nowych programów lub rozwijaniu istniejących programów w dziedzinie zatrudnienia i spraw socjalnych należy wziąć pod uwagę zalecenia wynikające z tych ocen.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1, obejmują odpowiednie statystyki dotyczące wkładów finansowych, w podziale na **sektory i państwa członkowskie**. [Popr. 94]

4. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów **EFG EFT** w realizacji jego celów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu zmiany załącznika, dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeżeli uzna to za konieczne, oraz uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.

Artykuł 23

Zarządzanie i kontrola finansowa

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Unii państwa członkowskie przyjmują odpowiedzialność za zarządzanie środkami wspieranymi przez **EFG EFT** i ich kontrolę finansową. Podejmowane przez nie czynności obejmują:

- a) weryfikowanie, czy zarządzanie i system kontroli zostały ustanowione i są realizowane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystywanie funduszy Unii, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami;
- b) zapewnienie, by dostarczanie danych dotyczących monitorowania było obowiązkowe w umowach z podmiotami realizującymi skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług;
- c) weryfikowanie, czy finansowane działania zostały właściwie przeprowadzone;
- d) zapewnienie, by finansowane wydatki były oparte na wiarygodnych dokumentach potwierdzających, a także były legalne i zgodne z przepisami;
- e) zapobieganie, wykrywanie i korygowanie nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami z tytułu zaległych płatności w stosownych przypadkach. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe.

2. Do celów art. [63 ust. 3?] rozporządzenia finansowego państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zarządzanie działaniami wspieranymi przez **EFG EFT** oraz kontrolę nad nimi. Przedkładając sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, te wyznaczone organy przekazują Komisji informacje określone w [art. 63 ust. 5, 6 i 7?] rozporządzenia finansowego, dotyczące realizacji wkładu finansowego.

W przypadku gdy organy wyznaczone zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1309/2013 przedstawiły wystarczające gwarancje, że płatności są legalne, prawidłowe i właściwie zaksięgowane, dane państwo członkowskie może powiadomić Komisję o zatwierdzeniu tych organów na mocy niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku dane państwo członkowskie wskazuje, które organy zostały zatwierdzone i jakie są ich funkcje.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

3. Państwa członkowskie dokonują korekt finansowych wymaganych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Korekty dokonane przez państwa członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu finansowego. Państwa członkowskie odzyskują wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości i zwracają je Komisji, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez dane państwo członkowskie, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

4. Ponosząc odpowiedzialność za wykonanie ogólnego budżetu Unii, Komisja podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania, czy finansowane działania przeprowadzane są zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami; Obowiązkiem państwa członkowskiego składającego wniosek jest posiadanie sprawnie funkcjonujących systemów zarządzania i kontroli; Komisja upewnia się, że takie systemy funkcjonują.

W tym celu, bez uszczerbku dla uprawnień Trybunału Obrachunkowego lub kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy lub inni pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe działań finansowanych przez ~~EFG~~ **EFT**, po uprzednim powiadomieniu z wyprzedzeniem minimum jednego dnia roboczego. W celu otrzymania wszelkiej niezbędnej pomocy Komisja powiadamia z wyprzedzeniem państwo członkowskie, które złożyło wniosek. W takich kontrolach mogą uczestniczyć urzędnicy lub inni pracownicy danego państwa członkowskiego.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu uzupełnienia ust. 1 lit. e) poprzez określenie kryteriów określania przypadków nieprawidłowości, które należy zgłaszać, oraz dostarczanych danych.

6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający format stosowany do zgłaszania nieprawidłowości zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.

7. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszystkie dokumenty pomocnicze dotyczące poniesionych wydatków były dostępne dla Komisji i Trybunału Obrachunkowego przez okres trzech lat po zamknięciu wkładów finansowych otrzymanych z ~~EFG~~ **EFT**.

Artykuł 24

Odzyskanie wkładu finansowego

1. W przypadkach gdy kwota rzeczywistych kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług jest niższa niż kwota wkładu finansowego zgodnie z art. 16, Komisja odzyskuje odpowiednią kwotę po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia swoich uwag.

2. Jeżeli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom określonym w decyzji w sprawie wkładu finansowego lub nie wypełnia obowiązków określonych w art. 23 ust. 1, daje temu państwu członkowskiemu możliwość przedstawienia swoich uwag. Jeżeli nie osiągnięto porozumienia Komisja przyjmuje decyzję w drodze aktu wykonawczego w celu dokonania niezbędnych korekt finansowych w drodze anulowania całości lub części wkładu z ~~EFG~~ **EFT** na przedmiotowy środek. Decyzję tę podejmuje się w ciągu 12 miesięcy po otrzymaniu uwag od państwa członkowskiego. Państwo członkowskie odzyskuje wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez państwo członkowskie składające wniosek, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Artykuł 25

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Przepisy przejściowe

Rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 stosuje się nadal do wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 2020 r. Jest ono stosowane do momentu zamknięcia poszczególnych przypadków.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków składanych od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK

Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dotyczące wniosków EFG

Wszystkie dane osobowe ⁽¹⁾ pogrupowane są według płci (kobieta, mężczyzna, osoba niebinarna).

1) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące beneficjentów

- bezrobotni*;
- nieaktywni zawodowo*;
- zatrudnieni*;
- osoby prowadzące działalność na własny rachunek*;
- osoby poniżej 30 lat*;
- osoby powyżej 54 lat*;
- osoby z wykształceniem średnim I stopnia lub niższym (ISCED 0-2)*;
- osoby z wykształceniem średnim II stopnia (ISCED 3) lub wykształceniem policealnym (ISCED 4)*;
- osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5-8)*;
- **osoby z doświadczeniem zawodowym krótszym niż 2 lata;**
- **osoby z doświadczeniem zawodowym o długości od 2 do 10 lat;**
- **osoby z doświadczeniem zawodowym dłuższym niż 10 lat. [Popr. 95]**

Łączną liczbę beneficjentów oblicza się automatycznie na podstawie wspólnych wskaźników produktu związanych ze statusem zatrudnienia ⁽²⁾.

Dane dotyczące beneficjentów uczestniczących w środkach współfinansowanych z EFG mają być przedstawione w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

2) Wspólne wskaźniki rezultatu dotyczące beneficjentów

- odsetek beneficjentów ~~EFG~~ **EFT**, którzy są zatrudnieni (w podziale na rodzaj umowy o pracę: zatrudnienie w pełnym/niepełnym wymiarze czasu pracy, na czas określony/na czas nieokreślony) lub prowadzą działalność na własny rachunek, 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania*;
- odsetek beneficjentów ~~EFG~~ **EFT**, którzy uzyskali kwalifikacje 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania*;
- odsetek beneficjentów ~~EFG~~ **EFT**, którzy korzystają z kształcenia lub szkolenia 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania*.

⁽¹⁾ Organy zarządzające ustanawiają system, który rejestruje i przechowuje dane indywidualnych uczestników w skomputeryzowanej formie. Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych obowiązujące w państwach członkowskich muszą być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1), w szczególności z jej art. 4, 6 i 9. Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką (*) są danymi osobowymi zgodnie z . 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ich przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych (art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679).

⁽²⁾ Bezrobotni, nieaktywni zawodowo, zatrudnieni, osoby prowadzące działalność na własny rachunek

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Dane te mają być przedstawione w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 20 ust. 1, i są gromadzone na podstawie danych dostarczanych przez właściwe organy państwa członkowskiego oraz badań beneficjentów (zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. d)). Dane te obejmują obliczoną całkowitą liczbę beneficjentów zgłoszoną w ramach wspólnych wskaźników produktu (1). Wartości procentowe muszą więc również odnosić się do tej obliczonej całkowitej liczby.

3) Wspólny długoterminowy wskaźnik rezultatu dotyczący uczestników

— odsetek beneficjentów ~~EFG~~ **EFT**, którzy są zatrudnieni, w tym prowadzą działalność na własny rachunek, 18 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania określonego w decyzji w sprawie finansowania*.

Dane te muszą zostać udostępnione do końca dziewiętnastego miesiąca po zakończeniu okresu wdrażania. Dane te powinny obejmować obliczoną całkowitą liczbę beneficjentów zgłoszoną w ramach wspólnych wskaźników produktu (1). Wartości procentowe muszą więc również odnosić się do tej obliczonej całkowitej liczby. W przypadkach dużych interwencji, obejmujących ponad 1 000 beneficjentów, dane można alternatywnie gromadzić na podstawie reprezentatywnej próby całkowitej liczby beneficjentów zgłoszonej jako wskaźnik produktu (1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0020

Europejski Fundusz Społeczny Plus ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) (COM(2018)0382 – C8-0232/2018 – 2018/0206(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/41)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (-1) *Zgodnie z art. 3 TUE, ustanawiając rynek wewnętrzny, Unia działa na rzecz wysoko konkurencyjnej społecznej gospodarki rynkowej zmierzającej do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego, propagowania równości mężczyzn i kobiet, solidarności międzypokoleniowej i ochrony praw dziecka, a także zwalczania wykluczenia społecznego i dyskryminacji. Zgodnie z art. 9 TFUE przy określaniu i realizacji strategii i działań Unia ma brać pod uwagę wymogi związane m.in. ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także wysokim poziomem kształcenia, szkolenia i ochrony zdrowia ludzkiego.*

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0461/2018).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Dwadzieścia najważniejszych zasad filaru pogrupowano według trzech kategorii: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Te dwadzieścia zasad Europejskiego filaru praw socjalnych powinno przyświecać działaniom prowadzonym w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Aby przyczynić się do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, EFS+ powinien wspierać inwestycje w kapitał ludzki i systemy w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego, a tym samym wspierać spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną zgodnie z art. 174 TFUE.

Poprawka

- (1) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Dwadzieścia najważniejszych zasad filaru pogrupowano według trzech kategorii: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Te dwadzieścia zasad Europejskiego filaru praw socjalnych powinno przyświecać działaniom prowadzonym w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Aby przyczynić się do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, EFS+ powinien wspierać inwestycje w kapitał ludzki i systemy w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, **usług publicznych, zdrowia**, edukacji i włączenia społecznego, a tym samym wspierać spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną zgodnie z art. 174 i 175 TFUE. **Wszystkie działania w ramach EFS+ powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej (Kartą praw podstawowych), Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, której stronami są Unia Europejska i wszystkie jej państwa członkowskie.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Na poziomie Unii europejskiej semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne na rzecz tych priorytetów reform. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny też służyć wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego pochodzącego w szczególności z programów wspieranych przez Unię w stosownych przypadkach z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.

Poprawka

- (2) Na poziomie Unii europejskiej semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne na rzecz tych priorytetów reform. Strategie te powinny być **opracowywane we współpracy między organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, uwzględniać perspektywę płci oraz być** przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny też służyć wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego pochodzącego w szczególności z programów wspieranych przez Unię w stosownych przypadkach z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 4
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Rada Europejska z [...] przyjęła zmienione wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich, aby dostosować **ich treść** do zasad Europejskiego filaru praw socjalnych celem poprawy konkurencyjności Europy i uczynienia **jej** lepszym miejscem do inwestowania, **tworzenia miejsc pracy i wspierania spójności społecznej**. Aby zapewnić pełną zgodność EFS+ z celami **tych** wytycznych, **w szczególności jeżeli chodzi o zatrudnienie, edukację, szkolenia i walkę z wykluczeniem społecznym, ubóstwem i dyskryminacją**, EFS+ **powinien wspierać państwa członkowskie**, biorąc pod uwagę **właściwe zintegrowane wytyczne i zalecenia** dla poszczególnych krajów przyjęte zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE i art. 148 ust. 4 TFUE, a **także, w stosownych przypadkach**, na poziomie krajowym – **krajowe programy reform poparte** krajowymi strategiami. EFS+ powinien także przyczynić się do odpowiednich aspektów realizacji najważniejszych inicjatyw i działań Unii, w szczególności europejskiego programu na rzecz umiejętności oraz europejskiego obszaru edukacji, właściwych zaleceń Rady i innych inicjatyw, takich jak **gwarancja dla młodzieży**, ścieżki poprawy umiejętności **oraz** integracja osób długotrwale bezrobotnych.

Poprawka

- (3) **Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich przyjęte przez Radę zgodnie z art. 148 ust. 2 TFUE, a mianowicie: zwiększanie popytu na pracę; zwiększanie podaży pracy; dostęp do zatrudnienia, umiejętności i kompetencji; poprawa funkcjonowania rynków pracy oraz skuteczności dialogu społecznego i promowanie równości szans dla wszystkich, wspieranie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa, w tym lepsze usługi publiczne w służbie zdrowia i innych sektorach, wraz z szerokimi wytycznymi gospodarczymi przyjętymi zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE, tworzą część zintegrowanych wytycznych wspierających strategię „Europa 2020”.** Rada Europejska z [...] przyjęła zmienione wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich, aby dostosować **je** do zasad Europejskiego filaru praw socjalnych celem **pobudzenia tworzenia miejsc pracy i wspierania spójności społecznej, a co za tym idzie** poprawy konkurencyjności Europy i uczynienia **Unii** lepszym miejscem do inwestowania. Aby zapewnić pełną zgodność EFS+ z celami wytycznych **dotyczących polityki zatrudnienia, państwa członkowskie powinny planować wsparcie z EFS+, które jest im potrzebne**, biorąc pod uwagę **te wytyczne, a także właściwe zalecenia** dla poszczególnych krajów przyjęte zgodnie z art. 148 ust. 4 i art. 121 ust. 2 TFUE, a **także** na poziomie krajowym – **aspekty zatrudnienia i aspekty społeczne krajowych programów reform popartych** krajowymi strategiami. EFS+ powinien także przyczynić się do odpowiednich aspektów realizacji najważniejszych inicjatyw i działań Unii, w szczególności europejskiego programu na rzecz umiejętności oraz europejskiego obszaru edukacji, **gwarancji dla młodzieży, innych** właściwych zaleceń Rady i innych inicjatyw, takich jak **„Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”**, ścieżki poprawy umiejętności, integracja osób długotrwale bezrobotnych, **ramy jakości staży i przygotowania zawodowego oraz Plan działania na rzecz integracji obywateli państw trzecich.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada przyjęła dokument dotyczący zrównoważonej przyszłości Europy, stanowiący odpowiedź Unii na „Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”. Rada podkreśliła znaczenie dążenia do zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach (gospodarczym, społecznym i środowiskowym) w wyważony i zintegrowany sposób. Konieczne jest uwzględnianie zrównoważonego rozwoju we wszystkich obszarach polityki wewnętrznej i zewnętrznej Unii oraz prowadzenie ambitnej polityki dotyczącej globalnych wyzwań. Rada pozytywnie przyjęła komunikat Komisji pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z dnia 22 listopada 2016 r. jako pierwszy krok w procesie włączania celów zrównoważonego rozwoju do wszystkich obszarów unijnej polityki i traktowania zrównoważonego rozwoju jako naczelnej zasady kierującej polityką Unii we wszystkich obszarach, w tym za pomocą instrumentów finansowych.

Poprawka

- (4) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada przyjęła dokument dotyczący zrównoważonej przyszłości Europy, stanowiący odpowiedź Unii na „Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”. Rada podkreśliła znaczenie dążenia do zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach (gospodarczym, społecznym i środowiskowym) w wyważony i zintegrowany sposób. Konieczne jest uwzględnianie zrównoważonego rozwoju we wszystkich obszarach polityki wewnętrznej i zewnętrznej Unii oraz prowadzenie ambitnej polityki dotyczącej globalnych wyzwań. Rada pozytywnie przyjęła komunikat Komisji pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z dnia 22 listopada 2016 r. jako pierwszy krok w procesie włączania celów zrównoważonego rozwoju do wszystkich obszarów unijnej polityki i traktowania zrównoważonego rozwoju jako naczelnej zasady kierującej polityką Unii we wszystkich obszarach, w tym za pomocą instrumentów finansowych. **EFS+ powinien przybliżyć osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju dzięki m.in. zlikwidowaniu skrajnych form ubóstwa (cel 1); promowaniu dobrej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu (cel 4); promowaniu równouprawnienia płci (cel 5); promowaniu stabilnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich (cel 8) oraz zmniejszeniu nierówności (cel 10).**

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4a) **Unia i jej państwa członkowskie, mając na uwadze Europejską kartę społeczną podpisaną w Turynie 18 października 1961 r., powinny uwzględniać w swoich celach promowanie zatrudnienia, poprawę warunków życia i pracy, z myślą o podnoszeniu i utrzymaniu poziomu zatrudnienia i przeciwdziałaniu wykluczeniu, zgodnie z art. 151 TFUE.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4b) *Spółeczeństwo europejskie nadal boryka się z wieloma wyzwaniami społecznymi. Ponad 100 milionów obywateli jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, poziom bezrobocia wśród młodzieży jest wciąż ponad dwukrotnie wyższy od ogólnej stopy bezrobocia i niezbędna jest lepsza integracja obywateli państw trzecich. Wyzwania te nie tylko zagrażają bezpośrednio dobrobytowi obywateli, lecz także wywierają presję ekonomiczną i społeczną na całe europejskie społeczeństwo.*

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5) Unia stoi przed wyzwaniami strukturalnymi wynikającymi z globalizacji gospodarki, przepływów migracyjnych i **rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa**, procesu przechodzenia na czystą energię, przemian technologicznych, coraz **starszej** siły roboczej oraz rosnących niedoborów umiejętności i siły roboczej w niektórych sektorach i regionach, odczuwanych zwłaszcza przez MŚP. Uwzględniając zmieniające się realia świata pracy, Unia powinna być przygotowana na bieżące i przyszłe wyzwania i inwestować w odpowiednie umiejętności, zapewniać, by wzrost gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu, **oraz** usprawniać politykę zatrudnienia i politykę społeczną, w tym z uwagi na mobilność pracowników.
- (5) Unia stoi przed wyzwaniami strukturalnymi wynikającymi z globalizacji gospodarki, **nierówności społecznych**, przepływów migracyjnych i **powiązanych problemów z integracją, sprawiedliwego** procesu przechodzenia na czystą energię, przemian technologicznych, **niżu demograficznego, bezrobocia ogółem i bezrobocia młodzieży, starzenia się społeczeństwa i** siły roboczej oraz rosnących niedoborów umiejętności i siły roboczej w niektórych sektorach i regionach, odczuwanych zwłaszcza przez MŚP. Uwzględniając zmieniające się realia świata pracy, Unia powinna być przygotowana na bieżące i przyszłe wyzwania i inwestować w odpowiednie umiejętności, **edukację, szkolenia i uczenie się przez całe życie**, zapewniać, by wzrost gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu, **podnosić kompetencje i pogłębiać wiedzę**, usprawniać politykę zatrudnienia i politykę społeczną, w tym z uwagi na mobilność pracowników **w Unii, a także rozwiązać problem pogłębiających się nierówności w zakresie zdrowia między państwami członkowskimi i w państwach członkowskich.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Rozporządzenie (UE) nr [...] ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), Funduszu Azylu i Migracji (FAM), Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBU) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i określa, w szczególności, cele polityki i przepisy dotyczące programowania, monitorowania i oceny, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy Unii wdrażanych według metody zarządzania dzielonego. Konieczne jest zatem określenie ogólnych celów EFS+ oraz przepisów szczegółowych dotyczących rodzaju działań, które mogą być finansowane przez EFS+.

Poprawka

- (6) Rozporządzenie (UE) nr [...] ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), Funduszu Azylu i Migracji (FAM), Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBU) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i określa, w szczególności, cele polityki i przepisy dotyczące programowania, monitorowania i oceny, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy Unii wdrażanych według metody zarządzania dzielonego. Konieczne jest zatem określenie ogólnych celów EFS+ **i skoordynowanie go z innymi funduszami** oraz **określenie** przepisów szczegółowych dotyczących rodzaju działań, które mogą być finansowane przez EFS+.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Rozporządzenie (UE, Euratom) **No** [nowe FR] („rozporządzenie finansowe”) określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień publicznych, wykonania pośredniego, pomocy finansowej i gwarancji budżetowych. Aby zapewnić spójność we wdrażaniu unijnych programów finansowania, rozporządzenie finansowe ma mieć zastosowanie do działań realizowanych według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego w ramach EFS+.

Poprawka

- (7) Rozporządzenie (UE, Euratom) **nr** [nowe FR] („rozporządzenie finansowe”) określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień publicznych, wykonania pośredniego, pomocy finansowej i gwarancji budżetowych **oraz synergii między instrumentami finansowymi**. Aby zapewnić spójność we wdrażaniu unijnych programów finansowania, rozporządzenie finansowe ma mieć zastosowanie do działań realizowanych według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego w ramach EFS+. **Rozporządzenie powinno określać cele operacyjne i ustanawiać przepisy szczegółowe dotyczące działań kwalifikowalnych, które mogą być finansowane z EFS+ według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. W przypadku dotacji pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, przewidzianego w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Do celów wdrażania środków związanych z **integracją społeczno-ekonomiczną** obywateli państw trzecich oraz zgodnie z art. 88 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów Komisja może zwracać państwom członkowskim poniesione koszty przy użyciu uproszczonych form kosztów, w tym kwot ryczałtowych.

Poprawka

- (8) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. W przypadku dotacji pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, przewidzianego w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Do celów wdrażania środków związanych z **włączeniem społeczno-ekonomicznym** obywateli państw trzecich oraz zgodnie z art. 88 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów Komisja może zwracać państwom członkowskim poniesione koszty przy użyciu uproszczonych form kosztów, w tym kwot ryczałtowych.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Aby usprawnić i uprościć finansowanie oraz stworzyć dodatkowe możliwości synergii przez zastosowanie podejść zintegrowanego finansowania, należy włączyć do jednego EFS+ działania, które były wspierane z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD), programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) oraz Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia. EFS+ powinien zatem objąć trzy komponenty: komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym, komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz komponent „Zdrowie”. Powinno się to przyczynić do ograniczenia obciążenia administracyjnego związanego z zarządzaniem różnymi funduszami, zwłaszcza w państwach członkowskich, a jednocześnie umożliwić zachowanie prostszych przepisów w odniesieniu do prostszych operacji, takich jak dystrybucja żywności lub podstawowej pomocy materialnej.

Poprawka

- (9) Aby usprawnić i uprościć finansowanie oraz stworzyć dodatkowe możliwości synergii przez zastosowanie podejść zintegrowanego finansowania, należy włączyć do jednego EFS+ działania, które były wspierane z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD), programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) oraz Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia. EFS+ powinien zatem objąć trzy komponenty: komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym, komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz komponent „Zdrowie” **objęty zarządzaniem bezpośrednim i pośrednim**. Powinno się to przyczynić do ograniczenia obciążenia administracyjnego związanego z zarządzaniem różnymi funduszami, zwłaszcza w państwach członkowskich **oraz w odniesieniu do beneficjentów**, a jednocześnie umożliwić zachowanie prostszych przepisów w odniesieniu do prostszych operacji, takich jak dystrybucja żywności lub podstawowej pomocy materialnej.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) W świetle tego szerszego zakresu EFS+ należy przewidzieć przepisy umożliwiające realizację celów zwiększenia efektywności rynków pracy, wspierania dostępu do dobrej jakości **zatrudnienia, kształcenia i szkolenia**, promowania włączenia społecznego i zdrowia oraz **ograniczania** ubóstwa **nie tylko** według metody zarządzania dzielonego, **ale także** według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego w ramach komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” w przypadku działań wymaganych na poziomie Unii.

Poprawka

- (10) **Unia powinna wносить wkład w politykę zatrudnienia państw członkowskich, zachęcając do współpracy i uzupełniając ich działania.** W świetle tego szerszego zakresu EFS+ należy przewidzieć przepisy umożliwiające **dalszą realizację celów zwiększenia efektywności sprawiedliwych i otwartych dla wszystkich płci rynków pracy, które sprzyjają włączeniu społecznemu**, wspierania dostępu do dobrej jakości **kształcenia i szkolenia, wspierania powrotu do systemu edukacji i uczenia się przez całe życie**, promowania włączenia społecznego i zdrowia oraz **eliminacji** ubóstwa **nadal głównie** według metody zarządzania dzielonego, **a w stosownych przypadkach jako uzupełnienie** – według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego w ramach komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” w przypadku działań wymaganych na poziomie Unii.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Włączenie Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia do EFS+ stworzy też efekt synergii między rozwijaniem i testowaniem inicjatyw i strategii mających na celu poprawę efektywności, odporności i zrównoważonego charakteru systemów ochrony zdrowia, opracowywanych w ramach komponentu „Zdrowie” programu EFS+, a ich wdrażaniem w państwach członkowskich przy użyciu narzędzi zapewnianych przez pozostałe komponenty przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFS+.

Poprawka

- (11) Włączenie Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia do EFS+ stworzy też efekt synergii między rozwijaniem i testowaniem inicjatyw i strategii mających na celu poprawę efektywności, **dostępności**, odporności i zrównoważonego charakteru systemów ochrony zdrowia, opracowywanych w ramach komponentu „Zdrowie” programu EFS+, a ich wdrażaniem w państwach członkowskich **na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym**, przy użyciu narzędzi zapewnianych przez pozostałe komponenty przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFS+.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na EFS+. **Część tej puli środków finansowych powinna być wykorzystana** na działania realizowane według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego **w ramach komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz „Zdrowie”**.

Poprawka

- (12) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na EFS+. **Powinno ono precyzować przydział środków na działania realizowane według metody zarządzania dzielonego oraz przydział środków** na działania realizowane według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) EFS+ powinien mieć na celu wspieranie zatrudnienia za pomocą aktywnych interwencji umożliwiających **(re) integrację** na rynku pracy, w szczególności osób młodych, długotrwale bezrobotnych **i** biernych **zawodowo**, a także przez promowanie samozatrudnienia i gospodarki społecznej. Celem EFS+ powinno być usprawnienie funkcjonowania rynków pracy **przez wspieranie** modernizacji instytucji rynku pracy, takich jak publiczne służby zatrudnienia, aby poprawić ich zdolność do zapewniania intensywnych, odpowiednio ukierunkowanych usług poradnictwa pedagogiczno-psychologicznego i zawodowego w okresie szukania pracy i przechodzenia do etapu zatrudnienia, **a także ich zdolność do stymulowania mobilności** pracowników. EFS+ powinien promować uczestnictwo kobiet w rynku pracy za pomocą środków mających na celu zapewnienie, między innymi, lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym **i lepszego** dostępu do opieki nad dziećmi. EFS+ powinien też dążyć do zapewnienia zdrowego i dobrze dostosowanego środowiska pracy, aby skuteczniej reagować na zagrożenia zdrowia związane ze zmieniającymi się formami pracy i na potrzeby starzejącej się siły roboczej.

Poprawka

- (13) EFS+ powinien, **w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi**, mieć na celu wspieranie zatrudnienia za pomocą aktywnych interwencji umożliwiających integrację **i reintegrację** na rynku pracy, w szczególności osób młodych, długotrwale bezrobotnych, **opiekunów, ekonomicznie** biernych **i defaworyzowanych grup**, a także przez promowanie samozatrudnienia, **przedsiębiorczości** i gospodarki społecznej. Celem EFS+ powinno być **ulepszenie polityki zatrudnienia i** usprawnienie funkcjonowania rynków pracy **dzięki** modernizacji instytucji rynku pracy, takich jak publiczne służby zatrudnienia, aby poprawić ich zdolność do zapewniania intensywnych, odpowiednio ukierunkowanych **i w stosownych przypadkach zindywidualizowanych** usług poradnictwa pedagogiczno-psychologicznego i zawodowego w okresie szukania pracy i przechodzenia do etapu zatrudnienia, **ze szczególnym uwzględnieniem grup defaworyzowanych, i aby ułatwić mobilność** pracowników **oraz świadczyć usługi w niedyskryminujący sposób**. EFS+ powinien promować uczestnictwo kobiet w rynku pracy za pomocą środków mających na celu zapewnienie, między innymi, lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym **i łatwego** dostępu do **przystępnej cenowo lub bezpłatnej, wysokiej jakości** opieki nad dziećmi, **osobami starszymi oraz innych wysokiej jakości usług opieki lub wsparcia**. EFS+ powinien też dążyć do zapewnienia **bezpiecznego**, zdrowego i dobrze dostosowanego środowiska pracy, aby skuteczniej reagować na zagrożenia zdrowia związane z **pracą, a także** ze zmieniającymi się formami pracy i na potrzeby starzejącej się siły roboczej. **EFS+ powinien również wspierać środki ułatwiające młodym osobom przechodzenie z etapu edukacji do zatrudnienia**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *Mając na celu wsparcie i uwolnienie potencjału w zakresie tworzenia miejsc pracy, jaki występuje w gospodarce społecznej, EFS+ powinien dążyć do zwiększenia obecności przedsiębiorstw gospodarki społecznej w krajowych planach na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych, jak również w krajowych programach reform. Definicja przedsiębiorstwa gospodarki społecznej powinna być dostosowana do definicji ustalonych w przepisach dotyczących gospodarki społecznej obowiązujących w państwach członkowskich oraz zawartych w konkluzjach Rady z 7 grudnia 2015 r. w sprawie propagowania gospodarki społecznej jako głównej siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) **EFS+** powinien zapewniać wsparcie na poprawę jakości i efektywności systemów kształcenia i szkolenia oraz ich przydatności na rynku pracy, aby sprzyjać nabywaniu kompetencji kluczowych, zwłaszcza umiejętności cyfrowych, których każda osoba potrzebuje do osobistego rozwoju i spełnienia, a także zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. **EFS+** powinien wspomagać systemy kształcenia i szkolenia oraz proces przechodzenia do zatrudnienia, wspierać uczenie się przez całe życie i **możliwości zatrudnienia** oraz przyczyniać się do **konkurencyjności** i innowacji społecznych i gospodarczych, udzielając wsparcia skalowalnym i trwałym inicjatywom w tych obszarach. Można to osiągnąć na przykład za pomocą uczenia się w miejscu pracy i przyuczania do zawodu, poradnictwa przez całe życie, przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności we współpracy z **przedsiębiorstwami**, aktualnych materiałów szkoleniowych, prognozowania i monitorowania losów absolwentów, szkolenia edukatorów, walidacji efektów uczenia się oraz uznawania kwalifikacji.

Poprawka

- (14) **Główny instrument unijny skupiający się na zatrudnieniu, kompetencjach i włączeniu społecznym jakim jest EFS+ powinien móc wspomagać pogłębianie spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej w całej Unii. Z myślą o tym celu powinien zapewniać wsparcie na poprawę jakości, niedyskryminującego i sprzyjającego włączeniu społecznemu charakteru, dostępności i efektywności systemów kształcenia i szkolenia oraz ich przydatności na rynku pracy, aby sprzyjać nabywaniu kompetencji kluczowych, zwłaszcza umiejętności językowych i cyfrowych oraz w zakresie przedsiębiorczości, z uwzględnieniem ochrony danych i zarządzania informacjami**, których każda osoba potrzebuje do osobistego rozwoju i spełnienia, a także zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. **W przypadku długotrwale bezrobotnych i osób wywodzących się z defaworyzowanych środowisk społecznych należy zwrócić szczególną uwagę na ich upodmiotowienie.** **EFS+** powinien wspomagać systemy kształcenia i szkolenia oraz proces przechodzenia do zatrudnienia **oraz powrotu do zatrudnienia**, wspierać uczenie się przez całe życie i **zwiększanie szans na rynku pracy dla wszystkich** oraz przyczyniać się do **spójności społecznej**, konkurencyjności, **ograniczania segregacji poziomej oraz pionowej**, i **przyczyniać się do** innowacji społecznych i gospodarczych, udzielając wsparcia skalowalnym i trwałym inicjatywom w tych obszarach. Można to osiągnąć na przykład za pomocą **inwestycji w szkolenia zawodowe**, uczenia się w miejscu pracy i przyuczania do zawodu, **ze szczególnym naciskiem na sprawdzoną koncepcję kształcenia dualnego łączącego naukę z praktyką zawodową**, poradnictwa przez całe życie, przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności we współpracy z **partnerami społecznymi**, aktualnych materiałów szkoleniowych, prognozowania i monitorowania losów absolwentów, szkolenia edukatorów, **wspierania uczenia się pozaformalnego i nieformalnego**, walidacji efektów uczenia się oraz uznawania kwalifikacji. **ESF+ powinien wspierać otwieranie mniejszościom dostępu do zawodu nauczyciela, dążąc do lepszej integracji społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie, mniejszości i migranci.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) EFS+ powinien wspierać środki zawarte w planach krajowych państw członkowskich mające na celu likwidację ubóstwa energetycznego oraz promowanie efektywności energetycznej budynków zajmowanych przez gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, w tym gospodarstwa domowe dotknięte ubóstwem energetycznym, a także, w stosownych przypadkach, mieszkań socjalnych, zgodnie z komunikatem Komisji zatytułowanym „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (XX/XX) w sprawie zarządzania unią energetyczną i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (XX/XX) zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14b) Środki z EFS+ dla państw członkowskich powinny zostać powiązane w przyszłości z jednoczesnym okazaniem wyników prac nad projektami dotyczącymi wprowadzenia bądź wzmocnienia w ramach gwarancji zatrudnienia młodzieży kształcenia dualnego łączącego naukę z praktyką zawodową.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Wsparcie za pośrednictwem EFS+ powinno być wykorzystywane do promowania równego dostępu dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, do sprzyjającego włączeniu społecznemu systemu kształcenia i szkolenia, w którym nie ma segregacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem poprzez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po wykształcenie wyższe, a także do edukacji i uczenia się dorosłych, **sprzyjając** tym samym przenikaniu się sektorów edukacji i szkolenia, zapobiegając wczesnemu kończeniu nauki, podnosząc poziom kompetencji zdrowotnych, wzmacniając powiązania z kształceniem pozaformalnym i nieformalnym oraz ułatwiając mobilność edukacyjną dla wszystkich. W tym kontekście **wspierać** należy efekt synergii z programem Erasmus, w **szczególności w celu ułatwienia uczestnictwa** osób z grup defaworyzowanych w mobilności edukacyjnej.

Poprawka

- (15) Wsparcie za pośrednictwem EFS+ powinno być wykorzystywane do promowania równego dostępu dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, do sprzyjającego włączeniu społecznemu systemowi kształcenia i szkolenia, w którym nie ma segregacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, **ze zwróceniem szczególnej uwagi na dzieci wywodzące się z defaworyzowanych środowisk społecznych, takie jak dzieci umieszczone w placówce i dzieci doświadczające bezdomności**, poprzez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po wykształcenie wyższe **i reintegrację edukacyjną**, a także do edukacji i uczenia się dorosłych, tym samym **zapobiegając międzypokoleniowemu dziedziczeniu ubóstwa, sprzyjając** przenikaniu się sektorów edukacji i szkolenia, zapobiegając wczesnemu kończeniu nauki **i wykluczeniu społecznemu oraz ograniczając je**, podnosząc poziom kompetencji zdrowotnych, wzmacniając powiązania z kształceniem pozaformalnym i nieformalnym oraz ułatwiając mobilność edukacyjną dla wszystkich. **Te formy uczenia się nieformalnego nie powinny zastępować dostępu do systematycznej edukacji, w szczególności przedszkolnej i podstawowej.** W tym kontekście **uzyskać** należy efekt synergii, **komplementarności i spójności politycznej** z programem Erasmus w celu **odpowiedniego i aktywnego dotarcia do** osób z grup defaworyzowanych **i przygotowania ich na doświadczenie mobilności za granicą oraz zwiększenia ich uczestnictwa w transgranicznej mobilności edukacyjnej.**

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) **Wsparcie w ramach priorytetu inwestycyjnego „Rozwój lokalny kierowany przez społeczność” przyspiesza osiągnięcie celów określonych w rozporządzeniu. Strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność wspierane przez EFS+ powinny sprzyjać włączeniu osób niekorzystnej sytuacji przebywających na danym obszarze, i to zarówno pod względem zarządzania lokalnymi grupami działania, jak i pod względem treści strategii. EFS powinien być w stanie wspierać strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na obszarach miejskich i wiejskich, a także zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT).**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15b) *Wartość dodana polityki spójności UE polega przede wszystkim na ukierunkowanym na konkretne obszary podejściu do wymiaru terytorialnego, wielopoziomym systemie zarządzania, wieloletnim planowaniu oraz wspólnych i mierzalnych celach, zintegrowanym podejściu do rozwoju, a także konwergencji z normami europejskimi w zakresie zdolności administracyjnych.*

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15c) *Komisja i państwa członkowskie powinny zagwarantować, by równouprawnienie płci i uwzględnianie perspektywy płci było wiążącą zasadą we wszystkich fazach programowania, od kształtowania priorytetów programów operacyjnych po wdrażanie, monitorowanie i ocenę, oraz by wspierane były kluczowe działania na rzecz uwzględniania aspektu płci.*

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15d) *EFS+ powinien wspierać systemy edukacyjne, które oferują dorosłym o niskim poziomie umiejętności możliwość zdobycia minimalnego poziomu umiejętności czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego i kompetencji cyfrowych, zgodnie z zaleceniem Rady z 19 grudnia 2016 r. w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych ^(1a).*

^(1a) Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) EFS+ powinien promować elastyczne możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji dla wszystkich, zwłaszcza jeżeli chodzi o umiejętności cyfrowe i kluczowe technologie prorozwojowe, w celu wyposażenia **ludzi** w umiejętności dostosowane do cyfryzacji, transformacji technologicznej, innowacji i przemian społecznych i gospodarczych, ułatwienia im **zmiany kariery i mobilności** oraz wspierania w szczególności osób **dorosłych o niskich kwalifikacjach** lub słabo wykształconych, zgodnie z europejskim programem na rzecz umiejętności.

Poprawka

- (16) EFS+ powinien promować elastyczne możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji dla wszystkich, **biorąc pod uwagę wyzwania stojące przed różnymi defaworyzowanymi grupami**, zwłaszcza jeżeli chodzi o **przedsiębiorczość i umiejętności cyfrowe oraz** kluczowe technologie prorozwojowe, w celu wyposażenia **obywateli i społeczności lokalnych** w umiejętności, **kompetencje i wiedzę** dostosowane do cyfryzacji, transformacji technologicznej, innowacji i przemian społecznych i gospodarczych, **jak te wynikające z przejścia na gospodarkę niskoemisyjną**, ułatwienia im **przechodzenia z etapu edukacji do zatrudnienia**, mobilności oraz wspierania w szczególności osób **o niskich kwalifikacjach, osób z niepełnosprawnościami** lub słabo wykształconych **osób dorosłych**, zgodnie z europejskim programem na rzecz umiejętności **oraz przy zapewnieniu koordynacji i komplementarności z programem „Cyfrowa Europa”**.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Efekt synergii z programem „Horyzont Europa” powinien umożliwić EFS+ upowszechnianie i rozwijanie innowacyjnych programów nauczania opracowanych przy wsparciu programu „Horyzont Europa”, aby wyposażać osoby uczące się w umiejętności i kompetencje potrzebne na stanowiskach pracy w przyszłości.

Poprawka

- (17) Efekt synergii z programem „Horyzont Europa” powinien umożliwić EFS+ upowszechnianie i rozwijanie innowacyjnych programów nauczania opracowanych przy wsparciu programu „Horyzont Europa”, aby wyposażać osoby uczące się w umiejętności i kompetencje potrzebne **do rozwoju osobistego i zawodowego oraz** na stanowiskach pracy w przyszłości, **a także aby sprostać bieżącym i przyszłym wyzwaniom społecznym. Komisja powinna zapewnić synergię między komponentem „Zdrowie” a programem „Horyzont Europa”, aby poprawić wyniki osiągnięte w dziedzinie ochrony zdrowia i profilaktyki zdrowotnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) Synergie z programem „Prawa i Wartości” powinny zapewniać, by EFS+ mógł upowszechniać i rozwijać działania mające na celu zapobieganie dyskryminacji, rasizmowi, ksenofobii, antysemityzmowi, islamofobii i innym formom nietolerancji oraz ich zwalczanie, a także szczególne działania mające na celu zapobieganie nienawiści, segregacji i stygmatyzacji, w tym nękanii, molestowaniu i nietolerancyjnemu traktowaniu.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17b) Synergie powstałe dzięki współpracy terytorialnej w Europie, także na szczeblu regionalnym i transgranicznym, umożliwiły realizację projektów współpracy w dziedzinie zatrudnienia, włączenia najslabszych grup ludności, wyzwań demograficznych, ochrony zdrowia i edukacji, nie tylko w Unii, ale również z udziałem państw będących w okresie przedakcesyjnym i państw sąsiadujących, w których współpraca z Unią wnosi wartość dodaną. W EFS+ należy zwiększyć finansowanie tego typu projektów oraz zapewnić przekazywanie wiedzy między ich uczestnikami a podmiotami procesu legislacyjnego, by ulepszać przepisy europejskie i wymianę dobrych praktyk między różnymi obszarami Unii.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) EFS+ powinien wspierać wysiłki państw członkowskich w **walce z ubóstwem**, aby przerwać cykl marginalizacji przekazywany z pokolenia na pokolenie oraz promować włączenie społeczne przez zapewnienie wszystkim równych szans, zwalczanie dyskryminacji i przeciwdziałanie nierównościami pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej. Oznacza to zmobilizowanie szeregu strategii skierowanych do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, bez względu na wiek, w tym do dzieci, zmarginalizowanych społeczności, takich jak Romowie, oraz **ubogich pracujących**. EFS+ powinien promować aktywne włączenie osób pozostających daleko poza rynkiem pracy, aby zapewnić ich integrację społeczno-ekonomiczną. Należy również wykorzystać EFS+ do zwiększenia szybkiego i równego dostępu do przystępnych cenowo, trwałych i wysokiej jakości usług, takich jak opieka zdrowotna i opieka długoterminowa, zwłaszcza usług opieki rodzinnej i środowiskowej. EFS+ powinien się przyczynić do modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego, w szczególności celem zwiększenia ich dostępności.

Poprawka

- (18) EFS+ powinien wspierać wysiłki państw członkowskich **na wszystkich szczeblach władzy, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, w celu wyeliminowania ubóstwa, w tym ubóstwa energetycznego, jak przewidziano w niedawno przyjętych zasadach dotyczących zarządzania unią energetyczną [wpisać numer rozporządzenia po jego opublikowaniu]**, aby przerwać cykl marginalizacji przekazywany z pokolenia na pokolenie oraz promować włączenie społeczne przez zapewnienie wszystkim równych szans, **likwidowanie barier**, zwalczanie dyskryminacji i przeciwdziałanie nierównościami **społecznym i nierównościami** pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej. Oznacza to **także, lecz nie tylko**, zmobilizowanie szeregu **proaktywnych i reaktywnych** strategii i **polityk** skierowanych do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, bez względu na wiek, w tym do dzieci, zmarginalizowanych społeczności, takich jak Romowie, **osoby z niepełnosprawnością, osoby doświadczające bezdomności i obywatele państw trzecich, w tym migranci oraz ubodzy pracujący**. EFS+ powinien promować aktywne włączenie osób pozostających daleko poza rynkiem pracy, aby zapewnić ich integrację społeczno-ekonomiczną, **w tym przez ukierunkowane wspieranie gospodarki społecznej. Państwa członkowskie powinny wspierać działania EFS+, które uzupełniają działania krajowe zgodnie z zaleceniem Komisji z 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy^(1a), w tym działania na rzecz odpowiedniego wsparcia dochodu**. Należy również wykorzystać EFS+ do zwiększenia szybkiego i równego dostępu do przystępnych cenowo, trwałych i wysokiej jakości usług, takich jak **spersonalizowana** opieka zdrowotna, opieka **powiązana** i długoterminowa, zwłaszcza usług opieki rodzinnej i środowiskowej i **usług ukierunkowanych na zapewnienie dostępu do odpowiedniego socjalnego lub przystępnego cenowo mieszkalnictwa. Obejmuje to promocję zdrowia i usługi w zakresie profilaktyki zdrowotnej w ramach podstawowej opieki zdrowotnej**. EFS+ powinien się przyczynić do modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego, w szczególności celem zwiększenia ich dostępności, **inkluzywności i skuteczności w reagowaniu na zmieniające się realia świata pracy. EFS+ powinien uwzględnić także ubóstwo na obszarach wiejskich wynikające ze szczególnie niekorzystnej sytuacji obszarów wiejskich, jak na przykład niekorzystnej sytuacji demograficznej, słabo rozwiniętego rynku pracy, ograniczonego dostępu do edukacji i szkoleń lub usług opieki zdrowotnej i usług społecznych**.

^(1a) Zalecenie Komisji z 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) EFS+ powinien się przyczyniać do **ograniczenia** ubóstwa przez wspieranie krajowych systemów mających na celu łagodzenie niedoboru żywności i deprivacji materialnej, a także promować integrację społeczną osób **zagrożonych ryzykiem** ubóstwa lub **wykluczenia społecznego oraz osób najbardziej potrzebujących**. **Mając na uwadze cel, aby na poziomie Unii co najmniej 4 % środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym przeznaczano na wsparcie** osób najbardziej potrzebujących, państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej 2 % swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na zwalczanie form skrajnego ubóstwa, które mają największy wpływ na wykluczenie społeczne, takich jak bezdomność, ubóstwo dzieci i niedobór żywności. Z uwagi na charakter tych operacji i odbiorców końcowych konieczne jest zastosowanie **prostszych** przepisów do tego rodzaju wsparcia, które przeznaczają się na zwalczanie deprivacji materialnej osób najbardziej potrzebujących.

Poprawka

- (19) EFS+ powinien się przyczyniać do **eliminacji** ubóstwa przez wspieranie krajowych systemów mających na celu łagodzenie niedoboru żywności i deprivacji materialnej, a także promować integrację społeczną osób **doświadczających** ubóstwa lub **zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym oraz** osób najbardziej potrzebujących. Państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej 3 % swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na zwalczanie form skrajnego ubóstwa, które mają największy wpływ na wykluczenie społeczne, takich jak bezdomność, ubóstwo dzieci i **osób starszych oraz** niedobór żywności. Z uwagi na charakter tych operacji i odbiorców końcowych konieczne jest zastosowanie **jak najprostszyc** przepisów do tego rodzaju wsparcia, które przeznaczają się na zwalczanie deprivacji materialnej osób najbardziej potrzebujących.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (19a) EFS+ powinien dążyć do wyeliminowania problemu ubóstwa wśród starszych kobiet w całej Unii – biorąc pod uwagę, że zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć, które wynosi 40 %, stwarza poważne ryzyko pogorszenia się poziomu ubóstwa wśród starszych kobiet, w szczególności kobiet żyjących bez partnera – i tym samym wypełnić zobowiązania podjęte w konkluzjach Rady z 2015 r. pt.: „Równość szans w wynagrodzeniu dla kobiet i mężczyzn: zlikwidowanie zróżnicowania emerytur ze względu na płeć”^(1a). Ubóstwo wśród starszych kobiet pogłębiają również rosnące koszty własnej opieki zdrowotnej i leków, które muszą ponosić starsi pacjenci, w szczególności kobiety, które częściej niż mężczyźni spędzają większą część życia w złym stanie zdrowia, głównie ze względu na dłuższą średnią długość życia.

Poprawka

(^{1a}) <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9302-2015-INIT/en/pdf>.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19b) *Aby walczyć z ubóstwem i zwiększyć włączenie społeczne, EFS+ powinien wspierać aktywne uczestnictwo wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych, a także organizacji zrzeszających osoby dotknięte ubóstwem, zarówno przy opracowywaniu, jak i realizacji konkretnych programów.*

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20) W świetle nieustającej potrzeby zwiększenia wysiłków na rzecz usprawnienia zarządzania przepływami migracyjnymi w całej Unii oraz aby zapewnić spójne, mocne i konsekwentne wsparcie działaniom na rzecz solidarności i podziału odpowiedzialności, EFS+ powinien zapewniać wsparcie na rzecz integracji społeczno-ekonomicznej obywateli państw trzecich w uzupełnieniu do działań Funduszu Azylu i Migracji.

- (20) W świetle nieustającej potrzeby zwiększenia wysiłków na rzecz usprawnienia zarządzania przepływami migracyjnymi w całej Unii oraz aby zapewnić spójne, mocne i konsekwentne wsparcie działaniom na rzecz solidarności i **sprawiedliwego** podziału odpowiedzialności, EFS+ powinien zapewniać wsparcie na rzecz integracji społeczno-ekonomicznej obywateli państw trzecich, w **tym migrantów, które może przybierać formę inicjatyw lokalnych**, w uzupełnieniu do działań Funduszu Azylu i Migracji, **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz funduszy, które mogą wywrzeć pozytywny wpływ na włączenie społeczne obywateli państw trzecich.**

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20a) *Organy państw członkowskich odpowiedzialne za planowanie i wdrażanie EFS+ powinny koordynować swoje działania z organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie do zarządzania interwencjami Funduszu Azylu i Migracji w celu jak najlepszego promowania integracji obywateli państw trzecich na wszystkich szczeblach poprzez strategie realizowane głównie przez władze lokalne i regionalne oraz organizacje pozarządowe, a także poprzez najodpowiedniejsze środki dostosowane do szczególnej sytuacji obywateli państw trzecich. Zakres środków integracyjnych powinien koncentrować się na obywatelach państw trzecich legalnie przebywających w państwie członkowskim lub, w stosownych przypadkach, będących w trakcie procesu uzyskiwania legalnego pobytu w państwie członkowskim, w tym na osobach objętych ochroną międzynarodową.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) EFS+ powinien wspierać reformy polityczne i systemowe w dziedzinie zatrudnienia, włączenia społecznego, ochrony zdrowia i opieki długoterminowej oraz kształcenia i szkolenia. Aby zwiększyć zgodność z europejskim semestrem, państwa członkowskie powinny przeznaczyć odpowiednią kwotę swoich środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wdrażanie właściwych zaleceń związanych z problemami strukturalnymi, które należy rozwiązywać za pomocą wieloletnich inwestycji wchodzących w zakres EFS+. Komisja i państwa członkowskie powinny **zapewniać spójność, koordynację i komplementarność** między komponentem objętym zarządzaniem dzielonym i komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, w tym Narzędziem Realizacji Reform i Instrumentem Wsparcia Technicznego. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania, w tym pomocy technicznej.

Poprawka

- (21) EFS+ powinien wspierać reformy polityczne i systemowe w dziedzinie zatrudnienia, włączenia społecznego, **eliminacji ubóstwa**, ochrony zdrowia i opieki długoterminowej oraz kształcenia i szkolenia. Aby zwiększyć zgodność z europejskim semestrem, państwa członkowskie powinny przeznaczyć odpowiednią kwotę swoich środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wdrażanie właściwych zaleceń związanych z problemami strukturalnymi, które należy rozwiązywać za pomocą wieloletnich inwestycji wchodzących w zakres EFS+. Komisja i państwa członkowskie powinny **angażować organy lokalne i regionalne w celu zapewnienia spójności, koordynacji i komplementarności** między komponentem objętym zarządzaniem dzielonym i komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, w tym Narzędziem Realizacji Reform i Instrumentem Wsparcia Technicznego. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania, w tym pomocy technicznej, z **uwzględnieniem zasad i praw określonych w Europejskim filarze praw socjalnych, tablicy wskaźników społecznych w ramach europejskiego semestru, programie godnej pracy MOP oraz specyfiki regionalnej, przyspieszając tym samym realizację celów Unii określonych w art. 174 TFUE w odniesieniu do wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.**

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 21 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (21a) **Biorąc pod uwagę różnorodny poziom rozwoju w regionach oraz różne realia społeczne w całej Unii, stopień elastyczności EFS+ powinien być wystarczający do uwzględnienia specyfiki regionalnej i terytorialnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 38**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 22***Tekst proponowany przez Komisję*

- (22) Aby zapewnić należytą realizację wymiaru socjalnego Europy zgodnie z zasadami zapisanymi w Europejskim filarze praw socjalnych oraz zagwarantować minimalną kwotę środków na pomoc osobom najbardziej potrzebującym, państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej **25 %** swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wspieranie włączenia społecznego.

Poprawka

- (22) Aby zapewnić należytą realizację wymiaru socjalnego Europy zgodnie z zasadami zapisanymi w Europejskim filarze praw socjalnych oraz zagwarantować minimalną kwotę środków na pomoc osobom najbardziej potrzebującym, państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej **27 %** swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wspieranie włączenia społecznego **i eliminację ubóstwa. Ta wartość procentowa powinna stanowić uzupełnienie krajowych środków na zwalczanie skrajnego ubóstwa.**

Poprawka 39**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 22 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

- (22a) **Wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały Konwencję o prawach dziecka, która stanowi standard w promowaniu i ochronie praw dziecka. Promowanie praw dziecka jest wyraźnym celem polityki Unii (art. 3 Traktatu z Lizbony), a Karta praw podstawowych wymaga, by we wszystkich działaniach unijnych uwzględniać przede wszystkim najlepszy interes dziecka. Unia i państwa członkowskie powinny odpowiednio wykorzystywać EFS+, aby przerwać cykl marginalizacji dzieci żyjących w ubóstwie i wykluczeniu społecznym, zgodnie z zaleceniem Komisji z 2013 r. pt. „Inwestowanie w dzieci”. EFS+ powinien wspierać działania promujące skuteczne interwencje, które przyczyniają się do poszanowania praw dziecka.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 40
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 22 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22b) W świetle utrzymującego się wysokiego poziomu ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci w Unii (26,4 % w 2017 r.) oraz w kontekście Europejskiego filaru praw socjalnych, w którym stwierdza się, że dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, a dzieci ze środowisk defaworyzowanych mają prawo do szczególnych środków służących zwiększeniu równości szans, państwa członkowskie powinny przeznaczyć co najmniej 5 % środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na europejski program gwarancji dla dzieci, aby zapewnić dzieciom równy dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego odżywiania oraz eliminować ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci. Inwestowanie w dzieci na wczesnym etapie przynosi znaczące zyski dzieciom i całemu społeczeństwu oraz jest kluczowe dla przerwania cyklu marginalizacji w pierwszych latach życia. Wspieranie dzieci w rozwijaniu umiejętności i zdolności pozwala im rozwinąć pełny potencjał, zapewnia najlepsze efekty edukacyjne i zdrowotne oraz pomaga im stać się aktywnymi członkami społeczeństwa oraz zwiększa ich szanse na rynku pracy w młodym wieku.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) Zważywszy na utrzymujące się wysokie poziomy bezrobocia i bierności zawodowej osób młodych w szeregu państw członkowskich i regionów, w szczególności wśród młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezscolającej się, konieczne jest, aby te państwa nadal inwestowały **wystarczające** zasoby z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym w działania promujące zatrudnienie osób młodych, w **tym** za pomocą gwarancji dla młodzieży. W oparciu o działania wspierane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie programowania 2014–2020, skierowane do indywidualnych osób, państwa członkowskie powinny dalej wspierać zatrudnienie, edukację, ścieżki reintegracji i działania środowiskowe dla młodych ludzi, w stosownych przypadkach priorytetowo traktując młode osoby długotrwale bezrobotne, bierne zawodowo i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, w tym za pomocą pracy z młodzieżą. Państwa członkowskie powinny też inwestować w środki mające na celu ułatwienie przejścia od etapu nauki szkolnej do etapu zatrudnienia, a także reformę i dostosowanie służb zatrudnienia, aby zapewniały młodym ludziom stosowną do potrzeb pomoc. Państwa **te** powinny **zatem przydzielić** co najmniej **10 % swoich krajowych zasobów** z komponentu EFS+ **objętego zarządzaniem dzielonym na wsparcie zdolności do zatrudnienia młodych ludzi**.

Poprawka

- (23) Zważywszy na utrzymujące się wysokie poziomy bezrobocia i bierności zawodowej osób młodych w szeregu państw członkowskich i regionów, w szczególności wśród młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezscolającej się (**młodzież NEET**), **które to poziomy są jeszcze wyższe w przypadku osób młodych wywodzących się z defaworyzowanych środowisk społecznych**, konieczne jest, aby te państwa nadal inwestowały **odpowiednie** zasoby z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym w działania promujące zatrudnienie osób młodych, w **szczególności** za pomocą gwarancji dla młodzieży. W oparciu o działania wspierane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie programowania 2014–2020, skierowane do indywidualnych osób, państwa członkowskie powinny dalej wspierać **wysokiej jakości** zatrudnienie, edukację, ścieżki reintegracji i **skuteczne** działania środowiskowe dla młodych ludzi, w stosownych przypadkach priorytetowo traktując młode osoby długotrwale bezrobotne, bierne zawodowo i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, **ludzi młodych, do których najtrudniej dotrzeć oraz którzy znajdują się w trudnym położeniu**, w tym za pomocą pracy z młodzieżą. Państwa członkowskie powinny też inwestować w środki mające na celu ułatwienie przejścia od etapu nauki szkolnej do etapu zatrudnienia, a także reformę i dostosowanie służb zatrudnienia, aby zapewniały młodym ludziom stosowną do potrzeb pomoc, **oraz świadczenie usług bez jakiegokolwiek dyskryminacji**. Państwa **członkowskie** powinny **przeznaczyć** co najmniej **3 % środków** krajowych z komponentu EFS+ **na wspieranie polityki w dziedzinie zatrudnienia młodzieży, kształcenia ustawicznego, wysokiej jakości zatrudnienia, praktyk i staży**. Państwa członkowskie, w których odsetek młodzieży NEET przekracza średnią unijną lub sytuuje się powyżej 15 %, powinny przeznaczyć co najmniej 15 % krajowych zasobów EFS+ na finansowanie polityki w tej dziedzinie na odpowiednim szczeblu terytorialnym.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23a) **Rosną dysproporcje na poziomie subregionalnym, w tym w zamożniejszych regionach, w których występują enklawy ubóstwa.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23b) *Biorąc pod uwagę rozszerzenie zakresu EFS+, aby cele programu zostały osiągnięte, dodatkowym zadaniom powinien towarzyszyć zwiększony budżet. Potrzebne są dodatkowe fundusze na walkę z bezrobociem, w szczególności bezrobociem młodzieży, z ubóstwem oraz na wspieranie rozwoju zawodowego i szkoleń, zwłaszcza w cyfrowym miejscu pracy, zgodnie z zasadami zapisanymi w Europejskim filarze praw socjalnych.*

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23c) *Należy trwale wzmocnić EURES, szczególnie przez kompleksową rozbudowę platformy internetowej i aktywne uczestnictwo państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny bardziej efektywnie korzystać z istniejącego modelu i wszystkie wolne miejsca pracy ogłaszać w systemie EURES.*

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (24) Państwa członkowskie powinny zapewnić koordynację i komplementarność działań wspieranych z **tych funduszy**.

- (24) Państwa członkowskie **i Komisja** powinny zapewnić koordynację i komplementarność działań wspieranych z EFS+ oraz innych unijnych programów i instrumentów, takich jak Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Morski i Rybacki, Erasmus, Fundusz Azyłu, Migracji i Integracji, program „Horyzont Europa”, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, program „Cyfrowa Europa”, InvestEU, program „Kreatywna Europa” lub Europejski Korpus Solidarności, a także wykorzystywać synergie między tymi działaniami.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 46**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 25**

Tekst proponowany przez Komisję

- (25) Zgodnie z art. 349 TFUE i art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r. regiony najbardziej oddalone **oraz** północne słabo zaludnione regiony są uprawnione do specyficznych środków w ramach wspólnej polityki i programów UE. Z **uwagi na stałe ograniczenia regiony te** wymagają specjalnego wsparcia.

Poprawka

- (25) Zgodnie z art. 349 **i 174** TFUE i art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r. regiony najbardziej oddalone, północne słabo zaludnione regiony **i wyspy** są uprawnione do specyficznych środków w ramach wspólnej polityki i programów UE. **Ponieważ regiony te cierpią z powodu poważnych i trwałych utrudnień naturalnych**, wymagają specjalnego wsparcia.

Poprawka 47**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 25 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (25a) **Zgodnie z art. 174 TFUE państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, by EFS+ przyczyniał się do rozwoju i realizacji konkretnych polityk na rzecz radzenia sobie z ograniczeniami i trudnościami przez regiony – np. wyludnione lub o bardzo niskiej gęstości zaludnienia – które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków demograficznych.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

- (26) Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych z EFS + zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między **wszystkimi podmiotami na właściwych szczeblach władzy terytorialnej a** podmiotami społeczno-ekonomicznymi, w szczególności partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim. **Niezbędne jest zatem, aby państwa członkowskie zachęcały partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie do uczestnictwa we wdrażaniu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.**

Poprawka

- (26) Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych z EFS + zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między **instytucjami UE a lokalnymi, regionalnymi i krajowymi organami** władzy **oraz** podmiotami społeczno-ekonomicznymi, w szczególności partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim. **Niezbędne jest zatem, aby państwa członkowskie, we współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi, zapewniały wartościowe uczestnictwo partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, organów ds. równości, krajowych instytucji praw człowieka i innych istotnych lub reprezentatywnych organizacji w programowaniu i realizowaniu ESF+, od kształtowania priorytetów programów operacyjnych po wdrażanie, monitorowanie i ocenę rezultatów i wpływu zgodnie z europejskim kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ustanowionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 240/2014^(1a). Ponadto w celu zagwarantowania niedyskryminacji i równych szans kluczowe znaczenie ma także angażowanie na wszystkich etapach organów ds. równości i krajowych instytucji praw człowieka.**

^(1a) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 z 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 26 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26a) *Dobre zarządzanie i partnerstwo między organami zarządzającymi a partnerami wymaga skutecznego i efektywnego stosowania budowania potencjału z korzyścią dla zainteresowanych stron, którym państwa członkowskie powinny przydzielić odpowiednią kwotę z zasobów EFS+. Jako że inwestycje w zdolności instytucjonalne oraz efektywność administracji publicznej i usług publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, których celem jest zapewnienie reform, lepszego stanowienia prawa i dobrego zarządzania, nie są już uwzględniane jako cel operacyjny EFS + objęty zarządzaniem dzielonym, lecz zostały włączone do programu wspierania reform strukturalnych, konieczne jest, aby Komisja i państwa członkowskie zapewniły skuteczną koordynację między tymi dwoma instrumentami.*

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27) Aby lepiej przygotować politykę na zmiany społeczne oraz wspierać innowacje społeczne i do nich zachęcać, niezwykle istotne jest wsparcie dla innowacji społecznych. W szczególności testowanie i ocena innowacyjnych rozwiązań jeszcze przed zastosowaniem ich na dużą skalę ma kluczowe znaczenie dla poprawy skuteczności polityk, a zatem uzasadnia szczególne wsparcie ze strony EFS+.
- (27) Aby lepiej przygotować politykę na zmiany społeczne oraz wspierać innowacje społeczne i do nich zachęcać, **także na szczeblu lokalnym**, niezwykle istotne jest wsparcie dla innowacji społecznych **i gospodarki społecznej**. W szczególności testowanie i ocena innowacyjnych rozwiązań jeszcze przed zastosowaniem ich na dużą skalę ma kluczowe znaczenie dla poprawy skuteczności polityk, a zatem uzasadnia szczególne wsparcie ze strony EFS+.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 27 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27a) *W celu pełnego wykorzystania potencjału współpracy międzysektorowej oraz poprawy synergii i spójności z innymi obszarami polityki, tak aby osiągnąć ich ogólne cele, z EFS+ powinno się wspierać działania innowacyjne, które za pośrednictwem sportu i aktywności fizycznej, a także kultury zmierzają do promowania włączenia społecznego, zwalczania bezrobocia młodzieży, w szczególności wśród grup defaworyzowanych, poprawy integracji społecznej grup zmarginalizowanych oraz promowania zdrowia i profilaktyki zdrowotnej.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

(28) Państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby EFS+ przyczyniał się do promowania równości kobiet i mężczyzn zgodnie z art. 8 TFUE, aby zwiększać równe traktowanie i szanse kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach, w tym pod względem uczestnictwa w rynku pracy, zasad i warunków zatrudnienia oraz przebiegu kariery zawodowej. **Powinny też zagwarantować, aby EFS+ wspierał równe szanse dla wszystkich bez dyskryminacji, zgodnie z art. 10 TFUE, oraz** promował włączenie społeczne osób niepełnosprawnych na równi z innymi osobami, a także przyczyniał się do wdrożenia Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ. Zasady te należy brać pod uwagę we wszystkich wymiarach i na wszystkich etapach przygotowania, monitorowania, realizacji i oceny programów, w sposób terminowy i spójny, a jednocześnie zapewniać podejmowanie działań szczególnych promujących równość płci i równe szanse. EFS+ powinien też promować przechodzenie od opieki **rezydencjalnej lub** instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności, zwłaszcza w przypadku osób, które spotykają się z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie. EFS+ nie powinien wspierać żadnych działań przyczyniających się do segregacji lub wykluczenia społecznego. Rozporządzenie (UE) nr [przyszłe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] przewiduje, że zasady kwalifikowalności wydatków mają być ustalane na szczeblu krajowym, z pewnymi wyjątkami wymagającymi określenia przepisów szczegółowych w odniesieniu do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

Poprawka

(28) Państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby EFS+ przyczyniał się do promowania równości kobiet i mężczyzn zgodnie z art. 8 TFUE, aby zwiększać równe traktowanie i szanse kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach, w tym pod względem uczestnictwa w rynku pracy, zasad i warunków zatrudnienia oraz przebiegu kariery zawodowej. **Na etapie przygotowywania, wdrażania, monitorowania i oceny wszystkich realizowanych programów należy uwzględnić aspekty związane z płcią. Ponadto EFS+ powinien w szczególności zachowywać zgodność z art. 21 Karty praw podstawowych, który przewiduje, że zakazana jest wszelka dyskryminacja, w szczególności ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; ponadto należy również zakazać wszelkiej dyskryminacji ze względu na cechy płciowe lub tożsamość płciową i narodowość. Państwa członkowskie i Komisja powinny zadbać o to, żeby EFS+ promował włączenie społeczne osób niepełnosprawnych na równi z innymi osobami, a także przyczyniał się do wdrożenia Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ, między innymi w odniesieniu do kształcenia, pracy, zatrudnienia i powszechnej dostępności.** Zasady te należy brać pod uwagę we wszystkich wymiarach i na wszystkich etapach przygotowania, monitorowania, realizacji i oceny programów, w sposób terminowy i spójny, a jednocześnie zapewniać podejmowanie działań szczególnych promujących równość płci i równe szanse. EFS+ powinien też promować przechodzenie od opieki instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności, zwłaszcza w przypadku osób, które spotykają się z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie **i dyskryminacją krzyżową**. EFS+ nie powinien wspierać żadnych działań przyczyniających się do segregacji lub wykluczenia społecznego. Rozporządzenie (UE) nr [przyszłe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] przewiduje, że zasady kwalifikowalności wydatków mają być **zgodne z Kartą praw podstawowych i** ustalane na szczeblu krajowym, z pewnymi wyjątkami wymagającymi określenia przepisów szczegółowych w odniesieniu do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (28a) Aby umożliwić lepsze uwzględnianie dysproporcji subregionalnych, należy rozważyć wykorzystanie wskaźników regionalnych.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (28b) EFS+ powinien wspierać naukę języków, która sprzyja wzajemnemu zrozumieniu i służy do budowania społeczeństwa integracyjnego, także w drodze szerszego przyjmowania przez państwa członkowskie zestawu narzędzi wsparcia językowego dla uchodźców opracowanego przez Radę Europy.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (29) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne związane z gromadzeniem danych, w przypadkach gdy takie dane są dostępne w rejestrach, państwa członkowskie powinny pozwolić instytucjom zarządzającym na gromadzenie danych z rejestrów.

- (29) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne związane z gromadzeniem danych, w przypadkach gdy takie dane, **możliwie z podziałem według płci**, są dostępne w rejestrach, państwa członkowskie powinny pozwolić instytucjom zarządzającym na gromadzenie danych z rejestrów, z **poszanowaniem ochrony danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679^(1a)**. Zaleca się dalsze zachęcanie do **elektronicznego przekazywania danych, gdyż pomaga to zmniejszyć obciążenie administracyjne**.

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

- (31) Eksperymenty społeczne polegają na testowaniu projektów o niewielkiej skali, co umożliwia zebranie dowodów sprawdzających wykonalność innowacji społecznych. Powinna istnieć możliwość **rozwijania wykonalnych idei** na szerszą skalę lub **w innych kontekstach** przy wsparciu finansowym z EFS+ **oraz z innych źródeł**.

Poprawka

- (31) Eksperymenty społeczne polegają na testowaniu projektów o niewielkiej skali, co umożliwia zebranie dowodów sprawdzających wykonalność innowacji społecznych. Powinna istnieć możliwość **testowania pomysłów na szczeblu lokalnym i należy do tego zachęcać oraz, w stosownych przypadkach, zapewnić możliwość rozwijania** na szerszą skalę **tych, które są wykonalne**, lub **przenoszenia ich do innych kontekstów w różnych regionach lub państwach członkowskich** przy wsparciu finansowym z EFS+ **lub w połączeniu z innymi źródłami**.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 32

Tekst proponowany przez Komisję

- (32) W rozporządzeniu w sprawie EFS+ określono przepisy mające na celu umożliwienie pracownikom swobody przemieszczania się na niedyskryminacyjnych zasadach przez zagwarantowanie ścisłej współpracy **centralnych** służb zatrudnienia państw członkowskich **oraz ich współpracy z Komisją**. Europejska sieć służb zatrudnienia powinna promować lepsze funkcjonowanie rynków pracy przez ułatwianie transgranicznej mobilności pracowników i zapewnianie większej przejrzystości informacji na rynkach pracy. W zakres EFS+ wchodzi również rozwijanie i wspieranie ukierunkowanych programów mobilności mających na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w tych obszarach rynku, w których zidentyfikowano braki.

Poprawka

- (32) W rozporządzeniu w sprawie EFS+ określono przepisy mające na celu umożliwienie pracownikom swobody przemieszczania się na niedyskryminacyjnych zasadach przez zagwarantowanie ścisłej współpracy **publicznych** służb zatrudnienia państw członkowskich, **Komisji i partnerów społecznych**. Europejska sieć służb zatrudnienia, **przy zaangażowaniu partnerów społecznych**, powinna promować lepsze funkcjonowanie rynków pracy przez ułatwianie transgranicznej mobilności pracowników i zapewnianie większej przejrzystości informacji na rynkach pracy. W zakres EFS+ wchodzi również rozwijanie i wspieranie ukierunkowanych programów mobilności mających na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w tych obszarach rynku, w których zidentyfikowano braki. **EFS+ obejmuje transgraniczne partnerstwa między regionalnymi publicznymi służbami zatrudnienia i partnerami społecznymi oraz ich działania na rzecz promowania mobilności, a także przejrzystości i integracji transgranicznych rynków pracy przez informacje, porady i pośrednictwo. W wielu regionach przygranicznych mogą one odgrywać ważną rolę w rozwijaniu prawdziwego europejskiego rynku pracy.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

- (33) Brak dostępu do finansowania dla mikroprzedsiębiorstw, gospodarki społecznej i przedsiębiorstw **społecznych** jest jedną z głównych przeszkód dla zakładania przedsiębiorstw, w szczególności wśród osób najbardziej oddalonych od rynku pracy. W rozporządzeniu w sprawie EFS+ zawarto przepisy służące stworzeniu rynkowego ekosystemu w celu zwiększenia źródeł i dostępności finansowania dla przedsiębiorstw **społecznych**, a także zaspokojenia potrzeb osób, które tego najbardziej potrzebują, w szczególności osób bezrobotnych, kobiet i **osób wymagających szczególnego traktowania**, które chcą założyć lub rozwijać mikroprzedsiębiorstwo. Ten cel będzie również realizowany za pomocą instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych w ramach segmentu inwestycji społecznych i umiejętności Funduszu InvestEU.

Poprawka

- (33) Brak dostępu do finansowania dla mikroprzedsiębiorstw, gospodarki społecznej i przedsiębiorstw **gospodarki społecznej** jest jedną z głównych przeszkód dla zakładania przedsiębiorstw, w szczególności wśród osób najbardziej oddalonych od rynku pracy. W rozporządzeniu w sprawie EFS+ zawarto przepisy służące stworzeniu rynkowego ekosystemu w celu zwiększenia źródeł i dostępności finansowania **oraz usług wsparcia** dla przedsiębiorstw **gospodarki społecznej, również w sektorach kreatywnym i kulturalnym**, a także zaspokojenia potrzeb osób, które tego najbardziej potrzebują, w szczególności osób bezrobotnych, kobiet i **grup defaworyzowanych**, które chcą założyć lub rozwijać mikroprzedsiębiorstwo. Ten cel będzie również realizowany za pomocą instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych w ramach segmentu inwestycji społecznych i umiejętności Funduszu InvestEU.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 33 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (33a) *Komisja powinna wprowadzić na szczeblu unijnym „europejski znak gospodarki społecznej” dla przedsiębiorstw społecznych i przedsiębiorstw gospodarki solidarności, którego celem będzie wyróżnienie – w oparciu o jasne kryteria – szczególnych cech tych przedsiębiorstw i ich oddziaływania społecznego, zwiększenie ich widoczności, zachęcanie do inwestycji, ułatwianie dostępu do finansowania i jednolitego rynku tym spośród nich, które zamierzają rozszerzyć działalność w kraju lub na inne państwa członkowskie, przy jednoczesnym przestrzeganiu różnych form prawnych i ram występujących w tym sektorze oraz w państwach członkowskich.*

Poprawka

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 34

Tekst proponowany przez Komisję

- (34) Podmioty działające na rynku inwestycji społecznych, w tym organizacje charytatywne, mogą odgrywać decydującą rolę w osiągnięciu kilku celów EFS+, ponieważ oferują one finansowanie, jak również innowacyjne i uzupełniające podejścia do walki z wykluczeniem społecznym i ubóstwem, ograniczając bezrobocie i przyczyniając się do wypełniania celów zrównoważonego rozwoju ONZ. Te podmioty charytatywne, takie jak fundacje i darczyńcy, powinny w stosownych przypadkach być zaangażowane w działania EFS+, zwłaszcza mające na celu rozwijanie ekosystemu rynku inwestycji społecznych.

Poprawka

- (34) Podmioty działające na rynku inwestycji społecznych, w tym organizacje charytatywne, mogą odgrywać decydującą rolę w osiągnięciu kilku celów EFS+, ponieważ oferują one finansowanie, jak również innowacyjne i uzupełniające podejścia do walki z wykluczeniem społecznym i ubóstwem, ograniczając bezrobocie i przyczyniając się do wypełniania celów zrównoważonego rozwoju ONZ. Te podmioty charytatywne, takie jak fundacje i darczyńcy, powinny – w stosownych przypadkach **i o ile nie realizują programu politycznego lub społecznego sprzecznego z ideałami Unii** – być zaangażowane w działania EFS+, zwłaszcza te, których celem jest rozwijanie ekosystemu rynku inwestycji społecznych.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 34 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (34a) **Współpraca ponadnarodowa przynosi znaczną wartość dodaną i dlatego wszystkie państwa członkowskie powinny ją wspierać, z wyjątkiem należyście uzasadnionych przypadków i z uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Konieczne jest również zwiększenie roli Komisji w ułatwianiu wymiany doświadczeń i koordynacji wdrażania konkretnych inicjatyw.**

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 35 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35a) **Komisja Europejska powinna zwiększyć udział państw członkowskich i niedostatecznie reprezentowanych organizacji, w możliwie największym stopniu zmniejszając bariery dla uczestnictwa, w tym obciążenia administracyjne związane z ubieganiem się o finansowanie i otrzymaniem finansowania.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 63
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 35 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35b) *Jednym z głównych celów UE jest umacnianie systemów służby zdrowia dzięki wsparciu transformacji cyfrowej opieki zdrowotnej i opieki nad pacjentami, rozwijaniu zrównoważonego systemu informacji zdrowotnych, a także dzięki wspomaganie krajowych procesów reform na rzecz zwiększania wydajności, dostępności i odporności służby zdrowia.*

Poprawka 64
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 36

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (36) Zapewnienie, aby ludzie byli **dłużej** zdrowi i aktywni, oraz umożliwienie im aktywnego dbania o własne zdrowie będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie, zmniejszenie nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, jakość życia, wydajność, konkurencyjność i włączenie społeczne, a jednocześnie przyczyni się do ograniczenia presji na budżety krajowe. Komisja z zaangażowaniem pomaga państwom członkowskim w osiągnięciu ich celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 3: „Zapewnienie zdrowego życia wszystkim ludziom w każdym wieku oraz promowanie dobrobytu”⁽¹⁷⁾.

- (36) *Należy dokładać ciągłych starań, aby spełnić wymogi ustanowione w art. 168 TFUE. Zapewnienie w sposób niedyskryminacyjny, aby **wszyscy** ludzie byli zdrowi i aktywni, oraz umożliwienie im aktywnego dbania o własne zdrowie będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie, zmniejszenie nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, jakość życia, wydajność, konkurencyjność i włączenie społeczne, a jednocześnie przyczyni się do ograniczenia presji na budżety krajowe. **Wspieranie i uznawanie innowacji, w tym innowacji społecznych, mających wpływ na zdrowie pomaga w podejmowaniu wyzwań dla stabilności sektora zdrowia w związku ze zmianami demograficznymi. Ponadto działania mające na celu zmniejszenie nierówności w zakresie zdrowia są ważne dla osiągnięcia wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.** Komisja z zaangażowaniem pomaga państwom członkowskim w osiągnięciu ich celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 3: „Zapewnienie zdrowego życia wszystkim ludziom w każdym wieku oraz promowanie dobrobytu”⁽¹⁷⁾.*

⁽¹⁷⁾ COM(2016)0739

⁽¹⁷⁾ COM(2016)0739

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 36 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (36a) *Zgodnie z definicją Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) „zdrowie to całkowity dobrostan fizyczny, umysłowy i społeczny, a nie jedynie brak choroby lub schorzenia”. Aby poprawić stan zdrowia ludności w Unii, nie należy koncentrować się wyłącznie na zdrowiu fizycznym i dobrostanie społecznym. Według WHO problemy ze zdrowiem psychicznym oznaczają, że cierpiący na nie człowiek niemal 40 % życia boryka się z niepełnosprawnością. Problemy ze zdrowiem psychicznym mają również szeroki zasięg, są długotrwałe i stanowią powód do dyskryminacji oraz w znaczący sposób przyczyniają się do występowania nierówności w obszarze zdrowia. Na czynniki warunkujące zdrowie psychiczne wpływa też kryzys gospodarczy, ponieważ czynniki ochronne słabną, a czynniki ryzyka się nasilają.*

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 37

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (37) Dowody naukowe oraz wspólne wartości i zasady systemów ochrony zdrowia Unii Europejskiej przedstawione w konkluzjach Rady z dnia 2 czerwca 2006 r. powinny pomagać w procesie decyzyjnym dotyczącym planowania innowacyjnych, efektywnych i odpornych systemów ochrony zdrowia oraz zarządzania nimi, wspierając narzędzia zapewniające powszechny dostęp do dobrej jakości opieki zdrowotnej oraz dobrowolne wdrażanie na szerszą skalę najlepszych praktyk.
- (37) Dowody naukowe oraz wspólne wartości i zasady systemów ochrony zdrowia Unii Europejskiej przedstawione w konkluzjach Rady z dnia 2 czerwca 2006 r. powinny pomagać w procesie decyzyjnym dotyczącym planowania innowacyjnych, efektywnych i odpornych systemów ochrony zdrowia oraz zarządzania nimi, wspierając narzędzia zapewniające powszechny dostęp do dobrej jakości **spersonalizowanej** opieki zdrowotnej i **opieki powiązanej** oraz dobrowolne wdrażanie na szerszą skalę najlepszych praktyk. **Obejmuje to promocję zdrowia i usługi profilaktyki zdrowotnej w ramach podstawowej opieki zdrowotnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 67
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 37 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(37a) *Poprzednie unijne programy działań w dziedzinie zdrowia publicznego (2003–2008) oraz w dziedzinie zdrowia (2008–2013 i 2014–2020), przyjęte odpowiednio decyzją nr 1786/2002/WE^(1a) i decyzją nr 1350/2007/WE^(1b) oraz rozporządzeniem (UE) nr 282/2014^(1c) Parlamentu Europejskiego i Rady („poprzednie programy w dziedzinie zdrowia”), zostały ocenione pozytywnie, ponieważ pozwoliły wprowadzić wiele istotnych zmian i usprawnień. Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien bazować na osiągnięciach poprzednich programów w dziedzinie zdrowia.*

^(1a) Decyzja nr 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. przyjmująca program działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego (2003–2008) (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 1).

^(1b) Decyzja nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiająca drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 3).

^(1c) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 282/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia Trzeciego Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1350/2007/WE (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 68
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 37 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (37b) *Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien być środkiem promocji działań w obszarach posiadających unijną wartość dodaną, którą można wykazać na podstawie: wymiany dobrych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi i pomiędzy regionami; wspierania sieci służących dzieleniu się wiedzą lub wzajemnemu uczeniu się; wspierania kwalifikacji pracowników służby zdrowia; przeciwdziałania zagrożeniom transgranicznym w celu ograniczenia ryzyka i łagodzenia ich następstw; podjęcia pewnych kwestii związanych z rynkiem wewnętrznym, tam gdzie Unia posiada istotne uprawnienie do zapewnienia wysokiej jakości rozwiązań we wszystkich państwach członkowskich; uwalniania potencjału innowacyjnego w dziedzinie zdrowia; działań, które mogą doprowadzić do utworzenia systemu analizy porównawczej, aby umożliwić podejmowanie świadomych decyzji na szczeblu unijnym; poprawy efektywności dzięki zapobieganiu marnotrawstwu środków wskutek powielania prac oraz dzięki optymalizacji wykorzystania środków finansowych.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 38

Tekst proponowany przez Komisję

(38) Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien się przyczyniać do profilaktyki zdrowotnej przez całe życie **obywateli Unii i** do promocji zdrowia przez działania dotyczące czynników ryzyka dla zdrowia, takich jak: **palenie** tytoniu i narażenie na wtórny dym tytoniowy, szkodliwe używanie alkoholu, stosowanie niedozwolonych środków odurzających, szkodliwe dla zdrowia skutki zażywania narkotyków, niezdrowe nawyki żywieniowe i brak aktywności fizycznej, a także wspierać środowisko sprzyjające zdrowemu stylowi życia, uzupełniając działania państw członkowskich zgodnie z **właściwymi strategiami**. Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien upowszechniać efektywne modele zapobiegania chorobom, innowacyjne technologie i nowe modele i rozwiązania biznesowe, aby przyczyniać się do innowacyjnych, wydajnych i trwałych systemów ochrony zdrowia w państwach członkowskich i ułatwiać **Europejczykom** dostęp do lepszej i **bardziej bezpiecznej** opieki zdrowotnej.

Poprawka

(38) Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien się przyczyniać do profilaktyki zdrowotnej, **wczesnego diagnozowania** przez całe życie **mieszkańców Unii oraz** do promocji zdrowia przez działania dotyczące czynników ryzyka dla zdrowia, takich jak: **spożycie** tytoniu, **palenie** i narażenie na wtórny dym tytoniowy, szkodliwe używanie alkoholu, **środowiskowe czynniki ryzyka dla zdrowia**, stosowanie niedozwolonych środków odurzających, szkodliwe dla zdrowia skutki zażywania narkotyków, **otyłość i** niezdrowe nawyki żywieniowe, **związane również z ubóstwem**, i brak aktywności fizycznej, a także wspierać środowisko sprzyjające zdrowemu stylowi życia, **większą świadomość społeczną na temat czynników ryzyka, odpowiednio opracowane interwencje z zakresu zdrowia publicznego służące ograniczeniu obciążenia infekcjami i możliwymi do uniknięcia chorobami zakaźnymi, w tym dzięki szczepieniom, oraz ich wpływu na zdrowie ogólne przez całe życie**, uzupełniając działania państw członkowskich zgodnie z **właściwymi strategiami**. **W związku z tym należy zwrócić szczególną uwagę na edukację zdrowotną, ponieważ pomaga ona poszczególnym osobom i społecznościom poprawić stan zdrowia, zwiększa ich wiedzę i wpływa na ich postawy. Aktualnym wyzwaniem zdrowotnym można skutecznie sprostać jedynie w drodze współpracy na szczeblu Unii i dalszych działań UE w dziedzinie zdrowia.** Komponent „Zdrowie” EFS+ powinien **wspierać wdrażanie odpowiednich przepisów prawa Unii**, upowszechniać efektywne modele zapobiegania chorobom i **podnoszenia świadomości, docierając z nimi do wszystkich**, innowacyjne technologie **oraz** nowe modele i rozwiązania biznesowe, aby przyczyniać się do innowacyjnych, **dostępnych**, wydajnych i trwałych systemów ochrony zdrowia w państwach członkowskich i ułatwiać **ludziom mieszkającym w Unii, zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich**, dostęp do lepszej i **bezpieczniejszej** opieki zdrowotnej.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 70
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 38 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (38a) *W celu realizacji działań z komponentu „Zdrowie” Komisja powinna wspierać utworzenie Rady Sterującej ds. Zdrowia. Ponadto Komisja powinna zaproponować sposoby i metody dostosowania działań związanych ze zdrowiem do procesu europejskiego semestru, w ramach którego można obecnie zalecać reformy systemów opieki zdrowotnej (i de facto innych społecznych uwarunkowań zdrowia) służące zwiększeniu dostępności i stabilności opieki zdrowotnej oraz przepisów dotyczących ochrony socjalnej w państwach członkowskich.*

Poprawka 71
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (39) Choroby niezakaźne są przyczyną ponad 80 % przypadków przedwczesnych zgonów w Unii; skuteczna profilaktyka zdrowotna ma wiele aspektów transgranicznych. Równoległe, Parlament Europejski i Rada podkreśliły potrzebę zminimalizowania skutków dla zdrowia poważnych zagrożeń transgranicznych, takich jak choroby zakaźne i inne zagrożenia biologiczne, chemiczne, środowiskowe i o nieznanym pochodzeniu, przez wspieranie budowania zdolności w zakresie gotowości i reagowania na sytuacje wyjątkowe.

- (39) Choroby niezakaźne są przyczyną ponad 80 % przypadków przedwczesnych zgonów w Unii, **więc** skuteczna profilaktyka zdrowotna **wymaga licznych działań międzysektorowych i** ma wiele aspektów transgranicznych. Równoległe, Parlament Europejski i Rada podkreśliły potrzebę zminimalizowania skutków dla zdrowia poważnych zagrożeń transgranicznych, takich jak **nagle i skumulowane emisje do środowiska i zanieczyszczenie środowiska**, choroby zakaźne i inne zagrożenia biologiczne, chemiczne, środowiskowe i o nieznanym pochodzeniu, przez wspieranie budowania zdolności w zakresie gotowości i reagowania na sytuacje wyjątkowe.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 39 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (39a) *Stale inwestycje w innowacyjne, oparte na społecznościach lokalnych rozwiązania, których celem jest zwalczanie chorób transgranicznych, takich jak epidemie HIV/AIDS, gruźlicy i wirusowego zapalenia wątroby, mają zasadnicze znaczenie, ponieważ społeczny wymiar tych chorób jest istotnym czynnikiem wpływającym na możliwość przeciwdziałania im jako epidemiom w Unii i krajach sąsiadujących. Ambitniejsze przywództwo polityczne oraz adekwatne środki techniczne i finansowe w celu zapewnienia trwałych działań regionalnych na rzecz zwalczania HIV/AIDS, gruźlicy i wirusowego zapalenia wątroby w Europie będą miały zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do tych chorób.*

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (40) Kluczowe znaczenie dla efektywności systemów opieki zdrowotnej i dla zdrowia obywateli ma ograniczenie problemu zakażeń wywołanych lekoopornymi drobnoustrojami oraz zakażeń związanych z opieką zdrowotną, a także zapewnienie dostępności skutecznych środków przeciwdrobnoustrojowych.

- (40) Kluczowe znaczenie dla efektywności systemów opieki zdrowotnej i dla zdrowia obywateli ma ograniczenie problemu zakażeń wywołanych lekoopornymi drobnoustrojami oraz zakażeń związanych z opieką zdrowotną, a także zapewnienie dostępności skutecznych środków przeciwdrobnoustrojowych, *przy czym należy jednak ograniczać ich stosowanie, co pomoże zmniejszyć oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 42

Tekst proponowany przez Komisję

- (42) Biorąc pod uwagę specyficzny charakter niektórych celów objętych komponentem „Zdrowie” EFS+ i rodzaj działań w ramach tego komponentu, właściwe organy państwa członkowskiego są najbardziej kompetentne, aby realizować takie działania. Te organy, wyznaczone przez same państwa członkowskie, powinny zatem zostać uznane za beneficjentów do celów art. [195] [nowego rozporządzenia finansowego] i organom tym należy przyznawać dotacje bez uprzedniego ogłaszania zaproszenia do składania wniosków.

Poprawka

- (42) Biorąc pod uwagę specyficzny charakter niektórych celów objętych komponentem „Zdrowie” EFS+ i rodzaj działań w ramach tego komponentu, właściwe organy państwa członkowskiego są najbardziej kompetentne, aby realizować takie działania **przy aktywnym wsparciu ze strony społeczeństwa obywatelskiego**. Te organy, wyznaczone przez same państwa członkowskie, **oraz dodatkowo, w stosownych przypadkach, organizacje społeczeństwa obywatelskiego** powinny zatem zostać uznane za beneficjentów do celów art. [195] [nowego rozporządzenia finansowego] i organom tym należy przyznawać dotacje bez uprzedniego ogłaszania zaproszenia do składania wniosków.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 42 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (42a) **Aby zwiększyć skuteczność programu w monitorowaniu nieefektywności i nieprawidłowości, Komisja powinna wdrożyć i stosować wskaźniki monitorowania dotyczące poszczególnych programów i działań w celu zapewnienia realizacji założeń programu.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 76**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 42 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (42b) Program EFS+ powinien eliminować istniejące przeszkody utrudniające udział społeczeństwa obywatelskiego, na przykład przez uproszczenie procedur składania wniosków, złagodzenie kryteriów finansowych w drodze odstąpienia od procentowego udziału we współfinansowaniu w niektórych przypadkach, ale także przez budowanie zdolności pacjentów, ich organizacji i innych zainteresowanych stron w drodze szkolenia i kształcenia. Program ma również na celu umożliwienie funkcjonowania na szczeblu unijnym sieci i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które przyczyniają się do osiągnięcia jego celów, w tym organizacji na poziomie unijnym.

Poprawka 77**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 42 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (42c) Wdrażanie komponentu „Zdrowie” ESF+ powinno odbywać się z poszanowaniem obowiązków państw członkowskich w zakresie określania ich polityki zdrowotnej, jak również organizacji i świadczenia usług zdrowotnych i opieki medycznej. Przy poszanowaniu zobowiązań wynikających z traktatu i roli państw członkowskich jako głównego partnera do rozmów w procesie decyzyjnym Unii, aby zapewnić skuteczne i trwałe oddziaływanie unijnej polityki zdrowotnej, należy angażować właściwe organy na szczeblu niższym niż krajowy przez ich włączenie w politykę społeczną w terenie.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 44

Tekst proponowany przez Komisję

- (44) Prawodawstwo UE w dziedzinie zdrowia ma bezpośredni wpływ na życie obywateli, efektywność i odporność systemów ochrony zdrowia oraz dobre funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Ramy prawne dotyczące produktów i technologii medycznych (produkty lecznicze, wyroby medyczne i substancje pochodzenia ludzkiego), a także prawodawstwo dotyczące wyrobów tytoniowych, praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej oraz poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia mają zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia w UE. **Podczas realizacji celów zdrowotnych rozporządzenie, jak również jego wdrożenie i egzekwowanie, muszą być dostosowane do innowacji i postępów naukowych, a także przemian społecznych w tym obszarze. Konieczne jest zatem nieustające rozwijanie podstaw naukowych potrzebnych do wdrażania prawodawstwa o tak naukowym charakterze.**

Poprawka

- (44) Prawodawstwo UE w dziedzinie zdrowia ma bezpośredni wpływ na życie obywateli, efektywność i odporność systemów ochrony zdrowia oraz dobre funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Ramy prawne dotyczące produktów i technologii medycznych (produkty lecznicze, wyroby medyczne i substancje pochodzenia ludzkiego), a także prawodawstwo dotyczące wyrobów tytoniowych, praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej oraz poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia mają zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia w UE. **Ponadto znaczący wpływ na zdrowie ma wiele innych aktów prawnych Unii, takich jak przepisy dotyczące żywności i etykietowania żywności, zanieczyszczenia powietrza, substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i pestycydów. W niektórych przypadkach skumulowany wpływ czynników ryzyka środowiskowego nie jest wyraźnie zrozumiały, co może prowadzić do niedopuszczalnego zagrożenia zdrowia obywateli.**

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 44 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (44a) **Przepisy mające wpływ na zdrowie, jak również ich wdrażanie i egzekwowanie, muszą nadążać za postępem w zakresie innowacji i badań naukowych, a także zmianami społecznymi w tym obszarze, a jednocześnie muszą opierać się na zasadzie ostrożności zapisanej w traktatach UE. Należy zatem stale rozwijać bazę dowodową wymaganą do wdrożenia prawodawstwa o takim charakterze naukowym oraz – aby zapewnić możliwość niezależnej kontroli i tym samym odzyskać zaufanie publiczne do procesów unijnych i ponieważ ze względu na ich charakter podawanie tych dowodów do wiadomości leży w interesie publicznym – należy zagwarantować najwyższy poziom przejrzystości.**

Poprawka

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 80
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(44b) *Wyzwania zdrowotne nie mogą być podejmowane wyłącznie przez sektor zdrowia, ponieważ zdrowie jest uwarunkowane licznymi czynnikami występującymi poza tym sektorem. W związku z tym, jak stwierdzono w traktatach z Maastricht i Amsterdamu, zasada „zdrowie we wszystkich politykach” ma istotne znaczenie dla zdolności Unii do sprostania przyszłym wyzwaniom. Jednak informowanie innych sektorów o wpływie ich decyzji na zdrowie oraz włączenie kwestii zdrowotnych do ich polityki jest jednym z największych wyzwań, jakie napotyka obecnie europejski sektor opieki zdrowotnej. Do tej pory zarejestrowano istotne postępy w dziedzinie zdrowia dzięki polityce w sektorach takich jak: edukacja, transport, żywienie, rolnictwo, praca lub planowanie. Na przykład w dziedzinie zdrowia serca odnotowano znaczną poprawę dzięki zmianom polityki i przepisów dotyczących jakości żywności, zwiększenia aktywności fizycznej i ograniczenia palenia.*

Poprawka 81
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 46

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(46) Mając na uwadze znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejsze rozporządzenie przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu w polityce Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. Stosowne działania zostaną określone na etapie przygotowania i realizacji oraz ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.

(46) Mając na uwadze znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejsze rozporządzenie przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu w polityce Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE **obejmującym WRF na lata 2021–2027** mają sięgnąć 25 %, **oraz osiągnięcia jak najszybciej, a najpóźniej do 2027 r., rocznego celu na poziomie 30 %**. Stosowne działania zostaną określone na etapie przygotowania i realizacji oraz ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 82**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 47**

Tekst proponowany przez Komisję

(47) Zgodnie z art. [94 decyzji Rady 2013/755/UE] ⁽¹⁹⁾ osoby i podmioty mające siedzibę w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dane KTZ są powiązane.

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

Poprawka

(47) Zgodnie z art. [94 decyzji Rady 2013/755/UE] ⁽¹⁹⁾ osoby i podmioty mające siedzibę w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dane KTZ są powiązane. ***Aby umożliwić osobom i podmiotom mającym siedzibę na tych terytoriach skuteczny dostęp do tych komponentów, konieczne będzie uwzględnienie w programie szczególnych ograniczeń dotyczących tych osób i podmiotów.***

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 48**

Tekst proponowany przez Komisję

(48) **Kraje** trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia EOG, które przewiduje wprowadzenie w życie programów w drodze decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni przepis szczegółowy przyznający niezbędne uprawnienia i prawa dostępu właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, pozwalające im na całościowe wykonywanie ich odpowiednich kompetencji.

Poprawka

(48) **Pod warunkiem przestrzegania wszystkich odpowiednich zasad i uregulowań kraje** trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia EOG, które przewiduje wprowadzenie w życie programów w drodze decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni przepis szczegółowy przyznający niezbędne uprawnienia i prawa dostępu właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, pozwalające im na całościowe wykonywanie ich odpowiednich kompetencji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 84
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 50 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (50a) *Ważne jest zadbanie o należyte i sprawiedliwe zarządzanie funduszem, aby zagwarantować jego wdrażanie w sposób jak najbardziej zrozumiały, efektywny i dogodny, a równocześnie zagwarantować pewność prawa i dostęp do funduszu wszystkim uczestnikom. Ponieważ działania EFS+ są realizowane w trybie zarządzania dzielonego, państwa członkowskie nie powinny wprowadzać dodatkowych przepisów ani zmieniać zasad w trakcie realizacji, gdyż utrudniłoby to beneficjentom korzystanie ze środków finansowych i mogłoby prowadzić do opóźnień w płatnościach faktur.*

Poprawka 85
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 51

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (51) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększanie efektywności rynków pracy i wspieranie dostępu do dobrej jakości zatrudnienia, poprawa dostępu do kształcenia i szkolenia i ich jakości, promowanie włączenia społecznego i zdrowia oraz **ograniczenie** ubóstwa, a także działania w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz „Zdrowie” nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (51) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększanie efektywności i **sprawiedliwości** rynków pracy i wspieranie dostępu do dobrej jakości zatrudnienia, poprawa dostępu do kształcenia, szkolenia i **opieki oraz poprawa** ich jakości, promowanie włączenia społecznego, **równych szans** i zdrowia oraz **eliminowanie** ubóstwa, a także działania w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz „Zdrowie” nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 86
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 1	Artykuł 1
Przedmiot	Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+).

Określa ono cele EFS+, budżet na lata 2021–2027, metody wdrażania, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+). **EFS+ zawiera trzy komponenty: komponent objęty zarządzaniem dzielonym, komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz komponent „Zdrowie”.**

Niniejsze rozporządzenie określa cele EFS+, budżet na lata 2021–2027, metody wdrażania, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania, **uzupełniające zasady ogólne mające zastosowanie do ESF+ na mocy rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].**

Poprawka 87
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 2	Artykuł 2
Definicje	Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „środki towarzyszące” oznaczają działania wykraczające poza dystrybucję żywności lub podstawowej pomocy materialnej, mające na celu zmniejszenie wykluczenia społecznego, takie jak kierowanie osób do służb świadczących usługi społeczne i świadczenie takich usług **bądź** udzielanie porad dotyczących gospodarowania budżetem domowym;

2) „państwo stowarzyszone” oznacza państwo trzecie, które jest stroną umowy z Unią, umożliwiającą jego udział w komponentach „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz „Zdrowie” EFS+ zgodnie z art. 30;

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „środki towarzyszące” oznaczają działania wykraczające poza dystrybucję żywności lub podstawowej pomocy materialnej, mające na celu zmniejszenie wykluczenia społecznego **i eliminację ubóstwa**, takie jak kierowanie osób do służb świadczących usługi społeczne **i udzielających wsparcia psychologicznego oraz** świadczenie takich usług, **przekazywanie istotnych informacji o usługach publicznych lub** udzielanie porad dotyczących gospodarowania budżetem domowym;

2) „państwo stowarzyszone” oznacza państwo trzecie, które jest stroną umowy z Unią, umożliwiającą jego udział w komponentach „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz „Zdrowie” EFS+ zgodnie z art. 30;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- 3) „podstawowa pomoc materialna” oznacza towary, które zaspokajają podstawowe potrzeby człowieka i są niezbędne do godnego życia, takie jak odzież, środki higieny i materiały szkolne;
- 4) „działania łączone” oznaczają działania wspierane z budżetu Unii, w tym działania w ramach instrumentów łączonych zgodnie z art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego, łączące bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe z budżetu Unii ze zwrotnymi formami wsparcia z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów;
- 5) „wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego” oznaczają wspólne wskaźniki rezultatu, które mierzą skutki w okresie czterech tygodni od dnia zakończenia udziału w operacji przez uczestnika (data wyjścia);
- 6) „wspólne wskaźniki rezultatu długoterminowego” oznaczają wspólne wskaźniki rezultatu, które mierzą skutki po upływie sześciu miesięcy od dnia zakończenia udziału w operacji przez uczestnika;
- 7) „koszty zakupu żywności lub podstawowej pomocy materialnej” oznaczają rzeczywiste koszty związane z zakupem żywności lub podstawowej pomocy materialnej przez beneficjenta i nie są ograniczone do ceny żywności lub podstawowej pomocy materialnej;
- 8) „odbiorca końcowy” oznacza osobę lub osoby najbardziej potrzebujące, które otrzymują wsparcie określone w art. 4 ust. 1 ppkt (xi);
- 9) „kryzys zdrowotny” oznacza każdą sytuację kryzysową powszechnie uznaną za zagrożenie i posiadającą aspekt zdrowotny, która wymaga pilnego działania ze strony władz w warunkach niepewności;
- 10) „podmiot prawny” oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną utworzoną – i uznawaną za taką – na mocy prawa krajowego, unijnego lub międzynarodowego, która ma osobowość prawną i która może – działając w swoim własnym imieniu – wykonywać prawa i podlegać obowiązkom;

Poprawka

- 3) „podstawowa pomoc materialna” oznacza towary, które zaspokajają podstawowe potrzeby człowieka i są niezbędne do godnego życia, takie jak odzież, środki higieny, **w tym produkty higieniczne dla kobiet**, i materiały szkolne;
- 4) „działania łączone” oznaczają działania wspierane z budżetu Unii, w tym działania w ramach instrumentów łączonych zgodnie z art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego, łączące bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe z budżetu Unii ze zwrotnymi formami wsparcia z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów;
- 5) „wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego” oznaczają wspólne wskaźniki rezultatu, które mierzą skutki w okresie czterech tygodni od dnia zakończenia udziału w operacji przez uczestnika (data wyjścia);
- 6) „wspólne wskaźniki rezultatu długoterminowego” oznaczają wspólne wskaźniki rezultatu, które mierzą skutki po upływie sześciu **i dwunastu** miesięcy od dnia zakończenia udziału w operacji przez uczestnika;
- 7) „koszty zakupu żywności lub podstawowej pomocy materialnej” oznaczają rzeczywiste koszty związane z zakupem żywności lub podstawowej pomocy materialnej przez beneficjenta i nie są ograniczone do ceny żywności lub podstawowej pomocy materialnej;
- 7a) **„partnerstwa transgraniczne” w kompetencji „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oznaczają stałe struktury współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia a społeczeństwem obywatelskim lub partnerami społecznymi, zlokalizowane w co najmniej dwóch państwach członkowskich;**
- 8) „odbiorca końcowy” oznacza osobę lub osoby najbardziej potrzebujące, które otrzymują wsparcie określone w art. 4 ust. 1 ppkt (xi);
- 9) „kryzys zdrowotny” oznacza każdą sytuację kryzysową powszechnie uznaną za zagrożenie i posiadającą aspekt zdrowotny, która wymaga pilnego działania ze strony władz w warunkach niepewności;
- 10) „podmiot prawny” oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną utworzoną – i uznawaną za taką – na mocy prawa krajowego, unijnego lub międzynarodowego, która ma osobowość prawną i która może – działając w swoim własnym imieniu – wykonywać prawa i podlegać obowiązkom;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 11) „mikrofinansowanie” obejmuje gwarancje, mikrokredyty, finansowanie kapitałowe i quasi-kapitałowe, połączone z towarzyszącymi usługami rozwoju biznesu, takimi jak doradztwo indywidualne, szkolenie i mentoring, przeznaczone dla osób i mikroprzedsiębiorstw mających trudności z dostępem do kredytów do celów działalności zawodowej lub przynoszącej dochody;
- 12) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 10 pracowników i którego obrót roczny lub bilans roczny wynosi mniej niż 2 000 000 EUR;
- 13) „osoby najbardziej potrzebujące” oznaczają osoby fizyczne, w tym osoby indywidualne, rodziny, gospodarstwa domowe lub grupy złożone z takich osób, których potrzeba uzyskania pomocy została stwierdzona na podstawie obiektywnych kryteriów określonych przez właściwe organy krajowe w konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, przy jednoczesnym unikaniu konfliktu interesów, i zatwierdzonych przez te właściwe organy krajowe oraz mogących zawierać elementy, które umożliwiają dotarcie do osób najbardziej potrzebujących na pewnych obszarach geograficznych;
- 14) „wartość odniesienia” oznacza wartość służącą określeniu celów w zakresie wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu, opartą na istniejących lub wcześniejszych podobnych interwencjach;
- 15) „przedsiębiorstwo społeczne” oznacza przedsiębiorstwo, niezależnie od formy prawnej, lub osobę fizyczną, które:
- a) zgodnie z umową spółki, statutem spółki lub jakimkolwiek innym dokumentem prawnym, który może skutkować odpowiedzialnością na podstawie przepisów państwa członkowskiego siedziby, ma za główny cel społeczny raczej osiągnięcie wymiernych, pozytywnych skutków społecznych, niż generowanie zysków do innych celów, oraz świadczy usługi lub wytwarza towary przynoszące korzyści społeczne, bądź stosuje metody produkcji towarów lub świadczenia usług, które urzeczywistniają cele społeczne;
- b) **wykorzystuje swoje zyski** przede wszystkim **do** osiągnięcia swojego podstawowego celu społecznego i posiada określone procedury i zasady dotyczące podziału zysków, które gwarantują, że taki podział nie wpływa negatywnie na podstawowy cel społeczny;
- 11) „mikrofinansowanie” obejmuje gwarancje, mikrokredyty, finansowanie kapitałowe i quasi-kapitałowe, połączone z towarzyszącymi usługami rozwoju biznesu, takimi jak doradztwo indywidualne, szkolenie i mentoring, przeznaczone dla osób i mikroprzedsiębiorstw mających trudności z dostępem do kredytów do celów działalności zawodowej lub przynoszącej dochody;
- 12) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 10 pracowników i którego obrót roczny lub bilans roczny wynosi mniej niż 2 000 000 EUR;
- 13) „osoby najbardziej potrzebujące” oznaczają osoby fizyczne, w tym osoby indywidualne, rodziny, gospodarstwa domowe lub grupy złożone z takich osób, **w tym dzieci i osoby bezdomne**, których potrzeba uzyskania pomocy została stwierdzona na podstawie obiektywnych kryteriów określonych przez właściwe organy krajowe w konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, przy jednoczesnym unikaniu konfliktu interesów, i zatwierdzonych przez te właściwe organy krajowe oraz mogących zawierać elementy, które umożliwiają dotarcie do osób najbardziej potrzebujących na pewnych obszarach geograficznych;
- 14) „wartość odniesienia” oznacza wartość służącą określeniu celów w zakresie wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu, opartą na istniejących lub wcześniejszych podobnych interwencjach;
- 15) „przedsiębiorstwo społeczne” oznacza przedsiębiorstwo **gospodarki społecznej**, niezależnie od formy prawnej, lub osobę fizyczną, które:
- a) zgodnie z umową spółki, statutem spółki lub jakimkolwiek innym dokumentem prawnym, który może skutkować odpowiedzialnością na podstawie przepisów państwa członkowskiego siedziby, ma za główny cel społeczny raczej osiągnięcie wymiernych, pozytywnych skutków społecznych, **w tym środowiskowych**, niż generowanie zysków do innych celów, oraz świadczy usługi lub wytwarza towary przynoszące korzyści społeczne, bądź stosuje metody produkcji towarów lub świadczenia usług, które urzeczywistniają cele społeczne;
- b) **reinwestuje większość zysków** przede wszystkim **w celu** osiągnięcia swojego podstawowego celu społecznego i posiada określone procedury i zasady dotyczące podziału zysków, które gwarantują, że taki podział nie wpływa negatywnie na podstawowy cel społeczny;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- c) jest zarządzane w przedsiębiorczy, odpowiedzialny i przejrzysty sposób, w szczególności przez zaangażowanie pracowników, klientów i zainteresowanych stron, których dotyczy działalność gospodarcza prowadzona przez przedsiębiorstwo;
- 16) „innowacje społeczne” oznaczają działania, które zarówno w odniesieniu do swych celów, jak i środków mają społeczny charakter, a w szczególności działania odnoszące się do rozwoju i realizacji nowych idei (dotyczących produktów, usług i modeli), które jednocześnie zaspokajają potrzeby społeczne i tworzą nowe relacje społeczne lub współpracę i w ten sposób przynoszą korzyści dla społeczeństwa oraz zwiększają jego zdolność do działania;
- 17) „eksperymenty społeczne” oznaczają interwencje w zakresie polityki, które zapewniają innowacyjne działania w odpowiedzi na potrzeby społeczne i są realizowane na małą skalę i w warunkach zapewniających możliwość oceny ich wpływu, zanim zostaną wdrożone w innych kontekstach lub w większej skali, jeżeli ich wyniki okażą się przekonujące;
- 18) „kompetencje kluczowe” oznaczają wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne wszystkim ludziom, na każdym etapie życia, do osobistego rozwoju i spełnienia, zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. Kompetencje kluczowe to: umiejętność czytania i pisania; wielojęzyczność; nauki przyrodnicze, technologia, inżynieria i matematyka; umiejętności cyfrowe; umiejętności personalne, społeczne i zdolność do uczenia się; postawa obywatelska; przedsiębiorczość; świadomość i ekspresja kulturalna;
- 19) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii Europejskiej.
- c) jest zarządzane w przedsiębiorczy, **demokratyczny, partycypacyjny**, odpowiedzialny i przejrzysty sposób, w szczególności przez zaangażowanie pracowników, klientów i zainteresowanych stron, których dotyczy działalność gospodarcza prowadzona przez przedsiębiorstwo;
- 15a) „przedsiębiorstwo gospodarki społecznej” oznacza różne typy przedsiębiorstw i podmiotów, które funkcjonują na zasadach gospodarki społecznej, takie jak spółdzielnie, towarzystwa wzajemne, stowarzyszenia, fundacje, przedsiębiorstwa społeczne i inne formy przedsiębiorstw regulowane przepisami poszczególnych państw członkowskich, i w których obowiązuje zasada pierwszeństwa człowieka i celów społecznych nad kapitałem, demokratyczny ład, solidarność i reinwestowanie większości zysków lub nadwyżek;
- 16) „innowacje społeczne” oznaczają działania, **w tym działania zbiorowe**, które zarówno w odniesieniu do swych celów, jak i środków mają społeczny charakter, a w szczególności działania odnoszące się do rozwoju i realizacji nowych idei (dotyczących produktów, usług, **praktyk** i modeli), które jednocześnie zaspokajają potrzeby społeczne i tworzą nowe relacje społeczne lub współpracę, **w tym między organizacjami publicznymi i należącymi do sektora trzeciego, takimi jak organizacje wolontariackie i środowiskowe oraz przedsiębiorstwa gospodarki społecznej**, i w ten sposób przynoszą korzyści dla społeczeństwa oraz zwiększają jego zdolność do działania;
- 17) „eksperymenty społeczne” oznaczają interwencje w zakresie polityki, które zapewniają innowacyjne działania w odpowiedzi na potrzeby społeczne i są realizowane na małą skalę i w warunkach zapewniających możliwość oceny ich wpływu, zanim zostaną wdrożone w innych kontekstach, **w tym geograficznych i sektorowych**, lub w większej skali, jeżeli ich wyniki okażą się przekonujące;
- 18) „kompetencje kluczowe” oznaczają wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne wszystkim ludziom, na każdym etapie życia, do osobistego rozwoju i spełnienia, zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. Kompetencje kluczowe to: umiejętność czytania i pisania; wielojęzyczność; nauki przyrodnicze, technologia, inżynieria, **sztuka** i matematyka; umiejętności cyfrowe; **media**; umiejętności personalne, społeczne i zdolność do uczenia się; postawa obywatelska; przedsiębiorczość; świadomość i ekspresja (**inter**)kulturalna **oraz myślenie krytyczne**;
- 19) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii Europejskiej;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

19a) „grupy defaworyzowane” oznaczają grupy docelowe o wysokim wskaźniku osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem, dyskryminacją lub wykluczeniem społecznym, w tym między innymi mniejszości etniczne, takie jak Romowie, obywatele państw trzecich, w tym migranci, osoby starsze, dzieci, rodzice samotnie wychowujący dzieci, osoby z niepełnosprawnością lub osoby cierpiące na choroby przewlekłe;

19b) „uczenie się przez całe życie” oznacza wszystkie formy uczenia się (formalne, pozaformalne i nieformalne) odbywającego się na wszystkich etapach życia, w tym wczesną edukację, kształcenie ogólne, kształcenie i szkolenie zawodowe, kształcenie na poziomie wyższym i kształcenie dorosłych, którego wynikiem jest rozwój wiedzy, umiejętności, kompetencji i możliwości uczestnictwa w życiu społecznym.

2. Definicje zawarte w art. [2] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] mają również zastosowanie do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

2. Definicje zawarte w art. [2] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] mają również zastosowanie do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

2a. Definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1046 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii^(1a) stosuje się również do komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz komponentu „Zdrowie” objętych zarządzaniem bezpośrednim i pośrednim.

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 88
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 3

Ogólne cele i metody wdrażania

Celem EFS+ jest wspieranie państw członkowskich w dążeniu do wysokich poziomów zatrudnienia, **sprawiedliwej** ochrony socjalnej oraz wykwalifikowanej i odpornej siły roboczej przygotowanej na przyszły świat pracy, **zgodnie z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych proklamowanym przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r.**

EFS+ wnosi wartość dodaną oraz wspiera i uzupełnia politykę państw członkowskich w celu zapewnienia równych szans, dostępu do zatrudnienia, **sprawiedliwych** warunków pracy, ochrony socjalnej, włączenia społecznego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.

EFS+ jest wdrażany:

- a) według metody zarządzania dzielonego w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom szczegółowym wskazanym w art. 4 ust. 1 (komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym), oraz
- b) według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom wskazanym w art. 4 ust. 1 i art. 23 (komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne”), oraz w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom wskazanym w art. 4 ust. 1 i 3 i art. 26 (komponent „Zdrowie”).

Poprawka

Artykuł 3

Ogólne cele i metody wdrażania

EFS+ **wspiera państwa członkowskie na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym oraz Unię** w dążeniu do **stworzenia integracyjnych społeczeństw, osiągnięcia** wysokich poziomów **dobrego jakościowo** zatrudnienia, **tworzenia miejsc pracy, dobrej jakości kształcenia i szkolenia włączającego, równych szans, eliminowania ubóstwa, w tym ubóstwa dzieci, włączenia społecznego i integracji, spójności społecznej**, ochrony socjalnej oraz wykwalifikowanej i odpornej siły roboczej przygotowanej na przyszły świat pracy.

EFS+ jest zgodny z traktatami Unii Europejskiej i Kartą praw podstawowych, wprowadzając w życie zasady określone w Europejskim filarze praw socjalnych ogłoszonym przez Parlament Europejski, Radę i Komisję 17 listopada 2017 r., przyczynia się tym samym do osiągnięcia celów Unii w zakresie wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zgodnie z art. 174 TFUE oraz wypełnienia zobowiązania Unii i jej państw członkowskich do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i zobowiązań podjętych w ramach porozumienia paryskiego.

EFS+ wnosi wartość dodaną oraz wspiera i uzupełnia politykę państw członkowskich w celu zapewnienia równych szans, **równego** dostępu do zatrudnienia, **uczenia się przez całe życie, wysokiej jakości** warunków pracy, ochrony socjalnej, **integracji i włączenia społecznego, eliminacji ubóstwa, w tym ubóstwa dzieci, inwestycji w dzieci i młodzież, niedyskryminacji, równouprawnienia płci, dostępu do podstawowych usług i** wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.

EFS+ jest wdrażany:

- a) według metody zarządzania dzielonego w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom szczegółowym wskazanym w art. 4 ust. 1 (komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym), oraz
- b) według metody zarządzania bezpośredniego i pośredniego w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom wskazanym w art. 4 ust. 1 i art. 23 (komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne”), oraz w odniesieniu do części pomocy, która odpowiada celom wskazanym w art. 4 ust. 1 i 3 i art. 26 (komponent „Zdrowie”).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 89
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. EFS+ wspiera następujące cele szczegółowe w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, edukacji, włączenia społecznego i zdrowia, przez co przyczynia się również do celu polityki – „Europa o silniejszym wymiarze społecznym – wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych” – określonego w art. [4] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów]:

- (i) poprawa dostępu do zatrudnienia dla wszystkich osób poszukujących pracy, **zwłaszcza osób** młodych i długotrwale bezrobotnych, oraz **dla osób biernych zawodowo**, a jednocześnie promowanie samozatrudnienia i gospodarki społecznej;
- (ii) modernizacja instytucji i służb rynków pracy celem oceny i przewidywania zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnienia terminowej i odpowiednio dopasowanej pomocy i wsparcia na rzecz dostosowania umiejętności i kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy, zmian w karierze zawodowej i mobilności;
- (iii) wspieranie uczestnictwa kobiet w rynku pracy; lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, w tym dostępu do opieki nad dziećmi; zdrowego i dobrze **przystosowanego** środowiska pracy, w którym przeciwdziała się czynnikom ryzyka dla zdrowia; dostosowania pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian oraz aktywnego i zdrowego starzenia się;
- (iv) poprawa jakości, efektywności i przydatności na rynku pracy systemów kształcenia i szkolenia w celu wspierania nabywania kompetencji kluczowych, w tym umiejętności cyfrowych;

Poprawka

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. EFS+ wspiera następujące cele szczegółowe w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, edukacji, **mobilności**, włączenia społecznego, **eliminacji ubóstwa** i zdrowia, przez co przyczynia się również do celu polityki – „Europa o silniejszym wymiarze społecznym – wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych” – określonego w art. [4] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów]:

- (i) poprawa dostępu do **wysokiej jakości** zatrudnienia i **środków aktywizacji** dla wszystkich osób poszukujących pracy, **w szczególności specjalnych środków skierowanych do młodych ludzi, zwłaszcza poprzez wdrażanie gwarancji dla młodzieży**, długotrwale bezrobotnych, **osób biernych zawodowo** oraz **grup defaworyzowanych, z naciskiem na osoby najbardziej oddalone od rynku pracy**, a jednocześnie promowanie **zatrudnienia**, samozatrudnienia, **przedsiębiorczości** i gospodarki społecznej;
- (ii) modernizacja instytucji i służb rynków pracy celem oceny i przewidywania zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnienia terminowej i odpowiednio dopasowanej pomocy i wsparcia na rzecz dostosowania umiejętności i kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy, zmian w karierze zawodowej i mobilności;
- (iii) wspieranie uczestnictwa kobiet w rynku pracy **i rozwoju ich kariery zawodowej, propagowanie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę**, lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, **ze szczególnym uwzględnieniem rodziców samotnie wychowujących dzieci**, w tym dostępu do **przystępnej cenowo, sprzyjającej włączeniu społecznemu i wysokiej jakości** opieki nad dziećmi, **wczesnej edukacji, opieki nad osobami starszymi oraz innych usług opieki i wsparcia; a także promowanie** zdrowego i dobrze **dostosowanego** środowiska pracy, w którym przeciwdziała się czynnikom ryzyka dla zdrowia **i ryzyku choroby, oraz wspieranie reorientacji zawodowej**, dostosowania pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian oraz aktywnego i zdrowego starzenia się;
- (iv) poprawa jakości, **włączającego charakteru**, efektywności i przydatności na rynku pracy systemów kształcenia i szkolenia w celu wspierania nabywania kompetencji kluczowych, w tym umiejętności **w zakresie przedsiębiorczości i umiejętności** cyfrowych, **oraz uznawanie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, a także promowanie włączenia cyfrowego i ułatwianie przejścia od kształcenia do zatrudnienia, aby odzwierciedlić potrzeby społeczne i ekonomiczne**;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- (v) wspieranie dostępności i możliwości ukończenia dobrej jakości **kształcenia i szkolenia, sprzyjających włączeniu społecznemu**, na równych zasadach dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem przez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po szkolnictwo wyższe, a także kształcenie i uczenie się dorosłych, **w tym ułatwianie** mobilności edukacyjnej dla wszystkich;
- (vi) wspieranie uczenia się przez całe życie, w szczególności elastycznych możliwości poprawy umiejętności i zmiany kwalifikacji dla wszystkich, z uwzględnieniem umiejętności cyfrowych, lepsze przewidywanie zmian i zapotrzebowania na nowe umiejętności na podstawie potrzeb rynku pracy, ułatwianie zmian kariery i promowanie mobilności zawodowej;
- (vii) wspieranie aktywnego włączenia społecznego, w tym w celu promowania równości szans i aktywnego uczestnictwa, oraz zwiększanie szans na zatrudnienie;
- (viii) wspieranie integracji społeczno-gospodarczej obywateli państw trzecich **i społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie**;
- (ix) zwiększanie równego i szybkiego dostępu do dobrej jakości, trwałych i przystępnych cenowo usług; modernizacja **systemów** zabezpieczenia społecznego, w tym wspieranie dostępu do ochrony socjalnej; poprawa dostępności, efektywności i odporności systemów ochrony zdrowia i usług opieki długoterminowej;
- (x) wspieranie integracji społecznej osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, w tym osób najbardziej potrzebujących i dzieci;

Poprawka

- (v) wspieranie dostępności i możliwości ukończenia dobrej jakości, **przystępnego cenowo i włączającego kształcenia i szkolenia**, na równych zasadach dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych **i opiekunów**, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem przez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po szkolnictwo wyższe, a także kształcenie i uczenie się dorosłych, **z uwzględnieniem problemu wczesnego kończenia nauki, propagowania wprowadzenia systemu dualnego, przygotowania zawodowego**, mobilności edukacyjnej dla wszystkich **i dostępności dla osób z niepełnosprawnością**;
- (vi) wspieranie uczenia się przez całe życie, w szczególności elastycznych możliwości poprawy umiejętności i zmiany kwalifikacji dla wszystkich, z uwzględnieniem **umiejętności w zakresie przedsiębiorczości i** umiejętności cyfrowych, lepsze przewidywanie zmian i zapotrzebowania na nowe umiejętności na podstawie potrzeb rynku pracy, ułatwianie zmian kariery i promowanie mobilności zawodowej **oraz pełnego uczestnictwa w życiu społecznym**;
- (vii) wspieranie aktywnego włączenia społecznego, w tym w celu promowania równości szans, **niedyskryminacji** i aktywnego uczestnictwa, oraz zwiększanie szans na zatrudnienie, **w szczególności grup defaworyzowanych**;
- (viii) wspieranie **długotrwałej** integracji społeczno-gospodarczej obywateli państw trzecich, **w tym migrantów**;
- (viiiia) **zwalczanie dyskryminacji oraz wspieranie integracji społeczno-gospodarczej społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie**;
- (ix) zwiększanie równego i szybkiego dostępu do dobrej jakości, trwałych, **dostępnych i przystępnych cenowo usług, w tym usług związanych z dostępem do mieszkań oraz spersonalizowanych usług opieki zdrowotnej i powiązanych usług opiekuńczych**; modernizacja **instytucji** zabezpieczenia społecznego, **publicznych służb zatrudnienia, systemów ochrony socjalnej i włączenia społecznego**, w tym wspieranie dostępu do ochrony socjalnej **na równych zasadach, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i grup defaworyzowanych oraz osób najbardziej potrzebujących**; poprawa dostępności, **w tym dla osób z niepełnosprawnością**, efektywności i odporności systemów ochrony zdrowia i usług opieki długoterminowej;
- (ixa) **zwiększenie dostępności dla osób z niepełnosprawnością w celu lepszego ich włączenia pod względem zatrudnienia, kształcenia i szkolenia**;
- (x) wspieranie integracji społecznej osób **doświadczających ubóstwa lub** zagrożonych ubóstwem i/lub wykluczeniem społecznym, w tym osób najbardziej potrzebujących i dzieci;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(xi) przeciwdziałanie deprivacji materialnej przez udzielanie pomocy żywnościowej lub podstawowej pomocy materialnej osobom najbardziej potrzebującym, w tym przy użyciu środków towarzyszących.

2. Przez działania realizowane w ramach komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, mając na celu osiągnięcie celów szczegółowych, o których mowa w ust. 1, EFS+ **przyczynia** się także do innych celów polityki wymienionych w art. [4] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], a w szczególności dotyczących:

1. bardziej inteligentnej Europy przez rozwijanie umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji i kluczowych technologii prorozwojowych, transformację przemysłową, współpracę sektorową w zakresie umiejętności i przedsiębiorczości, szkolenie naukowców, tworzenie sieci kontaktów i partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego, placówkami kształcenia i szkolenia zawodowego, ośrodkami badawczymi i technologicznymi oraz przedsiębiorstwami i klastrami, wsparcie dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw oraz na rzecz gospodarki społecznej;

2. bardziej przyjaznej dla środowiska niskoemisyjnej Europy przez usprawnianie systemów kształcenia i szkolenia niezbędnych do dostosowania umiejętności i kwalifikacji do potrzeb rynku pracy, poprawę umiejętności wszystkich, w tym siły roboczej, tworzenie nowych miejsc pracy w sektorach związanych ze środowiskiem, klimatem i energią **oraz** biogospodarce.

(xi) przeciwdziałanie deprivacji materialnej przez udzielanie pomocy żywnościowej **i/lub** podstawowej pomocy materialnej osobom najbardziej potrzebującym, w tym przy użyciu środków towarzyszących, **w celu zapewnienia ich włączenia społecznego, z naciskiem na potrzeby dzieci w niekorzystnej sytuacji.**

2. Przez działania realizowane w ramach komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, mając na celu osiągnięcie celów szczegółowych, o których mowa w ust. 1, EFS+ **stara się przyczyniać** także do innych celów polityki wymienionych w art. [4] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], a w szczególności dotyczących:

1. bardziej inteligentnej Europy przez rozwijanie umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji i kluczowych technologii prorozwojowych, transformację przemysłową, współpracę sektorową w zakresie umiejętności i przedsiębiorczości, szkolenie naukowców, tworzenie sieci kontaktów i partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego, placówkami kształcenia i szkolenia zawodowego, ośrodkami badawczymi i technologicznymi, **przychodniami i ośrodkami ochrony zdrowia** oraz przedsiębiorstwami i klastrami, wsparcie dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw oraz na rzecz gospodarki społecznej, **z uwzględnieniem przepisów i ram w zakresie gospodarki społecznej przyjętych w państwach członkowskich;**

2. bardziej przyjaznej dla środowiska niskoemisyjnej Europy przez usprawnianie systemów kształcenia i szkolenia niezbędnych do dostosowania umiejętności i kwalifikacji do potrzeb rynku pracy, **podnoszenie poziomu wiedzy ludności na temat zrównoważonego rozwoju i stylów życia**, poprawę umiejętności wszystkich, w tym siły roboczej, tworzenie nowych miejsc pracy w sektorach związanych ze środowiskiem, klimatem i energią, **w gospodarce o obiegu zamkniętym i biogospodarce;**

2a. Unii bliższej obywatelom dzięki środkom w zakresie ograniczania ubóstwa i w zakresie włączenia społecznego, **z uwzględnieniem specyfiki regionów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych w celu eliminowania nierówności społeczno-ekonomicznych w miastach i regionach;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W ramach komponentu „Zdrowie” EFS+ **wspiera promocję** zdrowia i **profilaktykę zdrowotną**, przyczynia się do efektywności, dostępności i odporności systemów ochrony zdrowia, zwiększa bezpieczeństwo opieki zdrowotnej, ogranicza nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, chroni obywateli przed transgranicznymi zagrożeniami zdrowia oraz wspiera prawodawstwo UE w dziedzinie zdrowia.

2b. w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” EFS+ wspiera rozwój, monitorowanie wdrażania i ocenę unijnych instrumentów, polityk i odpowiednich przepisów, a także promuje kształtowanie polityki w oparciu o fakty, innowacje społeczne i postęp społeczny we współpracy z partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz podmiotami publicznymi i prywatnymi (cel szczegółowy nr 1); wspiera dobrowolną mobilność geograficzną pracowników na uczciwych zasadach i zwiększa możliwości zatrudnienia (cel szczegółowy nr 2); wspiera zatrudnienie i włączenie społeczne poprzez zwiększenie dostępności mikrofinansowania i dostępu do niego dla mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw gospodarki społecznej, w szczególności dla osób w trudnej sytuacji (cel szczegółowy nr 3);

3. W ramach komponentu „Zdrowie” EFS+ **przyczynia się do wysokiego poziomu ochrony** zdrowia **ludzkiego** i **profilaktyki zdrowotnej**, w tym **przez promowanie aktywności fizycznej i edukacji zdrowotnej**, przyczynia się do efektywności, dostępności i odporności systemów ochrony zdrowia, zwiększa bezpieczeństwo opieki zdrowotnej, ogranicza nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, **zwiększa oczekiwaną długość życia w chwili urodzenia**, chroni obywateli przed transgranicznymi zagrożeniami zdrowia, **sprzysja profilaktyce zdrowotnej i wczesnej diagnostyce** oraz **promocji zdrowia przez całe życie**, a także **wzmacnia** i wspiera prawodawstwo UE w dziedzinie zdrowia, w tym w dziedzinie **zdrowia środowiskowego**, oraz **promuje zasadę „zdrowie we wszystkich politykach Unii”**. **Polityka zdrowotna Unii kieruje się celami zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić realizację przez Unię i państwa członkowskie celu zrównoważonego rozwoju nr 3 „Zapewnienie zdrowego życia wszystkim ludziom w każdym wieku oraz promowanie dobrobytu”**.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 5

Artykuł 5

Budżet

Budżet

1. Całkowita pula środków finansowych na EFS+ na lata 2021–2027 wynosi **101 174 000 000** EUR w cenach bieżących.

1. Całkowita pula środków finansowych na EFS+ na lata 2021–2027 wynosi **106 781 000 000** EUR w cenach z 2018 r. (**120 457 000 000** EUR w cenach bieżących).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Część puli środków finansowych na komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wynosi **100 000 000 000 EUR** w cenach bieżących **lub 88 646 194 590 EUR w cenach z 2018 r.**, z czego kwota 200 000 000 EUR w cenach bieżących lub 175 000 000 EUR w cenach z 2018 r. jest przydzielona na współpracę transnarodową na rzecz innowacyjnych rozwiązań, o której mowa w art. 23 pkt. (i), zaś kwota 400 000 000 EUR w cenach bieżących lub 376 928 934 EUR w cenach z 2018 r. jest przeznaczona jako dodatkowe finansowanie na rzecz regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 349 TFUE, oraz regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

3. Pula środków finansowych na komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i komponent „Zdrowie” na lata 2021–2027 wynosi **1 174 000 000 EUR** w cenach bieżących.

4. Orientacyjny podział kwoty, o której mowa w ust. 3, jest następujący:

a) 761 000 000 EUR na wdrażanie komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne”;

b) 413 000 000 EUR na wdrażanie komponentu „Zdrowie”.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być również wykorzystane na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programów, np. działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.

2. Część puli środków finansowych na komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wynosi **105 686 000 000 EUR** w cenach z **2018 r. (119 222 000 000 EUR w cenach bieżących)**, z czego kwota 200 000 000 EUR w cenach bieżących lub 175 000 000 EUR w cenach z 2018 r. jest przydzielona na współpracę transnarodową na rzecz innowacyjnych rozwiązań, o której mowa w art. 23 pkt. (i), **kwota 5 900 000 000 EUR jest przydzielona na środki objęte europejską gwarancją dla dzieci, o której mowa w art. 10a**, zaś kwota 400 000 000 EUR w cenach bieżących lub 376 928 934 EUR w cenach z 2018 r. jest przeznaczona jako dodatkowe finansowanie na rzecz regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 349 TFUE, oraz regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

3. Pula środków finansowych na komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i komponent „Zdrowie” na lata 2021–2027 wynosi **1 095 000 000 EUR** w cenach z **2018 r. (1 234 000 000 EUR w cenach bieżących)**.

4. Orientacyjny podział kwoty, o której mowa w ust. 3, jest następujący:

a) **675 000 000 EUR w cenach z 2018 r.** (761 000 000 EUR w cenach bieżących) na wdrażanie komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne”;

b) **420 000 000 EUR w cenach z 2018 r. (473 000 000 EUR w cenach bieżących, lub 0,36 % WRF na lata 2021–2027)** na wdrażanie komponentu „Zdrowie”.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być również wykorzystane na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programów, np. działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 91
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 6

Poprawka

Artykuł 6

Równość mężczyzn i kobiet i równość szans oraz niedyskryminacja

1. Wszystkie programy realizowane w ramach **komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, jak również operacje wspierane z komponentów „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie”** zapewniają **równość mężczyzn i kobiet** na wszystkich etapach przygotowania, realizacji, monitorowania i oceny. Wspierają także równe szanse dla wszystkich, bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, na wszystkich etapach przygotowania, realizacji, monitorowania i oceny.

2. Państwa członkowskie i Komisja wspierają również konkretne ukierunkowane działania promujące zasady, o których mowa w ust. 1, w ramach wszystkich celów EFS+, w tym celu dotyczącego przejścia od opieki **rezydencjalnej lub** instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności.

Równouprawnienie płci i równość szans oraz niedyskryminacja

1. Wszystkie programy realizowane w ramach EFS+ **zapewniają równouprawnienie płci** na wszystkich etapach przygotowania, realizacji, monitorowania i oceny. Wspierają także **konkretne działania mające na celu zwiększenie udziału kobiet w życiu zawodowym i ich rozwój zawodowy oraz godzenie życia zawodowego i osobistego, promują** równe szanse dla wszystkich, bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność **lub stan zdrowia**, wiek lub orientację seksualną, **w tym dostępność dla osób z niepełnosprawnością, również w zakresie ICT**, na wszystkich etapach przygotowania, realizacji, monitorowania i oceny, **przyczyniając się tym samym do włączenia społecznego i zmniejszania nierówności.**

2. Państwa członkowskie i Komisja wspierają również konkretne ukierunkowane działania promujące zasady, o których mowa w ust. 1, w ramach wszystkich celów EFS+, w tym celu dotyczącego przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności **oraz poprawy powszechnej dostępności dla osób z niepełnosprawnością.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 92
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 7

Spójność i koncentracja tematyczna

1. Państwa członkowskie koncentrują zasoby EFS+ objęte zarządzaniem dzielonym na interwencjach, które dotyczą wyzwań wskazanych w ich krajowych programach reform, europejskim semestrze i odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów, przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE, oraz uwzględniają zasady i prawa określone w Europejskim filarze praw socjalnych.

Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, zwiększają efekt synergii oraz zapewniają koordynację i spójność EFS+ z innymi unijnymi funduszami, programami i instrumentami, takimi jak Erasmus, Fundusz Azylu i Migracji oraz program wspierania reform, w tym Narzędzie Realizacji Reform i Instrument Wsparcia Technicznego, zarówno na etapie planowania, jak i podczas wdrażania, oraz komplementarność wobec tych funduszy, programów i instrumentów. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania działań, oraz zapewniają ścisłą współpracę między **podmiotami** odpowiedzialnymi za wdrażanie, aby realizować spójne i usprawnione działania wspierające.

2. Państwa członkowskie przydzielają odpowiednią kwotę swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na działania związane z wyzwaniami wskazanymi we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE oraz w europejskim semestrze, a wchodzące w zakres EFS+ określony w art. 4.

Poprawka

Artykuł 7

Spójność i koncentracja tematyczna

1. Państwa członkowskie koncentrują zasoby EFS+ objęte zarządzaniem dzielonym na interwencjach, które dotyczą wyzwań wskazanych w ich krajowych programach reform, europejskim semestrze i odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE, oraz uwzględniają zasady i prawa określone w Europejskim filarze praw socjalnych, **tablicę wskaźników społecznych w ramach europejskiego semestru oraz specyfikę regionalną, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 174 TFUE, dotyczących wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej i będących w pełnej zgodności z porozumieniem paryskim i celami zrównoważonego rozwoju ONZ.**

Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, zwiększają efekt synergii oraz zapewniają koordynację i spójność EFS+ z innymi unijnymi funduszami, programami i instrumentami, takimi jak **Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG), Europejski Fundusz Morski i Rybacki, InvestEU, program „Kreatywna Europa”, instrument „Prawa i Wartości”, Erasmus, Fundusz Azylu i Migracji, unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów po 2020 r.** oraz program wspierania reform, w tym Narzędzie Realizacji Reform i Instrument Wsparcia Technicznego, zarówno na etapie planowania, jak i podczas wdrażania, oraz komplementarność wobec tych funduszy, programów i instrumentów. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania działań, oraz zapewniają ścisłą współpracę między **instytucjami zarządzającymi** odpowiedzialnymi za wdrażanie, aby realizować **zintegrowane podejścia**, spójne i usprawnione działania wspierające.

2. Państwa członkowskie przydzielają odpowiednią kwotę swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na działania związane z wyzwaniami wskazanymi we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE oraz w europejskim semestrze, a wchodzące w zakres EFS+ określony w art. 4.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Państwa członkowskie przydzielają co najmniej **25 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na cele szczegółowe polityki włączenia społecznego, określone w art. 4 ust. 1 ppkt (vii)–(xi), w tym na wspieranie integracji społeczno-ekonomicznej obywateli państw trzecich.

4. **Państwa** członkowskie przydzielają co najmniej **2 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na cel szczegółowy dotyczący przeciwdziałania deprivacji materialnej, określony w art. 4 ust. 1 ppkt (xi).

W należycie uzasadnionych przypadkach środki przydzielone na cel szczegółowy określony w art. 4 ust. 1 ppkt (x) i przeznaczone dla osób najbardziej potrzebujących mogą zostać uwzględnione przy sprawdzaniu zgodności z wynoszącym co najmniej 2 % minimalnym przydziałem środków, określonym w niniejszym ustępie, akapit pierwszy.

5. Państwa członkowskie, **w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2019 r. według danych Eurostatu**, przydzielają co najmniej **10 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na **lata 2021–2025 na** ukierunkowane działania i reformy strukturalne mające na celu wspieranie zatrudnienia ludzi młodych, przechodzenia od nauki do zatrudnienia, ścieżek powrotu do nauki lub szkolenia oraz kształcenia wyrównawczego, zwłaszcza w kontekście wdrażania gwarancji dla młodzieży.

3. Member States shall allocate at least **27 %** of their ESF+ resources under shared management to the specific objectives for the social inclusion policy area set out in points (vii) to (x) of Article 4(1), including the promotion of the socio-economic integration of third country nationals.

3a. W ramach celów szczegółowych w obszarze polityki w zakresie włączenia społecznego określonych w art. 4 ust. 1 ppkt (vii)–(x) państwa członkowskie przydzielają co najmniej 5 % swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na ukierunkowane działania mające na celu wdrożenie europejskiej gwarancji dla dzieci, aby zapewnić dzieciom równy dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki nad nimi, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego odżywiania.

4. **In addition to the minimum allocation of at least 27 % of the ESF+ resources under shared management to the specific objectives set out in points (vii) to (x) of Article 4(1)**, Member States shall allocate at least **3 %** of their ESF+ resources under shared management to the specific objective of addressing **social inclusion of the most deprived and/or** material deprivation set out in points (x) and (xi) of Article 4(1).

5. Państwa członkowskie przydzielają co najmniej **3 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na ukierunkowane działania i reformy strukturalne mające na celu wspieranie zatrudnienia ludzi młodych, przechodzenia od nauki do zatrudnienia, ścieżek powrotu do nauki lub szkolenia oraz kształcenia wyrównawczego, zwłaszcza w kontekście wdrażania gwarancji dla młodzieży.

Państwa członkowskie, w których odsetek młodzieży w wieku od 15 do 29 lat niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (NEET) przekracza w 2019 r. średnią unijną lub w których odsetek młodzieży NEET wynosi ponad 15 % na podstawie danych Eurostatu, przeznaczają co najmniej 15 % środków z EFS+ w ramach zarządzania dzielonego na lata 2021–2025 w okresie programowania na wyżej wymienione działania oraz na środki w zakresie reform strukturalnych, ze szczególnym uwzględnieniem tych regionów, które – wzięwszy pod uwagę różnice między nimi – są w większym stopniu dotknięte tym zjawiskiem.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Podczas programowania środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026 i 2027 w połowie okresu programowania zgodnie z art. [14] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] państwa członkowskie, w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2024 r. według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej **10 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026–2027 na wspomniane wyżej działania.

Regiony najbardziej oddalone, które spełniają warunki określone w akapitach **pierwszym** i **drugim**, przydzielają co najmniej 15 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym w swoich programach na ukierunkowane działania określone w akapicie pierwszym. Ta alokacja środków jest uwzględniana podczas sprawdzania zgodności z minimalną wartością procentową na poziomie krajowym określoną w akapitach pierwszym i drugim.

Podczas realizacji wspomnianych działań państwa członkowskie priorytetowo traktują osoby młode bierne zawodowo i długotrwale bezrobotne oraz wprowadzają ukierunkowane środki dotarcia do tych młodych ludzi.

6. Ust. 2–5 nie mają zastosowania do dodatkowej alokacji środków o specjalnym przeznaczeniu, którą otrzymują regiony najbardziej oddalone i regiony na poziomie NUTS 2 spełniające kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

7. Ust. 1–5 nie mają zastosowania do pomocy technicznej.

Poprawka

Podczas programowania środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026 i 2027 w połowie okresu programowania zgodnie z art. [14] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] państwa członkowskie, w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2024 r. **lub w których odsetek młodzieży NEET wynosi ponad 15 %** według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej **15 %** swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026–2027 na wspomniane wyżej działania **lub środki w zakresie reform strukturalnych**.

Regiony najbardziej oddalone, które spełniają warunki określone w akapitach **drugim** i **trzecim**, przydzielają co najmniej 15 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym w swoich programach na ukierunkowane działania określone w akapicie pierwszym. Ta alokacja środków jest uwzględniana podczas sprawdzania zgodności z minimalną wartością procentową na poziomie krajowym określoną w akapitach pierwszym i drugim. **Ta alokacja środków nie zastępuje finansowania niezbędego dla infrastruktury i rozwoju regionów najbardziej oddalonych.**

Podczas realizacji wspomnianych działań państwa członkowskie priorytetowo traktują osoby młode bierne zawodowo i długotrwale bezrobotne oraz wprowadzają ukierunkowane środki dotarcia do tych młodych ludzi.

6. Ust. 2–5 nie mają zastosowania do dodatkowej alokacji środków o specjalnym przeznaczeniu, którą otrzymują regiony najbardziej oddalone i regiony na poziomie NUTS 2 spełniające kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

7. Ust. 1–5 nie mają zastosowania do pomocy technicznej.

Poprawka 93

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7a

Poszanowanie praw podstawowych

Państwa członkowskie i Komisja zapewniają poszanowanie praw podstawowych oraz przestrzeganie Karty praw podstawowych w procesie wykorzystywania funduszy.

Jakiegokolwiek koszty poniesione w związku z działaniem niezgodnym z Kartą nie są kwalifikowalne zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia xx/xx w sprawie wspólnych przepisów i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 240/2014.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 94

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 8

Partnerstwo

1. **Każde** państwo członkowskie zapewnia **odpowiednie uczestnictwo** partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w realizacji polityk zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego wspieranych z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

2. Państwa członkowskie przydzielają **odpowiednią kwotę** środków z EFS+ **objętych zarządzaniem dzielonym w każdym programie** na budowanie zdolności partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Poprawka

Artykuł 8

Partnerstwo

1. **Zgodnie z art. 6 [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] i rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 240/2014 każde** państwo członkowskie zapewnia, **w partnerstwie z władzami lokalnymi i regionalnymi, znaczący udział** partnerów społecznych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, **organów ds. równości, krajowych instytucji praw człowieka i innych właściwych lub reprezentatywnych organizacji w programowaniu i realizacji polityk i inicjatyw** w zakresie zatrudnienia, edukacji, **niedyskryminacji** i włączenia społecznego wspieranych z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym. **Ten znaczący udział ma włączający charakter i jest dostępny dla osób z niepełnosprawnością.**

2. Państwa członkowskie przydzielają **co najmniej 2%** środków z EFS+ na budowanie zdolności partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego **na poziomie unijnym i krajowym w postaci szkoleń, środków w zakresie tworzenia sieci kontaktów i ożywiania dialogu społecznego oraz na rzecz działań podejmowanych wspólnie przez partnerów społecznych.**

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 9

Przeciwdziałanie deprawacji materialnej

Środki, o których mowa w art. 7 ust. 4, są programowane w ramach odrębnego priorytetu lub programu.

Poprawka

Artykuł 9

Przeciwdziałanie deprawacji materialnej

Środki, o których mowa w art. 7 ust. 4, **dotyczące włączenia społecznego osób najbardziej potrzebujących i/lub deprawacji materialnej** są programowane w ramach odrębnego priorytetu lub programu. **Stopę współfinansowania dla tego priorytetu lub programu ustanawia się na poziomie co najmniej 85%.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 96
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 10

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 10

Wsparcie na zatrudnienie ludzi młodych

Wsparcie zgodnie z art. 7 ust. 5 jest programowane w ramach odrębnego priorytetu i przeznaczone na cel szczegółowy określony w art. 4 ust. 1 ppkt (i).

Poprawka

Artykuł 10

Wsparcie na zatrudnienie ludzi młodych

Wsparcie zgodnie z art. 7 ust. 5 jest programowane w ramach odrębnego priorytetu **lub programu** i przeznaczone na cel szczegółowy określony w art. 4 ust. 1 ppkt (i).

Poprawka 97
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 10a

Wsparcie dla europejskiej gwarancji dla dzieci

Wsparcie zgodnie z art. 7 ust. 3a jest programowane w ramach odrębnego priorytetu **lub programu** odzwierciedlającego zalecenie Komisji Europejskiej z 2013 r. w sprawie inwestowania w dzieci. Przeznacza się je na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci w ramach celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 ppkt (vii)–(x).

Poprawka 98
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 11

Wsparcie na realizację właściwych zaleceń dla poszczególnych krajów

Działania dotyczące wyzwań wskazanych we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów i w europejskim semestrze, o których mowa w art. 7 ust. 2, są programowane w ramach **jednego lub większej liczby odrębnych priorytetów**.

Poprawka

Artykuł 11

Wsparcie na realizację właściwych zaleceń dla poszczególnych krajów

Działania dotyczące wyzwań wskazanych we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów i w europejskim semestrze, o których mowa w art. 7 ust. 2, są programowane w ramach **dowolnego z celów szczegółowych, o których mowa w art. 4 ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają komplementarność, spójność, koordynację i synergię z Europejskim filarem praw socjalnych**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zapewnia się wystarczającą elastyczność na szczeblu instytucji zarządzających, aby określić priorytety i obszary dla inwestycji EFS+ zgodnie ze szczególnymi wyzwaniem lokalnymi lub regionalnymi.

Poprawka 99**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11a**Zintegrowany rozwój terytorialny**

1. *Dopuszcza się udzielanie wsparcia z EFS+ na zintegrowany rozwój terytorialny w ramach programów objętych obydwoma celami, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], zgodnie z tytułem III rozdział II tego rozporządzenia [nowe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].*
2. *Państwa członkowskie wdrażają zintegrowany rozwój terytorialny, przy wsparciu z EFS+, wyłącznie w postaci, o której mowa w art. [22] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].*

Poprawka 100**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11b**Współpraca ponadnarodowa**

1. *Państwa członkowskie mogą wspierać działania w zakresie współpracy ponadnarodowej w ramach odrębnego priorytetu.*
2. *Działania w zakresie współpracy ponadnarodowej mogą być programowane w ramach dowolnych celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 ppkt (i)–(x).*
3. *Maksymalna stopa współfinansowania w przypadku tego priorytetu może być zwiększona do 95 % w stosunku do alokacji maksymalnie 5 % krajowego przydziału środków z EFS + objętych zarządzaniem dzielonym na te priorytety.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 101
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 12

Zakres

Rozdział ten ma zastosowanie do wsparcia z EFS+ na podstawie art. 4 ust. 1 ppkt (i)–(x), w przypadku gdy jest ono wdrażane według metody zarządzania dzielonego („wsparcie ogólne z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym”).

Poprawka

Artykuł 12

Zakres

Rozdział ten ma zastosowanie do wsparcia z EFS+ na podstawie art. 4 ust. 1 ppkt (i)–(x), w przypadku gdy jest ono wdrażane według metody zarządzania dzielonego („wsparcie ogólne z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym”). **Ponadto art. 13 ma również zastosowanie do wsparcia z EFS+ na podstawie art. 4 ust. 1 ppkt (xi).**

Poprawka 102
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 13

Działania **innowacyjne**

1. Państwa członkowskie wspierają działania w zakresie innowacji i eksperymentów społecznych **lub umacniają** podejścia oddolne oparte na partnerstwach z udziałem organów publicznych, sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego, **takie jak lokalne grupy działania, które opracowują i wdrażają strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.**

2. Państwa członkowskie mogą wspierać wdrażanie na większą skalę innowacyjnych podejść testowanych na niewielką skalę (eksperymenty społeczne) i opracowanych w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i innych unijnych programów.

Poprawka

Artykuł 13

Innowacyjne działania społeczne

1. Państwa członkowskie wspierają działania w zakresie innowacji i/lub eksperymentów społecznych, **w tym zawierające komponent społeczno-kulturalny, stosując** podejścia oddolne oparte na partnerstwach z udziałem organów publicznych, **partnerów społecznych, przedsiębiorstw gospodarki społecznej,** sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

1a. Państwa członkowskie określają w swoich programach operacyjnych albo na późniejszym etapie podczas realizacji obszary innowacji i eksperymentów społecznych, odpowiadające ich szczególnym potrzebom.

2. Państwa członkowskie mogą wspierać wdrażanie na większą skalę **(innowacje i eksperymenty społeczne, w tym zawierające komponent społeczno-kulturalny)** i opracowanych w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i innych unijnych programów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

3. Innowacyjne działania i podejścia mogą być programowane w ramach dowolnych celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 **ppkt (i)–(x)**.

4. Każde państwo członkowskie powinno przeznaczyć co najmniej jeden priorytet do celów wdrożenia ust. 1 lub 2 lub obu z nich. Maksymalna stopa współfinansowania w przypadku tych priorytetów może być zwiększona do 95 % w stosunku do alokacji maksymalnie 5 % krajowego przydziału środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym **na te priorytety**.

Poprawka

3. Innowacyjne działania i podejścia mogą być programowane w ramach dowolnych celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1.

4. Każde państwo członkowskie powinno przeznaczyć co najmniej jeden priorytet do celów wdrożenia ust. 1 lub 2 lub obu z nich. Maksymalna stopa współfinansowania w przypadku tych priorytetów może być zwiększona do 95 % w stosunku do alokacji maksymalnie 5 % krajowego przydziału środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym.

Poprawka 103**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14**

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 14

Kwalifikowalność

1. Oprócz kosztów, o których mowa w art. [58] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], następujące koszty nie kwalifikują się do wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym:

a) zakup gruntu i nieruchomości oraz **zapewnienie** infrastruktury, a także

b) zakup mebli, sprzętu i pojazdów, z wyjątkiem przypadków, w których zakup taki jest konieczny do osiągnięcia celu operacji lub wartość tych przedmiotów jest całkowicie zamortyzowana, lub ich zakup jest najbardziej opłacalną opcją.

2. Wkłady niepieniężne w formie dodatków bądź wynagrodzeń wypłacanych przez stronę trzecią uczestnikom danej operacji mogą się kwalifikować do wkładu w ramach wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że tego rodzaju wkłady niepieniężne są wnoszone zgodnie z przepisami krajowymi, w tym z zasadami rachunkowości, a ich wartość nie przekracza kosztów poniesionych przez stronę trzecią.

Poprawka

Artykuł 14

Kwalifikowalność

1. Oprócz kosztów, o których mowa w art. [58] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], następujące koszty nie kwalifikują się do wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym:

a) zakup gruntu i nieruchomości oraz **zakup** infrastruktury, a także

b) zakup mebli, sprzętu i pojazdów, z wyjątkiem przypadków, w których zakup taki jest **absolutnie** konieczny do osiągnięcia celu operacji lub wartość tych przedmiotów jest całkowicie zamortyzowana, lub ich zakup jest najbardziej opłacalną opcją.

2. Wkłady niepieniężne w formie dodatków bądź wynagrodzeń wypłacanych przez stronę trzecią uczestnikom danej operacji mogą się kwalifikować do wkładu w ramach wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że tego rodzaju wkłady niepieniężne są wnoszone zgodnie z przepisami krajowymi, w tym z zasadami rachunkowości, a ich wartość nie przekracza kosztów poniesionych przez stronę trzecią.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

3. Dodatkowa alokacja środków o specjalnym przeznaczeniu, którą otrzymują regiony najbardziej oddalone i regiony na poziomie NUTS 2 spełniające kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r., jest wykorzystywana na wsparcie realizacji celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1.

4. Koszty bezpośrednie personelu kwalifikują się do wkładu w ramach wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, **pod warunkiem że ich** poziom nie **przekracza** 100 % zwykłego wynagrodzenia osób wykonujących dany zawód w państwie członkowskim **według** danych Eurostatu.

Poprawka

3. Dodatkowa alokacja środków o specjalnym przeznaczeniu, którą otrzymują regiony najbardziej oddalone i regiony na poziomie NUTS 2 spełniające kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r., jest wykorzystywana na wsparcie realizacji celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1.

4. Koszty bezpośrednie personelu kwalifikują się do wkładu w ramach wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym. **Jeżeli zastosowanie ma układ zbiorowy, określa się je zgodnie z układem. W przypadku gdy układ zbiorowy nie ma zastosowania, poziom tych kosztów nie może przekraczać** 100 % zwykłego wynagrodzenia osób wykonujących dany zawód **lub wynagrodzenia z tytułu konkretnej wiedzy specjalistycznej w danym państwie członkowskim lub regionie, jak wykazano w odpowiednim uzasadnieniu przedstawionym przez odpowiednią instytucję zarządzającą i/lub jak wynika z danych Eurostatu.**

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 15

Wskaźniki i sprawozdawczość

1. Programy, które korzystają ze wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, stosują wspólne wskaźniki produktu i rezultatu, określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, do celów monitorowania postępów w ich realizacji. Programy te mogą również stosować wskaźniki specyficzne dla programu.

2. Wartości bazowe dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników produktu wynoszą zero. W stosownych przypadkach, w zależności od charakteru wspieranych operacji, łączne i ujęte ilościowo cele pośrednie i wartości docelowe dla tych wskaźników mogą zostać określone w liczbach bezwzględnych. Zgłaszane wartości dla wskaźników produktu są wyrażane w liczbach bezwzględnych.

Poprawka

Artykuł 15

Wskaźniki i sprawozdawczość

1. Programy, które korzystają ze wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, stosują wspólne wskaźniki produktu i rezultatu, określone w załączniku I lub załączniku IIa (w przypadku działań ukierunkowanych na włączenie społeczne osób najbardziej potrzebujących, o których mowa w art. 4 ust. 1 ppkt (x)) do niniejszego rozporządzenia, do celów monitorowania postępów w ich realizacji. Programy te mogą również stosować wskaźniki specyficzne dla programu i wskaźniki dotyczące poszczególnych działań.

2. Wartości bazowe dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników produktu wynoszą zero. W stosownych przypadkach, w zależności od charakteru wspieranych operacji, łączne i ujęte ilościowo cele pośrednie i wartości docelowe dla tych wskaźników mogą zostać określone w liczbach bezwzględnych. Zgłaszane wartości dla wskaźników produktu są wyrażane w liczbach bezwzględnych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

3. Wartości odniesienia dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu, dla których określono na 2024 r. łączny ujęty ilościowo cel pośredni, a na 2029 r. łączną, ujętą ilościowo wartość docelową, ustala się w oparciu o najnowsze dostępne dane lub inne odpowiednie źródła informacji. Wartości docelowe dla wspólnych wskaźników rezultatu są ustalane w liczbach bezwzględnych lub w procentach. Wskaźniki rezultatu specyficzne dla programu i odpowiadające im wartości docelowe mogą być wyrażone w ujęciu ilościowym lub jakościowym. Zgłaszane wartości dla wspólnych wskaźników rezultatu są wyrażane w liczbach bezwzględnych.

4. Dane dotyczące wskaźników odnoszących się do uczestników są przekazywane dopiero wówczas, gdy dostępne są wszystkie dane wymagane na podstawie pkt. 1a załącznika I, dotyczące danego uczestnika.

5. W przypadku gdy dostępne są dane z rejestrów lub równoważnych źródeł, państwa członkowskie **umożliwiają** instytucjom zarządzającym i innym podmiotom, którym powierzono zadanie gromadzenia danych niezbędnych do monitorowania i oceny wdrażania wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pozyskanie tych danych z rejestrów danych lub równoważnych źródeł, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu zmiany wskaźników określonych w załączniku I, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programów.

Poprawka

3. Wartości odniesienia dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu, dla których określono na 2024 r. łączny ujęty ilościowo cel pośredni, a na 2029 r. łączną, ujętą ilościowo wartość docelową, ustala się w oparciu o najnowsze dostępne dane lub inne odpowiednie źródła informacji. Wartości docelowe dla wspólnych wskaźników rezultatu są ustalane w liczbach bezwzględnych lub w procentach. Wskaźniki rezultatu specyficzne dla programu i odpowiadające im wartości docelowe mogą być wyrażone w ujęciu ilościowym lub jakościowym. Zgłaszane wartości dla wspólnych wskaźników rezultatu są wyrażane w liczbach bezwzględnych.

4. Dane dotyczące wskaźników odnoszących się do uczestników są przekazywane dopiero wówczas, gdy dostępne są wszystkie dane wymagane na podstawie pkt. 1a załącznika I, dotyczące danego uczestnika.

4a. Dane, o których mowa w ust. 3, obejmują ocenę wpływu w aspekcie płci w celu monitorowania realizacji programów EFS+ w odniesieniu do równouprawnienia płci i podziału według płci.

5. W przypadku gdy dostępne są dane z rejestrów lub równoważnych źródeł, państwa członkowskie **mogą umożliwić** instytucjom zarządzającym i innym podmiotom, którym powierzono zadanie gromadzenia danych niezbędnych do monitorowania i oceny wdrażania wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pozyskanie tych danych z rejestrów danych lub równoważnych źródeł, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu zmiany wskaźników określonych w załączniku I **i załączniku IIa**, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programów.

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 17

Zasady

1. Wsparcie z EFS+ na przeciwdziałanie deprawacji materialnej może być wykorzystane wyłącznie do celów wsparcia dystrybucji żywności i produktów zgodnych z przepisami Unii w dziedzinie bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych.

Poprawka

Artykuł 17

Zasady

1. Wsparcie z EFS+ na przeciwdziałanie deprawacji materialnej może być wykorzystane wyłącznie do celów wsparcia dystrybucji żywności i produktów zgodnych z przepisami Unii w dziedzinie bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie i beneficjenci wybierają żywność lub podstawową pomoc materialną na podstawie obiektywnych kryteriów związanych z potrzebami osób najbardziej potrzebujących. Kryteria wyboru produktów żywnościowych, a w stosownych przypadkach innych produktów, uwzględniają również aspekty klimatyczne i środowiskowe, w szczególności w celu ograniczenia marnotrawienia żywności. W stosownych przypadkach wyboru rodzaju produktów żywnościowych do dystrybucji dokonuje się po uwzględnieniu ich roli w równoważeniu diety osób najbardziej potrzebujących.

Żywność lub podstawowa pomoc materialna mogą być dostarczane osobom najbardziej potrzebującym bezpośrednio lub pośrednio za pomocą bonów lub kart elektronicznych, pod warunkiem że te bony lub karty mogą zostać wymienione tylko na żywność lub podstawową pomoc materialną określone w art. 2 ust. 3.

Żywność zapewniana osobom najbardziej potrzebującym może być pozyskana w wyniku użytkowania, przetwarzania lub sprzedaży produktów zbywanych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem że jest to opcja najkorzystniejsza pod względem ekonomicznym i że jej zastosowanie nie opóźni dostarczenia produktów żywnościowych osobom najbardziej potrzebującym.

Każda kwota pochodząca z takiej transakcji jest wykorzystywana na rzecz osób najbardziej potrzebujących, w uzupełnieniu do kwot już dostępnych w ramach programu.

3. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, by pomoc w ramach wsparcia z EFS+ na przeciwdziałanie deprivacji materialnej świadczona była w poszanowaniu godności osób najbardziej potrzebujących i w sposób zapobiegający ich stygmatyzacji.

4. Zapewnianie żywności lub pomocy materialnej **może być uzupełnione o** działania polegające na kierowaniu osób do właściwych służb oraz **o** inne środki towarzyszące mające na celu włączenie społeczne osób najbardziej potrzebujących.

Poprawka

2. Państwa członkowskie i beneficjenci wybierają żywność lub podstawową pomoc materialną na podstawie obiektywnych kryteriów związanych z potrzebami osób najbardziej potrzebujących. Kryteria wyboru produktów żywnościowych, a w stosownych przypadkach innych produktów, uwzględniają również aspekty klimatyczne i środowiskowe, w szczególności w celu ograniczenia marnotrawienia żywności **i korzystania z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych**. W stosownych przypadkach wyboru rodzaju produktów żywnościowych do dystrybucji dokonuje się po uwzględnieniu ich roli w równoważeniu diety osób najbardziej potrzebujących.

Żywność lub podstawowa pomoc materialna mogą być dostarczane osobom najbardziej potrzebującym bezpośrednio lub pośrednio za pomocą bonów lub kart elektronicznych, pod warunkiem że te bony lub karty mogą zostać wymienione tylko na żywność lub podstawową pomoc materialną określone w art. 2 ust. 3 **oraz że nie zastępują one żadnych istniejących świadczeń społecznych**.

Żywność zapewniana osobom najbardziej potrzebującym może być pozyskana w wyniku użytkowania, przetwarzania lub sprzedaży produktów zbywanych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem że jest to opcja najkorzystniejsza pod względem ekonomicznym i że jej zastosowanie nie opóźni dostarczenia produktów żywnościowych osobom najbardziej potrzebującym.

Każda kwota pochodząca z takiej transakcji jest wykorzystywana na rzecz osób najbardziej potrzebujących, w uzupełnieniu do kwot już dostępnych w ramach programu.

3. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, by pomoc w ramach wsparcia z EFS+ na przeciwdziałanie deprivacji materialnej świadczona była w poszanowaniu godności osób najbardziej potrzebujących i w sposób zapobiegający ich stygmatyzacji.

4. Zapewnianie żywności lub pomocy materialnej **uzupełniają** działania polegające na kierowaniu osób do właściwych służb oraz inne środki towarzyszące mające na celu włączenie społeczne osób najbardziej potrzebujących.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 106
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 20

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 20

Kwalifikowalność wydatków

1. Koszty kwalifikowalne wsparcia z EFS+ na przeciwdziałanie deprywacji materialnej są następujące:

- a) koszty zakupu żywności lub podstawowej pomocy materialnej, w tym koszty związane z transportem żywności lub podstawowej pomocy materialnej do beneficjentów, którzy rozprowadzają żywność lub podstawową pomoc materialną wśród odbiorców końcowych;
- b) w przypadku gdy transport żywności lub podstawowej pomocy materialnej do beneficjentów, którzy rozprowadzają je wśród odbiorców końcowych nie jest objęta lit. a) – koszty ponoszone przez podmiot kupujący związane z transportem żywności lub podstawowej pomocy materialnej do magazynów lub do beneficjentów oraz koszty magazynowania w zryczałowanej wysokości 1 % kosztów, o których mowa w lit. a), lub – w należycie uzasadnionych przypadkach – koszty faktycznie poniesione i uregulowane;
- c) koszty administracyjne, koszty transportu i magazynowania ponoszone przez beneficjentów zaangażowanych w rozprowadzanie żywności lub podstawowej pomocy materialnej wśród osób najbardziej potrzebujących, w zryczałowanej wysokości 5 % kosztów, o których mowa w lit. a), lub 5 % kosztów wartości produktów żywnościowych zbywanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- d) koszty gromadzenia, transportu, magazynowania i dystrybucji darów żywnościowych i bezpośrednio związane z działaniami podnoszącymi świadomość społeczną;
- e) koszty środków towarzyszących podejmowanych przez beneficjentów lub w ich imieniu, zadeklarowane przez beneficjentów, którzy rozprowadzają żywność lub podstawową pomoc materialną wśród osób najbardziej potrzebujących, w zryczałowanej wysokości 5 % kosztów, o których mowa w lit. a).

Poprawka

Artykuł 20

Kwalifikowalność wydatków

1. Koszty kwalifikowalne wsparcia z EFS+ na przeciwdziałanie deprywacji materialnej są następujące:

- a) koszty zakupu żywności lub podstawowej pomocy materialnej, w tym koszty związane z transportem żywności lub podstawowej pomocy materialnej do beneficjentów, którzy rozprowadzają żywność lub podstawową pomoc materialną wśród odbiorców końcowych;
- b) w przypadku gdy transport żywności lub podstawowej pomocy materialnej do beneficjentów, którzy rozprowadzają je wśród odbiorców końcowych nie jest objęty lit. a) – koszty ponoszone przez podmiot kupujący związane z transportem żywności lub podstawowej pomocy materialnej do magazynów lub do beneficjentów oraz koszty magazynowania w zryczałowanej wysokości 1 % kosztów, o których mowa w lit. a), lub – w należycie uzasadnionych przypadkach – koszty faktycznie poniesione i uregulowane;
- c) koszty administracyjne, koszty transportu i magazynowania ponoszone przez beneficjentów zaangażowanych w rozprowadzanie żywności lub podstawowej pomocy materialnej wśród osób najbardziej potrzebujących, w zryczałowanej wysokości 5 % kosztów, o których mowa w lit. a), lub 5 % kosztów wartości produktów żywnościowych zbywanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- d) koszty gromadzenia, transportu, magazynowania i dystrybucji darów żywnościowych i bezpośrednio związane z działaniami podnoszącymi świadomość społeczną;
- e) koszty środków towarzyszących podejmowanych przez beneficjentów lub w ich imieniu, zadeklarowane przez beneficjentów, którzy rozprowadzają żywność lub podstawową pomoc materialną wśród osób najbardziej potrzebujących, w zryczałowanej wysokości 5,5 % kosztów, o których mowa w lit. a).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

2. Zmniejszenie kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 lit. a), ze względu na nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów przez podmiot odpowiedzialny za zakup żywności lub podstawowej pomocy materialnej nie prowadzi do zmniejszenia kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 lit. c) i e).

3. Następujące koszty nie stanowią kosztów kwalifikowalnych:

- a) odsetki od zadłużenia;
- b) **zapewnienie** infrastruktury;
- c) koszty produktów używanych.

Poprawka

2. Zmniejszenie kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 lit. a), ze względu na nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów przez podmiot odpowiedzialny za zakup żywności lub podstawowej pomocy materialnej nie prowadzi do zmniejszenia kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 lit. c) i e).

3. Następujące koszty nie stanowią kosztów kwalifikowalnych:

- a) odsetki od zadłużenia;
- b) **zakup** infrastruktury;
- c) koszty produktów używanych **o obniżonej jakości**.

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 21

Wskaźniki i sprawozdawczość

1. W przypadku priorytetów dotyczących deprivacji materialnej stosuje się wspólne wskaźniki produktu i rezultatu, określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, w celu monitorowania postępów w realizacji. W programach tych można również stosować wskaźniki specyficzne dla programu.

2. Należy ustalić wartości odniesienia dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu.

3. Do dnia 30 czerwca 2025 r. i do dnia 30 czerwca 2028 r. instytucje zarządzające zgłaszają Komisji wyniki ustrukturyzowanego badania dotyczącego odbiorców końcowych, przeprowadzonego w poprzednim roku. Badanie to opiera się na modelu określonym przez Komisję w drodze aktu wykonawczego.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający model, który ma być stosowany do celów ustrukturyzowanego badania dotyczącego odbiorców końcowych, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 39 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.

Poprawka

Artykuł 21

Wskaźniki i sprawozdawczość

1. W przypadku priorytetów dotyczących deprivacji materialnej stosuje się wspólne wskaźniki produktu i rezultatu, określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, w celu monitorowania postępów w realizacji. W programach tych można również stosować wskaźniki specyficzne dla programu.

2. Należy ustalić wartości odniesienia dla wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu. **Wymogi sprawozdawcze są w miarę możliwości jak najprostsze.**

3. Do dnia 30 czerwca 2025 r. i do dnia 30 czerwca 2028 r. instytucje zarządzające zgłaszają Komisji wyniki ustrukturyzowanego **anonimowego** badania dotyczącego odbiorców końcowych, przeprowadzonego w poprzednim roku **i koncentrującego się również na ich warunkach życia oraz charakterze ich deprivacji materialnej**. Badanie to opiera się na modelu określonym przez Komisję w drodze aktu wykonawczego.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający model, który ma być stosowany do celów ustrukturyzowanego badania dotyczącego odbiorców końcowych, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 39 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu zmiany wskaźników określonych w załączniku II, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programów.

Poprawka

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu zmiany wskaźników określonych w załączniku II, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programów.

Poprawka 108**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 22 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Audyt operacji może objąć wszystkie etapy ich realizacji i wszystkie ogniwa łańcucha dystrybucji, z jedynym wyjątkiem kontroli odbiorców końcowych, chyba że w wyniku oceny ryzyka stwierdzi się szczególne ryzyko nieprawidłowości bądź nadużycia finansowego.

Poprawka

Audyt operacji może objąć wszystkie etapy ich realizacji i wszystkie ogniwa łańcucha dystrybucji, z jedynym wyjątkiem kontroli odbiorców końcowych, chyba że w wyniku oceny ryzyka stwierdzi się szczególne ryzyko nieprawidłowości bądź nadużycia finansowego. **Audyt operacji obejmuje więcej kontroli na wczesnych etapach realizacji, aby w przypadku ryzyka oszustwa można było przekierować fundusze na inne projekty.**

Poprawka 109**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 23**

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 23

Cele operacyjne

Komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” ma następujące cele operacyjne:

- a) opracowywanie wysokiej jakości wiedzy analitycznej i porównawczej w celu zapewnienia, aby polityki dążące do osiągnięcia celów szczegółowych określonych w art. 4 były oparte na solidnych podstawach merytorycznych i odpowiadały potrzebom, wyzwaniom i sytuacji w państwach stowarzyszonych;

Poprawka

Artykuł 23

Cele operacyjne

Komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne” ma następujące cele operacyjne:

- a) opracowywanie wysokiej jakości wiedzy analitycznej i porównawczej w celu zapewnienia, aby polityki dążące do osiągnięcia celów szczegółowych określonych w art. 4 były oparte na solidnych podstawach merytorycznych i odpowiadały potrzebom, wyzwaniom i sytuacji w państwach stowarzyszonych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- b) **wymiany** informacji, wzajemnego uczenia się i dialogu na temat polityki w dziedzinach, o których mowa w art. 4, aby pomóc państwom stowarzyszonym w stosowaniu odpowiednich środków z zakresu polityki;
- c) wspieranie eksperymentów społecznych w dziedzinach, o których mowa w art. 4, oraz zwiększanie zdolności zainteresowanych stron w zakresie wdrażania, transferu lub zastosowania na większą skalę przetestowanych innowacji w obszarze polityki społecznej;
- d) **zapewnianie** specjalnych usług wsparcia na rzecz pracodawców i osób poszukujących pracy w celu rozwijania zintegrowanych europejskich rynków pracy, od przygotowania do rekrutacji po pomoc udzielaną po zatrudnieniu, aby zapewnić wolne miejsca pracy w określonych sektorach, zawodach, państwach lub regionach przygranicznych, bądź na rzecz konkretnych grup (np. osób **wymagających szczególnego traktowania**);
- e) wspieranie rozwoju ekosystemu rynkowego związanego z zapewnianiem mikrofinansowania **na rzecz** mikroprzedsiębiorstw znajdujących się w fazie rozruchu i rozwoju, w szczególności tych, które zatrudniają osoby **wymagające szczególnego traktowania**;

Poprawka

- b) **ułatwianie wymiany** informacji, wzajemnego uczenia się i dialogu na temat polityki w dziedzinach, o których mowa w art. 4, aby pomóc państwom stowarzyszonym w stosowaniu odpowiednich środków z zakresu polityki;
- c) wspieranie eksperymentów społecznych w dziedzinach, o których mowa w art. 4, oraz zwiększanie zdolności zainteresowanych stron w zakresie **przygotowania, opracowania i** wdrażania, transferu lub zastosowania na większą skalę przetestowanych innowacji w obszarze polityki społecznej, **ze szczególnym naciskiem na wspieranie rozwoju lokalnych projektów realizowanych przez miasta, władze lokalne i regionalne, partnerów społecznych, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i podmioty społeczno-gospodarcze w dziedzinie przyjmowania, włączenia społecznego oraz integracji obywateli państw trzecich**;
- d) **opracowanie i zapewnianie** specjalnych usług wsparcia na rzecz pracodawców i osób poszukujących pracy w celu rozwijania zintegrowanych europejskich rynków pracy, od przygotowania do rekrutacji po pomoc udzielaną po zatrudnieniu, aby zapewnić wolne miejsca pracy w określonych sektorach, zawodach, państwach lub regionach przygranicznych, bądź na rzecz konkretnych grup (np. osób **w niekorzystnej sytuacji**);
- da) **wspieranie partnerstw transgranicznych między publicznymi służbami zatrudnienia, społeczeństwem obywatelskim i partnerami społecznymi w celu promowania transgranicznego rynku pracy oraz transgranicznej mobilności na odpowiednich warunkach**;
- db) **wspieranie świadczenia usług EURES dotyczących rekrutacji i oferowania pracownikom trwałego zatrudnienia wysokiej jakości poprzez kontrolę ofert pracy i wniosków o zatrudnienie, w tym poprzez partnerstwa transgraniczne**;
- dc) **ułatwianie dobrowolnej mobilności geograficznej pracowników, przy zapewnieniu odpowiednich warunków pracy, oraz zwiększenie możliwości zatrudnienia poprzez rozwój unijnych rynków pracy, charakteryzujących się wysoką jakością, wysokim stopniem integracji, otwartością i dostępnością dla wszystkich, przy jednoczesnym poszanowaniu praw pracowników w całej Unii**;
- e) wspieranie rozwoju ekosystemu rynkowego związanego z zapewnianiem mikrofinansowania, **a także jego dostępności i dostępu do niego dla** mikroprzedsiębiorstw, **przedsiębiorstw gospodarki społecznej i osób wymagających szczególnego traktowania**, znajdujących się w fazie rozruchu i rozwoju, w szczególności tych, które zatrudniają osoby **w trudnej sytuacji i grupy defaworyzowane**;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- f) wspieranie tworzenia sieci kontaktów na poziomie Unii oraz dialogu z właściwymi zainteresowanymi stronami i między nimi w dziedzinach, o których mowa w art. 4, a także przyczynianie się do zwiększenia zdolności instytucjonalnych **tych** zainteresowanych stron, w tym publicznych służb zatrudnienia, instytucji zabezpieczenia społecznego, instytucji mikrofinansowania oraz instytucji zapewniających finansowanie **na rzecz** przedsiębiorstw **społecznych** i gospodarki społecznej;
- g) wspieranie rozwoju przedsiębiorstw **społecznych** i powstania rynku inwestycji społecznych, a jednocześnie ułatwianie interakcji między sektorem publicznym i prywatnym oraz udziału fundacji i podmiotów charytatywnych w tym rynku;
- h) zapewnianie wytycznych dotyczących rozwoju infrastruktury społecznej (w tym mieszkań, opieki nad dziećmi, **kształcenia** i **szkolenia**, opieki **zdrowotnej** i **opieki długoterminowej**) potrzebnej do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych;
- i) wspieranie współpracy transnarodowej, aby przyspieszyć transfer i ułatwić upowszechnianie innowacyjnych rozwiązań, zwłaszcza w dziedzinach zatrudnienia, umiejętności i włączenia społecznego w całej Europie;
- j) wspieranie wdrażania właściwych międzynarodowych standardów społecznych i norm pracy w kontekście czerpania korzyści z globalizacji oraz zewnętrznego wymiaru polityki Unii w dziedzinach, o których mowa w art. 4.

Poprawka

- f) wspieranie tworzenia sieci kontaktów na poziomie Unii oraz dialogu z właściwymi zainteresowanymi stronami i między nimi w dziedzinach, o których mowa w art. 4, a także przyczynianie się do zwiększenia zdolności instytucjonalnych **zaangażowanych** zainteresowanych stron, w tym publicznych służb zatrudnienia, instytucji zabezpieczenia społecznego, **społeczeństwa obywatelskiego**, instytucji mikrofinansowania oraz instytucji zapewniających finansowanie przedsiębiorstw **gospodarki społecznej** i gospodarki społecznej;
- g) wspieranie rozwoju przedsiębiorstw **gospodarki społecznej** i powstania rynku inwestycji społecznych, a jednocześnie ułatwianie interakcji między sektorem publicznym i prywatnym oraz udziału fundacji i podmiotów charytatywnych w tym rynku;
- h) zapewnianie wytycznych dotyczących rozwoju infrastruktury społecznej (w tym mieszkań, **wczesnej edukacji** i opieki nad dziećmi, **opieki nad osobami starszymi**, **wymogów w zakresie dostępności** i **przejścia od usług opieki instytucjonalnej do opieki rodzinnej i środowiskowej**, w tym **wymogów w zakresie dostępności dla osób z niepełnosprawnością**) potrzebnej do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych;
- i) wspieranie współpracy transnarodowej, aby przyspieszyć transfer i ułatwić upowszechnianie innowacyjnych rozwiązań, zwłaszcza w dziedzinach **zwalczania ubóstwa**, zatrudnienia, umiejętności i włączenia społecznego w całej Europie;
- j) wspieranie wdrażania właściwych międzynarodowych standardów społecznych i norm pracy w kontekście czerpania korzyści z globalizacji oraz zewnętrznego wymiaru polityki Unii w dziedzinach, o których mowa w art. 4.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 110
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 23 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 23a

Koncentracja tematyczna i finansowanie

Część puli środków finansowych EFS+ na komponent „Zatrudnienie i innowacje społeczne”, o której mowa w art. 5 ust. 4 lit. a), przydziela się w całym okresie na cele szczegółowe określone w art. 4 ust. 2b zgodnie z następującymi orientacyjnymi wartościami procentowymi:

- a) 55 % na cel szczegółowy nr 1;
- b) 18 % na cel szczegółowy nr 2;
- c) 18 % na cel szczegółowy nr 3.

Poprawka 111
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 24

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 24

Artykuł 24

Działania kwalifikowalne

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3 i 4.

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3 i 4.

2. Z komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” mogą być wspierane następujące działania:

2. Z komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” mogą być wspierane następujące działania:

a) Działania analityczne, w tym dotyczące państw trzecich, w szczególności:

a) Działania analityczne, w tym dotyczące państw trzecich, w szczególności:

(i) ankiety, badania, dane statystyczne, metodyki, klasyfikacje, mikrosymulacje, wskaźniki, wsparcie na rzecz obserwatoriów oraz benchmarki na poziomie europejskim;

(i) ankiety, badania, dane statystyczne, metodyki, klasyfikacje, mikrosymulacje, wskaźniki, wsparcie na rzecz obserwatoriów oraz benchmarki na poziomie europejskim;

(ii) eksperymenty społeczne oceniające innowacje społeczne;

(ii) eksperymenty społeczne oceniające innowacje społeczne;

(iii) monitorowanie oraz ocena transpozycji i stosowania prawa Unii.

(iii) monitorowanie oraz ocena transpozycji i stosowania prawa Unii.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) Wdrażanie polityki, w szczególności:

- (i) partnerstwa transgraniczne i usługi wsparcia w regionach transgranicznych;
- (ii) unijny program mobilności pracowników o zasięgu obejmującym całą UE, mający na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w przypadkach stwierdzonych niedoborów na rynku pracy;
- (iii) wsparcie na rzecz mikrofinansowania i przedsiębiorstw **społecznych**, w tym przez działania łączone, takie jak asymetryczny podział ryzyka lub ograniczanie kosztów transakcji, a także wsparcie na rzecz tworzenia infrastruktury społecznej i rozwijania umiejętności;
- (iv) wsparcie na rzecz współpracy i partnerstw transnarodowych celem transferu i upowszechniania innowacyjnych rozwiązań.

c) Budowanie zdolności, w szczególności:

- (i) sieci na poziomie Unii w dziedzinach, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- (ii) krajowych punktów kontaktowych zapewniających wytyczne, informacje i pomoc związane z wdrażaniem komponentu;
- (iii) administracji państw uczestniczących, instytucji zabezpieczenia społecznego i służb zatrudnienia odpowiedzialnych za promocję mobilności pracowników, instytucji mikrofinansowania oraz instytucji zapewniających finansowanie przedsiębiorstwom **społecznym** lub innym podmiotom w zakresie inwestycji społecznych, a także tworzenie sieci kontaktów;
- (iv) zainteresowanych stron do celów współpracy transnarodowej;

d) Działania w zakresie komunikacji i upowszechniania informacji, w szczególności:

- (i) wzajemne uczenie się w drodze wymiany dobrych praktyk, innowacyjnych podejść, wyników działań analitycznych, wzajemnych ocen i analiz porównawczych;

b) Wdrażanie polityki, w szczególności:

- (i) partnerstwa transgraniczne i usługi wsparcia w regionach transgranicznych;
- (ii) unijny program mobilności pracowników o zasięgu obejmującym całą UE, mający na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w przypadkach stwierdzonych niedoborów na rynku pracy;
- (iii) wsparcie na rzecz mikrofinansowania i przedsiębiorstw **gospodarki społecznej**, w tym przez działania łączone, takie jak asymetryczny podział ryzyka lub ograniczanie kosztów transakcji, a także wsparcie na rzecz tworzenia infrastruktury społecznej i rozwijania umiejętności;
- (iv) wsparcie na rzecz współpracy i partnerstw transnarodowych celem transferu i upowszechniania innowacyjnych rozwiązań.

c) Budowanie zdolności, w szczególności:

- (i) sieci na poziomie Unii w dziedzinach, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- (ii) krajowych punktów kontaktowych zapewniających wytyczne, informacje i pomoc związane z wdrażaniem komponentu;
- (iii) administracji państw uczestniczących, instytucji zabezpieczenia społecznego i służb zatrudnienia odpowiedzialnych za promocję mobilności pracowników, instytucji mikrofinansowania oraz instytucji zapewniających finansowanie przedsiębiorstwom **gospodarki społecznej** lub innym podmiotom w zakresie inwestycji społecznych, a także tworzenie sieci kontaktów;
- (iv) **partnerów społecznych i** zainteresowanych stron do celów współpracy transnarodowej;

d) Działania w zakresie komunikacji i upowszechniania informacji, w szczególności:

- (i) wzajemne uczenie się w drodze wymiany dobrych praktyk, innowacyjnych podejść, wyników działań analitycznych, wzajemnych ocen i analiz porównawczych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
(ii) przewodniki, raporty, materiały informacyjne i przekazy medialne dotyczące inicjatyw związanych z dziedzinami, o których mowa w art. 4 ust. 1;	(ii) przewodniki, raporty, materiały informacyjne i przekazy medialne dotyczące inicjatyw związanych z dziedzinami, o których mowa w art. 4 ust. 1;
(iii) systemy informacyjne upowszechniające podstawy merytoryczne w dziedzinach, o których mowa w art. 4 ust. 1;	(iii) systemy informacyjne upowszechniające podstawy merytoryczne w dziedzinach, o których mowa w art. 4 ust. 1;
(iv) organizowanie wydarzeń, konferencji i seminariów w ramach prezydencji Rady.	(iv) pomoc techniczna i administracyjna przy realizacji programu prac, np. w działaniach przygotowawczych, monitorowaniu, kontroli, audycie i ocenie, w tym w zakresie systemów informatycznych.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
b) wszelkie podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub wszelkie organizacje międzynarodowe.	b) wszelkie podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub stosowne organizacje międzynarodowe.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
	Artykuł 25a
	Zarządzenie
	<p>1. Komisja konsultuje się z zainteresowanymi stronami w Unii, w szczególności z partnerami społecznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, na temat programów prac z zakresu zatrudnienia i innowacji społecznych, ich priorytetów, strategicznego ukierunkowania oraz ich wdrożenia.</p>
	<p>2. Komisja nawiązuje niezbędne stosunki z Komitetem ds. Zatrudnienia, Komitetem Ochrony Socjalnej, Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, grupą dyrektorów generalnych ds. stosunków pracy oraz Komitetem Doradczym ds. Swobodnego Przepływu Pracowników, aby zapewnić ich regularne i należyte informowanie o postępach w realizacji tych programów. Komisja informuje również inne komitety, które zajmują się strategiami politycznymi, instrumentami i działaniami o istotnym znaczeniu dla komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne”.</p>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 114**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera –a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) **Wsparcie unijnej strategii zdrowia publicznego mającej na celu:**
- (i) **wspieranie państw członkowskich w ich wysiłkach służących ochronie i poprawie zdrowia publicznego; oraz**
  - (ii) **wspieranie misji Unii w zakresie zdrowia zgodnie z art. 168 TFUE, który stanowi, że przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewniana się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.**

Poprawka 115**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera a – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) **Poprawa gotowości, zarządzania i zdolności do reagowania w sytuacjach kryzysowych w Unii w celu ochrony obywateli przez transgranicznymi zagrożeniami** zdrowia:

- a) **Poprawa gotowości, zarządzania i zdolności do reagowania w sytuacjach kryzysowych w Unii w celu przeciwdziałania transgranicznym zagrożeniom** zdrowia:

Poprawka 116**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera a – podpunkt iv a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (iva) **odpowiednio opracowane interwencje z zakresu zdrowia publicznego służące ograniczeniu obciążenia infekcjami i możliwymi do uniknięcia chorobami zakaźnymi oraz ich wpływu;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera a – podpunkt iv b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ivb) wspieranie rozwoju umiejętności i narzędzi służących do skutecznego informowania o ryzyku;

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) inwestowanie w promocję zdrowia i profilaktykę zdrowotną;

(i) inwestowanie w promocję zdrowia i profilaktykę zdrowotną, w tym dzięki kompetencjom zdrowotnym i programom edukacyjnym, a także dzięki propagowaniu aktywności fizycznej;

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt i a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ia) inwestowanie we wczesną diagnostykę i badania przesiewowe;

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) wsparcie na rzecz transformacji cyfrowej w dziedzinie zdrowia i opieki;

(ii) wsparcie na rzecz transformacji cyfrowej w dziedzinie zdrowia i opieki uwzględniającej potrzeby i obawy pacjentów i obywateli, w szczególności dzięki tworzeniu powiązań z programami wspierającymi umiejętność korzystania z mediów i umiejętności cyfrowe;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 121**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt ii a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iia) wspieranie cyfrowych usług publicznych w dziedzinach takich jak zdrowie;

Poprawka 122**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt ii b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iib) poprawa bezpieczeństwa i jakości informacji zdrowotnych;

Poprawka 123**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt ii**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) wsparcie na rzecz rozwijania zrównoważonego unijnego systemu informacyjnego w dziedzinie zdrowia;

(ii) wsparcie na rzecz rozwijania zrównoważonego, **przejrzystego i dostępnego** unijnego systemu informacyjnego w dziedzinie zdrowia, **a jednocześnie zapewnienie ochrony danych prywatnych;**

(We wniosku COM numeracja podpunktów w art. 26 lit. b) jest nieprawidłowa – dwa podpunkty oznaczono (ii)).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) wspieranie państw członkowskich za pomocą transferu wiedzy **przydatnej** w procesie reform krajowych na rzecz bardziej skutecznych, dostępnych i **odpornych** systemów ochrony zdrowia oraz lepszej promocji zdrowia i profilaktyki zdrowotnej, w szczególności w odniesieniu do wyzwań wskazanych w procesie europejskiego semestru;

Poprawka

(iii) wspieranie państw członkowskich za pomocą transferu wiedzy **i wsparcia wdrażania, przydatnych** w procesie reform krajowych na rzecz bardziej skutecznych, dostępnych, **odpornych, niedyskryminujących, włączających i sprawiedliwych** systemów ochrony zdrowia, **niwelujących nierówności społeczne**, oraz lepszej promocji zdrowia i profilaktyki zdrowotnej, w szczególności w odniesieniu do wyzwań wskazanych w procesie europejskiego semestru. **Obejmuje to również wspieranie wysokiej jakości rejestrów krajowych, które również dostarczają porównywalnych danych;**

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt iv a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iva) **wsparcie przechodzenia ku spersonalizowanej opiece, bliskości usług zdrowotnych i społecznych oraz zintegrowanej opiece środowiskowej, w szczególności promowanie modeli organizacyjnych bazujących na międzybranżowej pracy zespołowej oraz tworzeniu sieci kontaktów między zainteresowanymi stronami;**

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt iv b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ivb) **zapewnienie zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron w powyższe działania, odpowiednio na poziomie unijnym i/lub krajowym;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 127**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b – podpunkt iv c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ivc) *opracowanie i wdrażanie narzędzi i strategii mających na celu zapobieganie nierównościami w dziedzinie zdrowia i ich eliminowanie, promowanie włączenia społecznego, upodmiotowienia obywateli i udziału społeczności;*

Poprawka 128**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera c – podpunkt i**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) wspieranie wdrażania prawodawstwa dotyczącego produktów leczniczych i wyrobów medycznych;

(i) wspieranie wdrażania prawodawstwa dotyczącego produktów leczniczych i **ich dostępności w całej Unii oraz** wyrobów medycznych;

Poprawka 129**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera c – podpunkt vi**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(vi) wspieranie **działających przy Komisji: Komitetu Naukowego ds. Bezpieczeństwa Konsumentów oraz Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń.**

(vi) wspieranie **rozwoju zasady „zdrowie we wszystkich politykach” oraz ustanowienie procesów umożliwiających analizę skutków zdrowotnych i ich uwzględnianie we wszystkich obszarach polityki;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ca) wspieranie monitorowania, wdrażania i wzmocnienia innych przepisów i polityk Unii mających wpływ na zdrowie, aby przyczynić się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego, w tym dotyczących między innymi:*
- (i) zanieczyszczenia powietrza;*
  - (ii) substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i innych substancji chemicznych o szkodliwych właściwościach;*
  - (iii) pozostałości pestycydów w żywności, wodzie i powietrzu;*
  - (iv) żywności i etykietowania żywności, w tym w zakresie tłuszczów trans, alkoholu, dodatków do żywności i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.*

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera d – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (ii) wsparcie na rzecz rozwijania współpracy w zakresie oceny technologii medycznych celem przygotowania nowych zharmonizowanych przepisów;

- (ii) wsparcie na rzecz rozwijania współpracy **i budowy zdolności** w zakresie oceny technologii medycznych celem przygotowania nowych zharmonizowanych przepisów;

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera d – podpunkt iii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (iiia) wspieranie wdrażania programów i najlepszych praktyk dotyczących edukacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz kampanii skierowanych do młodzieży;*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 133**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera d – podpunkt iii b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iiib) *wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego na poziomie Unii zajmujących się zdrowiem i pokrewnymi kwestiami;*

Poprawka 134**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera d – podpunkt iii c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iiic) *wspieranie utworzenia Rady Sterującej ds. Zdrowia w celu realizacji działań w ramach komponentu „Zdrowie”.*

Poprawka 135**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 27 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3 i 26.

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania **w dziedzinie zdrowia** służące realizacji celów, o których mowa w art. 3, 4 i 26.

Poprawka 136**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 27 – ustęp 2 – litera a – podpunkt i a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ia) *działania mające na celu monitorowanie skumulowanego oddziaływania na zdrowie czynników ryzyka środowiskowego, w tym związanych z zanieczyszczeniami w żywności, wodzie, powietrzu i innych źródłach;*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 137

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 27 – ustęp 2 – litera a – podpunkt i b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ib) działania monitorujące wpływ przepisów unijnych na zdrowie, takich jak nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii itp.;

Poprawka 138

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 27 – ustęp 2 – litera a – akapit 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wyniki zakończonych działań analitycznych podaje się do wiadomości publicznej.

Poprawka 139

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 27 – ustęp 2 – litera b – podpunkt i**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) współpraca i partnerstwa transgraniczne, w tym w regionach transgranicznych;

(i) współpraca i partnerstwa transgraniczne, w tym w regionach transgranicznych **oraz w odniesieniu do zanieczyszczenia powietrza i innego zanieczyszczenia środowiska o charakterze transgranicznym;**

Poprawka 140

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 27 – ustęp 2 – litera c – podpunkt i**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) za pomocą transferu, dostosowania i zastosowania najlepszych praktyk o ugruntowanej unijnej wartości dodanej wśród państw członkowskich;

(i) za pomocą **wymiany**, transferu, dostosowania i zastosowania najlepszych praktyk o ugruntowanej unijnej wartości dodanej wśród państw członkowskich;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 141**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 27 – ustęp 2 – litera c – podpunkt ii**

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) sieci na poziomie UE w dziedzinach, o których mowa w art. 26;

Poprawka

(ii) sieci na poziomie UE w dziedzinach, o których mowa w art. 26, **w sposób ciągły i trwały, zapewniając obecność aktywnego społeczeństwa obywatelskiego na poziomie Unii;**

Poprawka 142**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 27 – ustęp 2 – litera c – podpunkt iv**

Tekst proponowany przez Komisję

(iv) **krajowych** punktów kontaktowych zapewniających wytyczne, informacje i pomoc związane z wdrażaniem programu;

Poprawka

(iv) **regionalnych i krajowych punktów kontaktowych oraz** punktów kontaktowych **na szczeblu niższym niż krajowy** zapewniających wytyczne, informacje i pomoc związane z wdrażaniem programu;

Poprawka 143**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 29 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja konsultuje się z organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za zdrowie na forum Grupy Sterującej ds. Promocji Zdrowia, Profilaktyki Chorób i Zarządzania Chorobami Niezakaźnymi lub innych właściwych grup ekspertów Komisji bądź podobnymi podmiotami w sprawie planów prac komponentu „Zdrowie” oraz jego priorytetów, kierunków strategicznych i wdrażania, a także w sprawie perspektywy zdrowotnej innych polityk i mechanizmów wsparcia, aby zwiększyć ich ogólną koordynację i wartość dodaną.

Poprawka

Komisja konsultuje się z organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za zdrowie na forum Grupy Sterującej ds. Promocji Zdrowia, Profilaktyki Chorób i Zarządzania Chorobami Niezakaźnymi lub innych właściwych grup ekspertów Komisji bądź podobnymi podmiotami, **np. stowarzyszeniami zawodowymi w służbie zdrowia, w sprawie rocznych** planów prac komponentu „Zdrowie” oraz jego priorytetów, kierunków strategicznych i wdrażania, a także w sprawie perspektywy zdrowotnej innych polityk i mechanizmów wsparcia, aby zwiększyć ich ogólną koordynację i wartość dodaną. **Silne przywództwo polityczne i odpowiednia struktura zarządzania na potrzeby zdrowia zapewnią ochronę i promocję zdrowia we wszystkich zakresach odpowiedzialności Komisji, zgodnie z art. 168 ust. 1 TFUE.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 144
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 29 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 29a

Rada Sterująca ds. Zdrowia

1. Komisja powołuje Radę Sterującą ds. Zdrowia („Radę Sterującą”) w celu realizacji działań w ramach komponentu „Zdrowie”.
2. Rada Sterująca koncentruje się na tworzeniu synergii między komponentem „Zdrowie” a innymi programami obejmującymi aspekt zdrowia, w drodze współpracy i koordynacji, propagowania zaangażowania pacjentów i społeczeństwa oraz zapewniania doradztwa naukowego i wydawania zaleceń. Działania te zapewniają ukierunkowane na wartość działania w dziedzinie zdrowia, stabilność, lepsze rozwiązania w dziedzinie zdrowia oraz zwiększają dostęp i zmniejszają nierówności w zakresie zdrowia.
3. Rada Sterująca zapewnia kompleksową strategię i kierownictwo przy opracowywaniu planów prac w ramach komponentu „Zdrowie”.
4. Rada Sterująca jest niezależną grupą zainteresowanych stron, składającą się z podmiotów z odpowiednich sektorów w dziedzinie zdrowia publicznego, dobrostanu i ochrony socjalnej, z udziałem przedstawicieli regionów i lokalnych organów ds. ochrony zdrowia, przedstawicieli pacjentów oraz obywateli.
5. Rada Sterująca składa się z 15 do 20 wysokich rangą osób reprezentujących różne dyscypliny i rodzaje działalności, o których mowa w ust. 4. Członkowie Rady Sterującej są mianowani przez Komisję na podstawie otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur lub wyrażenia zainteresowania, lub obu tych rodzajów zgłoszenia.
6. Przewodniczącego Rady Sterującej ds. Zdrowia mianuje Komisja spośród członków Rady.
7. Rada Sterująca ds. Zdrowia:
  - (i) na wniosek Komisji wnosi wkład w roczne plany prac dotyczące komponentu „Zdrowie”;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) opracowuje plan działania w zakresie kierowania koordynacją i współpracą między komponentem „Zdrowie” a innymi programami, które obejmują aspekt zdrowia.

Plan działania przyczynia się do zapewnienia widoczności i koordynacji wszystkich istniejących mechanizmów finansowych mających znaczenie dla zdrowia oraz pomaga w kierowaniu koordynacją i współpracą.

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 29 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 29b

Współpraca międzynarodowa

W celu realizacji komponentu „Zdrowie” Komisja rozwija współpracę z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowane agencje, w szczególności Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), a także z Radą Europy i Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), aby zmaksymalizować skuteczność i efektywność działań na poziomie unijnym i międzynarodowym.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31

Artykuł 31

Formy finansowania unijnego i metody wdrażania

Formy finansowania unijnego i metody wdrażania

1. Komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” mogą zapewniać finansowanie w dowolnej formie określonej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w formie dotacji, nagród, zamówień i dobrowolnych płatności na rzecz międzynarodowych organizacji, których Unia jest członkiem lub w pracach których uczestniczy.

1. Komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” mogą zapewniać finansowanie w dowolnej formie określonej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w formie dotacji, nagród, zamówień, **wkładów** i dobrowolnych płatności na rzecz międzynarodowych organizacji, których Unia jest członkiem lub w pracach których uczestniczy.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” są wdrażane według metody zarządzania bezpośredniego przewidzianej rozporządzeniem finansowym lub według metody zarządzania pośredniego za pośrednictwem organów, o których mowa w art. [61 ust. 1 lit. c)] rozporządzenia finansowego.

Przy przyznawaniu dotacji komisja oceniająca, o której mowa w art. 150 rozporządzenia finansowego, może się składać z ekspertów zewnętrznych.

3. Działania łączone w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” realizowane są zgodnie z [rozporządzeniem InvestEU] i tytułem X rozporządzenia finansowego.

4. W ramach komponentu „Zdrowie” dotacje bezpośrednie mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, aby finansować działania o wyraźnej unijnej wartości dodanej współfinansowane przez właściwe organy, które są odpowiedzialne za dziedzinę zdrowia w państwach członkowskich lub w państwach trzecich stowarzyszonych z programem, bądź przez podmioty sektora publicznego i podmioty pozarządowe działające indywidualnie lub jako sieć, upoważnione przez te właściwe organy.

5. W ramach komponentu „Zdrowie” dotacje bezpośrednie mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków europejskim sieciom referencyjnym, które są zatwierdzone przez Radę państw członkowskich europejskich sieci referencyjnych przy zastosowaniu procedury określonej w decyzji wykonawczej Komisji 2014/287/UE z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie kryteriów tworzenia i oceny europejskich sieci referencyjnych i ich członków oraz ułatwienia wymiany informacji i wiedzy specjalistycznej w odniesieniu do tworzenia i oceny takich sieci.

Poprawka

2. Komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” są wdrażane według metody zarządzania bezpośredniego przewidzianej rozporządzeniem finansowym lub według metody zarządzania pośredniego za pośrednictwem organów, o których mowa w art. [61 ust. 1 lit. c)] rozporządzenia finansowego.

Przy przyznawaniu dotacji komisja oceniająca, o której mowa w art. [150] rozporządzenia finansowego, może się składać z ekspertów zewnętrznych.

3. Działania łączone w ramach komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” realizowane są zgodnie z [rozporządzeniem InvestEU] i tytułem X rozporządzenia finansowego.

4. W ramach komponentu „Zdrowie” dotacje bezpośrednie mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, aby finansować działania o wyraźnej unijnej wartości dodanej współfinansowane przez właściwe organy, które są odpowiedzialne za dziedzinę zdrowia w państwach członkowskich lub w państwach trzecich stowarzyszonych z programem, bądź przez podmioty sektora publicznego i podmioty pozarządowe działające indywidualnie lub jako sieć, upoważnione przez te właściwe organy.

5. W ramach komponentu „Zdrowie” dotacje bezpośrednie mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków europejskim sieciom referencyjnym, które są zatwierdzone przez Radę państw członkowskich europejskich sieci referencyjnych przy zastosowaniu procedury określonej w decyzji wykonawczej Komisji 2014/287/UE z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie kryteriów tworzenia i oceny europejskich sieci referencyjnych i ich członków oraz ułatwienia wymiany informacji i wiedzy specjalistycznej w odniesieniu do tworzenia i oceny takich sieci.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 32

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 32

Program prac i koordynacja

Komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” są wdrażane na podstawie programów prac, o których mowa w art. [108] rozporządzenia finansowego. W stosownych przypadkach programy prac określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone.

Poprawka

Artykuł 32

Program prac i koordynacja

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz komponentu „Zdrowie” przez ustanowienie programów prac, o których mowa w art. [108] rozporządzenia finansowego. W stosownych przypadkach **te** programy prac określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja zwiększa efekt synergii i zapewnia efektywną koordynację między komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, w tym Narzędziem Realizacji Reform i Instrumentem Wsparcia Technicznego.

Poprawka

Komisja zwiększa efekt synergii i zapewnia efektywną koordynację między komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, w tym Narzędziem Realizacji Reform i Instrumentem Wsparcia Technicznego.

Poprawka 148**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 33**

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 33**Monitorowanie i sprawozdawczość**

1. Należy ustalić wskaźniki dotyczące monitorowania wdrażania komponentów i postępów w osiąganiu celów szczególnych określonych w art. 4 oraz celów operacyjnych określonych w art. 23 i 26.

2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania komponentów programu i ich wyników. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz w stosownych przypadkach na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia lub zmiany wskaźników określonych w **załączniku III**, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji komponentów.

Poprawka

Artykuł 33**Monitorowanie i sprawozdawczość**

1. Należy ustalić wskaźniki dotyczące monitorowania wdrażania komponentów i postępów w osiąganiu celów szczególnych określonych w art. 4 oraz celów operacyjnych określonych w art. 23 i 26.

2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania komponentów programu i ich wyników. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz w stosownych przypadkach na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia lub zmiany wskaźników określonych w **załącznikach IIb i III**, w przypadku gdy jest to uznane za konieczne do zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji komponentów.

3a. Do celów regularnego monitorowania komponentów oraz wprowadzania wszelkich koniecznych dostosowań ich priorytetów w zakresie polityki i finansowania Komisja sporządza pierwsze sprawozdanie jakościowe i ilościowe z monitorowania obejmujące pierwszy rok, a następnie trzy sprawozdania obejmujące kolejne okresy dwóch lat i przedkłada te sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdania przedkłada się też do wglądu Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. Sprawozdania zawierają wyniki komponentów oraz zakres, w jakim stosowano zasadę równości kobiet i mężczyzn i zasadę uwzględniania w programie aspektu płci, oraz informację, w jaki sposób w ramach działań objętych tymi komponentami podjęto kwestie walki z dyskryminacją, w tym kwestie dostępności. Sprawozdania udostępnia się publicznie celem zwiększenia przejrzystości komponentów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 149
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 35

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 35	Artykuł 35
Ocena	Ocena
<p>1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.</p> <p>2. <i>Ocena śródkresowa komponentów programu może być przeprowadzona z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat ich wdrażania, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia ich wdrażania.</i></p> <p>3. Po zakończeniu okresu wdrażania, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 5, Komisja przeprowadza ocenę końcową komponentów.</p> <p>4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.</p>	<p>1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.</p> <p>2. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dokona śródkresowej oceny komponentów w celu:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) zmierzenia w ujęciu jakościowym i ilościowym postępów w realizacji celów komponentu;</p> <p style="margin-left: 20px;">b) uwzględnienia środowiska społecznego w Unii i wszelkich istotnych zmian wprowadzonych na mocy prawa Unii;</p> <p style="margin-left: 20px;">c) ustalenia, czy zasoby komponentów zostały wykorzystane w sposób efektywny, oraz ocenienia unijnej wartości dodanej.</p> <p>Wyniki tej oceny śródkresowej przedstawia się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>3. Po zakończeniu okresu wdrażania, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 5, Komisja przeprowadza ocenę końcową komponentów.</p> <p>4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.</p>

Poprawka 150
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 37

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 37	Artykuł 37
Informacja, komunikacja i promocja	Informacja, komunikacja i promocja
<p>1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich wyników) przez dostarczanie spójnych i skutecznych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.</p>	<p>1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich wyników) przez dostarczanie spójnych i skutecznych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.</p>

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z komponentami „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” oraz ich działaniami i wynikami. Zasoby finansowe przydzielone na komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” przyczyniają się również do komunikacji **instytucjonalnej** w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 4, 23 i 26.

Poprawka

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z komponentami „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” oraz ich działaniami i wynikami. Zasoby finansowe przydzielone na komponenty „Zatrudnienie i innowacje społeczne” i „Zdrowie” przyczyniają się również do komunikacji w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 4, 23 i 26.

Poprawka 151**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 38**

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 38

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do **przyjęcia** aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do **przyjęcia** aktów delegowanych, o których mowa w art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5 i art. 33 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5 i art. 33 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna **od** następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji **późniejszym terminie**. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym **w sprawie lepszego stanowienia prawa** z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽²⁸⁾.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

Artykuł 38

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do **przyjmowania** aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do **przyjmowania** aktów delegowanych, o których mowa w art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5, **art. 32** i art. 33 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5, **art. 32** i art. 33 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w **późniejszym terminie** określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. **w sprawie lepszego stanowienia prawa** ⁽²⁸⁾.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5 i art. 33 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 13.

Poprawka

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 ust. 6, art. 21 ust. 5, **art. 32** i art. 33 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 13.

Poprawka 152

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 40

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 40

Komitet na mocy art. 163 TFUE

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 163 TFUE („Komitet EFS+”).

2. Każde państwo członkowskie wyznacza jednego przedstawiciela rządu, jednego przedstawiciela organizacji związkowych, jednego przedstawiciela organizacji pracodawców i po jednym zastępcy wszystkich członków na okres do siedmiu lat. Pod nieobecność członka jego zastępcą jest automatycznie uprawniony do uczestnictwa w pracach.

3. W skład Komitetu EFS+ wchodzi po jednym przedstawicielu ze wszystkich organizacji reprezentujących organizacje pracodawców i organizacje **pracowników** na szczeblu Unii.

Poprawka

Artykuł 40

Komitet na mocy art. 163 TFUE

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 163 TFUE („Komitet EFS+”).

2. Każde państwo członkowskie wyznacza jednego przedstawiciela rządu, jednego przedstawiciela organizacji związkowych, jednego przedstawiciela organizacji pracodawców, **jednego przedstawiciela społeczeństwa obywatelskiego, jednego przedstawiciela organów ds. równości lub innych niezależnych instytucji ds. praw człowieka zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów]** i po jednym zastępcy wszystkich członków na okres do siedmiu lat. Pod nieobecność członka jego zastępcą jest automatycznie uprawniony do uczestnictwa w pracach.

3. W skład Komitetu EFS+ wchodzi po jednym przedstawicielu ze wszystkich organizacji reprezentujących organizacje pracodawców, **organizacje pracowników** i organizacje **społeczeństwa obywatelskiego** na szczeblu Unii.

3a. Komitet EFS+ może zapraszać przedstawicieli Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego.

3b. W Komitecie EFS+ zapewnia się równowagę płci oraz odpowiednią reprezentację mniejszości i innych grup zmarginalizowanych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komitet EFS+ jest konsultowany w sprawie planowanego wykorzystania pomocy technicznej w przypadku wsparcia z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym oraz w innych kwestiach istotnych dla EFS+, które mają wpływ na wdrażanie strategii na poziomie Unii.

5. Komitet EFS+ może wydawać opinie na temat:

- a) kwestii związanych z wkładem EFS+ we wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych, w tym zaleceń dla poszczególnych krajów i priorytetów związanych z europejskim semestrem (krajowe programy reform itp.);
- b) kwestii dotyczących [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], istotnych dla EFS+;
- c) kwestii związanych z EFS+ przekazanych Komitetowi przez Komisję, a innych niż te, o których mowa w ust. 4.

Opinie Komitetu EFS+ są przyjmowane bezwzględną większością oddanych ważnych głosów i przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów do celów informacyjnych. Komisja informuje Komitet EFS+ o sposobie, w jaki uwzględniła jego opinie.

6. Komitet EFS+ może powoływać grupy robocze dla każdego komponentu EFS+.

Poprawka

4. Komitet EFS+ jest konsultowany w sprawie planowanego wykorzystania pomocy technicznej w przypadku wsparcia z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym oraz w innych kwestiach istotnych dla EFS+, które mają wpływ na wdrażanie strategii na poziomie Unii.

5. Komitet EFS+ może wydawać opinie na temat:

- a) kwestii związanych z wkładem EFS+ we wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych, w tym zaleceń dla poszczególnych krajów i priorytetów związanych z europejskim semestrem (krajowe programy reform itp.);
- b) kwestii dotyczących [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], istotnych dla EFS+;
- c) kwestii związanych z EFS+ przekazanych Komitetowi przez Komisję, a innych niż te, o których mowa w ust. 4.

Opinie Komitetu EFS+ są przyjmowane bezwzględną większością oddanych ważnych głosów i przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów do celów informacyjnych. Komisja informuje Komitet EFS+ **na piśmie** o sposobie, w jaki uwzględniła jego opinie.

6. Komitet EFS+ może powoływać grupy robocze dla każdego komponentu EFS+.

Poprawka 153

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I

Tekst proponowany przez Komisję

ZAŁĄCZNIK I ⁽¹⁾

Wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym

Wszystkie dane osobowe mają być przedstawione w podziale według płci (kobieta, mężczyzna, osoba niebinarna). Jeżeli określone rezultaty nie są **możliwe**, dane odnoszące się do tych rezultatów nie muszą być gromadzone ani przekazywane.

(1) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące operacji kierowanych do osób są następujące:

1a) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników

— Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników są następujące:

Poprawka

ZAŁĄCZNIK I ⁽¹⁾

Wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym

Wszystkie dane osobowe mają być przedstawione w podziale według płci (kobieta, mężczyzna, osoba niebinarna). Jeżeli określone rezultaty nie są **dostępne**, dane odnoszące się do tych rezultatów nie muszą być gromadzone ani przekazywane. **Wrażliwe dane osobowe mogą być badane anonimowo.**

(1) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące operacji kierowanych do osób są następujące:

1a) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników

— Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników są następujące:

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- bezrobotni, w tym długotrwale bezrobotni*;
- długotrwale bezrobotni*;
- osoby bierne zawodowo*;
- osoby pracujące, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek*;
- **osoby** poniżej 30 lat*;
- osoby powyżej 54 lat*;
- osoby z wykształceniem średnim I stopnia lub niższym (ISCED 0–2)*;
- osoby z wykształceniem na poziomie ponadgimnazjalnym (ISCED 3) lub policealnym (ISCED 4)*;
- osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5–8)*.

Łączna liczba uczestników ma być obliczana automatycznie na podstawie wspólnych wskaźników produktu związanych ze statusem zatrudnienia.

1b) Pozostałe wspólne wskaźniki produktu

Jeżeli dane dotyczące tych wskaźników nie są gromadzone z rejestrów danych, wartości tych wskaźników mogą być ustalone przez beneficjenta na podstawie wiarygodnych szacunków.

- uczestnicy z niepełnosprawnościami**;
- obywatele państw trzecich*;
- uczestnicy obcego pochodzenia*;
- mniejszości (**w tym społeczności marginalizowane, takie jak Romowie**)**;
- osoby bezdomne lub dotknięte wykluczeniem mieszkaniowym*;

Poprawka

- bezrobotni, w tym długotrwale bezrobotni*;
- długotrwale bezrobotni*;
- osoby bierne zawodowo*;
- osoby pracujące, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek*;
- **młodzież niekształcąca się ani nie szkoląca się (NEET)**;
- **dzieci w wieku** poniżej 18 lat*;
- **młodzież w wieku 18–29 lat***;
- osoby powyżej 54 lat*;
- osoby z wykształceniem średnim I stopnia lub niższym (ISCED 0–2)*;
- osoby z wykształceniem na poziomie ponadgimnazjalnym (ISCED 3) lub policealnym (ISCED 4)*;
- osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5–8)*.

Łączna liczba uczestników ma być obliczana automatycznie na podstawie wspólnych wskaźników produktu związanych ze statusem zatrudnienia.

1b) Pozostałe wspólne wskaźniki produktu

Jeżeli dane dotyczące tych wskaźników nie są gromadzone z rejestrów danych, wartości tych wskaźników mogą być ustalone przez beneficjenta na podstawie wiarygodnych szacunków. **Dane są zawsze przekazywane przez uczestników dobrowolnie.**

- uczestnicy z niepełnosprawnościami**;
- **uczestnicy w wieku poniżej 18 lat***;
- obywatele państw trzecich*;
- uczestnicy obcego pochodzenia*;
- mniejszości (**inne niż społeczność romska**)**;
- **uczestnicy ze społeczności romskiej****;
- osoby bezdomne lub dotknięte wykluczeniem mieszkaniowym*;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- uczestnicy z obszarów wiejskich*.
- 2) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące podmiotów są następujące:
- liczba objętych wsparciem podmiotów administracji publicznej lub służb publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;
  - liczba objętych wsparciem mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw społecznych).
- 3) Wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego dotyczące uczestników są następujące:
- uczestnicy poszukujący pracy po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy biorący udział w kształceniu lub szkoleniu po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy uzyskujący kwalifikacje po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy uzyskujący kwalifikacje po zakończeniu udziału w programie*;
- 4) Wspólne wskaźniki rezultatu długoterminowego dotyczące uczestników są następujące:
- uczestnicy pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy znajdujący się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć miesięcy po zakończeniu udziału w programie*;

Jako wymóg minimalny dane te mają być gromadzone na podstawie reprezentatywnej próby uczestników w ramach każdego celu szczegółowego. Należy zapewnić wiarygodność wewnętrzną próby tak, aby zebrane dane mogły być uogólnione na poziomie danego celu szczegółowego.

(¹) Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi * są danymi osobowymi zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.
Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką ** należą do szczególnej kategorii danych osobowych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2016/679.

- uczestnicy z obszarów wiejskich*;
- **uczestnicy z obszarów geograficznych o wysokich poziomach ubóstwa i wykluczenia społecznego***.
- **uczestnicy przechodzący z opieki instytucjonalnej na opiekę rodzinną i środowiskową****;
- 2) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące podmiotów są następujące:
- liczba objętych wsparciem podmiotów administracji publicznej lub służb publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;
  - liczba objętych wsparciem mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw społecznych).
- 3) Wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego dotyczące uczestników są następujące:
- uczestnicy poszukujący pracy po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy biorący udział w kształceniu lub szkoleniu po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy uzyskujący kwalifikacje po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy uzyskujący kwalifikacje po zakończeniu udziału w programie*;
- 4) Wspólne wskaźniki rezultatu długoterminowego dotyczące uczestników są następujące:
- uczestnicy pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć **i dwanaście** miesięcy po zakończeniu udziału w programie*;
  - uczestnicy znajdujący się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć **i dwanaście** miesięcy po zakończeniu udziału w programie*;

Jako wymóg minimalny dane te mają być gromadzone na podstawie reprezentatywnej próby uczestników w ramach każdego celu szczegółowego. Należy zapewnić wiarygodność wewnętrzną próby tak, aby zebrane dane mogły być uogólnione na poziomie danego celu szczegółowego.

(¹) Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi * są danymi osobowymi zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.
Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką ** należą do szczególnej kategorii danych osobowych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 154
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II

<i>Tekst proponowany przez Komisję</i>	<i>Poprawka</i>
ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK II
Wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia z EFS+ na zwalczanie deprywacji materialnej	Wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia z EFS+ na zwalczanie deprywacji materialnej
1) Wskaźniki produktu	1) Wskaźniki produktu
a) Łączna wartość pieniężna dostarczonej żywności i produktów.	a) Łączna wartość pieniężna dostarczonej żywności i produktów.
(i) łączna wartość pomocy żywnościowej;	(i) łączna wartość pomocy żywnościowej;
(ia) łączna wartość pieniężna żywności dla dzieci;	(ia) łączna wartość pieniężna żywności dla dzieci;
(ib) łączna wartość pieniężna żywności dla bezdomnych;	(ib) łączna wartość pieniężna żywności dla bezdomnych;
(ic) łączna wartość pieniężna żywności dla innych grup docelowych;	(ic) łączna wartość pieniężna żywności dla innych grup docelowych;
(ii) łączna wartość dostarczonych produktów	(ii) łączna wartość dostarczonych produktów;
(ia) łączna wartość pieniężna produktów dla dzieci;	(ia) łączna wartość pieniężna produktów dla dzieci;
(iib) łączna wartość pieniężna produktów dla bezdomnych;	(iib) łączna wartość pieniężna produktów dla bezdomnych;
(iic) łączna wartość pieniężna produktów dla innych grup docelowych.	(iic) łączna wartość pieniężna produktów dla innych grup docelowych.
b) Łączna ilość udzielonej pomocy żywnościowej (w tonach)	b) Łączna ilość udzielonej pomocy żywnościowej (w tonach)
Z czego ^(?) :	Z czego ^(?) :
a) procentowy udział żywności, w przypadku której z programu pokryto jedynie koszty transportu, dystrybucji i magazynowania;	a) procentowy udział żywności, w przypadku której z programu pokryto jedynie koszty transportu, dystrybucji i magazynowania;
b) procentowy udział żywności współfinansowanej z EFS+ w łącznej ilości żywności dostarczonej beneficjentom.	b) procentowy udział żywności współfinansowanej z EFS+ w łącznej ilości żywności dostarczonej beneficjentom.
3) Wspólne wskaźniki rezultatu ^(?)	3) Wspólne wskaźniki rezultatu ^(?)
Liczba odbiorców końcowych otrzymujących pomoc żywnościową	Liczba odbiorców końcowych otrzymujących pomoc żywnościową
— liczba dzieci w wieku poniżej 18 lat;	— liczba dzieci w wieku poniżej 18 lat;
— liczba młodzieży w wieku 18–29 lat;	— liczba młodzieży w wieku 18–29 lat;
— liczba odbiorców końcowych w wieku powyżej 54 lat;	— liczba odbiorców końcowych w wieku powyżej 54 lat;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- liczba odbiorców końcowych z niepełnosprawnościami;
- liczba obywateli państw trzecich;
- liczba odbiorców końcowych obcego pochodzenia i należących do mniejszości (**w tym społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie**);
- liczba bezdomnych odbiorców końcowych lub odbiorców końcowych dotkniętych wykluczeniem mieszkaniowym.

Liczba odbiorców końcowych otrzymujących pomoc materialną

- liczba dzieci w wieku poniżej 18 lat;
- liczba młodzieży w wieku 18–29 lat;
- liczba odbiorców końcowych w wieku powyżej 54 lat;
- liczba odbiorców końcowych z niepełnosprawnościami;
- liczba obywateli państw trzecich;
- liczba odbiorców końcowych obcego pochodzenia i należących do mniejszości (**w tym społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie**);
- liczba bezdomnych odbiorców końcowych lub odbiorców końcowych dotkniętych wykluczeniem mieszkaniowym.

(²) Wartości tych wskaźników mogą być ustalone przez beneficjenta na podstawie wiarygodnych szacunków.
 (³) Ibidem.

Poprawka

- liczba odbiorców końcowych z niepełnosprawnościami;
- liczba obywateli państw trzecich;
- liczba odbiorców końcowych obcego pochodzenia i należących do mniejszości (**innych niż społeczność romska**);
- **uczestnicy ze społeczności romskiej**;
- liczba bezdomnych odbiorców końcowych lub odbiorców końcowych dotkniętych wykluczeniem mieszkaniowym.

Liczba odbiorców końcowych otrzymujących pomoc materialną

- liczba dzieci w wieku poniżej 18 lat;
- liczba młodzieży w wieku 18–29 lat;
- liczba odbiorców końcowych w wieku powyżej 54 lat;
- liczba odbiorców końcowych z niepełnosprawnościami;
- liczba obywateli państw trzecich;
- liczba odbiorców końcowych obcego pochodzenia i należących do mniejszości (**innych niż społeczność romska**);
- **uczestnicy ze społeczności romskiej**;
- liczba bezdomnych odbiorców końcowych lub odbiorców końcowych dotkniętych wykluczeniem mieszkaniowym.

(²) Wartości tych wskaźników mogą być ustalone przez beneficjenta na podstawie wiarygodnych szacunków.
 (³) Ibidem.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK IIa

Wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia z EFS+ na promowanie włączenia społecznego osób najbardziej potrzebujących

Wskaźniki produktu

- 1) Łączna liczba osób otrzymujących pomoc związaną z włączeniem społecznym.

W tym:

- a) liczba dzieci w wieku do 15 lat;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) liczba osób w wieku 65 lat lub starszych;
- c) liczba kobiet;
- d) liczba osób obcego pochodzenia i należących do mniejszości (innych niż społeczność romska);
- e) uczestnicy ze społeczności romskiej;
- f) liczba osób bezdomnych.

Poprawka 156

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK IIb

Wskaźniki dla komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne”

1. Poziom zadeklarowanych korzyści w postaci lepszego zrozumienia polityki i prawodawstwa Unii:
  - 1) Liczba czynności analitycznych
  - 2) Liczba działań związanych z wzajemnym uczeniem się, uświadamianiem i upowszechnianiem informacji
  - 3) Wspieranie głównych podmiotów
2. Poziom aktywnej współpracy i partnerstwa między instytucjami rządowymi Unii, państw członkowskich i państw stowarzyszonych
  - 1) Liczba czynności analitycznych
  - 2) Liczba działań związanych z wzajemnym uczeniem się, uświadamianiem i upowszechnianiem informacji
  - 3) Wspieranie głównych podmiotów

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. **Deklarowane wykorzystanie innowacji z zakresu polityki społecznej w realizacji zaleceń społecznych dla poszczególnych krajów oraz wyniki eksperymentów polityki społecznej na potrzeby kształtowania polityki**
  - 1) Liczba czynności analitycznych
  - 2) Liczba działań związanych z wzajemnym uczeniem się, uświadamianiem i upowszechnianiem informacji
  - 3) Wspieranie głównych podmiotów
4. Liczba odwiedzin na platformie EURES
5. Liczba miejsc pracy dla młodzieży stworzonych lub wspieranych w ramach działania przygotowawczego „Twoja pierwsza praca z EURES-em”, jak również w ramach ukierunkowanych programów mobilności
6. Liczba indywidualnych kontaktów doradców EURES z osobami poszukującymi pracy, osobami zmieniającymi pracę i pracodawcami
7. Liczba przedsiębiorstw założonych lub skonsolidowanych, które korzystały ze wsparcia unijnego
8. Odsetek beneficjentów, którzy z pomocą mikrofinansowania unijnego utworzyli lub rozbudowali przedsiębiorstwo i którzy są bezrobotni lub należą do grup defaworyzowanych

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik III – punkt 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Liczba **wspólnych ocen klinicznych technologii medycznych**2. Liczba **beneficjentów (specjalistów, obywateli, pacjentów), których dotyczą wyniki programu**

Poprawka 158

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik III – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Liczba **transferów najlepszych praktyk**3. Liczba **wspólnych ocen klinicznych technologii medycznych**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 159

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik III – punkt 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Stopień wykorzystania rezultatów programów w krajowej polityce zdrowotnej mierzona za pomocą kwestionariusza „przed i po”

4. Liczba transferów najlepszych praktyk

Poprawka 160

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik III – punkt 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Stopień wykorzystania wyników programu w regionalnej i krajowej polityce zdrowotnej lub narzędziach zdrowotnych, mierzony za pomocą zatwierdzonych metod.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0021

Przepisy szczegółowe dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (COM(2018)0374 – C8-0229/2018 – 2018/0199(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/42)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1***Tekst proponowany przez Komisję*

- (1) Art. 176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) stanowi, że Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego („EFRR”) ma na celu przyczynianie się do korygowania podstawowych dysproporcji regionalnych w Unii. Zgodnie z tym artykułem oraz z art. 174 akapit drugi i trzeci TFUE, EFRR ma przyczyniać się do zmniejszania dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych, **wśród których szczególną uwagę należy zwrócić na niektóre kategorie regionów, wśród których wyraźnie wymieniono regiony transgraniczne.**

Poprawka

- (1) Art. 176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) stanowi, że Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego („EFRR”) ma na celu przyczynianie się do korygowania podstawowych dysproporcji regionalnych w Unii. Zgodnie z tym artykułem oraz z art. 174 akapit drugi i trzeci TFUE, EFRR ma przyczyniać się do zmniejszania dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych, **obszarów wiejskich, obszarów podlegających przemianom przemysłowym, obszarów o niskiej gęstości zaludnienia, wysp i regionów górskich.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0470/2018).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Rozporządzenie (UE) [nowe RWP] Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²¹⁾ określa przepisy wspólne dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i niektórych innych funduszy, a rozporządzenie (UE) [nowe rozporządzenie w sprawie EFRR] Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²²⁾ określa przepisy dotyczące celów szczegółowych i zakresu wsparcia z EFRR. Obecnie konieczne jest przyjęcie przepisów szczegółowych w odniesieniu do celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg), które będą miały zastosowanie do współpracy co najmniej jednego państwa członkowskiego ponad granicami i będą dotyczyły skutecznego programowania, w tym przepisów dotyczących pomocy technicznej, monitorowania, oceny, komunikacji, kwalifikowalności, zarządzania i kontroli oraz zarządzania finansami.

⁽²¹⁾ [Odniesienie]

⁽²²⁾ [Odniesienie]

Poprawka

- (2) Rozporządzenie (UE) [nowe RWP] Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²¹⁾ określa przepisy wspólne dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i niektórych innych funduszy, a rozporządzenie (UE) [nowe rozporządzenie w sprawie EFRR] Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²²⁾ określa przepisy dotyczące celów szczegółowych i zakresu wsparcia z EFRR. Obecnie konieczne jest przyjęcie przepisów szczegółowych w odniesieniu do celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg), które będą miały zastosowanie do współpracy co najmniej jednego państwa członkowskiego **i regionu** ponad granicami i będą dotyczyły skutecznego programowania, w tym przepisów dotyczących pomocy technicznej, monitorowania, oceny, komunikacji, kwalifikowalności, zarządzania i kontroli oraz zarządzania finansami.

⁽²¹⁾ [Odniesienie]

⁽²²⁾ [Odniesienie]

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) W celu wspierania harmonijnego rozwoju terytorium Unii na różnych poziomach EFRR powinien wspierać współpracę transgraniczną, transnarodową i morską, a także współpracę regionów najbardziej oddalonych oraz współpracę międzyregionalną w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg).

Poprawka

- (3) W celu wspierania **opartego na współpracy i** harmonijnego rozwoju terytorium Unii na różnych poziomach **oraz ograniczenia występujących nadal rozbieżności** EFRR powinien wspierać współpracę transgraniczną, transnarodową i morską, a także współpracę regionów najbardziej oddalonych oraz współpracę międzyregionalną w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg). **W procesie tym należy uwzględnić zasady odnoszące się do wielopoziomowego sprawowania rządów i do partnerstwa, a także wzmocnić podejścia ukierunkowane na konkretne obszary.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 4
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) *Różne elementy Interreg powinny przyczynić się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju opisanych w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 przyjętej we wrześniu 2015 r.*

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4) W ramach komponentu „Współpraca transgraniczna” należy dążyć do rozwiązywania wspólnych problemów wspólnie zidentyfikowanych w regionach przygranicznych oraz uruchomienia niewykorzystanego potencjału wzrostu na obszarach przygranicznych, na co wskazano w komunikacie Komisji „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE”⁽²³⁾ („komunikat w sprawie regionów przygranicznych”). W związku z tym komponent „Współpraca transgraniczna” powinien **być ograniczony do współpracy** na granicach lądowych, **a współpraca transgraniczna na granicach morskich powinna zostać włączona do komponentu transnarodowego.**

- (4) W ramach komponentu „Współpraca transgraniczna” należy dążyć do rozwiązywania wspólnych problemów wspólnie zidentyfikowanych w regionach przygranicznych oraz uruchomienia niewykorzystanego potencjału wzrostu na obszarach przygranicznych, na co wskazano w komunikacie Komisji „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE”⁽²³⁾ („komunikat w sprawie regionów przygranicznych”). W związku z tym komponent „Współpraca transgraniczna” powinien **obejmować współpracę** na granicach **zarówno lądowych, jak i morskich, nie naruszając nowego komponentu dotyczącego współpracy regionów najbardziej oddalonych.**

⁽²³⁾ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE” COM(2017)0534 z 20.9.2017.

⁽²³⁾ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE” COM(2017)0534 z 20.9.2017.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Komponent „Współpraca transgraniczna” powinien również obejmować współpracę pomiędzy co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem lub innym terytorium poza Unią. Dzięki objęciu wewnętrznej i zewnętrznej współpracy transgranicznej zakresem niniejszego rozporządzenia powinno nastąpić znaczne uproszczenie i ujednoczenie obowiązujących przepisów w porównaniu z okresem programowania 2014–2020, które będzie zauważalne dla instytucji programu w państwach członkowskich oraz dla organów partnerskich i beneficjentów spoza Unii.

Poprawka

- (5) Komponent „Współpraca transgraniczna” powinien również obejmować współpracę pomiędzy co najmniej jednym państwem członkowskim **lub regionem** a co najmniej jednym państwem **lub regionem** lub innym terytorium poza Unią. Dzięki objęciu wewnętrznej i zewnętrznej współpracy transgranicznej zakresem niniejszego rozporządzenia powinno nastąpić znaczne uproszczenie i ujednoczenie obowiązujących przepisów w porównaniu z okresem programowania 2014–2020, które będzie zauważalne dla instytucji programu w państwach członkowskich oraz dla organów partnerskich i beneficjentów spoza Unii.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Komponent obejmujący współpracę transnarodową i morską powinien zmierzać do intensyfikacji współpracy za pomocą przedsięwzięć sprzyjających zintegrowanemu rozwojowi terytorialnemu, powiązanych z priorytetami unijnej polityki spójności **oraz powinien także obejmować morską współpracę transgraniczną**. Współpraca transnarodowa powinna obejmować **większe obszary w kontynentalnej części Unii, zważywszy że współpraca morska powinna obejmować** terytoria wokół basenów morskich **oraz uwzględniać współpracę transgraniczną na granicach morskich w okresie programowania 2014–2020. Aby umożliwić kontynuowanie wcześniejszej morskiej współpracy transgranicznej na gruncie szerszych ram współpracy morskiej należy zapewnić maksymalną elastyczność, w szczególności poprzez określenie zasięgu terytorialnego, celów szczegółowych takiej współpracy, wymogów dotyczących projektu partnerstwa oraz tworzenie podprogramów oraz specjalnych komitetów sterujących**.

Poprawka

- (6) Komponent obejmujący współpracę transnarodową i morską powinien zmierzać do intensyfikacji współpracy za pomocą przedsięwzięć sprzyjających zintegrowanemu rozwojowi terytorialnemu, powiązanych z priorytetami unijnej polityki spójności, **przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości**. Współpraca transnarodowa powinna obejmować obszary **transnarodowe oraz, w stosownych przypadkach**, terytoria wokół basenów morskich, **których zasięg geograficzny wykracza poza zasięg programów transgranicznych**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 8
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) W oparciu o doświadczenia wyniesione z współpracy transgranicznej i transnarodowej w okresie programowania 2014–2020 w regionach najbardziej oddalonych, gdzie połączenie obydwu komponentów w ramach jednego programu na każdy obszar współpracy nie przyniosło dostatecznego uproszczenia dla organów odpowiedzialnych za program i beneficjentów programów, należy ustanowić specjalny komponent „regiony najbardziej oddalone”, aby umożliwić regionom najbardziej oddalonym współpracę z **sąsiednimi** krajami i terytoriami w jak najbardziej wydajny i prosty sposób.

Poprawka

- (7) W oparciu o doświadczenia wyniesione z współpracy transgranicznej i transnarodowej w okresie programowania 2014–2020 w regionach najbardziej oddalonych, gdzie połączenie obydwu komponentów w ramach jednego programu na każdy obszar współpracy nie przyniosło dostatecznego uproszczenia dla organów odpowiedzialnych za program i beneficjentów programów, należy ustanowić specjalny, **dodatkowy** komponent „regiony najbardziej oddalone”, aby umożliwić regionom najbardziej oddalonym współpracę z **państwami trzecimi**, krajami i terytoriami **zamorskimi lub z organizacjami integracji i współpracy regionalnej** w jak najbardziej wydajny i prosty sposób, **z uwzględnieniem ich specyfiki**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) W oparciu o doświadczenia wyniesione z programów współpracy międzyregionalnej w ramach programu Interreg oraz z uwagi na brak takiej współpracy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w okresie programowania 2014–2020 **komponent dotyczący współpracy międzyregionalnej należy tak ukierunkować, aby przede wszystkim służył zwiększaniu skuteczności polityki spójności. Komponent ten powinien zostać zatem ograniczony do dwóch programów: jeden będzie umożliwiał wszelkiego rodzaju doświadczenia, innowacyjne podejścia i budowanie zdolności na użytek programów w ramach obu celów, a także wspieranie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej („EUWT”), utworzonych lub tworzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁴⁾, a drugi będzie służył doskonaleniu analizy tendencji rozwojowych. Współpraca oparta na projektach w całej Unii powinna zostać włączona do nowego komponentu dotyczącego międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji i być ściśle związana z realizacją komunikatu Komisji „Zwiększanie innowacyjności europejskich regionów: Strategie na rzecz trwałego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu”⁽²⁵⁾, w szczególności aby wesprzeć tematyczne platformy inteligentnej specjalizacji w takich dziedzinach, jak energia, modernizacja przemysłu czy branża rolno-spożywcza. Wreszcie, zintegrowany rozwój terytorialny ukierunkowany w szczególności na miejskie obszary funkcjonalne lub obszary miejskie powinien być głównie przedmiotem programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” oraz jednego instrumentu towarzyszącego „Europejska inicjatywa miejska”. Te dwa programy w ramach komponentu „Współpraca międzyregionalna” powinny obejmować całą Unię i być również otwarte na udział państw trzecich.**

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19).

⁽²⁵⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Zwiększanie innowacyjności europejskich regionów: Strategie na rzecz trwałego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” – COM(2017) 376 final z 18.7.2017.

Poprawka

- (8) W oparciu o **pozytywne** doświadczenia wyniesione z programów współpracy międzyregionalnej w ramach programu Interreg z **jednej strony** oraz, z **drugiej strony**, z uwagi na brak takiej współpracy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w okresie programowania 2014–2020 **współpraca międzyregionalna między miastami i regionami polegająca na wymianie doświadczeń, rozwijaniu zdolności na użytek programów w ramach obu celów („Europejska współpraca terytorialna” oraz „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”) jest ważnym elementem w procesie wypracowywania wspólnych rozwiązań w dziedzinie polityki spójności i budowania trwałych partnerstw. W związku z tym należy kontynuować istniejące programy, a w szczególności wspieranie współpracy opartej na projektach, w tym europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej („EUWT”), a także strategię współpracy makroregionalnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8a) Nowa inicjatywa w zakresie międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji powinna opierać się na inteligentnej specjalizacji i powinna być wykorzystywana, by wspierać tematyczne platformy inteligentnej specjalizacji w takich dziedzinach, jak energia, modernizacja przemysłu, gospodarka o obiegu zamkniętym, innowacje społeczne, środowisko naturalne lub sektor rolno-spożywczy, a także by ułatwić podmiotom zaangażowanym w realizację strategii inteligentnej specjalizacji ściślejszą współpracę w celu zwiększania skali innowacji oraz wprowadzania innowacyjnych produktów i procesów na rynek europejski. Dowody wskazują, że na etapie testowania i zatwierdzania nowych technologii (np. kluczowych technologii prorozwojowych) utrzymuje się stała niewydolność systemowa, zwłaszcza gdy innowacje są wynikiem integracji uzupełniających się specjalizacji regionalnych tworzących innowacyjne łańcuchy wartości. Taka niewydolność ma szczególnie krytyczne znaczenie w fazie między pilotażem a pełnym wprowadzeniem na rynek. W strategicznych obszarach technologicznych i przemysłowych MSP nie mogą obecnie liczyć na doskonałą i otwartą ogólnoeuropejską połączoną infrastrukturę demonstracyjną. Programy w ramach inicjatywy współpracy międzyregionalnej powinny obejmować całą Unię Europejską i być również otwarte na udział krajów i terytoriów zamorskich, państw trzecich, ich regionów i organizacji integracji i współpracy regionalnej, w szczególności sąsiadujących z regionami najbardziej oddalonymi. Należy zachęcać do synergii między międzyregionalnym inwestowaniem w innowacje a innymi istotnymi programami UE, takimi jak programy w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, „Horyzont 2020”, strategii rynku cyfrowego dla Europy i program na rzecz jednolitego rynku, gdyż zwiększą one wpływ inwestycji i zapewnią lepszą wartość dla obywateli.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Należy ustalić obiektywne kryteria wyznaczania kwalifikujących się regionów i obszarów. W tym celu należy oprzeć identyfikację regionów i obszarów kwalifikujących się na poziomie Unii na wspólnym systemie klasyfikacji regionów ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1059/2003 ⁽²⁶⁾.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

Poprawka

- (9) Należy ustalić obiektywne **wspólne** kryteria wyznaczania kwalifikujących się regionów i obszarów. W tym celu należy oprzeć identyfikację regionów i obszarów kwalifikujących się na poziomie Unii na wspólnym systemie klasyfikacji regionów ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1059/2003 ⁽²⁶⁾.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Należy nadal wspierać, lub odpowiednio, ustanowić, współpracę na wszystkich płaszczyznach z państwami trzecimi sąsiadującymi z Unią, gdyż taka współpraca jest ważnym narzędziem polityki rozwoju regionalnego i powinna zapewnić korzyści regionom państw członkowskich graniczącym z państwami trzecimi. W tym celu EFRR i instrumenty finansowania zewnętrznego Unii, IPA ⁽²⁷⁾, ISRWM ⁽²⁸⁾ i PKTZ ⁽²⁹⁾ powinny zapewniać wsparcie na programy współpracy transgranicznej, transnarodowej **i morskiej**, a także programy współpracy regionów najbardziej oddalonych i współpracy międzyregionalnej. Wsparcie z EFRR oraz z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii powinno opierać się na zasadzie wzajemności i proporcjonalności. Jednakże w odniesieniu do IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna wsparcie z EFRR powinno zostać uzupełnione co najmniej równoważnymi kwotami w ramach IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna, z zastrzeżeniem maksymalnej kwoty określonej w odpowiednim akcie prawnym, **tzn. do 3 % puli środków finansowych w ramach IPA III oraz do 4 % puli środków finansowych na program o określonym zasięgu geograficznym „Sąsiedztwo” na podstawie art. 4 ust. 2 lit. a) ISRWM.**

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie (UE) XXX ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (Dz.U. L xx, s. y).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie (UE) XXX ustanawiające Instrument Sąsiedztwa, Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej (Dz.U. L xx, s. y).

⁽²⁹⁾ Decyzja Rady (UE) XXX w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (Dz.U. L..., s.).

Poprawka

- (10) Należy nadal wspierać, lub odpowiednio, ustanowić, współpracę na wszystkich płaszczyznach z państwami trzecimi sąsiadującymi z Unią, gdyż taka współpraca jest ważnym narzędziem polityki rozwoju regionalnego i powinna zapewnić korzyści regionom państw członkowskich graniczącym z państwami trzecimi. W tym celu EFRR i instrumenty finansowania zewnętrznego Unii, IPA ⁽²⁷⁾, ISRWM ⁽²⁸⁾ i PKTZ ⁽²⁹⁾ powinny zapewniać wsparcie na programy współpracy transgranicznej, transnarodowej, a także programy współpracy regionów najbardziej oddalonych i współpracy międzyregionalnej. Wsparcie z EFRR oraz z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii powinno opierać się na zasadzie wzajemności i proporcjonalności. Jednakże w odniesieniu do IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna wsparcie z EFRR powinno zostać uzupełnione co najmniej równoważnymi kwotami w ramach IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna, z zastrzeżeniem maksymalnej kwoty określonej w odpowiednim akcie prawnym.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie (UE) XXX ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (Dz.U. L xx, s. y).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie (UE) XXX ustanawiające Instrument Sąsiedztwa, Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej (Dz.U. L xx, s. y).

⁽²⁹⁾ Decyzja Rady (UE) XXX w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (Dz.U. L..., s.).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 10 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) *Należy zwrócić szczególną uwagę na regiony, które stają się nowymi granicami Unii, aby zapewnić odpowiednią ciągłość bieżących programów współpracy.*

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 11**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Pomoc w ramach IPA III powinna skupiać się przede wszystkim na wspieraniu beneficjentów IPA we wzmocnieniu instytucji demokratycznych oraz praworządności, w reformie sądownictwa i administracji publicznej, w zapewnianiu poszanowania praw podstawowych oraz propagowaniu równości płci, tolerancji, włączenia społecznego i niedyskryminacji. Pomoc w ramach IPA powinna nadal wspierać wysiłki beneficjentów IPA na rzecz zacieśniania regionalnej, makroregionalnej i transgranicznej współpracy, jak również stymulowania rozwoju terytorialnego, m.in. poprzez realizowanie unijnych strategii makroregionalnych. Ponadto pomoc w ramach IPA powinna uwzględniać kwestie bezpieczeństwa, migracji i zarządzania granicami, zapewnianie dostępu do ochrony międzynarodowej, dzielenie się odpowiednimi informacjami, wzmocnienie kontroli granic i podejmowanie wspólnych wysiłków w walce z migracją nieuregulowaną i przemytem migrantów.

- (11) Pomoc w ramach IPA III powinna skupiać się przede wszystkim na wspieraniu beneficjentów IPA we wzmocnieniu instytucji demokratycznych oraz praworządności, w reformie sądownictwa i administracji publicznej, w zapewnianiu poszanowania praw podstawowych oraz propagowaniu równości płci, tolerancji, włączenia społecznego i niedyskryminacji, **a także rozwoju regionalnego i lokalnego**. Pomoc w ramach IPA powinna nadal wspierać wysiłki beneficjentów IPA na rzecz zacieśniania regionalnej, makroregionalnej i transgranicznej współpracy, jak również stymulowania rozwoju terytorialnego, m.in. poprzez realizowanie unijnych strategii makroregionalnych. Ponadto pomoc w ramach IPA powinna uwzględniać kwestie bezpieczeństwa, migracji i zarządzania granicami, zapewnianie dostępu do ochrony międzynarodowej, dzielenie się odpowiednimi informacjami, wzmocnienie kontroli granic i podejmowanie wspólnych wysiłków w walce z migracją nieuregulowaną i przemytem migrantów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) *Rozwój synergii z unijnymi programami działań zewnętrznych i rozwoju powinien również przyczynić się do zapewnienia maksymalnego oddziaływania przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady spójności polityki na rzecz rozwoju, określonej w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Osiągnięcie spójności we wszystkich obszarach polityki Unii ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju.*

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14) W świetle specyfiki unijnych regionów najbardziej oddalonych niezbędne jest przyjęcie środków dotyczących warunków, na których podstawie regiony te mogą uzyskać dostęp do funduszy strukturalnych. W konsekwencji niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zostać dostosowane do specyfiki regionów najbardziej oddalonych w celu uproszczenia i zacieśniania współpracy z *ich* państwami *sąsiadującymi*, przy jednoczesnym uwzględnieniu komunikatu Komisji „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” ⁽³¹⁾.

- (14) W świetle specyfiki unijnych regionów najbardziej oddalonych niezbędne jest przyjęcie środków dotyczących **poprawy** warunków, na których podstawie regiony te mogą uzyskać dostęp do funduszy strukturalnych. W konsekwencji niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zostać dostosowane do specyfiki regionów najbardziej oddalonych w celu uproszczenia i zacieśniania *ich* współpracy z państwami **trzecimi i KTZ**, przy jednoczesnym uwzględnieniu komunikatu Komisji „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” ⁽³¹⁾.

⁽³¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”, COM(2017)0623 z 24.10.2017.

⁽³¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”, COM(2017)0623 z 24.10.2017.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) *Niniejsze rozporządzenie ustanawia możliwość uczestnictwa krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) w programach Interreg. Należy uwzględnić specyfikę i wyzwania KTZ w celu ułatwienia im skutecznego dostępu i uczestnictwa.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Należy określić środki przydzielone na poszczególne komponenty Interreg, w tym udział każdego państwa członkowskiego w całkowitej kwocie przeznaczony na współpracę transgraniczną, transnarodową **i morską**, współpracę między regionami najbardziej oddalonymi i współpracę międzyregionalną oraz margines swobody między **tymi** elementami do dyspozycji państw członkowskich. **W porównaniu z okresem programowania na lata 2014–2020 udział przeznaczony na współpracę transgraniczną powinien zostać zmniejszony, podczas gdy udział na współpracę transnarodową i morską – zwiększony ze względu na włączenie współpracy morskiej, przy czym należy stworzyć nowy komponent dotyczący współpracy regionów najbardziej oddalonych.**

Poprawka

- (15) Należy określić środki przydzielone na poszczególne komponenty Interreg, w tym udział każdego państwa członkowskiego w całkowitej kwocie przeznaczony na współpracę transgraniczną, transnarodową, współpracę między regionami najbardziej oddalonymi i współpracę międzyregionalną oraz margines swobody między **tymi** elementami do dyspozycji państw członkowskich. **Z uwagi na globalizację współpraca w celu pobudzenia inwestycji zwiększających zatrudnienie i wzrost oraz wspólne inwestycje z innymi regionami powinna być jednak determinowana również przez wspólne cechy i ambicje regionów, a niekoniecznie przez granice, w związku z czym należy udostępnić wystarczające dodatkowe środki na nową inicjatywę na rzecz międzyregionalnych inwestycji w zakresie innowacji, aby móc reagować na sytuację na rynku światowym.**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) W kontekście wyjątkowych i szczególnych okoliczności na wyspie Irlandii i w celu wsparcia współpracy Północ-Południe na podstawie porozumienia wielkopiątkowego należy kontynuować nowy program transgraniczny PEACE PLUS oraz oprzeć go na doświadczeniach poprzednich programów obejmujących hrabstwa graniczne Irlandii i Irlandii Północnej. Uwzględniając jego praktyczne znaczenie należy zapewnić, by w przypadku gdy program jest ukierunkowany na pokój i pojednanie, EFRR przyczyniał się w tych regionach także do wspierania stabilności społecznej, gospodarczej i regionalnej, w szczególności poprzez działania na rzecz spójności między miejscowymi społecznościami. Zważywszy na specyfikę programu powinien być on zarządzany w sposób zintegrowany, przy uwzględnieniu wkładu Zjednoczonego Królestwa włączonego do programu jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Niektóre przepisy dotyczące wyboru operacji w niniejszym rozporządzeniu nie powinny mieć zastosowania do tego programu w odniesieniu do operacji na rzecz pokoju i pojednania.

Poprawka

- (18) W kontekście wyjątkowych i szczególnych okoliczności na wyspie Irlandii i w celu wsparcia współpracy Północ-Południe na podstawie porozumienia wielkopiątkowego należy kontynuować nowy program transgraniczny PEACE PLUS oraz oprzeć go na doświadczeniach poprzednich programów obejmujących hrabstwa graniczne Irlandii i Irlandii Północnej. Uwzględniając jego praktyczne znaczenie należy zapewnić, by w przypadku gdy program jest ukierunkowany na pokój i pojednanie, EFRR przyczyniał się w tych regionach także do wspierania stabilności społecznej, gospodarczej i regionalnej **oraz współpracy**, w szczególności poprzez działania na rzecz spójności między miejscowymi społecznościami. Zważywszy na specyfikę programu powinien być on zarządzany w sposób zintegrowany, przy uwzględnieniu wkładu Zjednoczonego Królestwa włączonego do programu jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Niektóre przepisy dotyczące wyboru operacji w niniejszym rozporządzeniu nie powinny mieć zastosowania do tego programu w odniesieniu do operacji na rzecz pokoju i pojednania.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 20**

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) W celu zmaksymalizowania wpływu Interreg zasadniczą część wsparcia unijnego powinna być przeznaczona na ograniczoną liczbę celów polityki.

Poprawka

- (20) W celu zmaksymalizowania wpływu Interreg zasadniczą część wsparcia unijnego powinna być przeznaczona na ograniczoną liczbę celów polityki. **Należy wzmocnić synergię i komplementarność między komponentami INTERREG.**

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 21**

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) Przepisy dotyczące przygotowania, zatwierdzenia i zmiany programów Interreg, jak również rozwoju terytorialnego, wyboru operacji, monitorowania i oceny, instytucji programu, audytu operacji, oraz przejrzystości i komunikacji należy dostosować do specyfiki programów Interreg względem przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) [nowe RWP].

Poprawka

- (21) Przepisy dotyczące przygotowania, zatwierdzenia i zmiany programów Interreg, jak również rozwoju terytorialnego, wyboru operacji, monitorowania i oceny, instytucji programu, audytu operacji, oraz przejrzystości i komunikacji należy dostosować do specyfiki programów Interreg względem przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) [nowe RWP]. **Te przepisy szczegółowe powinny być proste i jasne, aby uniknąć nadmiernie rygorystycznego wdrażania i dodatkowych obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i beneficjentów.**

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 22**

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) Należy nadal stosować przepisy dotyczące kryteriów wyboru operacji pozwalających na uznanie ich za rzeczywiste wspólne i służące współpracy, dotyczące partnerstwa w ramach operacji Interreg i obowiązków wiodącego partnera, określone dla okresu programowania 2014–2020. Partnerzy w ramach Interreg powinni **jednak** współpracować **we wszystkich czterech wymiarach (rozwój, wdrażanie, kadry, finansowanie)**, a w ramach współpracy regionów najbardziej oddalonych, w trzech z czterech wymiarów, ponieważ połączenie wsparcia ze środków EFRR i instrumentów finansowania zewnętrznego Unii powinno być prostsze, zarówno na poziomie programów, jak i operacji.

Poprawka

- (22) Należy nadal stosować przepisy dotyczące kryteriów wyboru operacji pozwalających na uznanie ich za rzeczywiste wspólne i służące współpracy, dotyczące partnerstwa w ramach operacji Interreg i obowiązków wiodącego partnera, określone dla okresu programowania 2014–2020. Partnerzy w ramach Interreg powinni współpracować **podczas opracowywania i realizacji, a także podczas zatrudniania personelu lub finansowania lub w obu obszarach**, a w ramach współpracy regionów najbardziej oddalonych, w trzech z czterech wymiarów, ponieważ połączenie wsparcia ze środków EFRR i instrumentów finansowania zewnętrznego Unii powinno być prostsze, zarówno na poziomie programów, jak i operacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22a) *Ważnym i skutecznym narzędziem w programach współpracy transgranicznej są projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty mające na celu usuwanie przeszkód stwarzanych przez granice i przeszkód transgranicznych, wspieranie kontaktów między lokalnymi mieszkańcami, a tym samym integrowanie regionów przygranicznych i ich obywateli. Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty są realizowane w wielu obszarach, takich jak kultura, sport, turystyka, kształcenie i szkolenie, gospodarka, nauka, ochrona środowiska i ekologia, opieka zdrowotna, transport i małe projekty infrastrukturalne, współpraca administracyjna i public relations. Jak stwierdzono również w opinii Europejskiego Komitetu Regionów pt. „Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty w programach współpracy transgranicznej”⁽³²⁾, projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty wnoszą wysoką europejską wartość dodaną i przyczyniają się znacząco do realizacji ogólnego celu programów współpracy transgranicznej.*

⁽³²⁾ *Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty w programach współpracy transgranicznej z dnia 12 lipca 2017 r. (Dz.U. C 342 z 12.10.2017, s. 38).*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) **Konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących funduszy małych projektów, które to fundusze były wdrażane od początku istnienia Interreg, ale nigdy nie obejmowały ich przepisy szczegółowe. Jak określono w Opinii Europejskiego Komitetu Regionów „Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty w programach współpracy transgranicznej”⁽³²⁾, takie fundusze małych projektów odgrywają ważną rolę w budowaniu zaufania między obywatelami a instytucjami, przynoszą istotną wartość dodaną i przyczyniają się znacząco do realizacji ogólnego celu programów współpracy transgranicznej poprzez pokonywanie przeszkód stwarzanych przez granice oraz integrowanie stref przygranicznych i ich obywateli.** Aby uprościć zarządzanie finansowaniem małych projektów przez ostatecznych odbiorców, którzy często nie są przyzwyczajeni do stosowania funduszy Unii, poniżej pewnego progu obowiązkowe powinno się stać wykorzystanie uproszczonych form kosztów oraz kwot ryczałtowych.

⁽³²⁾ **Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty w programach współpracy transgranicznej z dnia 12 lipca 2017 r. (Dz.U. C 342 z 12.10.2017, s. 38).**

Poprawka

- (23) **Od początku istnienia Interreg projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty uzyskują wsparcie głównie z funduszy małych projektów lub innych podobnych instrumentów, których jednak nigdy nie obejmowały przepisy szczegółowe, dlatego też konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących funduszy małych projektów. Aby utrzymać wartość dodaną i zalety projektów opartych na kontaktach międzyludzkich i małych projektów, również w odniesieniu do rozwoju lokalnego i regionalnego, oraz aby uprościć zarządzanie finansowaniem małych projektów przez ostatecznych odbiorców, którzy często nie są przyzwyczajeni do stosowania funduszy Unii, poniżej pewnego progu obowiązkowe powinno się stać wykorzystanie uproszczonych form kosztów oraz kwot ryczałtowych.**

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

- (24) Ze względu na udział więcej niż jednego państwa członkowskiego i związane z tym wyższe koszty administracyjne, w szczególności w zakresie kontroli i tłumaczeń, pułap wydatków na pomoc techniczną powinien być wyższy niż pułap wydatków w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”. W celu zrównoważenia wyższych kosztów administracyjnych należy zachęcać państwa członkowskie do zmniejszania, tam gdzie to możliwe, obciążeń administracyjnych związanych z wdrażaniem wspólnych projektów. Ponadto programy Interreg z ograniczonym wsparciem unijnym lub programy zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny otrzymać pewną minimalną kwotę na pomoc techniczną, która zapewni wystarczające finansowanie skutecznych działań w ramach pomocy technicznej.

Poprawka

- (24) Ze względu na udział więcej niż jednego państwa członkowskiego i związane z tym wyższe koszty administracyjne, **między innymi w zakresie regionalnych punktów kontaktowych (zwanym również antenami), które są kluczowymi punktami kontaktowymi dla wnioskodawców i wykonawców projektów, a tym samym pełnią funkcję bezpośredniego łącznika z wspólnymi sekretariatami lub odpowiednimi organami, ale** w szczególności **także** w zakresie kontroli i tłumaczeń, pułap wydatków na pomoc techniczną powinien być wyższy niż pułap wydatków w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”. W celu zrównoważenia wyższych kosztów administracyjnych należy zachęcać państwa członkowskie do zmniejszania, tam gdzie to możliwe, obciążeń administracyjnych związanych z wdrażaniem wspólnych projektów. Ponadto programy Interreg z ograniczonym wsparciem unijnym lub programy zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny otrzymać pewną minimalną kwotę na pomoc techniczną, która zapewni wystarczające finansowanie skutecznych działań w ramach pomocy technicznej.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (25a) *W ramach zmniejszania obciążeń administracyjnych Komisja, państwa członkowskie i regiony powinny ściśle współpracować, aby wykorzystać udoskonalone proporcjonalne rozwiązania dotyczące systemu zarządzania i kontroli danego programu Interreg, o których mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP].*

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27) *Należy zachęcać państwa członkowskie do powierzania EUWT **funkcji** instytucji zarządzającej lub **do nakładania** na takie ugrupowanie – lub inne transgraniczne podmioty prawne – **odpowiedzialności** za zarządzanie podprogramem, zintegrowaną inwestycją terytorialną lub **jednym funduszem małych projektów lub ich większą liczbą, lub działania jako jedyny partner.***

- (27) *Państwa członkowskie powinny, w razie potrzeby, **przekazywać nowemu lub, w stosownych przypadkach, istniejącemu EUWT funkcję** instytucji zarządzającej lub **nakładać** na takie ugrupowanie – lub inne transgraniczne podmioty prawne – **odpowiedzialność** za zarządzanie podprogramem **lub** zintegrowaną inwestycją terytorialną **lub działać jako jedyny partner.** Państwa członkowskie powinny umożliwiać organom regionalnym i lokalnym oraz innym organom publicznym z poszczególnych państw członkowskich **ustanawianie takich grup współpracy mających osobowość prawną oraz powinny angażować organy lokalne i regionalne w swoje działania.***

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (28) Aby kontynuować łańcuch płatności ustanowiony dla okresu programowania 2014–2020, tj. z Komisji do wiodącego partnera poprzez instytucję certyfikującą, należy nadal stosować ten łańcuch płatności w zadaniach w zakresie rachunkowości. Wsparcie unijne należy wypłacać wiodącym partnerom, o ile nie oznaczałoby to podwójnych opłat za przeliczenie na euro i z powrotem na inną walutę lub odwrotnie między wiodącym partnerem i innymi partnerami.

- (28) Aby kontynuować łańcuch płatności ustanowiony dla okresu programowania 2014–2020, tj. z Komisji do wiodącego partnera poprzez instytucję certyfikującą, należy nadal stosować ten łańcuch płatności w zadaniach w zakresie rachunkowości. Wsparcie unijne należy wypłacać wiodącym partnerom, o ile nie oznaczałoby to podwójnych opłat za przeliczenie na euro i z powrotem na inną walutę lub odwrotnie między wiodącym partnerem i innymi partnerami. **Jeżeli nie przewidziano inaczej, partner wiodący powinien zapewniać, by pozostali partnerzy otrzymali całkowitą kwotę wkładu z danego funduszu Unii w całości oraz w terminie uzgodnionym przez wszystkich partnerów i zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się w odniesieniu do partnera wiodącego.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 29**

Tekst proponowany przez Komisję

- (29) Zgodnie z art. [63 ust. 9] rozporządzenia (UE, Euratom) [FR-Omnibus] przepisy sektorowe mają uwzględniać potrzeby programów Europejskiej współpracy terytorialna (Interreg) zwłaszcza w odniesieniu do funkcji audytu. Przepisy dotyczące rocznej opinii z audytu, rocznego sprawozdania z kontroli i audytu operacji powinny być zatem uproszczone i dostosowane do tych programów, które obejmują więcej niż jedno państwo członkowskie.

Poprawka

(Nie dotyczy polskiej wersji językowej)

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 30**

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) Należy ustanowić jasny łańcuch odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do odzyskiwania środków w przypadku nieprawidłowości – od jedyne go partnera lub innych partnerów za pośrednictwem wiodącego partnera i instytucję zarządzającą do Komisji. Należy wprowadzić przepisy dotyczące odpowiedzialności państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich, w przypadku gdy odzyskiwanie od jedyne go partnera lub innych partnerów lub wiodącego partnera nie jest zakończone sukcesem, co oznacza, że państwa członkowskie zwraca środki instytucji zarządzającej. W konsekwencji w ramach programów Interreg nie ma marginesu na nieściągalne należności na poziomie beneficjenta. Niezbędne jest jednak wyjaśnienie przepisów dotyczących sytuacji, w której państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub kraj i terytorium zamorskie nie zwróciłyby środków instytucji zarządzającej. Należy również wyjaśnić obowiązki wiodącego partnera w odniesieniu do odzyskiwania środków. Instytucji zarządzającej nie powinno się **zwłaszcza** zezwalać na nakładanie zobowiązania na wiodącego partnera polegającego na wszczęciu postępowania sądowego w innym państwie.

Poprawka

- (30) Należy ustanowić jasny łańcuch odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do odzyskiwania środków w przypadku nieprawidłowości – od jedyne go partnera lub innych partnerów za pośrednictwem wiodącego partnera i instytucję zarządzającą do Komisji. Należy wprowadzić przepisy dotyczące odpowiedzialności państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich, w przypadku gdy odzyskiwanie od jedyne go partnera lub innych partnerów lub wiodącego partnera nie jest zakończone sukcesem, co oznacza, że państwa członkowskie zwraca środki instytucji zarządzającej. W konsekwencji w ramach programów Interreg nie ma marginesu na nieściągalne należności na poziomie beneficjenta. Niezbędne jest jednak wyjaśnienie przepisów dotyczących sytuacji, w której państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub kraj i terytorium zamorskie nie zwróciłyby środków instytucji zarządzającej. Należy również wyjaśnić obowiązki wiodącego partnera w odniesieniu do odzyskiwania środków. **Ponadto procedury związane z odzyskiwaniem środków powinny być ustanawiane i uzgadniane przez komitet monitorujący.** Instytucji zarządzającej nie powinno się **jednak** zezwalać na nakładanie zobowiązania na wiodącego partnera polegającego na wszczęciu postępowania sądowego w innym państwie.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 30 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (30a) **Właściwe jest zachęcanie do dyscypliny finansowej. Jednocześnie w rozwiązaniach dotyczących umarzania zobowiązań budżetowych należy uwzględnić złożoność programów Interreg i ich wdrażania.**

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 32**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (32) Chociaż programy Interreg z udziałem państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich należy wdrażać w ramach zarządzania dzielonego, współpracę między regionami najbardziej oddalonymi można realizować w ramach zarządzania pośredniego. Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące sposobu wdrażania tych programów w całości lub w części w ramach zarządzania pośredniego.

- (Nie dotyczy polskiej wersji językowej)

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 35**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania lub zmiany programów Interreg należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Programy zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny jednak przestrzegać, **w stosownych przypadkach**, w odniesieniu do pierwszej decyzji zatwierdzającej te programy, procedury komitetowe ustanowione rozporządzeniem (UE) [IPA III] i [ISRWM].

- (35) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania lub zmiany programów Interreg należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. **W stosownych przypadkach** programy zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny jednak przestrzegać, w odniesieniu do pierwszej decyzji zatwierdzającej te programy, procedury komitetowe ustanowione rozporządzeniem (UE) [IPA III] i [ISRWM].

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 36 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(36a) *Wspieranie Europejskiej współpracy terytorialnej jest głównym priorytetem unijnej polityki spójności. Wsparcie dla MŚP na pokrycie kosztów projektów w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej jest już objęte wyłączeniem grupowym na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014^(1a) (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych – GBER). W wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020^(2a) oraz w sekcji GBER dotyczącej pomocy regionalnej zawarto również przepisy szczególne dotyczące pomocy regionalnej na inwestycje dokonywane przez przedsiębiorstwa dowolnej wielkości. W świetle zdobytego doświadczenia pomoc na projekty w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej powinna mieć jedynie ograniczony wpływ na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi, w związku z czym Komisja powinna mieć możliwość stwierdzenia, że taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym, oraz że finansowanie udzielane w ramach projektów Europejskiej współpracy terytorialnej może podlegać wyłączeniu grupowemu.*

^(1a) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

^(2a) Wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 (Dz.U. C 209 z 23.7.2013, s. 1).

Poprawka 35
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) na potrzeby zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi w Unii oraz między odpowiednio państwami członkowskimi i **przyległymi** państwami trzecimi, krajami partnerskimi, innymi terytoriami lub krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ).

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) na potrzeby zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi i **ich regionami** w Unii oraz między odpowiednio państwami członkowskimi, **ich regionami** i państwami trzecimi, krajami partnerskimi, innymi terytoriami lub krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) **lub organizacjami integracji i współpracy regionalnej lub grupą państw trzecich należących do organizacji regionalnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 1 – punkt 4**

Tekst proponowany przez Komisję

---

4) „transgraniczny podmiot prawny” oznacza podmiot prawny ustanowiony na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących w programie Interreg, pod warunkiem że jest on powołany przez organy terytorialne lub inne podmioty z co najmniej dwóch państw uczestniczących.

Poprawka

---

4) „transgraniczny podmiot prawny” oznacza podmiot prawny, **w tym euroregion**, ustanowiony na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących w programie Interreg, pod warunkiem że jest on powołany przez organy terytorialne lub inne podmioty z co najmniej dwóch państw uczestniczących.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 1 – punkt 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

4a) „organizacje integracji i współpracy regionalnej” oznaczają związek państw członkowskich lub regionów położonych w tej samej strefie geograficznej, mający na celu ściślejszą współpracę w obszarach wspólnego zainteresowania.

Poprawka

Poprawka 38**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

---

1) współpracę transgraniczną między przyległymi regionami w celu wspierania zintegrowanego rozwoju regionalnego (komponent 1):

Poprawka

---

1) współpracę transgraniczną między przyległymi regionami w celu wspierania zintegrowanego **i harmonijnego** rozwoju regionalnego (komponent 1):

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) wewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej dwóch państw członkowskich lub między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego państwa trzeciego lub ich większej liczby, wskazanymi w art. 4 ust. 3; lub

Poprawka

- a) wewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi **lub morskimi** regionami przygranicznymi co najmniej dwóch państw członkowskich lub między przyległymi lądowymi **lub morskimi** regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego państwa trzeciego lub ich większej liczby, wskazanymi w art. 4 ust. 3; lub

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

- b) zewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego z poniższych podmiotów lub ich większej liczby:

Poprawka

- b) zewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi **lub morskimi** regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego z poniższych podmiotów lub ich większej liczby:

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 2

Tekst proponowany przez Komisję

- 2) współpracę transnarodową **i współpracę morską** na większych lub transnarodowych terytoriach lub wokół basenów morskich, obejmującą krajowych, regionalnych i lokalnych partnerów programów w państwach członkowskich, państwach trzecich i **na Grenlandii** w celu osiągnięcia wyższego stopnia integracji terytorialnej („komponent 2”; **w przypadku odnośnienia się jedynie do współpracy transnarodowej: „komponent 2A”; w przypadku odnośnienia się do współpracy morskiej: „komponent 2B”**);

Poprawka

- 2) współpracę transnarodową na większych lub transnarodowych terytoriach lub wokół basenów morskich, obejmującą krajowych, regionalnych i lokalnych partnerów programów w państwach członkowskich, państwach trzecich i **krajach i terytoriach zamorskich** w celu osiągnięcia wyższego stopnia integracji terytorialnej („komponent 2”);

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) współpracę regionów najbardziej oddalonych, między nimi i z sąsiadującymi państwami trzecimi i krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi lub kilkoma z nich w celu uproszczenia integracji regionalnej w ich sąsiedztwie („komponent 3”);

Poprawka

3) współpracę regionów najbardziej oddalonych, między nimi i z sąsiadującymi państwami trzecimi i krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi lub **organizacjami integracji i współpracy regionalnej lub** kilkoma z nich w celu uproszczenia integracji regionalnej **i harmonijnego rozwoju** w ich sąsiedztwie („komponent 3”);

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4 – litera a – podpunkt i a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ia) **realizacji wspólnych projektów rozwoju międzyregionalnego;**

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4 – litera a – podpunkt i b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ib) **budowania zdolności między partnerami w całej Unii w związku z:**

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4 – litera a – podpunkt ii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iia) **określania i rozpowszechniania dobrych praktyk oraz ich zastosowania, głównie w prog ramach operacyjnych w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4 – litera a – podpunkt ii b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iib) wymiany doświadczeń dotyczących identyfikacji, przenoszenia i rozpowszechniania najlepszych praktyk w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, w tym powiązań między miastem i wsią;

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4 – litera a – podpunkt iii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iia) ustanowienia, funkcjonowania i wykorzystania europejskiego mechanizmu transgranicznego, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) .../... [nowy europejski mechanizm transgraniczny].

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5) międzyregionalne innowacyjne inwestycje poprzez komercjalizację i rozszerzanie międzyregionalnych innowacyjnych projektów mogących zachęcić do rozwoju europejskich łańcuchów wartości („komponent 5”).

skreśla się

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. W przypadku współpracy transgranicznej wsparciem EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic lądowych z państwami trzecimi i krajami partnerskimi.

Poprawka

1. W przypadku współpracy transgranicznej wsparciem EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic lądowych **lub morskich** z państwami trzecimi i krajami partnerskimi, **nie naruszając ewentualnych dostosowań niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości obszarów współpracy określonych w okresie programowania 2014–2020.**

Poprawka 50**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. **Regiony na granicach morskich, które są połączone konstrukcją naziemną nad morzem, są również wspierane w ramach współpracy transgranicznej.**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 51**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. Programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej mogą obejmować regiony w Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, które odpowiadają regionom Unii na poziomie NUTS 3, jak również Liechtenstein, Andorę i Monako.

Poprawka

3. Programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej mogą obejmować regiony w Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, które odpowiadają regionom Unii na poziomie NUTS 3, jak również Liechtenstein, Andorę, Monako i **San Marino.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Do celów zewnętrznej współpracy transgranicznej wsparciem IPA III lub ISRWM obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 odpowiednich krajów partnerskich lub, w razie braku klasyfikacji NUTS, odpowiednie obszary wzdłuż wszystkich granic lądowych między państwami członkowskimi i krajami partnerskimi kwalifikowalne w ramach IPA III lub ISRWM.

Poprawka

4. Do celów zewnętrznej współpracy transgranicznej wsparciem IPA III lub ISRWM obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 odpowiednich krajów partnerskich lub, w razie braku klasyfikacji NUTS, odpowiednie obszary wzdłuż wszystkich granic lądowych **lub morskich** między państwami członkowskimi i krajami partnerskimi kwalifikowalne w ramach IPA III lub ISRWM.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

5 Zasięg geograficzny współpracy transnarodowej **i morskiej**

Poprawka

Zasięg geograficzny współpracy transnarodowej

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W odniesieniu do współpracy transnarodowej **i morskiej** regiony objęte wsparciem EFRR są regionami Unii na poziomie NUTS 2 obejmującymi sąsiadujące obszary funkcjonalne, przy uwzględnieniu w stosownych przypadkach strategii makroregionalnych i na rzecz basenu morskiego.

Poprawka

1. W odniesieniu do współpracy transnarodowej regiony objęte wsparciem EFRR są regionami Unii na poziomie NUTS 2 obejmującymi sąsiadujące obszary funkcjonalne, **z zastrzeżeniem ewentualnych dostosowań niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości takiej współpracy na większych spójnych obszarach określonych w okresie programowania 2014–2020 i** przy uwzględnieniu w stosownych przypadkach strategii makroregionalnych i na rzecz basenu morskiego.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Współpraca transnarodowa **i współpraca morska** programów Interreg może obejmować:

Poprawka

Współpraca transnarodowa programów Interreg może obejmować:

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) **Grenlandię**

Poprawka

b) **kraje i terytoria zamorskie korzystające ze wsparcia w ramach programu KTZ;**

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Regiony, państwa trzecie **lub** kraje partnerskie wskazane w ust. 2 są regionami Unii na poziomie NUTS 2, a w razie braku klasyfikacji NUTS odpowiednimi obszarami.

Poprawka

3. Regiony, państwa trzecie, kraje partnerskie **lub KTZ** wskazane w ust. 2 są regionami Unii na poziomie NUTS 2, a w razie braku klasyfikacji NUTS odpowiednimi obszarami.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Programy Interreg regionów najbardziej oddalonych mogą obejmować **sąsiadujące** kraje partnerskie wspierane ze środków ISRWM **lub** kraje i terytoria zamorskie wspierane ze środków PKTZ lub **obie** kategorie **krajów**.

Poprawka

2. Programy Interreg regionów najbardziej oddalonych mogą obejmować kraje partnerskie wspierane ze środków ISRWM, kraje i terytoria zamorskie wspierane ze środków PKTZ, **organizacje współpracy regionalnej** lub **wszystkie te** kategorie **podmiotów**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych **i międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji**

Poprawka

Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W odniesieniu do jakiegokolwiek programu Interreg w **komponencie 4 lub w odniesieniu do międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji** w komponencie 5 wsparciem EFRR objęte jest całe terytorium Unii.

Poprawka

1. W odniesieniu do jakiegokolwiek programu Interreg w komponencie 4 wsparciem EFRR objęte jest całe terytorium Unii, **w tym regiony najbardziej oddalone.**

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Programy Interreg w komponencie 4 mogą obejmować całość lub część państw trzecich, krajów partnerskich, innych terytoriów lub krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 4, 5 i 6, niezależnie od tego, czy są wspierane z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii.

Poprawka

2. Programy Interreg w komponencie 4 mogą obejmować całość lub część państw trzecich, krajów partnerskich, innych terytoriów lub krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 4, 5 i 6, niezależnie od tego, czy są wspierane z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii. **Państwa trzecie mogą uczestniczyć w tych programach, pod warunkiem że wniosą wkład finansowy w postaci zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 62**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wykaz wyszczególniający regiony Unii na poziomie NUTS 3 uwzględnione do celów przypisania środków EFRR na współpracę transgraniczną na wszystkich granicach wewnętrznych oraz na granicach zewnętrznych objętych instrumentami finansowania zewnętrznego Unii, **jak również wykaz wyszczególniający regiony Unii na poziomie NUTS 3 uwzględnione do celów przydzielenia środków w ramach komponentu 2B, o którym mowa w art. 9 ust. 3 lit. a).**

Poprawka

2. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wykaz wyszczególniający regiony Unii na poziomie NUTS 3 uwzględnione do celów przypisania środków EFRR na współpracę transgraniczną na wszystkich granicach wewnętrznych oraz na granicach zewnętrznych objętych instrumentami finansowania zewnętrznego Unii.

Poprawka 63**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, wymienia się również regiony państw trzecich lub krajów partnerskich lub terytoria poza Unią, które nie otrzymują wsparcia ze środków EFRR lub instrumentów finansowania zewnętrznego Unii.

Poprawka

(Nie dotyczy polskiej wersji językowej)

Poprawka 64**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Środki z **EFRR** na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wynoszą **8 430 000 000** EUR z ogólnych środków dostępnych na zobowiązania budżetowe z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności na okres programowania 2021–2027, zgodnie z art. [102 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka

1. Środki na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wynoszą **11 165 910 000** EUR **(według cen z 2018 r.)** z ogólnych środków dostępnych na zobowiązania budżetowe z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności na okres programowania 2021–2027, zgodnie z art. [103 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 65

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 2 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Środki**, o których mowa w ust. 1, **są** przydzielone w następujący sposób:

Poprawka

2. **10 195 910 000 EUR (91,31 %) ze środków**, o których mowa w ust. 1, **jest** przydzielone w następujący sposób:

Poprawka 66

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 2 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) **52,7 % (tj. ogółem 4 440 000 000 EUR)** na współpracę transgraniczną (komponent 1);

Poprawka

a) **7 500 000 000 EUR (67,16 %)** na współpracę transgraniczną (komponent 1);

Poprawka 67

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 2 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) **31,4 % (tj. ogółem 2 649 900 000 EUR)** na współpracę transnarodową **i współpracę morską** (komponent 2);

Poprawka

b) **1 973 600 880 EUR (17,68 %)** na współpracę transnarodową (komponent 2);

Poprawka 68

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 2 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) **3,2 % (tj. ogółem 270 100 000 EUR)** na współpracę regionów najbardziej oddalonych (komponent 3);

Poprawka

c) **357 309 120 EUR (3,2 %)** na współpracę regionów najbardziej oddalonych (komponent 3);

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) **1,2 % (tj. ogółem 100 000 000 EUR)** na współpracę międzyregionalną (komponent 4);

d) **365 000 000 EUR (3,27 %)** na współpracę międzyregionalną (komponent 4);

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) **11,5 % (tj. ogółem 970 000 000 EUR) dla międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji (komponent 5).**

skreśla się

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) regiony na poziomie NUTS 3 dla komponentu 1 **i te regiony na poziomie NUTS 3, które zostały** wyszczególnione w akcie wykonawczym na podstawie art. 8 ust. 2, **dla komponentu 2B;**

a) regiony na poziomie NUTS 3 dla komponentu 1 wyszczególnione w akcie wykonawczym na podstawie art. 8 ust. 2;

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) regiony Unii na poziomie NUTS 2 dla **komponentów 2A i 3.**

b) regiony Unii na poziomie NUTS 2 dla **komponentu 2.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) regiony Unii na poziomie NUTS 2 i 3 dla komponentu 3.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. 970 000 000 EUR (8,69 %) ze środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na nową inicjatywę dotyczącą międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, o której mowa w art. 15a (nowym).

Jeżeli do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja nie przeznaczyła wszystkich dostępnych zasobów, o których mowa w ust. 1, na projekty wybrane w ramach tej inicjatywy, pozostałe niez zaangażowane salda zostają ponownie przydzielone na komponenty 1–4.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wsparcie z EFRR przyznaje się poszczególnym zewnętrznym programom transgranicznym Interreg, pod warunkiem że odpowiadające kwoty są zapewnione przez IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna na podstawie odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego. **Równoważność ta** ma zastosowanie do maksymalnej kwoty określonej w akcie prawnym dotyczącym IPA III oraz ISRWM.

Wsparcie z EFRR przyznaje się poszczególnym zewnętrznym programom transgranicznym Interreg, pod warunkiem że **co najmniej** odpowiadające kwoty są zapewnione przez IPA III-współpraca transgraniczna i ISRWM-współpraca transgraniczna na podstawie odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego. **Wkład ten** ma zastosowanie do maksymalnej kwoty określonej w akcie prawnym dotyczącym IPA III oraz ISRWM.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) **program** Interreg nie może zostać zrealizowany zgodnie z planem z uwagi na problemy w stosunkach między uczestniczącymi państwami.

b) **w należycie uzasadnionych przypadkach program** Interreg nie może zostać zrealizowany zgodnie z planem z uwagi na problemy w stosunkach między uczestniczącymi państwami;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 77**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

W odniesieniu do komponentu 2 programu Interreg zatwierdzonego przez Komisję udział kraju partnerskiego lub **Grenlandii** zostaje zakończony, jeżeli dojdzie do jednej z sytuacji określonych w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b):

Poprawka

W odniesieniu do komponentu 2 programu Interreg zatwierdzonego przez Komisję udział kraju partnerskiego **bądź kraju** lub **terytorium zamorskiego** zostaje zakończony, jeżeli dojdzie do jednej z sytuacji określonych w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b):

Poprawka 78**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – akapit 2 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) program Interreg został zakończony w całości, zwłaszcza w przypadku gdy najważniejsze wspólne wyzwania w zakresie rozwoju nie mogą zostać przewyżczone bez udziału tego kraju partnerskiego lub **Grenlandii**;

Poprawka

a) program Interreg został zakończony w całości, zwłaszcza w przypadku gdy najważniejsze wspólne wyzwania w zakresie rozwoju nie mogą zostać przewyżczone bez udziału tego kraju partnerskiego lub **KTZ**;

Poprawka 79**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 4 – akapit 2 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) by program Interreg był nadal realizowany bez udziału tego kraju partnerskiego lub **Grenlandii**.

Poprawka

c) by program Interreg był nadal realizowany bez udziału tego kraju partnerskiego lub **KTZ**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. W przypadku gdy państwo trzecie **lub** kraj partnerski przekazujące wkład na program Interreg ze środków krajowych, który nie stanowi krajowego współfinansowania dla wsparcia ze środków EFRR lub instrumentów finansowania zewnętrznego Unii, zmniejszą wkład w trakcie realizacji programów Interreg, albo ogólnie albo w odniesieniu do wspólnych operacji, które zostały już wybrane i otrzymały dokument przewidziany w art. 22 ust. 6, uczestniczące państwo członkowskie lub uczestniczące państwa członkowskie wnoszą o zastosowanie wariantów określonych w ust. 4 akapit drugi.

Poprawka

6. W przypadku gdy państwo trzecie, kraj partnerski **lub kraje i terytoria zamorskie** przekazujące wkład na program Interreg ze środków krajowych, który nie stanowi krajowego współfinansowania dla wsparcia ze środków EFRR lub instrumentów finansowania zewnętrznego Unii, zmniejszą wkład w trakcie realizacji programów Interreg, albo ogólnie albo w odniesieniu do wspólnych operacji, które zostały już wybrane i otrzymały dokument przewidziany w art. 22 ust. 6, uczestniczące państwo członkowskie lub uczestniczące państwa członkowskie wnoszą o zastosowanie wariantów określonych w ust. 4 akapit drugi **niniejszego artykułu**.

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Stopa współfinansowania na poziomie każdego programu Interreg nie może przekraczać **70** %, chyba że w odniesieniu do zewnętrznych programów transgranicznych lub programów Interreg w komponentcie 3 wyższa wartość procentowa jest określona odpowiednio w rozporządzeniu (UE) [IPA III], [ISRWM] lub decyzji Rady (UE) [PKTZ] lub w innym przyjętym na ich mocy akcie.

Poprawka

Stopa współfinansowania na poziomie każdego programu Interreg nie może przekraczać **80** %, chyba że w odniesieniu do zewnętrznych programów transgranicznych lub programów Interreg w komponentcie 3 wyższa wartość procentowa jest określona odpowiednio w rozporządzeniu (UE) [IPA III], [ISRWM] lub decyzji Rady (UE) [PKTZ] lub w innym przyjętym na ich mocy akcie.

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

3. Oprócz celów szczegółowych dla EFRR określonych w art. [2] rozporządzenia (UE) [nowe rozporządzenie w sprawie EFRR], EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii **mogą również przyczynić** się do realizacji celów szczegółowych w ramach celu polityki nr 4 poprzez:

Poprawka

3. Oprócz celów szczegółowych dla EFRR określonych w art. [2] rozporządzenia (UE) [nowe rozporządzenie w sprawie EFRR], EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii **przyczyniają się również** do realizacji celów szczegółowych w ramach celu polityki nr 4 poprzez:

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 4 – litera a – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

a) w programach Interreg w komponentach 1 i 2B:

Poprawka

a) w programach Interreg w komponentach 1 i 2:

Poprawka 84**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 4 – litera a – podpunkt ii**

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) zwiększenie sprawności administracji publicznej w drodze upowszechniania współpracy prawnej i administracyjnej oraz współpracy między obywatelami i instytucjami, zwłaszcza w celu wyeliminowania przeszkód prawnych i innych barier w regionach granicznych;

Poprawka

(ii) zwiększenie sprawności administracji publicznej w drodze upowszechniania współpracy prawnej i administracyjnej oraz współpracy między obywatelami, **w tym projektów opartych na kontaktach międzyludzkich, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego** i instytucjami, zwłaszcza w celu wyeliminowania przeszkód prawnych i innych barier w regionach granicznych;

Poprawka 85**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 5**

Tekst proponowany przez Komisję

5. W ramach **zewnętrznych** programów Interreg **i programów Interreg w komponentach 2 i 3** EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii **przyczyniają** się do zewnętrznego celu szczegółowego Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”, zwłaszcza poprzez działania w obszarze zarządzania przekraczaniem granic oraz zarządzania migracjami i mobilnością, w tym ochroną migrantów.

Poprawka

5. W ramach programów Interreg **w komponentach 1, 2 i 3** EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii **mogą przyczyniać** się do zewnętrznego celu szczegółowego Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”, zwłaszcza poprzez działania w obszarze zarządzania przekraczaniem granic oraz zarządzania migracjami i mobilnością, w tym ochroną, **integracją ekonomiczną i społeczną** migrantów **i uchodźców objętych ochroną międzynarodową**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Dodatkowe alokacje 15 %** środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2 i 3 przydziela się na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg” **lub na zewnętrzny** cel szczegółowy Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”.

Poprawka

2. **W obrębie** środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2 i 3 **do 15 %** przydziela się na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg” **a do 10 % można przydzielić na** cel szczegółowy Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 2A wspiera strategię makroregionalną, **łącznie alokacje** środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna **zostają przeznaczone na realizację** celów tej strategii.

Poprawka

3. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie **1 lub 2** wspiera strategię makroregionalną **lub strategię na rzecz basenu morskiego, co najmniej 80 %** środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – **część** z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna **przyczynia się do realizacji** celów tej strategii.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 2B wspiera strategię makroregionalną **lub strategię na rzecz basenu morskiego, co najmniej 70 % łącznych alokacji środków** z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna **zostaje przeznaczonych na realizację** celów tej strategii.

Poprawka

skreśla się

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 89
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15a

Międzyregionalne innowacyjne inwestycje

1. Środki, o których mowa w art. 9 ust. 5a (nowy), przydziela się na nową inicjatywę dotyczącą międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, która jest przeznaczona na:

- a) wprowadzanie do obrotu i skalowanie wspólnych projektów innowacyjnych mogących zachęcać do rozwoju europejskich łańcuchów wartości;
- b) skupianie naukowców, przedsiębiorstw, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organów administracji publicznej zaangażowanych w strategię inteligentnej specjalizacji i innowacji społecznych na szczeblu krajowym lub regionalnym;
- c) projekty pilotażowe w celu określenia lub testowania nowych rozwiązań w zakresie rozwoju regionalnego i lokalnego opartych na strategiach inteligentnej specjalizacji; lub
- d) wymianę doświadczeń w zakresie innowacyjności, aby skorzystać z doświadczeń zdobytych w dziedzinie rozwoju regionalnego lub lokalnego.

2. Aby utrzymać zasadę „spójności terytorialnej”, przybliżonym równym udziale zasobów finansowych, inwestycje te koncentrują się na tworzeniu powiązań między słabiej rozwiniętymi regionami z regionami wiodącymi dzięki zwiększeniu potencjału regionalnych ekosystemów innowacji w regionach słabiej rozwiniętych w celu integracji i zwiększenia istniejącej lub powstającej wartości UE, a także zdolności do uczestnictwa w partnerstwach z innymi regionami.

3. Komisja realizuje te inwestycje w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego. Przy opracowywaniu długoterminowego programu prac i powiązanych zaproszeń wspiera ją grupa ekspertów.

4. W odniesieniu do międzyregionalnych inwestycji innowacyjnych wsparciem EFRR objęte jest całe terytorium Unii. Państwa trzecie mogą uczestniczyć w tych inwestycjach, pod warunkiem że wniosą wkład finansowy w postaci zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) jest realizowany za pomocą programów Interreg objętych zarządzaniem dzielonym z wyjątkiem komponentu 3, który może zostać zrealizowany jako całość lub częściowo w ramach zarządzania pośredniego, **oraz komponentu 5, który jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego.**

Poprawka

1. Cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) jest realizowany za pomocą programów Interreg objętych zarządzaniem dzielonym z wyjątkiem komponentu 3, który może zostać zrealizowany jako całość lub częściowo w ramach zarządzania pośredniego, **po zasięgnięciu opinii zainteresowanych stron.**

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie **lub** kraje i terytoria zamorskie przygotowują program Interreg zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku.

Poprawka

2. W odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie, kraje i terytoria zamorskie **bądź organizacje integracji i współpracy regionalnej** przygotowują program Interreg zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku.

Poprawka 92

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Uczestniczące państwa członkowskie przygotowują program Interreg we współpracy z partnerami programu, o których mowa w art. [6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka

Uczestniczące państwa członkowskie przygotowują program Interreg we współpracy z partnerami programu, o których mowa w art. [6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP]. **Podczas przygotowywania programów Interreg, obejmujących strategię makroregionalne lub strategię na rzecz basenów morskich, państwa członkowskie i partnerzy programów powinni uwzględniać priorytety tematyczne odpowiednich strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenów morskich oraz konsultować się z właściwymi podmiotami. Państwa członkowskie i partnerzy programu tworzą mechanizm ex ante, aby zagwarantować, że wszystkie podmioty na poziomie makroregionalnym i na poziomie basenów morskich, organy odpowiedzialne za program europejskiej współpracy terytorialnej, regiony i państwa będą współdziałać już na początku okresu programowania, aby wspólnie decydować na temat priorytetów każdego programu. Priorytety te w stosownych przypadkach dostosowuje się do planów działania strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenów morskich.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 93**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 4 – akapit 1***Tekst proponowany przez Komisję*

Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada program Interreg Komisji do dnia [data wejścia w życie plus **dziewięć** miesięcy] w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz – w stosownych przypadkach – państw trzecich, krajów partnerskich **lub** krajów i terytoriów zamorskich.

Poprawka

Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada **co najmniej jeden** program Interreg Komisji do dnia [data wejścia w życie plus **dwanaście** miesięcy] w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz – w stosownych przypadkach – państw trzecich, krajów partnerskich, krajów i terytoriów zamorskich **lub organizacji integracji i współpracy regionalnej**.

Poprawka 94**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 4 – akapit 2***Tekst proponowany przez Komisję*

Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada jednak program Interreg obejmujący wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii nie później niż **sześć** miesięcy po przyjęciu przez Komisję odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego na mocy art. 10 ust. 1 lub w razie takiej konieczności na mocy odpowiedniego aktu podstawowego dotyczącego jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii lub większej ich liczby.

Poprawka

Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada jednak program Interreg obejmujący wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii nie później niż **dwanaście** miesięcy po przyjęciu przez Komisję odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego na mocy art. 10 ust. 1 lub w razie takiej konieczności na mocy odpowiedniego aktu podstawowego dotyczącego jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii lub większej ich liczby.

Poprawka 95**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. W **należycie uzasadnionych przypadkach oraz po uzgodnieniu z Komisją**, w celu zwiększenia skuteczności realizacji programu oraz umożliwienia realizacji operacji na dużą skalę, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o przeniesieniu do programów Interreg do [x] % kwoty z EFRR przydzielonej na odpowiedni program w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego” dla tego samego regionu. Przesunięta kwota stanowi osobny priorytet lub osobne priorytety.

Poprawka

3. W celu zwiększenia skuteczności realizacji programu oraz umożliwienia realizacji operacji na dużą skalę, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o przeniesieniu do programów Interreg do **20** % kwoty z EFRR przydzielonej na odpowiedni program w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego” dla tego samego regionu. **Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję z wyprzedzeniem o tym, że zamierza skorzystać z tej możliwości przeniesienia, i przekazuje Komisji uzasadnienie swojej decyzji**. Przesunięta kwota stanowi osobny priorytet lub osobne priorytety.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 4 – litera b – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

b) podsumowanie głównych wspólnych wyzwań przy uwzględnieniu:

Poprawka

b) podsumowanie głównych wspólnych wyzwań przy uwzględnieniu **w szczególności**:

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 4 – litera b – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) wspólnych potrzeb w zakresie inwestycji i komplementarności z innymi formami wsparcia;

Poprawka

(ii) wspólnych potrzeb w zakresie inwestycji i komplementarności z innymi formami wsparcia **oraz ewentualnych synergii, które należy osiągnąć**;

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 4 – litera b – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) wniosków z dotychczasowych doświadczeń;

Poprawka

(iii) wniosków z dotychczasowych doświadczeń **oraz sposobu ich uwzględnienia w programie**;

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 4 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) uzasadnienie wyboru celów polityki oraz celów szczególnych Interreg, odpowiadających im priorytetów, **celów szczegółowych oraz form wsparcia**, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach problemu brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej;

Poprawka

c) uzasadnienie wyboru celów polityki oraz celów szczególnych Interreg, odpowiadających im priorytetów, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach problemu brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 100**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 – ustęp 4 – litera e – podpunkt i***Tekst proponowany przez Komisję*

(i) powiązane rodzaje działań, w tym wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym oraz ich zakładany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego w stosownych przypadkach;

Poprawka

(i) powiązane rodzaje działań, w tym wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym oraz ich zakładany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego w stosownych przypadkach, **zestaw kryteriów i odpowiadających im przejrzystych kryteriów wyboru w odniesieniu do takiej operacji;**

Poprawka 101**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 – ustęp 4 – litera e – podpunkt iii***Tekst proponowany przez Komisję*

(iii) **główne grupy docelowe;**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 102**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 – ustęp 4 – litera e – podpunkt v***Tekst proponowany przez Komisję*

(v) **planowane wykorzystanie instrumentów finansowych;**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 103**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 – ustęp 5 – litera a – podpunkt iii***Tekst proponowany przez Komisję*

(iii) w przypadku komponentu 2 programów Interreg wspieranych z PKTZ w podziale na instrument finansowy („EFRR” i „PKTZ **Grenlandia**”);

Poprawka

(iii) w przypadku komponentu 2 programów Interreg wspieranych z PKTZ w podziale na instrument finansowy („EFRR” i „PKTZ”);

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 5 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) *tabela, o której mowa w ust. 4 lit. g) ppkt (ii), zawiera kwoty wyłącznie na lata 2021–2025.*

Poprawka

skreśla się

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 7 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) ustanawia się procedurę utworzenia wspólnego sekretariatu;

Poprawka

b) ustanawia się procedurę utworzenia wspólnego sekretariatu *i, w stosownych przypadkach, wspierania struktur zarządzania w państwach członkowskich lub państwach trzecich;*

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja ocenia każdy program Interreg oraz jego zgodność z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem jak również, w przypadku wsparcia z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii, w stosownych przypadkach, jego spójność z wieloletnim dokumentem strategicznym podstawie art.10 ust. 1 lub odpowiednimi ramami programowania strategicznego na podstawie aktów podstawowych jednego instrumentu lub większej liczby tych instrumentów.

Poprawka

1. Komisja ocenia, z **zachowaniem pełnej przejrzystości**, każdy program Interreg oraz jego zgodność z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem jak również, w przypadku wsparcia z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii, w stosownych przypadkach, jego spójność z wieloletnim dokumentem strategicznym podstawie art.10 ust. 1 **niniejszego rozporządzenia** lub odpowiednimi ramami programowania strategicznego na podstawie aktów podstawowych jednego instrumentu lub większej liczby tych instrumentów.

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie **lub** kraje i terytoria zamorskie poddają przeglądowi program Interreg z uwzględnieniem uwag Komisji.

Poprawka

3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie, kraje i terytoria zamorskie **lub organizacje integracji i współpracy regionalnej** poddają przeglądowi program Interreg z uwzględnieniem uwag Komisji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 108**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 18 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

---

4. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia programu Interreg w drodze aktu wykonawczego nie później niż w terminie **sześciu** miesięcy od daty przedłożenia programu przez państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca.

Poprawka

---

4. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia programu Interreg w drodze aktu wykonawczego nie później niż w terminie **trzech** miesięcy od daty przedłożenia **zmienionej wersji** programu przez państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca.

Poprawka 109**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 19 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

---

1. **Państwo** członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca, może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie Interreg wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.

Poprawka

---

1. **Po konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP] państwo** członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca, może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie Interreg wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.

Poprawka 110**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 19 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

---

2. Komisja ocenia zgodność wprowadzonych zmian z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem i może zgłosić uwagi w terminie **3 miesięcy** od przedłożenia zmienionego programu.

Poprawka

---

2. Komisja ocenia zgodność wprowadzonych zmian z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem i może zgłosić uwagi w terminie **jednego miesiąca** od przedłożenia zmienionego programu.

Poprawka 111**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 19 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

---

3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie **lub** kraje i terytoria zamorskie poprawiają zmieniony program z uwzględnieniem uwag Komisji.

Poprawka

---

3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie, kraje i terytoria zamorskie **lub organizacje integracji i współpracy regionalnej** poprawiają zmieniony program z uwzględnieniem uwag Komisji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja zatwierdza zmiany w programie Interreg nie później niż **sześć miesięcy** po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.

Poprawka

4. Komisja zatwierdza zmiany w programie Interreg nie później niż **trzy miesiące** po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 5 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

W okresie programowania państwo członkowskie może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do **5 %** początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż **3 %** budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego programu Interreg.

Poprawka

W okresie programowania, **po konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP]** państwo członkowskie może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do **10 %** początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż **5 %** budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego programu Interreg.

Poprawka 114

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Przedmiotowy komitet monitorujący może ustanowić jeden komitet sterujący, lub w szczególności w przypadku podprogramów, większą ich liczbę. Komitety te działają na jego odpowiedzialność w zakresie wyboru operacji.

Poprawka

Przedmiotowy komitet monitorujący może ustanowić jeden komitet sterujący, lub w szczególności w przypadku podprogramów, większą ich liczbę. Komitety te działają na jego odpowiedzialność w zakresie wyboru operacji. **Komitety sterujące stosują zasadę partnerstwa określoną w art. 6 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP] i włączają partnerów ze wszystkich uczestniczących państw członkowskich.**

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. **Instytucja zarządzająca konsultuje się z Komisją i uwzględnia jej uwagi przed** przekazaniem **wstępnych** kryteriów kwalifikacji komitetowi monitorującemu lub, w stosownych przypadkach, komitetowi sterującemu. Taka sama procedura ma zastosowanie do wszystkich późniejszych zmian tych kryteriów.

Poprawka

3. **Przed początkowym** przekazaniem kryteriów kwalifikacji komitetowi monitorującemu lub, w stosownych przypadkach, komitetowi sterującemu **instytucja zarządzająca przekazuje te kryteria Komisji**. Taka sama procedura ma zastosowanie do wszystkich późniejszych zmian tych kryteriów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 116**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 22 – ustęp 4 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Podczas wyboru** operacji komitet monitorujący lub – w stosownych przypadkach – komitet sterujący:

Poprawka

4. **Przed wyborem** operacji **przez** komitet monitorujący lub – w stosownych przypadkach – **przez** komitet sterujący **instytucja zarządzająca**:

Poprawka 117**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 22 – ustęp 6 – akapit 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Dokument ten określa również zobowiązania wiodącego partnera w odniesieniu do odzyskiwania środków zgodnie z art. 50. **Zobowiązania te określa** komitet monitorujący. Wiodący partner, którego siedziba znajduje się w państwie członkowskim, państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim innym niż państwo lub kraj partnera, nie jest jednak zobowiązany do odzyskiwania środków za pomocą procedury sądowej.

Poprawka

Dokument ten określa również zobowiązania wiodącego partnera w odniesieniu do odzyskiwania środków zgodnie z art. 50. **Procedury związane z odzyskiwaniem środków są określane i uzgadniane przez** komitet monitorujący. Wiodący partner, którego siedziba znajduje się w państwie członkowskim, państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim innym niż państwo lub kraj partnera, nie jest jednak zobowiązany do odzyskiwania środków za pomocą procedury sądowej.

Poprawka 118**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 23 – ustęp 1 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Operacje wybrane w ramach komponentów 1, 2 oraz 3 obejmują beneficjentów z co najmniej dwóch państw **uczestniczących**, z których co najmniej jeden jest beneficjentem z państwa członkowskiego.

Poprawka

Operacje wybrane w ramach komponentów 1, 2 oraz 3 obejmują beneficjentów z co najmniej dwóch **uczestniczących państw lub krajów i terytoriów zamorskich**, z których co najmniej jeden jest beneficjentem z państwa członkowskiego.

Poprawka 119**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 23 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Operacja Interreg może być realizowana w jednym kraju, pod warunkiem że jej wpływ na obszar programu oraz korzyści, które ten obszar odniesie są opisane we wniosku dotyczącym operacji.

Poprawka

2. Operacja Interreg może być realizowana w jednym kraju **lub w kraju i terytorium zamorskim**, pod warunkiem że jej wpływ na obszar programu oraz korzyści, które ten obszar odniesie są opisane we wniosku dotyczącym operacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 4 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Partnerzy współpracują podczas opracowywania, realizacji, **finansowania oraz zatrudniania** personelu operacji Interreg.

Poprawka

Partnerzy współpracują podczas opracowywania **i realizacji operacji Interreg, a także przy zatrudnianiu** personelu **i/lub finansowaniu go. Należy dążyć do ograniczenia liczby partnerów dla każdej operacji Interreg do maksymalnie dziesięciu.**

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 4 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku operacji w ramach komponentu 3 programów Interreg, partnerzy z regionów najbardziej oddalonych oraz państw trzecich, krajów członkowskich oraz krajów i terytoriów zamorskich są zobowiązani do współpracy jedynie w **trzech** z czterech wymiarów współpracy wymienionych w akapicie pierwszym.

Poprawka

W przypadku operacji w ramach komponentu 3 programów Interreg, partnerzy z regionów najbardziej oddalonych oraz państw trzecich, krajów członkowskich oraz krajów i terytoriów zamorskich są zobowiązani do współpracy jedynie w **dwóch** z czterech wymiarów współpracy wymienionych w akapicie pierwszym.

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 6 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Transgraniczny podmiot prawny lub EUWT może być jedynym partnerem w operacji Interreg w ramach komponentów 1, 2 i 3 programów Interreg, pod warunkiem że ich członkami są partnerzy z przynajmniej dwóch państw **uczestniczących**.

Poprawka

Transgraniczny podmiot prawny lub EUWT może być jedynym partnerem w operacji Interreg w ramach komponentów 1, 2 i 3 programów Interreg, pod warunkiem że ich członkami są partnerzy z przynajmniej dwóch **uczestniczących** państw **lub krajów i terytoriów zamorskich**.

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 7 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Może być on jednak zarejestrowany w państwie członkowskim, które nie uczestniczy w tym programie, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 23.

Poprawka

skreśla się

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, instrumentu finansowania zewnętrznego Unii do funduszu małych projektów w ramach programu Interreg nie **może przekraczać** 20 000 000 EUR lub 15 % łącznej kwoty alokacji programu Interreg, w **zależności od tego, która z tych kwot jest niższa**.

Poprawka

Całkowity wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, instrumentu finansowania zewnętrznego Unii do **co najmniej jednego** funduszu małych projektów w ramach programu Interreg nie **przekracza** 20 % łącznej kwoty alokacji programu Interreg **i wynosi co najmniej 3 % całkowitego przydziału w ramach programu Interreg na rzecz współpracy transgranicznej**.

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Beneficjentem funduszu małych projektów jest **transgraniczny** podmiot **prawny** lub EUWT.

Poprawka

2. Beneficjentem funduszu małych projektów jest **podmiot prawa publicznego lub prywatnego**, podmiot **posiadający osobowość prawną** lub **nieposiadający osobowości prawnej lub osoba fizyczna, która jest odpowiedzialna za inicjowanie lub inicjowanie i wdrażanie operacji**.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Koszty personelu i koszty pośrednie na szczeblu beneficjenta dotyczące zarządzania funduszem małych projektów nie mogą przekraczać 20 % łącznej kwoty kosztów kwalifikowalnych danego funduszu małych projektów.

Poprawka

5. Koszty personelu i **inne koszty bezpośrednio odpowiadające kategoriom kosztów, o których mowa w art. 39-42, a także** koszty pośrednie na szczeblu beneficjenta dotyczące zarządzania funduszem **lub funduszami** małych projektów nie mogą przekraczać 20 % łącznej kwoty kosztów kwalifikowalnych danego funduszu **lub danych funduszy** małych projektów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 6 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku gdy całkowity wkład publiczny do małego projektu nie przekracza kwoty 100 000 EUR, wkład przyznany z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentu finansowania zewnętrznego Unii przyjmuje formę kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych, **z wyjątkiem projektów, których wsparcie stanowi pomoc państwa.**

Poprawka

W przypadku gdy całkowity wkład publiczny do małego projektu nie przekracza kwoty 100 000 EUR, wkład przyznany z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentu finansowania zewnętrznego Unii przyjmuje formę kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 6 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku gdy całkowite koszty każdej operacji nie przekraczają 100 000 EUR, kwotę wsparcia dla co najmniej jednego małego projektu można określić na podstawie projektu budżetu, który jest ustalany indywidualnie i uzgadniany ex ante przez podmiot dokonujący wyboru operacji.

Poprawka

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli nie przewidziano inaczej w ustaleniach zawartych zgodnie z ust. 1 lit. a), partner wiodący zapewnia, by pozostali partnerzy otrzymali całkowitą kwotę wkładu z danego funduszu Unii **możliwie najszybciej** i w **całości**. Nie potrąca się ani nie wstrzymuje się żadnych kwot, ani też nie nakłada się żadnych opłat szczególnych ani innych opłat o równoważnym skutku, które powodowałyby zmniejszenie tej kwoty dla innych partnerów.

Poprawka

2. Jeżeli nie przewidziano inaczej w ustaleniach zawartych zgodnie z ust. 1 lit. a), partner wiodący zapewnia, by pozostali partnerzy otrzymali całkowitą kwotę wkładu z danego funduszu Unii **w całości oraz w terminie uzgodnionym przez wszystkich partnerów i zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się w odniesieniu do partnera wiodącego**. Nie potrąca się ani nie wstrzymuje się żadnych kwot, ani też nie nakłada się żadnych opłat szczególnych ani innych opłat o równoważnym skutku, które powodowałyby zmniejszenie tej kwoty dla innych partnerów.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 130**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 – ustęp 3 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Każdy beneficjent w państwie członkowskim, **państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim** uczestniczący w programie Interreg może zostać partnerem wiodącym.

Poprawka

Każdy beneficjent w państwie członkowskim uczestniczący w programie Interreg może zostać partnerem wiodącym.

Poprawka 131**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 – ustęp 3 – akapit 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie, państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg mogą jednak ustalić, że partner nieotrzymujący wsparcia z EFRR lub instrumentu finansowania zewnętrznego Unii może zostać partnerem wiodącym.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 132**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. W stosownych przypadkach pomoc techniczna dla każdego programu Interreg jest zwracana według stawki ryczałtowej przez zastosowanie wartości procentowych określonych w ust. 2 do wydatków kwalifikowalnych zawartych w każdym wniosku o płatność zgodnie z [art. 85 ust. 3 lit. a) lub c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka

1. W stosownych przypadkach pomoc techniczna dla każdego programu Interreg jest zwracana według stawki ryczałtowej przez zastosowanie wartości procentowych określonych w ust. 2 **dla lat 2021 i 2022 do transz rocznych prefinansowania zgodnie z art. 49 ust. 2 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, a dla kolejnych lat** do wydatków kwalifikowalnych zawartych w każdym wniosku o płatność zgodnie z [art. 85 ust. 3 lit. a) lub c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka 133**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 26 – ustęp 2 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) w przypadku wewnętrznych programów współpracy transgranicznej Interreg wspieranych ze środków EFRR: **6 %**;

Poprawka

a) w przypadku wewnętrznych programów współpracy transgranicznej Interreg wspieranych ze środków EFRR: **7 %**;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) w przypadku komponentu 2, 3 i 4 programów Interreg zarówno w odniesieniu do EFRR jak i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii: **7 %**;

Poprawka

c) w przypadku komponentu 2, 3 i 4 programów Interreg zarówno w odniesieniu do EFRR jak i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii: **8 %**;

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 27 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie **oraz** kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w tym programie powołują, w porozumieniu z instytucją zarządzającą, komitet monitorujący realizację danego programu Interreg („komitet monitorujący”) w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia państw członkowskich o decyzji Komisji dotyczącej przyjęcia programu Interreg.

Poprawka

1. Państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie, kraje i terytoria zamorskie **lub organizacje integracji i współpracy regionalnej** uczestniczące w tym programie powołują, w porozumieniu z instytucją zarządzającą, komitet monitorujący realizację danego programu Interreg („komitet monitorujący”) w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia państw członkowskich o decyzji Komisji dotyczącej przyjęcia programu Interreg.

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 27 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Komitetowi monitorującemu przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego, w którym mieści się instytucja zarządzająca, lub instytucji zarządzającej.**

Poprawka

skreśla się

W przypadku gdy regulamin wewnętrzny komitetu monitorującego przewiduje rotacyjne przewodnictwo, komitetowi monitorującemu może przewodniczyć przedstawiciel państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub kraju i terytorium zamorskiego, a wiceprzewodniczącym może zostać przedstawiciel państwa członkowskiego lub instytucji zarządzającej i vice-versa.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 137**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 27 – ustęp 6**

Tekst proponowany przez Komisję

6. Instytucja zarządzająca publikuje regulamin wewnętrzny komitetu monitorującego **i wszystkie dane** i informacje wymieniane z komitetem monitorującym na stronie internetowej, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Poprawka

6. Instytucja zarządzająca publikuje regulamin wewnętrzny komitetu monitorującego, **streszczenie danych** i informacje, **a także wszystkie decyzje** wymieniane z komitetem monitorującym na stronie internetowej, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Poprawka 138**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 28 – ustęp 1 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Skład komitetu monitorującego każdego programu Interreg **uzgadniany jest** przez państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w tym programie; **gwarantuje** on wyważoną reprezentację odpowiednich organów, instytucji pośredniczących oraz przedstawicieli partnerów programu, o których mowa w art.[6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], z państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz krajów i terytoriów zamorskich.

Poprawka

Skład komitetu monitorującego każdego programu Interreg **może być uzgadniany** przez państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w tym programie; **ma on na celu** wyważoną reprezentację odpowiednich organów, instytucji pośredniczących oraz przedstawicieli partnerów programu, o których mowa w art.[6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], z państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz krajów i terytoriów zamorskich.

Poprawka 139**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 28 – ustęp 1 – akapit 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Skład komitetu monitorującego uwzględnia liczbę uczestniczących państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz krajów i terytoriów zamorskich uczestniczących w danym programie Interreg.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 140**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 28 – ustęp 1 – akapit 3**

Tekst proponowany przez Komisję

W skład komitetu monitorującego wchodzi również przedstawiciele organów powołanych wspólnie na całym obszarze programu lub na jego części, w tym EUWT.

Poprawka

W skład komitetu monitorującego wchodzi również przedstawiciele **regionów i samorządów lokalnych oraz innych** organów powołanych wspólnie na całym obszarze programu lub na jego części, w tym EUWT.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Instytucja zarządzająca publikuje wykaz **członków** komitetu monitorującego na stronie internetowej, o której mowa w art. 35 ust.2.

Poprawka

2. Instytucja zarządzająca publikuje wykaz **organów lub podmiotów mianowanych członkami** komitetu monitorującego na stronie internetowej, o której mowa w art. 35 ust.2.

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przedstawiciele Komisji **uczestniczą** w pracach komitetu monitorującego, pełniąc rolę doradcą.

Poprawka

3. Przedstawiciele Komisji **mogą uczestniczyć** w pracach komitetu monitorującego, pełniąc rolę doradcą.

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Przedstawiciele organów ustanowionych na potrzeby całego programu lub jego części, w tym EUWT, mogą uczestniczyć w pracach komitetu monitorującego w charakterze doradców.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 29 – ustęp 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

g) w stosownych przypadkach postępy w budowaniu zdolności administracyjnych instytucji publicznych i beneficjentów.

Poprawka

g) w stosownych przypadkach postępy w budowaniu zdolności administracyjnych instytucji publicznych i beneficjentów, **a w razie konieczności proponuje wszelkie dalsze środki wsparcia.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 29 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) metodę i kryteria stosowane przy wyborze operacji, w tym wszelkie zmiany takiej metody i kryteriów, po **konsultacjach z Komisją** zgodnie z art. 22 ust. 2, **nie naruszając** przepisów [art. 27 ust. 3 lit. b), c) i d)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];

Poprawka

a) metodę i kryteria stosowane przy wyborze operacji, w tym wszelkie zmiany takiej metody i kryteriów, po **poinformowaniu Komisji** zgodnie z art. 22 ust. 2 **niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem** przepisów [art. 27 ust. 3 lit. b), c) i d)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 30 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. Na wniosek Komisji instytucja zarządzająca w terminie **jednego miesiąca** przekazuje jej informacje dotyczące elementów wymienionych w art. 29 ust. 1, na temat:

Poprawka

2. Na wniosek Komisji instytucja zarządzająca w terminie **trzech miesięcy** przekazuje jej informacje dotyczące elementów wymienionych w art. 29 ust. 1, na temat:

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Każda instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną dane **zbiorcze** dotyczące poszczególnych programów Interreg do dnia 31 stycznia, 31 **marca**, 31 **maja**, 31 **lipca**, 30 **września** i 30 **listopada** każdego roku według wzoru podanego w załączniku [VII] do rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka

Każda instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną dane dotyczące poszczególnych programów Interreg, **o których mowa w art. 31 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia**, do dnia 31 stycznia, 31 **maja** i 30 **września** **każdego roku, a dane, o których mowa w art. 31 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, raz do** roku według wzoru podanego w załączniku [VII] do rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 – ustęp 1 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przekazywanie danych odbywa się z wykorzystaniem funkcjonujących już systemów zgłaszania danych, o ile systemy te okazały się niezawodne w poprzednim okresie programowania.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) wartości wskaźników rezultatu i wskaźników produktu dla wybranych operacji Interreg oraz wartości uzyskanych w wyniku operacji Interreg.

Poprawka

b) wartości wskaźników rezultatu i wskaźników produktu dla wybranych operacji Interreg oraz wartości uzyskanych w wyniku **ukończonych** operacji Interreg.

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 33 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu określone w załączniku [I] do rozporządzenia (UE) [nowe EFRR] **oraz w stosownych przypadkach wskaźniki produktu i rezultatu specyficzne dla danego programu** stosuje się zgodnie z art. [12 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] oraz art. 17 ust. 3 lit. d) ppkt (ii) **oraz** art. 31 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Poprawka

1. Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu określone w załączniku [I] do rozporządzenia (UE) [nowe EFRR], **które uznano za najbardziej odpowiednie do pomiaru postępu w realizacji założeń programu dotyczącego celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg)**, stosuje się zgodnie z art. [12 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] oraz art. 17 ust. 4 lit. d) ppkt (ii), **a także** art. 31 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 33 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. W razie konieczności i w przypadkach należyście uzasadnionych przez instytucję zarządzającą oprócz wskaźników wybranych zgodnie z ust. 1 stosuje się wskaźniki produktu i rezultatu specyficzne dla danego programu.

Poprawka 152

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 34 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Instytucja zarządzająca dokonuje oceny każdego programu Interreg. Każda ocena zawiera oszacowanie skuteczności programu, jego wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej w celu poprawy jakości opracowywania danego programu Interreg i jego realizacji.

Poprawka

1. Instytucja zarządzająca dokonuje oceny każdego programu Interreg **nie częściej niż raz do roku**. Każda ocena zawiera oszacowanie skuteczności programu, jego wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej w celu poprawy jakości opracowywania danego programu Interreg i jego realizacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 153**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 34 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

---

4. Instytucja zarządzająca **zapewnia niezbędne procedury** generowania i gromadzenia danych koniecznych do dokonania oceny.

Poprawka

---

4. Instytucja zarządzająca **ma na celu zapewnienie niezbędnych procedur** generowania i gromadzenia danych koniecznych do dokonania oceny.

Poprawka 154**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 35 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

---

3. Zastosowanie ma art.[44 ust. 2–7] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] dotyczący zakresu odpowiedzialności instytucji zarządzającej.

Poprawka

---

3. Zastosowanie ma art.[44 ust. 2–6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] dotyczący zakresu odpowiedzialności instytucji zarządzającej.

Poprawka 155**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 35 – ustęp 4 – akapit 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

---

c) umieszczenie w miejscach publicznych tablic lub billboardów natychmiast po rozpoczęciu fizycznej realizacji operacji Interreg, obejmującej inwestycje rzeczowe lub zakup sprzętu o wartości powyżej **100 000** EUR;

Poprawka

---

c) umieszczenie w miejscach publicznych tablic lub billboardów natychmiast po rozpoczęciu fizycznej realizacji operacji Interreg, obejmującej inwestycje rzeczowe lub zakup sprzętu o wartości powyżej **50 000** EUR;

Poprawka 156**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 35 – ustęp 4 – akapit 1 – litera d**

Tekst proponowany przez Komisję

---

d) w przypadku operacji Interreg niewchodzących w zakres lit. c), umieszczenie w miejscach publicznych co najmniej jednego wydrukowanego plakatu **lub** elektronicznego wyświetlacza o wymiarze minimum A3, na którym znajdują się informacje o operacji Interreg, ze szczególnym naciskiem na informacje o wsparciu z funduszu Interreg;

Poprawka

---

d) w przypadku operacji Interreg niewchodzących w zakres lit. c), umieszczenie w miejscach publicznych co najmniej jednego wydrukowanego plakatu, **a w stosownych przypadkach** elektronicznego wyświetlacza o wymiarze minimum A2, na którym znajdują się informacje o operacji Interreg, ze szczególnym naciskiem na informacje o wsparciu z funduszu Interreg;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 35 – ustęp 4 – akapit 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

e) w przypadku operacji o znaczeniu strategicznym i operacji, których łączny koszt przekracza **10 000 000 EUR**, zorganizowanie wydarzenia informacyjnego i terminowe zaangażowanie w nie Komisji i odpowiedzialnej instytucji zarządzającej.

Poprawka

e) w przypadku operacji o znaczeniu strategicznym i operacji, których łączny koszt przekracza **5 000 000 EUR**, zorganizowanie wydarzenia informacyjnego i terminowe zaangażowanie w nie Komisji i odpowiedzialnej instytucji zarządzającej.

Poprawka 158

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 35 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Jeżeli beneficjent nie spełnia swoich zobowiązań wynikających z art. [42] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] lub ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, **państwo członkowskie** może zastosować korektę finansową **poprzez anulowanie** do 5 % wsparcia z funduszy na daną operację.

Poprawka

6. Jeżeli beneficjent nie spełnia swoich zobowiązań wynikających z art. [42] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] lub ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, **lub nie zaradzi tej sytuacji w odpowiednim terminie instytucja zarządzająca** może zastosować korektę finansową **w postaci anulowania** do 5 % wsparcia z funduszy na daną operację.

Poprawka 159

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 38 – ustęp 3 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) **według** stawki ryczałtowej **zgodnie** z [art. 50 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].

Poprawka

c) **bezpośrednie koszty personelu danej operacji można obliczać według** stawki ryczałtowej **w wysokości do 20 % kosztów bezpośrednich innych niż bezpośrednie koszty personelu tej operacji, przy czym państwo członkowskie nie jest zobowiązane do dokonania jakichkolwiek obliczeń w celu ustalenia obowiązującej stawki.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 160

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 38 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) **w wyniku podzielenia** miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez **przewidziany** w **dokumencie zatrudnienia** **miesięczny czas pracy wyrażony w godzinach**; lub

Poprawka

a) **przez podzielenie najbardziej aktualnych udokumentowanych** miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez **miesięczny czas pracy danej osoby zgodnie z obowiązującymi przepisami, o których mowa w umowie o pracę i w art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP]**; lub

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 38 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. W przypadku kosztów personelu dotyczących osób, które zgodnie z dokumentem zatrudnienia pracują na godziny, koszty te są kwalifikowalne przez zastosowanie liczby godzin rzeczywiście przepracowanych przy danej operacji do stawki godzinowej uzgodnionej w dokumencie zatrudnienia, na podstawie systemu rejestracji czasu pracy.

Poprawka

6. W przypadku kosztów personelu dotyczących osób, które zgodnie z dokumentem zatrudnienia pracują na godziny, koszty te są kwalifikowalne przez zastosowanie liczby godzin rzeczywiście przepracowanych przy danej operacji do stawki godzinowej uzgodnionej w dokumencie zatrudnienia, na podstawie systemu rejestracji czasu pracy. **Jeżeli nie zostały jeszcze uwzględnione w uzgodnionej stawce godzinowej, koszty wynagrodzenia, o których mowa w art. 38 ust 2 lit. b), mogą zostać dodane do tej stawki godzinowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.**

Poprawka 162

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 39 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Koszty biurowe i administracyjne są ograniczone do następujących elementów:

Poprawka

Koszty biurowe i administracyjne są ograniczone do **15 % całkowitych kosztów bezpośrednich danej operacji oraz do** następujących elementów:

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 163

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 40 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Bezpośrednie pokrycie wydatków na koszty, o których mowa w niniejszym artykule, przez pracownika beneficjenta jest poświadczane dowodem zwrotu tej kwoty przez beneficjenta temu pracownikowi.

Poprawka

4. Bezpośrednie pokrycie wydatków na koszty, o których mowa w niniejszym artykule, przez pracownika beneficjenta jest poświadczane dowodem zwrotu tej kwoty przez beneficjenta temu pracownikowi. **Ta kategoria kosztów może być wykorzystywana na koszty podróży personelu operacyjnego i innych zainteresowanych stron w celu wdrożenia i promocji operacji i programu Interreg.**

Poprawka 164

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 40 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Koszty podróży i zakwaterowania danej operacji można obliczać według stawki ryczałtowej w wysokości do 15 % kosztów bezpośrednich **innych niż koszty bezpośrednie** personelu tej operacji.

Poprawka

5. Koszty podróży i zakwaterowania danej operacji można obliczać według stawki ryczałtowej w wysokości do 15 % kosztów bezpośrednich personelu tej operacji.

Poprawka 165

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 41 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych **są ograniczone do** następujących usług i ekspertyz dostarczanych przez podmioty prawa publicznego lub prywatnego bądź osoby fizyczne, inne niż beneficjent danej operacji:

Poprawka

Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych **składają się** z następujących usług i ekspertyz – **ale nie są do nich ograniczone** – dostarczanych przez podmioty prawa publicznego lub prywatnego bądź osoby fizyczne, inne niż beneficjent (**włączając wszystkich partnerów**) danej operacji:

Poprawka 166

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 41 – akapit 1 – litera o

Tekst proponowany przez Komisję

o) podróż i zakwaterowanie ekspertów zewnętrznych, **prelegentów, przewodniczących posiedzeń i dostawców usług;**

Poprawka

o) podróż i zakwaterowanie ekspertów zewnętrznych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 42 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Koszty wyposażenia zakupionego, wynajmowanego lub dzierżawionego przez beneficjenta danej operacji, inne niż objęte art. 39, **są ograniczone do** następujących pozycji:

Poprawka

1. Koszty wyposażenia zakupionego, wynajmowanego lub dzierżawionego przez beneficjenta danej operacji, inne niż objęte art. 39, **składają się** z następujących pozycji, **ale nie są do nich ograniczone**:

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 43 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) zakup gruntów zgodnie z [art. 58 ust. 1 lit. c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];

Poprawka

a) zakup gruntów zgodnie z [art. 58 ust. 1 lit. b)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 44 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie **oraz** kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg określają, do celów art. [65] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], jedną instytucję zarządzającą i jedną instytucję audytową.

Poprawka

1. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie, kraje i terytoria zamorskie **oraz organizacje integracji i współpracy regionalnej** uczestniczące w programie Interreg określają, do celów art. [65] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], jedną instytucję zarządzającą i jedną instytucję audytową.

Poprawka 170

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 44 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Instytucja zarządzająca i instytucja audytowa **muszą** być zlokalizowane w tym samym państwie członkowskim.

Poprawka

2. Instytucja zarządzająca i instytucja audytowa **mogą** być zlokalizowane w tym samym państwie członkowskim.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 171

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 44 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. W odniesieniu do programu Interreg w ramach komponentu **2B lub komponentu 1**, jeżeli ten ostatni obejmuje długie granice z różnorodnymi wyzwaniem i potrzebami dotyczącymi rozwoju, państwa członkowskie oraz w stosownych przypadkach państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg mogą definiować obszary podprogramu.

Poprawka

5. W odniesieniu do programu Interreg w ramach komponentu 1, jeżeli ten ostatni obejmuje długie granice z różnorodnymi wyzwaniem i potrzebami dotyczącymi rozwoju, państwa członkowskie oraz w stosownych przypadkach państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg mogą definiować obszary podprogramu.

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 44 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Jeżeli instytucja zarządzająca wskazuje instytucję pośredniczącą w ramach programu Interreg zgodnie z art. [65 ust. 3] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], instytucja pośrednicząca realizuje te zadania w więcej niż jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub, w stosownych przypadkach, w państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim.

Poprawka

6. Jeżeli instytucja zarządzająca wskazuje **co najmniej jedną** instytucję pośredniczącą w ramach programu Interreg zgodnie z art. [65 ust. 3] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], instytucja pośrednicząca realizuje te zadania w więcej niż jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub **zainteresowane organy realizują te zadania w co najmniej jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub w swoich państwach członkowskich lub**, w stosownych przypadkach, w **co najmniej jednym** państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim.

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 45 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. W drodze odstępstwa od art. 87 ust. 2 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP], Komisja zwraca jako płatności okresowe 100 % kwot zawartych we wniosku o płatność, co wynika z zastosowania stawki współfinansowania programu do całkowitych wydatków kwalifikowalnych lub, w stosownych przypadkach, do wkładu publicznego.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 174**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. W przypadku gdy instytucja zarządzająca nie przeprowadza weryfikacji na mocy art. 68 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP] na całym obszarze objętym programem, każde państwo członkowskie wyznacza organ lub osobę odpowiedzialne za przeprowadzenie takiej weryfikacji w odniesieniu do beneficjentów na swoim terytorium.

Poprawka 175**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1c. W drodze odstępstwa od art. 92 rozporządzenia (UE) .../... [nowe RWP] programy Interreg nie podlegają rocznemu rozliczeniu rachunków. Rachunki są rozliczane na koniec programu na podstawie końcowego sprawozdania z wyników.

Poprawka 176**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 48 – ustęp 7**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. Jeżeli ogólny ekstrapolowany poziom błędów, o którym mowa w ust. 6, przekracza 2 % łącznych wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja oblicza ogólny poziom błędów resztowego, biorąc pod uwagę korekty finansowe zastosowane przez odpowiednie instytucje programu Interreg w odniesieniu do poszczególnych nieprawidłowości wykrytych w ramach audytu operacji wybranych zgodnie z ust. 1.

7. Jeżeli ogólny ekstrapolowany poziom błędów, o którym mowa w ust. 6, przekracza 3,5 % łącznych wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja oblicza ogólny poziom błędów resztowego, biorąc pod uwagę korekty finansowe zastosowane przez odpowiednie instytucje programu Interreg w odniesieniu do poszczególnych nieprawidłowości wykrytych w ramach audytu operacji wybranych zgodnie z ust. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 177

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 48 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8. Jeżeli ogólny poziom błędów resztowego, o którym mowa w ust. 7, przekracza **2** % wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja ustala, czy konieczne jest zwrócenie się do instytucji audytowej dla konkretnego programu Interreg lub grupy programów Interreg, których najbardziej dotyczy ten problem, o wykonanie dodatkowych czynności audytowych w celu dokonania dalszej oceny poziomu błędów i oceny wymaganych środków naprawczych w odniesieniu do programów Interreg, których dotyczą wykryte nieprawidłowości.

Poprawka

8. Jeżeli ogólny poziom błędów resztowego, o którym mowa w ust. 7, przekracza **3,5** % wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja ustala, czy konieczne jest zwrócenie się do instytucji audytowej dla konkretnego programu Interreg lub grupy programów Interreg, których najbardziej dotyczy ten problem, o wykonanie dodatkowych czynności audytowych w celu dokonania dalszej oceny poziomu błędów i oceny wymaganych środków naprawczych w odniesieniu do programów Interreg, których dotyczą wykryte nieprawidłowości.

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 49 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) 2021: **1** %;

Poprawka

a) 2021: **3** %;

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 49 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) 2022: **1** %;

Poprawka

b) 2022: **2,25** %;

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 49 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) 2023: **1** %;

Poprawka

c) 2023: **2,25** %;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 181**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 – ustęp 2 – litera d**

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka*d) 2024: **1 %**;d) 2024: **2,25 %**;**Poprawka 182****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 – ustęp 2 – litera e**

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka*e) 2025: **1 %**;e) 2025: **2,25 %**;**Poprawka 183****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 – ustęp 2 – litera f**

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka*f) 2026: **1 %**;f) 2026: **2,25 %**;**Poprawka 184****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 – ustęp 3 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Jeżeli zewnętrzne programy **transgraniczne** Interreg są wspierane ze środków EFRR i IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna, płatności zaliczkowe dla wszystkich funduszy wspierających taki program Interreg wypłaca się zgodnie z rozporządzeniem (UE) [IPA III] lub [ISRWM] lub z aktem przyjętym na ich mocy.

Jeżeli zewnętrzne programy Interreg są wspierane ze środków EFRR i IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna, płatności zaliczkowe dla wszystkich funduszy wspierających taki program Interreg wypłaca się zgodnie z rozporządzeniem (UE) [IPA III] lub [ISRWM] lub z aktem przyjętym na ich mocy.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 49 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję

Całkowita kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowej jest zwracana Komisji, jeżeli w terminie **24** miesięcy od dnia wypłacenia przez Komisję pierwszej raty płatności zaliczkowej nie zostanie wysłany żaden wniosek o płatność w ramach transgranicznego programu Interreg. Taki zwrot środków stanowi wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i nie zmniejsza wsparcia na rzecz programu z EFRR, IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna

Poprawka

Całkowita kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowej jest zwracana Komisji, jeżeli w terminie **36** miesięcy od dnia wypłacenia przez Komisję pierwszej raty płatności zaliczkowej nie zostanie wysłany żaden wniosek o płatność w ramach transgranicznego programu Interreg. Taki zwrot środków stanowi wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i nie zmniejsza wsparcia na rzecz programu z EFRR, IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Rozdział 8 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Udział państw trzecich, krajów partnerskich **oraz** krajów i terytoriów zamorskich w programach Interreg w ramach zarządzania dzielonego

Poprawka

Udział państw trzecich, krajów partnerskich, krajów i terytoriów zamorskich **lub organizacji integracji lub współpracy regionalnej** w programach Interreg w ramach zarządzania dzielonego

Poprawka 187

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 51 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Rozdziały I–VII i rozdział X stosuje się do udziału państw trzecich, krajów partnerskich **oraz** krajów i terytoriów zamorskich w programach Interreg z zastrzeżeniem przepisów szczegółowych określonych w niniejszym rozdziale.

Poprawka

Rozdziały I–VII i rozdział X stosuje się do udziału państw trzecich, krajów partnerskich, krajów i terytoriów zamorskich **lub organizacji integracji lub współpracy regionalnej** w programach Interreg z zastrzeżeniem przepisów szczegółowych określonych w niniejszym rozdziale.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 188**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 52 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3. Państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg **oddelegowują** pracowników do wspólnego sekretariatu programu lub zakładają oddział na swoim terytorium, lub jedno i drugie.

Poprawka

3. Państwa trzecie, kraje partnerskie oraz kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg **mogą oddelegować** pracowników do wspólnego sekretariatu programu lub – **w porozumieniu z instytucją zarządzającą** – zakładają oddział **wspólnego sekretariatu** na swoim terytorium, lub jedno i drugie.

Poprawka 189**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 52 – ustęp 4***Tekst proponowany przez Komisję*

4. Organ krajowy lub organ odpowiadający specjalistycznie ds. komunikacji w ramach programu Interreg, jak określono w art. 35 ust. 1, **wspiera** instytucję zarządzającą i partnerów w danym państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim w odniesieniu do zadań przewidzianych w art. 35 ust. 2–7.

Poprawka

4. Organ krajowy lub organ odpowiadający specjalistycznie ds. komunikacji w ramach programu Interreg, jak określono w art. 35 ust. 1, **może wspierać** instytucję zarządzającą i partnerów w danym państwie trzecim, kraju partnerskim lub kraju i terytorium zamorskim w odniesieniu do zadań przewidzianych w art. 35 ust. 2–7.

Poprawka 190**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 53 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Programy Interreg w komponentach 2 i 4, łączące wkłady z EFRR i z co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii, realizowane są w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim **lub** kraju partnerskim, lub – w odniesieniu do komponentu 3 – w każdym kraju i terytorium zamorskim, niezależnie od tego, czy dany kraj i terytorium zamorskie otrzymuje wsparcie w ramach co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii.

Poprawka

2. Programy Interreg w komponentach 2 i 4, łączące wkłady z EFRR i z co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii, realizowane są w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim, kraju partnerskim, **uczestniczącym kraju i terytorium zamorskim**, lub – w odniesieniu do komponentu 3 – w każdym kraju i terytorium zamorskim, niezależnie od tego, czy dany kraj i terytorium zamorskie otrzymuje wsparcie w ramach co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 53 – ustęp 3 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim;

Poprawka

a) w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim **lub w grupie państw trzecich będących częścią organizacji regionalnej**;

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 53 – ustęp 3 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) w ramach zarządzania dzielonego w państwach członkowskich i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim tylko w odniesieniu do wydatków EFRR poza Unią na jedną operację lub większą ich liczbę, z kolei wkłady z co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii zarządzane są w ramach zarządzania pośredniego;

Poprawka

b) w ramach zarządzania dzielonego w państwach członkowskich i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim **albo w grupie państw trzecich będących częścią organizacji regionalnej** tylko w odniesieniu do wydatków EFRR poza Unią na jedną operację lub większą ich liczbę, z kolei wkłady z co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii zarządzane są w ramach zarządzania pośredniego;

Poprawka 193

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 53 – ustęp 3 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) w ramach zarządzania pośredniego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim.

Poprawka

c) w ramach zarządzania pośredniego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju i terytorium zamorskim **lub w grupie państw trzecich będących częścią organizacji regionalnej**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 194

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 53 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli całość lub część programu Interreg w komponentcie 3 jest realizowana w ramach zarządzania pośredniego, zastosowanie ma art. 60.

Poprawka

Jeżeli całość lub część programu Interreg w komponentcie 3 jest realizowana w ramach zarządzania pośredniego, **wymagane jest uprzednie porozumienie między państwami członkowskimi i zainteresowanymi regionami** i zastosowanie ma art. 60.

Poprawka 195

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 53 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. **Wspólne zaproszenia do składania wniosków uruchamiające finansowanie z dwustronnych lub wielonarodowych programów ISRWM i programów europejskiej współpracy terytorialnej mogą być ogłaszane, jeżeli odpowiednie instytucje zarządzające wyrażą na to zgodę. Treść zaproszenia określa jego zasięg geograficzny oraz oczekiwany wkład w realizację celów odpowiednich programów. Instytucje zarządzające decydują, czy do zaproszenia mają zastosowanie zasady ISRWM, czy zasady europejskiej współpracy terytorialnej. Mogą one podjąć decyzję o wyznaczeniu „wiodącej instytucji zarządzającej” odpowiedzialnej za zadania związane z zarządzaniem i kontrolą odnoszące się do zaproszenia.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 196

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 55 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli wybór jednego lub większej liczby dużych projektów infrastrukturalnych jest w programie spotkania komitetu monitorującego, a w stosownych przypadkach komitetu sterującego, instytucja zarządzająca przekazuje Komisji dokument koncepcyjny dla każdego takiego projektu co najmniej dwa miesiące przed datą spotkania. Dokument koncepcyjny może się składać z co najwyżej **trzech** stron i musi określać nazwę, lokalizację, budżet, partnera wiodącego i partnerów, oraz główne cele i rezultaty. Jeżeli dokument koncepcyjny dotyczący jednego lub większej liczby projektów infrastrukturalnych nie zostanie przekazany Komisji w tym terminie, Komisja może zwrócić się do przewodniczącego komitetu monitorującego lub komitetu sterującego o usunięcie odpowiednich projektów z programu spotkania.

Poprawka

3. Jeżeli wybór jednego lub większej liczby dużych projektów infrastrukturalnych jest w programie spotkania komitetu monitorującego, a w stosownych przypadkach komitetu sterującego, instytucja zarządzająca przekazuje Komisji dokument koncepcyjny dla każdego takiego projektu co najmniej dwa miesiące przed datą spotkania. Dokument koncepcyjny może się składać z co najwyżej **pięciu** stron i musi określać nazwę, lokalizację, budżet, partnera wiodącego i partnerów, oraz główne cele i rezultaty, **a także przedstawiać wiarygodny plan biznesowy dowodzący, że kontynuacja danego projektu lub projektów będzie zapewniona również w przypadku braku wsparcia ze środków Interreg**. Jeżeli dokument koncepcyjny dotyczący jednego lub większej liczby projektów infrastrukturalnych nie zostanie przekazany Komisji w tym terminie, Komisja może zwrócić się do przewodniczącego komitetu monitorującego lub komitetu sterującego o usunięcie odpowiednich projektów z programu spotkania.

Poprawka 197

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 60 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli część lub całość komponentu 3 programu Interreg jest realizowana w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z odpowiednio art. 53 ust. 3 lit. b) lub c), zadania związane z realizacją powierza się jednemu z organów wymienionych w [art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)] rozporządzenia (UE, Euratom) [FR-Omnibus], w szczególności takiemu organowi znajdującemu się w uczestniczącym państwie członkowskim, w tym instytucji zarządzającej danego programu Interreg.

Poprawka

1. Jeżeli **po konsultacjach z zainteresowanymi podmiotami** część lub całość komponentu 3 programu Interreg jest realizowana w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z odpowiednio art. 53 ust. 3 lit. b) lub c) **niniejszego rozporządzenia**, zadania związane z realizacją powierza się jednemu z organów wymienionych w [art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)] rozporządzenia (UE, Euratom) [FR-Omnibus], w szczególności takiemu organowi znajdującemu się w uczestniczącym państwie członkowskim, w tym instytucji zarządzającej danego programu Interreg.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 198
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 61

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 61

Międzyregionalne innowacyjne inwestycje

Z inicjatywy Komisji EFRR może wspierać międzyregionalne innowacyjne inwestycje, jak określono w art. 3 pkt 5, skupiające naukowców, przedsiębiorstwa, społeczeństwo obywatelskie i organy administracji publicznej zaangażowane w strategię inteligentnej specjalizacji ustanowione na szczeblu krajowym lub regionalnym.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 199
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 61 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 61 a

Zwolnienie z wymogu informowania na mocy art. 108 ust. 3 TFUE.

Komisja może stwierdzić, że pomoc dla projektów wspieranych przez unijną europejską współpracę terytorialną jest zgodna z zasadami rynku wewnętrznego i nie podlega wymogom dotyczącym informowania, o których mowa w art. 108 ust. 3 TFUE.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0022

Podział kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 (COM(2018)0312 – C8-0202/2018– 2018/0158(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/43)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0312),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0202/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 7 grudnia 2018 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0361/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zatwierdza swoje oświadczenie załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* razem z ostatecznym aktem ustawodawczym;
  3. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* razem z ostatecznym aktem ustawodawczym;
  4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0158

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/216.)

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ**Oświadczenie Parlamentu Europejskiego**

Parlament Europejski przywiązuje wielką wagę do otrzymywania pełnych informacji podczas przygotowywania aktów delegowanych, a w szczególności do pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, który stanowi, że w celu zapewnienia równego dostępu do wszystkich informacji Parlament Europejski i Rada otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich.

Oświadczenie Komisji

Komisja w pełni przestrzega zasad lepszego stanowienia prawa oraz zobowiązań określonych w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W związku z tym Komisja dołoży starań, aby jak najszybciej przedstawić Radzie i Parlamentowi wniosek ustawodawczy w celu dostosowania rozporządzenia (WE) nr 32/2000 do ram prawnych wprowadzonych na mocy Traktatu z Lizbony.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0024

Ustanowienie specjalnego programu finansowego likwidacji obiektów jądrowych i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego specjalny program finansowy likwidacji obiektów jądrowych i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz uchylającego rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1368/2013 (COM(2018)0467 – C8-0314/2018 – 2018/0252(NLE))

(Konsultacja)

(2020/C 411/44)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0467),
  - uwzględniając art. 203 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0314/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0441/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Ten specjalny program finansowania może przynieść wartość dodaną UE poprzez stanie się unijnym wzorcem w zakresie bezpiecznego radzenia sobie z kwestiami technologicznymi związanymi z likwidacją obiektów jądrowych i rozpowszechnianiem wiedzy. Taka pomoc finansowa jest udzielana na podstawie oceny ex ante, identyfikującej konkretne potrzeby i wskazującej na wartość dodaną UE, w celu wsparcia likwidacji obiektów jądrowych oraz gospodarowania odpadami promieniotwórczymi.

Poprawka

- (2) Ten specjalny program finansowania może przynieść wartość dodaną UE poprzez stanie się unijnym wzorcem w zakresie bezpiecznego radzenia sobie z kwestiami technologicznymi związanymi z likwidacją obiektów jądrowych i rozpowszechnianiem wiedzy. Taka pomoc finansowa jest udzielana na podstawie oceny ex ante, identyfikującej konkretne potrzeby i wskazującej na wartość dodaną UE, w celu wsparcia likwidacji obiektów jądrowych oraz gospodarowania odpadami promieniotwórczymi. **Taka pomoc finansowa nie powinna jednak być traktowana jak precedens, gdy będą określone na przyszłość zasady finansowania likwidacji obiektów jądrowych na poziomie Unii. O przeprowadzeniu i finansowaniu likwidacji obiektów jądrowych powinny nadal decydować w pierwszej kolejności państwa członkowskie.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Program powinien zapewnić również rozpowszechnianie w Unii wiedzy **na temat procesu** likwidacji, gdyż takie działania przynoszą największą unijną wartość dodaną i przyczyniają się do bezpieczeństwa pracowników i obywateli.

Poprawka

- (15) Program powinien zapewnić również rozpowszechnianie w Unii wiedzy **oraz upowszechnianie wśród państw członkowskich najlepszych praktyk i doświadczeń zdobytych w związku z procesami** likwidacji, gdyż takie działania przynoszą największą unijną wartość dodaną i przyczyniają się do bezpieczeństwa pracowników i obywateli, **a także do ochrony środowiska naturalnego.**

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Likwidację obiektów jądrowych objętych niniejszym rozporządzeniem należy przeprowadzić z wykorzystaniem najlepszej dostępnej fachowej wiedzy technicznej oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru i specyfikacji technicznych obiektów, które mają zostać zlikwidowane, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i jak największej skuteczności działania, a zatem przy uwzględnieniu najlepszych praktyk międzynarodowych.

Poprawka

- (15a) **JRC powinno przeprowadzić specjalnej inicjatywie mającej na celu ustrukturyzowanie gromadzenia i rozwoju oraz dzielenia się wiedzą w dziedzinie likwidacji na poziomie Unii, nie wykluczając przy tym współpracy międzynarodowej. Inicjatywa powinna uwzględniać wyzwania wielowymiarowe, w tym badania i innowacje, normalizację, regulację, szkolenia i edukację oraz przemysł.**

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Likwidację obiektów jądrowych objętych niniejszym rozporządzeniem należy przeprowadzić z wykorzystaniem najlepszej dostępnej fachowej wiedzy technicznej, **w tym wiedzy państw trzecich**, oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru i specyfikacji technicznych obiektów, które mają zostać zlikwidowane, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i jak największej skuteczności działania, a zatem przy uwzględnieniu najlepszych praktyk międzynarodowych.

Poprawka

- (16) Likwidację obiektów jądrowych objętych niniejszym rozporządzeniem należy przeprowadzić z wykorzystaniem najlepszej dostępnej fachowej wiedzy technicznej, **w tym wiedzy państw trzecich**, oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru i specyfikacji technicznych obiektów, które mają zostać zlikwidowane, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i jak największej skuteczności działania, a zatem przy uwzględnieniu najlepszych praktyk międzynarodowych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

(20) Działania w ramach programów Kozłoduj i Bohunice powinny być realizowane dzięki wspólnemu wysiłkowi finansowemu Unii oraz, **odpowiednio**, Bułgarii i Słowacji. Należy ustalić **maksymalny** próg współfinansowania unijnego zgodnie z praktyką współfinansowania ustaloną w poprzednich programach.

Poprawka

(20) Działania w ramach programów Kozłoduj i Bohunice powinny być realizowane dzięki wspólnemu wysiłkowi finansowemu Unii oraz Bułgarii i Słowacji. Należy ustalić **minimalny** próg współfinansowania unijnego zgodnie z praktyką współfinansowania ustaloną w poprzednich programach.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie ustanawia specjalny program finansowy „Likwidacja obiektów jądrowych i gospodarka odpadami promieniotwórczymi” (zwany dalej „programem”), ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb zidentyfikowanych na podstawie obecnej sytuacji. W okresie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 udzieli on wsparcia Bułgarii i Słowacji na rzecz bezpiecznej likwidacji ich **reaktorów jądrowych pierwszej generacji** i wdrożenia procesu likwidacji oraz gospodarowania odpadami promieniotwórczymi z własnych obiektów jądrowych Komisji na terenie ośrodków Wspólnego Centrum Badawczego (JRC).

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie ustanawia specjalny program finansowy „Likwidacja obiektów jądrowych i gospodarka odpadami promieniotwórczymi” (zwany dalej „programem”), ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb zidentyfikowanych na podstawie obecnej sytuacji. W okresie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 udzieli on wsparcia Bułgarii i Słowacji na rzecz bezpiecznej likwidacji ich **przedwcześnie zamkniętych reaktorów jądrowych** i wdrożenia procesu likwidacji oraz gospodarowania odpadami promieniotwórczymi z własnych obiektów jądrowych Komisji na terenie ośrodków Wspólnego Centrum Badawczego (JRC), **przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony pracowników, zwłaszcza w odniesieniu do skutków zdrowotnych, a także przy zapewnieniu ochrony całego społeczeństwa i środowiska.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie określa cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania z Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („Wspólnota”) oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie określa cele programu, **ogólny** budżet na lata 2021–2027, **w tym dokładny podział kwoty pomiędzy trzy programy**, formy finansowania z Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („Wspólnota”) oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2) „plan likwidacji” oznacza dokument zawierający szczegółowe informacje dotyczące proponowanej likwidacji i obejmujący: wybraną strategię likwidacji; harmonogram, rodzaj i kolejność działań likwidacyjnych; stosowaną strategię gospodarowania odpadami, w tym zwolnienia; proponowane stadium końcowe; przechowywanie oraz trwałe składowanie odpadów pochodzących z likwidacji; harmonogram likwidacji; szacunkowe koszty zakończenia likwidacji; oraz cele, oczekiwane wyniki, kluczowe etapy i terminy dla okresu finansowania, a także odpowiadające im kluczowe wskaźniki efektywności, w tym wskaźniki oparte na wartości wypracowanej. Taki plan jest przygotowywany przez posiadacza zezwolenia dla obiektu jądrowego i znajduje odzwierciedlenie w wieloletnich programach prac w ramach programu;

Poprawka

2) „plan likwidacji” oznacza dokument zawierający szczegółowe informacje dotyczące proponowanej likwidacji i obejmujący: wybraną strategię likwidacji; harmonogram, rodzaj i kolejność działań likwidacyjnych; stosowaną strategię gospodarowania odpadami, w tym zwolnienia, **oraz program ochrony pracowników**; proponowane stadium końcowe; przechowywanie oraz trwałe składowanie odpadów pochodzących z likwidacji; harmonogram likwidacji; szacunkowe koszty zakończenia likwidacji; oraz cele, oczekiwane wyniki, kluczowe etapy i terminy dla okresu finansowania, a także odpowiadające im kluczowe wskaźniki efektywności, w tym wskaźniki oparte na wartości wypracowanej. Taki plan jest przygotowywany przez posiadacza zezwolenia dla obiektu jądrowego i znajduje odzwierciedlenie w wieloletnich programach prac w ramach programu;

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim Unii.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 2 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Na podstawie bieżących potrzeb w latach 2021–2027 program ma w szczególności na celu pomóc Bułgarii i Słowacji w realizacji, odpowiednio, programu likwidacji Kozłoduj i programu likwidacji Bohunice, ze szczególnym uwzględnieniem radzenia sobie z wyzwaniami dotyczącymi bezpieczeństwa radiacyjnego w ramach tych programów, oraz wsparcie programu JRC likwidacji obiektów jądrowych i gospodarki odpadami promieniotwórczymi, przy jednoczesnym zapewnieniu szerokiego rozpowszechniania we wszystkich państwach członkowskich UE uzyskanej w ten sposób wiedzy **na temat** likwidacji obiektów jądrowych.

Poprawka

Na podstawie bieżących potrzeb w latach 2021–2027 program ma w szczególności na celu pomóc Bułgarii i Słowacji w realizacji, odpowiednio, programu likwidacji Kozłoduj i programu likwidacji Bohunice, ze szczególnym uwzględnieniem radzenia sobie z wyzwaniami dotyczącymi bezpieczeństwa radiacyjnego w ramach tych programów, oraz wsparcie programu JRC likwidacji obiektów jądrowych i gospodarki odpadami promieniotwórczymi, przy jednoczesnym zapewnieniu szerokiego rozpowszechniania **i wymiany** we wszystkich państwach członkowskich uzyskanej w ten sposób wiedzy **oraz najlepszych praktyk** likwidacji obiektów jądrowych **i gospodarowania odpadami radioaktywnymi**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 2 – akapit 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) rozwijanie powiązań i wymiany między zainteresowanymi stronami w Unii na temat likwidacji obiektów jądrowych **w celu tworzenia potencjalnych synergii** na poziomie Unii.

Poprawka

c) rozwijanie powiązań i wymiany między zainteresowanymi stronami w Unii, **w szczególności z przemysłem**, na temat likwidacji obiektów jądrowych **oraz gospodarowania odpadami radioaktywnymi i ich usuwania, aby zapewnić rozpowszechnianie wiedzy i wymiany doświadczeń zebranych we wszystkich istotnych dziedzinach, takich jak badania naukowe i innowacje, regulacje i szkolenia, oraz aby tworzyć potencjalne synergii** na poziomie Unii.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Szacunkowy podział** kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

Poprawka

2. **Podział** kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Program może pokrywać koszty kwalifikowalne działalności **do poziomu maksymalnych stóp dofinansowania określonych** w załącznikach I i II. **Maksymalna** stopa dofinansowania unijnego mająca zastosowanie do programu Kozłoduj lub do programu Bohunice **nie przekracza** 50 %. Pozostałą część współfinansowania zapewnią, odpowiednio, Bułgaria i Słowacja.

Poprawka

Program może pokrywać koszty kwalifikowalne działalności, **jak określono** w załącznikach I i II. **Minimalna** stopa dofinansowania unijnego mająca zastosowanie do programu Kozłoduj lub do programu Bohunice **wynosi co najmniej** 50 %. Pozostałą część współfinansowania zapewnią, odpowiednio, Bułgaria i Słowacja.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Projekty i działania finansowane w okresie 2021–2027 podlegają **maksymalnemu** poziomowi współfinansowania UE w wysokości 50 %.

Poprawka

2. Projekty i działania finansowane w okresie 2021–2027 podlegają **minimalnemu** poziomowi współfinansowania Unii w wysokości 50 %.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 15
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Projekty i działania finansowane w okresie 2021–2027 podlegają **maksymalnemu** poziomowi współfinansowania **UE** w wysokości 50 %.

Poprawka

2. Projekty i działania finansowane w okresie 2021–2027 podlegają **minimalnemu** poziomowi współfinansowania **Unii** w wysokości 50 %.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0026

Ustanowienie Programu InvestEU ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program InvestEU (COM(2018)0439 – C8-0257/2018 – 2018/0229(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/45)

[Poprawka 1, chyba że wskazano inaczej]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Program InvestEU

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 i art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(-1) **Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych okazał się cennym narzędziem przy mobilizowaniu inwestycji sektora prywatnego za pomocą gwarancji UE i środków własnych grupy EBI.**

(1) W 2016 r. inwestycje infrastrukturalne w Unii wyniosły 1,8 % jej PKB, co oznacza spadek w stosunku do 2009 r. (2,2 %) i około 20-procentowy spadek w porównaniu z poziomem inwestycji sprzed światowego kryzysu finansowego. W Unii odnotowuje się wprawdzie wzrost wskaźników inwestycji w stosunku do PKB, ale jest on nadal mniejszy, niż można by oczekiwać po obecnej sile ożywienia gospodarczego, oraz niewystarczający, aby mógł zrekomensować lata niedoinwestowywania. Co ważniejsze, obecne poziomy inwestycji **publicznych i prywatnych** oraz prognozy inwestycyjne nie uwzględniają inwestycji strukturalnych **służących podtrzymaniu długofalowego wzrostu**, których Unia potrzebuje, aby stawić czoło zmianom technologicznym i globalnej konkurencji, w tym w obszarze innowacji, umiejętności, infrastruktury, małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), ani potrzeby sprostania najważniejszym wyzwaniom społecznym, takim jak zrównoważony rozwój czy starzenie się społeczeństwa. Skorygowanie niedoskonałości rynku oraz nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji wymaga zatem ciągłego wsparcia w celu zmniejszenia luki inwestycyjnej w docelowych sektorach i osiągnięcia celów polityki Unii.

(¹) Sprawa została odesłana do komisji właściwych w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0482/2018).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

(¹) Dz.U. C [...], [...], s. [...].

(²) Dz.U. C [...], [...], s. [...].

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (2) W ocenach podkreślono, że duża liczba instrumentów finansowych, które wdrażano w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020, spowodowała, że ich zakresy częściowo się pokrywały. Ta wielość instrumentów skomplikowała też warunki działania pośredników finansowych i odbiorców ostatecznych, którzy musieli stosować różne przepisy dotyczące kwalifikowalności i sprawozdawczości. Brak kompatybilnych przepisów uniemożliwił również połączenie kilku funduszy unijnych, które byłoby korzystne w przypadku wspierania projektów wymagających różnych rodzajów finansowania. Należy zatem utworzyć jednolity instrument – Fundusz InvestEU, aby zapewnić wydajniejsze udzielanie wsparcia ostatecznym odbiorcom przez zintegrowanie i uproszczenie oferty finansowej w ramach programu wykorzystującego jedną gwarancję budżetową, co zwiększy wpływ interwencji Unii, zmniejszając jednocześnie koszty ponoszone przez jej budżet.
- (3) W ostatnich latach Unia przyjęła ambitne strategie na rzecz dokończenia budowy jednolitego rynku oraz pobudzenia trwałego wzrostu gospodarczego **sprzyjającego włączeniu społecznemu** i tworzenia miejsc pracy, takie jak **strategia „Europa 2020”**, unia rynków kapitałowych, strategia jednolitego rynku cyfrowego, **Europejska agenda kultury w dobie globalizacji świata**, pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, strategia na rzecz mobilności niskoemisyjnej, **Strategia kosmiczna dla Europy i Europejski filar praw socjalnych**. Fundusz InvestEU powinien wykorzystywać i wzmacniać synergie między tymi wzajemnie uzupełniającymi się strategiami przez wspieranie inwestycji i zapewnianie dostępu do finansowania.
- (4) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie **we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi** opracowują własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne wspierające realizację tych priorytetów. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform, aby służyć określeniu i koordynowaniu priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Mają również pomóc w spójnym wykorzystywaniu unijnego finansowania oraz w maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz Funduszu InvestEU, w stosownych przypadkach.
- (5) Fundusz InvestEU powinien przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności **i konwergencji społeczno-gospodarczej** Unii, w tym w obszarze innowacji, cyfryzacji **i efektywnego wykorzystania zasobów zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym**, bardziej zrównoważonego **i sprzyjającego włączeniu społecznemu** wzrostu gospodarczego Unii, odporności w wymiarze społecznym i integracji społecznej, a także integracji unijnych rynków kapitałowych, w tym wprowadzenia rozwiązań korygujących ich fragmentację i dywersyfikujących źródła finansowania przedsiębiorstw unijnych. **Zwiększyłyby to odporność gospodarki Unii i systemu finansowego oraz jej zdolność reagowania na cykliczne wahania koniunktury**. W tym celu **Fundusz InvestEU** powinien wspierać projekty, które są technicznie wykonalne **oraz** ekonomicznie **i społecznie** opłacalne, przez zapewnienie ram dla wykorzystania instrumentów dłużnych, opartych na podziale ryzyka i kapitałowych opartych na gwarancji budżetowej Unii oraz **w stosownych przypadkach** przez wkłady **finansowe** wnoszone przez partnerów wykonawczych. Fundusz InvestEU powinien kierować się popytem i jednocześnie dążyć do **przysporzenia strategicznych, długotrwałych korzyści w kluczowych obszarach polityki Unii, które inaczej nie zostałyby sfinansowane lub zostałyby sfinansowane w niedostatecznym zakresie, i w ten sposób przyczynić się do osiągnięcia celów polityki Unii**.
- (5a) **Komisja i partnerzy wykonawczy powinni zadbać o to, by Program InvestEU wykorzystywał wszystkie rodzaje komplementarności i synergii z dotacjami i innymi działaniami we wspieranych przez niego obszarach polityki zgodnie z celami innych programów unijnych, takich jak program „Horyzont Europa”, instrument „Łącząc Europę”, program „Cyfrowa Europa”, Program na rzecz jednolitego rynku, europejski program kosmiczny, Europejski Fundusz Społeczny Plus, program „Kreatywna Europa” oraz Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE).**
- (5b) **Sektor kultury i sektor kreatywny należą do najbardziej odpornych i najszybciej rozwijających się sektorów gospodarczych Unii, generujących wartość ekonomiczną i kulturową z własności intelektualnej i indywidualnej kreatywności. Jednak niematerialny charakter ich aktywów ogranicza ich dostęp do prywatnego finansowania, które jest kluczowe dla inwestycji, zwiększania skali działalności oraz konkurencyjności na poziomie międzynarodowym. Specjalny instrument gwarancyjny stworzony w programie „Kreatywna Europa” skutecznie wzmocnił zdolność finansową i konkurencyjność przedsiębiorstw z sektora kultury i sektora kreatywnego. Dlatego Program InvestEU powinien kontynuować misję ułatwiania dostępu do finansowania dla MSP i organizacji z sektora kultury i sektora kreatywnego.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (6) Fundusz InvestEU powinien wspierać inwestycje w aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne, **w tym w dziedzictwo kulturowe**, w celu pobudzenia **trwałego** wzrostu gospodarczego **sprzyjającego włączeniu społecznemu**, inwestycji i zatrudnienia, przyczyniając się w ten sposób do większego dobrostanu i sprawiedliwszego rozkładu dochodów, **a także do większej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej** w Unii. **Projekty finansowane z Programu InvestEU powinny dotrzymywać unijnych standardów społecznych i środowiskowych, takich jak poszanowanie praw pracowniczych oraz przyjazne dla klimatu zużycie energii i gospodarowanie odpadami.** Interwencje Funduszu InvestEU powinny uzupełniać wsparcie Unii udzielane za pomocą dotacji.
- (7) Unia zatwierdziła cele określone w programie działań ONZ na 2030 r., jej cele zrównoważonego rozwoju i porozumienie paryskie z 2015 r., jak również ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030. Aby osiągnąć uzgodnione cele, w tym te włączone do polityki Unii w zakresie ochrony środowiska, należy znacząco zwiększyć działania na rzecz zrównoważonego rozwoju. **Podstawę koncepcji Funduszu InvestEU powinny zatem stanowić zasady zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa, a inwestycje związane z paliwami kopalnymi nie powinny być wspierane, o ile nie zostanie należyście uzasadnione, że przyczyniają się do osiągnięcia celów unii energetycznej.**
- (8) Program InvestEU powinien przyczyniać się do budowy zrównoważonego systemu finansowego w Unii, który wspiera przekierowanie kapitału prywatnego na zrównoważone inwestycje **i na inwestycje społeczne**, zgodnie z celami określonymi w planie działania Komisji na rzecz finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego ⁽¹⁾.
- (8a) **W duchu sprzyjania długoterminowemu finansowaniu i zrównoważonemu wzrostowi należy zachęcać towarystwa ubezpieczeniowe do tworzenia długoterminowych strategii inwestycyjnych poprzez zmianę wymogów dotyczących wypłacalności w odniesieniu do wkładów w finansowanie projektów inwestycyjnych zabezpieczonych gwarancjami UE w ramach Programu InvestEU. Aby dostosować zachęty dla ubezpieczycieli do celu Unii, jakim jest długoterminowy zrównoważony wzrost, oraz aby usunąć przeszkody w inwestowaniu w ramach Programu InvestEU, Komisja powinna uwzględnić tę zmianę w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 77f ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ^(1a).**
- (9) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, Program InvestEU przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, zgodnie z którym wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie Unii mają **w okresie obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027** sięgnąć łącznie 25 %, **oraz do osiągnięcia jak najszybciej, a najpóźniej do 2027 r. – celu rocznego, zgodnie z którym wydatki te mają sięgnąć 30 %.** W odniesieniu do działań wspieranych z Programu InvestEU oczekuje się, że **co najmniej 40 %** całkowitej puli środków finansowych tego programu będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych. Stosowne działania zostaną określone podczas opracowywania i wdrażania Programu InvestEU oraz zweryfikowane w kontekście odpowiednich ocen i procesów przeglądu.
- (10) Wkład Funduszu InvestEU w osiągnięciu celów w dziedzinie klimatu **oraz celów sektorowych ujętych w polityce klimatyczno-energetycznej do roku 2030** będzie monitorowany za pośrednictwem unijnego systemu monitorowania klimatu opracowanego przez Komisję we współpracy z partnerami wykonawczymi i przy odpowiednim zastosowaniu kryteriów ustalonych w [rozporządzeniu w sprawie ustanowienia ram wspierania zrównoważonych inwestycji ⁽³⁾] w celu określenia, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona pod względem środowiskowym. **Program InvestEU powinien również przyczynić się do wdrożenia innych aspektów celów zrównoważonego rozwoju.**
- (11) Zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym zagrożeń dla środowiska z 2018 r. wydanym przez Światowe Forum Ekonomiczne połowa z dziesięciu najpoważniejszych zagrożeń dla gospodarki światowej dotyczy środowiska. Zagrożenia te obejmują zanieczyszczenie powietrza, gleby, **wód śródlądowych i oceanów**, ekstremalne zdarzenia pogodowe, utratę różnorodności biologicznej oraz niepowodzenie działań mających na celu łagodzenie skutków zmiany klimatu i dostosowanie się do niej. Zasady ochrony środowiska są mocno osadzone w Traktatach i w wielu obszarach polityki Unii. W związku z tym w ramach działań związanych z Funduszem InvestEU należy wspierać

⁽¹⁾ COM(2018)0097 final.

^(1a) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).**

⁽³⁾ COM(2018)0353.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

uwzględnianie celów z dziedziny ochrony środowiska w głównym nurcie polityki. Kwestie ochrony środowiska i związanego z nią zapobiegania zagrożeniom oraz zarządzania ryzykiem powinny zostać uwzględnione przy przygotowywaniu i realizacji inwestycji. UE powinna również śledzić swoje wydatki związane z ochroną różnorodności biologicznej i ograniczaniem zanieczyszczenia powietrza, by wypełnić obowiązki sprawozdawcze wynikające z Konwencji o różnorodności biologicznej oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284⁽¹⁾. Inwestycje przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska należy zatem śledzić za pomocą wspólnych metod, spójnych z metodami opracowanymi w innych unijnych programach mających zastosowanie do klimatu, różnorodności biologicznej i zarządzania zanieczyszczeniem powietrza, aby umożliwić ocenę indywidualnego i łącznego wpływu inwestycji na kluczowe składniki kapitału naturalnego, w tym na powietrze, wodę, grunty i różnorodność biologiczną.

- (12) Projekty inwestycyjne otrzymujące znaczne unijne wsparcie, w szczególności w dziedzinie infrastruktury, powinny podlegać kontroli pod kątem zapewnienia zrównoważonego rozwoju zgodnie z wytycznymi, które powinny zostać opracowane przez Komisję **w ścisłej współpracy z partnerami wykonawczymi w ramach Programu InvestEU, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji społecznych** i przy zastosowaniu w odpowiedni sposób kryteriów określonych w [rozporządzeniu w sprawie ustanowienia ram wspierania zrównoważonych inwestycji] w celu określenia, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona pod względem środowiskowym, przy zachowaniu spójności z wytycznymi inwestycyjnymi opracowanymi na potrzeby innych unijnych programów. **Zgodnie z zasadą proporcjonalności takie** wytyczne powinny przewidywać rozwiązania pozwalające na uniknięcie nadmiernego obciążenia administracyjnego, **a projekty poniżej pewnej wielkości określonej w wytycznych powinny być wyłączone z testu zrównoważoności.**
- (13) Niskie wskaźniki inwestycji w infrastrukturę w Unii podczas kryzysu finansowego osłabiły zdolność Unii do stymulowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i konwergencji. Znaczne inwestycje w europejską infrastrukturę, **w szczególności w połączenia międzysystemowe i w efektywność energetyczną oraz w tworzenie jednolitego europejskiego obszaru transportu**, są niezbędne do osiągnięcia unijnych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym **do wypełnienia zobowiązań Unii dotyczących celów zrównoważonego rozwoju, oraz celów w dziedzinie energii i klimatu na 2030 r.** W związku z tym wsparcie w ramach Funduszu InvestEU powinno być ukierunkowane na inwestycje w dziedzinie transportu, energii, w tym efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych, środowiska, działań w dziedzinie klimatu oraz infrastruktury morskiej i cyfrowej, **wspierające przykładowo rozwój i wdrażanie inteligentnych systemów transportowych (ITS). Program InvestEU powinien traktować priorytetowo obszary niedoinwestowane, w których konieczne są dodatkowe inwestycje, w tym w zrównoważoną mobilność, efektywność energetyczną i działania przyczyniające się do osiągnięcia celów klimatyczno-energetycznych na 2030 r. i w dalszej perspektywie czasowej.** Aby zmaksymalizować wpływ i wartość dodaną unijnego wsparcia finansowego, należałoby wspierać usprawniony proces inwestycyjny, zwiększający widoczność sekwencji projektów i **maksymalnie zwiększający synergię między odpowiednimi programami unijnymi w takich dziedzinach jak transport, energetyka i cyfryzacja.** Mając na uwadze zagrożenia dla bezpieczeństwa, projekty inwestycyjne otrzymujące wsparcie Unii powinny uwzględniać zasady ochrony obywateli w przestrzeni publicznej. Powinno to stanowić uzupełnienie wysiłków podejmowanych w ramach innych unijnych funduszy, takich jak Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, zapewniających wsparcie na rzecz związanych z bezpieczeństwem elementów inwestycji w dziedzinie przestrzeni publicznej, transportu, energii i innej infrastruktury krytycznej.
- (13a) **Program InvestEU powinien umocnić pozycję obywateli i społeczności chcących inwestować w bardziej zrównoważone, zdekarbonizowane społeczeństwo, w tym w transformację energetyki. Jako że w [zmienionej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii] oraz w [zmienionej dyrektywie w sprawie energii elektrycznej] uznano społeczności energetyczne wykorzystujące odnawialne źródła energii i obywatelskie społeczności energetyczne oraz prosumentów energii ze źródeł odnawialnych za podmioty o zasadniczym znaczeniu dla transformacji energetyki w UE oraz przewidziano wsparcie dla tych podmiotów, InvestEU powinien przyczynić się do ułatwiania ich udziału w rynku. [Popr. 3]**
- (13b) **Program InvestEU powinien w stosownych przypadkach przyczynić się do osiągnięcia celów [zmienionej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii] i [rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną], a także do sprzyjania efektywności energetycznej w decyzjach inwestycyjnych. Powinien on również przyczynić się do realizacji długoterminowej strategii renowacji budynków, którą państwa członkowskie mają obowiązek ustanowić na mocy [dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków]. Program powinien wzmocnić jednolity rynek cyfrowy i przyczynić się do zmniejszenia przepaści cyfrowej, a jednocześnie zwiększyć zasięg sieci i łączność w całej Unii.**

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (13c) *W kontekście rozwoju sektora transportu ogromnym wyzwaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, a podejmowane działania i realizowane inwestycje jedynie w niewielkim stopniu wpływają na zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych i osób ciężko rannych w wypadkach drogowych. Program InvestEU powinien przyczynić się do wzmocnienia wysiłków na rzecz tworzenia i wdrażania technologii wpływających na poprawę bezpieczeństwa pojazdów i infrastruktury drogowej.*
- (13d) *Prawdziwa multimodalność jest szansą na stworzenie efektywnej i przyjaznej dla środowiska sieci transportu, w której będzie maksymalnie wykorzystywany potencjał wszystkich środków transportu oraz zrodzi się synergia między nimi. Program InvestEU może stać się ważnym narzędziem wsparcia dla inwestycji w multimodalne węzły transportowe, które pomimo znacznego potencjału ekonomicznego i uzasadnienia biznesowego są bardzo ryzykowne dla prywatnych inwestorów.*
- (14) Mimo że ogólny poziom inwestycji w Unii wzrasta, inwestycje w działalność obciążoną wyższym ryzykiem, taką jak badania naukowe i innowacje, są nadal niewystarczające. **Biorąc pod uwagę, że publiczne finansowanie działalności badawczo-naukowej i innowacyjnej pobudza wzrost produktywności i ma kluczowe znaczenie dla rozwoju prywatnej działalności badawczo-naukowej i innowacyjnej**, niedoinwestowanie badań i innowacji ma negatywny wpływ na konkurencyjność przemysłową i gospodarczą Unii oraz jakością życia jej obywateli. Fundusz InvestEU powinien zapewniać odpowiednie produkty finansowe ukierunkowane na różne etapy cyklu innowacji i szerokie spektrum interesariuszy, w szczególności umożliwiające zwiększanie skali rozwiązań i ich wdrażanie na skalę handlową w Unii, tak aby rozwiązania te były konkurencyjne na rynkach światowych, **oraz promujące doskonałość Unii na arenie międzynarodowej w dziedzinie zrównoważonych technologii. Aby zaspokoić potrzebę wsparcia inwestycji w działalność obciążoną wyższym ryzykiem, taką jak badania naukowe i innowacje, trzeba uzyskać synergii między programem „Horyzont Europa”, zwłaszcza działaniami Europejskiej Rady ds. Innowacji (EIC), a produktami finansowymi udostępnianymi w ramach Programu InvestEU. Ponadto innowacyjne MSP i przedsiębiorstwa typu start-up, w szczególności oparte na aktywach niematerialnych i prawnych, doświadczają trudności w dostępie do finansowania, w związku z czym EIC musi działać z zachowaniem ścisłej komplementarności ze specjalnymi produktami finansowymi w ramach Programu InvestEU, aby zapewnić ciągłość wsparcia na rzecz takich MŚP. Aby udzielić tego ukierunkowanego wsparcia, należy się oprzeć na doświadczeniu zdobytym w związku z instrumentami finansowymi, którymi posłużono się w programie „Horyzont 2020”, takimi jak InnovFin, i gwarancjami kredytowymi dla MŚP w ramach COSME.**
- (14a) *Ponieważ turystyka jest ważnym sektorem gospodarki Unii, Program InvestEU powinien przyczynić się do wzmocnienia długofalowej konkurencyjności tego sektora, wspierając działania ukierunkowane na przejście na turystykę zrównoważoną, innowacyjną i cyfrową.*
- (15) Pilnie potrzebny jest znaczny wysiłek na rzecz inwestycji w transformację cyfrową **i na rzecz jej zdynamizowania oraz** w celu rozłożenia korzyści między wszystkich obywateli i przedsiębiorstwa w Unii **na obszarach miejskich i wiejskich**. Mając już solidne ramy polityczne strategii jednolitego rynku cyfrowego, należy teraz realizować inwestycje o podobnym poziomie ambicji, w tym inwestycje w rozwój sztucznej inteligencji **zgodnie z programem „Cyfrowa Europa”, w szczególności jeśli chodzi o etykę, uczenie się maszyn, internet rzeczy, biotechnologie i FinTech, gdyż takie inwestycje mogą zwiększyć skuteczność uruchamiania kapitału na potrzeby przedsiębiorczości.**
- (16) **MŚP stanowią ponad 99 % przedsiębiorstw w Unii, a ich wartość gospodarcza jest istotna i kluczowa.** Borykają się one jednak z wyzwaniami związanymi z dostępem do finansowania ze względu na obawy dotyczące wysokiego ryzyka i brak wystarczających zabezpieczeń. Dodatkowe wyzwania wynikają z **konieczności** utrzymania przez MŚP **i przedsiębiorstwa społeczne** konkurencyjności poprzez angażowanie się w cyfryzację, umiędzynarodowienie, **transformację zgodną z logiką gospodarki o obiegu zamkniętym**, działalność innowacyjną oraz podnoszenie kwalifikacji siły roboczej. Ponadto MŚP mają dostęp do bardziej ograniczonego zestawu źródeł finansowania w porównaniu z większymi przedsiębiorstwami: zazwyczaj nie emitują obligacji, mają jedynie ograniczony dostęp do giełd papierów wartościowych i dużych inwestorów instytucjonalnych. **Brak dostępu MŚP do kapitału dodatkowo potęguje stosunkowa słabość sektora kapitału private equity i kapitału wysokiego ryzyka w Unii.** Problemy z dostępem do finansowania są jeszcze bardziej dotkliwe w przypadku MŚP, których działalność jest związana z aktywami niematerialnymi i prawnymi. Unijne MŚP korzystają w dużej mierze ze wsparcia banków i finansowania dłużnego w formie kredytów w rachunku bieżącym, pożyczek bankowych lub leasingu. Zwiększenie zdolności MŚP do finansowania ich zakładania, wzrostu, **innowacji i zrównoważonego** rozwoju, **zapewnienia sobie konkurencyjności** oraz zdolności do przetrwania pogorszenia koniunktury gospodarczej, a tym samym zwiększenie

Środa, 16 stycznia 2019 r.

odporności gospodarki i systemu finansowego na kryzys lub wstrząsy gospodarcze **oraz jej zdolności do tworzenia miejsc pracy i dobrostanu społecznego**, wymaga wspierania MSP zmagających się ze wspomnianymi wyżej wyzwaniami **poprzez uproszczenie ich dostępu do finansowania** oraz zapewnienia im bardziej zróżnicowanych źródeł finansowania. Stanowi to również uzupełnienie inicjatyw podjętych już w kontekście unii rynków kapitałowych. **Programy takie jak COSME mają duże znaczenie dla MSP, jako że ułatwiają dostęp do finansowania na wszystkich etapach ich cyklu życia, co zostało uwzględnione w EFIS, który szybko zaczął być wykorzystywany przez MSP. Fundusz InvestEU powinien zatem wykorzystać ten sukces i oferować kapitał obrotowy i inwestycje w całym cyklu życia przedsiębiorstwa, finansowanie transakcji leasingu oraz możliwość skupienia się na konkretnych, bardziej ukierunkowanych produktach finansowych.**

- (16a) **Przedsiębiorstwa świadczące usługi użyteczności publicznej odgrywają zasadniczą i strategiczną rolę w kluczowych obszarach związanych z dużymi sektorami sieciowymi (energia, woda, odpady, środowisko, usługi pocztowe, transport i telekomunikacja), a także w sektorze zdrowia, edukacji i usług społecznych. Wspierając te przedsiębiorstwa, Unia gwarantuje dobrobyt swoim obywatelom i podejmowanie demokratycznych decyzji dotyczących między innymi poziomu jakości usług.**
- (17) Jak określono w dokumencie otwierającym debatę na temat społecznego wymiaru Europy⁽¹⁾, w komunikacie dotyczącym Europejskiego filaru praw socjalnych⁽²⁾ **i w zasadach ramowych Unii dotyczących Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych**, budowanie bardziej sprawiedliwej Unii, bardziej sprzyjającej włączeniu społecznemu, jest jednym z priorytetów Unii w zakresie zwalczania nierówności i wspierania polityki włączenia społecznego w Europie. Nierówność szans dotyczy szczególnie dostępu do edukacji, szkolenia, **kultury, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i usług społecznych**. Inwestowanie w gospodarkę społeczną, opartą na umiejętnościach i kapitale ludzkim, a także w integrację społeczną słabszych grup, zwłaszcza koordynowane na poziomie unijnym, może przyczynić się do zwiększenia możliwości gospodarczych. Fundusz InvestEU powinien być wykorzystywany do wspierania inwestycji w kształcenie i szkolenie, **w tym w przekwalifikowanie zawodowe i podwyższanie kwalifikacji pracowników, zwłaszcza w regionach uzależnionych od gospodarki opartej w znacznej mierze na węglu i dotkniętych strukturalną transformacją związaną z przejściem na gospodarkę niskoemisyjną**, do pomocy w zwiększaniu zatrudnienia, w szczególności wśród osób niewykwalifikowanych i długotrwale bezrobotnych, oraz do poprawy sytuacji w zakresie **równouprawnienia płci, równych szans, solidarności międzypokoleniowej, opieki zdrowotnej i sektora usług społecznych, mieszkalnictwa socjalnego**, bezdomności, integracji cyfrowej, rozwoju społeczności, roli i miejsca młodych ludzi w społeczeństwie, jak również osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym obywateli państw trzecich. Program InvestEU powinien także przyczynić się do wspierania europejskiej kultury i kreatywności. Aby przeciwdziałać głębokiej transformacji społeczeństw Unii i rynku pracy w nadchodzącym dziesięcioleciu, trzeba inwestować w kapitał ludzki, **infrastrukturę społeczną, zrównoważone finansowanie i finansowanie społeczne**, mikrofinansowanie, finansowanie społeczne i nowe modele biznesowe gospodarki społecznej, w tym realizować inwestycje mające wpływ społeczny i zlecać wykonanie zadań mających na celu uzyskanie określonego wpływu społecznego. Program InvestEU powinien wzmocnić rodzący się ekosystem rynku społecznego, zwiększając podaż finansowania i dostęp do niego dla mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw społecznych **oraz instytucji solidarności społecznej**, tak aby zaspokoić potrzeby tych, którzy najbardziej tego potrzebują. W sprawozdaniu grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. inwestowania w infrastrukturę społeczną w Europie⁽³⁾ wskazano **łącną lukę inwestycyjną w wysokości co najmniej 1,5 bln EUR, która wystąpi w latach 2018–2030** w infrastrukturze i usługach społecznych, w tym w obszarze kształcenia, szkolenia, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa, które wymagają wsparcia również na poziomie Unii. W związku z tym należy wykorzystać łączną zdolność kapitału publicznego, komercyjnego i dobroczynnego, jak również wsparcie ze strony **alternatywnych rodzajów dostarczycieli finansowania, takich jak podmioty etyczne, społeczne i podmioty działające w zrównoważony sposób, a także ze strony fundacji**, by wspierać rozwój łańcucha wartości na rynku społecznym i zwiększać odporność Unii.
- (18) Fundusz InvestEU powinien działać w czterech segmentach polityki, odzwierciedlających kluczowe priorytety polityk Unii: zrównoważoną infrastrukturę; badania naukowe, innowacje i cyfryzację; MSP oraz inwestycje społeczne i umiejętności.
- (19) Każdy segment polityki powinien składać się z dwóch modułów, tj. z modułu unijnego i modułu państw członkowskich. Moduł unijny powinien służyć korygowaniu **niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji, mających zasięg ogólnounijny lub występujących w poszczególnych państwach członkowskich, w tym związanych z realizacją celów polityki unijnej. Moduł państw członkowskich powinien służyć korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji w jednym lub kilku**

(1) COM(2017)0206.

(2) COM(2017)0250.

(3) Opublikowany w styczniu 2018 r. jako **European Economy Discussion Paper** (dokument do dyskusji na temat gospodarki europejskiej) nr 074.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

państwach członkowskich. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość wnoszenia do modułu państw członkowskich wkładu w formie gwarancji lub środków pieniężnych. Moduł unijny i moduł państw członkowskich powinny w stosownych przypadkach uzupełniać się, by wspierać operacje z zakresu finansowania lub inwestycji, w tym poprzez łączenie wsparcia z obu modułów. Władze regionalne powinny mieć możliwość przenoszenia do Funduszu InvestEU za pośrednictwem państw członkowskich części funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, którymi zarządzają; część ta zostałaby wyodrębniona na projekty InvestEU w danym regionie. Działania wspierane z Funduszu InvestEU w module unijnym lub module państw członkowskich nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.

- (20) Moduł państw członkowskich powinien być specjalnie zaprojektowany tak, by umożliwić korzystanie z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu w celu tworzenia rezerw na gwarancję udzielaną przez Unię. **Możliwość ta zwiększyłaby wartość dodaną zabezpieczanych przez Unię gwarancji budżetowych dzięki udostępnieniu ich szerszemu gronu odbiorców finansowych na szerszy wachlarz projektów oraz dzięki zróżnicowaniu środków osiągnięcia celów w przypadku funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu**, przy jednoczesnym zapewnieniu spójnego zarządzania ryzykiem związanym ze zobowiązaniami warunkowymi poprzez stosowanie gwarancji udzielanej przez Komisję w ramach zarządzania pośredniego. Unia powinna gwarantować operacje z zakresu finansowania i inwestycji przewidziane w umowach w sprawie gwarancji zawartych między Komisją a partnerami wykonawczymi w module państw członkowskich; fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu powinny zapewnić tworzenie rezerw na gwarancję, zgodnie ze wskaźnikiem tworzenia rezerw ustalonym przez Komisję **w porozumieniu z państwami członkowskimi** na podstawie charakteru odnośnych operacji i związanych z nimi oczekiwanych strat, natomiast państwa członkowskie **lub partnerzy wykonawczy bądź prywatni inwestorzy** przejmowałiby straty przekraczające poziom oczekiwanych strat, wystawiając gwarancje wzajemne na rzecz Unii. Takie uzgodnienia powinny być przyjmowane w jednej umowie o przyznanie wkładu zawieranej z każdym państwem członkowskim, które dobrowolnie wybierze takie rozwiązanie. Umowa o przyznanie wkładu powinna obejmować przynajmniej jedną szczegółową umowę w sprawie gwarancji, która ma być realizowana na terytorium danego państwa członkowskiego. Określenie wskaźnika tworzenia rezerw w poszczególnych przypadkach wymaga odstąpienia od [art. 211 ust. 1] rozporządzenia (UE, Euratom) nr XXXX („rozporządzenie finansowe”). Ta struktura przewiduje również jednolity zbiór przepisów dotyczących gwarancji budżetowych wspieranych z funduszy zarządzanych centralnie lub z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu, co ułatwiłoby ich łączenie.
- (21) Fundusz InvestEU powinien móc przyjmować wkłady z państw trzecich, które są członkami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, państw przystępujących, kandydatów i potencjalnych kandydatów, państw objętych polityką sąsiedztwa i innych państw, zgodnie z warunkami określonymi między Unią a tymi państwami. Powinno to umożliwić w stosownych przypadkach stałą współpracę z odpowiednimi państwami, w szczególności w dziedzinie badań naukowych i innowacji, jak również w dziedzinie MŚP.
- (22) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na środki realizowane w ramach Programu InvestEU, inne niż tworzenie rezerw na gwarancję UE, która to pula stanowi dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia podczas rocznej procedury budżetowej, w rozumieniu [odniesienie zostanie zaktualizowane w stosownych przypadkach zgodnie z nowym porozumieniem międzyinstytucjonalnym: pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾].
- (23) Oczekuje się, że gwarancja UE w wysokości **40 817 500 000** EUR (w cenach bieżących) na poziomie Unii zmobilizuje w całej Unii inwestycje o wartości ponad **698 194 079 000** EUR i należy ją **■** podzielić między segmenty polityki.
- (23a) **Państwa członkowskie mogą wnosić wkłady do modułu państw członkowskich w formie gwarancji lub środków pieniężnych. Bez uszczerbku dla prerogatyw Rady we wdrażaniu paktu stabilności i wzrostu jednorazowe wkłady do modułu państw członkowskich wnoszone przez państwa członkowskie w formie gwarancji lub środków pieniężnych bądź też wkłady wnoszone przez dane państwo członkowskie lub krajowe banki prorożowowe**

⁽¹⁾ Odniesienie zostanie zaktualizowane: Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1. Porozumienie jest dostępne pod adresem: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013Q1220\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013Q1220(01)&from=EN)

Środa, 16 stycznia 2019 r.

zaliczone do sektora instytucji rządowych lub działające w imieniu danego państwa członkowskiego na rzecz platform inwestycyjnych powinny być z zasady uznawane za działanie jednorazowe w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady nr 1466/97/WE^(1a) i art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97^(1b).

- (24) Gwarancja UE, na której opiera się Fundusz InvestEU, powinna być wdrażana przez Komisję pośrednio, tzn. w oparciu o partnerów wykonawczych, którzy są w stanie dotrzeć *w stosownych przypadkach* do *pośredników finansowych* i do ostatecznych odbiorców. *Proces wyboru partnerów wykonawczych powinien być przejrzysty i wolny od wszelkich konfliktów interesów.* Komisja powinna zawrzeć z każdym z partnerów wykonawczych umowę w sprawie gwarancji zapewniającą im zdolność gwarancyjną z Funduszu InvestEU, w celu wsparcia ich operacji z zakresu finansowania i inwestycji, które są zgodne z celami Funduszu InvestEU i kryteriami kwalifikowalności. *Zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do gwarancji nie powinno utrudniać bezpośredniego dostępu partnerów wykonawczych do gwarancji. Po otrzymaniu gwarancji w ramach modułu unijnego partnerzy wykonawczy powinni być w pełni odpowiedzialni za cały proces inwestycyjny i z należytą starannością dokonywać operacji z zakresu finansowania lub inwestycji. Fundusz InvestEU powinien wspierać projekty, które zazwyczaj charakteryzują się wyższym profilem ryzyka niż projekty wspierane w ramach zwykłych operacji partnerów wykonawczych i których bez wsparcia z Funduszu InvestEU partnerzy wykonawczy nie mogliby przeprowadzić wcale lub nie w takim samym zakresie w czasie, w którym można skorzystać z gwarancji UE.*
- (24a) *Fundusz InvestEU powinien posiadać odpowiednią strukturę zarządzania, której funkcja powinna być współmierna do jego jedyne go celu, jakim jest zapewnienie właściwego wykorzystania gwarancji UE, zgodnie z zasadą zapewnienia niezależności politycznej decyzji inwestycyjnych, a w stosownych przypadkach z rynkowym charakterem Funduszu InvestEU. Tę strukturę zarządzania powinny tworzyć: Rada Sterująca, Rada Doradcza i w pełni niezależny Komitet Inwestycyjny. Komisja powinna oceniać zgodność przedłożonych przez partnerów wykonawczych operacji z zakresu finansowania i inwestycji z prawem i polityką Unii, natomiast ostateczne decyzje w sprawie tych operacji powinien podejmować partner wykonawczy. Ogólny skład struktury zarządzającej powinien odzwierciedlać równowagę płci.*
- (25) Należy ustanowić Radę Doradczą składającą się z przedstawicieli *Komisji, grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI)*, partnerów wykonawczych i przedstawicieli państw członkowskich, *z jednego eksperta powołanego przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny na każdy z czterech segmentów polityki, oraz z eksperta powołanego przez Komitet Regionów*, w celu wymiany informacji oraz danych dotyczących wykorzystania produktów finansowych udostępnianych w ramach Funduszu InvestEU, a także w celu omawiania zmieniających się potrzeb i nowych produktów, w tym luk rynkowych na określonych terytoriach.
- (26) *Rada Sterująca powinna wyznaczać strategiczne kierunki działania Funduszu InvestEU i ustanawiać zasady niezbędne do jego funkcjonowania, a także zasady mające zastosowanie do działalności platform inwestycyjnych. Rada Sterująca powinna składać się z sześciu członków, a mianowicie: trzech członków powołanych przez Komisję, jednego członka powołanego przez Europejski Bank Inwestycyjny, jednego członka powołanego przez Radę Doradczą spośród przedstawicieli partnerów wykonawczych, który nie powinien być przedstawicielem grupy EBI, oraz jednego powołanego przez Parlament Europejski eksperta, który nie powinien zwracać się o instrukcje ani przyjmować instrukcji od instytucji, organów, urzędów ani agencji unijnych, od żadnego rządu państwa członkowskiego ani żadnego innego podmiotu publicznego bądź prywatnego oraz powinien działać w sposób w pełni niezależny. Ekspert powinien wykonywać swoje obowiązki w sposób bezstronny i w interesie Funduszu InvestEU. Szczegółowe protokoły z posiedzeń Rady Sterującej powinny być publikowane niezwłocznie po ich zatwierdzeniu przez Radę Sterującą, a Parlament Europejski powinien być niezwłocznie powiadamiany o ich publikacji.*

^(1a) Rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

^(1b) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (27) **Przed przedłożeniem projektu Komitetowi Inwestycyjnemu sekretariat, który mieści się w Komisji i podlega przewodniczącemu Komitetu Inwestycyjnego, powinien sprawdzać kompletność dokumentacji przekazywanej przez partnerów wykonawczych oraz wspierać Komisję w ocenie zgodności operacji z zakresu finansowania i inwestycji z prawem i polityką Unii. Sekretariat powinien również wspierać Radę Sterującą.**
- (28) Komitet Inwestycyjny składający się z niezależnych ekspertów powinien przedstawiać wnioski w sprawie przyznania wsparcia w formie gwarancji UE na operacje z zakresu finansowania i inwestycji spełniające kryteria kwalifikowalności, zapewniając w ten sposób zewnętrzną wiedzę fachową przy ocenie inwestycyjnej projektu. Komitet Inwestycyjny powinien zbierać się w różnych konfiguracjach, aby jak najlepiej uwzględnić różne dziedziny i sektory polityki.
- (29) Przy wyborze partnerów wykonawczych do celów wdrażania Funduszu InvestEU Komisja powinna rozważyć zdolność kontrahenta do realizowania celów Funduszu InvestEU i **do** wniesienia **do niego** własnego wkładu, aby zapewnić odpowiedni zasięg geograficzny i dywersyfikację geograficzną, przyciągnięcia inwestorów prywatnych oraz zapewnienia odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka i stworzenia nowych rozwiązań służących korygowaniu niedoskonałości rynku i nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji, **a także do zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.** Ze względu na rolę grupy EBI, jaką powierza się jej w Traktatach, jej zdolność do działania we wszystkich państwach członkowskich oraz jej doświadczenie zdobyte w ramach obecnych instrumentów finansowych i EFIS, powinna ona pozostać uprzywilejowanym partnerem wykonawczym w module unijnym Funduszu InvestEU. Oprócz Grupy EBI możliwość oferowania zestawu uzupełniających produktów finansowych powinny mieć też krajowe banki lub instytucje prorozwojowe ze względu na to, że ich doświadczenie i zdolności na szczeblu regionalnym mogą być korzystne dla maksymalizacji wpływu funduszy publicznych **na całym terytorium Unii oraz aby zapewnić równomierny udział projektów pod względem geograficznym, co przyczyni się do zmniejszenia nierówności między regionami. Zasady dotyczące udziału krajowych, regionalnych lub lokalnych banków i instytucji prorozwojowych w Programie InvestEU powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności względem złożoności i wielkości zainteresowanych partnerów wykonawczych oraz powiązanego z nimi ryzyka, aby zapewnić równe szanse mniejszym i krócej istniejącym bankom lub instytucjom prorozwojowym.** Powinna ponadto istnieć możliwość, aby inne międzynarodowe instytucje finansowe działały w charakterze partnerów wykonawczych, zwłaszcza gdy posiadają one przewagę komparatywną pod względem szczególnej wiedzy fachowej i doświadczenia w niektórych państwach członkowskich. Również inne podmioty spełniające kryteria określone w rozporządzeniu finansowym powinny mieć możliwość działania w charakterze partnerów wykonawczych.
- (29a) **Platformy inwestycyjne powinny w stosownych przypadkach skupiać współinwestorów, organy publiczne, ekspertów, placówki oświatowe, szkoleniowe i badawcze, odpowiednich partnerów społecznych i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz inne odpowiednie podmioty na szczeblu unijnym, krajowym i regionalnym.**
- (30) W celu zapewnienia, aby interwencje w module unijnym Funduszu InvestEU koncentrowały się na niedoskonałościach rynku i nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, a jednocześnie spełniały cele dotyczące jak największego zasięgu geograficznego, gwarancji UE należy udzielać partnerom wykonawczym, którzy samodzielnie lub wspólnie z innymi partnerami wykonawczymi są w stanie objąć odnośnymi operacjami co najmniej **jedno państwo członkowskie. Jeżeli partnerzy wykonawczy obejmują operacjami więcej niż jedno państwo członkowskie, ich odpowiedzialność umowna pozostaje ograniczona odpowiednimi mandatami krajowymi. Aby sprzyjać większej dywersyfikacji geograficznej, można stworzyć specjalne regionalne platformy inwestycyjne ukierunkowane na zainteresowane grupy państw członkowskich, łączące wysiłki i wiedzę fachową instytucji finansowych poddawanych ocenie spełnienia wymogów dotyczących filarów z krajowymi bankami prorozwojowymi o niedużym doświadczeniu w stosowaniu instrumentów finansowych. Należy sprzyjać takim strukturom, także przy ewentualnym wsparciu ze strony Centrum Doradztwa InvestEU. Co najmniej 75 % gwarancji UE w module unijnym należy udzielić grupie EBI. Środki wykraczające poza 75 % gwarancji UE mogą zostać udostępnione grupie EBI w przypadku, gdy krajowe banki lub instytucje prorozwojowe nie będą w stanie w całości wykorzystać pozostałego odsetka gwarancji. Analogicznie środki wykraczające poza 25 % gwarancji UE mogą zostać udostępnione innym partnerom wykonawczym w przypadku, gdy grupa EBI nie będzie w stanie w całości wykorzystać swojego odsetka gwarancji. Krajowe banki lub instytucje prorozwojowe mogą w całości wykorzystać gwarancje UE również w przypadku, gdy postanowią uzyskać do nich dostęp za pośrednictwem grupy EBI lub poprzez Europejski Fundusz Inwestycyjny.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (31) Gwarancja UE w module państw członkowskich powinna być udzielana każdemu partnerowi wykonawczemu kwalifikującemu się zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. c)] [rozporządzenia finansowego], w tym krajowym lub regionalnym bankom lub instytucjom prorozwojowym, EBI, Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu i innym wielostronnym bankom rozwoju. Wybierając partnerów wykonawczych w module państw członkowskich, Komisja powinna uwzględnić wnioski złożone przez każde państwo członkowskie. Zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego] Komisja musi dokonać oceny zasad i procedur partnera wykonawczego, aby upewnić się, że zapewniają one poziom ochrony interesów finansowych Unii równoważny poziomowi zapewnianemu przez Komisję.
- (32) Ostateczne decyzje w sprawie operacji z zakresu finansowania i inwestycji powinny być podejmowane przez partnera wykonawczego w jego własnym imieniu, powinny być wdrażane zgodnie z jego wewnętrznymi regulaminami i procedurami oraz ujmowane w jego sprawozdaniach finansowych. Komisja powinna zatem uwzględniać wyłącznie zobowiązania finansowe wynikające z gwarancji UE i wykazywać maksymalną kwotę gwarancji, w tym wszelkie istotne informacje na temat udzielonej gwarancji.
- (33) Fundusz InvestEU powinien w stosownych przypadkach umożliwiać sprawne i skuteczne łączenie z tą gwarancją dotacji lub instrumentów finansowych bądź obu tych rodzajów wsparcia, finansowanych z budżetu Unii lub **z innych funduszy takich jak Fundusz** na rzecz Innowacji Unijnego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji (ETS) w sytuacjach, w których jest to konieczne w celu jak najlepszego wsparcia inwestycji służących korygowaniu określonych niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji.
- (34) Projekty przedłożone przez partnerów wykonawczych celem otrzymania wsparcia w ramach Programu InvestEU i przewidujące łączenie ze wsparciem z innych programów unijnych powinny być również, jako całość, zgodne z celami i kryteriami kwalifikowalności zawartymi w przepisach dotyczących odnośnych programów unijnych. Decyzję o wykorzystaniu gwarancji UE należy podjąć zgodnie z przepisami Programu InvestEU.
- (35) Centrum Doradztwa InvestEU powinno wspierać opracowywanie optymalnych sekwencji projektów inwestycyjnych w każdym segmencie polityki, **zapewniając skuteczną dywersyfikację geograficzną, by przyczynić się do osiągnięcia unijnego celu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zmniejszać różnice między regionami. Centrum Doradztwa powinno zwrócić szczególną uwagę na konieczność grupowania małych projektów i łączenia ich w większe pakiety. Komisja powinna podpisać umowy z grupą EBI i innymi partnerami wykonawczymi, by wyznaczyć ich na partnerów Centrum Doradztwa. Komisja, grupa EBI i pozostali partnerzy wykonawczy powinni ściśle ze sobą współpracować, by zapewnić wydajność, synergii i faktyczną dostępność wsparcia w całej Unii, przy należytych uwzględnieniu wiedzy fachowej i lokalnego potencjału partnerów wykonawczych, a także istniejących już struktur, takich jak Europejskie Centrum Doradztwa Inwestycyjnego.** W ramach Programu InvestEU należy ponadto przewidzieć komponent międzysektorowy, aby zapewnić pojedynczy punkt kontaktowy i pomoc przy opracowywaniu projektów obejmujących różne polityki w odniesieniu do centralnie zarządzanych programów unijnych. [Popr. 5]
- (36) Aby zapewnić szeroki zasięg geograficzny usług doradczych w całej Unii oraz skutecznie upowszechnić wiedzę o Funduszu InvestEU na szczeblu lokalnym, należy zapewnić lokalną obecność Centrum Doradztwa InvestEU w każdym państwie członkowskim, **uzupełniając** istniejące systemy wsparcia **i obecność partnerów lokalnych**, w celu udzielania na szczeblu lokalnym wymiernej, proaktywnej i dostosowanej do potrzeb pomocy. **Aby ułatwić udzielanie wsparcia doradczego na szczeblu lokalnym oraz zapewnić skuteczność, synergii i faktyczną dostępność wsparcia na całym terytorium Unii, Centrum Doradztwa InvestEU powinno współpracować z krajowymi bankami lub instytucjami prorozwojowymi oraz instytucjami zarządzającymi europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz korzystać z ich wiedzy fachowej. W państwach członkowskich, w których nie istnieją krajowe banki lub instytucje prorozwojowe, Centrum Doradztwa InvestEU powinno w stosownych przypadkach zapewnić na wniosek danego państwa członkowskiego aktywne wsparcie doradcze w utworzeniu takiego banku lub takiej instytucji.**
- (36a) **Centrum Doradztwa InvestEU powinno zapewniać małym projektom i projektom przedsiębiorstw typu start-up wsparcie doradcze, zwłaszcza gdy przedsiębiorstwa typu start-up dążą do ochrony swoich inwestycji w badania i innowacje poprzez uzyskanie tytułów własności intelektualnej takich jak patenty.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (37) W kontekście Funduszu InvestEU konieczne jest **zapewnienie wsparcia w opracowywaniu projektów i budowaniu** potencjału w celu rozwijania zdolności organizacyjnych i działań rynkowych niezbędnych do inicjowania wysokiej jakości projektów. Należy ponadto dążyć do stworzenia warunków umożliwiających zwiększenie potencjalnej liczby kwalifikujących się odbiorców w nowych **i lokalnych** segmentach rynku, w szczególności w sytuacjach, w których niewielki rozmiar pojedynczych projektów wiąże się ze znacznym wzrostem kosztów transakcyjnych na poziomie projektu, na przykład w przypadku ekosystemu finansowania społecznego. Wspieranie budowania zdolności powinno mieć zatem charakter uzupełniający i dodatkowy w stosunku do działań podejmowanych w ramach innych programów unijnych obejmujących konkretny obszar polityki. **Należy podjąć wysiłki na rzecz wsparcia budowania zdolności potencjalnych promotorów projektów, zwłaszcza lokalnych organizacji usługodawców oraz samorządów terytorialnych.**
- (38) Należy stworzyć portal InvestEU, by zapewnić partnerom wykonawczym łatwo dostępną i przyjazną użytkownikom bazę projektów pozwalającą wyeksponować projekty inwestycyjne, które są zgodne z prawem i polityką Unii i dla których poszukuje się finansowania, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości tworzenia potencjalnych sekwencji projektów inwestycyjnych.
- (39) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁽¹⁾ zachodzi potrzeba oceny Programu InvestEU w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania Programu InvestEU na szczeblu lokalnym.
- (40) By umożliwić śledzenie postępów w realizacji celów Unii, należy wdrożyć solidne ramy monitorowania oparte na wskaźnikach produktu, rezultatu i oddziaływania. W celu zapewnienia rozliczalności wobec obywateli europejskich Komisja **i Rada Sterująca** powinny składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdania na temat postępów, skutków i operacji w ramach Programu InvestEU.
- (41) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te zostały ujęte w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę sporządzania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.
- (42) Do Programu InvestEU zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) nr [nowe rozporządzenie finansowe]. Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące gwarancji budżetowych.
- (43) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽⁴⁾ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽⁵⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych.

(1) Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

(3) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

(4) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

(5) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają niezbędne uprawnienia i prawa dostępu Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (44) Państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia EOG, które przewiduje wprowadzenie w życie programów w drodze decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą uczestniczyć w programie również na podstawie innych instrumentów prawnych. Do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni przepis szczegółowy **wyluczający spółki offshore i spółki z siedzibą w państwach niewspółpracujących oraz** przyznający niezbędne uprawnienia i prawa dostępu właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, pozwalające im na całościowe wykonywanie ich odpowiednich kompetencji **i gwarantujące prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych**.
- (45) Zgodnie z [odniesienie zostanie zaktualizowane w stosownych przypadkach zgodnie z nową decyzją w sprawie KTZ: art. 88 decyzji Rady 2013/755/UE] osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Programu InvestEU oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (46) W celu uzupełnienia innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia wytycznymi inwestycyjnymi, **które powinny zostać opracowane przez Komisję w ścisłej współpracy z partnerami wykonawczymi po przeprowadzeniu konsultacji i** z którymi powinny być zgodne operacje z zakresu finansowania i inwestycji, a także w celu ułatwienia szybkiego i elastycznego dostosowania wskaźników skuteczności działania oraz skorygowania wskaźnika tworzenia rezerw należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do opracowywania wytycznych inwestycyjnych dotyczących operacji z zakresu finansowania i inwestycji w różnych segmentach polityki, a także zmiany załącznika III do niniejszego rozporządzenia w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników oraz skorygowania wskaźnika tworzenia rezerw. **Zgodnie z zasadą proporcjonalności takie wytyczne inwestycyjne powinny przewidywać rozwiązania pozwalające na uniknięcie nadmiernego obciążenia administracyjnego**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (47) Program InvestEU powinien służyć korygowaniu niedoskonałości rynku i nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji, **mających zasięg ogólnounijny lub ograniczony do terytorium poszczególnych państw członkowskich**, oraz przewidywać testowanie na rynku innowacyjnych produktów finansowych oraz systemów ich rozpowszechniania, w odniesieniu do nowych lub złożonych niedoskonałości rynku. Działanie na poziomie Unii jest zatem uzasadnione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz InvestEU zapewniający środki finansowe na gwarancję UE związaną z operacjami z zakresu finansowania i inwestycji prowadzonymi przez partnerów wykonawczych i wspierającymi polityki wewnętrzne Unii.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia również mechanizm wsparcia doradczego pomagający w rozwoju projektów, w które warto inwestować **i które mają zrównoważony charakter**, a także w zwiększaniu dostępu do finansowania oraz w związanym z tym budowaniem zdolności („Centrum Doradztwa InvestEU”). Ustanawia ono także bazę danych umożliwiającą wyeksponowanie projektów, dla których promotorzy projektów poszukują finansowania, i zapewniającą inwestorom informacje na temat możliwości inwestycyjnych („portal InvestEU”).

Określa się w nim cele Programu InvestEU, budżet i kwotę gwarancji UE na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) **„dodatkowość” oznacza dodatkowość zdefiniowaną w art. 7a niniejszego rozporządzenia i w art. 209 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego;**
- 1a) **„partner Centrum Doradztwa” oznacza kwalifikowalnego kontrahenta, z którym Komisja podpisuje umowę w sprawie wykonania usługi świadczonej przez Centrum Doradztwa InvestEU;**
- 1) „działania łączone” oznaczają działania wspierane z budżetu Unii, łączące bezzwrotne albo zwrotne formy wsparcia z budżetu Unii lub ich kombinację ze zwrotnymi formami wsparcia z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów komercyjnych; do celów niniejszej definicji unijne programy finansowane ze źródeł innych niż budżet Unii, takich jak Fundusz na rzecz Innowacji Unijnego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji (ETS), można traktować jako unijne programy finansowane z budżetu Unii;
- 1a) **„umowa o przyznanie wkładu” oznacza instrument prawny, w którym Komisja i państwa członkowskie określają warunki gwarancji UE w module państw członkowskich, określone w art. 9;**
- 1b) **„grupa EBI” oznacza Europejski Bank Inwestycyjny i jego jednostki zależne;**
- 2) „gwarancja UE” oznacza ogólną gwarancję udzielaną przez budżet Unii, w ramach której gwarancje budżetowe udzielane zgodnie z [art. 219 ust. 1] [rozporządzenia finansowego] stają się skuteczne przez podpisanie indywidualnych umów w sprawie gwarancji z partnerami wykonawczymi;
- 2a) **„wkład finansowy” oznacza wkład wniesiony przez partnera wykonawczego w formie zdolności do działania na własne ryzyko lub wsparcia finansowego na rzecz operacji objętej niniejszym rozporządzeniem;**
- 3) „produkt finansowy” oznacza mechanizm finansowy lub uzgodnienie finansowe, których stronami jest Komisja i partner wykonawczy, i na podstawie których partner wykonawczy zapewnia, bezpośrednio lub przez pośredników, finansowanie na rzecz ostatecznych odbiorców w jednej z form, o których mowa w art. 13;
- 4) „operacje z zakresu finansowania lub inwestycji” oznaczają operacje mające na celu bezpośrednio lub pośrednio zapewnienie ostatecznym odbiorcom finansowania w formie produktów finansowych, przeprowadzane przez partnera wykonawczego w jego własnym imieniu, zgodnie z jego regulaminem wewnętrznym i ujęte w jego sprawozdaniach finansowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- 5) „fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu” oznaczają fundusze, które przewidują możliwość przeznaczenia pochodzących z nich środków na tworzenie rezerw na gwarancję budżetową w module państw członkowskich w ramach Funduszu InvestEU, a mianowicie Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny+ (EFS+), Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) oraz Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- 6) „umowa w sprawie gwarancji” oznacza instrument prawny, za pomocą którego Komisja i partner wykonawczy określają warunki umożliwiające zaproponowanie operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, które mogą zostać objęte gwarancją UE, warunki udzielania gwarancji budżetowej dla takich operacji oraz warunki ich wdrażania zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- 7) „partner wykonawczy” oznacza kwalifikowalnego kontrahenta, takiego jak instytucja finansowa lub inny pośrednik, z którym Komisja podpisuje umowę w sprawie gwarancji
- 8) „Centrum Doradztwa InvestEU” oznacza pomoc techniczną określoną w art. 20;
- 9) „portal InvestEU” oznacza bazę danych określoną w art. 21;
- 10) „Program InvestEU” oznacza łącznie Fundusz InvestEU, Centrum Doradztwa InvestEU, portal InvestEU i działania łączone;
- 10a) **„wytyczne inwestycyjne” oznaczają zestaw kryteriów opartych na zasadach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem w zakresie ogólnych celów, kryteriów kwalifikowalności i kwalifikowalnych instrumentów, wykorzystywanych przez Komitet Inwestycyjny w celu podejmowania przejrzystych i niezależnych decyzji dotyczących wykorzystania gwarancji UE;**
- 10b) **„platformy inwestycyjne” oznaczają spółki celowe, rachunki zarządzane, uzgodnienia umowne dotyczące współfinansowania lub podziału ryzyka, bądź uzgodnienia dokonane w dowolny inny sposób, przez które podmioty przekazują wkład finansowy w celu sfinansowania pewnej liczby projektów inwestycyjnych i które mogą obejmować:**
  - a) **platformy krajowe lub na szczeblu niższym niż krajowy obejmujące kilka projektów inwestycyjnych na terytorium danego państwa członkowskiego;**
  - b) **platformy wielokrajowe lub regionalne obejmujące partnerów z kilku państw członkowskich lub państw trzecich zainteresowanych projektami na danym obszarze geograficznym;**
  - c) **platformy tematyczne obejmujące projekty inwestycyjne w danym sektorze;**
- 11) „mikrofinansowanie” oznacza mikrofinansowanie określone w rozporządzeniu [[w sprawie EFS+] numer];
- 12) „spółki o średniej kapitalizacji” oznaczają podmioty zatrudniające nie więcej niż 3 000 pracowników, niebędące MŚP ani małymi spółkami o średniej kapitalizacji;
- 13) „krajowe banki lub instytucje prorozwojowe” (**KBIP**) oznaczają podmioty prawne, które prowadzą profesjonalną działalność finansową i którym państwo członkowskie lub organ państwa członkowskiego – na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym – powierza prowadzenie działalności rozwojowej lub promocyjnej;
- 14) „małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)” oznaczają mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z definicją zawartą w załączniku do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽¹⁾;
- 15) „małe spółki o średniej kapitalizacji” oznaczają podmioty zatrudniające nie więcej niż 499 pracowników, niebędące MŚP;
- 16) „przedsiębiorstwo społeczne” oznacza przedsiębiorstwo społeczne określone w rozporządzeniu [[w sprawie EFS+] numer];

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

16a) „zrównoważone finansowanie” oznacza proces należytego uwzględniania kwestii środowiskowych i społecznych przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, prowadzący do zwiększenia inwestycji w działania długoterminowe i zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju;

17) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii.

Artykuł 3

Cele Programu InvestEU

1. Ogólnym celem Programu InvestEU jest wspieranie celów polityki Unii przez operacje z zakresu finansowania i inwestycji przyczyniające się do:

a) konkurencyjności Unii, w tym **badani**, innowacji i cyfryzacji;

aa) zwiększenia stopy zatrudnienia w Unii oraz tworzenia w Unii wysokiej jakości miejsc pracy;

b) **rozwoju zrównoważonej gospodarki Unii, osiągnięcia przez Unię celów zrównoważonego rozwoju i celów porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu;**

c) **innowacji społecznych**, odporności w wymiarze społecznym i włączenia społecznego w Unii;

ca) promowania postępu naukowego i technologicznego, kultury, kształcenia i szkolenia;

cb) spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;

d) integracji unijnych rynków kapitałowych i wzmocnienia jednolitego rynku, w tym rozwiązań pozwalających skorygować fragmentację unijnych rynków kapitałowych, zdywersyfikować źródła finansowania dla unijnych przedsiębiorstw i promować zrównoważone finansowanie.

2. Program InvestEU ma następujące cele szczegółowe:

a) wspieranie operacji z zakresu finansowania i inwestycji związanych ze zrównoważoną infrastrukturą w dziedzinach, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a);

b) wspieranie operacji z zakresu finansowania i inwestycji w dziedzinie badań naukowych, innowacji i cyfryzacji **we wszystkich segmentach polityki, w tym wsparcie dla zwiększania skali innowacyjnych przedsiębiorstw i wprowadzania technologii na rynek;**

c) zwiększanie i **ułatwianie** dostępu do finansowania oraz jego dostępności **dla innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up, MŚP oraz mikroprzedsiębiorstw** oraz, w uzasadnionych przypadkach, dla małych spółek o średniej kapitalizacji, **a także zwiększanie ich globalnej konkurencyjności;**

d) zwiększanie dostępu do mikrofinansowania i finansowania oraz ich dostępności **dla MŚP**, przedsiębiorstw społecznych, **sektora kultury, sektora kreatywnego i sektora edukacji**, wspieranie operacji z zakresu finansowania i inwestycji związanych z inwestycjami społecznymi, **kompetencjami** i umiejętnościami oraz rozwijanie i konsolidacja rynków inwestycji społecznych w dziedzinach, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. d).

Artykuł 4

Budżet i kwota gwarancji UE

1. Gwarancja UE do celów modułu unijnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. a), wynosi **40 817 500 000 EUR** (w cenach bieżących). Należy ją zasilać zgodnie ze wskaźnikiem tworzenia rezerw w wysokości 40 %.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Dodatkowa kwota gwarancji UE może zostać ustalona do celów modułu państw członkowskich, o którym jest mowa w art. 8 ust. 1 lit. b), z zastrzeżeniem przydziału odpowiednich kwot przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 10 ust. 1] rozporządzenia [[RWP] numer] i art. [75 ust. 1] rozporządzenia [[w sprawie planu dotyczącego WPR] numer].

Oprócz wkładu, o którym mowa w akapicie drugim, państwa członkowskie mogą wносить wkład do modułu państw członkowskich w formie gwarancji lub środków pieniężnych.

Wkłady państw trzecich, o których mowa w art. 5, również powiększają gwarancję UE, o której mowa w akapicie pierwszym, i są wnoszone w całości w postaci środków pieniężnych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego].

2. Podział kwoty, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy ***niniejszego artykułu***, jest określony w załączniku I. ***Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 26, aktów delegowanych w celu uzupełnienia*** niniejszego rozporządzenia ***przez zmianę kwot***, o których mowa w załączniku I, w stosownych przypadkach, maksymalnie o 15 % w odniesieniu do każdego z ***segmentów***.

3. Pula środków finansowych na wdrażanie środków przewidzianych w rozdziałach V i VI wynosi 525 000 000 EUR (w cenach bieżących).

4. Kwota, o której mowa w ust. 3, może być również wykorzystywana na pomoc techniczną i administracyjną związaną z wdrażaniem Programu InvestEU, tj. na działania dotyczące przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z Funduszem InvestEU

Moduł unijny Funduszu InvestEU, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. a), i każdy z segmentów polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, może otrzymywać wkłady od następujących państw trzecich w celu zapewnienia ich uczestnictwa w niektórych produktach finansowych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego]:

- a) członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu EOG;
- b) państw przystępujących, państw kandydujących i potencjalnych kandydatów, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami ich udziału w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- c) państw objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- d) państw trzecich, zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowym porozumieniu regulującym udział danego państwa trzeciego w programach Unii, pod warunkiem że porozumienie to:
  - (i) zapewnia właściwą równowagę między wkładem państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii a osiąganymi przez nie korzyściami;
  - (ii) określa warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych; wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. [21 ust. 5] [rozporządzenia finansowego];

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- (iii) nie przyznaje państwu trzeciemu uprawnień decyzyjnych w programie;
- (iv) gwarantuje Unii prawo do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Artykuł 6

Wykonanie i formy finansowania unijnego

1. Gwarancja UE jest wykonywana w ramach zarządzania pośredniego z udziałem podmiotów, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)–(vii)] [rozporządzenia finansowego]. Inne formy finansowania ze środków unijnych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym dotacje realizowane zgodnie z jego [tytułem VIII], są realizowane w trybie zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z [rozporządzeniem finansowym].
2. Operacje z zakresu finansowania i inwestycji objęte gwarancją UE i stanowiące część działania łączonego, które łączy wsparcie udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia ze wsparciem udzielanym w ramach innego programu unijnego lub większej liczby takich programów lub z Funduszu na rzecz Innowacji Unijnego Systemu Handlu Upewnieniami do Emisji (ETS), są:
  - a) spójne z celami polityki i zgodne z kryteriami kwalifikowalności określonymi w przepisach dotyczących odnośnego unijnego programu, w ramach którego podejmuje się decyzję o udzieleniu wsparcia;
  - b) zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

2a. Działania łączone obejmujące wsparcie udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia muszą przebiegać tak płynnie, jak to tylko możliwe.

3. Działania łączone obejmujące instrument finansowy w pełni finansowany z innych programów unijnych lub z Funduszu na rzecz Innowacji ETS bez korzystania z gwarancji UE na podstawie niniejszego rozporządzenia są zgodne z celami polityki i kryteriami kwalifikowalności określonymi w przepisach dotyczących odnośnego unijnego programu, w ramach którego udziela się wsparcia.
4. Zgodnie z art. 6 ust. 2 bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe z budżetu Unii stanowiące część działania łączonego, o którym mowa w ust. 2 i 3, są przyjmowane zgodnie z przepisami odnośnego programu unijnego i realizowane w ramach odnośnego działania łączonego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z [tytułem X] [rozporządzenia finansowego].

Sprawozdawczość obejmuje także elementy dotyczące spójności z celami polityki i kryteriami kwalifikowalności określonymi w przepisach dotyczących odnośnego unijnego programu, w ramach którego podejmuje się decyzję o udzieleniu wsparcia, jak również elementy dotyczące zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ II

Fundusz InvestEU

Artykuł 7

Segmenty polityki

1. Program InvestEU jest prowadzony w następujących czterech segmentach polityki, które służą korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, w ich ściśle określonym zakresie:
  - a) segmentu polityki dotyczącego zrównoważonej infrastruktury: obejmuje on zrównoważone inwestycje w dziedzinie transportu, **w tym transportu multimodalnego, bezpieczeństwa ruchu drogowego, remontu i konserwacji infrastruktury kolejowej i drogowej, turystyki, energii, w szczególności zwiększonego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej zgodnie z ramami dotyczącymi energii na rok 2030 i 2050, projekty renowacji budynków pod kątem oszczędności energii i pod kątem włączenia budynków do połączonego systemu energetycznego, systemu magazynowania, systemu cyfrowego i transportowego, poprawy połączeń międzysystemowych**, łączności cyfrowej i dostępu, **w tym na obszarach wiejskich**, dostaw i przetwarzania surowców, przestrzeni kosmicznej, oceanów, wód **śródlądowych, zapobiegania powstawaniu odpadów, gospodarki o obiegu zamkniętym**, przyrody i innej infrastruktury środowiskowej, sprzętu, aktywów ruchomych i wdrażania innowacyjnych technologii, które przyczyniają się do realizacji celów Unii związanych ze zrównoważonym rozwojem środowiskowym lub społecznym, lub obu tych celów, i które spełniają normy Unii dotyczące zrównoważonego rozwoju środowiskowego lub społecznego;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- b) segmentu polityki dotyczącego badań naukowych, innowacji i cyfryzacji: obejmuje on działania w zakresie badań naukowych, **rozwoju produktów** i innowacji, transfer **technologii** i wyników badań naukowych na rynek, **wspieranie czynników rozwoju rynkowego i współpracy między przedsiębiorstwami**, demonstrowanie i wdrażanie innowacyjnych rozwiązań oraz wspieranie rozwoju skali działalności innowacyjnych przedsiębiorstw, **w tym przedsiębiorstw typu start-up i MŚP**, a także cyfryzację przemysłu unijnego **w oparciu o doświadczenia zdobyte w szczególności w ramach InnovFin**;
- c) segmentu polityki dotyczącego MŚP: **łatwiejszy** dostęp do finansowania i jego dostępność **dla przedsiębiorstw typu start-up, MŚP, w tym dla przedsiębiorstw innowacyjnych**, oraz, w uzasadnionych przypadkach, dla małych spółek o średniej kapitalizacji, **w szczególności w celu poprawy konkurencyjności, innowacyjności, cyfryzacji i zrównoważonego charakteru w ujęciu globalnym**;
- d) segmentu polityki dotyczącego inwestycji społecznych i umiejętności: obejmuje on **finansowanie etyczne i zrównoważone**, mikrofinansowanie, **wykup pracowniczy**, finansowanie przedsiębiorstw społecznych i gospodarkę społeczną, **a także działania na rzecz równouprawnienia płci oraz aktywnego uczestnictwa kobiet i słabszych grup społecznych**; umiejętności, kształcenie, szkolenie i powiązane usługi; infrastrukturę społeczną (w tym mieszkalnictwo socjalne i domy studenckie); innowacje społeczne; opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową; włączenie społeczne i dostępność; działalność kulturalną o celu społecznym; **sektor kultury i sektor kreatywny, w tym dialog międzykulturowy i cele spójności społecznej**; integrację osób wymagających szczególnego traktowania, w tym obywateli państw trzecich.

2. W przypadku gdy operacja z zakresu finansowania i inwestycji zaproponowana Komitetowi Inwestycyjnemu, o którym mowa w art. 19, wchodzi w zakres więcej niż jednego segmentu polityki, przydziela się ją do segmentu obejmującego główny cel tej operacji lub główny cel większości z jej podprojektów, chyba że w wytycznych inwestycyjnych określono inaczej.

3. Operacje z zakresu finansowania i inwestycji we **wszystkich segmentach** polityki, o których mowa w ust. 1, podlegają, **w stosownych przypadkach**, kontroli pod kątem zapewnienia zrównoważonego rozwoju klimatycznego, środowiskowego i społecznego w celu zminimalizowania negatywnych skutków i zmaksymalizowania korzyści w wymiarze klimatycznym, środowiskowym i społecznym. W tym celu promotorzy wnioskujący o finansowanie przekazują odpowiednie informacje w oparciu o wytyczne, które mają zostać opracowane przez Komisję **w formie aktu delegowanego i z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr .../... w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (COM(2018)0353), w celu określenia, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona pod względem środowiskowym. W stosownych przypadkach** projekty poniżej pewnej wielkości określonej w wytycznych **mogą być** wyłączone z tej kontroli.

Wytyczne Komisji umożliwiają:

a) w odniesieniu do przystosowania się do zmiany klimatu – zapewnianie odporności na potencjalne negatywne skutki zmiany klimatu przez ocenę ryzyka i wrażliwości na zmiany klimatu, w tym odpowiednie środki przystosowawcze, a w odniesieniu do łagodzenia zmiany klimatu – uwzględnianie w analizie kosztów i korzyści kosztów emisji gazów cieplarnianych i pozytywnych skutków środków łagodzenia zmiany klimatu, **a także zapewnianie zgodności z celami i normami Unii w dziedzinie środowiska**;

b) wykazanie całościowych skutków projektu pod względem głównych składników kapitału naturalnego w odniesieniu do powietrza, wody, gleby i różnorodności biologicznej;

ba) oszacowanie wpływu na zatrudnienie i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy;

c) oszacowanie wpływu na włączenie społeczne niektórych obszarów lub populacji.

4. Partnerzy wykonawcy przekazują informacje konieczne do umożliwienia śledzenia inwestycji, które przyczyniają się do realizacji celów Unii w dziedzinie klimatu i środowiska, na podstawie wytycznych, które zapewni Komisja, **i oceniają w stosownych przypadkach zgodność działań z rozporządzeniem (UE) .../... [w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje]**.

4a. Segment polityki dotyczący MŚP oferuje wsparcie również dla beneficjentów, którzy otrzymali wsparcie z różnych unijnych instrumentów gwarancyjnych połączonych w ramach InvestEU, w szczególności systemu poręczeń na rzecz sektora kultury i sektora kreatywnego w ramach programu „Kreatywna Europa”.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

5. Partnerzy wykonawczy dążą do tego, aby:
- co najmniej 65 % inwestycji w ramach segmentu polityki dotyczącego zrównoważonej infrastruktury przyczyniało się **w znaczącym stopniu** do realizacji unijnych celów dotyczących klimatu i środowiska **zgodnie z porozumieniem paryskim**;
  - w obszarze transportu **co najmniej 10 % inwestycji w ramach segmentu polityki dotyczącego zrównoważonej infrastruktury przyczyniało się do realizacji unijnych celów dotyczących zmniejszenia do zera liczby ofiar śmiertelnych i osób ciężko rannych w wypadkach drogowych do 2050 r. oraz remont mostów i tuneli kolejowych i drogowych w celu zagwarantowania ich bezpieczeństwa**;
  - co najmniej 35 % inwestycji w segmencie polityki dotyczącym badań naukowych, innowacji i cyfryzacji przyspieszało realizację celów programu „Horyzont Europa”**;
  - znaczna część gwarancji oferowanej MŚP i spółkom o średniej kapitalizacji w segmencie polityki dotyczącym MŚP wspierała innowacyjne MŚP.**

Komisja wraz z partnerami wykonawczymi dąży do tego, aby część gwarancji budżetowej wykorzystana na cele segmentu polityki dotyczącego zrównoważonych inwestycji została rozdzielona z zachowaniem równowagi między działaniami prowadzonymi w różnych obszarach.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu określenia wytycznych inwestycyjnych dla każdego z segmentów polityki.

6a. Jeżeli Komisja przedstawi informacje dotyczące interpretacji wytycznych inwestycyjnych, udostępnia te informacje partnerom wykonawczym, Komitetowi Inwestycyjnemu i Centrum Doradztwa InvestEU.

Artykuł 7a

Zasada dodatkowości

Na użytek niniejszego rozporządzenia „dodatkowość” oznacza wsparcie przez Fundusz InvestEU działań, które służą zaradzeniu niedoskonałościom rynku lub nieoptymalnym sytuacjom w zakresie inwestycji mającym zasięg ogólnounijny lub ograniczony do terytorium poszczególnych państw członkowskich i których bez wsparcia ze strony Funduszu InvestEU partnerzy wykonawczy nie mogliby przeprowadzić w ogóle albo w takim samym zakresie w czasie, w którym można skorzystać z gwarancji UE.

Artykuł 8

Moduły

1. **Każdy segment** polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, **składa** się z dwóch modułów **■** służących korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji w następujący sposób:

- moduł unijny służy korygowaniu którejkolwiek z poniższych sytuacji:
  - niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, które są związane z priorytetami polityki Unii **■**;
  - niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, mających zasięg ogólnounijny **lub ograniczony do terytorium poszczególnych państw członkowskich**; lub
  - nowych lub złożonych niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, z myślą o opracowaniu nowych rozwiązań finansowych i struktur rynkowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

b) moduł państw członkowskich służy korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji w państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich, by umożliwić osiągnięcie celów uczestniczących funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu.

2. Moduły, o których mowa w ust. 1, wykorzystywane **są, w stosownych przypadkach**, w sposób uzupełniający w celu wsparcia operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, w tym przez połączenie wsparcia z obu modułów.

Artykuł 9

Przepisy szczególne mające zastosowanie do modułu państw członkowskich

1. Kwoty przydzielone przez państwo członkowskie na podstawie art. [10 ust. 1] rozporządzenia [[RWP] numer] lub art. [75 ust. 1] rozporządzenia [[w sprawie planu dotyczącego WPR] nr] są wykorzystywane do tworzenia rezerw na część gwarancji UE w module państw członkowskich, obejmującą operacje z zakresu finansowania i inwestycji w danym państwie członkowskim.

1a. Państwa członkowskie mogą także wносить wkład do modułu państw członkowskich w formie gwarancji lub środków pieniężnych. W przypadku takiego wkładu uruchomienie gwarancji jest możliwe dopiero po wykorzystaniu puli środków zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy.

2. Ustanowienie tej części gwarancji UE w ramach modułu państw członkowskich jest uzależnione od zawarcia umowy o przyznanie wkładu między danym państwem członkowskim a Komisją.

Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą zawrzeć z Komisją wspólną umowę o przyznanie wkładu.

W drodze odstępstwa od [art. 211 ust. 1] [rozporządzenia finansowego] wskaźnik tworzenia rezerw na gwarancję UE w module państw członkowskich ustala się na poziomie 40 % i może on zostać skorygowany w dół lub w górę w każdej umowie o przyznanie wkładu w celu uwzględnienia ryzyka związanego z produktami finansowymi, które zamierza się wykorzystywać.

3. Umowa o przyznanie wkładu obejmuje co najmniej następujące elementy:

a) ogólną kwotę części gwarancji UE w module państw członkowskich odnoszącej się do danego państwa członkowskiego, wskaźnik tworzenia rezerw w odniesieniu do tej gwarancji, kwotę wkładu z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu, etap tworzenia rezerwy zgodnie z rocznym planem finansowym oraz kwotę wynikających z tego zobowiązań warunkowych, które mają zostać pokryte gwarancją wzajemną udzieloną przez dane państwo członkowskie, **partnerów wykonawczych lub prywatnych inwestorów**;

b) strategię uwzględniającą produkty finansowe i ich minimalną dźwignię finansową, zasięg geograficzny, okres inwestycji i, w stosownych przypadkach, kategorie ostatecznych odbiorców i kwalifikowalnych pośredników;

c) partnerów wykonawczych ■ wybranych **w porozumieniu z danym państwem członkowskim**;

d) możliwy wkład z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu na rzecz **platform inwestycyjnych i** Centrum Doradztwa InvestEU;

e) obowiązki w zakresie sprawozdawczości rocznej względem danego państwa członkowskiego, w tym sprawozdawczości zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w umowie o przyznanie wkładu;

f) przepisy dotyczące wynagrodzenia dotyczącego części gwarancji UE w module państw członkowskich;

g) możliwość łączenia z zasobami pochodzącymi z modułu unijnego, w tym w ramach struktury warstwowej, w celu osiągnięcia lepszej ochrony przed ryzykiem zgodnie z art. 8 ust. 2.

Wkład z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu może zostać wykorzystany, wedle uznania państw członkowskich, w porozumieniu z partnerami wykonawczymi, w celu zabezpieczenia transz z instrumentów finansowych będących wynikiem sekurytyzacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

4. Umowy o przyznanie wkładu są realizowane przez Komisję w drodze umów w sprawie gwarancji podpisywanych z partnerami wykonawczymi zgodnie z art. 14.

Jeżeli w terminie dziewięciu miesięcy od podpisania umowy o przyznanie wkładu nie zawarto umowy w sprawie gwarancji albo kwota umowy o przyznanie wkładu nie została w pełni pokryta zobowiązaniem na mocy umowy lub umów w sprawie gwarancji, w pierwszym przypadku umowa o przyznanie wkładu jest rozwiązywana, w drugim – odpowiednio zmieniana, a niewykorzystana kwota rezerw jest ponownie wykorzystywana zgodnie z [art. 10 ust. 5] rozporządzenia [[RWP] numer] i art. [75 ust. 5] rozporządzenia [[plan dotyczący WPR] numer].

Jeżeli umowa w sprawie gwarancji nie została należycie wykonana w terminie określonym w art. [10 ust. 6] rozporządzenia [[RWP] numer] lub w art. [75 ust. 6] rozporządzenia [[plan dotyczący WPR] numer], umowa o przyznanie wkładu jest zmieniana, a niewykorzystana kwota rezerw ponownie wykorzystywana zgodnie z [art. 10 ust. 6] [[RWP] numer] i art. [75 ust. 6] rozporządzenia [[plan dotyczący WPR] numer].

5. Na potrzeby tworzenia rezerw na część gwarancji UE w module państw członkowskich ustanowionym umową o przyznanie wkładu stosuje się następujące zasady:

- a) po etapie tworzenia rezerwy, o którym mowa w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, wszelkie roczne nadwyżki rezerw obliczone przez porównanie kwoty rezerw, jaka jest wymagana na podstawie wskaźnika tworzenia rezerw, z faktyczną kwotą rezerw, są ponownie wykorzystywane zgodnie z [art. 10 ust. 6] [RWP] i art. [75 ust. 6] [[planu dotyczącego WPR] numer];
- b) w drodze odstępstwa od [art. 213 ust. 4] [rozporządzenia finansowego] po etapie tworzenia rezerwy, o którym mowa w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w okresie dostępności tej części gwarancji UE w module państw członkowskich tworzenie rezerw nie prowadzi do ich corocznego uzupełniania;
- c) Komisja niezwłocznie informuje państwo członkowskie, gdy w wyniku uruchomienia tej części gwarancji UE w module państw członkowskich poziom rezerw na tę część gwarancji UE zmniejszy się do poziomu poniżej 20 % początkowej wysokości.
- d) █

ROZDZIAŁ III

Gwarancja UE

Artykuł 10

Gwarancja UE

1. Gwarancji UE **w ramach Funduszu InvestEU** udziela się partnerom wykonawczym zgodnie z [art. 219 ust. 1] [rozporządzenia finansowego] i zarządza się nią zgodnie z [tytułem X] [rozporządzenia finansowego]. **Gwarancja UE jest nieodwołalna, bezwarunkowa i udzielana na pierwsze żądanie kwalifikujących się partnerów na operacje z zakresu finansowania i inwestycji objęte niniejszym rozporządzeniem, a jej wycena jest związana wyłącznie z cechami i profilem ryzyka podstawowych operacji, z należyтым uwzględnieniem charakteru podstawowych operacji i osiągnięcia celów polityki, w tym, w uzasadnionych przypadkach, możliwego zastosowania w razie potrzeby szczególnych warunków preferencyjnych i zachęt, w szczególności:**

- a) **gdy skrajne warunki na rynku finansowym uniemożliwiałyby realizację rentownego projektu;**
- b) **gdy zachodzi konieczność ułatwienia tworzenia platform inwestycyjnych lub finansowania projektów w sektorach lub obszarach doświadczających poważnych niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji inwestycyjnej.**

Ponadto gwarancja UE przewiduje:

- a) **solidny mechanizm pozwalający na jej szybkie wykorzystanie;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- b) *okres trwania zgodny z ostatecznym terminem zapadalności ostatniej należności od beneficjenta końcowego;*
- c) *odpowiednie monitorowanie portfela ryzyka i gwarancji;*
- d) *niezawodny mechanizm szacowania oczekiwanych przepływów pieniężnych w razie potrzeby skorzystania z takiego szacowania;*
- e) *odpowiednią dokumentację w zakresie decyzji dotyczących zarządzania ryzykiem;*
- f) *odpowiednią elastyczność w zakresie wykorzystania gwarancji, umożliwiającą partnerom wykonawczym bezpośrednio skorzystanie z gwarancji w razie potrzeby, w szczególności przy braku dodatkowego systemu gwarancji;*
- g) *spełnienie wszystkich dodatkowych wymogów wprowadzonych przez odpowiedni organ odpowiedzialny za nadzór, jeśli takie będą, w celu uznania gwarancji za skuteczny i kompletny środek ograniczenia ryzyka.*

1a. *Gwarancji UE w ramach modułu unijnego udziela się partnerom wykonawczym. Co najmniej 75 % gwarancji UE w ramach modułu unijnego udziela się grupie EBI. Kwoty przekraczające 75 % gwarancji UE mogą zostać udostępnione grupie EBI w przypadku, gdy krajowe banki lub instytucje prorozwojowe nie mogą w całości wykorzystać pozostałego udziału w gwarancji. Podobnie kwoty przekraczające 25 % gwarancji UE mogą zostać udostępnione innym partnerom wykonawczym w przypadku, gdy grupa EBI nie może w całości wykorzystać swojego udziału w gwarancji. Krajowe banki lub instytucje prorozwojowe mogą w pełni skorzystać z gwarancji UE również w przypadku, gdy postanowią uzyskać dostęp do gwarancji przez EBI lub Europejski Fundusz Inwestycyjny.*

2. Wsparcia w postaci gwarancji UE można udzielać w odniesieniu do operacji z zakresu finansowania i inwestycji objętych niniejszym rozporządzeniem na okres inwestycyjny kończący się dnia 31 grudnia 2027 r. Umowy między partnerem wykonawczym a ostatecznym odbiorcą albo pośrednikiem finansowym lub innym podmiotem, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), należy podpisać do dnia 31 grudnia 2028 r.

Artykuł 11

Kwalifikowalne operacje z zakresu finansowania i inwestycji

1. Fundusz InvestEU wspiera tylko te **publiczne i prywatne** operacje z zakresu finansowania i inwestycji, które:
  - a) spełniają warunki określone w [art. 209 ust. 2 lit. a)–e)] [rozporządzenia finansowego] i wymóg dodatkowości, o którym mowa w [art. 7a niniejszego rozporządzenia], oraz, w stosownych przypadkach, maksymalizują inwestycje prywatne zgodnie z [art. 209 ust. 2 lit. d)] [rozporządzenia finansowego];
  - b) przyczyniają się do realizacji celów polityki unijnej, **uzupełniają te cele oraz są z nimi zgodne** i są objęte zakresem dziedzin kwalifikujących się do objęcia operacjami z zakresu finansowania i inwestycji w ramach odpowiedniego segmentu zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia; oraz
  - c) są zgodne z wytycznymi inwestycyjnymi.
2. Oprócz projektów zlokalizowanych w Unii Fundusz InvestEU może wspierać poprzez operacje z zakresu finansowania i inwestycji następujące projekty i operacje:
  - a) projekty [ ], w których uczestniczą podmioty znajdujące się lub mające siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim, które to projekty obejmują co najmniej jedno państwo trzecie, w tym państwa przystępujące, kandydatów i potencjalnych kandydatów, objęte zakresem europejskiej polityki sąsiedztwa, należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, albo kraj lub terytorium zamorskie określone w załączniku II do TFUE albo stowarzyszone państwo trzecie, niezależnie od tego, czy w tych państwach trzecich lub krajach i terytoriach zamorskich znajduje się jakiś partner.
  - b) operacje z zakresu finansowania i inwestycji w krajach, o których mowa w art. 5, które przyczyniły się do danego produktu finansowego.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

3. Fundusz InvestEU może wspierać operacje z zakresu finansowania i inwestycji, w ramach których finansowanie otrzymują odbiorcy będący podmiotami prawnymi mającymi siedzibę w jednym z następujących krajów:

- a) państwie członkowskim lub powiązanim z nim kraju lub terytorium zamorskim;
- b) państwie trzecim lub terytorium stowarzyszonym z Programem InvestEU w rozumieniu art. 5;
- c) państwie trzecim, o którym mowa w ust. 2 lit. a), w stosownych przypadkach;
- d) innych krajach, jeżeli jest to konieczne do celów finansowania projektu w kraju lub na terytorium, o których mowa w lit. a)–c).

Artykuł 12

Wybór partnerów wykonawczych

1. Komisja wybiera, zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego], partnerów wykonawczych lub grupę partnerów wykonawczych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, spośród kwalifikujących się partnerów.

W odniesieniu do modułu unijnego – kwalifikujący się partnerzy powinni wyrazić swoje zainteresowanie i być w stanie pokryć koszty operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej **jednym państwie członkowskim lub regionie**. Partnerzy wykonawczy mogą również spełnić wymóg dotyczący pokrywania kosztów operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej **jednym państwie członkowskim lub regionie** przez utworzenie grupy. Partnerzy wykonawczy, których odpowiedzialność umowna jest ograniczona odpowiednimi mandatami krajowymi, również mogą skorygować niedoskonałości rynku lub nieoptymalną sytuację w zakresie inwestycji za pomocą odpowiednich, dostosowanych lokalnie, podobnych instrumentów.

Zależnie od stopnia realizacji projektu w każdej chwili może zostać utworzona grupa partnerów wykonawczych w dowolnym składzie w celu skutecznego spełnienia wymogów rynku.

W odniesieniu do modułu państw członkowskich – zainteresowane państwo członkowskie może zaproponować jako partnera wykonawczego kwalifikującego się partnera lub większą liczbę kwalifikujących się partnerów spośród tych, którzy wyrazili swoje zainteresowanie zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. c).

Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie zaproponowało partnera wykonawczego, Komisja dokonuje jego wyboru zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu spośród partnerów wykonawczych, którzy mogą finansować operacje z zakresu finansowania i inwestycji na odpowiednich obszarach geograficznych.

2. Dokonując wyboru partnerów wykonawczych, Komisja dopilnowuje, aby portfel produktów finansowych w ramach funduszu InvestEU:

- a) przyczyniał się w maksymalnym stopniu do osiągnięcia celów określonych w art. 3;
- b) maksymalizował wpływ gwarancji UE za pomocą zasobów własnych, do których wniesienia zobowiązał się partner wykonawczy;
- c) w stosownych przypadkach – maksymalizował inwestycje prywatne;
- d) był zdywersyfikowany geograficznie **i umożliwiał finansowanie mniejszych projektów**;
- e) zapewniał odpowiednią dywersyfikację ryzyka;
- f) wspierał innowacyjne rozwiązania w zakresie ograniczania ryzyka i finansowania służące usuwaniu niedoskonałości rynku i poprawie nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji;

fa) zapewniał dodatkowość.

3. Przy wyborze partnerów wykonawczych Komisja uwzględnia również:

- a) ewentualne koszty dla budżetu Unii i ewentualne dochody, które go zasilą;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- b) zdolność partnera wykonawczego do rygorystycznego wdrożenia wymogów [art. 155 ust. 2 i 3] [rozporządzenia finansowego] dotyczących unikania opodatkowania, oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i jurysdykcji niechętnych współpracy;
- ba) zdolność partnera wykonawczego do oceny operacji z zakresu finansowania i inwestycji zgodnie z międzynarodowymi uznanymi standardami ratingu społecznego ze szczególnym uwzględnieniem skutków społecznych i wpływu na środowisko;**
- bb) zdolność partnera wykonawczego do publicznego wykazania oraz zapewnienia przejrzystości i publicznego dostępu do informacji dotyczących każdej operacji z zakresu finansowania i inwestycji;**
- bc) w stosownych przypadkach zdolność partnera wykonawczego do zarządzania instrumentami finansowymi z uwzględnieniem jego wcześniejszych doświadczeń z instrumentami finansowymi i instytucjami zarządzającymi, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ^(1a).**

4. Na partnerów wykonawczych można wybierać krajowe banki lub instytucje prorozwojowe, o ile spełniają one wymogi określone w niniejszym artykule i w art. 14 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 13

Kwalifikowalne rodzaje finansowania

1. Gwarancję UE można wykorzystywać w celu pokrycia ryzyka związanego z następującymi rodzajami finansowania zapewnianego przez partnerów wykonawczych:
  - a) pożyczki, gwarancje, kontrgwarancje, instrumenty rynku kapitałowego, wszelkie inne formy finansowania lub wsparcia jakości kredytowej, w tym dług podporządkowany, udziały kapitałowe lub quasi-kapitałowe, udostępniane bezpośrednio lub pośrednio, przez pośredników finansowych, fundusze, platformy inwestycyjne lub inne jednostki, które to rodzaje finansowania mają być przekazywane ostatecznym odbiorcom;
  - b) finansowanie lub gwarancje udzielane przez partnera wykonawczego na rzecz innej instytucji finansowej w celu umożliwienia jej podejmowania działań w zakresie finansowania, o których mowa w lit. a).

Aby finansowanie, o którym mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) i b), mogło być objęte gwarancją UE, musi zostać udzielone, nabyte lub wyemitowane na rzecz operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, o których mowa w art. 11 ust. 1, pod warunkiem, że finansowanie zapewniane przez partnera wykonawczego zostało udzielone w ramach umowy w sprawie finansowania podpisanej przez partnera wykonawczego albo transakcji zawartej przez niego po podpisaniu umowy w sprawie gwarancji pomiędzy Komisją a partnerem wykonawczym, która nie wygasła ani nie została anulowana.

2. Operacje z zakresu finansowania i inwestycji przeprowadzane za pośrednictwem funduszy lub innych struktur pośrednich są objęte gwarancją UE zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wytycznych inwestycyjnych, nawet jeżeli taka struktura inwestuje mniejszą część inwestowanych przez siebie środków poza Unią i w krajach, o których mowa w art. 11 ust. 2, lub w aktywa inne niż aktywa kwalifikowalne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Umowa w sprawie gwarancji

1. Komisja zawiera z każdym partnerem wykonawczym umowę w sprawie gwarancji, której przedmiotem jest udzielenie gwarancji UE zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia, do wysokości kwoty określonej przez Komisję.

---

^(1a) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

W przypadku gdy partnerzy wykonawczy utworzyli grupę, o której mowa w art. 12 ust. 1 akapit drugi, Komisja zawiera jedną umowę w sprawie gwarancji – albo z każdym z partnerów wykonawczych należących do grupy, albo tylko z jednym partnerem wykonawczym występującym w imieniu grupy.

2. Umowy w sprawie gwarancji zawierają w szczególności postanowienia dotyczące:

- a) kwoty i warunków wkładów finansowych, które mają być przekazywane przez partnera wykonawczego;
- b) warunków finansowania, które ma być przekazywane przez partnera wykonawczego, lub gwarancji, które mają być przez niego udzielane, na rzecz innego podmiotu prawnego uczestniczącego w wykonywaniu umowy, w każdym przypadku, gdy zachodzi taka sytuacja;
- c) zgodnie z art. 16, szczegółowych zasad udzielania gwarancji UE, w tym limitów dla portfeli poszczególnych rodzajów instrumentów oraz odnośnych zdarzeń powodujących ewentualne uruchomienie gwarancji UE;
- d) wynagrodzenia z tytułu podejmowania ryzyka, które ma być rozdzielone w sposób proporcjonalny do udziałów Unii i partnera wykonawczego w podejmowaniu ryzyka;
- e) warunków płatności;
- f) zobowiązania partnera wykonawczego do akceptowania decyzji Komisji i Komitetu Inwestycyjnego w sprawie korzystania z gwarancji UE do celów proponowanych operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, bez uszczerbku dla podejmowania przez partnera wykonawczego decyzji w sprawie proponowanych operacji nieobjętych gwarancją UE;
- g) przepisów i procedur dotyczących dochodzenia roszczeń, które ma zostać powierzone partnerowi wykonawczemu;
- h) sprawozdawczości finansowej i operacyjnej oraz monitorowania operacji objętych gwarancją UE;
- i) kluczowych wskaźników skuteczności działania, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania gwarancji UE, realizacji celów i kryteriów określonych w art. 3, 7 i 11, jak również uruchomienia kapitału prywatnego;
- j) w stosownych przypadkach – przepisów i procedur dotyczących działań łączonych;
- k) innych odpowiednich przepisów zgodnie z wymogami [tytułu X] [rozporządzenia finansowego].

3. Umowa w sprawie gwarancji stanowi również, że wynagrodzenie należne Unii z tytułu operacji z zakresu finansowania i inwestycji objętych niniejszym rozporządzeniem ma być przekazywane po odliczeniu płatności związanych z uruchomieniem gwarancji UE.

4. Oprócz tego umowa w sprawie gwarancji stanowi, że wszelkie kwoty należne partnerowi wykonawczemu w związku z gwarancją UE mają być odliczone od łącznej kwoty wynagrodzenia, dochodów i spłat należnych Unii od partnera wykonawczego z tytułu operacji z zakresu finansowania i inwestycji objętych niniejszym rozporządzeniem. W przypadku gdy kwota ta jest niższa od kwoty należnej partnerowi wykonawczemu zgodnie z art. 15 ust. 3, brakująca kwota jest pobierana z rezerw na gwarancję UE.

5. W przypadku gdy umowa w sprawie gwarancji zawierana jest w ramach modułu państw członkowskich, może ona przewidywać udział przedstawicieli danego państwa członkowskiego lub danych regionów w monitorowaniu wykonania umowy w sprawie gwarancji.

Artykuł 15

Warunki wykorzystania gwarancji UE

1. Udzielenie gwarancji UE zależy od wejścia w życie umowy w sprawie gwarancji z odpowiednim partnerem wykonawczym.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

2. Operacje z zakresu finansowania i inwestycji mogą być objęte gwarancją UE tylko wówczas, gdy spełniają kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu i w odpowiednich wytycznych inwestycyjnych oraz gdy Komitet Inwestycyjny stwierdził, że spełniają wymogi dotyczące korzystania ze wsparcia w postaci gwarancji UE. Partnerzy wykonawczy pozostają odpowiedzialni za zapewnienie zgodności operacji z zakresem finansowania i inwestycji z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi wytycznymi inwestycyjnymi.

3. Komisja nie pokrywa wydatków administracyjnych ani innych kosztów ponoszonych przez partnera wykonawczego w związku z realizacją operacji z zakresu finansowania i inwestycji w ramach gwarancji UE, chyba że cele polityki, jakie ma osiągnąć wdrażany produkt finansowy, mają taki charakter, że partner wykonawczy jest w stanie uzasadnić konieczność wprowadzenia wyjątku. Zasady pokrywania takich kosztów określa się w umowie w sprawie gwarancji i muszą one być zgodne z [art. 209 ust. 2 lit. g)] [rozporządzenia finansowego].

4. Ponadto partner wykonawczy może wykorzystać gwarancję UE do pokrycia stosownej części kosztów odzyskiwania środków, chyba że zostały one odliczone od wpływów z odzyskania środków, zgodnie z art. 14 ust. 4.

Artykuł 16

Zakres i warunki gwarancji UE

1. Wynagrodzenie z tytułu podejmowania ryzyka jest rozdzielane między Unię a partnera wykonawczego w sposób proporcjonalny do ich odpowiedniego udziału w podejmowaniu ryzyka dotyczącego portfela operacji z zakresu finansowania i inwestycji albo, w stosownych przypadkach, poszczególnych operacji **oraz jest związane wyłącznie z cechami i profilem ryzyka podstawowych operacji**. Partner wykonawczy powinien ponosić odpowiednią część ryzyka związanego z operacjami z zakresu finansowania i inwestycji wspieranymi w ramach gwarancji UE, poza wyjątkowymi okolicznościami, gdy cele polityki, jakie ma osiągnąć wdrażany produkt finansowy, mają taki charakter, że nie można racjonalnie oczekiwać od partnera wykonawczego, aby wnosił własną zdolność do ponoszenia ryzyka.

2. Gwarancja UE obejmuje:

a) w przypadku produktów dłużnych, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. a):

(i) kwotę główną i wszystkie odsetki oraz kwoty należne na rzecz partnera wykonawczego, lecz przez niego nieotrzymane zgodnie z warunkami operacji z zakresu finansowania do momentu wystąpienia zdarzenia niewykonania zobowiązania; w odniesieniu do długu podporządkowanego – odroczenie, redukcję lub wymagane umorzenie uznaje się za zdarzenie niewykonania zobowiązania;

(ii) straty związane z restrukturyzacją;

(iii) straty wynikające z wahań kursów walut innych niż euro na rynkach, na których możliwości długoterminowego zabezpieczenia są ograniczone;

b) w przypadku inwestycji kapitałowych lub quasi-kapitałowych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) – zainwestowane kwoty i powiązane z nimi koszty finansowania oraz straty wynikające z wahań kursów walut innych niż euro;

c) w przypadku finansowania lub gwarancji udzielanych przez partnera wykonawczego na rzecz innego podmiotu prawnego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. b) – wykorzystane kwoty i powiązane z nimi koszty finansowania.

3. W przypadku dokonania przez Unię płatności na rzecz partnera wykonawczego z tytułu uruchomienia gwarancji UE Unia wstępuje w odpowiednie prawa partnera wykonawczego dotyczące jego operacji z zakresu finansowania lub inwestycji objętych gwarancją UE w zakresie, w jakim prawa te nadal istnieją.

Partner wykonawczy prowadzi w imieniu Unii czynności w celu odzyskania należności z tytułu kwot będących przedmiotem takiej subrogacji oraz zwraca Unii odzyskane należności.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ IV ŁĄD ADMINISTRACYJNO-REGULACYJNY

Artykuł 16a Rada Sterująca

1. Funduszem InvestEU zarządza Rada Sterująca, która do celów wykorzystania gwarancji UE określa zgodnie z ogólnymi celami ustanowionymi w art. 3:
  - a) strategiczne kierunki działania Funduszu InvestEU;
  - b) polityczne strategie i procedury niezbędne do funkcjonowania Funduszu InvestEU;
  - c) zasady mające zastosowanie do działalności platform inwestycyjnych.
2. Rada Sterująca:
  - a) składa się z sześciu członków, jak następuje:
    - (i) trzech członków powołanych przez Komisję;
    - (ii) jednego członka powołanego przez grupę EBI;
    - (iii) jednego członka powołanego przez Radę Doradczą spośród przedstawicieli partnerów wykonawczych i niebędącego przedstawicielem grupy EBI;
    - (iv) jednego eksperta powołanego przez Parlament Europejski. Ekspert ten nie zwraca się o wytyczne ani nie przyjmuje wytycznych od instytucji, organów, biur lub agencji Unii, rządów państw członkowskich ani żadnych innych organów publicznych lub prywatnych i działa w pełni niezależnie. Ekspert wykonuje swoje obowiązki w sposób bezstronny i w interesie Funduszu InvestEU;
  - b) wybiera przewodniczącego spośród trzech członków powołanych przez Komisję na jednokrotnie odnawialną trzyletnią kadencję;
  - c) omawia stanowiska wszystkich członków i uwzględnia je w największym możliwym zakresie. Jeżeli członkowie nie mogą ustalić wspólnego stanowiska, Rada Sterująca podejmuje decyzje większością głosów. Protokoły z posiedzeń Rady Sterującej zawierają merytoryczny opis stanowisk wszystkich jej członków.
3. Rada Sterująca proponuje Komisji zmiany dotyczące podziału kwot, o których mowa w załączniku I.
4. Rada Sterująca regularnie organizuje konsultacje z właściwymi zainteresowanymi podmiotami – w szczególności współinwestorami, organami publicznymi, ekspertami, placówkami oświatowymi, szkoleniowymi i badawczymi, organizacjami charytatywnymi, odpowiednimi partnerami społecznymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego – w sprawie ukierunkowania i wdrażania polityki inwestycyjnej na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. Szczegółowe protokoły z posiedzeń Rady Sterującej są publikowane jak najszybciej po ich zatwierdzeniu przez Radę Sterującą.

Artykuł 17

Rada Doradcza

1. Komisji i Radzie Sterowniczej doradza Rada Doradcza **■**.
  - 1a. Rada Doradcza dąży do zapewnienia równowagi płci i składa się z:
    - a) jednego przedstawiciela każdego z partnerów wykonawczych;
    - b) jednego przedstawiciela każdego z państw członkowskich;
    - c) jednego przedstawiciela grupy EBI;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- d) *jednego przedstawiciela Komisji;*
- e) *jednego eksperta z każdego segmentu polityki powołanego przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny;*
- f) *jednego eksperta powołanego przez Komitet Regionów.*

2. █

3. █

4. Posiedzeniom Rady Doradczej **przewodniczy** przedstawiciel Komisji █. **Funkcję wiceprzewodniczącego pełni** przedstawiciel **grupy EBI**.

█

Rada Doradcza zbiera się regularnie, nie rzadziej niż dwa razy w roku, a jej posiedzenia są zwoływane przez przewodniczącego. █

Szczegółowe protokoły z posiedzeń Rady Doradczej są publikowane jak najszybciej po ich zatwierdzeniu przez Radę Doradczą.

Komisja ustanawia regulamin działania i procedury Rady Doradczej oraz kieruje jej sekretariatem.

5. Rada Doradcza:

█

a) doradza w sprawie opracowywania produktów finansowych, które mają być wdrażane na podstawie niniejszego rozporządzenia;

b) doradza Komisji i **Radzie Sterującej** w sprawie niewydolności rynku, nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji i warunków rynkowych;

█

c) informuje państwa członkowskie o wdrażaniu Funduszu InvestEU **w poszczególnych segmentach polityki;**

d) komunikuje się z państwami członkowskimi na temat rozwoju sytuacji rynkowej oraz prowadzi wymianę najlepszych praktyk.

Artykuł 17a

Metodyka oceny ryzyka

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie metodyki oceny ryzyka. Metodyka oceny ryzyka przygotowana zostaje w ścisłej współpracy z grupą EBI i innymi partnerami wykonawczymi i obejmuje:

- a) **klasyfikację oceny ryzyka w celu zapewnienia spójnego i ujednoliconego traktowania wszystkich operacji niezależnych od instytucji pośredniczącej;**
- b) **metodykę służącą dokonaniu oceny wartości zagrożonej i prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w oparciu o jasne metody statystyczne, w tym kryteria z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;**
- c) **metodę służącą dokonaniu oceny ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, oraz straty z tytułu niewykonania zobowiązania, z uwzględnieniem wartości finansowania, ryzyka związanego z projektem, warunków spłaty, zabezpieczenia i innych właściwych wskaźników.**

Artykuł 17b

Tabela wskaźników

1. **Tabela wskaźników jest wykorzystywana przez każdego z partnerów wykonawczych w celu dokonania oceny jakości i pewności inwestycji potencjalnie wspieranych w ramach gwarancji UE. Tabela wskaźników zapewnia niezależną, przejrzystą i zharmonizowaną ocenę potencjalnego i faktycznego wykorzystania gwarancji UE.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

2. Każdy z partnerów wykonawczych wypełnia tabelę wskaźników dla proponowanych operacji z zakresu finansowania i inwestycji. Jeżeli daną operację z zakresu inwestycji proponuje kilku partnerów wykonawczych, tabelę wskaźników wypełniają wspólnie różni zaangażowani partnerzy wykonawczy.

3. Tabela wskaźników zawiera w szczególności ocenę:

- a) profilu ryzyka proponowanych operacji z zakresu finansowania i inwestycji zgodną z metodyką oceny ryzyka, o której mowa w art. 17a;
- b) korzyści dla ostatecznych odbiorców;
- c) zgodności z unijnymi zobowiązaniami wynikającymi z oenztowskich celów zrównoważonego rozwoju, porozumienia paryskiego w sprawie zmiany klimatu, Europejskiego filaru praw socjalnych i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- d) przestrzegania kryteriów kwalifikowalności;
- e) jakości operacji z zakresu inwestycji i jej wkładu w zrównoważony wzrost gospodarczy i trwale zatrudnienie;
- f) wkładu operacji z zakresu inwestycji w realizację celów Programu InvestEU;
- g) technicznego i finansowego wkładu w projekt;
- h) tego, czy proponowana operacja usuwa zidentyfikowane niedoskonałości rynku lub nieoptymalne sytuacje w zakresie inwestycji.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie szczegółowych zasad dotyczących tabeli wskaźników wykorzystywanej przez partnerów wykonawczych.

5. W razie konieczności Komisja może zapewnić partnerom wykonawczym wsparcie w stosowaniu metodyki oceny ryzyka i wypełnianiu tabeli wskaźników. Komisja zapewnia właściwe stosowanie metodyki oceny, a także wysoką jakość tabel wskaźników przedstawianych Komitetowi Inwestycyjnemu.

Artykuł 18

■

Artykuł 19

Komitet Inwestycyjny

1. Ustanawia się **całkowicie niezależny** Komitet Inwestycyjny. Komitet:

- a) rozpatruje propozycje operacji z zakresu finansowania i inwestycji do objęcia gwarancją UE, które zostały przedłożone przez partnerów wykonawczych i **pomyślnie przeszły sprawdzanie zgodności z prawem Unii i polityką realizowaną przez Komisję**;
- b) sprawdza ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi wytycznymi inwestycyjnymi, zwracając szczególną uwagę na wymóg dodatkowości, o którym mowa w ■ art. 7a niniejszego rozporządzenia, a w stosownych przypadkach także na wymóg przyciągania inwestycji prywatnych, o którym mowa w [art. 209 ust. 2 lit. d)] [rozporządzenia finansowego] oraz
- c) sprawdza, czy operacje z zakresu finansowania i inwestycji, które zostałyby objęte wsparciem w postaci gwarancji UE, są zgodne ze wszystkimi stosownymi wymogami.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

2. Komitet Inwestycyjny zbiera się w czterech różnych konfiguracjach odpowiadających segmentom polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Na każdą konfigurację Komitetu Inwestycyjnego składa się sześciu ekspertów zewnętrznych otrzymujących wynagrodzenie. Eksperci są wybierani zgodnie z [art. 237] [rozporządzenia finansowego] i mianowani przez Komisję na kadencję trwającą nie dłużej niż cztery lata. Ich kadencja jest odnawialna, lecz nie może łącznie trwać dłużej niż siedem lat. **Rada Sterująca** może podjąć decyzję o odnowieniu kadencji obecnego członka Komitetu Inwestycyjnego bez korzystania z procedury określonej w niniejszym ustępie.

Eksperci posiadają wysoki poziom odpowiedniego doświadczenia rynkowego z zakresu konstruowania i finansowania projektów lub finansowania MŚP lub dużych przedsiębiorstw.

Skład Komitetu Inwestycyjnego zapewnia, że dysponuje on szeroką wiedzą na temat sektorów objętych segmentami polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz rynków geograficznych w Unii oraz że panuje w nim ogólna równowaga pod względem płci.

Czterech członków jest członkami stałymi wszystkich czterech konfiguracji Komitetu Inwestycyjnego. Ponadto każda z tych czterech konfiguracji obejmuje dwóch ekspertów z doświadczeniem w zakresie inwestycji w sektorach objętych danym segmentem polityki. Przynajmniej jeden ze stałych członków dysponuje wiedzą fachową z zakresu zrównoważonych inwestycji. **Rada Sterująca** przydziela członków Komitetu Inwestycyjnego do odpowiedniej konfiguracji lub odpowiednich konfiguracji. Komitet Inwestycyjny wybiera przewodniczącego spośród swoich stałych członków.

Komisja przyjmuje regulamin wewnętrzny i **prowadzi sekretariat** Komitetu Inwestycyjnego. **Sekretariat wspiera również Radę Sterującą.**

3. Uczestnicząc w działaniach Komitetu Inwestycyjnego, jego członkowie wykonują swoje obowiązki w sposób bezstronny i w wyłącznym interesie Funduszu InvestEU. Nie zwracają się o instrukcje do partnerów wykonawczych, instytucji Unii, państw członkowskich ani jakiegokolwiek innego podmiotu publicznego lub prywatnego ani nie przyjmują od nich takich instrukcji.

Życiorysy i oświadczenia majątkowe każdego z członków Komitetu Inwestycyjnego są publikowane i stale aktualizowane. Każdy członek Komitetu Inwestycyjnego niezwłocznie przekazuje Komisji i **Radzie Sterującej** wszelkie informacje niezbędne do ciągłej weryfikacji, czy nie występuje konflikt interesów.

Rada Sterująca może usunąć członka komitetu z jego funkcji, jeżeli nie przestrzega on wymagań określonych w niniejszym ustępie lub z innych należycie uzasadnionych powodów.

4. W działaniach na podstawie niniejszego artykułu Komitet Inwestycyjny **wspierany jest przez sekretariat prowadzony przez Komisję i odpowiedzialny przed przewodniczącym Komitetu Inwestycyjnego. Sekretariat sprawdza kompletność dokumentacji przedstawionej przez partnerów wykonawczych zawierającej ujednoczony formularz wniosku, tabelę wskaźników oraz wszelkie inne dokumenty**, które Komitet Inwestycyjny uzna za istotne. **Komitet Inwestycyjny może domagać się od partnera wykonawczego udzielenia wyjaśnień podczas swoich posiedzeń lub zwrócić się o dodatkowe informacje, które zostaną przedstawione na kolejnym posiedzeniu.** Oceny projektów prowadzone przez partnera wykonawczego nie są wiążące dla Komitetu Inwestycyjnego do celów operacji z zakresu finansowania lub inwestycji objętej gwarancją UE.

Komitet Inwestycyjny wykorzystuje w swojej ocenie i weryfikacji wniosków tabelę wskaźników, o której mowa w art. 17b.

5. Wnioski Komitetu Inwestycyjnego przyjmowane są zwykłą większością głosów wszystkich członków, **przy czym ta zwykła większość głosów obejmuje głos przynajmniej jednego z ekspertów.** W przypadku gdy wynik głosowania jest nierozstrzygujący, decydujący głos ma przewodniczący Komitetu Inwestycyjnego.

Wnioski Komitetu Inwestycyjnego zatwierdzające wsparcie w formie gwarancji UE w odniesieniu do operacji z zakresu finansowania lub inwestycji są publicznie dostępne i zawierają uzasadnienie decyzji o zatwierdzeniu. **Odnoszą się one również do globalnej oceny wynikającej z tabeli wskaźników. W stosownych przypadkach w wykazie wniosków zatwierdzających wykorzystanie gwarancji UE Komitet Inwestycyjny przedstawia informacje na temat operacji, w szczególności ich opis, tożsamość promotorów lub pośredników finansowych oraz cele projektu. Publikacja nie może zawierać szczególnie chronionych informacji handlowych. W przypadku decyzji związanych ze szczególnie chronionymi informacjami handlowymi Komitet Inwestycyjny publikuje takie decyzje i informacje dotyczące promotorów lub pośredników finansowych w dniu zakończenia odnośnego finansowania lub w terminie wcześniejszym, w którym kończy się okres szczególnej ochrony informacji handlowych.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Tabela wskaźników jest publicznie udostępniana **przed podpisaniem** operacji lub podprojektu z zakresu finansowania lub inwestycji. Publikacja nie może zawierać szczególnie chronionych informacji handlowych ani danych osobowych, które zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych nie mogą być ujawniane.

Dwa razy w roku **Komitet Inwestycyjny przedkłada** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **wykaz wszystkich wniosków oraz tabele wskaźników dotyczące wszystkich tych decyzji. Przedłożenie wykazu i tabel podlega** ścisłym wymogom poufności.

Wnioski Komitetu Inwestycyjnego dotyczące odmowy wykorzystania gwarancji UE są terminowo przekazywane odpowiedniemu partnerowi wykonawczemu.

6. Jeżeli Komitet Inwestycyjny jest proszony o zatwierdzenie wykorzystania gwarancji UE w odniesieniu do operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, która to operacja jest instrumentem, programem lub strukturą opartymi na podprojektach, zatwierdzenie obejmuje stosowne podprojekty, chyba że Komitet Inwestycyjny, **w należycie uzasadnionych przypadkach**, zdecyduje się zachować prawo do ich odrębnego zatwierdzania.

6a. Komitet Inwestycyjny może, jeżeli uzna to za konieczne, przedstawić Komisji propozycje zmian w wytycznych inwestycyjnych.

ROZDZIAŁ V

Centrum Doradztwa InvestEU

Artykuł 20

Centrum Doradztwa InvestEU

1. Centrum Doradztwa InvestEU zapewnia wsparcie doradcze w zakresie identyfikacji, przygotowania, opracowywania, konstruowania, zamawiania i realizacji projektów inwestycyjnych oraz zwiększa zdolność promotorów i pośredników finansowych do realizacji operacji z zakresu finansowania i inwestycji. Wsparcie to może obejmować dowolny etap cyklu życia projektu lub finansowania wspieranego podmiotu, stosownie do sytuacji.

Komisja podpisuje umowy z grupą EBI i innymi partnerami wykonawczymi w celu wyznaczenia ich na partnerów Centrum Doradztwa i zobowiązania ich do zapewnienia wsparcia doradczego, o którym mowa w poprzednim akapicie, oraz świadczenia usług wymienionych w ust. 2. Komisja ustanawia jeden punkt dostępu do Centrum Doradztwa InvestEU i przydziela wnioski o wsparcie doradcze do odpowiedniego partnera Centrum Doradztwa. Komisja, grupa EBI i inni partnerzy wykonawczy ściśle ze sobą współpracują, aby zapewnić skuteczność, synergię i faktyczny dostęp do wsparcia na całym terytorium Unii, odpowiednio przy tym uwzględniając istniejące już struktury i prowadzone prace.

Centrum Doradztwa InvestEU jest dostępne jako moduł w każdym z segmentów polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, obejmujący wszystkie sektory w ramach danego segmentu. Ponadto dostępne są międzysektorowe usługi doradcze **w zakresie budowania zdolności.**

2. Centrum Doradztwa InvestEU świadczy w szczególności następujące usługi:

a) zapewnienie pojedynczego punktu kontaktowego dla organów i promotorów projektów do celów pomocy w opracowywaniu projektów w ramach centralnie zarządzanych programów unijnych;

aa) upowszechnianie wśród organów i promotorów projektów wszystkich dostępnych informacji dodatkowych na temat wytycznych inwestycyjnych i ich interpretacji;

b) pomoc promotorom projektów, w razie potrzeby, w opracowywaniu projektów w taki sposób, żeby realizowały cele i spełniały kryteria kwalifikowalności określone w art. 3, 7 i 11, oraz ułatwianie rozwoju agregatorów dla małych projektów; taka pomoc nie przesądza jednak o wnioskach Komitetu Inwestycyjnego w sprawie objęcia takich projektów wsparciem w formie gwarancji UE;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- ba) wykorzystanie możliwości przyciągania i finansowania projektów na małą skalę, w tym za pośrednictwem platform inwestycyjnych;**
- c) wspieranie działań i wykorzystywanie wiedzy lokalnej w celu ułatwienia korzystania z unijnego wsparcia z Funduszu InvestEU w całej Unii oraz aktywne przyczynianie się, w miarę możliwości, do osiągnięcia celu polegającego na sektorowej i geograficznej dywersyfikacji Funduszu InvestEU przez wspieranie partnerów wykonawczych w inicjowaniu i opracowywaniu potencjalnych operacji z zakresu finansowania i inwestycji;
- d) ułatwianie tworzenia platform współpracy służących wymianie partnerskiej oraz wymianie danych, wiedzy specjalistycznej i najlepszych praktyk w celu wspierania sekwencji projektów i rozwoju sektora, **w tym pomoc w promowaniu współpracy między organizacjami charytatywnymi a innymi potencjalnymi inwestorami i promotorami projektów, zwłaszcza w przypadku segmentu polityki dotyczącego inwestycji społecznych i umiejętności;**
- e) zapewnianie aktywnego wsparcia doradczego, **w razie potrzeby dzięki obecności na szczeblu lokalnym**, przy tworzeniu platform inwestycyjnych, w szczególności transgranicznych i **regionalnych** platform inwestycyjnych **oraz platform inwestycyjnych grupujących według tematyki lub regionów małe i średnie projekty w co najmniej jednym państwie członkowskim;**
- ea) ułatwianie i wspieranie łączenia z dotacjami lub instrumentami finansowymi finansowanymi z budżetu UE lub z innych źródeł w celu zwiększenia synergii i komplementarności między unijnymi instrumentami oraz maksymalizacji dźwigni finansowej i wpływu Programu InvestEU;**
- f) wspieranie działań służących budowaniu potencjału w celu rozwijania zdolności organizacyjnych, umiejętności i procesów oraz przyspieszenia gotowości organizacji do inwestowania, by promotorzy i organy mogli budować sekwencje projektów, **rozwijać instrumenty finansowe i platformy inwestycyjne oraz** zarządzać projektami, a pośrednicy finansowi – wdrażać operacje z zakresu finansowania i inwestycji na korzyść podmiotów, które mają trudności z uzyskaniem dostępu do finansowania, w tym dzięki wsparciu w rozwijaniu zdolności oceny ryzyka i specjalistycznej wiedzy sektorowej, **ze szczególnym uwzględnieniem sektora kultury i sektora kreatywnego;**
- fa) udzielanie przedsiębiorstwom typu start-up aktywnego wsparcia doradczego, zwłaszcza w dążeniu do ochrony inwestycji w badania naukowe i innowacyjność przez uzyskanie tytułów własności intelektualnej, takich jak patenty.**
3. Centrum Doradztwa InvestEU jest dostępne dla promotorów projektów z sektora publicznego i prywatnego, **w tym dla krajowych banków prorozwojowych, platform inwestycyjnych, MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, dla organów publicznych** oraz dla pośredników finansowych i innych pośredników.
4. Za usługi, o których mowa w ust. 2, mogą być pobierane opłaty na pokrycie części kosztów świadczenia tych usług, **z wyjątkiem usług świadczonych na rzecz publicznych promotorów projektów i instytucji nienastawionych na zysk, dla których usługi są świadczone nieodpłatnie. Górny limit opłat pobieranych od MŚP za usługi, o których mowa w ust. 2, to jedna trzecia kosztów świadczenia tych usług.**
5. Aby osiągnąć cel, o którym mowa w ust. 1, oraz aby ułatwić udzielanie wsparcia doradczego, Centrum Doradztwa InvestEU czerpie z wiedzy fachowej Komisji, **grupy EBI i innych** partnerów wykonawczych.
6. W stosownych przypadkach Centrum Doradztwa InvestEU będzie reprezentowane na poziomie lokalnym. Lokalną obecność Funduszu InvestEU zapewnia się w szczególności w tych państwach członkowskich lub regionach, które napotyka trudności przy opracowywaniu projektów w ramach Funduszu InvestEU. Centrum Doradztwa InvestEU wspomaga transfer wiedzy na szczebel regionalny i lokalny, by na szczeblu regionalnym i lokalnym budować potencjał i rozwijać wiedzę fachową w zakresie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, **oraz realizować małe projekty i uwzględnić ich specyfikę.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

6a. Aby zapewnić wsparcie doradcze, o którym mowa w ust. 1, oraz ułatwić świadczenie tego wsparcia na szczeblu lokalnym, Centrum Doradcze InvestEU współpracuje z krajowymi bankami lub instytucjami prorozwojowymi i korzysta z ich wiedzy fachowej. Współpraca między Centrum Doradczym InvestEU a krajowymi bankami lub instytucjami prorozwojowymi może przyjąć formę partnerstwa umownego. Centrum Doradcze InvestEU dąży do zawarcia co najmniej jednej umowy o współpracy z krajowym bankiem prorozwojowym lub krajową instytucją prorozwojową w każdym państwie członkowskim. W państwach członkowskich, w których nie istnieją krajowe banki lub instytucje prorozwojowe, Centrum Doradztwa InvestEU zapewnia, w stosownych przypadkach i na wniosek danego państwa członkowskiego, aktywne wsparcie doradcze w tworzeniu takiego banku lub takiej instytucji.

7. Partnerzy wykonawczy proponują promotorom projektów ubiegającym się o finansowanie, w tym w szczególności projektów na małą skalę, zwrócenie się o wsparcie do Centrum Doradztwa InvestEU, by w stosownych przypadkach usprawnić przygotowanie ich projektów oraz umożliwić ocenę możliwości połączenia projektów.

W stosownych przypadkach partnerzy wykonawczy informują również promotorów projektów o możliwości umieszczenia ich projektów na portalu InvestEU, o którym mowa w art. 21.

ROZDZIAŁ VI

Artykuł 21

Portal InvestEU

1. Komisja stworzy portal InvestEU. Ma on postać łatwo dostępnej i przyjaznej dla użytkownika bazy danych projektów, zawierającej istotne informacje o każdym z nich.
2. Portal InvestEU oferuje promotorom projektów kanał umożliwiający zwiększenie widoczności projektów, dla których poszukują finansowania, i w ten sposób udostępnienie inwestorom informacji na temat tych projektów. Zamieszczenie projektów na portalu InvestEU nie ma wpływu na decyzje o ostatecznym wyborze projektów wspieranych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach innego instrumentu Unii lub ze środków publicznych.
3. Na portalu wymienia się tylko te projekty, które są zgodne z prawem i polityką Unii.
4. Komisja przekazuje projekty spełniające warunki określone w ust. 3 odpowiednim partnerom wykonawczym **oraz, w stosownych przypadkach, Centrum Doradczemu InvestEU**.
5. Partnerzy wykonawczy analizują projekty mieszczące się w ich zasięgu geograficznym i zakresie działalności.

ROZDZIAŁ VII

ROZLICZALNOŚĆ, MONITOROWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ, OCENA I KONTROLA

Artykuł 21a

Rozliczalność

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady przewodniczący Rady Sterującej składa sprawozdanie z wyników Funduszu InvestEU instytucji, która o to wnosi, w tym przez wzięcie udziału w wysłuchaniu przed Parlamentem Europejskim.
2. Przewodniczący Rady Sterującej odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania skierowane do Funduszu InvestEU przez Parlament Europejski lub Radę, w każdym przypadku w terminie pięciu tygodni od daty otrzymania pytania.
3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady Komisja przedstawia sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Artykuł 22

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji Programu InvestEU w odniesieniu do celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w osiąganiu celów Programu InvestEU, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu zmiany załącznika III do niniejszego rozporządzenia przez dostosowanie lub uzupełnienie zawartych w nim wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące stworzenia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej wyników zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na partnerów wykonawczych oraz innych odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.
4. Komisja składa sprawozdanie z realizacji Programu InvestEU zgodnie z [art. 241 i 250] [rozporządzenia finansowego]. W tym celu **grupa EBI i partnerzy wykonawczy** przekazują corocznie informacje umożliwiające Komisji wywiązanie się z jej obowiązków sprawozdawczych, **w tym informacje o funkcjonowaniu gwarancji**.
5. Ponadto każdy z partnerów wykonawczych co sześć miesięcy przedkłada **Parlamentowi Europejskiemu i Komisji** sprawozdanie z objętych niniejszym rozporządzeniem operacji z zakresu finansowania i inwestycji, w podziale odpowiednio na moduł unijny i moduł państw członkowskich, w podziale na poszczególne państwa członkowskie. Sprawozdanie to zawiera ocenę zgodności z wymogami wykorzystania gwarancji UE oraz kluczowymi wskaźnikami skuteczności działania określonymi w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera również – **w jak najszerszym zakresie umożliwiającym jednocześnie ochronę poufności informacji prywatnych i szczególnie chronionych informacji handlowych** – dane operacyjne, statystyczne, finansowe i księgowo dotyczące poszczególnych operacji z zakresu finansowania i inwestycji, a także na poziomie modułu, segmentu polityki i całego Funduszu InvestEU. Jedno z tych sprawozdań musi zawierać informacje, które partnerzy wykonawczy przekazują zgodnie z [art. 155 ust. 1 lit. a)] [rozporządzenia finansowego]. **Komisja zestawia i ocenia sprawozdania partnerów wykonawczych i przedstawia ich streszczenie w formie publicznych rocznych sprawozdań, w których dostarcza informacji na temat stopnia osiągnięcia celów i wskaźników wykonania programu oraz wskazuje zagrożenia i możliwości wynikające z operacji w zakresie finansowania i inwestycji, wspieranych przez Program InvestEU.**

Artykuł 23

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Do dnia 30 września **2024** r. Komisja przeprowadzi ocenę śródkresową Programu InvestEU, a zwłaszcza wykorzystania gwarancji UE.
3. Po zakończeniu realizacji Programu InvestEU, lecz nie później niż **dwa** lata po upływie okresu określonego w art. 1 Komisja przeprowadzi ocenę końcową Programu InvestEU, a zwłaszcza wykorzystania gwarancji UE.
4. Komisja przekazuje opatrzone komentarzami wnioski z tych ocen Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.
5. Partnerzy wykonawczy wnoszą wkład w oceny, o których mowa w ust. 1 i 2, i przekazują Komisji informacje niezbędne do przeprowadzenia tych ocen.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

6. Zgodnie z [art. 211 ust. 1] [rozporządzenia finansowego] Komisja co trzy lata ujmuje w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w [art. 250] [rozporządzenia finansowego], przegląd adekwatności wskaźnika tworzenia rezerw, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w zestawieniu z rzeczywistym profilem ryzyka operacji z zakresu finansowania i inwestycji objętych gwarancją UE. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu skorygowania, na podstawie tego przeglądu, wskaźnika tworzenia rezerw, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, o maksymalnie 15 %.

Artykuł 24

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania finansowania unijnego prowadzone przez **Europejski Trybunał Obrachunkowy wraz z audytami prowadzonymi przez** osoby lub podmioty, w tym inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje lub organy Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności zgodnie z [art.127] [rozporządzenia finansowego].

Artykuł 25

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy w Programie InvestEU uczestniczy państwo trzecie na mocy decyzji przyjętej na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, to państwo trzecie przyznaje właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu uprawnienia i prawa dostępu niezbędne do wykonywania w pełni ich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawa do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Artykuł 26

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. **Akty delegowane dotyczące działań prowadzonych przez partnerów wykonawczych lub z ich udziałem przygotowuje się w ramach ścisłego dialogu z tymi partnerami wykonawczymi.**
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w **art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3 i 6, art. 17a i 17b**, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od [wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w **art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3 i 6, art. 17a i 17b**, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie **art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3 i 6, art. 17a i 17b**, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ VIII PRZEJRZYSTOŚĆ I WIDOCZNOŚĆ

Artykuł 27

Informacja, komunikacja i promocja

1. Partnerzy wykonawczy uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) przez przekazywanie spójnych, skutecznych i ukierunkowanych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej, **przy czym zwracają również uwagę na skutki społeczne i wpływ na środowisko.**
2. Komisja prowadzi akcje informacyjne i komunikacyjne dotyczące Programu InvestEU, jego działań i rezultatów. Zasoby finansowe przydzielone na Program InvestEU przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii, jeżeli wiążą się one z celami, o których mowa w art. 3.

ROZDZIAŁ IX PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 28

Przepisy przejściowe

1. Dochody, kwoty spłacone i kwoty odzyskane z instrumentów finansowych utworzonych w programach, o których mowa w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, można wykorzystywać do tworzenia rezerw na gwarancję UE na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Dochody, kwoty spłacone i kwoty odzyskane z gwarancji UE utworzonych na mocy rozporządzenia (UE) 2015/1017 można wykorzystywać do tworzenia rezerw na gwarancję UE na mocy niniejszego rozporządzenia, chyba że są one wykorzystywane do celów, o których mowa w art. 4, 9 i 12 rozporządzenia (UE) 2015/1017.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK I

Kwoty w rozbiciu na cele szczegółowe

Podział między operacje w zakresie finansowania i inwestycji, o którym mowa w art. 4 ust. 2, jest następujący:

- a) ■ 11 500 000 000 EUR na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a);
- b) ■ 11 250 000 000 EUR na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b);
- c) ■ **12 500 000 000** EUR na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c);
- d) ■ **5 567 500 000** EUR na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. d).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK II**Dziedziny kwalifikujące się do objęcia operacjami w zakresie finansowania i inwestycji**

Operacje w zakresie finansowania i inwestycji mogą należeć do co najmniej jednej z poniższych dziedzin:

1. Rozwój sektora energetycznego zgodnie z priorytetami unii energetycznej, w tym bezpieczeństwem dostaw energii, a także zobowiązaniami przyjętymi w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz w porozumieniu paryskim, zwłaszcza dzięki:
  - a) zwiększeniu produkcji **przez przyspieszenie instalowania**, dostaw lub **wdrażania rozwiązań** z zakresu czystej i zrównoważonej energii ze źródeł odnawialnych;
  - b) efektywności energetycznej, **transformacji energetyki** i oszczędnościom energii (ze szczególnym naciskiem na ograniczanie popytu przez zarządzanie popytem i modernizację budynków);
  - c) rozwojowi i modernizacji zrównoważonej infrastruktury energetycznej oraz przekształceniu jej w infrastrukturę inteligentną (na poziomie przesyłu i dystrybucji, technologii magazynowania, **inteligentnych sieci**); **zwiększeniu poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi**;
  - d) produkcji i dostawom **zrównoważonych** paliw syntetycznych ze źródeł odnawialnych lub neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla **oraz** paliw alternatywnych **dla wszystkich środków transportu, zgodnie z przepisami [dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych 2009/28/WE]**;
  - e) **infrastrukturze** wychwytywania i składowania dwutlenku węgla **w procesach przemysłowych, instalacjach bioenergetycznych i zakładach wytwórczych z myślą o transformacji energetyki**.
2. Rozwój zrównoważonej i **bezpiecznej** infrastruktury transportowej **oraz rozwiązań w zakresie mobilności**, a także sprzętu i innowacyjnych technologii, zgodnie z priorytetami Unii oraz zobowiązaniami podjętymi w porozumieniu paryskim, zwłaszcza dzięki:
  - a) projektom wspierającym rozwój infrastruktury TEN-T, w tym węzłów miejskich, portów morskich i śródlądowych, **portów lotniczych**, terminali multimodalnych oraz ich połączeń z głównymi sieciami, **a także aplikacji telematycznych przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013**;
  - aa) **przedsięwzięciom infrastrukturalnym TEN-T przewidującym wykorzystanie co najmniej dwóch różnych środków transportu, szczególnie projektom towarowych terminali multimodalnych i pasażerskich węzłów komunikacyjnych**;
  - b) projektom dotyczącym inteligentnej i zrównoważonej mobilności w miastach, **w tym żeglugi śródlądowej i transportu lotniczego** (dotyczącym niskoemisyjnych rodzajów transportu miejskiego, dostępności **bez dyskryminacji**, zanieczyszczenia powietrza i hałasu, zużycia energii oraz **poprawy bezpieczeństwa, w tym rowerzystów i pieszych**);
  - c) wspieraniu odnowy i modernizacji transportowych aktywów ruchomych w celu wdrożenia rozwiązań z zakresu mobilności niskoemisyjnej, **w tym stosowania w pojazdach wszystkich rodzajów transportu paliw alternatywnych i paliw syntetycznych ze źródeł odnawialnych lub neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla**;
  - d) infrastrukturze kolejowej, innym projektom kolejowym, **infrastrukturze żeglugi śródlądowej** i portom morskim **oraz autostradom morskimi**;
  - e) infrastrukturze paliw alternatywnych **dla wszystkich rodzajów transportu**, w tym infrastrukturze ładowania pojazdów elektrycznych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- ea) **projektom służącym inteligentnej i zrównoważonej mobilności, dotyczącym:**
    - (i) **bezpieczeństwa ruchu drogowego (w tym poprawy bezpieczeństwa kierowców i pasażerów oraz zmniejszenia liczby wypadków śmiertelnych i przypadków poważnych obrażeń),**
    - (ii) **dostępności (w tym na obszarach wiejskich),**
    - (iii) **obniżenia emisji,**
    - (iv) **tworzenia i wdrażania nowych technologii i usług transportowych, zwłaszcza przez MŚP oraz w odniesieniu do podłączonych do sieci i autonomicznych środków transportu, a także zintegrowanych systemów biletowych;**
  - eb) **projektom dotyczącym utrzymania lub modernizacji istniejącej infrastruktury transportowej, w tym autostrad w sieci TEN-T wymagających modernizacji, utrzymania lub poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, a także dotyczącym rozwijania usług ITS lub zapewniania integralności i standardów infrastruktury, zwłaszcza bezpiecznych stref i obiektów parkingowych, stacji paliw alternatywnych i systemów ładowania pojazdów elektrycznych;**
  - ec) **infrastrukturze transportu drogowego w krajach objętych polityką spójności, regionach słabiej rozwiniętych lub w transgranicznych przedsięwzięciach transportowych.**
3. Zasoby i ochrona środowiska, w szczególności:
- a) infrastruktura wodna, w tym dostawy wody i gospodarka ściekowa, a także infrastruktura nadbrzeżna i inna zielona infrastruktura powiązana z gospodarką wodną;
  - b) infrastruktura gospodarowania odpadami;
  - c) projekty i przedsięwzięcia w dziedzinie gospodarowania zasobami środowiskowymi i **zrównoważonych technologii;**
  - d) wzmocnienie i odbudowa ekosystemów i usług ekosystemowych;
  - e) zrównoważony rozwój obszarów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych **oraz ich rewitalizacja;**
  - f) działania w dziedzinie zmiany klimatu, w tym zmniejszanie ryzyka klęsk żywiołowych, **łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej;**
  - g) projekty i przedsięwzięcia służące wprowadzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym dzięki uwzględnieniu aspektów efektywnego gospodarowania zasobami w produkcji i cyklu życia produktów, w tym zrównoważone dostawy surowców pierwotnych i wtórnych;
  - h) dekarbonizacja lub znaczne obniżenie emisyjności sektorów energochłonnych, w tym wielkoskalowe projekty demonstracyjne dotyczące innowacyjnych technologii niskoemisyjnych oraz ich wdrażanie;
  - ha) **projekty promujące zrównoważone dziedzictwo kulturowe, zwłaszcza strategie i instrumenty służące ochronie europejskiego dziedzictwa kulturowego, materialnego i niematerialnego.**
4. Rozwój infrastruktury łączności cyfrowej, zwłaszcza za pomocą projektów wspierających rozbudowę cyfrowych sieci o bardzo dużej przepustowości, **łączność 5G oraz poprawę łączności cyfrowej i dostępu do niej, szczególnie na obszarach wiejskich i w regionach peryferyjnych.**
5. Badania, rozwój i innowacje, w szczególności:
- a) **wspieranie – we wszystkich obszarach tematycznych – infrastruktury naukowo-badawczej oraz projektów w dziedzinie badań naukowych i innowacji, ujętych w programie „Horyzont Europa” i przyczyniających się do osiągnięcia jego celów;**
  - b) projekty korporacyjne, **w tym szkolenia i wspieranie tworzenia klastrów i sieci przedsiębiorstw;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- c) projekty i programy demonstracyjne, a także wprowadzenie związanej z tym infrastruktury, technologii i procesów;
  - d) **wspólne projekty w dziedzinie badań naukowych i innowacji** polegające na współpracy między środowiskiem akademickim a **organizacjami badawczymi i innowacyjnymi oraz** przemysłem, **partnerstwami publiczno-prywatnymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;**
  - e) transfer wiedzy i technologii;
  - f) nowe skuteczne i **dostępne** produkty stosowane w opiece zdrowotnej, w tym produkty lecznicze, wyroby medyczne, **produkty diagnostyczne** i produkty lecznicze terapii zaawansowanej, **nowe środki przeciwdrobnoustrojowe oraz innowacyjne procesy opracowywania tych produktów pozwalające uniknąć testów na zwierzętach.**
6. Rozwój, **wdrażanie i zwiększanie skali** technologii cyfrowych, zwłaszcza za pomocą:
- a) sztucznej inteligencji, **przy zachowaniu zgodności z programem „Cyfrowa Europa”, zwłaszcza w kwestiach etycznych;**
  - aa) technologii kwantowych;**
  - b) infrastruktury z zakresu cyberbezpieczeństwa i ochrony sieci;
  - c) internetu rzeczy;
  - d) technologii łańcuchów bloków i innych technologii rozproszonego rejestru;
  - e) zaawansowanych umiejętności cyfrowych;
  - f) innych zaawansowanych technologii cyfrowych i usług przyczyniających się do cyfryzacji przemysłu unijnego **oraz do włączenia technologii, usług i umiejętności cyfrowych do sektora transportu w Unii;**
- fa) robotyki i automatyzacji.**
7. Wsparcie finansowe podmiotów zatrudniających do 3 000 pracowników. **Segment MŚP** skupia się **wyłącznie** na MŚP i małych spółkach o średniej kapitalizacji **oraz przedsiębiorstwach społecznych będących MŚP**, w szczególności przez:
- a) zapewnianie aktywów obrotowych i inwestycji, **zwłaszcza na działania stymulujące kulturę przedsiębiorczości i korzystne dla niej otoczenie, a także wspierające tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw;**
  - b) zapewnienie finansowania ryzyka od etapu początkowego do etapu ekspansji w celu zapewnienia czołowej pozycji technologicznej w innowacyjnych i zrównoważonych sektorach, **w tym zwiększenia zdolności w dziedzinie cyfryzacji i innowacyjności oraz zapewnienia konkurencyjności na arenie światowej.**
8. Sektor kultury i sektor kreatywny; media, sektor audio-wizualny i dziennikarstwo, **zwłaszcza, ale nie tylko:**
- a) **nowe technologie, np. technologie wspomagające w zastosowaniu do dóbr i usług w sektorze kultury i sektorze kreatywnym;**
  - b) **wykorzystanie technologii cyfrowych do ochrony i restaurowania europejskiego dziedzictwa kulturowego, materialnego i niematerialnego;**
  - c) **w sektorze kultury i sektorze kreatywnym: np. rzeczywistość rozszerzona i wirtualna, środowiska immersyjne, interfejsy człowiek-komputer, infrastruktura protokołu internetowego i chmur obliczeniowych, sieci 5G, nowe media;**
  - d) **technologiczne zarządzanie prawami własności intelektualnej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

9. **Sektor** turystyki.
10. Zrównoważone rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo, akwakultura i inne elementy szerzej rozumianej zrównoważonej biogospodarki.
11. Inwestycje społeczne, w tym inwestycje wspierające wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych, zwłaszcza:
  - a) **etyczne i zrównoważone finansowanie**, mikrofinansowanie, finansowanie społeczne oraz gospodarka społeczna;
  - b) popyt na umiejętności i ich podaż;
  - c) edukacja, szkolenia **zawodowe** i usługi powiązane;
  - d) infrastruktura społeczna, w szczególności:
    - (i) kształcenie i szkolenie, w tym wczesna edukacja i opieka nad dziećmi, placówki edukacyjne, mieszkania studenckie oraz wyposażenie cyfrowe;
    - (ii) mieszkania socjalne;
    - (iii) opieka zdrowotna i długoterminowa, w tym kliniki, szpitale, podstawowa opieka zdrowotna, opieka w domu i opieka środowiskowa;
  - e) innowacje społeczne, w tym innowacyjne rozwiązania i programy społeczne mające wspierać oddziaływanie i zmiany społeczne w dziedzinach wymienionych w tym punkcie;
  - f) działalność kulturalna o celu społecznym;
  - fa) środki wspierające równouprawnienie płci i aktywny udział kobiet w życiu społecznym;**
  - g) integracja osób znajdujących się w trudnej sytuacji społecznej, w tym obywateli państw trzecich;
  - h) innowacyjne rozwiązania stosowane w opiece zdrowotnej, w tym **rozwiązania z zakresu e-zdrowia**, usługi zdrowotne i nowe modele opieki;
  - i) włączanie osób z niepełnosprawnościami w życie społeczne i dostępność.
12. Rozwój przemysłu obronnego służący zwiększeniu strategicznej autonomii Unii, w szczególności przez wspieranie:
  - a) łańcucha dostaw w unijnym sektorze obronności, przede wszystkim dzięki wsparciu finansowanemu mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw;
  - b) przedsiębiorstw uczestniczących w projektach dotyczących przełomowych innowacji w sektorze obronnym oraz ściśle związanych z technologiami podwójnego zastosowania;
  - c) łańcucha dostaw w sektorze obronności w ramach udziału w opartych na współpracy projektach badawczo-rozwojowych w dziedzinie obronności, m.in. projektach wspieranych ze środków Europejskiego Funduszu Obronnego;
  - d) badań w dziedzinie obrony oraz infrastruktury szkoleniowej.
13. Przestrzeń kosmiczna, zwłaszcza rozwój sektora kosmicznego zgodnie z celami Strategii kosmicznej dla Europy:
  - a) zmaksymalizowanie korzyści dla społeczeństwa i gospodarki Unii;
  - b) wspieranie konkurencyjności systemów i technologii kosmicznych, zwłaszcza z myślą o **niezależności** łańcuchów dostaw;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- c) wspieranie przedsiębiorczości w przemyśle kosmicznym, **w tym rozwój przedsiębiorstw niższego szczebla**;
- d) zwiększenie niezależności Unii, jeśli chodzi o bezpieczny i niezawodny dostęp do przestrzeni kosmicznej, z uwzględnieniem aspektów podwójnego zastosowania.

13a. Morza i oceany, dzięki rozwojowi zrównoważonej niebieskiej gospodarki zgodnie z celami zintegrowanej polityki morskiej, w szczególności:

- a) **przedsiębiorczość morską;**
- b) **innowacyjny i konkurencyjny przemysł morski;**
- c) **wiedza o oceanach i kariery zawodowe w niebieskiej gospodarce;**
- d) **wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza celu 14 (życie pod wodą);**
- e) **energia z odnawialnych źródeł na morzu i gospodarka o obiegu zamkniętym.** [Popr. 2 i 16/rev]

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK III

Kluczowe wskaźniki skuteczności działania

1. Wolumen finansowania z InvestEU (w podziale na punkty i podpunkty w dziedzinach kwalifikujących się do objęcia operacjami w zakresie finansowania i inwestycji, zgodnie z załącznikiem II)

- 1.1 Wolumen podpisanych operacji
- 1.2 Zmobilizowane inwestycje
- 1.3 Kwota zmobilizowanego finansowania ze środków prywatnych
- 1.4 Osiągnięta dźwignia finansowa i efekt mnożnikowy

1.4a Synergie z innymi programami unijnymi

2. Zasięg geograficzny finansowania z InvestEU (w podziale na punkty i podpunkty w dziedzinach kwalifikujących się do objęcia operacjami w zakresie finansowania i inwestycji, zgodnie z załącznikiem II)

- 2.1 Liczba krajów objętych projektami
- 2.1a Liczba regionów objętych projektami**
- 2.1b Liczba i wolumen operacji w podziale na państwa członkowskie i regiony**

3. Wpływ finansowania z InvestEU

- 3.1 Liczba utworzonych lub wspieranych miejsc pracy
- 3.2 Inwestycje wspierające cele dotyczące **energii i klimatu, w stosownych przypadkach w podziale na segmenty polityki i kategorii, oraz udział aspektu klimatycznego**
- 3.3 Inwestycje wspierające cyfryzację
- 3.3a Inwestycje wspierające cele społeczne**

4. Zrównoważona infrastruktura

- 4.1 Energia: Dodatkowa zainstalowana moc w źródłach odnawialnych (MW), **w podziale na źródła**
- 4.2 Energia: Liczba gospodarstw domowych **oraz publicznych i komercyjnych obiektów** z lepszą klasą zużycia energii, **w tym stopień zmiany klasyfikacji na wyższą lub równoważne dane, lub liczba gospodarstw domowych, które w wyniku modernizacji uzyskały standard budynku o niemal zerowym zużyciu energii i domu pasywnego**
- 4.3 Technologie cyfrowe: Liczba gospodarstw domowych, **budynków komercyjnych lub publicznych**, które zyskały dostęp szerokopasmowy do sieci o przepustowości co najmniej 100 Mb/s z możliwością zwiększenia do przepustowości mierzonej w gigabitach, **lub liczba utworzonych hotspotów WiFi**
- 4.4 Transport: Zmobilizowane inwestycje w sieci TEN-T, w tym:
  - **sieć bazową i sieć kompleksową w częściach składowych wskazanych w załączniku do [rozporządzenia nr XXX, wstawić odniesienie do nowego instrumentu „Łącząc Europę”];**
  - **infrastrukturę multimodalną;**
  - **innowacyjne rozwiązania przyczyniające się do zrównoważenia struktury rodzajów transportu, z uwzględnieniem żeglugi śródlądowej i transportu lotniczego;**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

— **liczba zainstalowanych punktów infrastruktury paliw alternatywnych.**

4.5 Środowisko: Inwestycje przyczyniające się do realizacji planów i programów wymaganych na mocy unijnego dorobku prawnego w dziedzinie środowiska, dotyczące gospodarki wodnej, odpadów, przyrody oraz jakości powietrza

4.5a Liczba zainstalowanych punktów infrastruktury paliw alternatywnych

4.6 Obniżenie emisji: wielkość redukcji emisji CO₂

5. Badania naukowe, innowacyjność i cyfryzacja

5.1 Udział w osiągnięciu celu zakładającego przeznaczanie 3 % unijnego PKB na działalność badawczo-rozwojową i innowacje **przez cały czas trwania programu**

5.2 Liczba wspieranych przedsiębiorstw realizujących projekty w zakresie badań naukowych i innowacji **przez cały czas trwania programu**

5.2a Liczba projektów uprzednio wspartych w programie „Horyzont Europa” lub programie „Cyfrowa Europa”

6. Małe i średnie przedsiębiorstwa

6.1 Liczba wspieranych przedsiębiorstw w podziale na wielkość (mikro-, małe, średnie przedsiębiorstwa oraz małe spółki o średniej kapitalizacji)

6.2 Liczba wspieranych przedsiębiorstw w rozbiciu na etapy rozwoju (początkowy, wzrost/ekspansja), **zwłaszcza jeśli chodzi o innowacyjne MŚP**

6.3 Liczba wspieranych przedsiębiorstw w podziale na sektory

7. Inwestycje społeczne i umiejętności

7.1 Infrastruktura społeczna: Liczba miejsc w objętych wsparciem obiektach infrastruktury socjalnej **i ich zasięg**, w rozbiciu na sektory: mieszkalnictwo, edukacja, służba zdrowia, inne

7.2 Mikrofinansowanie oraz finansowanie społeczne: Liczba objętych wsparciem przedsiębiorstw społecznych

7.2a Mikrofinansowanie oraz finansowanie społeczne: Liczba założonych przedsiębiorstw społecznych

7.2b Mikrofinansowanie oraz finansowanie społeczne: Liczba wspieranych przedsiębiorstw społecznych w rozbiciu na etapy rozwoju (początkowy, wzrost/ekspansja)

7.5 Umiejętności: Liczba osób, które zdobywają nowe umiejętności **lub uzyskały poświadczenie umiejętności: kwalifikacje uzyskane w kształceniu i szkoleniu formalnym, nieformalnym i pozaformalnym**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Program InvestEU – wcześniejsze instrumenty

A. Instrumenty kapitałowe:

- **Europejski Instrument na rzecz Technologii (ETF98):** decyzja Rady 98/347/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie środków pomocy finansowej dla innowacyjnych i tworzących nowe miejsca pracy małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) – inicjatywa na rzecz wzrostu i zatrudnienia (Dz.U. L 155 z 29.5.1998, s. 43).
- **TTP:** decyzja Komisji w sprawie przyjęcia uzupełniającej decyzji dotyczącej finansowania działań z zakresu „Rynek wewnętrzny towarów i polityki sektorowe” Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu na 2007 r. oraz w sprawie przyjęcia decyzji ramowej dotyczącej finansowania działania przygotowawczego „UE przyjmująca swoją rolę w zglobalizowanym świecie” i czterech projektów pilotażowych: program „Erasmus” dla młodych przedsiębiorców, „Działania promujące współpracę i partnerstwa mikro- oraz małych i średnich przedsiębiorstw”, „Transfer technologii” i „Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy” Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu na 2007 r. (C(2007) 531).
- **Europejski Instrument na rzecz Technologii (ETF01):** decyzja Rady 2000/819/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) (2001–2005) (Dz.U. L 333 z 29.12.2000, s. 84).
- **Instrument na rzecz Wysokiego Wzrostu i Innowacji w MŚP (GIF):** decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1639/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15).
- **Instrument „Łącząc Europę” (CEF):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument Łącząc Europę, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1).
- **COSME EFG:** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1287/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) (2014–2020) i uchylające decyzję nr 1639/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 33).
- **Instrument kapitałowy InnovFin:**
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające Horyzont 2020 – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104);
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.);
  - decyzja Rady nr 2013/743/UE z dnia 3 grudnia 2013 r. ustanawiająca program szczegółowy wdrażający program „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i uchylająca decyzje 2006/971/WE, 2006/972/WE, 2006/973/WE, 2006/974/WE i 2006/975/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 965).
- **Okno inwestycyjne budowania zdolności w ramach EaSI:** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

B. Instrumenty gwarancyjne:

- **System poręczeń dla MŚP '98 (SMEG98):** decyzja Rady 98/347/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie środków pomocy finansowej dla innowacyjnych i tworzących nowe miejsca pracy małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) – inicjatywa na rzecz wzrostu i zatrudnienia (Dz.U. L 155 z 29.5.1998, s. 43).
- **System poręczeń dla MŚP '01 (SMEG01):** decyzja Rady 2000/819/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) (2001–2005) (Dz.U. L 333 z 29.12.2000, s. 84).
- **System poręczeń dla MŚP '07 (SMEG07):** decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1639/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15).
- **Europejski instrument mikrofinansowy Progress – Gwarancja (EPMF-G):** decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 283/2010/UE z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiająca europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 87 z 7.4.2010, s. 1).
- **Instrument podziału ryzyka (RSI):**
  - decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), oświadczenia Komisji (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1);
  - decyzja Rady nr 2006/971/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotycząca programu szczegółowego „Współpraca”, wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 400 z 30.12.2006, s. 86);
  - decyzja Rady nr 2006/974/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotycząca programu szczegółowego „Możliwości”, wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 400 z 30.12.2006, s. 299).
- **EaSI–Gwarancja:** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238).
- **Instrument gwarancji kredytowych w ramach COSME (COSME LGF):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1287/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) (2014–2020) i uchylające decyzję nr 1639/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 33).
- **Instrument dłużny InnovFin:**
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.);
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające Horyzont 2020 – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104);
  - decyzja Rady nr 2013/743/UE z dnia 3 grudnia 2013 r. ustanawiająca program szczegółowy wdrażający program „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i uchylająca decyzje 2006/971/WE, 2006/972/WE, 2006/973/WE, 2006/974/WE i 2006/975/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 965).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- **System poręczeń na rzecz sektora kultury i sektora kreatywnego (CCS GF):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221).
- **Instrument Gwarancji Pożyczek Studenckich (SLGF):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).
- **Instrument finansowania prywatnego na rzecz efektywności energetycznej (PF4EE):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1293/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 614/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 185).

C. Instrumenty podziału ryzyka:

- **Mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka (RSFF):** decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), oświadczenia Komisji (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).
- **InnovFin:**
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.);
  - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające Horyzont 2020 – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).
- **Instrument dłużny w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF DI):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).
- **Mechanizm finansowy na rzecz kapitału naturalnego (NCFE):** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1293/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 614/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 185).

D. Specjalne instrumenty inwestycyjne:

- **Europejski instrument mikrofinansowy Progress – Fonds commun de placements – fonds d’investissements spécialisés (EPMF FCP-FIS):** decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 283/2010/UE z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiająca europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 87 z 7.4.2010, s. 1).
- **Fundusz Marguerite:**
  - rozporządzenie (WE) nr 680/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych (Dz.U. L 162 z 22.6.2007, s. 1);
  - **decyzja Komisji z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie udziału Unii Europejskiej w Europejskim Funduszu na rzecz Energii, Zmiany Klimatu i Infrastruktury 2020 (fundusz Marguerite) (C(2010)0941).**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- **Europejski Fundusz na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE)**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 663/2009 poprzez przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na projekty w dziedzinie energetyki (Dz.U. L 346 z 30.12.2010, s. 5).
-

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0027

Tymczasowy unijny dokument podróży *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej unijny tymczasowy dokument podróży i uchylającej decyzję 96/409/WPZiB (COM(2018)0358 – C8-0386/2018 – 2018/0186(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2020/C 411/46)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0358),
  - uwzględniając art. 23 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0386/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0433/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁴⁾ Komisja powinna ocenić niniejszą dyrektywę, opierając się w szczególności na informacjach zgromadzonych w ramach określonych ustaleń w zakresie monitorowania, aby oszacować wpływ dyrektywy i konieczność podjęcia ewentualnych dalszych działań.

⁽²⁴⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Poprawka

- (19) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁴⁾ Komisja powinna ocenić niniejszą dyrektywę, opierając się w szczególności na informacjach zgromadzonych w ramach określonych ustaleń w zakresie monitorowania, aby oszacować wpływ dyrektywy, **w tym jej wpływ na prawa podstawowe**, i konieczność podjęcia ewentualnych dalszych działań. **Ocenę należy udostępnić Parlamentowi Europejskiemu, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych.**

⁽²⁴⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁵⁾ mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w kontekście wdrażania niniejszej dyrektywy. Stosowanie systemu unijnego TDP wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych w celu potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy, wydrukowania naklejki unijnego TDP oraz zapewnienia osobie, której dane dotyczą, możliwości sprawnego odbycia podróży. Należy doprecyzować gwarancje mające zastosowanie do przetwarzanych danych osobowych, takie jak maksymalny okres zatrzymywania gromadzonych danych osobowych. Aby zapobiec potencjalnym nadużyciom, należy ustanowić maksymalny okres zatrzymywania danych, **wynoszący trzy lata**. Usunięcie danych osobowych wnioskodawców **powinno** pozostawać bez uszczerbku dla możliwości monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Poprawka

- (20) Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁵⁾ mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w kontekście wdrażania niniejszej dyrektywy. Stosowanie systemu unijnego TDP wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych w celu potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy, wydrukowania naklejki unijnego TDP oraz zapewnienia osobie, której dane dotyczą, możliwości sprawnego odbycia podróży. Należy doprecyzować gwarancje mające zastosowanie do przetwarzanych danych osobowych, takie jak maksymalny okres zatrzymywania gromadzonych danych osobowych. Aby zapobiec potencjalnym nadużyciom, należy ustanowić maksymalny okres zatrzymywania danych. **Okres ten powinien być proporcjonalny i nie powinien przekraczać 90 dni od upływu ważności wydanego unijnego TDP. Anonimizacja lub** usunięcie danych osobowych wnioskodawców **powinny** pozostawać bez uszczerbku dla możliwości monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W ciągu **36** godzin od uzyskania informacji, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa odpowiada na konsultacje zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/637 i potwierdza, czy wnioskodawca jest jego obywatelem. Po potwierdzeniu obywatelstwa wnioskodawcy państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje wnioskodawcy unijny TDP najpóźniej w dniu roboczym przypadającym po dniu, w którym otrzymano odpowiedź państwa członkowskiego obywatelstwa.

Poprawka

3. W ciągu **24** godzin od uzyskania informacji, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa odpowiada na konsultacje zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/637 i potwierdza, czy wnioskodawca jest jego obywatelem. Po potwierdzeniu obywatelstwa wnioskodawcy państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje wnioskodawcy unijny TDP najpóźniej w dniu roboczym przypadającym po dniu, w którym otrzymano odpowiedź państwa członkowskiego obywatelstwa.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W należyście uzasadnionych wyjątkowych przypadkach procedura wydawania TDP przez państwa członkowskie może potrwać dłużej niż wynikałoby to z terminów przewidzianych w ust. 1 i 3.

Poprawka

4. W należyście uzasadnionych wyjątkowych przypadkach procedura wydawania TDP przez państwa członkowskie może potrwać **krócej lub** dłużej niż wynikałoby to z terminów przewidzianych w ust. 1 i 3.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) dodatkowych zabezpieczeń i wymagań, łącznie z normami dotyczącymi wzmocnionej ochrony przed fałszowaniem, podrobieniem oraz przerabianiem;

Poprawka

b) dodatkowych **niebiometrycznych** zabezpieczeń i wymagań, łącznie z normami dotyczącymi wzmocnionej ochrony przed fałszowaniem, podrobieniem oraz przerabianiem;

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa przechowują dane osobowe wnioskodawcy przez okres nie dłuższy niż **trzy lata**. Po upływie okresu zatrzymywania dane osobowe wnioskodawcy są usuwane.

Poprawka

4. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa przechowują dane osobowe wnioskodawcy przez okres nie dłuższy niż **90 dni od upływu ważności wydanego unijnego TDP**. Po upływie okresu zatrzymywania dane osobowe wnioskodawcy są usuwane. **Zanonimizowane dane mogą być przechowywane, jeśli są konieczne do monitorowania i oceny niniejszego rozporządzenia.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 4
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Nie wcześniej niż po upływie **pięciu** lat od daty transpozycji niniejszej dyrektywy Komisja poddaje niniejszą dyrektywę ocenie i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia z tej oceny, w tym ustalenia dotyczące stosowności poziomu zabezpieczenia danych osobowych.

Poprawka

1. Nie wcześniej niż po upływie **trzech** lat od daty transpozycji niniejszej dyrektywy Komisja poddaje niniejszą dyrektywę ocenie i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia z tej oceny, w tym ustalenia dotyczące stosowności poziomu zabezpieczenia danych osobowych **i potencjalnego wpływu na prawa podstawowe**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0028

Program badawczo-szkoleniowy Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na lata 2021-2025 *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego program badawczo-szkoleniowy Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na lata 2021–2025 uzupełniający program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” (COM(2018)0437 – C8-0380/2018 – 2018/0226(NLE))

(Konsultacja)

(2020/C 411/47)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0437),
  - uwzględniając art. 7 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0380/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0406/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) **Parlament Europejski powinien być konsultowany na wszystkich istotnych etapach procesu wdrażania i oceny programu. Rada zwróciła się do Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii w sprawie programu badawczo-szkoleniowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na lata 2021-2025. Ponieważ jednak zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie stosuje się zwykłej procedury ustawodawczej, Parlament Europejski nie jest traktowany na równi z Radą przy przyjmowaniu przepisów dotyczących energii atomowej. Ze względu na rolę Parlamentu Europejskiego jako współprawodawcy w kwestiach budżetowych oraz w celu zapewnienia spójnej koncepcji i wdrożenia unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji, program badawczo-szkoleniowy Euratom powinien być przyjmowany w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Badania jądrowe mogą wnieść wkład w zapewnienie dobrostanu społecznego, dobrobytu gospodarczego **oraz zrównoważenia środowiskowego przez poprawę** bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej. Badania naukowe w dziedzinie ochrony radiologicznej umożliwiły udoskonalenie technologii medycznych, z których korzysta wielu obywateli, a obecnie mogą prowadzić do korzystnych zmian w innych sektorach, takich jak przemysł, rolnictwo, ochrona środowiska i bezpieczeństwo. Równie ważny jest **potencjalny** wkład badań jądrowych w **prze-prowadzenie długoterminowej dekarbonizacji** systemu energetycznego w sposób bezpieczny, wydajny i pewny.

Poprawka

- (2) Badania jądrowe mogą wnieść wkład w zapewnienie dobrostanu społecznego **i** dobrobytu gospodarczego **dzięki zwiększeniu** bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej. Badania **jądrowe w istotnym stopniu przyczyniają się do zrównoważenia środowiskowego i wspierają walkę ze zmianą klimatu dzięki zmniejszeniu zależności Unii od importowanej energii, natomiast badania** naukowe w dziedzinie ochrony radiologicznej umożliwiły udoskonalenie technologii medycznych, z których korzysta wielu obywateli, a obecnie mogą prowadzić do korzystnych zmian w innych sektorach, takich jak przemysł, rolnictwo, ochrona środowiska i bezpieczeństwo. Równie ważny jest wkład badań jądrowych w **długoterminową dekarbonizację** systemu energetycznego w sposób bezpieczny, wydajny i pewny.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) W sprawozdaniu Komisji dotyczącym śródkresowej oceny programu badawczo-szkoleniowego Euratom na lata 2014–2018 (COM(2017)0697) przewidziano zbiór zasad przewodnich programu. Obejmują one: kontynuację wsparcia na rzecz badań jądrowych koncentrujących się na bezpieczeństwie jądrowym, zabezpieczeniach materiałów jądrowych, jądrowym bezpieczeństwie fizycznym, gospodarowaniu odpadami promieniotwórczymi, ochronie radiologicznej i rozwoju syntezy jądrowej; dalsze udoskonalanie, we współpracy z beneficjentami, organizacji wspólnych programów europejskich w dziedzinie jądrowej i zarządzania nimi; kontynuację i intensyfikację działań Euratomu w zakresie kształcenia i szkolenia w celu rozwijania odpowiednich umiejętności stanowiących podstawę wszystkich aspektów bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej; dalsze wykorzystywanie synergii między programem Euratom i innymi obszarami tematycznymi unijnego programu ramowego; oraz dalsze wykorzystywanie synergii między działaniami pośrednimi i bezpośrednimi programu Euratom.

Poprawka

- (4) W sprawozdaniu Komisji dotyczącym śródkresowej oceny programu badawczo-szkoleniowego Euratom na lata 2014–2018 (COM(2017)0697) przewidziano zbiór zasad przewodnich programu. Obejmują one: kontynuację wsparcia na rzecz badań jądrowych koncentrujących się na bezpieczeństwie jądrowym, **wydajności**, zabezpieczeniach materiałów jądrowych, jądrowym bezpieczeństwie fizycznym, gospodarowaniu odpadami promieniotwórczymi, ochronie radiologicznej i rozwoju syntezy jądrowej; dalsze udoskonalanie, we współpracy z beneficjentami, organizacji wspólnych programów europejskich w dziedzinie jądrowej i zarządzania nimi; kontynuację i intensyfikację działań Euratomu w zakresie kształcenia i szkolenia w celu rozwijania odpowiednich umiejętności stanowiących podstawę wszystkich aspektów bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej, **aby zapewnić wysoki poziom umiejętności, zwłaszcza w nowym pokoleniu inżynierów**; dalsze wykorzystywanie synergii między programem Euratom i innymi obszarami tematycznymi unijnego programu ramowego; oraz dalsze wykorzystywanie synergii między działaniami pośrednimi i bezpośrednimi programu Euratom, **co przyczyni się do zapewnienia spójności i skuteczności całego programu.**

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4a) *Projekty Euratom w dziedzinie gospodarowania odpadami przyczyniają się do lepszego zrozumienia kwestii dotyczących gospodarowania odpadami promieniotwórczymi w Unii, takich jak bezpieczeństwo przyszłych obiektów składowania geologicznego, kondycjonowanie odpadów promieniotwórczych i zachowanie wypalonego paliwa jądrowego na składowisku w perspektywie długoterminowej.*

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5) *Koncepcja i struktura programu powinny sprostać potrzebie osiągnięcia masy krytycznej wspieranych działań. Można to osiągnąć, ustanawiając ograniczoną liczbę celów szczegółowych koncentrujących się na kwestii bezpiecznego korzystania z rozszczepienia jądrowego do zastosowań energetycznych i niezwiązanych z wytwarzaniem energii, utrzymywaniu i rozwoju niezbędnej wiedzy fachowej, wspieraniu energii termojądrowej oraz wspomaganiu polityki Unii w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, zabezpieczeń materiałów jądrowych i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego.*
- (5) *Koncepcja i struktura programu powinny sprostać potrzebie osiągnięcia masy krytycznej wspieranych działań. Można to osiągnąć, ustanawiając ograniczoną liczbę celów szczegółowych koncentrujących się na kwestii bezpiecznego korzystania z rozszczepienia jądrowego do zastosowań energetycznych i niezwiązanych z wytwarzaniem energii, utrzymywaniu i rozwoju niezbędnej wiedzy fachowej, wspieraniu energii termojądrowej oraz wspomaganiu polityki Unii w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, zabezpieczeń materiałów jądrowych i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, w tym rozwoju wiedzy na temat bezpiecznej, skutecznej i efektywnej kosztowo likwidacji instalacji, których cykl życia dobiega końca – obszaru, który cierpi na niedostatek uregulowań i inwestycji.*

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5a) *Program jest zasadniczym elementem wysiłków Unii na rzecz utrzymania i wzmocnienia wiodącej roli w dziedzinie nauki i przemysłu w obszarze technologii energetycznych. W celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji istniejących elektrowni jądrowych i ułatwienia dekarbonizacji systemu energetycznego, badania nad rozszczepieniem jądrowym powinny nadal stanowić integralną część programu Euratom.*

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5b) *Bezpieczne wykorzystywanie energii jądrowej oraz zastosowań promieniowania jonizującego niezwiązanych z wytwarzaniem energii, w tym bezpieczeństwo jądrowe i likwidację obiektów jądrowych, należy wspierać w drodze transgranicznych inspekcji strukturalnych oraz wymiany wiedzy i najlepszych praktyk związanych z bezpieczeństwem systemów reaktorów i cykli paliwowych, które są używane obecnie, zwłaszcza w przypadku obiektów jądrowych znajdujących się w pobliżu co najmniej jednej granicy między państwami członkowskimi.*

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5c) *Poważne wypadki jądrowe mogą zagrażać zdrowiu ludzkiemu. W związku z tym w programie możliwie jak największą uwagę należy zwrócić na bezpieczeństwo jądrowe, oraz, w stosownych przypadkach, aspekty ochrony fizycznej, którymi zajmuje się Wspólne Centrum Badawcze (JRC).*

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7) Dzięki wsparciu badań jądrowych program powinien przyczynić się do osiągnięcia celów programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] ⁽²⁰⁾ oraz ułatwić realizację strategii „Europa 2030” i wzmocnić europejską przestrzeń badawczą.

- (7) Dzięki wsparciu badań jądrowych program powinien przyczynić się do osiągnięcia celów programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] ⁽²⁰⁾, **w szczególności przez wsparcie doskonałości i otwartej nauki**, oraz ułatwić realizację strategii „Europa 2030” i wzmocnić europejską przestrzeń badawczą.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia [...] r. ustanawiające dziewiąty program ramowy UE w zakresie badań naukowych i innowacji (2021–2027) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. [...]).

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia [...] r. ustanawiające dziewiąty program ramowy UE w zakresie badań naukowych i innowacji (2021–2027) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. [...]).

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) W programie należy dążyć do synergii z programem „Horyzont Europa” i innymi programami unijnymi, począwszy od ich opracowywania i planowania strategicznego, przez wybór projektów, zarządzanie, komunikację, upowszechnianie i wykorzystywanie rezultatów po monitorowanie, audyt i administrowanie. Aby uniknąć nakładania się i powielania działań oraz zwiększyć efekt mnożnikowy finansowania unijnego, dopuszczalne są przesunięcia do działań programu „Horyzont Europa” z innych unijnych programów. W takim przypadku odbywają się one zgodnie z zasadami programu „Horyzont Europa”.

Poprawka

- (8) W programie należy dążyć do synergii **i ściślejszego powiązania** z programem „Horyzont Europa” i innymi programami unijnymi, począwszy od ich opracowywania i planowania strategicznego, przez wybór projektów, zarządzanie, komunikację, upowszechnianie i wykorzystywanie rezultatów po monitorowanie, audyt i administrowanie. **Istotne jest również utrzymanie kluczowych zasad doskonałości i otwartej nauki we wszystkich programach.** Aby uniknąć nakładania się i powielania działań oraz zwiększyć efekt mnożnikowy finansowania unijnego, dopuszczalne są przesunięcia do działań programu „Horyzont Europa” z innych unijnych programów. W takim przypadku odbywają się one zgodnie z zasadami programu „Horyzont Europa”.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (12a) **Działania prowadzone w ramach programu powinny mieć na celu propagowanie, w dziedzinie badań naukowych i innowacji, równości między kobietami a mężczyznami, w szczególności przez przeciwdziałanie podstawowym przyczynom braku równowagi płci, wykorzystanie pełnego potencjału naukowców obu płci oraz uwzględnienie w treści projektów wymiaru płci z myślą o poprawie jakości badań i stymulowaniu innowacji. Działania powinny również zmierzać do wdrożenia zasad dotyczących równości kobiet i mężczyzn określonych w art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).**

Poprawka

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17a) *JRC zapewnia wsparcie w obszarze normalizacji, otwartego dostępu dla unijnych naukowców do poszczególnych obiektów jądrowych i w obszarze działań szkoleniowych w takich dziedzinach jak gwarancje jądrowe, forensyka czy likwidacja.*

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) **potencjalne przyczynianie** się do długoterminowej dekarbonizacji systemu energetycznego w sposób bezpieczny, wydajny i pewny.

b) **przyczynianie** się do długoterminowej dekarbonizacji systemu energetycznego w sposób bezpieczny, wydajny i pewny.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) poprawa w zakresie bezpiecznego wykorzystania energii jądrowej i zastosowań promieniowania jonizującego niezwiązanych z wytwarzaniem energii, w tym bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, zabezpieczeń materiałów jądrowych, ochrony radiologicznej, bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacji obiektów jądrowych;

a) poprawa w zakresie bezpiecznego **i efektywnego** wykorzystania energii jądrowej i zastosowań promieniowania jonizującego niezwiązanych z wytwarzaniem energii, w tym bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, zabezpieczeń materiałów jądrowych, ochrony radiologicznej, bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacji obiektów jądrowych;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) wspieranie polityki Wspólnoty w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, zabezpieczeń materiałów jądrowych i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego.

Poprawka

d) wspieranie polityki Wspólnoty w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, zabezpieczeń materiałów jądrowych i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, **w tym rozwoju wiedzy na temat bezpiecznej, skutecznej i efektywnej pod względem kosztów likwidacji instalacji, których okres użytkowania się kończy.**

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pula środków finansowych na realizację niniejszego programu wynosi 1 **675 000 000** EUR według cen bieżących.

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację niniejszego programu wynosi 1 **516 000 000 EUR w cenach z 2018 r.** (EUR **1 675 000 000** według cen bieżących).

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Szacunkowy podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

Poprawka

Podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) **724 563 000 EUR** na badania i rozwój w dziedzinie syntezy jądrowej;

Poprawka

a) **43 %** na badania i rozwój w dziedzinie syntezy jądrowej;

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) **330 930 000 EUR** na działania w dziedzinie rozszczepienia jądrowego, bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;

Poprawka

b) **25 %** na działania w dziedzinie rozszczepienia jądrowego, bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) **619 507 000 EUR** na działania bezpośrednio podejmowane przez Wspólne Centrum Badawcze.

Poprawka

c) **32 %** na działania bezpośrednio podejmowane przez Wspólne Centrum Badawcze.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja **nie** może, w ramach rocznej procedury budżetowej, zmienić kwoty, o **której** mowa w ust. 2 **lit. c)** niniejszego artykułu.

Poprawka

Komisja może, w ramach rocznej procedury budżetowej, zmienić kwoty, o **których** mowa w ust. 2 **akapit pierwszy** niniejszego artykułu, **o maksymalnie 10 %**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 1 – akapit 1 – litera c – tiret 3 a (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

— poszanowanie zasad praworządności;

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 8a

Równouprawnienie płci

Program zapewnia skuteczne propagowanie równouprawnienia płci oraz uwzględnianie wymiaru płci w treściach z zakresu badań naukowych i innowacji.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 8b

Zasady etyczne

1. Wszystkie działania w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzone w ramach programu realizuje się zgodnie z zasadami etycznymi i odpowiednim prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym, w tym zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i protokołami uzupełniającymi do tej konwencji.

Szczególną uwagę zwraca się na zasadę proporcjonalności, prawo do prywatności, prawo do ochrony danych osobowych, prawo osoby do nienaruszalności cielesnej i psychicznej, prawo do niedyskryminacji oraz konieczność zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.

2. Działania w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzone w ramach programu skupiają się wyłącznie na zastosowaniach cywilnych.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Odbiorcy finansowania ze środków programu uznają pochodzenie i **zapewniają ekspozycje** finansowania **ze środków Wspólnoty** (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Poprawka

1. Odbiorcy finansowania ze środków programu uznają pochodzenie i **wskazują źródła** finansowania **unijnego, aby zapewnić jego wyeksponowanie** (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Komisja prowadzi działalność informacyjną i komunikacyjną związaną z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Wspólnoty, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Poprawka

2. Komisja prowadzi działalność informacyjną i komunikacyjną związaną z programem, jego działaniami i rezultatami, **skierowaną zarówno do wyspecjalizowanych odbiorców, jak i do ogółu społeczeństwa**. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Wspólnoty, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Oceny przeprowadza się **w terminie pozwalającym na** uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym dotyczącym programu, programu będącego jego kontynuacją i innych inicjatyw w zakresie badań naukowych i innowacji.

Poprawka

1. Oceny przeprowadza się **przynajmniej co dwa lata, aby umożliwić** uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym dotyczącym programu, programu będącego jego kontynuacją i innych inicjatyw w zakresie badań naukowych i innowacji.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Ocena śródkresowa** programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż **trzy lata** od rozpoczęcia realizacji programu. Obejmuje ona ocenę długotrwałych skutków poprzednich programów Euratom i stanowi podstawę do odpowiedniego dostosowania realizacji programu.

Poprawka

2. **Pierwsza ocena** programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż **w ciągu dwóch lat** od rozpoczęcia realizacji programu. Obejmuje ona ocenę długotrwałych skutków poprzednich programów Euratom i stanowi podstawę do odpowiedniego dostosowania **rozszerzeń i** realizacji programu.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **cztery** lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu. Obejmuje ona ocenę długotrwałych skutków poprzednich programów.

Poprawka

3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **dwa** lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu. Obejmuje ona ocenę długotrwałych skutków poprzednich programów.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Aby osiągnąć cele szczegółowe, w programie będą wspierane działania przekrojowe, które gwarantują synergię wysiłków badawczych w pokonywaniu wspólnych wyzwań. Dzięki programowi „Horyzont Europa” zostaną zapewnione odpowiednie powiązania i wspólne płaszczyzny, takie jak wspólne zaproszenia do składania wniosków. Powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji mogą również korzystać ze wsparcia finansowego dostępnego w ramach funduszy na podstawie rozporządzenia [ustanawiającego wspólne przepisy], o ile jest to zgodne z celami i przepisami tych funduszy.

Poprawka

Aby osiągnąć cele szczegółowe, w programie będą wspierane działania przekrojowe, które gwarantują synergię wysiłków badawczych w pokonywaniu wspólnych wyzwań. Dzięki programowi „Horyzont Europa” zostaną zapewnione odpowiednie powiązania i wspólne płaszczyzny, takie jak wspólne zaproszenia do składania wniosków. Powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji mogą również korzystać ze wsparcia finansowego dostępnego w ramach funduszy na podstawie rozporządzenia [ustanawiającego wspólne przepisy] **lub innych unijnych programów i instrumentów finansowych**, o ile jest to zgodne z celami i przepisami tych funduszy, **programów i instrumentów**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję

Priorytety określone w programach prac zostaną ustalone przez Komisję na podstawie jej priorytetów politycznych, wkładu ze strony krajowych organów publicznych i zainteresowanych stron z dziedziny jądrowej skupionych w organizacjach lub strukturach takich jak europejskie platformy technologiczne, stowarzyszenia, inicjatywy i fora techniczne (ds. systemów jądrowych i bezpieczeństwa jądrowego, gospodarowania odpadami promieniotwórczymi, wypalonego paliwa jądrowego, ochrony radiologicznej, zagrożenia związanego z narażeniem na niskie dawki promieniowania, zabezpieczeń materiałów jądrowych, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i badań nad syntezą jądrową) lub w innej dowolnej organizacji lub forum skupiającym **podmioty z dziedziny jądrowej**.

Poprawka

Priorytety określone w programach prac zostaną ustalone przez Komisję na podstawie jej priorytetów politycznych, wkładu ze strony krajowych organów publicznych i zainteresowanych stron z dziedziny jądrowej skupionych w organizacjach lub strukturach takich jak europejskie platformy technologiczne, stowarzyszenia, inicjatywy i fora techniczne (ds. **obecnych i przyszłych** systemów jądrowych i bezpieczeństwa jądrowego, gospodarowania odpadami promieniotwórczymi, wypalonego paliwa jądrowego, ochrony radiologicznej, zagrożenia związanego z narażeniem na niskie dawki promieniowania, zabezpieczeń materiałów jądrowych, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i badań nad syntezą jądrową) lub w innej dowolnej organizacji lub forum skupiającym **odpowiednie zainteresowane podmioty**.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 5 – litera a – punkt 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Bezpieczeństwo jądrowe: bezpieczeństwo jądrowe systemów reaktorów i cykli paliwowych wykorzystywanych we Wspólnocie lub, w zakresie niezbędnym do utrzymania szerokiej wiedzy fachowej na temat bezpieczeństwa jądrowego we Wspólnocie, tych rodzajów reaktorów i cykli paliwowych, które mogą być używane w przyszłości, przy czym uwagę skupia się wyłącznie na aspektach bezpieczeństwa, łącznie ze wszystkimi aspektami cyklu paliwowego, takimi jak separacja i transmutacja.

Poprawka

1) Bezpieczeństwo jądrowe: bezpieczeństwo jądrowe systemów reaktorów i cykli paliwowych wykorzystywanych we Wspólnocie lub, w zakresie niezbędnym do utrzymania **i rozwijania** szerokiej wiedzy fachowej na temat bezpieczeństwa jądrowego we Wspólnocie, tych rodzajów reaktorów i cykli paliwowych, które mogą być używane w przyszłości, przy czym uwagę skupia się wyłącznie na aspektach bezpieczeństwa, łącznie ze wszystkimi aspektami cyklu paliwowego, takimi jak separacja i transmutacja; **wspieranie wymiany informacji i najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa systemów reaktorów i cykli paliwowych będących obecnie w użyciu, w szczególności w przypadku obiektów jądrowych znajdujących się w pobliżu co najmniej jednej granicy między państwami członkowskimi**.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 5 – litera a – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Likwidacja obiektów jądrowych: badania na rzecz rozwoju i oceny technologii służących likwidacji obiektów jądrowych i remediacji środowiska; wspieranie wymiany najlepszych praktyk i wiedzy w zakresie likwidacji obiektów jądrowych.

Poprawka

3) Likwidacja obiektów jądrowych: badania na rzecz rozwoju i oceny technologii służących likwidacji obiektów jądrowych i remediacji środowiska; wspieranie wymiany najlepszych praktyk i wiedzy w zakresie likwidacji obiektów jądrowych, **w tym dzielenie się wiedzą w przypadku obiektów jądrowych znajdujących się w pobliżu jednej lub większej liczby granic między państwami członkowskimi oraz poprzez łączenie zasobów i personelu w centrach doskonałości.**

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – podtytuł 4 – tabela

Tekst proponowany przez Komisję

Wskaźniki ścieżek oddziaływania w zakresie innowacji

Postępy UE w dążeniu do osiągnięcia **poziomu** 3 % PKB w wyniku programu Euratom

Poprawka

Wskaźniki ścieżek oddziaływania w zakresie innowacji

Postępy UE w dążeniu do osiągnięcia **celu, jakim jest przeznaczenie** 3 % PKB **na badania i rozwój**, w wyniku programu Euratom

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0035

Program pomocy na rzecz likwidacji obiektów jądrowych elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego program pomocy na rzecz likwidacji obiektów jądrowych w elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie („program Ignalina”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (UE) nr 1369/2013 (COM(2018)0466 – C8-0394/2018 – 2018/0251(NLE))

(Konsultacja)

(2020/C 411/48)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0466),
  - uwzględniając traktat o przystąpieniu z 2003 r., w szczególności art. 3 załączonego do niego Protokołu nr 4,
  - uwzględniając wniosek o opinię skierowany przez Radę (C8-0394/2018).
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0413/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1***Tekst proponowany przez Komisję*

- (1) Zgodnie z Protokołem nr 4 do Aktu przystąpienia z 2003 r. w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina⁽¹⁾ Litwa zobowiązała się do zamknięcia bloku 1 oraz bloku 2 elektrowni jądrowej Ignalina do dnia, odpowiednio, 31 grudnia 2004 r. i 31 grudnia 2009 r., a następnie do likwidacji tych bloków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 944.

Poprawka

- (1) Zgodnie z Protokołem nr 4 do Aktu przystąpienia z 2003 r. w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina⁽¹⁾ Litwa zobowiązała się do zamknięcia bloku 1 oraz bloku 2 elektrowni jądrowej Ignalina do dnia, odpowiednio, 31 grudnia 2004 r. i 31 grudnia 2009 r., a następnie do likwidacji tych bloków. **Protokół nr 4 pozostaje podstawą prawną programu Ignalina.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 944.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 2**

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z Aktu przystąpienia oraz przy wsparciu ze strony Unii Litwa zamknęła dwa bloki w odpowiednich terminach i poczyniła znaczne postępy w kierunku ich likwidacji. Konieczne jest podjęcie dodatkowych działań w celu dalszego obniżenia poziomu zagrożenia radiologicznego. Z dostępnych szacunków **wynika**, że potrzebne są dodatkowe środki finansowe na ten cel w okresie po roku 2020.

Poprawka

- (2) Zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z Aktu przystąpienia oraz przy wsparciu ze strony Unii Litwa zamknęła dwa bloki w odpowiednich terminach i poczyniła znaczne postępy w kierunku ich likwidacji. Konieczne jest podjęcie dodatkowych działań w celu dalszego obniżenia poziomu zagrożenia radiologicznego. **Na podstawie** dostępnych szacunków **i przewidywanego terminu ostatecznego zamknięcia elektrowni w 2038 r. można stwierdzić**, że potrzebne są **znaczne** dodatkowe środki finansowe na ten cel w okresie po roku 2020. **Aby umożliwić ukończenie planu likwidacji do 2038 r., konieczne będzie rozwiązanie problemu luki w finansowaniu w wysokości 1 548 mln EUR.**

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3**

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny być zgodne z obowiązującym prawem unijnym i krajowym. Likwidację elektrowni jądrowej objętej niniejszym rozporządzeniem należy przeprowadzić zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa jądrowego, a mianowicie z dyrektywą Rady 2009/71/Euratom⁽¹⁾, oraz gospodarowania odpadami, a mianowicie z dyrektywą Rady 2011/70/Euratom⁽²⁾. Ostateczna odpowiedzialność za bezpieczeństwo jądrowe oraz za bezpieczne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi spoczywa na Litwie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych (Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2011/70/Euratom z dnia 19 lipca 2011 r. ustanawiająca ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi (Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 48).

Poprawka

- (3) Działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny być zgodne z obowiązującym prawem unijnym i krajowym. Likwidację elektrowni jądrowej objętej niniejszym rozporządzeniem należy przeprowadzić zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa jądrowego, a mianowicie z dyrektywą Rady 2009/71/Euratom⁽¹⁾, oraz gospodarowania odpadami, a mianowicie z dyrektywą Rady 2011/70/Euratom⁽²⁾. Ostateczna odpowiedzialność za bezpieczeństwo jądrowe oraz za bezpieczne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi spoczywa na Litwie. **Dyrektywa 2011/70/Euratom umożliwia jednak Unii wniesienie wkładu w szerokie spektrum projektów likwidacji, w tym składowania i usuwania wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych. Chociaż dyrektywa 2011/70/Euratom stanowi, że koszty gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi ponoszą osoby, które wygenerowały te materiały, przepis ten nie może być stosowany z mocą wsteczną do Litwy, która zamknęła elektrownię jądrową Ignalina zanim dyrektywa ta została przyjęta, i w związku z tym nie była w stanie zgromadzić wystarczających środków na składowanie i usuwanie wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych.**

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych (Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2011/70/Euratom z dnia 19 lipca 2011 r. ustanawiająca ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi (Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 48).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Uznając, że przedwczesne wygaszenie a następnie likwidacja elektrowni jądrowej Ignalina z dwoma blokami reaktorów typu RBMK o mocy 1 500 MW pozostawionymi przez Związek Radziecki nie miały precedensu i stanowiły dla Litwy wyjątkowo duże obciążenie finansowe niewspółmierne w stosunku do rozmiaru i potencjału gospodarczego tego państwa, w protokole nr 4 stwierdzono, że pomoc Unii w ramach programu Ignalina ma być nieprzerwanie kontynuowana i przedłużona na okres po 2006 r. na czas kolejnych perspektyw finansowych.

Poprawka

- (4) Uznając, że przedwczesne wygaszenie, a następnie likwidacja elektrowni jądrowej Ignalina z dwoma blokami reaktorów typu RBMK o mocy 1 500 MW (**moderowanych grafitem, kanałowych**), **takich samych jak reaktory w Czarnobylu**, pozostawionymi przez Związek Radziecki nie miały precedensu, **biorąc pod uwagę, że praktycznie nigdzie na świecie nie było przypadku likwidacji podobnego typu reaktora**, i stanowiły dla Litwy wyjątkowo duże obciążenie finansowe niewspółmierne w stosunku do rozmiaru i potencjału gospodarczego tego państwa, w protokole nr 4 stwierdzono, że pomoc Unii w ramach programu Ignalina ma być nieprzerwanie kontynuowana i przedłużona na okres po 2006 r. na czas kolejnych perspektyw finansowych **do momentu ostatecznego zamknięcia przewidywanego obecnie na rok 2038**.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Program powinien również zapewnić rozpowszechnianie wiedzy zdobytej w ramach programu we wszystkich państwach członkowskich, przy zapewnieniu koordynacji i synergii z innymi odpowiednimi programami unijnymi na rzecz działań w zakresie likwidacji w Bułgarii, na Słowacji i we Wspólnym Centrum Badawczym Komisji; **ponieważ takie środki przynoszą** największą wartość dodaną UE.

Poprawka

- (10) Program powinien również zapewnić rozpowszechnianie wiedzy zdobytej w ramach programu we wszystkich państwach członkowskich, przy zapewnieniu koordynacji i synergii z innymi odpowiednimi programami unijnymi na rzecz działań w zakresie likwidacji w Bułgarii, na Słowacji i we Wspólnym Centrum Badawczym Komisji. **Aby środki te przyniosły jak największą unijną wartość dodaną, finansowanie upowszechniania wiedzy powinno pochodzić z innych źródeł finansowych Unii niż finansowanie prac likwidacyjnych.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Likwidację elektrowni jądrowej Ignalina należy przeprowadzić z wykorzystaniem najlepszej dostępnej fachowej wiedzy technicznej oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru i specyfikacji technicznych obiektów, które mają zostać zlikwidowane, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i jak największej skuteczności działania, a zatem przy uwzględnieniu najlepszych praktyk międzynarodowych.

Poprawka

- (11) Likwidację elektrowni jądrowej Ignalina należy przeprowadzić z wykorzystaniem najlepszej dostępnej fachowej wiedzy technicznej oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru i specyfikacji technicznych obiektów, które mają zostać zlikwidowane, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i jak największej skuteczności działania, a zatem przy uwzględnieniu najlepszych praktyk międzynarodowych **i zapewniając konkurencyjne wynagrodzenie wykwalifikowanym pracownikom.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Litwa oraz Komisja powinny zapewnić skuteczne monitorowanie i kontrolę przebiegu procesu likwidacji w celu uzyskania przez Unię jak największej wartości dodanej ze środków przydzielonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, **choć ostateczna odpowiedzialność za likwidację spoczywa na Litwie.** Obejmuje to także **skuteczny pomiar** postępów i wyników działań, a także wdrażanie środków naprawczych **w razie potrzeby.**

Poprawka

- (12) Litwa oraz Komisja powinny zapewnić skuteczne monitorowanie i kontrolę przebiegu procesu likwidacji w celu uzyskania przez Unię jak największej wartości dodanej ze środków przydzielonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Obejmuje to także **skuteczne monitorowanie** postępów i wyników działań, a także, **w razie potrzeby,** wdrażanie środków naprawczych **wspólnie z Litwą i Unią.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Program powinien być realizowany w ramach wspólnego wysiłku finansowego Unii i Litwy. Należy ustalić **maksymalny** próg współfinansowania unijnego zgodnie z praktyką współfinansowania ustaloną w poprzednich programach. Biorąc pod uwagę **praktykę porównywalnych** programów **unijnych** i **wzmocnienie gospodarki litewskiej**, od momentu rozpoczęcia programu likwidacji elektrowni Ignalina do końca okresu realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia **unijna stawka współfinansowania nie powinna być wyższa niż 80 %** kosztów kwalifikowalnych. **Pozostałe współfinansowanie powinno zostać przekazane przez Litwę i źródła inne niż budżet Unii, zwłaszcza od międzynarodowych instytucji finansowych i innych dawców.**

Poprawka

- (16) Program powinien być realizowany w ramach wspólnego wysiłku finansowego Unii i Litwy. **Protokół 4 do traktatu o przystąpieniu z 2003 r. przewiduje, że wkład Unii w ramach programu Ignalina może pokrywać 100 % łącznych wydatków na niektóre środki.** Należy ustalić próg współfinansowania unijnego zgodnie z praktyką współfinansowania ustaloną w poprzednich programach. Biorąc pod uwagę **wyniki sprawozdania Komisji z 2018 r. w sprawie oceny i realizacji programów pomocy unijnej na rzecz likwidacji obiektów jądrowych w Bułgarii, na Słowacji i na Litwie, a także zobowiązanie polityczne Litwy do wniesienia wkładu w wysokości 14 % całkowitych kosztów likwidacji, unijna stopa współfinansowania**, od momentu rozpoczęcia programu likwidacji elektrowni Ignalina do końca okresu realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, **stopa współfinansowania unijnego powinna wynosić 86 %** kosztów kwalifikowalnych. **Litwa powinna zapewnić pozostałe współfinansowanie z innych źródeł niż budżet Unii. Należy dołożyć starań, aby przyciągnąć finansowanie z innych źródeł**, zwłaszcza od międzynarodowych instytucji finansowych i innych **darczyńców.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16a) **Poza zakresem programu Ignalina Litwa w dalszym ciągu ponosi ostateczną odpowiedzialność za rozwój i inwestycje w regionie Ignalina, który charakteryzuje się niskimi dochodami i najwyższą stopą bezrobocia w kraju, głównie ze względu na zamknięcie elektrowni jądrowej Ignalina, największego pracodawcy w regionie.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 19**

Tekst proponowany przez Komisję

(19) Program wchodzi w zakres stosowania litewskiego krajowego programu na mocy dyrektywy Rady 2011/70/Euratom.

Poprawka

(19) Program wchodzi w zakres stosowania litewskiego krajowego programu na mocy dyrektywy Rady 2011/70/Euratom **i może wnieść wkład w jego realizację, nie naruszając przepisów tej dyrektywy.**

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 23 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23a) *Ze względów historycznych wsparcie finansowe Unii związane z likwidacją reaktora jądrowego Ignalina jest w pełni uzasadnione, ale program nie powinien stanowić precedensu umożliwiającego wykorzystanie unijnych środków przy likwidacji innych reaktorów jądrowych. Każde państwo członkowskie powinno przyjąć etyczne zobowiązanie wobec przyszłych pokoleń do nienakładania nadmiernych obciążeń w odniesieniu do wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych, w tym wszelkich odpadów promieniotwórczych, których należy się spodziewać w związku z likwidacją istniejących obiektów jądrowych. Podstawą polityki krajowej musi być zasada „zanieczyszczający płaci”.*

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 23 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23b) *W zaleceniu Komisji 2006/851/Euratom wskazano, że zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” w okresie eksploatacji instalacji nuklearnych operatorzy powinni zgromadzić adekwatne zasoby finansowe przeznaczone na późniejsze koszty likwidacji.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Celem ogólnym programu jest pomoc Litwie w **realizacji** likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, ze szczególnym naciskiem na zarządzanie wyzwaniami dotyczącymi bezpieczeństwa radiacyjnego **likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, przy jednoczesnym zapewnieniu szerokiego rozpowszechniania we wszystkich państwach członkowskich UE uzyskanej w ten sposób wiedzy na temat likwidacji obiektów jądrowych.**

Poprawka

1. Celem ogólnym programu jest **odpowiednia** pomoc Litwie w **bezpiecznej** likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, ze szczególnym naciskiem na zarządzanie wyzwaniami dotyczącymi bezpieczeństwa radiacyjnego **tej likwidacji, w tym tymczasowego składowania wypalonego paliwa jądrowego.**

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Celem szczegółowym** programu jest przeprowadzenie demontażu i dekontaminacji urządzeń oraz wałów reaktorów w Ignalinie zgodnie z planem likwidacji, dalsze bezpieczne gospodarowanie odpadami pochodzącymi z likwidacji i odpadami odziedziczonymi, **a także rozpowszechnianie zgromadzonej wiedzy wśród zainteresowanych stron w UE.**

Poprawka

2. **Głównym celem** programu jest przeprowadzenie demontażu i dekontaminacji urządzeń oraz wałów reaktorów w Ignalinie zgodnie z planem likwidacji **oraz** dalsze bezpieczne gospodarowanie odpadami pochodzącymi z likwidacji i odpadami odziedziczonymi.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

2a. **Uzupełniającym celem programu jest zapewnienie upowszechnienia wiedzy na temat likwidacji obiektów jądrowych na szeroką skalę we wszystkich państwach członkowskich UE. Cel uzupełniający powinien być finansowany z programu pomocy finansowej na rzecz likwidacji obiektów jądrowych i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi (COM(2018)0467).**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. **Dokładny** opis celu **szczegółowego** przedstawiono w załączniku I. **Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić załącznik I zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.**

Poprawka

3. **Szczegółowy** opis **głównego** celu **znajduje się** w załączniku I.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pula środków finansowych na realizację programu **na lata** 2021–2027 wynosi **552 000 000** EUR według cen bieżących.

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację programu **w latach** 2021–2027 wynosi **780 000 000** EUR według cen bieżących, **przeznaczonych na osiągnięcie głównego celu programu, czyli działania likwidacyjne.**

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Ogólna **maksymalna** stopa dofinansowania unijnego mająca zastosowanie w ramach programu **nie przekracza 80** %. Pozostałe finansowanie powinno zostać przekazane przez Litwę i źródła inne niż budżet Unii.

Poprawka

Ogólna stopa dofinansowania unijnego mająca zastosowanie w ramach programu **wynosi 86** %. Pozostałe finansowanie powinno zostać przekazane przez Litwę i źródła inne niż budżet Unii.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik I – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Główne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa radiacyjnego w okresie finansowania 2021–2027 są objęte działaniami w ramach pozycji P.1, P.2 i P.4. W szczególności demontaż rdzenia reaktorów jest ujęty w pozycji P.2. **Mniej istotne wyzwania ujęte są w ramach pozycji P.3, natomiast** pozycje P.0 i P.5 obejmują działania związane z **likwidacją**.

Poprawka

4. Główne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa radiacyjnego w okresie finansowania 2021–2027 są objęte działaniami w ramach pozycji P.1, P.2., **P.3** i P.4. W szczególności demontaż rdzenia reaktorów jest ujęty w pozycji P.2. Pozycje P.0 i P.5 obejmują działania związane z **likwidacją**.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik I – ustęp 5 – tabela 1 – pozycja P.3**

Tekst proponowany przez Komisję

TABELA 1

#	Pozycja	Priorytet
P.3	Postępowanie z wypalonym paliwem jądrowym	II

Poprawka

TABELA 1

#	Pozycja	Priorytet
P.3	Postępowanie z wypalonym paliwem jądrowym	I

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik I – ustęp 7**

Tekst proponowany przez Komisję

7. **Trwale** składowanie wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych w głębokich warstwach geologicznych jest wyłączone z zakresu programu i **musi zostać opracowane przez Litwę w krajowym programie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 2011/70/Euratom.**

Poprawka

7. **Mimo że trwale** składowanie wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych w głębokich warstwach geologicznych jest wyłączone z zakresu programu **na lata 2021–2027, w odpowiednim czasie Litwa i Unia powinny rozpocząć konsultacje dotyczące możliwości włączenia tych działań w zakres programu na mocy kolejnych wieloletnich ram finansowych.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0038

Ochrona budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich (COM(2018)0324 – C8-0178/2018 – 2018/0136(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/49)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) **Praworządność jest jedną z podstawowych wartości, na których opiera się Unia.** Jak przywołano w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej wartości te są wspólne dla państw członkowskich.

Poprawka

- (1) **Unia opiera się na wartościach – zapisanych w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej(TUE) i w kryteriach członkostwa w Unii – którymi są poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność oraz poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości.** Jak przywołano w art. 2 TUE, wartości te są wspólne dla państw członkowskich **w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz równości kobiet i mężczyzn.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwych w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0469/2018).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Państwa członkowskie powinny podtrzymywać swoje zobowiązania i dawać przykład przez ich autentyczne wypełnianie oraz dążyć do wspólnej kultury praworządności jako uniwersalnej wartości, której wszystkie zainteresowane strony będą przestrzegać w sposób wyważony. Pełne poszanowanie i propagowanie tych zasad jest koniecznym warunkiem legitymacji projektu europejskiego jako całości oraz podstawowym warunkiem budowania zaufania obywateli do Unii i zapewnienia skutecznego wdrażania jej polityki.*

Poprawka 3
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1b) *Zgodnie z art. 2, art. 3 ust. 1 i art. 7 TUE Unia ma możliwość podjęcia działań w celu ochrony jej nadrzędnych wartości konstytucyjnych i wspólnych wartości, na których została zbudowana, w tym jej zasad budżetowych. Państwa członkowskie, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz kraje kandydujące są zobowiązane do przestrzegania, ochrony i propagowania tych zasad i wartości oraz mają obowiązek lojalnej współpracy.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Zasada praworządności wymaga, by wszystkie publiczne władze działały w granicach określonych przez prawo, zgodnie z wartościami, jakimi są demokracja i **prawa podstawowe**, oraz pod kontrolą niezależnych i bezstronnych sądów. W myśl zasady praworządności należy przestrzegać w szczególności zasady legalizmu ⁽⁷⁾, pewności prawa ⁽⁸⁾, zakazu arbitralności w działaniu władz wykonawczych ⁽⁹⁾, zasady podziału władzy ⁽¹⁰⁾ i skutecznej ochrony sądowej **przez niezależne sądy** ⁽¹¹⁾, ⁽¹²⁾.

⁽⁷⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2004 r., CAS Succhi di Frutta, C-496/99 PECL:EU:C:2004:236, pkt 63.

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 listopada 1981 r., Amministrazione delle finanze dello Stato przeciwko Srl Meridionale Industria Salumi i innym; Ditta Italo Orlandi & Figlio i Ditta Vincenzo Divella przeciwko Amministrazione delle finanze dello Stato. Sprawy połączone 212 do 217/80, ECLI:EU:C:1981:270, pkt 10.

⁽⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 września 1989 r., Hoechst, sprawy połączone 46/87 i 227/88, ECLI:EU:C:1989:337, pkt 19.

⁽¹⁰⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2016 r., Kovalkovas, C-477/16, ECLI:EU:C:2016:861, pkt 36; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2016 r., PPU Poltorak, C-452/16, ECLI:EU:C:2016:858, pkt 35 oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2010 r., DEB, C-279/09, ECLI:EU:C:2010:811, pkt 58.

⁽¹¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juizes Portugueses przeciwko Tribunal de Conta, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117, pkt 31, 40–41.

⁽¹²⁾ Komunikat Komisji „Nowe ramy UE na rzecz umocnienia praworządności”, COM(2014)0158, załącznik I.

Poprawka

- (2) Zasada praworządności wymaga, by wszystkie publiczne władze działały w granicach określonych przez prawo, zgodnie z wartościami, jakimi są demokracja i **poszanowanie praw podstawowych**, oraz pod kontrolą niezależnych i bezstronnych sądów. W myśl zasady praworządności należy przestrzegać w szczególności zasady legalizmu ⁽⁷⁾, **co obejmuje również przejrzysty, rozliczalny i demokratyczny proces stanowienia prawa**, pewności prawa ⁽⁸⁾, zakazu arbitralności w działaniu władz wykonawczych ⁽⁹⁾, zasady podziału władzy ⁽¹⁰⁾, **dośćępu do wymiaru sprawiedliwości** i skutecznej ochrony sądowej **przed niezależnymi ⁽¹¹⁾ i bezstronnymi sądami ⁽¹²⁾**. **Zasady te są odzwierciedlone m.in. na szczeblu Komisji Weneckiej Rady Europy, a także na podstawie stosownego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka ^(12a)**.

⁽⁷⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2004 r., CAS Succhi di Frutta, C-496/99 PECL:EU:C:2004:236, pkt 63.

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 listopada 1981 r., Amministrazione delle finanze dello Stato przeciwko Srl Meridionale Industria Salumi i innym; Ditta Italo Orlandi & Figlio i Ditta Vincenzo Divella przeciwko Amministrazione delle finanze dello Stato. Sprawy połączone 212 do 217/80, ECLI:EU:C:1981:270, pkt 10.

⁽⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 września 1989 r., Hoechst, sprawy połączone 46/87 i 227/88, ECLI:EU:C:1989:337, pkt 19.

⁽¹⁰⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2016 r., Kovalkovas, C-477/16, ECLI:EU:C:2016:861, pkt 36; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2016 r., PPU Poltorak, C-452/16, ECLI:EU:C:2016:858, pkt 35 oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2010 r., DEB, C-279/09, ECLI:EU:C:2010:811, pkt 58.

⁽¹¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juizes Portugueses przeciwko Tribunal de Conta, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117, pkt 31, 40–41; **wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 2018 r., LM, C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586, pkt 63–67**.

⁽¹²⁾ Komunikat Komisji „Nowe ramy UE na rzecz umocnienia praworządności”, COM(2014)0158, załącznik I.

^(12a) **Sprawozdanie Komisji Weneckiej z dnia 4 kwietnia 2011 r., badanie nr 512/2009 (CDL-AD(2011)003rev)**.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2a) *Kryteria przystąpienia, zwane także kryteriami kopenhaskimi, ustanowione przez Radę Europejską w Kopenhadze w 1993 r. i wzmocnione przez Radę Europejską w Madrycie w 1995 r., są podstawowymi warunkami, które wszystkie kraje kandydujące muszą spełnić, aby uzyskać status państwa członkowskiego. Kryteria te obejmują stabilność instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości; sprawną gospodarkę rynkową oraz zdolność sprostania konkurencji i siłom rynkowym; a także zdolność wypełnienia obowiązków wynikających z członkostwa w Unii.*

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2b) *Niespełnienie przez kraj kandydujący wymaganych standardów, wartości i zasad demokratycznych powoduje opóźnienie przystąpienia tego kraju do Unii do czasu pełnego spełnienia tych standardów. Wynikające z kryteriów kopenhaskich zobowiązania spoczywające na krajach kandydujących mają nadal zastosowanie do państw członkowskich po ich przystąpieniu do Unii na mocy art. 2 TUE i zasady lojalnej współpracy określonej w art. 4 TUE. Państwa członkowskie powinny zatem podlegać regularnej ocenie w celu ustalenia, czy ich ustawodawstwo i praktyki są nadal zgodne z kryteriami i wspólnymi wartościami, na których opiera się Unia, co zapewnia solidne ramy prawne i administracyjne dla realizacji polityki Unii.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) **Praworządność jest zasadniczym warunkiem** ochrony wszystkich podstawowych wartości, na których opiera się Unia, takich jak wolność, demokracja, równość i poszanowanie praw człowieka. Poszanowanie praworządności jest nierozdzielnie związane z poszanowaniem demokracji i praw człowieka; nie może być demokracji i poszanowania praw podstawowych bez poszanowania praworządności i odwrotnie.

Poprawka

- (3) **Chociaż nie istnieje hierarchia unijnych wartości, poszanowanie praworządności ma zasadnicze znaczenie dla** ochrony wszystkich podstawowych wartości, na których opiera się Unia, takich jak wolność, demokracja, równość i poszanowanie praw człowieka. Poszanowanie praworządności jest nierozdzielnie związane z poszanowaniem demokracji i praw człowieka; nie może być demokracji i poszanowania praw podstawowych bez poszanowania praworządności i odwrotnie. **Spójność i ciągłość wewnętrznej i zewnętrznej polityki dotyczącej demokracji, praworządności i praw podstawowych ma kluczowe znaczenie dla wiarygodności Unii.**

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) **Orany sądowe** powinny **działać niezależnie i bezstronnie**, a służby dochodzeniowo-śledcze powinny być w stanie prawidłowo wypełniać swoje zadania. Służby te powinny być wyposażone w wystarczające zasoby i mieć odpowiednie procedury, by działać skutecznie i w pełnym poszanowaniu prawa do bezstronnego sądu. Warunki te powinny być spełnione jako minimalna gwarancja chroniąca przed bezprawnym i arbitralnym działaniem organów publicznych, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii.

Poprawka

- (6) **Niezależność i bezstronność wymiaru sprawiedliwości** powinny **zawsze być zagwarantowane**, a służby dochodzeniowo-śledcze powinny być w stanie prawidłowo wypełniać swoje zadania. Służby te powinny być wyposażone w wystarczające zasoby i mieć odpowiednie procedury, by działać skutecznie i w pełnym poszanowaniu prawa do bezstronnego sądu. Warunki te powinny być spełnione jako minimalna gwarancja chroniąca przed bezprawnym i arbitralnym działaniem organów publicznych, które mogłyby **osłabić te podstawowe zasady** i zaszkodzić interesom Unii.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (7a) **Niezależność prokuratury i sądownictwa obejmuje zarówno formalną (de jure), jak i faktyczną (de facto) niezależność prokuratury i sądownictwa oraz poszczególnych prokuratorów i sędziów.**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Poszanowanie praworządności **jest ważne** nie tylko dla obywateli Unii, lecz również dla inicjatyw, innowacji i inwestycji przedsiębiorstw oraz dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, który będzie się rozwijać **najlepiej** tam, gdzie wdrożone są należyte ramy prawne i instytucjonalne.

Poprawka

- (8) Poszanowanie praworządności **ma zasadnicze znaczenie** nie tylko dla obywateli Unii, lecz również dla inicjatyw, innowacji i inwestycji przedsiębiorstw, **spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej** oraz dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, który będzie się rozwijać **w zrównoważony sposób tylko** tam, gdzie wdrożone są należyte ramy prawne i instytucjonalne.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (8a) **Włączenie istniejących unijnych mechanizmów monitorowania, takich jak mechanizm współpracy i weryfikacji, tablica wyników wymiaru sprawiedliwości i sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE, w szersze ramy monitorowania praworządności może zapewnić większą skuteczność i wydajność mechanizmów kontrolnych w zakresie ochrony interesów finansowych Unii.**

Poprawka

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (8b) **Brak przejrzystości, arbitralna dyskryminacja, zakłócenie konkurencji i nierówne warunki działania na rynku wewnętrznym i poza nim, wpływ na integralność jednolitego rynku, naruszenie sprawiedliwości oraz stabilności i zasadności systemu podatkowego, nasilenie się nierówności gospodarczych, nieuczciwa konkurencja między państwami, społeczne niezadowolenie, nieufność i deficyt demokratyczny to niektóre z negatywnych skutków szkodliwych praktyk podatkowych.**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) *Unia ma do dyspozycji wiele instrumentów i procesów gwarantujących pełne i właściwe stosowanie zasad i wartości określonych w TUE, ale obecnie ze strony unijnych instytucji nie ma szybkiej, skutecznej reakcji, szczególnie w celu zapewnienia należytego zarządzania finansami. Aby istniejące instrumenty były odpowiednie i skuteczne, powinny być one egzekwowane, oceniane i uzupełniane w ramach mechanizmu praworządności.*

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Uogólnione braki w zakresie praworządności w państwach członkowskich oddziałujące w szczególności na prawidłowość funkcjonowania organów publicznych i skuteczność kontroli sądowej mogą poważnie naruszyć finansowe interesy Unii.

- (11) Uogólnione braki w zakresie praworządności w państwach członkowskich oddziałujące w szczególności na prawidłowość funkcjonowania organów publicznych i skuteczność kontroli sądowej mogą poważnie naruszyć finansowe interesy Unii. **Skuteczne badanie takich braków oraz stosowanie skutecznych i proporcjonalnych środków w przypadku stwierdzenia uogólnionego braku jest potrzebne nie tylko w celu zabezpieczenia interesów finansowych Unii, w tym skutecznego poboru dochodów, lecz także z myślą o zapewnieniu zaufania społeczeństwa do Unii i jej instytucji. Jedynie niezależne sądownictwo we wszystkich państwach członkowskich, które chroni praworządność i pewność prawa, może zagwarantować wystarczającą ochronę środków finansowych z budżetu Unii.**

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) *Komisja szacuje, że skala uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania sięga 1 biliona EUR rocznie. Negatywne skutki stosowania takich praktyk dla budżetów państw członkowskich i budżetu Unii oraz dla obywateli są ewidentne i mogą podważyć zaufanie do demokracji.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11b) *Unikanie opodatkowania przez przedsiębiorstwa ma bezpośredni wpływ na budżety państw członkowskich i budżet Unii oraz na podział wysiłków fiskalnych między kategorie podatników, jak również między czynniki gospodarcze.*

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11c) *Państwa członkowskie powinny w pełni stosować zasadę lojalnej współpracy w kwestiach dotyczących konkurencji podatkowej.*

Poprawka 18
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11d) *Komisja jako strażniczka traktatów powinna zapewnić pełne przestrzeganie prawa Unii i zasady lojalnej współpracy między państwami członkowskimi.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 19
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11e) *Dokonywanie oceny i monitorowanie polityki podatkowej państw członkowskich na szczeblu Unii zapewniłoby, że w państwach członkowskich nie zostaną wdrożone żadne nowe szkodliwe środki podatkowe. Monitorowanie przestrzegania przez państwa członkowskie, ich jurysdykcje, regiony lub inne struktury administracyjne wspólnego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych do współpracy zapewniłoby ochronę jednolitego rynku oraz jego właściwe i spójne funkcjonowanie.*

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12) Na potrzeby identyfikacji tych uogólnionych braków Komisja powinna sporządzać ocenę jakościową. Taka ocena **mogłaby** być sporządzana na podstawie informacji ze wszystkich **dostępnych** źródeł i uznanych instytucji, w tym wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sprawozdań Trybunału Obrachunkowego oraz konkluzji i zaleceń odpowiednich międzynarodowych organizacji i **sieci**, takich jak organy Rady Europy, europejska sieć sądów najwyższych oraz Europejska Sieć Rad Sądownictwa.

- (12) Na potrzeby identyfikacji tych uogólnionych braków Komisja powinna sporządzać **szczegółową** ocenę jakościową. Taka ocena **powinna być obiektywna, bezstronna i przejrzysta oraz powinna** być sporządzana na podstawie informacji ze wszystkich **istotnych** źródeł, z **uwzględnieniem kryteriów stosowanych w kontekście negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii, w szczególności rozdziałów wspólnotowego dorobku w dziedzinie sądownictwa i praw podstawowych, sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, kontroli finansowej i opodatkowania, jak również wytycznych stosowanych w kontekście mechanizmu współpracy i weryfikacji w celu śledzenia postępów państwa członkowskiego**, i uznanych instytucji, w tym wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i **Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, rezolucji Parlamentu Europejskiego**, sprawozdań Trybunału Obrachunkowego oraz konkluzji i zaleceń odpowiednich międzynarodowych organizacji, takich jak organy Rady Europy, **w tym w szczególności listy kontrolnej dotyczącej praworządności, przyjętej przez Komisję Wenecką, i stosownych międzynarodowych sieci, takich jak europejska sieć sądów najwyższych oraz Europejska Sieć Rad Sądownictwa.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) *Należy powołać doradczy panel niezależnych ekspertów w dziedzinie prawa konstytucyjnego oraz spraw finansowych i budżetowych, którego celem będzie wspieranie Komisji w jej ocenie uogólnionych braków. Panel ten powinien dokonywać niezależnej corocznej oceny kwestii dotyczących praworządności we wszystkich państwach członkowskich, które mają lub mogą mieć wpływ na należyte zarządzanie finansami lub ochronę interesów finansowych Unii, z uwzględnieniem informacji pochodzących ze wszystkich istotnych źródeł oraz uznanych instytucji. Podejmując decyzję o przyjęciu lub zniesieniu ewentualnych środków, Komisja powinna wziąć pod uwagę odnośne opinie wyrażone przez ten panel.*

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13) Należy określić, jakie środki **można** przyjąć w razie uogólnionych braków, i procedurę przyjmowania tych środków. Środki te powinny obejmować zawieszenie płatności i zobowiązań, zmniejszenie finansowania w ramach istniejących zobowiązań oraz zakaz zaciągania nowych zobowiązań w odniesieniu do danych odbiorców.

- (13) Należy określić, jakie środki **należy** przyjąć w razie uogólnionych braków, i procedurę przyjmowania tych środków. Środki te powinny obejmować zawieszenie płatności i zobowiązań, zmniejszenie finansowania w ramach istniejących zobowiązań oraz zakaz zaciągania nowych zobowiązań w odniesieniu do danych odbiorców.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) *Przyjmując środki w razie uogólnionych braków należy zadbać o to, by uzasadnione interesy ostatecznych odbiorców i beneficjentów końcowych były odpowiednio chronione. Rozpatrując przyjęcie środków, Komisja powinna uwzględnić ich możliwy wpływ na ostatecznych odbiorców i beneficjentów końcowych. W celu wzmocnienia ochrony ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych Komisja powinna przedstawić informacje i wytyczne za pośrednictwem strony internetowej lub portalu internetowego, wraz z odpowiednimi narzędziami do informowania Komisji o wszelkich naruszeniach prawnego obowiązku podmiotów rządowych i państw członkowskich do dalszego dokonywania płatności po przyjęciu środków na podstawie niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach, w celu zapewnienia, by wszelkie kwoty należne od podmiotów rządowych lub państw członkowskich były faktycznie wypłacane ostatecznym odbiorcom lub beneficjentom końcowym, Komisja powinna mieć możliwość odzyskania płatności dokonanych na rzecz tych podmiotów lub, w stosownych przypadkach, dokonania korekty finansowej poprzez zmniejszenie wsparcia dla programu oraz przeniesienia równoważnej kwoty do rezerwy Unii w celu wykorzystania na rzecz ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych.*

Poprawka 24
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15) Aby zapewnić jednolite wdrażanie niniejszego rozporządzenia i w świetle zasadniczego znaczenia skutków finansowych środków przyjmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć **Radzie – działającej na podstawie wniosku** Komisji – uprawnienia wykonawcze. **Aby ułatwić przyjmowanie decyzji, które wymagają ochrony interesów finansowych Unii, należy stosować głosowanie odwróconą kwalifikowaną większość głosów.**
- (15) Aby zapewnić jednolite wdrażanie niniejszego rozporządzenia i w świetle zasadniczego znaczenia skutków finansowych środków przyjmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 15 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) *Ze względu na ich wpływ na budżet Unii środki przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny wejść w życie dopiero po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski i Radę przeniesienia do rezerwy budżetowej kwoty odpowiadającej wartości przyjętych środków. Aby ułatwić przyjęcie decyzji, które są niezbędne do ochrony interesów finansowych Unii, takie przeniesienia należy uważać za zatwierdzone, chyba że w określonym terminie Parlament Europejski lub Rada, stanowiąca większością kwalifikowaną, zmieni je bądź odrzuci.*

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 16**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16) Przed przedłożeniem środka na podstawie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna poinformować dane państwo członkowskie, dlaczego uznaje, że w państwie tym występuje uogólniony brak w zakresie praworządności. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość **przedstawienia** swoich uwag. Komisja **i Rada powinny** uwzględnić te uwagi.
- (16) Przed przedłożeniem środka na podstawie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna poinformować dane państwo członkowskie, dlaczego uznaje, że w państwie tym występuje uogólniony brak w zakresie praworządności. **Komisja powinna bezzwłocznie poinformować Parlament Europejski i Radę o każdym takim powiadomieniu i jego treści. Dane** państwo członkowskie powinno mieć możliwość **przedstawienia** swoich uwag. Komisja **powinna** uwzględnić te uwagi.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 17**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17) **Rada** powinna uchylić środki ze skutkiem zawieszającym **na podstawie wniosku Komisji**, jeżeli sytuacja, która doprowadziła do ich nałożenia, została wystarczająco naprawiona.
- (17) **Komisja** powinna uchylić środki ze skutkiem zawieszającym **i zaproponować Parlamentowi Europejskiemu i Radzie całkowite lub częściowe wycofanie rezerwy budżetowej na dane środki**, jeżeli sytuacja, która doprowadziła do ich nałożenia, została wystarczająco naprawiona.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18) **Komisja powinna informować Parlament Europejski o środkach zaproponowanych i przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia,**

skreśla się

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) „praworządność” **odnosi się do** wartości Unii **wpisanych do art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, do których należą: zasada** legalizmu, **oznaczająca** przejrzysty, rozliczalny, demokratyczny i pluralistyczny proces **przyjmowania aktów prawnych**; pewność prawa; zakaz arbitralności w działaniu władz wykonawczych; **skuteczna ochrona sądowa**, w tym **ochrona** praw podstawowych, **dokonywana przez niezależne sądy**; podział władzy i równość wobec prawa;

a) „praworządność” **należy rozumieć w kontekście** wartości Unii **zapisanych w art. 2 TUE i w kryteriach członkostwa w Unii, o których mowa w art. 49 TUE; praworządność obejmuje** **zasadę** legalizmu **oznaczającą** przejrzysty, rozliczalny, demokratyczny i pluralistyczny proces **stanowienia prawa**; pewność prawa; zakaz arbitralności w działaniu władz wykonawczych; **dostęp do wymiaru sprawiedliwości i skutecznej ochrony sądowej przed niezależnymi i bezstronnymi sądami**, w tym **do ochrony** praw podstawowych **określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka**; podział władzy; **niedyskryminację** i równość wobec prawa;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) „uogólniony brak w zakresie praworządności” oznacza szeroko rozpowszechnioną lub powtarzającą się praktykę lub zaniechanie organów publicznych albo stosowany przez nie środek, które naruszają praworządność;

b) „uogólniony brak w zakresie praworządności” oznacza szeroko rozpowszechnioną lub powtarzającą się praktykę lub zaniechanie organów publicznych albo stosowany przez nie środek, które naruszają praworządność, **w przypadku gdy wpływają lub mogą wpływać na zasady należytego zarządzania finansami lub ochronę interesów finansowych Unii; uogólniony brak w zakresie praworządności może również być konsekwencją systematycznego zagrożenia dla wartości Unii zapisanych w art. 2 TUE, które wpływa lub może wpływać na zasady należytego zarządzania finansami lub ochronę interesów finansowych Unii;**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) „jednostka rządowa” oznacza **wszystkie organy publiczne** na wszystkich szczeblach rządu, w tym organy krajowe, regionalne i lokalne, jak również organizacje państwa członkowskiego w rozumieniu [art. 2 pkt 42] rozporządzenia (UE, Euratom nr [...]) („rozporządzenie finansowe”).

Poprawka

c) „jednostka rządowa” oznacza **każdy organ publiczny** na wszystkich szczeblach rządu, w tym organy krajowe, regionalne i lokalne, jak również organizacje państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 pkt 42 rozporządzenia **Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046** („rozporządzenie finansowe”). ^(1a)

^(1a) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).**

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 2a

Uogólnione braki

W szczególności następujące elementy uznaje się za uogólnione braki w zakresie praworządności, w przypadku gdy wpływają one lub mogą wpływać na zasady należytego zarządzania finansami lub ochronę interesów finansowych Unii:

a) zagrożenie niezależności wymiaru sprawiedliwości, w tym określenie jakichkolwiek ograniczeń w zakresie niezależnego wykonywania funkcji sędziowskich przez zewnętrzną ingerencję w gwarancje niezależności, przez ograniczenie wyroków na podstawie zewnętrznego nakazu, przez samowolną zmianę zasad powoływania lub warunków sprawowania funkcji pracowników wymiaru sprawiedliwości, przez wywieranie wpływu na pracowników wymiaru sprawiedliwości w jakikolwiek sposób, który negatywnie wpływa na ich bezstronność, lub przez ingerencję w niezależność zawodu prawnika;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) *niezapobiegnięcie arbitralnym lub bezprawnym decyzjom organów publicznych, w tym organów ścigania, lub ich niepoprawienie albo nienałożenie za nie sankcji, utrudnianie uzyskania zasobów finansowych i ludzkich wpływające na ich prawidłowe funkcjonowanie lub niezapewnienie sytuacji braku konfliktu interesów;*
- c) *ograniczanie dostępności i skuteczności środków ochrony prawnej, w tym przez zbyt restrykcyjne przepisy proceduralne, brak wykonywania wyroków lub ograniczanie skutecznego badania, ścigania i nakładania sankcji w przypadku naruszenia prawa;*
- d) *zagrożenie zdolności administracyjnych państwa członkowskiego do przestrzegania zobowiązań wynikających z członkostwa w Unii, w tym zdolności do skutecznego wdrażania przepisów, norm i polityk stanowiących zasób prawa Unii;*
- e) *środki osłabiające ochronę poufnej komunikacji między prawnikiem a klientem.*

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Środki

Zagrożenia dla interesów finansowych Unii

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. *Odpowiednie środki są przyjmowane, w przypadku gdy uogólnione braki w zakresie praworządności w państwie członkowskim wpływają bądź mogą wpłynąć na należyte zarządzanie finansami i ochronę interesów finansowych Unii, w szczególności na:*

1. *Uogólniony brak w zakresie praworządności w państwie członkowskim można stwierdzić, jeżeli wpływa to lub może wpływać w szczególności na co najmniej jeden z poniższych elementów:*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) prawidłowe funkcjonowanie organów danego państwa członkowskiego wykonującego budżet Unii, zwłaszcza w kontekście udzielania zamówień publicznych lub dotacji **oraz w trakcie monitorowania i kontroli**;

Poprawka

a) prawidłowe funkcjonowanie organów danego państwa członkowskiego wykonującego budżet Unii, zwłaszcza w kontekście udzielania zamówień publicznych lub dotacji;

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) *prawidłowe funkcjonowanie gospodarki rynkowej, a tym samym poszanowanie zasad gospodarki rynkowej i sił rynkowych w Unii, jak również skuteczne wdrożenie obowiązków wynikających z członkostwa, w tym osiągnięcie celu unii politycznej, gospodarczej i walutowej;*

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) *prawidłowe funkcjonowanie organów przeprowadzających kontrolę finansową, monitoring oraz audyty wewnętrzne i zewnętrzne, a także właściwe funkcjonowanie skutecznych i przejrzystych systemów zarządzania finansami i rozliczalności;*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) prawidłowe funkcjonowanie służb dochodzeniowo-śledczych w związku ze ściganiem nadużyć finansowych, korupcji lub innych naruszeń prawa Unii związanych z wykonaniem budżetu Unii;

Poprawka

b) prawidłowe funkcjonowanie służb dochodzeniowo-śledczych w związku ze ściganiem nadużyć finansowych, **w tym oszustw podatkowych**, korupcji lub innych naruszeń prawa Unii związanych z wykonaniem budżetu Unii;

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) skuteczną kontrolę sądową działań lub zaniechań organów, o których mowa w lit. a) i b), dokonywaną przez niezależne sądy;

Poprawka

c) skuteczną kontrolę sądową działań lub zaniechań organów, o których mowa w lit. a), **ab**) i b), dokonywaną przez niezależne sądy;

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) zapobieganie i karanie nadużyć finansowych, korupcji i innych naruszeń prawa Unii odnoszących się do wykonania budżetu Unii i nakładanie na odbiorców skutecznych i zniechęcających sankcji przez sądy krajowe lub organy administracji;

Poprawka

d) zapobieganie i karanie nadużyć finansowych, **w tym oszustw podatkowych**, korupcji i innych naruszeń prawa Unii odnoszących się do wykonania budżetu Unii i nakładanie na odbiorców skutecznych i zniechęcających sankcji przez sądy krajowe lub organy administracji;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ea) zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i konkurencji podatkowej oraz karanie za nie, a także właściwe funkcjonowanie organów przyczyniających się do współpracy administracyjnej w sprawach podatkowych;

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

f) skuteczność i terminowość współpracy – na podstawie odpowiednich aktów prawnych i zgodnie z zasadą lojalnej współpracy – z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz Prokuraturą Europejską w ramach prowadzonych przez te organy dochodzeń lub postępowań przygotowawczych bądź wnoszonych i popieranych przez nie oskarżeń.

f) skuteczność i terminowość współpracy – na podstawie odpowiednich aktów prawnych i zgodnie z zasadą lojalnej współpracy – z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz – **pod warunkiem uczestnictwa danego państwa członkowskiego** – z Prokuraturą Europejską w ramach prowadzonych przez te organy dochodzeń lub postępowań przygotowawczych bądź wnoszonych i popieranych przez nie oskarżeń.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) należyte wykonanie budżetu Unii w wyniku systematycznego nieprzestrzegania praw podstawowych.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W szczególności następujące elementy mogą zostać uznane za uogólnione braki w zakresie praworządności:

skreśla się

a) zagrożenie niezależności wymiaru sprawiedliwości;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) *niezapobiegnięcie arbitralnym lub bezprawnym decyzjom organów publicznych, w tym organów ścigania, lub ich niepoprawienie albo nienałożenie za nie sankcji, utrudnianie uzyskania zasobów finansowych i ludzkich wpływające na ich prawidłowe funkcjonowanie lub niezapewnienie sytuacji braku konfliktu interesów;*
- c) *ograniczanie dostępności i skuteczności środków ochrony prawnej, w tym przez zbyt restrykcyjne przepisy proceduralne, brak wykonywania wyroków lub ograniczanie skutecznego badania, ścigania i nakładania sankcji w przypadku naruszenia prawa.*

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 3a

Panel niezależnych ekspertów

1. *Komisja powołuje panel niezależnych ekspertów („panel”).*

W skład panelu wchodzi niezależni eksperci w dziedzinie prawa konstytucyjnego oraz spraw finansowych i budżetowych. Parlamenti narodowe każdego państwa członkowskiego wyznaczają po jednym ekspercie, a pięciu ekspertów mianuje Parlament Europejski. Skład panelu uwzględnia zachowanie równowagi płci.

W stosownych przypadkach i zgodnie z regulaminem, o którym mowa w ust. 6, do panelu można zaprosić w charakterze obserwatorów przedstawicieli odpowiednich organizacji i sieci, takich jak Zrzeszenie Europejskich Akademii Nauk, europejska sieć krajowych instytucji ds. praw człowieka, organy Rady Europy, Europejska Komisja na rzecz Efektywności Wymiaru Sprawiedliwości, Rada Izby Adwokackich i Stowarzyszeń Prawniczych Unii Europejskiej, Sieć na rzecz Sprawiedliwości Podatkowej, Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

2. *Celem panelu doradczego jest wspieranie Komisji w określaniu uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwie członkowskim, które wpływają lub mogą wpływać na zasady należytego zarządzania finansami lub ochronę interesów finansowych Unii.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Panel dokonuje corocznej oceny sytuacji we wszystkich państwach członkowskich w oparciu o kryteria ilościowe i jakościowe oraz odnośne informacje, uwzględniając należycie informacje i wytyczne, o których mowa w art. 5 ust. 2.

3. Każdego roku panel podaje do wiadomości publicznej podsumowanie swoich ustaleń.

4. W ramach swojej funkcji doradczej i przy uwzględnieniu wyników rozważań, o których mowa w ust. 2, panel może wyrazić opinię na temat uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwie członkowskim.

Wyrażając opinię, panel dąży do osiągnięcia konsensusu. Jeżeli osiągnięcie konsensusu jest niemożliwe, panel może wyrazić swoją opinię zwykłą większością swoich członków.

5. Przyjmując akty wykonawcze zgodnie z art. 5 ust. 6 i art. 6 ust. 2, Komisja uwzględnia wszelkie stosowne opinie wyrażone przez panel zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

6. Panel wybiera spośród swoich członków przewodniczącego. Panel opracowuje własny regulamin.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Treść środków

Środki ochrony budżetu Unii

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Istnieje** możliwość przyjęcia jednego **lub więcej** środków:

1. **Jeżeli warunki wymienione w art. 3 zostaną spełnione, istnieje** możliwość przyjęcia **co najmniej** jednego z **następujących** środków:

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przyjęte środki są proporcjonalne do charakteru, powagi i zakresu uogólnionego braku w zakresie praworządności. Środki te dotyczą w największym możliwym zakresie działań Unii, na które wpływa lub może wpłynąć ten brak.

Poprawka

3. Przyjęte środki są proporcjonalne do charakteru, powagi, **czasu trwania** i zakresu uogólnionego braku w zakresie praworządności. Środki te dotyczą w największym możliwym zakresie działań Unii, na które wpływa lub może wpłynąć ten brak.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Komisja przedstawia ostatecznym odbiorcom lub beneficjentom końcowym informacje i wytyczne na temat obowiązków państw członkowskich, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem strony internetowej lub portalu internetowego.

Komisja dostarcza również, na tej samej stronie internetowej lub portalu, odpowiednie narzędzia dla ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych w celu informowania Komisji o wszelkich naruszeniach tych obowiązków, które w opinii tych ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych mają na nich bezpośredni wpływ. Niniejszy ustęp stosuje się w sposób gwarantujący ochronę osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie XXX (dyrektywa w sprawie ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii). Komisja może wziąć pod uwagę informacje przekazane przez ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych zgodnie z niniejszym ustępem tylko wtedy, jeżeli towarzyszy im dowód, że dany ostateczny odbiorca lub beneficjent końcowy złożył formalną skargę do właściwego organu.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 50
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Na podstawie informacji otrzymanych od ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych zgodnie z ust. 3a Komisja zapewnia, aby wszelkie kwoty należne od podmiotów rządowych lub państw członkowskich zgodnie z ust. 2 były faktycznie wypłacane ostatecznym odbiorcom lub beneficjentom końcowym.

W razie potrzeby:

a) w odniesieniu do środków z budżetu Unii zarządzanych zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego – Komisja:

(i) odzyskuje płatność na rzecz któregośkolwiek z organów, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) ppkt (v) – (vii) rozporządzenia finansowego, w kwocie równoważnej kwocie niewypłaconej ostatecznym odbiorcom lub beneficjentom końcowym, z naruszeniem ust. 2 niniejszego artykułu;

(ii) przenosi kwotę równoważną kwocie, o której mowa w poprzednim punkcie, do rezerwy Unii, o której mowa w art. 12 rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF). Kwotę taką uznaje się za dostępny margines w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF) i uruchamia się ją zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF) w możliwym zakresie z korzyścią dla ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

b) w odniesieniu do środków z budżetu Unii zarządzanych zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego:

(i) obowiązek podmiotów rządowych lub państw członkowskich, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uznaje się za obowiązek państw członkowskich w rozumieniu [art. 63] rozporządzenia XXX (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów). Każde naruszenie takiego obowiązku jest traktowane zgodnie z [art. 98] rozporządzenia XXX (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów);

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (ii) Komisja przenosi kwotę wynikającą z ograniczonego wsparcia z funduszy na rzecz programu podczas stosowania [art. 98] rozporządzenia XXX (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów) do rezerwy Unii, o której mowa w art. 12 rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF). Kwotę taką uznaje się za dostępny margines w rozumieniu art. 12 ust.1 lit. a) rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF) i uruchamia się ją zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia Rady XXX (rozporządzenie w sprawie WRF) w możliwym zakresie z korzyścią dla ostatecznych odbiorców lub beneficjentów końcowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że istnieją racjonalne przesłanki uznania, że warunki art. 3 zostały spełnione, przesyła pisemne powiadomienie do danego państwa członkowskiego, określające przesłanki, na których oparła swoje ustalenia.

Poprawka

1. W przypadku gdy Komisja – **po uwzględnieniu wszystkich opinii panelu** – stwierdza, że istnieją racjonalne przesłanki uznania, że warunki art. 3 zostały spełnione, przesyła pisemne powiadomienie do danego państwa członkowskiego, określające przesłanki, na których oparła swoje ustalenia. **Komisja bezwzględnie informuje Parlament Europejski i Radę o każdym takim powiadomieniu i jego treści.**

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Komisja może uwzględnić** wszystkie istotne informacje, w tym wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sprawozdania Trybunału Obrachunkowego oraz konkluzje i zalecenia odpowiednich organizacji międzynarodowych.

Poprawka

2. **Podczas dokonywania oceny, czy zostały spełnione warunki określone w art. 3, Komisja uwzględnia** wszystkie istotne informacje, w tym **opinie panelu**, wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, **rezolucje Parlamentu Europejskiego**, sprawozdania Trybunału Obrachunkowego oraz konkluzje i zalecenia odpowiednich organizacji międzynarodowych **i sieci. Komisja bierze również pod uwagę kryteria stosowane w kontekście negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii, w szczególności rozdziały wspólnotowego dorobku w dziedzinie sądownictwa i praw podstawowych, sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, kontroli finansowej i opodatkowania, jak również wytyczne stosowane w kontekście mechanizmu współpracy i weryfikacji w celu śledzenia postępów państwa członkowskiego.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Państwo członkowskie, o którym mowa, przekazuje wymagane informacje, a także może przedłożyć uwagi w określonym przez Komisję terminie wynoszącym co najmniej **I** miesiąc od dnia powiadomienia o ustaleniu. W swoich uwagach państwo członkowskie może zaproponować przyjęcie środków naprawczych.

Poprawka

4. Państwo członkowskie, o którym mowa, przekazuje wymagane informacje, a także może przedłożyć uwagi w określonym przez Komisję terminie wynoszącym co najmniej **jeden** miesiąc **i nie więcej niż trzy miesiące** od dnia powiadomienia o ustaleniu. W swoich uwagach państwo członkowskie może zaproponować przyjęcie środków naprawczych.

Poprawka 54**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 5**

Tekst proponowany przez Komisję

5. Komisja – przy podejmowaniu decyzji, czy przyjąć **wniosek dotyczący decyzji w sprawie odpowiednich środków** – uwzględnia otrzymane informacje i uwagi złożone przez dane państwo członkowskie, jak również odpowiedniość zaproponowanych środków naprawczych.

Poprawka

5. Komisja – przy podejmowaniu decyzji, czy przyjąć **decyzję w sprawie wszelkich środków, o których mowa w art. 4** – uwzględnia otrzymane informacje i uwagi złożone przez dane państwo członkowskie, jak również odpowiedniość zaproponowanych środków naprawczych. **Komisja decyduje o działaniach następczych, jakie należy podjąć w odniesieniu do otrzymanych informacji w orientacyjnym terminie jednego miesiąca, a w każdym razie w rozsądnym terminie od daty otrzymania tych informacji.**

Poprawka 55**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Podczas dokonywania oceny proporcjonalności środków, które mają zostać nałożone, Komisja należy uwzględnić informacje i wytyczne, o których mowa w ust. 2.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. W przypadku gdy Komisja uzna, że uogólniony brak w zakresie praworządności faktycznie ma miejsce, **przedstawia Radzie wniosek dotyczący** aktu wykonawczego w sprawie **odpowiednich** środków.

Poprawka

6. W przypadku gdy Komisja uzna, że uogólniony brak w zakresie praworządności faktycznie ma miejsce, **przyjmuje w drodze** aktu wykonawczego **decyzję** w sprawie środków, **o których mowa w art. 4.**

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a. Z chwilą przyjęcia swojej decyzji Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie przeniesienia do rezerwy budżetowej kwoty odpowiadającej wartości przyjętych środków.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6b. Na zasadzie odstępstwa od art. 31 ust. 4 i 6 rozporządzenia finansowego Parlament Europejski i Rada rozpatrują wniosek w sprawie przeniesienia w terminie czterech tygodni od jego otrzymania przez obie instytucje. Wniosek w sprawie przeniesienia uznaje się za zatwierdzony, chyba że w terminie czterech tygodni Parlament Europejski, stanowiąc większością oddanych głosów, lub Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmieni go bądź odrzuci. Jeśli Parlament Europejski lub Rada zmienią wniosek w sprawie przeniesienia, zastosowanie ma art. 31 ust. 8 rozporządzenia finansowego.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 59**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 6 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6c. Decyzja, o której mowa w ust. 6, wchodzi w życie, jeśli ani Parlament Europejski, ani Rada nie odrzucą wniosku w sprawie przeniesienia w terminie określonym w ust. 6b.

Poprawka 60**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 7**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. Decyzję uznaje się za przyjętą przez Radę, chyba że Rada większością kwalifikowaną postanowi odrzucić wniosek Komisji w terminie jednego miesiąca od jego przyjęcia przez Komisję.

skreśla się**Poprawka 61****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 8**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zmienić wniosek Komisji i przyjąć zmieniony tekst jako decyzję Rady.

skreśla się**Poprawka 62****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Dane państwo członkowskie może w każdym czasie przedłożyć Komisji dowody w celu wykazania, że uogólniony brak w zakresie praworządności został naprawiony i wyeliminowany.

1. Dane państwo członkowskie może w każdym czasie przedłożyć Komisji **formalne powiadomienie zawierające** dowody w celu wykazania, że uogólniony brak w zakresie praworządności został naprawiony i wyeliminowany.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Komisja** ocenia sytuację w danym państwie członkowskim. Z chwilą gdy uogólniony brak w zakresie praworządności, ze względu na który przyjęto **odpowiednie środki**, został wyeliminowany w pełni lub częściowo, Komisja **przedstawia Radzie wniosek** o **pełne** lub **częściowe zniesienie** tych środków. Zastosowanie ma procedura opisana w art. 5 ust. 2, 4, 5, 6 i 7.

Poprawka

2. **Na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja – po uwzględnieniu wszystkich opinii panelu – ocenia sytuację w danym państwie członkowskim w orientacyjnym terminie jednego miesiąca, a w każdym razie w rozsądnym terminie od daty otrzymania formalnego powiadomienia.** Z chwilą gdy uogólniony brak w zakresie praworządności, ze względu na który przyjęto **środki, o których mowa w art. 4**, został wyeliminowany w pełni lub częściowo, Komisja **bezwzględnie przyjmuje decyzję o pełnym lub częściowym zniesieniu** tych środków. **Z chwilą przyjęcia swojej decyzji Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie całkowitego lub częściowego wycofania rezerwy budżetowej, o której mowa w art. 5 ust. 6a.** Zastosowanie ma procedura opisana w art. 5 ust. 2, 4, 5, 6, 6b i 6c.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku gdy środki dotyczące zawieszenia zatwierdzenia danego programu lub programów lub ich zmian, o czym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (i), lub zawieszenia zobowiązań, o czym mowa art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), zostają zniesione, kwoty odpowiadające zawieszonym zobowiązaniom przenosi się do budżetu z zastrzeżeniem art. 7 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr XXXX („rozporządzenie WRF”). Zawieszone zobowiązania z roku n nie mogą być ujmowane w budżecie później niż w roku n+2.

Poprawka

3. W przypadku gdy środki dotyczące zawieszenia zatwierdzenia danego programu lub programów lub ich zmian, o czym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (i), lub zawieszenia zobowiązań, o czym mowa art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), zostają zniesione, kwoty odpowiadające zawieszonym zobowiązaniom przenosi się do budżetu z zastrzeżeniem art. 7 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr XXXX („rozporządzenie WRF”). Zawieszone zobowiązania z roku n nie mogą być ujmowane w budżecie później niż w roku n+2. **Od roku n+3 kwotę odpowiadającą zawieszonym zobowiązaniom przenosi się do unijnej rezerwy na zobowiązania przewidzianej w art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr XXXX („rozporządzenie WRF”).**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 65
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 7

Poprawka

skreśla się

Informowanie Parlamentu Europejskiego

Komisja niezwłocznie informuje Parlament Europejski o środkach zaproponowanych lub przyjętych na podstawie art. 4 i 5.

Poprawka 66
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7a

Sprawozdawczość

Najpóźniej pięć lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące jego stosowania, a w szczególności skuteczności ewentualnych działań.

W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski.

Poprawka 67
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 8 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii **Europejskie**.
Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii **Europejskiej**.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 68
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 8a

Włączenie do rozporządzenia finansowego

Treść niniejszego rozporządzenia włącza się do rozporządzenia finansowego w trakcie jego kolejnej zmiany.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0039

Ustanowienie programu Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania ***I**Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))⁽¹⁾****(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)**

(2020/C 411/50)

[Poprawka 1, chyba że wskazano inaczej]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

2018/0233(COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Program Fiscalis 2020, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013⁽²⁾ i jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i państwami stowarzyszonymi, oraz programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i usprawnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Organy podatkowe państw uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tych programów, w tym w odniesieniu do ochrony finansowych i gospodarczych interesów państw członkowskich, Unii i podatników. **Skuteczne** rozwiązanie problemów, jakie przewiduje się na najbliższe dziesięciolecie, **często** nie będzie możliwe, jeśli państwa członkowskie nie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych i intensywnie współpracować ze swoimi odpowiednikami.

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0421/2018).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

(1) Dz.U. C z, s. .

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- (2) Dzięki programowi Fiscalis 2020 państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie, **czy to między samymi państwami członkowskimi, czy to z państwami trzecimi, z którymi UE ściśle współpracuje w dziedzinie opodatkowania.** W związku z tym należy zapewnić kontynuację tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu Fiscalis („program”).
- (2a) **Program powinien wzmocnić zdolność państw członkowskich do zwalczania oszustw podatkowych, korupcji, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, co ma polegać w szczególności na pomocy technicznej w dziedzinie szkolenia zasobów ludzkich i na rozwoju struktur administracyjnych. Pomoc ta powinna być świadczona w sposób przejrzysty.**
- (3) Zapewniając ramy dla działań, które wspierają jednolity rynek, sprzyjają konkurencyjności Unii i chronią interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich, program powinien przyczynić się do zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, **agresywnemu planowaniu podatkowemu i podwójnemu nieopodatkowaniu;** do zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw w przypadku transakcji transgranicznych i ograniczania tych obciążeń; **do wspierania bardziej sprawiedliwych i skuteczniejszych systemów podatkowych;** do osiągnięcia pełnego potencjału jednolitego rynku i wzmocnienia **sprawiedliwej konkurencji w Unii, a także** do promowania i wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych.
- (4) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na program, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszenia tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich, **zwłaszcza tych najslabiej rozwiniętych,** zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a tymi państwami dotyczących ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych.
- (5a) **Parlament Europejski określił swoje priorytety. Obecny brak środków finansowych spowalnia osiągnięcie celów ustalonych przez Parlament Europejski dotyczących wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. [2017/2052(INI)]. Skuteczniejsza współpraca w dziedzinie podatków może umożliwić sprawniejsze gromadzenie zasobów niezbędnych do realizacji przyszłych wieloletnich ram finansowych.**
- (6) Do przedmiotowego programu ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) **2018/1046** ⁽²⁾ („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- 7) Działania stosowane w ramach programu Fiscalis 2020 okazały się właściwe i dlatego powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań. **Jednakże działania powinny mieć na celu zajęcie się zagadnieniami priorytetowymi, aby chronić interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich.** Poprzez współpracę i budowanie zdolności program Fiscalis powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów w dziedzinie opodatkowania.
- (8) Ze względu na coraz większą mobilność podatników, liczbę transakcji transgranicznych, umiędzynarodowienie instrumentów finansowych **i związane z tym rosnące ryzyko oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego,** które wykraczają daleko poza granice Unii, w interesie Unii lub państw członkowskich mogłoby leżeć wprowadzenie dostosowań lub rozszerzeń europejskich systemów elektronicznych na państwa trzecie niestowarzyszone z programem oraz organizacje międzynarodowe. W szczególności pozwoliłoby to uniknąć obciążenia administracyjnego i kosztów wynikających z opracowywania

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

i eksploatacji dwóch podobnych systemów elektronicznych służących do, odpowiednio, unijnej i międzynarodowej wymiany informacji. W związku z tym, jeżeli jest to należycie uzasadnione przez taki interes, dostosowania lub rozszerzenia europejskich systemów elektronicznych na współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi powinny być kwalifikowalnymi kosztami w ramach programu. **Pod warunkiem że zagadnienia priorytetowe zostały w pełni sfinansowane, w ramach programu można również, w stosownych przypadkach, zachęcać do podjęcia konkretnych działań angażujących kraje najslabiej rozwinięte, w szczególności w zakresie automatycznej wymiany informacji.**

- (9) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji i znaczenie zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. **Wybór ekspertów powinien odbywać się w przejrzysty sposób i w oparciu o ich umiejętności, doświadczenie i wiedzę odpowiednie dla danego działania, a także ich zdolność do wnoszenia wkładu na rzecz tego działania. Należy dopilnować, aby eksperci byli bezstronni oraz aby nie występowały u nich żadne potencjalne konflikty interesów z ich rolą zawodową. Należy zapewnić zrównoważoną reprezentację wszystkich istotnych zainteresowanych stron.**
- (9a) **W związku z niedawnym przyjęciem dyrektyw Rady 2014/107/UE⁽¹⁾, (UE) 2015/2376⁽²⁾, (UE) 2016/881⁽³⁾, (UE) 2016/2258⁽⁴⁾, (UE) 2018/822⁽⁵⁾ oraz trwającymi negocjacjami w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), celem programu powinno być szkolenie pracowników administracji podatkowych w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia tych dyrektyw.**
- (10) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”⁽⁶⁾, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających politykę podatkową i organy podatkowe.
- (10a) **W trosce o opłacalność program Fiscalis powinien wykorzystywać możliwe synergie z innymi działaniami Unii w powiązanych dziedzinach, takich jak program celny, program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, program jednolitego rynku oraz program wspierania reform.**
- (10b) **Pojedyncze krajowe inicjatywy na rzecz przeciwdziałania nadużyciom finansowym mogą potencjalnie skutkować przeniesieniem nieuczciwej działalności do innych, często sąsiednich, państw członkowskich oraz powstaniem nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla przestrzegających przepisów przedsiębiorstw, a także brakiem pewności prawa podczas zawierania międzynarodowych transakcji handlowych. W związku z tym kwestią o zasadniczym znaczeniu jest, aby Komisja ujednoliciła krajowe środki zwalczania nadużyć finansowych za pomocą koordynowania najlepszych praktyk krajowych na szczeblu Unii.**
- (11) **Znaczną część budżetu w ramach programu mają pochłonąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). W związku z tym przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich. Należy zapewnić niezakłóconą interoperacyjność między wspólnymi i krajowymi elementami europejskich systemów elektronicznych oraz synergie z innymi elektronicznymi systemami odpowiednich programów Unii.**
- (12) Obecnie nie ma wymogu sporządzania wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania („MASP-T”) w celu stworzenia spójnego i interoperacyjnego środowiska elektronicznego na potrzeby opodatkowania w Unii. Program powinien przewidywać opracowanie takiego MASP-T, aby zapewnić spójność i koordynację działań w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT.

(¹) Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

(³) Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

(⁴) Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1).

(⁵) Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

(⁶) COM(2010)0700.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane za pomocą programów prac. Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny być tak skonstruowane, by obejmowały kilka lat. Przejście z rocznych programów prac na wieloletnie programy prac zmniejszy obciążenie administracyjne zarówno po stronie Komisji, jak i państw członkowskich, **ale w żadnej sytuacji nie powinno to prowadzić do utraty informacji lub przejrzystości dla podatników. Wieloletnie programy prac powinny odzwierciedlać wszystkie istotne informacje przedstawione w kontekście sprawozdań rocznych lub analiz, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Te roczne sprawozdania powinny być udostępniane publicznie w celu poinformowania podatników o najlepszych praktykach, wyciągniętych wnioskach, wyzwaniach i utrzymujących się przeszkodach zidentyfikowanych w ramach programu.**
- (14) W celu **uzupełnienia** niniejszego rozporządzenia należy **przekazać** Komisji uprawnienia **do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do przyjmowania programów prac.**
- (15) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽¹⁾ zachodzi potrzeba oceny programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich, **a tym samym uwzględniając również REFIT.** Wymogi te **powinny**, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania rozporządzenia w terenie. **Wyniki tego monitorowania powinny być przedmiotem corocznego sprawozdania zbiorczego sporządzanego przez Komisję w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Powinno ono zawierać zestawienie utrzymujących się w państwach członkowskich przeszkód utrudniających osiąganie celów programu określonych w art. 3 oraz poruszanie zagadnień priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, oraz sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Komisja powinna ponadto sporządzić okresową i końcową ocenę programu. Zarówno sprawozdania roczne, jak i sprawozdania z oceny powinny być upubliczniane na specjalnej stronie internetowej.**
- (15a) **Co dwa lata Komisja powinna organizować seminarium z udziałem dwóch przedstawicieli państw członkowskich beneficjentów w celu omówienia problematycznych kwestii i zaproponowania możliwych usprawnień związanych z obszarami tematycznymi programu, a zwłaszcza wymiany informacji między administracjami podatkowymi. Uczestnikami tego seminarium są odpowiednio przedstawiciel lub przedstawicielka dyrekcji administracji podatkowych i przedstawiciel lub przedstawicielka związków zawodowych pracowników administracji podatkowych, a także przedstawiciel lub przedstawicielka Parlamentu Europejskiego i Rady.**
- (16) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki podatkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ oraz rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ i (UE) 2017/1939 ⁽⁵⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (18) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 **TFUE**. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.
- (19) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągnięcia szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. ***Pokrywanie kosztów podróży powinno stanowić priorytet, tak aby zapewnić udział ekspertów krajowych we wspólnych działaniach.***
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez poszczególne państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, które w związku z tym należy uchylić,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania („program”).
2. Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „opodatkowanie” oznacza kwestie – w tym projektowanie, zarządzanie, egzekwowanie i przestrzeganie przepisów – związane następującymi podatkami i opłatami:
  - a) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾;
  - b) podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG ⁽²⁾;
  - c) podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE ⁽³⁾;
  - d) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽⁴⁾;
  - e) inne podatki i opłaty, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE ⁽⁵⁾, **w tym podatki dochodowe od osób prawnych**, w stopniu, w jakim są one istotne z punktu widzenia jednolitego rynku i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 2) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty odpowiedzialne za opodatkowanie lub za działania związane z podatkami;
- 3) „europejskie systemy elektroniczne” oznaczają systemy elektroniczne niezbędne do celów opodatkowania i do wykonywania zadań organów podatkowych;
- 4) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii;
- 4a) **„kraj najslabiej rozwinięty” oznacza państwo trzecie o niskim dochodzie, które zmaga się z poważnymi strukturalnymi przeszkodami dla zrównoważonego rozwoju, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych.**

Artykuł 3

Cele programu

1. Ogólnym celem programu jest wspieranie organów podatkowych i opodatkowania w celu poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmocnienia **uczciwej konkurencji w Unii**, ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, **między innymi przed oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym, a także usprawnieniem poboru podatków.**
2. Szczegółowym celem programu jest wspieranie polityki podatkowej **i jej właściwego wdrażania, wzmocnienie współpracy w dziedzinie podatków, wymiany informacji podatkowych** i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych, **a także stopniowa modernizacja narzędzi sprawozdawczych i audytowych oraz oprogramowania, które mają być w jednolity sposób stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Program pomaga również administracjom podatkowym w ułatwianiu i poprawie wdrażania unijnych dyrektyw dotyczących opodatkowania oraz szkoleniu personelu w tym zakresie.**

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **300 mln EUR według cen z 2018 r. (tj. 339 mln EUR w cenach bieżących).**

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1;

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można **między innymi** pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz na ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami i **innymi odpowiednimi materiałami przedłożonymi w formie pisemnej**, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

Program jest otwarty dla następujących państw trzecich:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami, pod warunkiem że państwa te osiągnęły dostateczny poziom zbliżenia właściwego prawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod Unii;
- c) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w porozumieniu szczegółowym obejmującym kwestie uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:
  - zapewnia właściwą równowagę między wkładem państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych a osiąganymi przez nie korzyściami;
  - określa warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego;
  - nie przyznaje państwu trzeciemu mocy decyzyjnej w odniesieniu do programu;
  - gwarantuje Unii prawo do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony swoich interesów finansowych.

Pod warunkiem, że zostały w pełni sfinansowane zagadnienia priorytetowe, do udziału w programie zachęca się kraje najslabiej rozwinięte, zgodnie z zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju i warunkami określonymi w szczegółowych umowach między tymi krajami a Unią dotyczących udziału tych krajów w programie. Z zastrzeżeniem ust. 1 lit. c) udział w programie krajów najslabiej rozwiniętych jest dla nich bezpłatny i koncentruje się na osiągnięciu międzynarodowych celów podatkowych, takich jak automatyczna wymiana informacji podatkowych. Umowa szczegółowa gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Artykuł 6

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród, zamówień oraz zwrotu kosztów podróży i kosztów pobytu ponoszonych przez ekspertów zewnętrznych.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ II KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
  - a) spotkania i podobne imprezy ad hoc;
  - b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach, **w tym inspekcje na miejscu i wspólne audyty**; [Popr. 2 i 3]
  - c) działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, w szczególności w zakresie opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych **lub tworzenia wspólnych rejestrów**;
  - d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich;
  - e) działania wspierające i inne działania, w tym:
    - 1) badania **i inne odpowiednie materiały przedłożone w formie pisemnej**;
    - 2) działania innowacyjne, w szczególności weryfikacje poprawności projektów, projekty pilotażowe i tworzenie prototypów;
    - 3) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
    - 4) wszelkie inne **odpowiednie** działania przewidziane w programach prac, o których mowa w art. 13, jakie są niezbędne do osiągnięcia celów lub zgodnie z celami określonymi w art. 3.

Możliwe formy **odpowiednich** działań, o których mowa w lit. a), b) i d), są przedstawione są w postaci niewyczerpującego wykazu w załączniku 1.

2a. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują poniższy wykaz tematów priorytetowych:

- a) **niwelowanie luk w skutecznym wdrażaniu zmienionej dyrektywy Rady 2011/16/UE** ⁽¹⁾;
- b) **skuteczna wymiana informacji, w tym wnioski grupowe, oraz opracowanie użytecznych formatów uwzględniających inicjatywy na szczeblu międzynarodowym**;
- c) **usunięcie przeszkód dla współpracy transgranicznej**;
- d) **usunięcie przeszkód utrudniających dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych na mocy zmienionej dyrektywy Rady 2011/16/UE**;
- e) **zwalczanie oszustw transgranicznych związanych z VAT**;
- f) **wymiana najlepszych praktyk związanych z windykacją podatków, w tym podatków, które nie zostały zapłacone zgodnie z europejską dyrektywą w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności (EUSTD)**;
- g) **wdrożenie jednolitych krajowych narzędzi informatycznych w celu stworzenia wspólnych interfejsów umożliwiających wzajemne połączenie krajowych systemów informatycznych**;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

3. Działania polegające na opracowywaniu i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.

4. W przypadku gdy działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, o których mowa w ust. 2 lit. c), dotyczą opracowania i eksploatacji europejskiego systemu elektronicznego, do finansowania w ramach programu kwalifikują się tylko koszty związane z obowiązkami powierzonymi Komisji zgodnie z art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie ponoszą koszty związane z obowiązkami powierzonymi im zgodnie z art. 11 ust. 3.

Artykuł 8

Udział ekspertów zewnętrznych

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, **a także, w stosownych przypadkach**, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego. **Komisja ocenia, między innymi, bezstronność tych ekspertów zewnętrznych, zapewnia, aby nie występowały u nich żadne konflikty interesów w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami zawodowymi oraz decyduje o ich uczestnictwie na zasadzie ad hoc, w zależności od potrzeb.**

2. Koszty poniesione przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do zwrotu w ramach programu zgodnie z przepisami art. 238 rozporządzenia finansowego.

3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja **w ramach przejrzystej i zrównoważonej procedury** na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla danego działania **oraz ich zdolności do wnoszenia wkładu na rzecz tego działania. Komisja zapewnia zrównoważoną reprezentację wszystkich istotnych zainteresowanych stron. Komisja informuje, czy eksperci zewnętrzni uczestniczą we własnym imieniu, czy w imieniu innej organizacji lub innego podmiotu gospodarczego. Listę ekspertów zewnętrznych podaje się do wiadomości publicznej na stronie internetowej Komisji.**

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 9

Przyznawanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

2. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, może również otrzymać wkład z niniejszego programu, pod warunkiem że wkład ten nie pokrywa tych samych kosztów. Przepisy każdego zaangażowanego unijnego programu stosuje się do wkładu tego programu w dane działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielania wsparcia.

3. Zgodnie z art. 198 lit. f) rozporządzenia finansowego te dotacje mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, w przypadku gdy kwalifikujące się podmioty są organami podatkowymi państw członkowskich oraz państw trzecich stowarzyszonych z programem, o których mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że warunki określone w tym artykule zostały spełnione.

Artykuł 10

Stopa współfinansowania

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.

2. W przypadku gdy działania wymagają przyznania dotacji, stopę współfinansowania mającą zastosowanie określa się w wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 13.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ W ZAKRESIE BUDOWANIA ZDOLNOŚCI W DZIEDZINIE TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ

Artykuł 11

Obowiązki

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.
2. Komisja zapewnia w szczególności:
  - a) opracowanie i eksploatację wspólnych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
  - b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, wzajemne połączenie i ciągle doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;
  - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych na poziomie Unii w celu ich promowania i wdrażania na poziomie krajowym;
  - d) koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych w odniesieniu do ich interakcji z osobami trzecimi, z wyjątkiem działań mających na celu spełnienie wymogów krajowych;
  - e) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie Unii;
- ea) koordynację stosowanych na szczeblu krajowym środków zwalczania nadużyć finansowych przez określanie najlepszych praktyk krajowych na szczeblu UE i informowanie o nich;*
3. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności:
  - a) opracowanie i eksploatację krajowych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
  - b) koordynację opracowania i eksploatacji krajowych elementów europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym;
  - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie krajowym;
  - d) regularne dostarczanie Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia poszczególnym organom lub przedsiębiorcom pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;
  - e) wdrażanie europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym.

Artykuł 12

Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania (MASP-T)

1. Komisja sporządza i aktualizuje wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania, w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system, w całości lub w części, jest klasyfikowany jako:
  - a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
- c) połączenie obu tych rodzajów.
2. Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania obejmuje także działania innowacyjne i pilotażowe, jak również wspieranie metodologii i narzędzi związanych z europejskimi systemami elektronicznymi.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań **związanych z całym programem**.
4. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdanie z postępów prac w realizacji wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Te sprawozdania roczne sporządza się w z góry ustalonym formacie. **W rocznych sprawozdaniach z postępów państwa członkowskie zgłaszają przeszkody utrudniające im osiągnięcie celów programu określonych w art. 3 oraz poruszanie kwestii priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, a także przedstawiają sugestie dotyczące najlepszych praktyk.**
5. Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań **państw członkowskich**, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, **a także postępy w osiąganiu celów programu określonych w art. 3 i zagadnień priorytetowych, o których mowa w art. 7 ust. 2a. Aby ocenić poczynione postępy, Komisja uwzględni w swoim zbiorczym sprawozdaniu rocznym zestawienie utrzymujących się w państwach członkowskich przeszkód utrudniających osiągnięcie celów programu określonych w art. 3 oraz rozwiązanie zagadnień priorytetowych określonych w art. 7 ust. 2a, oraz przedstawia sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Komisja upublicznia na specjalnej stronie internetowej zbiorcze sprawozdanie roczne, które służy za podstawę przyszłych wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 13, oraz sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 15.**

ROZDZIAŁ V

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE, OCENA i KONTROLA

Artykuł 13

Program prac

1. Program jest realizowany w ramach wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 108 rozporządzenia finansowego.
2. Wieloletnie programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów **delegowanych**. Takie akty **delegowane** przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.

Artykuł 14

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.
2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 15

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym. **Komisja upublicznia oceny na specjalnej stronie internetowej.**
2. Ocena śródk okresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu **trzech** lat od rozpoczęcia realizacji programu.
3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż **rok** po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 16

Audyty i dochodzenia

Jeżeli państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji przyjętej na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy dowolnego innego instrumentu prawnego, państwo to przyznaje niezbędne prawa i dostęp, których potrzebują odpowiedzialny urzędnik zatwierdzający, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Europejski Trybunał Obrachunkowy, aby móc w pełni wykonywać swoje odpowiednie uprawnienia. W przypadku OLAF-u takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

ROZDZIAŁ VI

WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENÍ I PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w **art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2**, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w **art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. **13 ust. 2 i art. 14 ust. 2** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Programu Fiscalis”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między tym programem a środkami przyjętymi w ramach poprzedniego programu, tj. na mocy rozporządzenia (UE) nr 1286/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK 1

Niewyczerpujący wykaz możliwych form działań, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d)

Działania, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d), mogą mieć między innymi następującą formę:

a) jeśli chodzi o spotkania i podobne wydarzenia *ad hoc*:

- seminaria i warsztaty, zasadniczo z udziałem wszystkich państw, na których odbywają się prezentacje, a uczestnicy prowadzą intensywne dyskusje i wykonują czynności dotyczące danego tematu;
- wizyty robocze organizowane w celu umożliwienia urzędnikom i funkcjonariuszom nabywania lub zwiększania wiedzy eksperckiej i wiadomości dotyczących polityki podatkowej;
- obecność w urzędach administracji oraz udział w postępowaniach administracyjnych;

b) jeśli chodzi o ustrukturyzowaną współpracę:

- grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby państw, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu, łącznie z koordynacją i określeniem punktów odniesienia;
- zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o charakterze tymczasowym lub stałym, gromadzące wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- wielostronne lub jednoczesne kontrole polegające na skoordynowanym sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników, organizowane przez co najmniej dwa państwa, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie, mające wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wspólne audyty polegające na sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników przez jeden zespół audytowy składający się z co najmniej dwóch państw, w tym co najmniej dwóch państw członkowskich, mających wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wszelkie inne formy współpracy administracyjnej ustanowione dyrektywą 2011/16/UE, rozporządzeniem (UE) nr 904/2010, rozporządzeniem (UE) nr 389/2012 lub dyrektywą 2010/24/UE;

d) jeśli chodzi o działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich:

- wspólne szkolenia lub rozwój e-uczenia się w celu wspierania niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z dziedziną opodatkowania;
- wsparcie techniczne mające na celu usprawnienie procedur administracyjnych, zwiększenie zdolności administracyjnych i poprawę funkcjonowania administracji podatkowych i operacji poprzez inicjowanie i wymianę dobrych praktyk.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK 2**Wskaźniki**

Cel szczegółowy: wspieranie polityki podatkowej, współpracy w dziedzinie podatków i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.

1. Budowanie zdolności (administracyjnych, ludzkich i IT):

1. Wskaźnik stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki (liczba działań w ramach programu zorganizowanych w tej dziedzinie i zaleceń wydanych w następstwie tych działań)
2. Wskaźnik uczenia się (zastosowane moduły nauki; liczba przeszkolonych urzędników i funkcjonariuszy; ocena jakości przez uczestników)
3. Dostępność europejskich systemów elektronicznych (wyrażona jako procent czasu)
4. Dostępność wspólnej sieci łączności (wyrażona jako procent czasu)
5. Uprozczone procedury IT dla administracji krajowych i przedsiębiorców (liczba zarejestrowanych przedsiębiorców, liczba wniosków i liczba wyszukiwań w różnych systemach elektronicznych finansowanych w ramach programu)

2. Dzielenie się wiedzą i tworzenie sieci kontaktów:

6. Wskaźnik solidności współpracy (stopień uzyskanej sieci kontaktów, liczba spotkań osobistych, liczba grup współpracy online)
7. Wskaźnik najlepszych praktyk i wytycznych (liczba działań zorganizowanych w ramach programu w tej dziedzinie; odsetek administracji podatkowych, które skorzystały z praktyki roboczej/wytycznych opracowanych przy wsparciu z programu)

2a. Wskaźniki dodatkowe:

1. *Dochody uzyskane w trakcie wspólnych audytów w ramach walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym*
  2. *Liczba wniosków o współpracę administracyjną i sądową złożonych, otrzymanych i rozpatrzonych w poszczególnych państwach członkowskich*
-

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0040

Ustanowienie programu „Prawa i Wartości” ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Prawa i Wartości” (COM(2018)0383 – C8-0234/2018 – 2018/0207(COD)) (1)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/51)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Tytuł**

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
Wniosek	Wniosek
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające program „ Prawa i Wartości”	ustanawiające program „ Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1**

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
(1) Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej „Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości . Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”. W art. 3 doprecyzowano następująco, że „celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów” oraz że, między innymi, „[Unia] [s]zanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz czuwa nad ochroną i rozwojem dziedzictwa kulturowego Europy”. Wartości te zostały ponadto potwierdzone i wyrażone w prawach, wolnościach i zasadach przewidzianych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.	(1) Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej „Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości ”. Spośród tych praw i wartości, zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka, główny fundament wszystkich podstawowych praw człowieka stanowi godność człowieka. Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”. W art. 3 doprecyzowano następująco, że „celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów” oraz że, między innymi, „[Unia] [s]zanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz czuwa nad ochroną i rozwojem dziedzictwa kulturowego Europy”. Wartości te zostały ponadto potwierdzone i wyrażone w prawach, wolnościach i zasadach przewidzianych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0468/2018).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *W swojej rezolucji z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i środków własnych Parlament Europejski podkreślił znaczenie zasad horyzontalnych, które powinny stanowić podstawę wieloletnich ram finansowych (WRF) i wszystkich powiązanych polityk Unii, w tym włączenia celów zrównoważonego rozwoju ONZ do wszystkich polityk i inicjatyw Unii w następnych WRF, podkreślił, że wyeliminowanie dyskryminacji ma kluczowe znaczenie dla wywiązania się z zobowiązań Unii na rzecz Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu oraz wyraził ubolewanie z powodu braku uwzględniania aspektu płci i równouprawnienia w polityce Unii, jak przedstawiono we wnioskach dotyczących wieloletnich ram finansowych.*

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1b) *W swojej rezolucji z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie kolejnych WRF: przygotowanie stanowiska Parlamentu dotyczącego WRF na okres po 2020 r. Parlament Europejski wyraził poparcie dla programów w dziedzinie kultury, edukacji, mediów, młodzieży, sportu, demokracji, obywatelstwa i społeczeństwa obywatelskiego, które wyraźnie dowiodły swojej europejskiej wartości dodanej i cieszą się niesłabnącą popularnością wśród beneficjentów, i podkreślił, że silniejsza i ambitniejsza Unia może zostać osiągnięta tylko wówczas, gdy zostanie wyposażona w większe środki finansowe, a także zalecił utworzenie wewnętrznego Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji zarządzanego przez Komisję, służącego większemu wspieraniu społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych działających w dziedzinach związanych z demokracją i prawami człowieka. Należy zatem zapewnić stałe wsparcie istniejącym strategiom politycznym, zwiększyć zasoby przeznaczone na realizację sztandarowych programów unijnych oraz przeznaczyć dodatkowe środki finansowe na wypełnianie dodatkowych zobowiązań.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Te prawa i wartości muszą być nadal propagowane i **egzekwowane**, współdzielone przez narody i **obywateli UE** i znajdować się w centrum projektu europejskiego. W budżecie UE tworzy się zatem nowy Fundusz „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości”, obejmujący programy „Prawa i Wartości” oraz „Wymiar Sprawiedliwości”. W czasach, gdy europejskie społeczeństwo zмага się z ekstremizmem, radykalizmem i podziałami, ważniejsze niż kiedykolwiek są wspieranie, umacnianie i obrona sprawiedliwości, praw i unijnych wartości: praw człowieka, poszanowania ludzkiej godności, wolności, demokracji, równości, praworządności. Będzie to miało głębokie i bezpośrednie skutki dla życia politycznego, społecznego, kulturalnego i gospodarczego w UE. W ramach tego nowego funduszu za pośrednictwem programu „Wymiar Sprawiedliwości” kontynuowane będzie wsparcie na rzecz dalszego rozwoju unijnej przestrzeni sprawiedliwości i współpracy transgranicznej. Program „**Prawa i Wartości**” połączy program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 ⁽⁸⁾, oraz program „Europa dla Obywateli”, ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 390/2014 ⁽⁹⁾ (**zwanym** dalej „poprzednimi programami”).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustanawiające program „Europa dla obywateli” na lata 2014–2020 (Dz.U. L 115 z 17.4.2014, s. 3).

Poprawka

- (2) Te prawa i wartości muszą być nadal **aktywnie i spójnie stosowane, chronione i** propagowane **przez Unię i każde państwo członkowskie we wszystkich ich politykach, a także egzekwowane i** współdzielone przez narody i **obywateli i muszą** znajdować się w centrum projektu europejskiego, **ponieważ każde pogorszenie ochrony tych praw i wartości w którymkolwiek państwie członkowskim może mieć szkodliwe skutki dla Unii jako całości**. W budżecie UE tworzy się zatem nowy Fundusz „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości”, obejmujący programy „Prawa i Wartości” oraz „Wymiar Sprawiedliwości”. W czasach, gdy europejskie społeczeństwo zмага się z ekstremizmem, radykalizmem i podziałami, **a także stale kurczącą się przestrzenią dla niezależnego społeczeństwa obywatelskiego** ważniejsze niż kiedykolwiek są wspieranie, umacnianie i obrona sprawiedliwości, praw i unijnych wartości: praw człowieka, poszanowania ludzkiej godności, wolności, demokracji, równości, **zasady niedyskryminacji i** praworządności. Będzie to miało głębokie i bezpośrednie skutki dla życia politycznego, społecznego, kulturalnego i gospodarczego w UE. W ramach tego nowego funduszu za pośrednictwem programu „Wymiar Sprawiedliwości” kontynuowane będzie wsparcie na rzecz dalszego rozwoju unijnej przestrzeni sprawiedliwości i współpracy transgranicznej. Program „**Obywatele, Równość, Prawa i Wartości**” (**zwany dalej „programem”**) połączy program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 ⁽⁸⁾, oraz program „Europa dla Obywateli”, ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 390/2014 ⁽⁹⁾ (**zwane** dalej „poprzednimi programami”), **i zostanie dostosowany, tak aby mógł sprostać nowym wyzwaniom w zakresie europejskich wartości**.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustanawiające program „Europa dla obywateli” na lata 2014–2020 (Dz.U. L 115 z 17.4.2014, s. 3).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Fundusz „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości” oraz dwa programy finansowania leżące u jego podstaw skupią się **przede wszystkim** na ludziach i podmiotach przyczyniających się do podtrzymywania żywych i dynamicznych wspólnych wartości, praw i bogatej różnorodności. Ostatecznym celem funduszu jest wspieranie i utrzymanie demokratycznego i integracyjnego społeczeństwa opartego na **prawie** i równości. **Obejmuje to** dynamiczne społeczeństwo obywatelskie, zachęcanie ludzi do udziału w życiu demokratycznym, obywatelskim i społecznym oraz pielęgnowanie bogatej różnorodności społeczeństwa europejskiego w oparciu o **naszą wspólną** historię i pamięć o przeszłości. Art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej **stanowi dalej, że** za pomocą odpowiednich środków **instytucje umożliwiają** obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wypowiedanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii.

Poprawka

- (3) Fundusz „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości” oraz dwa programy finansowania leżące u jego podstaw skupią się na ludziach i podmiotach przyczyniających się do podtrzymywania żywych i dynamicznych wspólnych wartości, **równości**, praw i bogatej różnorodności. Ostatecznym celem funduszu jest wspieranie i utrzymanie demokratycznego, **otwartego** i integracyjnego społeczeństwa opartego na **prawach** i równości **przez finansowanie działań, które promują** dynamiczne, **dobrze rozwinięte, niezależne i upodmiotowione** społeczeństwo obywatelskie, **obejmujących wspieranie promocji i ochrony naszych wspólnych wartości** i zachęcanie ludzi do udziału w życiu demokratycznym, obywatelskim i społecznym oraz pielęgnowanie **pokoju** i bogatej różnorodności społeczeństwa europejskiego, **również** w oparciu o **nasze wspólne wartości**, historię, pamięć o przeszłości i **dziedzictwo**. Art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej **wymaga, aby instytucje utrzymywały otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze społeczeństwem obywatelskim, a** za pomocą odpowiednich środków **umożliwiły** obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wypowiedanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (3a) **Komisja powinna zapewnić regularny, otwarty i przejrzysty dialog z beneficjentami programu, jak również z innymi zainteresowanymi stronami poprzez utworzenie grupy dialogu obywatelskiego. Grupa dialogu obywatelskiego powinna przyczyniać się do wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz do dyskusji na temat rozwoju polityki w ramach dziedzin i celów objętych programem i odnośnymi obszarami. Grupa ta powinna składać się z organizacji, które zostały wybrane do uzyskania dotacji operacyjnej lub dotacji na działania w ramach programu, oraz innych organizacji i zainteresowanych stron, które wyraziły zainteresowanie programem lub pracami w tym obszarze polityki, a które niekoniecznie otrzymują wsparcie z programu.**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Program „**Prawa i Wartości**” (zwany dalej „**programem**”) powinien umożliwić stworzenie efektu synergii w celu sprostania wyzwaniom, które są wspólne dla propagowania i ochrony wartości, oraz osiągnięcie wymiaru krytycznego, pozwalającego na uzyskanie konkretnych rezultatów w tym zakresie. **Powinno się to udać** dzięki wykorzystaniu pozytywnych doświadczeń zyskanych w ramach poprzednich programów. Pozwoli to w pełni wykorzystać potencjał efektu synergii i tym samym skuteczniej wspierać wspomniane obszary polityki i zwiększyć ich potencjał w zakresie dotarcia do ludności. Skuteczność programu wymaga uwzględnienia specyfiki poszczególnych obszarów polityki, ich różnych grup docelowych i ich szczególnych potrzeb przez zastosowanie **indywidualnego podejścia**.

Poprawka

- (4) Program powinien umożliwić stworzenie efektu synergii w celu sprostania wyzwaniom, które są wspólne dla propagowania i ochrony wartości **zapisanych w traktatach**, oraz osiągnięcie wymiaru krytycznego, pozwalającego na uzyskanie konkretnych rezultatów w tym zakresie. **Należy to osiągnąć** dzięki wykorzystaniu **i dalszemu rozwijaniu** pozytywnych doświadczeń zyskanych w ramach poprzednich programów. Pozwoli to w pełni wykorzystać potencjał efektu synergii i tym samym skuteczniej wspierać wspomniane obszary polityki i zwiększyć ich potencjał w zakresie dotarcia do ludności. Skuteczność programu wymaga uwzględnienia specyfiki poszczególnych obszarów polityki, ich różnych grup docelowych i ich szczególnych potrzeb **oraz możliwości uczestnictwa** przez zastosowanie **indywidualnych i ukierunkowanych podejść, w tym propagowania wszystkich rodzajów równości i równouprawnienia płci w ramach programu**.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (4a) **Pełne poszanowanie i promowanie praworządności i demokracji ma zasadnicze znaczenie dla budowania zaufania obywateli do Unii. Poszanowanie praworządności w Unii jest warunkiem wstępnym ochrony praw podstawowych, jak również przestrzegania wszystkich praw i obowiązków zapisanych w traktatach. Sposób, w jaki praworządność jest wdrażana w państwach członkowskich, odgrywa kluczową rolę w zagwarantowaniu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi i ich systemami prawnymi. Program powinien zatem promować i chronić prawa podstawowe, demokrację i praworządność na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym.**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4b) ***Praworządność, o której mowa w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, obejmuje takie zasady jak: legalność, oznaczającą przejrzysty, rozliczalny, demokratyczny i pluralistyczny proces stanowienia prawa; pewność prawa; zakaz arbitralności w działaniu władz wykonawczych; skuteczna ochrona sądowa ze strony niezależnych sądów, w tym ochrona praw podstawowych; podział władzy i równość wobec prawa.***

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5) ***Przybliżenie Unii Europejskiej do jej obywateli wymaga różnorodnych działań i skoordynowanych wysiłków.*** Zbliżanie obywateli w ramach partnerstwa miast i sieci miast oraz wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w obszarach objętych programem przyczynią się do zwiększenia zaangażowania obywateli w społeczeństwie, a ostatecznie także ich udziału w życiu demokratycznym Unii. Jednocześnie działania wspierające, które promują wzajemne zrozumienie, różnorodność, ***dialog*** i poszanowanie innych, sprzyjają poczuciu przynależności i tożsamości europejskiej opartej na wspólnym zrozumieniu europejskich wartości, kultury, historii i dziedzictwa. Propagowanie większego poczucia przynależności do Unii i unijnych wartości jest szczególnie ważne w odniesieniu do obywateli regionów najbardziej oddalonych UE ze względu na odległość od kontynentalnej Europy.
- (5) ***Aby przybliżyć Unię Europejską obywatelom, wspierać demokratyczne uczestnictwo i wzmocnić pozycję obywateli w korzystaniu z ich praw związanych z obywatelstwem europejskim, konieczne są różnorodne działania i skoordynowane wysiłki mające na celu wyważone pod względem geograficznym rozdzielenie środków.*** Zbliżanie obywateli w ramach partnerstwa miast i sieci miast oraz wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego ***na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i ponadnarodowym*** w obszarach objętych programem przyczynią się do zwiększenia zaangażowania obywateli w społeczeństwie, a ostatecznie także ich ***aktywnego*** udziału w życiu demokratycznym Unii, ***jak również kształtowania jej agendy politycznej.*** Jednocześnie działania wspierające, które promują wzajemne zrozumienie, ***dialog międzykulturowy, różnorodność kulturową i językową, pojednanie, włączenie społeczne*** i poszanowanie innych, sprzyjają poczuciu przynależności ***do Unii i wspólnego obywatelstwa dzięki*** tożsamości europejskiej opartej na wspólnym zrozumieniu europejskich wartości, kultury, historii i dziedzictwa. Propagowanie większego poczucia przynależności do Unii i unijnych wartości jest szczególnie ważne w odniesieniu do obywateli regionów najbardziej oddalonych UE ze względu na odległość od kontynentalnej Europy.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5a) *Coraz większa różnorodność i globalne tendencje migracyjne uwypuklają znaczenie dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego w naszych społeczeństwach. W ramach programu należy udzielić pełnego wsparcia dialogowi międzykulturowemu i międzyreligijnemu, który stanowi część harmonii społecznej w Europie i jest kluczowym elementem stymulującym włączenie społeczne i spójność społeczną. Dialog międzyreligijny mógłby przyczynić się do uwydatnienia pozytywnego wkładu religii w pogłębianie spójności społecznej, z kolei analfabetyzm religijny niesie ryzyko niewłaściwego wykorzystywania uczuć religijnych wśród ludności. Program powinien zatem wspierać projekty i inicjatywy na rzecz rozwoju kompetencji religijnej, a tym samym budować dialog międzyreligijny i wzajemne zrozumienie.*

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6) Niezbędne są działania dotyczące pamięci o przeszłości i **krytycznej refleksji** na temat europejskiej pamięci historycznej, które pomogą uświadomić obywatelom wspólną historię, stanowiącą fundament wspólnej przyszłości, **moralnego obowiązku i wspólnych wartości**. Należy uwzględnić aspekty historyczne, kulturowe i międzykulturowe oraz istniejące powiązania między pamięcią o przeszłości a kształtowaniem tożsamości europejskiej i poczucia przynależności.
- (6) Niezbędne są działania dotyczące pamięci o przeszłości **oraz krytycznego i twórczego myślenia** na temat europejskiej pamięci historycznej, które pomogą uświadomić obywatelom, **w szczególności osobom młodym, ich** wspólną historię, stanowiącą fundament wspólnej przyszłości. Należy uwzględnić aspekty historyczne, **społeczne**, kulturowe i międzykulturowe, **tolerancję i dialog, aby promować wspólną płaszczyznę porozumienia opartą na wspólnych wartościach, solidarności, różnorodności i pokoju** oraz istniejące powiązania między pamięcią o przeszłości a kształtowaniem tożsamości europejskiej i poczucia przynależności.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Obywatele **powinni być również bardziej** świadomi swoich praw wynikających z obywatelstwa Unii i nie powinni obawiać się zamieszkania, studiowania, podejmowania pracy i wolontariatu w innym państwie członkowskim ani podróżowania do innego państwa członkowskiego, powinni też czuć się w stanie korzystać ze swoich praw obywatelskich i je egzekwować, móc liczyć na równy dostęp oraz pełną egzekwowalność i ochronę przysługujących im praw bez jakiegokolwiek dyskryminacji, niezależnie od tego, w którym państwie Unii akurat przebywają. Należy **wspierać** społeczeństwo obywatelskie celem propagowania i ochrony wspólnych wartości UE określonych w art. 2 TUE, podnoszenia świadomości w zakresie tych wartości oraz w przyczyniania się do skutecznego korzystania z praw na mocy prawa Unii.

Poprawka

- (7) Obywatele **Unii nie są dostatecznie** świadomi swoich praw wynikających z obywatelstwa Unii, **takich jak prawa do głosowania w wyborach europejskich i lokalnych czy prawa do uzyskania ochrony konsularnej ze strony ambasad innych państw członkowskich. Należy zwiększać świadomość obywateli na temat tych praw.** Nie powinni **oni** obawiać się zamieszkania, studiowania, podejmowania pracy i wolontariatu w innym państwie członkowskim ani podróżowania do innego państwa członkowskiego, powinni też czuć się w stanie korzystać ze swoich praw obywatelskich i je egzekwować, móc liczyć na równy dostęp oraz pełną egzekwowalność i ochronę przysługujących im praw bez jakiegokolwiek dyskryminacji, niezależnie od tego, w którym państwie Unii akurat przebywają. Należy **wzmacniać** społeczeństwo obywatelskie **na wszystkich szczeblach** celem propagowania i ochrony wspólnych wartości UE określonych w art. 2 TUE, podnoszenia świadomości w zakresie tych wartości oraz w przyczyniania się do skutecznego korzystania z praw na mocy prawa Unii.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7a) **W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie świadomości europejskiej i totalitaryzmu oraz w konkluzjach Rady z 9–10 czerwca 2011 r. w sprawie pamięci o zbrodniach popełnionych przez reżimy totalitarne w Europie podkreślono znaczenie pielęgnowania pamięci o przeszłych wydarzeniach, aby w ten sposób budować wspólną przyszłość, oraz zwrócono uwagę, jak cenna jest rola Unii w ułatwianiu, wymianie i propagowaniu inicjatyw służących zbiorowemu upamiętnianiu tych zbrodni, również w celu ożywienia wspólnej pluralistycznej i demokratycznej tożsamości europejskiej.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Równość **kobiet i mężczyzn** stanowi podstawową wartość i cel Unii Europejskiej. Dyskryminacja i nierówne traktowanie kobiet **narusza** ich prawa podstawowe i **uniemożliwia** im pełne uczestnictwo w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym społeczeństwa. Ponadto istnienie barier strukturalnych i kulturowych stanowi przeszkodę dla osiągnięcia prawdziwej równości płci. Propagowanie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich działaniach UE jest zatem jednym z jej głównych **jej** zadań, stanowi siłę napędową wzrostu gospodarczego i dlatego powinno być wspierane w ramach przedmiotowego programu.

Poprawka

- (8) Równość **płci** stanowi podstawową wartość i cel Unii Europejskiej. **Zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia zadaniem Unii jest zniesienie nierówności oraz wspieranie równouprawnienia płci we wszystkich swych działaniach. Jednak ogólny postęp w dziedzinie równości płci jest bardzo powolny, por. wskaźnik równouprawnienia płci z 2017 r. opublikowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.** Dyskryminacja **krzyżowa kobiet, w wielu przypadkach cicha i ukryta**, i nierówne traktowanie kobiet i dziewcząt, **jak również różne formy przemocy wobec kobiet naruszają** ich prawa podstawowe i **uniemożliwiają** im pełne uczestnictwo w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym społeczeństwa. Ponadto istnienie barier **politycznych**, strukturalnych i kulturowych stanowi przeszkodę dla osiągnięcia prawdziwej równości płci. Propagowanie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich działaniach UE **w drodze wspierania uwzględniania aspektu płci i celów w dziedzinie niedyskryminacji oraz dzięki aktywnemu zwalczaniu stereotypów i eliminowaniu cichej dyskryminacji** jest zatem jednym z jej głównych zadań, stanowi siłę napędową wzrostu gospodarczego i dlatego powinno być wspierane w ramach przedmiotowego programu.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Przemoc na tle płciowym oraz przemoc wobec dzieci i **młodzieży** stanowią poważne naruszenie praw podstawowych. Przemoc utrzymuje się w całej Unii, we wszystkich kontekstach społecznych i gospodarczych, i odbija się poważnie na zdrowiu fizycznym i psychicznym ofiar oraz na ogóle społeczeństwa. **Dzieci, młodzież i kobiety są szczególnie narażone na przemoc, w szczególności w bliskich związkach.** Należy podjąć działania służące propagowaniu praw dziecka i przyczynianiu się do ochrony dzieci przed krzywdą i przemocą, która zagraża ich zdrowiu fizycznemu i psychicznemu i stanowi pogwałcenie ich prawa do rozwoju, ochrony i godności. Zwalczanie wszelkich form przemocy, propagowanie **zapobiegania jej** oraz ochrona i wspieranie ofiar to priorytety Unii, które pomagają w realizacji praw podstawowych jednostek i przyczyniają się do równouprawnienia płci. Priorytety te powinny być wspierane w ramach przedmiotowego programu.

Poprawka

- (9) Przemoc na tle płciowym oraz przemoc wobec dzieci, **młodzieży i osób starszych, osób z niepełnosprawnościami, uchodźców i migrantów oraz wobec członków różnych grup mniejszościowych, takich jak członkowie mniejszości etnicznych czy osoby LGBTQI,** stanowią poważne naruszenie praw podstawowych. Przemoc utrzymuje się w całej Unii, we wszystkich kontekstach społecznych i gospodarczych, i odbija się poważnie na zdrowiu fizycznym i psychicznym ofiar oraz na ogóle społeczeństwa. **Walka z przemocą na tle płciowym wymaga podejścia wielowymiarowego obejmującego aspekty prawne, edukacyjne, zdrowotne (w tym prawa seksualne i reprodukcyjne), ekonomiczne i inne aspekty społeczne, takie jak wspieranie organizacji praw kobiet, udzielanie porad i pomocy oraz projekty mające na celu osiągnięcie celu, jakim jest społeczeństwo w większym stopniu cechujące się równością płci. Istnieje potrzeba aktywnego zwalczania szkodliwych stereotypów i norm od najmłodszych lat, a także wszelkich form mowy nienawiści i przemocy w internecie.** Należy podjąć działania służące propagowaniu praw dziecka i przyczynianiu się do ochrony dzieci przed krzywdą i przemocą, która zagraża ich zdrowiu fizycznemu i psychicznemu i stanowi pogwałcenie ich prawa do rozwoju, ochrony i godności. **W Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) zdefiniowano przemoc wobec kobiet jako „wszelkie akty przemocy ze względu na płeć, które powodują lub mogą prowadzić do fizycznej, seksualnej, psychologicznej lub ekonomicznej szkody lub cierpienia kobiet, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawianie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym”.** Zwalczanie wszelkich form przemocy, propagowanie i **działania prewencyjne** oraz ochrona i wspieranie ofiar to priorytety Unii, które pomagają w realizacji praw podstawowych jednostek i przyczyniają się do równouprawnienia płci. Priorytety te powinny być wspierane w ramach przedmiotowego programu. **Działania prewencyjne i wspieranie ofiar w zakresie przysługujących im praw to działania, które powinny być zaprojektowane we współpracy z grupą docelową i powinny być dostosowane do szczególnych potrzeb osób będących w trudnej sytuacji z wielu powodów.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 18
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9a) *Kobiety o nieudokumentowanym statusie są szczególnie narażone na przemoc i wykorzystywanie seksualne oraz brak dostępu do wsparcia. Kluczowe znaczenie ma wdrożenie podejścia ukierunkowanego na dobro ofiar i oferowanie odpowiednich usług wsparcia wszystkim kobietom w całej Unii, niezależnie od miejsca zamieszkania. Potrzeba uwzględnienia aspektu płci w procesach azylowych jest bardzo ważna ze względu na pracę przekrojową i może przyczynić się do większego równouprawnienia płci.*

Poprawka 19
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10) Do zapobiegania wszelkim formom przemocy i zwalczania ich oraz do ochrony ofiar niezbędne są silna wola polityczna i skoordynowane działania oparte na metodach i wynikach poprzednich programów: Daphne, „Prawa, równość i obywatelstwo” oraz „Sprawiedliwość”. Od czasu uruchomienia w 1997 r. finansowanie z programu Daphne, mające na celu wsparcie ofiar przemocy i zwalczanie przemocy wobec kobiet, dzieci i młodzieży, odniosło prawdziwy sukces, zarówno pod względem popularności wśród zainteresowanych stron (organów publicznych, instytucji akademickich i organizacji pozarządowych), jak i pod względem skuteczności finansowanych projektów. Sfinansowano dzięki niemu projekty służące podnoszeniu świadomości, świadczeniu usług wsparcia na rzecz ofiar i wspieraniu działań organizacji pozarządowych działających w terenie. Objęto nim wszelkie formy przemocy, takie jak np. przemoc domowa, przemoc seksualna, handel ludźmi, jak **również nowe** pojawiające się formy przemocy, takie jak cyberpremoc. Ważne jest zatem kontynuowanie wszystkich tych działań oraz należyte uwzględnienie ich wyników i wniosków z dotychczasowych doświadczeń we wdrażaniu przedmiotowego programu.

- (10) Do zapobiegania wszelkim formom przemocy i zwalczania ich oraz do ochrony ofiar niezbędne są silna wola polityczna i skoordynowane działania oparte na metodach i wynikach poprzednich programów: Daphne, „Prawa, równość i obywatelstwo” oraz „Sprawiedliwość”. Od czasu uruchomienia w 1997 r. finansowanie z programu Daphne, mające na celu wsparcie ofiar przemocy i zwalczanie przemocy wobec kobiet, dzieci i młodzieży, odniosło prawdziwy sukces, zarówno pod względem popularności wśród zainteresowanych stron (organów publicznych, instytucji akademickich i organizacji pozarządowych), jak i pod względem skuteczności finansowanych projektów. Sfinansowano dzięki niemu projekty służące podnoszeniu świadomości, świadczeniu usług wsparcia na rzecz ofiar i wspieraniu działań organizacji pozarządowych działających w terenie. Objęto nim wszelkie formy przemocy, takie jak np. przemoc domowa, przemoc seksualna, handel ludźmi, **uporczywe nękanie oraz tradycyjne szkodliwe praktyki, takie jak okaleczanie narządów płciowych kobiet, jak również** pojawiające się **nowe** formy przemocy, takie jak cyberpremoc **i nękanie w internecie**. Ważne jest zatem kontynuowanie wszystkich tych działań **dzięki niezależnemu przydziałowi środków na Daphne** oraz należyte uwzględnienie ich wyników i wniosków z dotychczasowych doświadczeń we wdrażaniu przedmiotowego programu.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Niedyskryminacja jest jedną z podstawowych zasad Unii. Art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje podejmowanie działań w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zasada niedyskryminacji jest również zapisana w art. 21 Karty. Należy brać pod uwagę specyficzne przejawy różnorodnych form dyskryminacji, a także podejmować równoległe właściwe działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie dyskryminacji z jednego lub wielu względów. Program powinien wspierać działania mające na celu zapobieganie dyskryminacji, rasizmowi, ksenofobii, antysemityzmowi, nienawiści wobec muzułmanów i innym formom nietolerancji **oraz ich** zwalczanie. W tym kontekście szczególną uwagę należy także zwrócić na zapobieganie wszelkim formom przemocy, nienawiści, segregacji i stygmatyzacji i na ich zwalczanie, a także na zwalczanie nękania, molestowania i nietolerancyjnego traktowania. Program należy realizować we wzajemnie uzupełniający się sposób z innymi działaniami Unii, które mają te same cele, w szczególności z działaniami, o których mowa w komunikacie Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.”⁽¹⁰⁾ i w zaleceniu Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ COM(2011)0173.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 1.

Poprawka

(11) Niedyskryminacja jest jedną z podstawowych zasad Unii. Art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje podejmowanie działań w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zasada niedyskryminacji jest również zapisana w art. 21 Karty. Należy brać pod uwagę specyficzne przejawy różnorodnych form dyskryminacji, **w tym dyskryminacji bezpośredniej, pośredniej i strukturalnej**, a także podejmować równoległe właściwe działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie dyskryminacji z jednego lub wielu względów. Program powinien wspierać działania mające na celu zapobieganie dyskryminacji, rasizmowi, ksenofobii, **afrofobii**, antysemityzmowi, **antycyganizmowi**, nienawiści wobec muzułmanów, **homofobii** i innym formom nietolerancji, **zarówno w internecie, jak i poza nim, wobec osób należących do mniejszości oraz zwalczanie tych zjawisk, z uwzględnieniem dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, której ofiarą padają kobiety**. W tym kontekście szczególną uwagę należy także zwrócić na zapobieganie wszelkim formom przemocy, nienawiści, segregacji i stygmatyzacji i na ich zwalczanie, a także na zwalczanie nękania, molestowania i nietolerancyjnego traktowania. Program należy realizować we wzajemnie uzupełniający się sposób z innymi działaniami Unii, które mają te same cele, w szczególności z działaniami, o których mowa w komunikacie Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.”⁽¹⁰⁾ i w zaleceniu Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ COM(2011)0173.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Bariery wynikające z postaw społecznych oraz bariery środowiskowe, jak również słaba dostępność, stanowią przeszkody dla pełnego i skutecznego uczestnictwa osób niepełnosprawnych w życiu społecznym na równych zasadach z innymi. Osoby **niepełnosprawne napotykają na** przeszkody w zakresie, między innymi, dostępu do rynku pracy, korzystania z wysokiej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu, unikania ubóstwa i wykluczenia społecznego, korzystania z dostępu do inicjatyw kulturalnych i mediów lub ze swoich praw politycznych. Jako strona Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (UNCRPD) Unia i wszystkie jej państwa członkowskie zobowiązały się do wspierania, ochrony i zapewnienia możliwości pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności przez wszystkie osoby niepełnosprawne. Postanowienia konwencji stały się integralną częścią porządku prawnego Unii.

Poprawka

- (12) Bariery wynikające z postaw społecznych oraz bariery środowiskowe, jak również słaba dostępność, stanowią przeszkody dla pełnego i skutecznego uczestnictwa osób niepełnosprawnych w życiu społecznym na równych zasadach z innymi. Osoby z **niepełnosprawnościami, w tym osoby, które mają długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, napotykają** przeszkody w zakresie, między innymi, dostępu do rynku pracy, korzystania z wysokiej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu, unikania ubóstwa i wykluczenia społecznego, korzystania z dostępu do inicjatyw kulturalnych i mediów lub ze swoich praw politycznych. Jako strona Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (UNCRPD) Unia i wszystkie jej państwa członkowskie zobowiązały się do wspierania, ochrony i zapewnienia możliwości pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności przez wszystkie osoby niepełnosprawne. Postanowienia konwencji **UNCRPD, której wdrożenie jest obowiązkowe**, stały się integralną częścią porządku prawnego Unii. **W związku z tym w ramach programu należy zwrócić szczególną uwagę i przeznaczyć fundusze na działania mające na celu zwiększanie świadomości na temat wyzwań, z jakimi borykają się osoby z niepełnosprawnościami, w pełni uczestniczące w życiu społecznym i korzystające z przysługujących im praw jako równorzędni obywatele.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się (prawo do prywatności) jest prawem podstawowym zawartym w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Prawo do ochrony danych osobowych jest prawem podstawowym zawartym w art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przestrzeganie zasad ochrony danych osobowych podlega kontroli niezależnych organów nadzoru. Ramy prawne UE, w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹²⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹³⁾, ustanawiają przepisy zapewniające skuteczną ochronę danych osobowych. Te instrumenty prawne powierzają krajowym organom nadzorczym ds. ochrony danych zadanie propagowania w społeczeństwie wiedzy o zagrożeniach, przepisach, zabezpieczeniach i prawach związanych z przetwarzaniem danych osobowych oraz ich zrozumienia. Unia powinna mieć możliwość prowadzenia działań uświadamiających, przeprowadzania badań i innych odpowiednich działań, biorąc pod uwagę znaczenie prawa do ochrony danych osobowych w czasach szybko postępujących zmian technologicznych.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.

Poprawka

- (13) Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się (prawo do prywatności) jest prawem podstawowym zawartym w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Prawo do ochrony danych osobowych jest prawem podstawowym zawartym w art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przestrzeganie zasad ochrony danych osobowych podlega kontroli niezależnych organów nadzoru. Ramy prawne UE, w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹²⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹³⁾, ustanawiają przepisy zapewniające skuteczną ochronę danych osobowych. Te instrumenty prawne powierzają krajowym organom nadzorczym ds. ochrony danych zadanie propagowania w społeczeństwie wiedzy o zagrożeniach, przepisach, zabezpieczeniach i prawach związanych z przetwarzaniem danych osobowych oraz ich zrozumienia. Unia powinna mieć możliwość prowadzenia działań uświadamiających, **wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w propagowaniu ochrony danych zgodnie ze standardami unijnymi** oraz przeprowadzania badań i innych odpowiednich działań, biorąc pod uwagę znaczenie prawa do ochrony danych osobowych w czasach szybko postępujących zmian technologicznych.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *W Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej zapisano wolność słowa i prawo dostępu do informacji. Swobodny dostęp do informacji, ocena kontekstu, w jakim funkcjonują media, oraz odpowiedzialne i bezpieczne korzystanie z sieci informacyjno-komunikacyjnych mają bezpośredni związek ze swobodnym kształtowaniem opinii publicznej i zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania dobrego funkcjonowania demokracji. Obywatele muszą nabyć umiejętność korzystania z mediów z wykorzystaniem krytycznego myślenia niezbędnego do rozpoznawania i analizowania złożonych zjawisk, odróżniania opinii od faktów i opierania się wszelkim formom mowy nienawiści. W tym celu Unia powinna sprzyjać rozwojowi umiejętności korzystania z mediów u wszystkich obywateli, niezależnie od wieku, przez działania szkoleniowe i uświadamiające, prowadzenie badań i inne stosowne działania.*

Poprawka 24
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14) **Art. 24** TFUE zobowiązuje Parlament Europejski i Radę do przyjęcia przepisów dotyczących procedur i warunków wystąpienia z inicjatywą obywatelską w rozumieniu art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej. Zobowiązanie to wypełniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011⁽¹⁴⁾. Przedmiotowy program powinien wspierać finansowanie pomocy technicznej i organizacyjnej na rzecz wdrażania rozporządzenia (UE) nr 211/2011, umacniając tym samym korzystanie przez obywateli z ich prawa do wszczęcia i poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1).

- (14) *Europejska inicjatywa obywatelska jest pierwszym ponadnarodowym instrumentem demokracji uczestniczącej, tworzącym bezpośrednią więź między obywatelami Europy a instytucjami Unii. Art. 24* TFUE zobowiązuje Parlament Europejski i Radę do przyjęcia przepisów dotyczących procedur i warunków wystąpienia z inicjatywą obywatelską w rozumieniu art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej. Zobowiązanie to wypełniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011⁽¹⁴⁾. Przedmiotowy program powinien wspierać finansowanie pomocy technicznej i organizacyjnej na rzecz wdrażania rozporządzenia (UE) nr 211/2011, umacniając tym samym korzystanie przez obywateli z ich prawa do wszczęcia i poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej **oraz zachęcania innych do jej wspierania.**

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 25
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE wszystkie działania w ramach programu powinny **wspierać uwzględnianie** aspektu płci i celów związanych z niedyskryminacją.

Poprawka

- (15) Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE wszystkie działania w ramach programu powinny **służyć wspieraniu uwzględniania** aspektu płci i celów związanych z niedyskryminacją, **a także propagowaniu sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci i w stosownych przypadkach oceny wpływu w aspekcie płci na wszystkich etapach całego procesu budżetowego Unii. Właściwe wdrożenie zasady uwzględniania aspektu płci wymaga budżetowania z uwzględnieniem aspektu płci we wszystkich odpowiednich liniach budżetowych, a także przyznawania odpowiednich zasobów na linie budżetowe służące propagowaniu równości płci oraz zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć, jak również zapewnienia przejrzystości w ramach tych linii. Na koniec okresu wsparcia należy dokonać oceny poszczególnych projektów i samego programu pod kątem stopnia realizacji wspomnianych wyżej zasad.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 26
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

(17) Zgodnie z unijnymi aktami dotyczącymi równego traktowania państwa członkowskie ustanawiają niezależne organy ds. wspierania równego traktowania, znane powszechnie jako „organy ds. równości”, w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na rasę, pochodzenie etniczne oraz płeć. Wiele państw członkowskich wykroczyło jednak poza te wymogi i dopilnowało, aby organy ds. równości mogły zajmować się również dyskryminacją na innym tle, np. ze względu na wiek, orientację seksualną, religię i wyznanie, niepełnosprawność lub inne czynniki. Organy ds. równości odgrywają kluczową rolę we wspieraniu równości i zapewnianiu skutecznego stosowania prawodawstwa w zakresie równego traktowania, w szczególności przez udzielanie niezależnej pomocy ofiarom dyskryminacji, prowadzenie niezależnych badań dotyczących dyskryminacji, publikowanie niezależnych sprawozdań i wydawanie zaleceń na temat wszelkich kwestii związanych z dyskryminacją w ich kraju. Działania organów ds. równości powinny zdecydowanie być koordynowane w tym zakresie na poziomie Unii. Sieć EQUINET została utworzona w 2007 r. Jej członkami są krajowe organy ds. propagowania równego traktowania ustanowione na mocy dyrektyw 2000/43/WE⁽¹⁵⁾ i 2004/113/WE⁽¹⁶⁾ oraz dyrektyw 2006/54/WE⁽¹⁷⁾ i 2010/41/UE⁽¹⁸⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady. EQUINET ma wyjątkową pozycję jako jedyny podmiot, który zapewnia koordynację działań między organami ds. równości. Koordynacja za pośrednictwem EQUINET jest niezwykle ważna dla prawidłowego wdrażania unijnego prawa antydyskryminacyjnego w państwach członkowskich i powinna być wspierana w ramach przedmiotowego programu.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22).

Poprawka

(17) Zgodnie z unijnymi aktami dotyczącymi równego traktowania państwa członkowskie ustanawiają niezależne organy ds. wspierania równego traktowania, znane powszechnie jako „organy ds. równości”, w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na rasę, pochodzenie etniczne oraz płeć. Wiele państw członkowskich wykroczyło jednak poza te wymogi i dopilnowało, aby organy ds. równości mogły zajmować się również dyskryminacją na innym tle, np. ze względu na **język**, wiek, orientację seksualną, religię i wyznanie, niepełnosprawność lub inne czynniki. Organy ds. równości odgrywają kluczową rolę we wspieraniu równości i zapewnianiu skutecznego stosowania prawodawstwa w zakresie równego traktowania, w szczególności przez udzielanie niezależnej pomocy ofiarom dyskryminacji, prowadzenie niezależnych badań dotyczących dyskryminacji, publikowanie niezależnych sprawozdań i wydawanie zaleceń na temat wszelkich kwestii związanych z dyskryminacją w ich kraju. Działania **wszystkich tych istotnych** organów ds. równości powinny zdecydowanie być koordynowane w tym zakresie na poziomie Unii. Sieć EQUINET została utworzona w 2007 r. Jej członkami są krajowe organy ds. propagowania równego traktowania ustanowione na mocy dyrektyw 2000/43/WE⁽¹⁵⁾ i 2004/113/WE⁽¹⁶⁾ oraz dyrektyw 2006/54/WE⁽¹⁷⁾ i 2010/41/UE⁽¹⁸⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady. **W dniu 22 czerwca 2018 r. Komisja przyjęła zalecenie w sprawie norm dotyczących organów ds. równości dotyczące zakresu kompetencji, niezależności, skuteczności, koordynacji i współpracy organów ds. równości.** EQUINET ma wyjątkową pozycję jako jedyny podmiot, który zapewnia koordynację działań między organami ds. równości. Koordynacja za pośrednictwem EQUINET jest niezwykle ważna dla prawidłowego wdrażania unijnego prawa antydyskryminacyjnego w państwach członkowskich i powinna być wspierana w ramach przedmiotowego programu.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37).
- ⁽¹⁷⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23).
- ⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylająca dyrektywę Rady 86/613/EWG (Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1).

- ⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37).
- ⁽¹⁷⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23).
- ⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylająca dyrektywę Rady 86/613/EWG (Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1).

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) Aby zwiększyć dostępność oraz zapewnić bezstronne wytyczne i praktyczne informacje związane z wszystkimi elementami programu, w państwach członkowskich należy utworzyć punkty kontaktowe w celu świadczenia pomocy zarówno beneficjentom, jak i wnioskodawcom. Punkty kontaktowe programu powinny mieć możliwość wykonywania swoich zadań niezależnie, bez konieczności bezpośredniego podporządkowywania się organom publicznym w procesie decyzyjnym oraz bez ingerencji ze strony tych organów. Punktami kontaktowymi programu mogą zarządzać państwa członkowskie lub organizacje społeczeństwa obywatelskiego bądź ich konsorcja. Punkty kontaktowe nie ponoszą odpowiedzialności za wybór projektów.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Niezależne organy zajmujące się prawami człowieka i organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają istotną rolę w propagowaniu i ochronie wspólnych wartości Unii wynikających z art. 2 TUE oraz podnoszeniu świadomości na ten temat, jak również w przyczynianiu się do skutecznego korzystania z praw na mocy prawa Unii, w tym tych zawartych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Jak wynika z rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2018 r., odpowiednie wsparcie finansowe **ma** kluczowe znaczenie dla tworzenia zrównoważonego środowiska sprzyjającego organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w celu wzmocnienia ich roli i zapewnienia im możliwości wykonywania ich zadań w sposób niezależny i skuteczny. W ramach uzupełnienia działań podejmowanych na poziomie krajowym finansowanie UE powinno zatem przyczyniać się do wspierania niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz propagowania **praw człowieka, do wzmocnienia ich pozycji i budowania ich potencjału**, gdyż działalność takich organizacji przyczynia się do strategicznego egzekwowania praw wynikających z prawa UE i Karty praw podstawowych UE, między innymi dzięki ich funkcjom doradczym i strażniczym, a także do propagowania i ochrony wspólnych wartości Unii na poziomie krajowym i podnoszenia świadomości obywateli w tym zakresie.

Poprawka

(18) Niezależne organy zajmujące się prawami człowieka, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i **obrońcy praw człowieka** odgrywają istotną rolę w propagowaniu i ochronie wspólnych wartości Unii wynikających z art. 2 TUE oraz podnoszeniu świadomości na ten temat, jak również w przyczynianiu się do skutecznego korzystania z praw na mocy prawa Unii, w tym tych zawartych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Jak wynika z rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 19 kwietnia 2018 r., **zwiększenie finansowania oraz** odpowiednie wsparcie finansowe **mają** kluczowe znaczenie dla tworzenia zrównoważonego środowiska sprzyjającego organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w celu wzmocnienia ich roli i zapewnienia im możliwości wykonywania ich zadań w sposób niezależny i skuteczny. W ramach uzupełnienia działań podejmowanych na poziomie krajowym finansowanie UE powinno zatem przyczyniać się do wspierania, **wzmocnienia i tworzenia, w tym poprzez odpowiednie podstawowe finansowanie i uproszczone formy kosztów, zasady i procedury finansowe, potencjału** niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz propagowania **wartości Unii, takich jak demokracja, praworządność i prawa podstawowe**, gdyż działalność takich organizacji przyczynia się do strategicznego egzekwowania praw wynikających z prawa UE i Karty praw podstawowych UE, między innymi dzięki ich funkcjom doradczym i strażniczym, a także do propagowania i ochrony wspólnych wartości Unii na poziomie **lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym** i podnoszenia świadomości obywateli w tym zakresie.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 19***Tekst proponowany przez Komisję*

- (19) Komisja powinna zapewniać ogólną spójność, komplementarność i synergię z pracą organów i jednostek organizacyjnych Unii, w szczególności Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn czy Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, oraz uwzględniać prace innych krajowych lub międzynarodowych podmiotów, w dziedzinach, których dotyczy program.

Poprawka

- (19) Komisja powinna zapewniać ogólną spójność, komplementarność i synergię z pracą organów i jednostek organizacyjnych Unii, w szczególności Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn czy Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, oraz uwzględniać prace innych krajowych lub międzynarodowych podmiotów, w dziedzinach, których dotyczy program. **Komisja powinna aktywnie pomagać uczestnikom przedmiotowego programu w wykorzystywaniu sprawozdań i zasobów stworzonych przez te organy i jednostki organizacyjne Unii, takich jak narzędzia do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci i narzędzia do oceny równouprawnienia płci opracowane przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.**

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 19 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

- (19a) **Kompleksowy mechanizm unijny dotyczący demokracji, praworządności i praw podstawowych powinien gwarantować regularną i równą ocenę wszystkich państw członkowskich, dostarczając w ten sposób niezbędnych informacji umożliwiających uruchomienie środków związanych z ogólnymi brakami w dziedzinie unijnych wartości w państwach członkowskich.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) **Program** powinien być otwarty, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, na uczestnictwo członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i członków EFTA niebędących członkami EOG oraz innych państw europejskich. Możliwość uczestnictwa w programie powinny mieć również państwa przystępujące i kraje kandydujące do Unii oraz potencjalne kraje kandydujące korzystające ze strategii przedakcesyjnej.

Poprawka

- (20) **W odniesieniu do wdrażania celów szczegółowych propagowania praw i równości płci, zaangażowania i uczestnictwa obywateli w życiu demokratycznym Unii na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym, jak również zwalczania przemocy, program** powinien być otwarty, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, na uczestnictwo członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i członków EFTA niebędących członkami EOG oraz innych państw europejskich. Możliwość uczestnictwa w programie powinny mieć również państwa przystępujące i kraje kandydujące do Unii oraz potencjalne kraje kandydujące korzystające ze strategii przedakcesyjnej.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) W celu zapewnienia skutecznego przydziału środków z budżetu ogólnego Unii należy zapewnić europejską wartość dodaną wszystkich realizowanych działań, **ich komplementarność z działaniami państw członkowskich, przy jednoczesnym dążeniu do spójności, komplementarności i synergii z programami finansowania wspierającymi ściśle ze sobą powiązane obszary polityki, w szczególności te uwzględnione w Funduszu „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości” – a tym samym z programem „Wymiar Sprawiedliwości” – jak również z programami „Kreatywna Europa” i Erasmus +, aby wykorzystać potencjał wzajemnego oddziaływania sektora kultury, sektora kreatywnego, mediów, sztuki i edukacji. Należy stworzyć efekt synergii z innymi europejskimi programami finansowania, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, rynku wewnętrznego, przedsiębiorstw, młodzieży, zdrowia, obywatelstwa, sprawiedliwości, migracji, bezpieczeństwa, badań naukowych, innowacji, technologii, przemysłu, spójności, turystyki, stosunków zewnętrznych, handlu i rozwoju.**

Poprawka

- (21) W celu zapewnienia skutecznego przydziału środków z budżetu ogólnego Unii należy zapewnić europejską wartość dodaną wszystkich realizowanych działań, **w tym na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym, ukierunkowanych na promowanie i ochronę wartości zapisanych w art. 2 TUE. Komisja dąży do osiągnięcia spójności, synergii i komplementarności z działaniami państw członkowskich oraz z innymi programami finansowania wspierającymi obszary polityki ściśle powiązane z Funduszem „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości”, w tym z programem „Kreatywna Europa” i Erasmus+ , a także z odnośnymi strategiami politycznymi Unii.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 33
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 21 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (21a) *Zgodnie z art. 9 TFUE należy wspierać wysoki poziom zatrudnienia, zapewnianie odpowiedniej ochrony socjalnej i zwalczanie wykluczenia społecznego. Działania objęte programem powinny zatem wspierać synergię między walką z ubóstwem, wykluczeniem społecznym i wykluczeniem z rynku pracy a promowaniem równości i zwalczaniem wszelkich form dyskryminacji. Program należy zatem wdrażać w taki sposób, aby zapewniać maksymalne synergie i komplementarność zarówno między jego różnymi komponentami, jak i z Europejskim Funduszem Społecznym Plus. Ponadto należy zapewnić synergie zarówno z programem Erasmus, jak i z Europejskim Funduszem Społecznym Plus, aby zagwarantować, że fundusze te wspólnie przyczynią się do oferowania wysokiej jakości kształcenia i zapewnienia wszystkim równych szans.*

Poprawka 34
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (22a) *Istotne jest zapewnienie należytego zarządzania finansami programu oraz jego realizacji w sposób możliwie najbardziej skuteczny i przyjazny dla użytkownika, przy równoczesnym zagwarantowaniu pewności prawa i dostępności programu dla wszystkich uczestników.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (22b) *Poprawa wdrażania i jakości wydatkowania powinna stanowić wiodącą zasadę służącą osiągnięciu celów programu, a jednocześnie należy zagwarantować optymalne wykorzystanie zasobów finansowych.*

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23) Do tego programu zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) [nowe rozporządzenie finansowe] („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień publicznych, wykonania pośredniego, pomocy finansowej, instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych.

- (23) Do tego programu zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) [nowe rozporządzenie finansowe] („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień publicznych, wykonania pośredniego, pomocy finansowej, instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych **oraz wymaga pełnej przejrzystości w zakresie wykorzystania zasobów, należytego zarządzania finansami i ostrożnego wykorzystywania zasobów. W szczególności w ramach wdrażania programu należy ustanowić i dalej wzmacniać przepisy dotyczące możliwości finansowania lokalnych, regionalnych, krajowych i ponadnarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym oddolnych lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, za pośrednictwem wieloletnich dotacji operacyjnych i dotacji w systemie kaskadowym, przepisy zapewniające szybkie i elastyczne procedury przyznawania dotacji, takie jak dwuetapowa procedura składania wniosków, przyjazne dla użytkowników procedury składania wniosków oraz procedury sprawozdawcze.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

(24) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne **oraz** przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁰⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽²¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²²⁾ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽²³⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²⁴⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

Poprawka

(24) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne, **wielkość i zdolności zainteresowanych stron i docelowych beneficjentów oraz** przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych, kosztów jednostkowych **i dotacji w systemie kaskadowym**, a także **kryteriów współfinansowania, które uwzględniają pracę wolontariuszy** i formę finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. **Wymogi dotyczące współfinansowania powinny dopuszczać formę niepieniężną i mogą zostać uchylone w przypadkach ograniczonego finansowania uzupełniającego.** Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁰⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽²¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²²⁾ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽²³⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²⁴⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
(²⁰) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).	(²⁰) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).
(²¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).	(²¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).
(²²) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).	(²²) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).
(²³) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).	(²³) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).
(²⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).	(²⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
(25) Państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia EOG, które przewiduje wprowadzenie w życie programów w drodze decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą uczestniczyć w programie również na podstawie innych instrumentów prawnych. Do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni przepis szczegółowy przyznający niezbędne uprawnienia i prawa dostępu właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu pozwalające im na całościowe wykonywanie ich odpowiednich kompetencji.	(25) W odniesieniu do wdrażania celów szczegółowych propagowania równości płci, praw, zaangażowania i uczestnictwa obywateli w życiu demokratycznym Unii na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym oraz zwalczania przemocy państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia EOG, które przewiduje wprowadzenie w życie programów w drodze decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą uczestniczyć w programie również na podstawie innych instrumentów prawnych. Do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni przepis szczegółowy przyznający niezbędne uprawnienia i prawa dostępu właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu pozwalające im na całościowe wykonywanie ich odpowiednich kompetencji.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 39
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 26 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26a) **Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich ma na celu wyposażenie Unii w środki umożliwiające zapewnienie lepszej ochrony budżetu unijnego, w przypadku gdy uchybienia w zakresie praworządności utrudniają należyte zarządzanie finansami w interesie Unii lub grożą takim utrudnieniem. Powinien on uzupełnić program „Prawa i Wartości”, którego rola jest inna, a mianowicie finansowanie strategii politycznych zgodne z prawami podstawowymi i wartościami europejskimi, w których centrum znajdują się życie i uczestnictwo ludności.**

Poprawka 40
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27) Zgodnie z [art. 94 decyzji Rady 2013/755/UE ⁽²⁵⁾] osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.

⁽²⁵⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

- (27) Zgodnie z [art. 94 decyzji Rady 2013/755/UE ⁽²⁵⁾] osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane. **Podczas wdrażania programu uwzględnia się ograniczenia wynikające z oddalenia KTZ, a ich skuteczne uczestnictwo w programie będzie przedmiotem procesu monitorowania i regularnej oceny.**

⁽²⁵⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

- (28) **Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania** zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii **na rzecz** realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju **Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejszy program** przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu **i** do osiągnięcia **celu** ogólnego, **w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %**. Stosowne działania zostaną określone podczas opracowania i wdrażania programu i ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.

Poprawka

- (28) **Niniejszy program, który jest odzwierciedleniem znaczenia, jakie ma przeciwdziałanie** zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii **do** realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju ONZ, przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu **w innych strategiach politycznych oraz** do osiągnięcia ogólnego **celu, jakim jest przeznaczenie 25 % wydatków z budżetu UE na cele związane z klimatem w WRF na lata 2021–2027, oraz celu rocznego na poziomie 30 % jak najszybciej i nie później niż w 2027 r.** Stosowne działania zostaną określone podczas opracowania i wdrażania programu i ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

- (29) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. zachodzi potrzeba oceny niniejszego programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania programu w terenie.

Poprawka

- (29) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. zachodzi potrzeba oceny niniejszego programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. **W tym kontekście przykłady wnioskodawców i beneficjentów, którzy mogą nie posiadać odpowiednich zasobów i personelu, aby spełnić wymogi w zakresie monitorowania i sprawozdawczości, można by rozumieć jako organizacje społeczeństwa obywatelskiego, lokalne władze publiczne, partnerów społecznych itp.** Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania programu w terenie.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 30**

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) **W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia** uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji w odniesieniu do wskaźników, o których mowa w art. 14 i 16 oraz w załączniku II. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Poprawka

- (30) **W dążeniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia służącego realizacji programu i zapewnieniu skutecznej oceny postępów w osiągnięciu jego celów** uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji w odniesieniu do **programu prac przyjętego zgodnie z art. 13 oraz** wskaźników, o których mowa w art. 14 i 16 oraz w załączniku II. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 31**

Tekst proponowany przez Komisję

- (31) **W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.** Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁶⁾.

Poprawka

skreśla się

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „**Prawa** i Wartości” (zwany dalej „programem”).

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „**Obywatele, Równość, Prawa** i Wartości” (zwany dalej „programem”).

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz **zasady dotyczące** przyznawania takiego finansowania.

Poprawka

Określa ono cele **i zakres** programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz **warunki** przyznawania takiego finansowania.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Celem ogólnym programu jest ochrona i propagowanie praw i wartości przewidzianych w traktatach **UE**, między innymi przez wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w celu utrzymania otwartych, demokratycznych i integracyjnych społeczeństw.

Poprawka

1. Celem ogólnym programu jest ochrona i propagowanie praw i wartości przewidzianych w Traktatach, między innymi **demokracji, praworządności i praw podstawowych zapisanych w art. 2 TUE**, w szczególności przez wspieranie **i budowanie zdolności** organizacji społeczeństwa obywatelskiego **na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i ponadnarodowym, zwłaszcza na szczeblu oddolnym, a także poprzez zwiększanie zaangażowania obywatelskiego i udziału demokratycznego**, w celu utrzymania **i dalszego rozwijania** otwartych, demokratycznych, **równych** i integracyjnych społeczeństw **opartych na prawach**.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – ustęp 2 – litera -a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) *ochrona i propagowanie demokracji i praworządności na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i ponadnarodowym (komponent „Wartości Unii”),*

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) propagowanie równości i praw (komponent „Równość i prawa”),

- a) propagowanie równości, **w tym równości płci**, praw, **niedyskryminacji i dalszego uwzględniania aspektu płci** (komponent „Równość, prawa i równość płci”),

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) **propagowanie zaangażowania** obywateli w **życie demokratyczne** Unii i ich udziału w **nim** (komponent „Zaangażowanie i udział obywateli”),

- b) **podnoszenie świadomości** obywateli – **a w szczególności młodych ludzi – na temat znaczenia Unii poprzez działania mające na celu zachowanie pamięci o wydarzeniach historycznych, które doprowadziły do jej powstania, oraz propagowanie demokracji, wolności słowa, pluralizmu, zaangażowania obywatelskiego, a także spotkań obywateli i ich aktywnego udziału w życiu demokratycznym Unii** (komponent „Aktywność obywatelska”);

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- c) zwalczanie przemocy (komponent **Daphne**).

- c) zwalczanie przemocy, **w tym przemocy ze względu na płeć** (komponent „Daphne”).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 52
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 2a

Komponent „Wartości Unii”

W ramach celu ogólnego określonego w art. 2 ust. 1 oraz celu szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. a) program koncentruje się na:

- a) **ochronie i promowaniu demokracji i praworządności, w tym poprzez wspieranie działań społeczeństwa obywatelskiego propagujących niezawisłość sądownictwa i skuteczną ochronę sądową przez niezależne sądy, w tym w zakresie praw podstawowych; zapewnianiu wsparcia dla niezależnych obrońców praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego zajmujących się monitorowaniem przestrzegania praworządności, dla obrony sygnalistów oraz inicjatyw propagujących wspólną kulturę przejrzystości, dobrego sprawowania władzy i walki z korupcją;**

- b) **wspieraniu budowy bardziej demokratycznej Unii, ochronie i zwiększaniu świadomości na temat praw i wartości zapisanych w Traktatach poprzez zapewnienie wsparcia finansowego niezależnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, które promują i uprawiają te prawa i wartości na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i ponadnarodowym, tworząc tym samym środowisko, które umożliwia dialog demokratyczny i umacnianie wolności słowa, pokojowych zgromadzeń lub zrzeszania się, wolności i pluralizmu mediów oraz wolności akademickiej.**

Poprawka 53
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komponent „Równość i **prawa**”

Komponent „Równość, **prawa** i **równość płci**”

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 54**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – akapit 1 – wprowadzenie***Tekst proponowany przez Komisję*

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. a) program koncentruje się na:

Poprawka

W ramach celu **ogólnego określonego w art. 2 ust. 1 i celu** szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. a) program koncentruje się na:

Poprawka 55**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – akapit 1 – litera a***Tekst proponowany przez Komisję*

a) **zapobieganiu** nierównościami i dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub **orientację seksualną** oraz **ich** zwalczaniu, a także na wspieraniu i uwzględnianiu kompleksowej polityki propagowania równości **płci** i niedyskryminacji oraz polityki zwalczania rasizmu i wszelkich form nietolerancji;

Poprawka

a) **wspieraniu równości oraz zapobieganiu** nierównościami i dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie **społeczne lub** etniczne, **kolor skóry, cechy genetyczne, język**, religię lub światopogląd, **przekonania polityczne lub wyznawaną opinię w innej dziedzinie, przynależność do mniejszości krajowej, stan majątkowy, urodzenie**, niepełnosprawność, wiek, **orientację seksualną** lub z **jakichkolwiek innych względów**, oraz na zwalczaniu **tych przejawów nierówności i dyskryminacji**, a także na wspieraniu i uwzględnianiu kompleksowej polityki propagowania równości i niedyskryminacji oraz **ich włączaniu do głównego nurtu polityki, oraz** polityki zwalczania rasizmu i wszelkich form nietolerancji **zarówno w internecie, jak i poza nim**;

Poprawka 56**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – akapit 1 – litera a a (nowa)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

aa) **wspieraniu kompleksowych strategii politycznych i programów na rzecz promowania praw kobiet, równości płci, umocnienia pozycji kobiet i uwzględniania aspektu płci**;

Poprawka 57**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – nagłówek***Tekst proponowany przez Komisję*Komponent „**Zaangażowanie i udział obywateli**”*Poprawka*Komponent „**Aktywność obywatelska**”

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. **b)** **program koncentruje się na:**

Poprawka

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. **a)** **programowi przyswiecają następujące cele:**

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) **zwiększeniu zrozumienia Unii**, jej historii, dziedzictwa kulturowego i **różnorodności** przez jej **obywateli**;

Poprawka

a) **wspieranie projektów przedstawianych przez obywateli, ze szczególnym uwzględnieniem młodych ludzi, mających na celu zachęcanie ludzi nie tylko do pamiętania o wydarzeniach, które poprzedzały ustanowienie Unii i tworzą rdzeń jej pamięci historycznej, ale także do lepszego poznania wspólnej historii, kultury i wartości, a także do poczucia bogactwa wspólnego dziedzictwa kulturowego oraz różnorodności kulturowej i językowej, które stanowią fundament wspólnej przyszłości; zwiększanie zrozumienia przez obywateli idei Unii, jej początków, racji bytu i osiągnięć, a także zwiększanie ich świadomości na temat obecnych i przyszłych wyzwań oraz znaczenia wzajemnego zrozumienia i tolerancji, które są centralnym elementem projektu europejskiego;**

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) promowanie i wspieranie wymiany dobrych praktyk w zakresie kształtowania obywatelstwa europejskiego, zarówno w ramach kształcenia formalnego, jak i pozaformalnego;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 61**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) *wspieraniu interakcji i współpracy między obywatelami różnych krajów; propagowaniu zaangażowania obywatelskiego i demokratycznego, umożliwiającego obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wypowiadanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii.*

Poprawka

b) *propagowanie dialogu publicznego poprzez partnerstwo miast, spotkania obywateli, w szczególności ludzi młodych, oraz poprzez współpracę między gminami, społecznościami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego różnych krajów, aby zapewnić im bezpośrednie praktyczne doświadczanie różnorodności kulturowej i dziedzictwa kulturowego w Unii oraz zwiększyć zaangażowanie obywateli w życie społeczeństwa;*

Poprawka 62**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – akapit 1 – litera b a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

ba) *wspieranie i zwiększanie udziału obywateli w życiu demokratycznym Unii na szczeblu lokalnym, krajowym i ponadnarodowym; umożliwianie obywatelom i stowarzyszeniom propagowania dialogu międzykulturowego i prowadzenia odpowiednich debat publicznych na temat wszystkich obszarów działania Unii, przyczyniając się tym samym do kształtowania politycznego programu Unii; wspieranie zorganizowanych wspólnych inicjatyw, zarówno w formie stowarzyszeń obywateli, jak i sieci podmiotów prawnych, w celu skuteczniejszego promowania celów, o których mowa w poprzednich literach;*

Poprawka

Poprawka 63**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. c) program koncentruje się na:

Poprawka

W ramach celu **ogólnego określonego w art. 2 ust. 1 i celu** szczegółowego określonego w art. 2 ust. 2 lit. c) program koncentruje się na:

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – akapit 1 – litera -a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) **zapobieganiu wszelkim formom przemocy wobec kobiet ze względu na płeć oraz promowaniu pełnego wdrożenia na wszystkich szczeblach Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska); oraz**

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) zapobieganiu wszelkim formom przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz przemocy wobec innych grup ryzyka, jak również zwalczaniu takiej przemocy;

- a) zapobieganiu wszelkim formom przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz przemocy wobec innych grup ryzyka, **takich jak osoby LGBTQI, niepełnosprawni, mniejszości, osoby starsze, migranci i uchodźcy**, jak również zwalczaniu takiej przemocy;

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) wspieraniu i ochronie ofiar takiej przemocy.

- b) wspieraniu i ochronie ofiar takiej przemocy, **w tym przez wspieranie działań organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które ułatwiają i zapewniają dostęp do wymiaru sprawiedliwości, usług wsparcia ofiar oraz bezpiecznego systemu zgłaszania się na policję dla wszystkich ofiar przemocy, a także wspieraniu i zapewnianiu ofiarom przemocy na tle płciowym takiego samego poziomu ochrony w całej Unii.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 67**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **[641 705 000] EUR** w cenach **bieżących**.

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **[1 627 000 000] EUR** w **cenach z 2018 r. [1 834 000 000 EUR w cenach bieżących]**.

Poprawka 68**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 2 – litera -a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

-a) **[754 062 000 EUR w cenach z 2018 r.] [850 000 000 EUR w cenach bieżących]** (tj. **46,34 % całkowitej puli środków finansowych**) na cele szczegółowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. -a);

Poprawka

Poprawka 69**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 2 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) **[408 705 000] EUR** na cele szczegółowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i c);

Poprawka

a) **[429 372 000 EUR w cenach z 2018 r.] [484 000 000 EUR]**, (tj. **26,39 % całkowitej puli środków finansowych**) na cele szczegółowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i c);

Poprawka 70**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 2 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) **[233 000 000] EUR** na **cel szczegółowy**, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. b).

Poprawka

b) **[443 566 000 EUR w cenach z 2018 r.] [500 000 000 EUR]**, (tj. **27,26 % całkowitej puli środków finansowych**) na **cele szczegółowe**, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja przeznacza co najmniej 50 % kwot, o których mowa w akapicie pierwszym lit. -a) i lit. a) niniejszego ustępu, na wsparcie działań prowadzonych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego, z których co najmniej 65 % przydziela się lokalnym i regionalnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego.

Komisja nie może stosować odstępstw przekraczających 5 punktów procentowych w odniesieniu do określonych w załączniku I(-a) wartości procentowych puli środków finansowych każdego z celów szczegółowych. Jeżeli przekroczenie tego limitu okaże się konieczne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu zmiany załącznika I(-a) w drodze zmiany przyznanej wartości procentowej środków programu w przedziale od 5 do 10 punktów procentowych.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przeniesione do programu. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego **lub pośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c)**. W miarę możliwości środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

5. Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek **lub na wniosek Komisji**, zostać przeniesione do programu. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego. W miarę możliwości środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 73
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 6a

Mechanizm wsparcia na rzecz wartości

1. W wyjątkowych przypadkach, gdy w danym państwie członkowskim poważnie i szybko pogarsza się sytuacja w zakresie przestrzegania wartości Unii zapisanych w art. 2 TUE i istnieje ryzyko niewystarczającej ochrony i niedostatecznego propagowania tych wartości, Komisja może uruchomić zaproszenie do składania wniosków w formie przyspieszonej procedury przyznawania dotacji dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu ułatwienia, wsparcia i wzmocnienia dialogu demokratycznego w danym państwie członkowskim oraz rozwiązania problemu niewystarczającego przestrzegania wartości zapisanych w art. 2 TUE.

2. Komisja przeznacza do 5 % kwot wymienionych w art. 6 ust. 2 lit. -a) na mechanizm wsparcia na rzecz wartości, o którym mowa w ust. 1. Na koniec każdego roku budżetowego Komisja przekazuje wszelkie niewykorzystane środki w ramach tego mechanizmu na wspieranie innych działań objętych celami programu.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu uruchomienia mechanizmu wsparcia na rzecz wartości, o którym mowa w ust. 1. Uruchomienie mechanizmu opiera się na kompleksowym, regularnym i opartym na dowodach procesie monitorowania i oceny sytuacji we wszystkich państwach członkowskich pod względem demokracji, praworządności i praw podstawowych.

Poprawka 74
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub według metody zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub według metody zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym.

Poprawka

2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, **przede wszystkim w drodze dotacji na działania oraz rocznych i wieloletnich dotacji operacyjnych. Finansowanie to jest wykonywane w sposób zapewniający należyte zarządzanie finansami, rozsądne wykorzystywanie funduszy publicznych, niższe obciążenie administracyjne dla operatora i beneficjentów programu, jak również dostępność funduszy programu dla potencjalnych beneficjentów. Można stosować płatności ryczałtowe, koszty jednostkowe i dotacje w systemie kaskadowym (wsparcie finansowe dla osób trzecich). Współfinansowanie dopuszcza się w formie niepieniężnej i może ono zostać uchylone w przypadkach ograniczonego finansowania uzupełniającego.**

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Na mocy niniejszego rozporządzenia można otrzymać finansowanie na działania przyczyniające się do osiągnięcia celu szczegółowego określonego w art. 2. Do finansowania kwalifikują się w szczególności działania wymienione w **załączniku I**.

Poprawka

1. Na mocy niniejszego rozporządzenia można otrzymać finansowanie na działania przyczyniające się do osiągnięcia celu **ogólnego lub** szczegółowego określonego w art. 2. Do finansowania kwalifikują się w szczególności działania wymienione w **art. 9 a**.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – akapit 2 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Zgodnie z art. 11 ust. 2 TUE Komisja powołuje grupę dialogu obywatelskiego w celu zapewnienia regularnego, otwartego i przejrzystego dialogu z beneficjentami programu i innymi zainteresowanymi stronami w celu wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz omawiania zmian w polityce w dziedzinach i celach objętych programem i powiązаныmi obszarami.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 78
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 9a**Działania kwalifikujące się do finansowania**

Cele ogólne i szczegółowe programu określone w art. 2 będą realizowane w szczególności, choć nie tylko, poprzez wspieranie następujących działań:

- a) *podnoszenie świadomości, edukowanie społeczeństwa, promocja i rozpowszechnianie informacji w celu zwiększenia poziomu znajomości obszarów polityki, zasad i praw w dziedzinach i celach objętych programem;*
- b) *wzajemne uczenie się w drodze wymiany dobrych praktyk między zainteresowanymi podmiotami w celu poprawy stanu wiedzy i wzajemnego zrozumienia, a także zaangażowania obywatelskiego i demokratycznego;*
- c) *monitorowanie analityczne, sprawozdawczość i działania wspierające mające na celu poprawę zrozumienia sytuacji w państwach członkowskich i na szczeblu unijnym w obszarach objętych programem, jak również poprawę właściwej transpozycji i wdrażania prawa unijnego, polityk i wspólnych wartości unijnych w państwach członkowskich, obejmujące na przykład gromadzenie danych i statystyk; opracowywanie wspólnych metodologii oraz, w stosownych przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych; studia, badania, analizy i ankiety; oceny; oceny skutków; sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych;*
- d) *szkolenie odpowiednich zainteresowanych stron w celu poszerzenia ich wiedzy na temat polityk i praw w objętych programem dziedzinach oraz wzmocnienie niezależności i zdolności zainteresowanych stron do propagowania polityk i praw w objętych programem dziedzinach, w tym poprzez strategiczne spory sądowe;*
- e) *promowanie świadomości społecznej oraz zrozumienia zagrożeń, zasad, gwarancji i praw związanych z ochroną danych osobowych, prywatnością i bezpieczeństwem cyfrowym;*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- f) zwiększanie wiedzy obywateli na temat podstawowych wartości europejskich i ich zaangażowania na rzecz sprawiedliwości, równości, praworządności i demokracji, a także ich praw i obowiązków wynikających z obywatelstwa europejskiego, takich jak prawo do podróżowania, pracy, studiowania i mieszkania w innym państwie członkowskim, poprzez kampanie informacyjne oraz propagowanie wzajemnego zrozumienia, dialogu międzykulturowego i poszanowania różnorodności w Unii;
- g) zwiększanie świadomości obywateli – zwłaszcza ludzi młodych – w zakresie europejskiej kultury, tożsamości, historii i pamięci o przeszłości oraz europejskiego dziedzictwa kulturowego, a także w zakresie wzmocnienia ich poczucia przynależności do Unii, w szczególności poprzez inicjatywy mające na celu rozwijanie krytycznej refleksji nad przyczynami reżimów totalitarnych w nowożytnej historii Europy oraz kultywowanie pamięci ofiar ich zbrodni i nierównego traktowania, oraz poprzez działania związane z innymi decydującymi momentami w najnowszej historii Europy;
- h) integrowanie obywateli różnych narodowości i kultur dzięki umożliwianiu im udziału w działaniach związanych z partnerstwem miast oraz projektach na małą skalę i projektach społeczeństwa obywatelskiego, stwarzając tym samym warunki do lepszego podejścia oddolnego;
- i) wspieranie i ułatwianie aktywnego i integracyjnego uczestnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem marginalizowanych grup społecznych, w budowie bardziej demokratycznej Unii, jak również wspieranie znajomości, propagowania i ochrony praw podstawowych, praw i wartości w drodze wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w obszarach objętych programem na wszystkich szczeblach, jak również rozwijanie zdolności europejskich sieci i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, aby przyczynić się do rozwoju, podnoszenia świadomości i monitorowania wdrażania unijnego prawa, celów politycznych, wartości i strategii;
- j) finansowanie pomocy technicznej i organizacyjnej na rzecz wdrażania rozporządzenia [(UE) nr 211/2011], co przyczyni się do lepszego korzystania przez obywateli z prawa do wszczęcia i poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
- k) zwiększanie wiedzy na temat programu oraz poprawa jego upowszechniania i możliwości przenoszenia jego wyników, a także wspieranie działań mających na celu dotarcie do obywateli i społeczeństwa obywatelskiego, w tym przez tworzenie i wspieranie niezależnych punktów kontaktowych programu;
- l) wzmocnienie zdolności i niezależności obrońców praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego monitorujących sytuację pod względem praworządności oraz wspierających działania na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- m) *wspieranie obrony sygnalistów, obejmujące inicjatywy i środki mające na celu ustanowienie bezpiecznych kanałów zgłaszania w ramach organizacji, a także do organów publicznych lub innych właściwych organów, jak również środków ochrony sygnalistów przed zwolnieniem, degradacją lub innymi formami odwetu, w tym poprzez informowanie i szkolenie właściwych organów publicznych i zainteresowanych stron;*
- n) *wspieranie inicjatyw i środków mających na celu propagowanie i ochronę wolności i pluralizmu mediów oraz budowanie zdolności w celu sprostania nowym wyzwaniom, takim jak nowe media, przeciwdziałanie mowie nienawiści i ukierunkowana dezinformacja, poprzez działania uświadamiające, szkolenia, badania i monitorowanie;*
- o) *wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz promowania i monitorowania uczciwości, przejrzystości i rozliczalności organów publicznych oraz zwalczania korupcji;*
- p) *wspieranie organizacji udzielających pomocy, zakwaterowania i ochrony ofiarom przemocy i osobom w sytuacji zagrożenia, w tym schronisk dla kobiet;*

Poprawka 79**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 10 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego **i obejmują dotacje na działania, wieloletnie dotacje operacyjne i dotacje w systemie kaskadowym.**

Poprawka 80**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 10 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Komisja oceniająca może składać się z ekspertów zewnętrznych.

2. Komisja oceniająca może składać się z ekspertów zewnętrznych. **Przy ustalaniu składu komisji oceniającej zapewnia się zachowanie równowagi płci.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 81**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 11 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach programu, może również otrzymać wkład z dowolnego innego programu unijnego, w tym z funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. [Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej].

Poprawka

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach programu, może również otrzymać wkład z dowolnego innego programu unijnego, w tym z funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów **i że unika się podwójnego pozyskiwania środków z funduszy w drodze wyraźnego wskazania źródeł finansowania dla każdej kategorii wydatków, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.** [Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej].

Poprawka 82**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 2 – litera a – tiret 1***Tekst proponowany przez Komisję*

— państwo członkowskie lub powiązany z **nim** kraj lub terytorium zamorskie;

Poprawka

— państwo członkowskie lub powiązany z **państwem członkowskim** kraj **zamorski** lub terytorium zamorskie;

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 2 – litera a – tiret 2***Tekst proponowany przez Komisję*

— państwo trzecie stowarzyszone z programem;

Poprawka

— **w przypadku celów szczegółowych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i c), państwo trzecie stowarzyszone z programem zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia;**

Poprawka 84**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 2 – litera b***Tekst proponowany przez Komisję*

b) wszelkie podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub wszelkie organizacje międzynarodowe;

Poprawka

b) wszelkie podmioty prawne **typu non-profit** utworzone na mocy prawa unijnego lub wszelkie organizacje międzynarodowe;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 85

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Na rzecz europejskiej sieci krajowych organów ds. równości (EQUINET) może zostać przyznana dotacja bez zaproszenia do składania wniosków na pokrycie wydatków związanych z jej stałym programem prac.

Poprawka

3. Na rzecz europejskiej sieci krajowych organów ds. równości (EQUINET) może zostać przyznana dotacja bez zaproszenia do składania wniosków **zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. a)** na pokrycie wydatków związanych z jej stałym programem prac, **pod warunkiem że ich program prac został poddany ocenie wpływu w aspekcie płci.**

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Program prac

Poprawka

Program prac **i priorytety wieloletnie**

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Program jest **realizowany** w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

Poprawka

1. Program jest **wykonywany** w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Komisja stosuje zasadę partnerstwa przy podejmowaniu decyzji o priorytetach w ramach programu i zapewnia kompleksowe zaangażowanie zainteresowanych stron w planowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę programu i jego programów prac zgodnie z art. 15a.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Program prac jest przyjmowany przez Komisję w drodze aktu wykonawczego. **Ten akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 19.**

Poprawka

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie odpowiedniego programu prac.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 2 przedstawiono w załączniku II.

Poprawka

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 2 **są w stosownych przypadkach gromadzone w podziale według kryterium płci. Wykaz wskaźników** przedstawiono w załączniku II.

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

Poprawka

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne **i jak najmniej uciążliwe** wymagania dotyczące sprawozdawczości. **Aby ułatwić spełnienie wymogów w zakresie sprawozdawczości, Komisja udostępnia formaty, które są przyjazne dla użytkowników, oraz zapewnia programy wprowadzające i pomocnicze skierowane w szczególności do organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które niekiedy nie dysponują wiedzą fachową i odpowiednimi zasobami oraz personelem, aby spełnić wymagania sprawozdawczości.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 92**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Oceny **przeprowadza się** w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

Poprawka

1. Oceny **uwzględniają aspekt płci, zapewniając dane liczbowe zdezagregowane według płci, zawierają szczegółowy rozdział dotyczący każdego komponentu oraz uwzględniają liczbę osób objętych programem, informacje zwrotne i informacje na temat zasięgu geograficznego oraz są przeprowadzane** w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

Poprawka 93**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji programu. Ocena śródkresowa uwzględnia wyniki ocen długoterminowego wpływu wcześniejszych programów (programu „Prawa, równość i obywatelstwo” i programu „Europa dla Obywateli”).

Poprawka

2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji programu. Ocena śródkresowa uwzględnia wyniki ocen długoterminowego wpływu wcześniejszych programów (programu „Prawa, równość i obywatelstwo” i programu „Europa dla Obywateli”). **Ocena śródkresowa obejmuje ocenę wpływu w aspekcie płci, aby sprawdzić stopień osiągnięcia celów programu w zakresie równouprawnienia płci, zapewnić, że żaden komponent programu nie wywiera niezamierzonego negatywnego wpływu na równouprawnienie płci oraz określić zalecenia dotyczące sposobu opracowywania zaproszeń do składania wniosków i decyzji w sprawie dotacji operacyjnych w przyszłości, aby aktywnie propagować kwestię równouprawnienia płci.**

Poprawka 94**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 4***Tekst proponowany przez Komisję*

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Poprawka

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. **Komisja podaje ocenę do wiadomości publicznej w łatwo dostępny sposób, zamieszczając ją na swojej stronie internetowej.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Uprawnienia do **przyjęcia** aktów delegowanych, o których mowa w art. 14, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r.

Poprawka

2. Uprawnienia do **przyjmowania** aktów delegowanych, o których mowa w art. **13 i 14**, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. **13 i 14**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

Poprawka

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. **W składzie grupy konsultowanych ekspertów musi być zachowana równowaga płci. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja zapewnia terminowe i jednoczesne przekazywanie wszystkich dokumentów, w tym projektów aktów, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w tym samym czasie co ekspertom z państw członkowskich. W przypadkach gdy uznają to za konieczne, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada mogą wysłać ekspertów na posiedzenia grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych, na które zaproszeni są eksperci państw członkowskich. W tym celu Parlament Europejski i Rada otrzymują harmonogram posiedzeń planowanych w kolejnych miesiącach i zaproszenia na wszystkie posiedzenia ekspertów.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 98**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 5***Tekst proponowany przez Komisję*

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. **Na podstawie Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa obywatele i inne zainteresowane strony mogą wyrażać opinie na temat projektu aktu delegowanego w okresie czterech tygodni. Projekt tekstu jest konsultowany z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów w oparciu o doświadczenia organizacji pozarządowych oraz władz lokalnych i regionalnych w odniesieniu do realizacji programu.**

Poprawka 99**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 6***Tekst proponowany przez Komisję*

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 14 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. **13 lub 14** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 100**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 18 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez **dostarczanie** spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Poprawka

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez **udzielanie** spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji, **dostępnych również dla osób niepełnosprawnych**, skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej, **a w stosownych przypadkach do beneficjentów i uczestników działań finansowanych w ten sposób, eksponując tym samym unijną wartość dodaną oraz pomagając Komisji w gromadzeniu danych w celu zwiększenia przejrzystości budżetowej.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 101
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 18 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. **Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 2.**

Poprawka

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami.

Poprawka 102
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 18a

Punkty kontaktowe programu

Każde państwo członkowskie ustanawia niezależny krajowy punkt kontaktowy, którego wykwalifikowany personel w szczególności udziela zainteresowanym stronom i beneficjentom programu wskazówek, praktycznych informacji i pomocy w odniesieniu do wszystkich aspektów programu, w tym do procedury składania wniosków.

Poprawka 103
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 19

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 19

skreśla się

Procedura komitetowa

1. **Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**
2. **W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**
3. **Komitet może zbierać się w szczególnym składzie, aby rozstrzygać kwestie dotyczące poszczególnych komponentów programu.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 104
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik -I (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik -I

Fundusze dostępne w ramach programu, o których mowa w art. 6 ust. 1, są przydzielane w następujący sposób:

- a) w ramach kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. a):
- co najmniej 15 % na działania służące realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 lit. aa);
  - co najmniej 40 % na działania służące realizacji celów szczegółowych określonych w art. 5 lit. -a); oraz
  - co najmniej 45 % na działania służące realizacji celów szczegółowych określonych w art. 3 lit. a) i b) oraz art. 5 lit. a) i b);
- b) w ramach kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. b):
- 15 % na działania związane z pamięcią o historii;
  - 65 % na udział w życiu demokratycznym;
  - 10 % na działania promocyjne; oraz
  - 10 % na administrację.

Poprawka 105
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik I

skreśla się

Działania w ramach programu

Cele szczegółowe programu, o których mowa w art. 2 ust. 2, będą realizowane w szczególności przez wspieranie następujących działań:

- a) podnoszenie świadomości, rozpowszechnianie informacji w celu zwiększenia poziomu znajomości obszarów polityki i praw w dziedzinach objętych programem;
- b) wzajemne uczenie się w drodze wymiany dobrych praktyk między zainteresowanymi podmiotami w celu poprawy stanu wiedzy i wzajemnego zrozumienia, a także zaangażowania obywatelskiego i demokratycznego;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- c) działania analityczne i monitorujące⁽¹⁾ celem lepszego zrozumienia sytuacji w państwach członkowskich i na szczeblu UE w dziedzinach objętych programem, a także celem poprawy wdrażania prawa i polityki UE;
- d) szkolenie odpowiednich zainteresowanych podmiotów w celu zwiększenia poziomu znajomości polityki i praw w dziedzinach objętych programem;
- e) opracowywanie i obsługę narzędzi z zakresu technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT);
- f) zwiększanie świadomości obywateli w zakresie europejskiej kultury, historii i pamięci o przeszłości, jak również ich poczucia przynależności do Unii;
- g) integrowanie Europejczyków z różnych krajów i kultur dzięki umożliwianiu im udziału w działaniach związanych z partnerstwem miast;
- h) zachęcanie do aktywnego uczestnictwa w budowie bardziej demokratycznej Unii i ułatwianie takiego uczestnictwa, jak również wspieranie znajomości praw i wartości w drodze wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
- i) finansowanie pomocy technicznej i organizacyjnej na rzecz wdrażania rozporządzenia [(UE) nr 211/2011], co przyczyni się do lepszego korzystania przez obywateli z prawa do wszczęcia i poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
- j) rozwijanie zdolności sieci europejskich do propagowania i dalszego rozwijania prawa Unii, jej celów i strategii politycznych, a także wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w dziedzinach objętych programem;
- k) poprawa znajomości programu oraz jego upowszechniania i możliwości przenoszenia jego wyników, a także wspieranie działań mających na celu dotarcie do obywateli, w tym przez tworzenie i wspieranie biur programu / krajowych sieci kontaktów.

⁽¹⁾ Działania te obejmują na przykład gromadzenie danych i statystyk, opracowywanie wspólnych metodologii oraz, w stosownych przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych, studia, badania, analizy i ankiety, oceny, oceny skutków, sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 106**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – akapit 1 – wprowadzenie***Tekst proponowany przez Komisję*

Program będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników mających na celu pomiar zakresu, w jakim osiągnięto jego cele ogólne i szczegółowe, oraz minimalizację obciążeń i kosztów administracyjnych. W tym celu gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu wskaźników:

Poprawka

Program będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników **rezultatu** mających na celu pomiar zakresu, w jakim osiągnięto jego cele ogólne i szczegółowe, oraz minimalizację obciążeń i kosztów administracyjnych. **Wskaźniki należy w miarę możliwości podzielić według wieku, płci i innych danych, jakie można zgromadzić, takich jak na przykład pochodzenie etniczne, niepełnosprawność i tożsamość płciowa.** W tym celu gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu wskaźników:

Poprawka 107**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – akapit 1 – tabela***Tekst proponowany przez Komisję*

Liczba osób, które zostały objęte:

- (i) działaniami szkoleniowymi;
- (ii) działaniami związanymi z wzajemnym uczeniem się i wymianą dobrych praktyk;
- (iii) działaniami popularyzacyjnymi, informacyjnymi i służącymi zwiększaniu świadomości

Poprawka

Liczba osób, **w podziale na płeć i wiek**, które zostały objęte:

- (i) działaniami szkoleniowymi;
- (ii) działaniami związanymi z wzajemnym uczeniem się i wymianą dobrych praktyk;
- (iii) działaniami popularyzacyjnymi, informacyjnymi i służącymi zwiększaniu świadomości

Poprawka 108**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – akapit 1 – rząd 1 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

Komisja publikuje także co roku następujące wskaźniki produktu:

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 109

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – akapit 1 – rząd 1 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Liczba finansowanych wniosków i działań według wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1, i według komponentu

Poprawka 110

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – akapit 1 – rząd 1 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Poziom finansowania wnioskowanego przez wnioskodawców i udzielonego według wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1, i według komponentu

Poprawka 111

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – tabela– rząd 6**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Liczba sieci i inicjatyw transnarodowych skoncentrowanych na pamięci **europejskiej** i europejskim dziedzictwie w wyniku interwencji w ramach programu

Liczba sieci i inicjatyw transnarodowych skoncentrowanych na **europejskiej** pamięci **o historii** , europejskim dziedzictwie **i dialogu obywatelskim** w wyniku interwencji w ramach programu.

Poprawka 112

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – tabela– rząd 6 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Geograficzny rozkład projektów

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0041

Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom (COM(2018)0462) – C8-0315/2018 – 2018/0245(NLE))**

(Konsultacja)

(2020/C 411/52)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0462),
  - uwzględniając art. 203 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0315/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0448/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2a) **W związku z tym zobowiązania dotyczące jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, nieprolifracji i bezpieczeństwa jądrowego, jak również cele zrównoważonego rozwoju oraz ogólne interesy Unii powinny odgrywać istotną rolę w kierowaniu programowaniem działań wynikających z niniejszego rozporządzenia.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3**

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Celem programu „Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom” powinno być propagowanie ustanowienia skutecznego i sprawnego bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o *działania własne* na obszarze Unii.

Poprawka

- (3) Celem programu „Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom” („**Instrument**”) powinno być propagowanie ustanowienia skutecznego i sprawnego bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o *ramy regulacyjne i wymianę najlepszych praktyk istniejących* na obszarze Unii.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (3a) *Instrument nie powinien w żaden sposób promować stosowania energii jądrowej w państwach trzecich i w Unii, natomiast powinien skupiać się w szczególności na podnoszeniu standardów bezpieczeństwa jądrowego na świecie, propagując wysokiej jakości ochronę radiologiczną oraz stosowanie sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych.*

Poprawka

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (3b) *Awarie jądrowe w elektrowniach jądrowych w Czarnobylu w 1986 r. i Fukushima Daiichi w 2011 r. wyraźnie pokazały, że awarie jądrowe mają katastrofalne konsekwencje o zasięgu globalnym dla obywateli i środowiska. Podkreśla to konieczność zapewnienia najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych oraz nieustannych wysiłków na rzecz podnoszenia tych standardów i zabezpieczeń na całym świecie, a także zaangażowania Wspólnoty we wspieranie celów w tym zakresie w państwach trzecich. Te standardy i zabezpieczenia powinny odzwierciedlać najnowocześniejsze praktyki, w szczególności w zakresie zarządzania i niezależności regulacyjnej.*

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 4**

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi część ram prawnych, których celem jest planowanie współpracy, i powinno uzupełniać te środki współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR].

Poprawka

- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi część ram prawnych, których celem jest planowanie współpracy, i powinno uzupełniać te środki współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR], **wchodzącego w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 209 i 212 oraz art. 322 ust. 1.**

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5a) **Wspólnota należy do Konwencji bezpieczeństwa jądrowego (1994 r.) i Wspólnej konwencji bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi (1997 r.).**

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5b) **Przejrzystość i informowanie opinii publicznej w zakresie działań związanych z bezpieczeństwem jądrowym, zabezpieczeniami materiałów jądrowych, likwidacją i gospodarowaniem odpadami jądrowymi, wymagane np. przez konwencję z Aarhus (1998), to ważny element zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu materiałów promieniotwórczych na obywateli i środowisko, który należy w związku z tym zagwarantować w ramach Instrumentu.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Wspólnota powinna kontynuować ścisłą współpracę, zgodnie z rozdziałem 10 Traktatu Euratom, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych w odniesieniu do realizacji jego celów zawartych w tytule II, rozdziały 3 i 7.

Poprawka

- (6) Wspólnota powinna kontynuować ścisłą współpracę, zgodnie z rozdziałem 10 Traktatu Euratom, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych w odniesieniu do realizacji jego celów zawartych w tytule II, rozdziały 3 i 7. **Powinna ona dalej współpracować z innymi uznawanymi organizacjami międzynarodowymi w tej dziedzinie, takimi jak Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju / Agencja Energii Jądrowej, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz partnerstwo na rzecz środowiska w ramach wymiaru północnego, które dążą do osiągnięcia podobnych celów w obszarze bezpieczeństwa jądrowego co Wspólnota. Spójność, komplementarność i współpraca między Instrumentem a tymi organizacjami i ich programami może zwiększyć zakres, wydajność i skuteczność środków bezpieczeństwa jądrowego na całym świecie. Należy unikać niepotrzebnego powielania i nakładania się działań.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (6a) **W celu ciągłej poprawy bezpieczeństwa jądrowego i wzmocnienia regulacji w tej dziedzinie w Unii Rada przyjęła dyrektywy Rady 2009/71/Euratom, 2011/70/Euratom i 2013/59/Euratom. Dyrektywy te, a także wysokie standardy bezpieczeństwa jądrowego i likwidacji we Wspólnocie służą jako wytyczne dla działań finansowanych w ramach Instrumentu i motywują współpracujące państwa trzecie do wdrażania przepisów i standardów o takim samym poziomie bezpieczeństwa.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6b) *Instrument powinien również wspierać współpracę międzynarodową opartą na konwencjach dotyczących bezpieczeństwa jądrowego i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi. Należy zachęcać kraje partnerskie, aby stały się stronami tych konwencji, umożliwiając w ten sposób okresową wzajemną ocenę ich systemów krajowych przeprowadzaną przy wsparciu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA). Wzajemne oceny zapewniają zewnętrzny obraz aktualnej sytuacji i wyzwań związanych z bezpieczeństwem jądrowym w państwach trzecich, który można wykorzystać w programowaniu wsparcia unijnego na wysokim szczeblu. Przeglądy przeprowadzane przez renomowane międzynarodowe agencje energii jądrowej, które dokonują wzajemnych ocen, przekazując informacje potencjalnym beneficjentom Instrumentu, mogą przynieść korzyści Instrumentowi. Przedstawione w takich wzajemnych ocenach ustalenia i zalecenia, które są udostępniane organom krajowym, mogą być również pomocne przy nadawaniu priorytetu konkretnym środkom wspierającym przeznaczonym dla zainteresowanych państw trzecich.*

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6c) *Bezpieczeństwo jądrowe i jądrowe bezpieczeństwo fizyczne to pojęcia, które są ze sobą nierozdzielnie związane, ponieważ niedociągnięcia pod względem bezpieczeństwa jądrowego, np. w odniesieniu do bezpiecznej eksploatacji, mogą prowadzić do zagrożeń dotyczących jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, a zagrożenia dotyczące jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, zwłaszcza zagrożenia nowego typu, np. w zakresie cyberbezpieczeństwa, mogą powodować nowe wyzwania dotyczące bezpieczeństwa jądrowego. W związku z tym działania Unii w zakresie jądrowego bezpieczeństwa fizycznego w państwach trzecich określone w załączniku II do rozporządzenia 2018/0243 (ISWMR) oraz działania finansowane w ramach Instrumentu powinny być spójne i komplementarne.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Instrument powinien obejmować działania wspierające te cele i opierać się na działaniach poprzednio wspieranych zgodnie z rozporządzeniem (Euratom) nr 237/2014⁽²⁴⁾ w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich, szczególnie w krajach przystępujących, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 237/2014 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 109).

Poprawka

- (7) Instrument powinien obejmować działania wspierające te cele i opierać się na działaniach poprzednio wspieranych zgodnie z rozporządzeniem (Euratom) nr 237/2014⁽²⁴⁾ w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, **bezpiecznego gospodarowania odpadami promieniotwórczymi, bezpiecznej likwidacji i remediacji byłych terenów obiektów jądrowych** oraz zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich, szczególnie w krajach przystępujących, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących, **jak również na obszarze objętym polityką sąsiedztwa w rozumieniu ... [COD 2018/0243, ISWMR]. W celu wdrożenia najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego oraz w celu wykrycia niedociągnięć w istniejących środkach bezpieczeństwa Instrument mógłby wspierać organy regulacyjne ds. bezpieczeństwa jądrowego w przeprowadzaniu kompleksowych ocen ryzyka i bezpieczeństwa („testów wytrzymałościowych”) istniejących oraz budowanych elektrowni jądrowych, w oparciu o wspólnotowy dorobek prawny w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych, we wdrażaniu zaleceń oraz monitorowaniu odpowiednich środków. Parlament Europejski powinien być regularnie informowany przez Komisję o działaniach w zakresie bezpieczeństwa jądrowego podejmowanych w państwach trzecich oraz o stanie ich realizacji.**

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 237/2014 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 109).

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7a) *Zgodnie z art. 3 TFUE celem Unii jest poprawa dobrobytu jej narodów. Instrument daje Unii możliwość trwałej poprawy sytuacji społeczno-gospodarczej i zdrowotnej ludzi na całym świecie, w Unii i poza jej granicami. Projekty finansowane w ramach Instrumentu powinny także być spójne z polityką wewnętrzną i zewnętrzną Unii, np. przyczyniając się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, takich jak dobre zdrowie i dobrostan, czysta woda i warunki sanitarne. Sam instrument powinien być zgodny z zasadami dobrych rządów, a przez to przyczyniać się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju w zakresie pokoju, sprawiedliwości i silnych instytucji.*

Poprawka 14
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7b) *Instrument powinien mieć na celu skłonienie państw otrzymujących pomoc finansową na podstawie niniejszego rozporządzenia do utrzymania zobowiązań wynikających z układów o stowarzyszeniu, umów o partnerstwie i umów o współpracy zawartych z Unią oraz z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, jak również do zobowiązania się do przestrzegania odpowiednich konwencji międzynarodowych i standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz wdrożenia odpowiednich zaleceń i środków zgodnie z najwyższymi standardami w zakresie przejrzystości i jawności.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 15
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7c) *Poprzez projekty finansowane w jego ramach Instrument powinien w pełni wspierać środki bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczenia materiałów jądrowych, a także poprawę sytuacji zdrowotnej mieszkańców państw trzecich, zwłaszcza tych mieszkających w pobliżu elektrowni jądrowych i/lub obszarów wydobywania uranu, w tym bezpieczną remediację terenów byłych kopalni uranu w państwach trzecich, w szczególności w Azji Środkowej i w Afryce, ponieważ obecnie około 18 % światowych dostaw uranu pochodzi z Republiki Południowej Afryki, Nigru i Namibii.*

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7d) *Instrument powinien mieć na celu skłonienie państw otrzymujących pomoc finansową na podstawie niniejszego rozporządzenia do dalszego przestrzegania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka oraz zobowiązań wynikających z konwencji z Espoo i Aarhus.*

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Wdrożenie niniejszego rozporządzenia powinno być oparte, w **odpowiednich** przypadkach, na konsultacjach z właściwymi organami państw członkowskich oraz na dialogu z krajami partnerskimi.

Poprawka

- (8) Wdrożenie niniejszego rozporządzenia powinno być oparte, w **stosownych** przypadkach, na konsultacjach z właściwymi organami **Unii i** państw członkowskich, **takich jak Europejska Grupa Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego**, oraz na dialogu z krajami partnerskimi. **Takie konsultacje powinny w szczególności odbywać się w trakcie opracowywania wieloletnich programów indykatorywnych i przed ich przyjęciem. Jeżeli taki dialog nie doprowadzi do rozproszenia obaw Unii związanych z bezpieczeństwem jądrowym, nie można przyznać finansowania zewnętrznego na mocy niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (8a) **Należy promować indywidualne, zróżnicowane podejście do państw otrzymujących wsparcie w ramach Instrumentu. Wykorzystanie Instrumentu powinno opierać się na ocenie szczególnych potrzeb państw otrzymujących wsparcie, a także na oczekiwanych ogólnych korzyściach płynących z Instrumentu, w szczególności na zmianach strukturalnych w danych państwach.**

Poprawka

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (8b) **Organy regulacyjne państw członkowskich, organizacje wsparcia technicznego, przedsiębiorstwa zajmujące się inżynierią jądrową i przedsiębiorstwa użyteczności publicznej sektora energii jądrowej dysponują niezbędną wiedzą fachową i know-how w zakresie wdrażania najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w różnych systemach regulacyjnych państw członkowskich, co może być przydatnym źródłem wsparcia dla krajów partnerskich, które zamierzają wdrożyć takie standardy w krajowych ramach regulacyjnych i przemysłowych.**

Poprawka

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) **Jeżeli jest to możliwe i stosowne, rezultaty** działań zewnętrznych Wspólnoty należy monitorować i oceniać na podstawie uprzednio zdefiniowanych, przejrzystych, właściwych dla danego państwa i mierzalnych wskaźników, dostosowanych do specyfiki i celów Instrumentu oraz w oparciu o ramy dotyczące wyników stosowane w kraju partnerskim.

Poprawka

- (9) **Rezultaty** działań zewnętrznych Wspólnoty należy monitorować i oceniać na podstawie uprzednio zdefiniowanych, przejrzystych, właściwych dla danego państwa i mierzalnych wskaźników, dostosowanych do specyfiki i celów Instrumentu oraz w oparciu o ramy dotyczące wyników stosowane w kraju partnerskim. **Wskaźniki te powinny być ukierunkowane na osiągnięcie celów i wyniki, aby wymóc na państwach beneficjentach większą odpowiedzialność i rozliczalność wobec Unii i państw członkowskich w odniesieniu do osiągniętych wyników wdrażania środków poprawy bezpieczeństwa.**

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Unia i Wspólnota powinny dążyć do jak najskuteczniejszego wykorzystania dostępnych zasobów w celu optymalizacji wpływu prowadzonych przez nie działań zewnętrznych. Cel ten należy osiągnąć za sprawą spójności i komplementarności unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, a także tworzenia synergii z innymi politykami i programami unijnymi. Aby zmaksymalizować wpływ połączonych interwencji na osiągnięcie wspólnych celów, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać połączenie finansowania z innymi programami Unii, o ile ich wkłady nie dotyczą tych samych kosztów.

Poprawka

- (10) Unia i Wspólnota powinny dążyć do **optymalnego i jak najskuteczniejszego** wykorzystania dostępnych zasobów **oraz do poprawy wdrażania i jakości wydatkowania** w celu optymalizacji wpływu prowadzonych przez nie działań zewnętrznych. Cel ten należy osiągnąć za sprawą spójności i komplementarności unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, a także tworzenia synergii z innymi politykami i programami unijnymi, **takimi jak programy badawczo-szkoleniowe Euratom**. Aby zmaksymalizować wpływ połączonych interwencji na osiągnięcie wspólnych celów, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać połączenie finansowania z innymi programami Unii, o ile ich wkłady nie dotyczą tych samych kosztów.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Rodzaje finansowania oraz metody wykonywania określone w tym rozporządzeniu są wybierane na podstawie ich zdolności do realizacji szczegółowych celów działań i osiągnięcia rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążenia administracyjnego oraz przewidywanego ryzyka braku zgodności. Dotyczy to wzięcia pod uwagę korzystania z kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Poprawka

- (14) Rodzaje finansowania oraz metody wykonywania określone w tym rozporządzeniu są wybierane na podstawie ich zdolności do realizacji szczegółowych celów działań i osiągnięcia rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążenia administracyjnego oraz przewidywanego ryzyka braku zgodności, **a jednocześnie ich dostępności dla potencjalnych partnerów i ich zdolności do zapewnienia pewności prawnej**. Dotyczy to wzięcia pod uwagę korzystania z kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) **Aby wspierać skuteczne i terminowe wdrażanie najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego w państwach trzecich, procesy decyzyjne i negocjacyjne w Komisji i z państwami trzecimi muszą być skuteczne i szybkie.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest uzupełnienie tych działań na rzecz współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR], przede wszystkim w celu wsparcia propagowania wysokiej jakości bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o **działania** na obszarze Wspólnoty oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Poprawka

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest uzupełnienie tych działań na rzecz współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR], przede wszystkim w celu wsparcia propagowania wysokiej jakości bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o **ramy regulacyjne i najlepsze praktyki** na obszarze Wspólnoty oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, **wspomagając również zapewnienie wykorzystywania materiałów jądrowych wyłącznie do celów cywilnych, a tym samym ochrony obywateli i środowiska. W ramach tego celu niniejsze rozporządzenie dąży również do zapewnienia przejrzystości procesu podejmowania decyzji dotyczących energii jądrowej przez organy państw trzecich.**

Współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych, prowadzona przez Unię Europejską na mocy niniejszego rozporządzenia, nie ma na celu promowania energii jądrowej.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) propagowanie skutecznej kultury bezpieczeństwa jądrowego i wdrażanie najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, **jak również stała poprawa bezpieczeństwa jądrowego;**

Poprawka

a) propagowanie skutecznej kultury bezpieczeństwa jądrowego i **zarządzania bezpieczeństwem jądrowym, stała poprawa bezpieczeństwa jądrowego, a także** wdrażanie najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej **obowiązujących we Wspólnocie i na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do odpowiednich działań w dziedzinie energii jądrowej;**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 2 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) odpowiedzialne i bezpieczne **zarządzanie** wypalonym paliwem jądrowym i **odpadami promieniotwórczymi oraz** likwidacja i remediacja byłych terenów obiektów jądrowych i samych obiektów jądrowych;

Poprawka

b) odpowiedzialne i bezpieczne **postępowanie z odpadami promieniotwórczymi, od ich wytworzenia do trwałego składowania, w tym z wypalonym paliwem jądrowym, (tj. wstępna obróbka, obróbka, przetwarzanie, przechowywanie i składowanie), bezpieczna i skuteczna likwidacja oraz** remediacja byłych terenów obiektów jądrowych i samych obiektów jądrowych **oraz nieczynnych kopalni uranu lub zatopionych obiektów i materiałów promieniotwórczych;**

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 2 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) ustanowienie sprawnych i skutecznych **systemów** zabezpieczeń.

Poprawka

c) ustanowienie sprawnych, skutecznych i **przejrzystych** zabezpieczeń **materiałów jądrowych.**

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 2 – litera c a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) **zachęcanie do promowania ogólnej przejrzystości i otwartości organów państw trzecich oraz upubliczniania informacji i uczestnictwa w procesach decyzyjnych dotyczących bezpieczeństwa instalacji jądrowych i skutecznych praktyk w zakresie gospodarowania odpadami promieniotwórczymi, zgodnie z odpowiednimi konwencjami i instrumentami międzynarodowymi;**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 2 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cb) wykorzystanie wiedzy i działań w ramach Instrumentu do wywierania wpływu politycznego w organizacjach międzynarodowych w obszarze energii i bezpieczeństwa;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia zapewnia się zgodność, synergii i komplementarność z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX ISWMR, innymi programami Unii w zakresie działań zewnętrznych i innymi odnośnymi politykami i programami **Unii**, a także spójność polityk na rzecz rozwoju.

1. Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia zapewnia się zgodność, synergii i komplementarność z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX ISWMR, innymi programami Unii w zakresie działań zewnętrznych i innymi odnośnymi politykami i **aktami ustawodawczymi Unii, takimi jak dyrektywy 2009/71/Euratom, 2011/70/Euratom i 2013/59/Euratom, celami i wartościami Unii oraz takimi programami jak program badawczo-szkoleniowy Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej uzupełniający program „Horyzont Europa”**, a także spójność polityk na rzecz rozwoju.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Komisja koordynuje swoją współpracę z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi realizującymi podobne cele, zwłaszcza z MAEA i OECD/NEA. Koordynacja ta umożliwi Wspólnocie i zainteresowanym organizacjom uniknięcie powielania działań i finansowania wobec państw trzecich. Komisja włącza również właściwe organy państw członkowskich i operatorów europejskich w realizację swoich zadań, w ten sposób wykorzystując jakość europejskiej wiedzy specjalistycznej w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – akapit 1***Tekst proponowany przez Komisję*

Pula środków finansowych na realizację niniejszego rozporządzenia na lata 2021–2027 wynosi **300** mln EUR w cenach **bieżących**.

Poprawka

Pula środków finansowych na realizację niniejszego rozporządzenia na lata 2021–2027 wynosi **266** mln EUR w cenach **stałych**.

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1***Tekst proponowany przez Komisję*

Ogólne ramy polityki do celów wdrażania niniejszego rozporządzenia obejmują układy o stowarzyszeniu, umowy o partnerstwie i współpracy, umowy wielostronne oraz inne umowy ustanawiające prawnie wiążące stosunki z krajami partnerskimi, a także konkluzje Rady Europejskiej, konkluzje Rady, oświadczenia przyjęte podczas szczytów lub wnioski ze spotkań na wysokim szczeblu z krajami partnerskimi, komunikaty Komisji lub wspólne komunikaty Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

Poprawka

Ogólne ramy polityki do celów wdrażania niniejszego rozporządzenia obejmują **wspólnotowy dorobek prawny w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i bezpiecznego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi**, układy o stowarzyszeniu, umowy o partnerstwie i współpracy, umowy wielostronne oraz inne umowy ustanawiające prawnie wiążące stosunki z krajami partnerskimi, a także konkluzje Rady Europejskiej, konkluzje Rady, oświadczenia przyjęte podczas szczytów lub wnioski ze spotkań na wysokim szczeblu z krajami partnerskimi, komunikaty Komisji lub wspólne komunikaty Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

Poprawka 34**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Celem wieloletnich programów indykatywnych jest dostarczanie spójnych ram współpracy między Wspólnotą a zainteresowanymi państwami trzecimi lub **regionami**, zgodnych z ogólnym celem i zakresem oraz zasadami i polityką Wspólnoty oraz opartych na ramach polityki, o których mowa w art. 5.

Poprawka

2. Celem wieloletnich programów indykatywnych jest dostarczanie spójnych ram współpracy między Wspólnotą a zainteresowanymi państwami trzecimi, **regionami** lub **organizacjami międzynarodowymi**, zgodnych z ogólnym celem i zakresem oraz zasadami i polityką Wspólnoty oraz opartych na ramach polityki, o których mowa w art. 5.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Wieloletnie programy indykatywne stanowią ogólną podstawę współpracy i określają cele współpracy Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mając na względzie potrzeby zainteresowanych państw, priorytety Wspólnoty, sytuację międzynarodową oraz działania zainteresowanych państw trzecich. Wieloletnie programy indykatywne wskazują również wartość dodaną współpracy oraz pokazują, jak uniknąć powielania działań przez programy i inicjatywy, szczególnie te prowadzone przez organizacje międzynarodowe mające podobne cele i podobnych głównych darczyńców.

Poprawka

3. Wieloletnie programy indykatywne stanowią ogólną podstawę współpracy i określają cele współpracy Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mając na względzie potrzeby **i sytuację** zainteresowanych państw, priorytety Wspólnoty, sytuację międzynarodową oraz działania zainteresowanych państw trzecich. Wieloletnie programy indykatywne wskazują również wartość dodaną współpracy oraz pokazują, jak uniknąć powielania działań przez programy i inicjatywy, szczególnie te prowadzone przez organizacje międzynarodowe mające podobne cele i podobnych głównych darczyńców.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Wieloletnie programy indykatywne mają na celu skłonienie państw otrzymujących pomoc finansową na podstawie niniejszego rozporządzenia, by przestrzegały zobowiązań wynikających z umów zawartych z Unią oraz z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, a także by zobowiązały się do poszanowania odpowiednich konwencji międzynarodowych i standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz do wdrożenia odpowiednich zaleceń i środków zgodnie z najwyższymi standardami w zakresie przejrzystości i jawności.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. *Wieloletnie programy indykatywne powinny określać ramy wykwalifikowanego i niezależnego nadzoru w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa jądrowego krajów partnerskich. Mogą one zawierać postanowienia mające na celu wspieranie organów regulacyjnych ds. bezpieczeństwa jądrowego w przeprowadzaniu kompleksowych ocen ryzyka i bezpieczeństwa („testów wytrzymałościowych”) elektrowni jądrowych w oparciu o wspólnotowy dorobek prawny w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych, we wdrażaniu zaleceń wynikających z takich testów wytrzymałościowych oraz monitorowaniu stosowania odpowiednich środków, np. w krajach przystępujących, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących, a także w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa.*

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Wieloletnie programy indykatywne opierają się na dialogu z krajami lub regionami partnerskimi.

5. *Wieloletnie programy indykatywne opierają się na dialogu z krajami lub regionami partnerskimi. **W trakcie opracowywania programów i przed ich przyjęciem Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z Europejską Grupą Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego oraz, w stosownych przypadkach, z odpowiednimi organami krajowymi państw członkowskich.***

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Komisja przyjmuje wieloletnie programy indykatywne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. **Zgodnie z tą samą procedurą** Komisja dokonuje przeglądu tych programów indykatywnych oraz w razie konieczności **aktualizuje** je.

6. Komisja przyjmuje wieloletnie programy indykatywne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. Komisja dokonuje **śródkresowego** przeglądu tych programów indykatywnych oraz – **zgodnie z tą samą procedurą** – w razie konieczności **zmienia** je i **aktualizuje**.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 3 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) **planów działania, środków** indywidualnych i środków wspierających, w przypadku których finansowanie unijne nie przekracza kwoty 10 mln EUR;

Poprawka

- a) **środków** indywidualnych i środków wspierających, w przypadku których finansowanie unijne nie przekracza kwoty 10 mln EUR;

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

- b) wydatki związane z realizacją działań informacyjnych i komunikacyjnych, w tym na opracowanie strategii komunikacyjnych i komunikację instytucjonalną dotyczącą politycznych priorytetów Unii oraz ich eksponowanie.

Poprawka

- b) wydatki związane z realizacją działań informacyjnych i komunikacyjnych, w tym na opracowanie strategii komunikacyjnych i komunikację instytucjonalną dotyczącą politycznych priorytetów, **celów i wartości** Unii oraz ich eksponowanie.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11a

Kryteria mające zastosowanie do międzynarodowej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego

1. **Wspólne zrozumienie i wzajemne porozumienie między danym państwem trzecim a Wspólnotą są potwierdzone formalnym wnioskiem skierowanym do Komisji i zawierającym stosowne zobowiązanie rządu tego państwa.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa trzecie pragnące współpracować ze Wspólnotą uczestniczącą w Układzie o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i muszą posiadać protokół dodatkowy lub umowę o zabezpieczeniach z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, wystarczające do wiarygodnego zapewnienia niestosowania zadeklarowanych materiałów jądrowych do innych celów niż pokojowe działania związane z energią jądrową oraz braku niezgłoszonych materiałów jądrowych lub działań w tym państwie jako całości. Muszą one uznawać w pełni podstawowe zasady bezpieczeństwa określone w standardach bezpieczeństwa MAEA, a także muszą być stronami odpowiednich konwencji, takich jak Konwencja bezpieczeństwa jądrowego i Wspólna konwencja bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi, lub muszą podjąć kroki dowodzące zdecydowanego dążenia do przystąpienia do tych konwencji. W przypadku aktywnej współpracy zobowiązanie to będzie poddawane ocenie rocznej, z uwzględnieniem sprawozdań krajowych i innych dokumentów dotyczących wdrażania odpowiednich konwencji. W oparciu o taką ocenę podejmowana jest decyzja dotycząca kontynuowania współpracy. W sytuacji nadzwyczajnej istnieje możliwość – w ramach wyjątku – elastycznego stosowania tych zasad.

3. Aby możliwe było zapewnienie i monitorowanie zgodności z celami współpracy w ramach niniejszego rozporządzenia, dane państwo trzecie aprobuje przeprowadzanie oceny działań podjętych zgodnie z ust. 2. Ocena ta umożliwia monitorowanie i sprawdzenie przestrzegania uzgodnionych celów, a także może być warunkiem dalszego wypłacania środków przez Wspólnotę.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Monitoring, sprawozdawczość i ocena przeprowadzane są zgodnie z art. 31 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz art. 32 i 36 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX ISWMR.

Poprawka

1. Monitoring, sprawozdawczość i ocena przeprowadzane są zgodnie z art. 31 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz art. 32 i 36 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX ISWMR. **Wyniki szczegółowych ocen, o których mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX ISWMR, dotyczących bezpieczeństwa jądrowego, ochrony radiologicznej i środków ochrony są konsultowane z Europejską Grupą Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego, a następnie omawiane przez Komitet ds. Europejskiego Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego i przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) liczba sporządzonych, wprowadzonych lub zmienionych aktów prawnych i regulacyjnych; oraz

Poprawka

a) liczba sporządzonych, wprowadzonych lub zmienionych aktów prawnych i regulacyjnych oraz **ich pomyślne wdrożenie, a także ich wpływ na standardy bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczenia materiałów jądrowych w danych państwach, w tym wpływ na obywateli i środowisko;**

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) liczba badań projektowych, weryfikacji poprawności projektu lub studiów wykonalności w kontekście ustanawiania obiektów zgodnie z najwyższymi standardami bezpieczeństwa jądrowego.

Poprawka

b) liczba badań projektowych, weryfikacji poprawności projektu lub studiów wykonalności w kontekście ustanawiania obiektów zgodnie z najwyższymi standardami bezpieczeństwa jądrowego i **pomyślne wdrożenie wyników tych badań.**

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) **bezpieczeństwo jądrowe, ochrona przed promieniowaniem oraz sprawne i skuteczne środki poprawy zabezpieczeń, oparte na najwyższych standardach bezpieczeństwa jądrowego, ochrony przed promieniowaniem i zabezpieczeń materiałów jądrowych, w tym na wynikach międzynarodowej wzajemnej oceny, wdrożone w obiektach jądrowych.**

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Poprawka 47
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka***Artykuł 12a****Przejrzystość**

Komisja i państwa trzecie współpracujące z Unią w ramach niniejszego Instrumentu zapewniają udostępnianie niezbędnych informacji dotyczących środków bezpieczeństwa jądrowego podejmowanych w tych państwach trzecich przy wsparciu Instrumentu oraz ogólnie w związku z ich standardami bezpieczeństwa jądrowego pracownikom i ogółowi społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem władz lokalnych, ludności i zainteresowanych stron w pobliżu obiektów jądrowych. Obowiązek ten obejmuje zapewnienie, aby właściwy organ regulacyjny i posiadacze licencji udzielali informacji w zakresie swoich kompetencji. Informacje są udostępniane publicznie zgodnie z właściwym ustawodawstwem oraz instrumentami międzynarodowymi, pod warunkiem że nie narusza to innych nadrzędnych interesów, takich jak ochrona bezpieczeństwa, uznanych we właściwym ustawodawstwie i w instrumentach międzynarodowych.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0047

Unijny kodeks celny: włączenie gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (COM(2018)0259 – C8-0180/2018 – 2018/0123(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/53)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0259),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 33, 114 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0180/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 lipca 2018 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 12 grudnia 2018 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0368/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0123

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/474.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 39.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0048

Niektóre przepisy dotyczące płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020 ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 w zakresie niektórych przepisów dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020 (COM(2018)0817 – C8-0506/2018 – 2018/0414(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/54)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0817),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 42 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0506/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 14 stycznia 2019 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0018/2019),
- A. mając na uwadze, że ze względu na pilną potrzebę uzasadnione jest przeprowadzenie głosowania przed upływem ośmiotygodniowego terminu ustanowionego w art. 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0414

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/... zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 w zakresie niektórych przepisów dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/288.)

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0049

Przystąpienie Republiki Dominikańskiej do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię, Cypr, Chorwację, Luksemburg, Portugalię, Rumunię i Zjednoczone Królestwo do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Dominikańskiej do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0526 – C8-0376/2018 – 2018/0276(NLE))

(Konsultacja)

(2020/C 411/55)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2018)0526),
  - uwzględniając art. 38 akapit czwarty Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0376/2018),
  - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ w sprawie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w odniesieniu do kwestii wyrażenia zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 78c i art. 108 ust. 8 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0451/2018),
1. zatwierdza upoważnienie Austrii, Cypru, Chorwacji, Luksemburga, Portugalii, Rumunii i Zjednoczonego Królestwa do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Dominikańskiej do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

⁽¹⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r., 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0050

Przystąpienie Ekwadoru i Ukrainy do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Ekwadoru i Ukrainy do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0527 – C8-0375/2018 – 2018/0277(NLE))**

(Konsultacja)

(2020/C 411/56)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2018)0527),
  - uwzględniając art. 38 akapit czwarty Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0375/2018),
  - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ w sprawie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w odniesieniu do kwestii wyrażenia zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 78c i art. 108 ust. 8 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0452/2018),
1. zatwierdza upoważnienie Austrii do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Ekwadoru i Ukrainy do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

⁽¹⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r., 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0051

Przystąpienie Hondurasu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Hondurasu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0528 – C8-0377/2018 – 2018/0278(NLE))

(Konsultacja)

(2020/C 411/57)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2018)0528),
  - uwzględniając art. 38 akapit czwarty Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0377/2018),
  - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ w sprawie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w odniesieniu do kwestii wyrażenia zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 78c i art. 108 ust. 8 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0457/2018),
1. zatwierdza upoważnienie Austrii i Rumunii do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Hondurasu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

⁽¹⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r., 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0052

Przystąpienie Białorusi i Uzbekistanu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Austrię, Luksemburg i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Białorusi i Uzbekistanu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2018)0530 – C8-0378/2018 – 2018/0279(NLE))****(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)**

(2020/C 411/58)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2018)0530),
  - uwzględniając art. 38 akapit czwarty Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0378/2018),
  - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ w sprawie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w odniesieniu do kwestii wyrażenia zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 78c i art. 108 ust. 8 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0458/2018),
1. zatwierdza upoważnienie Austrii, Luksemburga i Rumunii do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Białorusi i Uzbekistanu do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Stałemu Biuru Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

⁽¹⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r., 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0053

Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunki między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (COM(2018)0461 – C8-0379/2018 – 2018/0244(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2020/C 411/59)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2018)0461),
  - uwzględniając art. 203 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0379/2018),
  - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A8-0480/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) W nowej decyzji należy podkreślić specyfikę współpracy z Grenlandią, **jak na przykład cel zachowania** bliskich i trwałych związków między Unią, Grenlandią i Danią, uznanie geostrategicznego położenia **Grenlandii**, znaczenie dialogu politycznego między Grenlandią a Unią, istnienie umowy o partnerstwie **w sprawie połowów** między Unią a Grenlandią i **potencjalna współpraca w kwestiach dotyczących Arktyki**. Pozwoli ona **stawić czoła globalnym wyzwaniom, umożliwiając opracowanie proaktywnego programu i realizację wspólnych interesów, w szczególności rosnącemu wpływowi** zmiany klimatu na działalność człowieka i środowisko, transport morski, zasoby naturalne, w tym surowce i stada ryb, a także badania naukowe i innowacje.

Poprawka

- (6) W nowej decyzji należy podkreślić specyfikę współpracy z Grenlandią. **W 2003 r. Rada uzgodniła, że stosunki Unii z Grenlandią po 2006 r. będą polegać na kompleksowym partnerstwie na rzecz zrównoważonego rozwoju, obejmującym szczegółowe porozumienie w sprawie połowów wynegocjowane zgodnie z ogólnymi zasadami i regułami mającymi zastosowanie do tego rodzaju porozumień. Podobnie we wspólnej deklaracji Unii Europejskiej oraz rządu Grenlandii i rządu Danii w sprawie stosunków między Unią Europejską a Grenlandią, podpisanej w Brukseli 19 marca 2015 r., przypomniano o związkach historycznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych między Unią a Grenlandią oraz podkreślono konieczność dalszego zacieśniania stosunków i współpracy zgodnie ze wspólnym interesem. Partnerstwo nawiązane na mocy niniejszej nowej decyzji powinno zatem służyć zachowaniu bliskich i trwałych związków między Unią, Grenlandią i Danią oraz pozwolić stawić czoła globalnym wyzwaniom dzięki opracowaniu dynamicznego programu działań i wskazywaniu wspólnych interesów. W decyzji należy podkreślić specyfikę współpracy z Grenlandią przez uznanie jej geostrategicznego położenia, a także odnotować znaczenie dialogu politycznego między Grenlandią a Unią, istnienie umowy o partnerstwie między Unią a Grenlandią w sektorze połowów i potencjalną współpracę w sprawach arktycznych. Należy w niej uwzględnić zwłaszcza rosnący wpływ zmiany klimatu na działalność człowieka i środowisko, transport morski, zasoby naturalne, w tym surowce i stada ryb, a także badania naukowe i innowacje.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie **ze** zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, program ten przyczyni się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, **w ramach którego** wydatki na **realizację** celów klimatycznych **w budżecie Unii** mają sięgnąć 25 %. Oczekuje się, że w **ramach działań** objętych tym programem **20** % całkowitej puli środków finansowych programu przyczyni się do osiągnięcia celów klimatycznych. Stosowne działania zostaną określone podczas wdrażania programu i ponownie ocenione w ramach jego oceny śródkresowej i przeglądów.

Poprawka

- (16) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie **z** zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, program ten przyczyni się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, **zgodnie z którym** wydatki **z budżetu Unii** na **osiąganie** celów klimatycznych mają sięgnąć 25 %. Oczekuje się, że w **działaniach** objętych tym programem **30** % całkowitej puli środków finansowych programu przyczyni się do osiągnięcia celów klimatycznych. Stosowne działania zostaną określone podczas wdrażania programu i ponownie ocenione w ramach jego oceny śródkresowej i przeglądów.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) Unia i KTZ uznają specjalne znaczenie kształcenia i szkolenia zawodowego jako dźwigni zrównoważonego rozwoju KTZ.

Poprawka

- (18) Unia i KTZ uznają specjalne znaczenie kształcenia i szkolenia zawodowego jako dźwigni zrównoważonego rozwoju KTZ, **zwłaszcza na terytoriach o dość niskim ogólnym poziomie edukacji.**

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Stowarzyszenie Unii i KTZ powinno brać pod uwagę różnorodność i tożsamość kulturową KTZ i przyczyniać się do ich zachowania.

Poprawka

- (19) Stowarzyszenie Unii i KTZ powinno brać pod uwagę różnorodność i tożsamość kulturową KTZ i przyczyniać się do ich zachowania. **W stowarzyszeniu należy zatem przykładać szczególną wagę i przyczyniać się do wspierania i poszanowania praw rdzennych mieszkańców KTZ.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący decyzji****Motyw 20***Tekst proponowany przez Komisję*

- (20) Współpraca w zakresie handlu i kwestii związanych z handlem między Unią a KTZ powinna przyczynić się do osiągnięcia celu polegającego na zrównoważonym rozwoju gospodarczym, rozwoju społecznym i ochronie środowiska.

Poprawka

- (20) Współpraca w zakresie handlu i kwestii związanych z handlem między Unią a KTZ powinna przyczynić się do osiągnięcia celu polegającego na zrównoważonym rozwoju gospodarczym, rozwoju społecznym i ochronie środowiska, **na wzór celów zrównoważonego rozwoju**.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący decyzji****Motyw 21***Tekst proponowany przez Komisję*

- (21) Niniejsza decyzja powinna przewidywać większą elastyczność reguł pochodzenia, w tym nowe możliwości kumulacji pochodzenia. Kumulacja powinna być możliwa nie tylko z KTZ i państwami będącymi stroną umów o partnerstwie gospodarczym, ale pod pewnymi warunkami obejmować również produkty pochodzące z krajów, z którymi Unia stosuje umowę o wolnym handlu, i, również zależnie od spełnienia określonych warunków, produkty wprowadzane do Unii bezkontyngentowo i bezcłowo w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii. Warunki te są niezbędne, by zapobiec obchodzeniu przepisów handlowych i zapewnić właściwe funkcjonowanie przepisów dotyczących kumulacji.

Poprawka

- (21) Niniejsza decyzja powinna przewidywać większą elastyczność reguł pochodzenia, w tym nowe możliwości kumulacji pochodzenia. Kumulacja powinna być możliwa nie tylko z KTZ i państwami będącymi stroną umów o partnerstwie gospodarczym, ale pod pewnymi warunkami obejmować również produkty pochodzące z krajów, z którymi Unia stosuje umowę o wolnym handlu, i, również zależnie od spełnienia określonych warunków, produkty wprowadzane do Unii bezkontyngentowo i bezcłowo w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii. Warunki te są niezbędne, by **powstała silniejsza unia handlowa, zdolna** zapobiec obchodzeniu przepisów handlowych i zapewnić właściwe funkcjonowanie przepisów dotyczących kumulacji.

Poprawka 7**Wniosek dotyczący decyzji****Motyw 25***Tekst proponowany przez Komisję*

- (25) Współpraca między Unią a KTZ w obszarze usług finansowych powinna przyczynić się do stworzenia bezpieczniejszego, solidniejszego i przejrzystszeo systemu finansowego, który jest niezbędny do zwiększenia globalnej stabilności finansowej i stworzenia podstaw dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Wysiłki w tym obszarze powinny skupiać się na dążeniu do osiągnięcia konwergencji z normami międzynarodowymi i zbliżenia ustawodawstwa KTZ do dorobku Unii w dziedzinie usług finansowych. Należy zwrócić odpowiednią uwagę na wzmacnianie zdolności administracyjnych władz KTZ, w tym w dziedzinie nadzoru.

Poprawka

- (25) Współpraca między Unią a KTZ w obszarze usług finansowych powinna **mieć na celu zwalczanie oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania**, aby przyczynić się do stworzenia bezpieczniejszego, solidniejszego i przejrzystszeo systemu finansowego, który jest niezbędny do zwiększenia globalnej stabilności finansowej i stworzenia podstaw dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Wysiłki w tym obszarze powinny skupiać się na dążeniu do osiągnięcia konwergencji z normami międzynarodowymi i zbliżenia ustawodawstwa KTZ do dorobku Unii w dziedzinie usług finansowych. Należy zwrócić odpowiednią uwagę na wzmacnianie zdolności administracyjnych władz KTZ, w tym w dziedzinie nadzoru.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 32

Tekst proponowany przez Komisję

- (32) *W niniejszej decyzji należy zawrzeć odesłanie, w stosownych przypadkach, do [rozporządzenia ISRWM] (Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej) do celów wdrożenia współpracy i tym samym zapewnienia spójności w zarządzaniu instrumentami.*

Poprawka

skreśla się

Poprawka 9

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsza decyzja ustanawia stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią („stowarzyszenie”), które stanowi partnerstwo oparte na art. 198 TFUE, mające na celu wsparcie zrównoważonego rozwoju KTZ oraz szerzenie wartości i standardów Unii na świecie.

Poprawka

1. Niniejsza decyzja ustanawia stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią („stowarzyszenie”), które stanowi partnerstwo oparte na art. 198 TFUE, mające na celu wsparcie zrównoważonego rozwoju KTZ oraz szerzenie wartości, **zasad** i standardów Unii na świecie.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Stowarzyszenie Unii z KTZ opiera się na celach, zasadach i wartościach podzielanych przez KTZ, państwa członkowskie, z którymi są one powiązane, oraz Unię.

Poprawka

1. Stowarzyszenie Unii z KTZ opiera się na celach, zasadach i wartościach podzielanych przez KTZ, państwa członkowskie, z którymi są one powiązane, oraz Unię. **Przyczynia się ono do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju określonych w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz do wdrożenia porozumienia klimatycznego z Paryża.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Wprowadzając w życie niniejszą decyzję, partnerzy kierują się zasadami przejrzystości, pomocniczości i potrzebą efektywności i uwzględniają trzy filary zrównoważonego rozwoju KTZ: rozwój gospodarczy, rozwój społeczny i ochronę środowiska.

Poprawka

3. Wprowadzając w życie niniejszą decyzję, partnerzy kierują się zasadami przejrzystości, pomocniczości i potrzebą efektywności, i uwzględniają trzy filary zrównoważonego rozwoju KTZ: rozwój gospodarczy, rozwój społeczny i **kulturalny oraz** ochronę środowiska.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Ogólnym celem niniejszej decyzji jest promowanie rozwoju gospodarczego i społecznego krajów i terytoriów zamorskich oraz ustanowienie ścisłych stosunków gospodarczych między nimi a Unią jako całością. **Stowarzyszenie realizuje ten ogólny cel poprzez wzmocnienie konkurencyjności i odporności KTZ, zmniejszanie ich podatności na zagrożenia w dziedzinie gospodarki i środowiska oraz wspieranie współpracy między nimi a innymi partnerami.**

Poprawka

4. **Zgodnie z art. 3 ust. 5 i art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z art. 198 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** ogólnym celem niniejszej decyzji jest promowanie rozwoju gospodarczego i społecznego krajów i terytoriów zamorskich oraz ustanowienie ścisłych stosunków gospodarczych między nimi a Unią jako całością.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) **rozwijanie i wspieranie współpracy z KTZ;**

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 14

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 5 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) wspieranie *Grenlandii i współpraca z nią podczas rozwiązywania głównych stojących przed nią* wyzwań *takich jak podnoszenie poziomu kształcenia i przyczynianie się do rozwoju zdolności organów administracji Grenlandii do formułowania i wdrażania polityki krajowej.*

Poprawka

b) wspieranie *KTZ w podejmowaniu poważnych* wyzwań, *przed jakimi stoją, w tym – w przypadku Grenlandii – w dziedzinie edukacji;*

Poprawka 15

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 5 – litera b a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) *poprawa odporności KTZ dzięki zmniejszeniu ich podatności na zagrożenia gospodarcze i środowiskowe;*

Poprawka 16

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 5 – litera b b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

bb) *poprawa konkurencyjności KTZ, w tym standardów socjalnych;*

Poprawka 17

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 5 – litera b c (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

bc) *wspieranie współpracy KTZ z innymi partnerami.*

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 18
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Realizując te cele, stowarzyszenie szanuje podstawowe zasady **wolności**, demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności, praworządności, dobrych rządów i zrównoważonego rozwoju, podzielane przez KTZ i państwa członkowskie, z którymi są one powiązane.

Poprawka

6. Realizując te cele, stowarzyszenie szanuje podstawowe zasady demokracji, podejście **oparte na prawie i obejmujące wszystkie** prawa człowieka i podstawowe wolności, praworządność, dobre rządy i zrównoważony rozwój, podzielane przez KTZ i państwa członkowskie, z którymi są one powiązane. **Dotyczy to również zasady niedyskryminacji ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną oraz zasady równouprawnienia płci.**

Poprawka 19
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 4 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W procesie programowania i wdrażania, a zwłaszcza w przyjmowaniu wytycznych Komisja należy uwzględnić ograniczone możliwości administracyjne i zasoby ludzkie KTZ.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 5 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) dywersyfikacja gospodarcza KTZ, w tym ich dalsza integracja z gospodarkami światowymi i regionalnymi; w szczególnym przypadku Grenlandii – potrzeba podnoszenia umiejętności jej siły roboczej;

Poprawka

a) **zrównoważona** dywersyfikacja gospodarcza KTZ, w tym ich dalsza integracja z gospodarkami światowymi i regionalnymi; w szczególnym przypadku Grenlandii – potrzeba podnoszenia umiejętności jej siły roboczej;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 5 – ustęp 2– litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) wspieranie modelu socjalnego wysokiej jakości;

Poprawka 22
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 5 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) wspieranie działań zmniejszających ryzyko **związane z klęskami żywiołowymi**;

e) wspieranie działań zmniejszających ryzyko **klęsk żywiołowych, z uwzględnieniem priorytetów określonych w „Ramach z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030”**;

Poprawka 23
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 5 – ustęp 2– litera h a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ha) sprawy Karaibów i Pacyfiku.

Poprawka 24
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W tym celu Unia i KTZ mogą prowadzić wymianę informacji i najlepszych praktyk lub ustanowić inne formy bliskiej współpracy i koordynacji z innymi partnerami w kontekście udziału KTZ w organizacjach regionalnych i międzynarodowych, w stosownych przypadkach w drodze umów międzynarodowych.

2. W tym celu Unia i KTZ mogą prowadzić wymianę informacji i najlepszych praktyk lub ustanowić inne formy bliskiej współpracy i koordynacji z innymi partnerami w kontekście udziału KTZ w organizacjach regionalnych i międzynarodowych, w stosownych przypadkach w drodze umów międzynarodowych, **aby przyczynić się do płynnej integracji KTZ z ich otoczeniem geograficznym.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 25
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 7 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Stowarzyszenie ma służyć wspieraniu współpracy między KTZ a innymi partnerami w dziedzinach współpracy określonych w częściach II i III niniejszej decyzji. W tym zakresie celem stowarzyszenia jest promowanie współpracy między KTZ a regionami najbardziej oddalonymi, o których mowa w art. 349 TFUE, sąsiadującymi z nimi państwami AKP i państwami i terytoriami nienależącymi do grupy państw AKP. Aby zrealizować ten cel, Unia usprawnia koordynację i synergię między odpowiednimi programami unijnymi. **W stosownych przypadkach Unia stara się także włączyć** KTZ w prace swoich organów dialogu prowadzonego z sąsiadującymi państwami, zarówno państwami należącymi do grupy państw AKP, jak i państwami lub terytoriami nienależącymi do tej grupy, oraz z regionami najbardziej oddalonymi.

Poprawka

3. Stowarzyszenie ma służyć wspieraniu współpracy między KTZ a innymi partnerami w dziedzinach współpracy określonych w częściach II i III niniejszej decyzji. W tym zakresie celem stowarzyszenia jest promowanie współpracy między KTZ a regionami najbardziej oddalonymi, o których mowa w art. 349 TFUE, sąsiadującymi z nimi państwami AKP i państwami i terytoriami nienależącymi do grupy państw AKP. Aby zrealizować ten cel, Unia usprawnia koordynację i synergię między odpowiednimi programami unijnymi. Unia **włącza** KTZ w prace swoich organów dialogu prowadzonego z sąsiadującymi państwami, zarówno państwami należącymi do grupy państw AKP, jak i państwami lub terytoriami nienależącymi do tej grupy, oraz z regionami najbardziej oddalonymi, **w stosownych przypadkach proponując nadanie KTZ statusu obserwatora.**

Poprawka 26
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 7 – ustęp 4 – litera a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) zwiększanie zdolności KTZ do wpływania na przyjmowanie strategii regionalnych uwzględniających ich specyfikę, potencjał oraz perspektywę europejską, której są nośnikami;

Poprawka 27
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 9 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Szczególne traktowanie

Szczególne traktowanie **odizolowanych KTZ**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 28
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 9a

Szczególne traktowanie najslabiej rozwiniętych KTZ

1. *Stowarzyszenie uwzględnia różnorodność KTZ pod względem poziomu rozwoju oraz ich ograniczenia strukturalne.*
2. *Wprowadza się szczególne traktowanie najslabiej rozwiniętych KTZ.*
3. *By umożliwić najslabiej rozwiniętym KTZ nadrobienie zaległości w rozwoju oraz sprostanie ich stałym ograniczeniom strukturalnym, należy uwzględnić ich specyfikę przy ustalaniu wielkości pomocy finansowej i warunków jej przyznania.*
4. *Za najslabiej rozwinięte spośród KTZ uważa się Terytorium Wysp Wallis i Futuna.*

Poprawka 29
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 10 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Stowarzyszenie opiera się na szerokim dialogu i konsultacjach w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania między KTZ, państwami członkowskimi, z którymi są one powiązane, oraz Komisją i, w stosownych przypadkach, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI).

1. Stowarzyszenie opiera się na szerokim dialogu i konsultacjach w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, między KTZ, państwami członkowskimi, z którymi są one powiązane, oraz Komisją i **Parlamentem Europejskim, a także**, w stosownych przypadkach, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI).

Poprawka 30
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 12 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Obowiązki podmiotów pozarządowych

Rola społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów pozarządowych

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 12 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Podmioty pozarządowe mogą odgrywać rolę w wymianie informacji i konsultacjach dotyczących współpracy, w szczególności tych, które dotyczą przygotowania i wdrażania pomocy, projektów lub programów, odnoszących się do współpracy. Mogą im być przekazywane uprawnienia do zarządzania finansami w ramach realizacji takich projektów lub programów na potrzeby wspierania lokalnych inicjatyw w zakresie rozwoju.

Poprawka

1. **Spółeczeństwo obywatelskie, sektor prywatny i** podmioty pozarządowe mogą odgrywać rolę w wymianie informacji i konsultacjach dotyczących współpracy, w szczególności tych, które dotyczą przygotowania i wdrażania pomocy, projektów lub programów odnoszących się do współpracy. Mogą im być przekazywane uprawnienia do zarządzania finansami w ramach realizacji takich projektów lub programów na potrzeby wspierania lokalnych inicjatyw w zakresie rozwoju.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 13 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Dialog umożliwi KTZ wzięcie pełnego udziału w realizacji stowarzyszenia.

Poprawka

3. Dialog umożliwi KTZ wzięcie pełnego udziału w realizacji stowarzyszenia, **a także w określaniu i wdrażaniu strategii regionalnych Unii na obszarach, na których znajdują się KTZ.**

Poprawka 33**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 13 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Dialog koncentruje się między innymi na szczególnych zagadnieniach politycznych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania lub mających ogólne znaczenie dla osiągnięcia celów stowarzyszenia.

Poprawka

4. Dialog koncentruje się między innymi na szczególnych zagadnieniach politycznych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania lub mających ogólne znaczenie dla osiągnięcia **zarówno** celów stowarzyszenia, **jak i celów zrównoważonego rozwoju.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 13 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Dialog z Grenlandią w szczególności **stanowi** podstawę szerokiej współpracy i dialogu w obszarach dotyczących m.in. energii elektrycznej, zmiany klimatu i środowiska, zasobów naturalnych, w tym surowców i stad ryb, transportu morskiego, badań naukowych i innowacji, a także arktycznego wymiaru tych kwestii.

Poprawka

5. Dialog z Grenlandią **stanowi** w szczególności podstawę szerokiej współpracy i dialogu w obszarach dotyczących m.in. **edukacji**, energii elektrycznej, zmiany klimatu i środowiska, **przyrody**, zasobów naturalnych, w tym surowców i stad ryb, transportu morskiego, badań naukowych i innowacji, a także arktycznego wymiaru tych kwestii.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 13 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Dialog z KTZ regionu Karaibów służy w szczególności doskonaleniu europejskiej strategii dla Karaibów oraz współpracy w sprawach różnorodności biologicznej, zmiany klimatu, zrównoważonego gospodarowania zasobami, zapobiegania ryzyku klęsk żywiołowych i zarządzania tym ryzykiem, aspektów socjalnych, a także propagowaniu dobrych rządów, zwłaszcza w dziedzinie podatków i walki z przestępczością zorganizowaną.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 13 – ustęp 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5b. Dialog z KTZ regionu Pacyfiku służy w szczególności określeniu i wdrażaniu ambitnej strategii europejskiej w regionie Pacyfiku dzięki większej obecności europejskiej na tym obszarze, a także współpracy, zwłaszcza w sprawach zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi i lądowymi, zmiany klimatu, energii, środowiska i niebieskiej gospodarki.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 14 – ustęp 1 – litera a***Tekst proponowany przez Komisję*

- a) forum dialogu KTZ-UE („Forum KTZ-UE”), które zbiera się corocznie w składzie władz KTZ, przedstawiciele państw członkowskich **i** Komisji. **Posłowie do** Parlamentu Europejskiego, przedstawiciele EBI **oraz** przedstawiciele regionów najbardziej oddalonych są w stosownych wypadkach włączani w prace Forum KTZ-UE;

Poprawka

- a) forum dialogu **politycznego** KTZ-UE („Forum KTZ-UE”), które zbiera się corocznie w składzie władz KTZ, przedstawiciele państw członkowskich, Komisji, **prezydencji Rady i** Parlamentu Europejskiego; **Stowarzyszenie KTZ (OCTA)**, przedstawiciele EBI, przedstawiciele regionów najbardziej oddalonych **oraz przedstawiciele państw trzecich lub terytoriów sąsiadujących z KTZ** są, w stosownych przypadkach, włączani w prace Forum KTZ-UE;

Poprawka 38**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 14 – ustęp 1 – litera b***Tekst proponowany przez Komisję*

- b) Komisja, KTZ i państwa członkowskie, z którymi są one powiązane, prowadzą regularne konsultacje trójstronne. **Konsultacje** te są organizowane co najmniej **trzy** razy do roku, z inicjatywy Komisji lub na wniosek KTZ i państw członkowskich, z którymi są one powiązane;

Poprawka

- b) Komisja, KTZ i państwa członkowskie, z którymi są one powiązane, prowadzą regularne konsultacje trójstronne; **konsultacje** te są organizowane co najmniej **cztery** razy do roku, z inicjatywy Komisji lub na wniosek KTZ i państw członkowskich, z którymi są one powiązane;

Poprawka 39**Wniosek dotyczący decyzji****Część II – rozdział 1 – tytuł***Tekst proponowany przez Komisję*

KWESTIE ŚRODOWISKA, ZMIANA KLIMATU, OCEANY I ZMNIEJSZANIE RYZYKA **ZWIĄZANEGO Z KLĘSKAMI ŻYWIOŁOWYMI**

Poprawka

KWESTIE ŚRODOWISKA, ZMIANA KLIMATU, OCEANY I ZMNIEJSZANIE RYZYKA **KLĘSK ŻYWIOŁOWYCH**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 40**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 15 – akapit 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie środowiska, zmiany klimatu i zmniejszania ryzyka **związanego z klęskami żywiołowymi** może dotyczyć:

Poprawka

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie środowiska, zmiany klimatu, zmniejszania ryzyka **klęsk żywiołowych i poprawy odporności** może dotyczyć:

Poprawka 41**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 15 – akapit 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) promowania zrównoważonego wykorzystania zasobów i efektywnego gospodarowania nimi, **a także zachęcania do przerwania powiązania wzrostu gospodarczego z degradacją środowiska;** oraz

Poprawka

c) promowania zrównoważonego wykorzystania zasobów i efektywnego gospodarowania nimi **z myślą o przejściu na gospodarkę niskoemisyjną z wykorzystaniem strategii sprawiedliwej transformacji;** oraz

Poprawka 42**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 16 – akapit 1 – litera e a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ea) rozwiązywania problemów związanych z degradacją gruntów, zwłaszcza podnoszenia się poziomu mórz i skażenia gleby.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 17 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie zrównoważonej gospodarki leśnej może dotyczyć promowania ochrony lasów i zrównoważonego gospodarowania nimi, w tym ich roli w ochronie środowiska przed erozją, zwalczania pustynnienia, zalesiania oraz kontroli wywozu drewna.

Poprawka

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie zrównoważonej gospodarki leśnej może dotyczyć promowania ochrony lasów i zrównoważonego gospodarowania nimi, w tym ich roli w ochronie środowiska przed erozją, przeciwdziałania pustynnieniu, zalesiania oraz kontroli wywozu drewna **i zwalczania nielegalnego wyrębu.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 18 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) połączenia działalności gospodarczej i społecznej w dziedzinach takich jak rybołówstwo i akwakultura, turystyka, transport morski i rolnictwo z potencjałem stref morskich i przybrzeżnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych oraz surowców, z uwzględnieniem skutków zmiany klimatu oraz działalności człowieka.

Poprawka

b) połączenia działalności gospodarczej i społecznej w dziedzinach takich jak rybołówstwo i akwakultura, turystyka, transport morski i **zrównoważone** rolnictwo z potencjałem stref morskich i przybrzeżnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych oraz surowców, z uwzględnieniem skutków zmiany klimatu oraz działalności człowieka.

Poprawka 45**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 23 – akapit 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

c) rozwój oraz wzmocnienie ochrony środowiska;

Poprawka

c) rozwój oraz wzmocnienie **praw człowieka oraz zabezpieczenia socjalnego i** ochrony środowiska;

Poprawka 46**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 24 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) wspomaganie wysiłków krajów partnerskich mających na celu wypełnienie ciężących na nich zobowiązań w zakresie zmiany klimatu zgodnie z porozumieniem klimatycznym z Paryża;

Poprawka

b) wspomaganie wysiłków krajów partnerskich mających na celu wypełnienie ciężących na nich zobowiązań w zakresie zmiany klimatu zgodnie z porozumieniem klimatycznym z Paryża **oraz z celami zrównoważonego rozwoju;**

Poprawka 47**Wniosek dotyczący decyzji
Część II – rozdział 4 – tytuł**

Tekst proponowany przez Komisję

MŁODZIEŻ, EDUKACJA, SZKOLENIA, ZDROWIE, ZATRUDNIENIE, ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE, BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOSCI I BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOSCIOWE

Poprawka

MŁODZIEŻ, **KOBIETY**, EDUKACJA, SZKOLENIA, ZDROWIE, ZATRUDNIENIE, ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE, BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOSCI I BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOSCIOWE

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 48

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 32 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Unia i KTZ współpracują, by zapewnić czynny udział młodych ludzi w rynku pracy w celu zwalczania bezrobocia wśród młodzieży.

Poprawka 49

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 32 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 32a

Równouprawnienie kobiet i mężczyzn

- 1. Unia wspiera równe i sprawiedliwe traktowanie kobiet i mężczyzn w KTZ, jak również wzmocnienie pozycji kobiet oraz równe szanse polityczne i gospodarcze dla kobiet.**
- 2. Stowarzyszenie zmierza do ochrony praw kobiet i dziewcząt, szczególnie przed wszelkimi formami przemocy.**
- 3. Celem stowarzyszenia jest również wspieranie wzmocnienia pozycji kobiet, szczególnie w roli podmiotów uczestniczących w zrównoważonym rozwoju oraz aktywnych w środowisku gospodarczym i finansowym.**

Wszystkie inicjatywy uwzględniają problematykę płci.

Poprawka 50

**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 33 – ustęp 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) wspieranie KTZ w opracowywaniu i wdrażaniu polityki edukacyjnej i polityki w zakresie szkolenia zawodowego.

b) wspieranie KTZ w opracowywaniu i wdrażaniu polityki edukacyjnej i polityki w zakresie szkolenia zawodowego **oraz**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 51
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 33 – ustęp 1 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) wspieranie udziału KTZ w programie Erasmus+ oraz dostępu KTZ do tego programu przez wspieranie i zwiększanie mobilności potencjalnych uczestników programu pochodzących z KTZ i udających się do KTZ.

Poprawka 52
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 38 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przedstawienia artystyczne

Sztuki piękne

Poprawka 53
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 38 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie **przedstawień artystycznych** może dotyczyć:

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie **sztuk pięknych** może dotyczyć:

Poprawka 54
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 38 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) ułatwiania intensywniejszych kontaktów **pomiędzy** osobami **uczestniczącymi w przedstawieniach artystycznych, poprzez** wymianę pracowników z branży i szkolenia, w tym uczestnictwo w przesłuchaniach, rozwój i propagowanie tworzenia sieci kontaktów;

a) ułatwiania intensywniejszych kontaktów **między** osobami **uprawiającymi sztuki piękne, przez** wymianę pracowników z branży i szkolenia, w tym uczestnictwo w przesłuchaniach, rozwój i propagowanie tworzenia sieci kontaktów **dzięki odpowiedniemu wsparciu finansowemu;**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 38 – akapit 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) promowania w Unii produkcji artystycznych z KTZ;

Poprawka 56

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 39 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego i zabytków historycznych ma na celu umożliwienie wymiany wiedzy i najlepszych praktyk **poprzez:**

W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego i zabytków historycznych ma na celu umożliwienie wymiany wiedzy i najlepszych praktyk **oraz zrównoważoną waloryzację obiektów przez:**

Poprawka 57

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 39 – akapit 1 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

da) wzbogacanie wiedzy oraz ochronę i eksponowanie materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego KTZ;

Poprawka 58

Wniosek dotyczący decyzji

Część II – rozdział 6 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

WALKA Z PRZESTĘPCZOŚCIĄ ZORGANIZOWANĄ

PROPAGOWANIE PRAWORZĄDNOŚCI

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 59
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł - 40 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka***Artykuł 40a****Propagowanie praworządności**

1. **Stowarzyszenie ma na celu propagowanie zasad demokracji, praworządności oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, na których się opiera, przez dialog i współpracę między Unią a KTZ.**
2. **KTZ jako wysunięte przyczółki Unii odgrywają pierwszoplanową rolę w szerzeniu wartości i zasad Unii Europejskiej w odpowiednich regionach.**

Poprawka 60
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 41 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Walka z przestępczością zorganizowaną, handlem ludźmi, niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i ich seksualnym wykorzystywaniem, terroryzmem i korupcją

Walka z przestępczością zorganizowaną, handlem ludźmi, niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i ich seksualnym wykorzystywaniem, terroryzmem i korupcją **oraz zapobieganie tym zjawiskom**

Poprawka 61
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 41 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie przestępczości zorganizowanej może obejmować:

1. W ramach stowarzyszenia współpraca w dziedzinie przestępczości zorganizowanej **i zapobiegania jej** może obejmować:

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 62
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 42 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 42a

Negocjowanie umów handlowych z państwami trzecimi

Jeżeli negocjacje z państwami trzecimi dotyczące handlu lub rybołówstwa poważnie zagrażają integracji regionalnej lub wrażliwym sektorom w KTZ, Komisja wykonuje ocenę skutków z uwzględnieniem łącznego wpływu umów handlowych na gospodarkę KTZ. Po przeprowadzeniu oceny Komisja przekazuje jej wyniki Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz organom rządowym i samorządom KTZ przed zawarciem danych umów międzynarodowych.

Poprawka 63
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 53 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Współpraca związana z handlem ma na celu wspieranie ostatecznych celów Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz wdrażanie porozumienia paryskiego. Może ona również rozciągać się na współpracę w zakresie innych wielostronnych umów środowiskowych powiązanych z handlem, np. konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami.

2. Współpraca związana z handlem ma na celu wspieranie ostatecznych celów Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz wdrażanie porozumienia paryskiego **i celów zrównoważonego rozwoju**. Może ona również rozciągać się na współpracę w zakresie innych wielostronnych umów środowiskowych powiązanych z handlem, np. konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami **i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem**.

Poprawka 64
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 59 – akapit 1 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. pomocy przyznawanej z zasobów państwowych przez KTZ, która to pomoc zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom w zakresie, w jakim ma to niekorzystny wpływ na handel lub inwestycje.

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 65
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 70 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Unia oraz KTZ dokładają wszelkich starań, aby zapewnić wdrażanie i stosowanie na swoim terytorium ustalonych na szczeblu międzynarodowym norm dotyczących regulacji sektora usług finansowych i nadzoru nad tym sektorem oraz przeciwdziałania unikaniu **zobowiązań podatkowych** i uchylaniu się od opodatkowania. Takie normy międzynarodowe to m.in. „Podstawowe zasady efektywnego nadzoru bankowego” komitetu bazylejskiego, „Podstawowe zasady ubezpieczeń” Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, „Cele i zasady regulacji papierów wartościowych” Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, „Umowa o wymianie informacji w sprawach podatkowych” OECD, „Deklaracja w sprawie przejrzystości i wymiany informacji w sprawach podatkowych” przyjęta w ramach G-20, „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” Rady Stabilności Finansowej.

Poprawka

Unia oraz KTZ dokładają wszelkich starań, aby zapewnić wdrażanie i stosowanie na swoim terytorium ustalonych na szczeblu międzynarodowym norm dotyczących regulacji sektora usług finansowych i nadzoru nad tym sektorem oraz przeciwdziałania **oszustwom podatkowym**, unikaniu **opodatkowania** i uchylaniu się od opodatkowania. Takie normy międzynarodowe to m.in. „Podstawowe zasady efektywnego nadzoru bankowego” komitetu bazylejskiego, „Podstawowe zasady ubezpieczeń” Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, „Cele i zasady regulacji papierów wartościowych” Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, „Umowa o wymianie informacji w sprawach podatkowych” OECD, „Deklaracja w sprawie przejrzystości i wymiany informacji w sprawach podatkowych” przyjęta w ramach G-20, „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” Rady Stabilności Finansowej, **czy też Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i protokoły do tej konwencji.**

Poprawka 66
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 72 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) odpowiednich środków finansowych i odpowiedniej pomocy technicznej w celu wzmocnienia zdolności KTZ do opracowywania i realizacji ram strategicznych i regulacyjnych;

Poprawka

a) odpowiednich środków finansowych i odpowiedniej pomocy technicznej **przyznanych na mocy niniejszej decyzji** w celu wzmocnienia zdolności KTZ do opracowywania i realizacji ram strategicznych i regulacyjnych;

Poprawka 67
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 72 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) długoterminowego finansowania w celu wspierania wzrostu sektora prywatnego;

Poprawka

b) długoterminowego finansowania **przyznanego na mocy niniejszej decyzji** w celu wspierania wzrostu sektora prywatnego;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 72 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) *w stosownych przypadkach inne unijne programy mogą przyczynić się do działań ustanowionych na podstawie niniejszej decyzji, pod warunkiem że wkład z obu programów nie pokrywa tych samych kosztów. **Niniejsza decyzja może również wnieść wkład we wdrażanie środków ustanowionych na podstawie innych programów unijnych, pod warunkiem że wkład z obu programów nie pokrywa tych samych kosztów.** W takich przypadkach w programie prac obejmującym te działania określa się, który zestaw przepisów ma zastosowanie.*

Poprawka

c) ***dodatkowego finansowania z innych unijnych programów, umożliwiającego przyczynianie się do działań ustanowionych na podstawie niniejszej decyzji, pod warunkiem że wkład z obu programów nie pokrywa tych samych kosztów; w takich przypadkach w programie prac obejmującym te działania określa się, który zestaw przepisów ma zastosowanie.***

Poprawka 69

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 72– akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Niniejsza decyzja może również przyczynić się do wdrażania środków przewidzianych w innych programach unijnych, pod warunkiem że wkład z obu programów nie pokrywa tych samych kosztów. W takich przypadkach w programie prac obejmującym te działania określa się, który zestaw przepisów ma zastosowanie.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 73 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pula środków finansowych na realizację programu na okres 2021–2027 wynosi **500 000 000** EUR w cenach bieżących.

Poprawka

1. Pula środków finansowych na realizację programu na okres 2021–2027 wynosi **669 000 000** EUR w cenach bieżących.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 74 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) „pomoc podlegająca programowaniu” oznacza bezzwrotną pomoc przyznawaną KTZ w celu sfinansowania terytorialnych, regionalnych i wewnątrzregionalnych strategii i priorytetów ustanowionych w dokumentach programowych;

Poprawka

a) „pomoc podlegająca programowaniu” oznacza bezzwrotną pomoc przyznawaną KTZ w celu sfinansowania terytorialnych, regionalnych i wewnątrzregionalnych strategii i priorytetów, **w stosownych przypadkach** ustanowionych w dokumentach programowych;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 74 – akapit 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

- g) „przydział wewnątrzregionalny” oznacza kwotę – w ramach przydziału regionalnego – przyznaną na pomoc podlegającą programowaniu w celu finansowania wewnątrzregionalnych strategii współpracy i priorytetów obejmujących **co najmniej jeden KTZ i co najmniej jeden region najbardziej oddalony, o którym mowa w art. 349 TFUE, co najmniej jedno państwo AKP lub co najmniej jedno państwo lub terytorium nienależące do grupy AKP.**

Poprawka

- g) „przydział wewnątrzregionalny” oznacza kwotę – w ramach przydziału regionalnego – przyznaną na pomoc podlegającą programowaniu w celu finansowania wewnątrzregionalnych strategii współpracy i priorytetów obejmujących **podmioty, o których mowa w art. 82 niniejszej decyzji.**

Poprawka 73

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 74 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 74a

Zasady ogólne

Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych niniejszej decyzji pomoc finansową Unii wdraża się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ^(1a) („rozporządzenie finansowe”) oraz z celami i zasadami niniejszej decyzji.

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Poprawka 74

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 75 – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) jest udzielana z należyтым uwzględnieniem geograficznych, społecznych i kulturowych cech KTZ, a także ich szczególnego potencjału;

Poprawka

- a) jest udzielana z należyтым uwzględnieniem **demograficznych, geograficznych, ekonomicznych i finansowych, środowiskowych**, społecznych i kulturowych cech **poszczególnych** KTZ, a także ich szczególnego potencjału;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 75 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Finansowanie unijne może przybrać postać jednego z rodzajów finansowania przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, w szczególności:

- a) dotacji;
- b) zamówień na usługi, dostawy lub roboty budowlane;
- c) pomocy budżetowej;
- d) wpłat na rzecz funduszy powierniczych utworzonych przez Komisję, zgodnie z art. 234 rozporządzenia finansowego;
- e) instrumentów finansowych;
- f) gwarancji budżetowych;
- g) działań łączonych;
- h) pomocy finansowej;
- i) ekspertów zewnętrznych otrzymujących wynagrodzenie.

W przypadku pomocy podlegającej programowaniu unijna pomoc finansowa przybiera głównie formę pomocy budżetowej dla KTZ.

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym unijna pomoc finansowa może również przybrać postać wpłat do funduszy międzynarodowych, regionalnych lub krajowych, np. funduszy utworzonych lub zarządzanych przez EBI, państwa członkowskie lub kraje i regiony partnerskie lub organizacje międzynarodowe, by przyciągnąć współfinansowanie od większej liczby darczyńców, lub do funduszy utworzonych przez co najmniej jednego darczyńcę w celu wspólnej realizacji projektów.

Komisja wdraża unijną pomoc finansową zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego, bezpośrednio z wykorzystaniem służb Komisji, delegatur Unii i agencji wykonawczych, w trybie zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi lub też pośrednio, przez powierzenie zadania wykonania budżetu podmiotom wymienionym w rozporządzeniu finansowym. Podmioty te zapewniają spójność z polityką zewnętrzną Unii i mogą powierzyć zadania związane z wykonaniem budżetu innym podmiotom na warunkach odpowiadających warunkom mającym zastosowanie do Komisji.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Finansowane działania mogą być realizowane w drodze współfinansowania równoległego lub wspólnego. W przypadku współfinansowania równoległego dane działanie jest dzielone na kilka jednoznacznie określonych podprojektów, a każdy z nich jest finansowany przez poszczególnych partnerów współfinansujących, w sposób umożliwiający określenie ostatecznego przeznaczenia finansowania. W przypadku współfinansowania wspólnego łączne koszty działania dzieli się między partnerów współfinansujących, a zasoby trafiają do jednej puli, tak że nie można określić źródła finansowania poszczególnych zadań realizowanych w ramach danego działania. W takich przypadkach publikowanie ex post umów o udzielenie dotacji i zamówień publicznych, przewidziane w art. 38 rozporządzenia finansowego, odbywa się, w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami podmiotów, którym powierzono wdrażanie.

Finansowanie unijne nie generuje szczególnych podatków, ceł ani opłat i nie stwarza obowiązku ich pobierania.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 75 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 75a

Przeniesienia, roczne raty, środki na zobowiązania, spłaty i przychody wygenerowane przez instrumenty finansowe

1. W uzupełnieniu do przepisów art. 12 ust. 2 rozporządzenia finansowego środki na zobowiązania i na płatności z tytułu niniejszej decyzji są automatycznie przenoszone i można je wykorzystać do 31 grudnia kolejnego roku budżetowego. Przeniesione kwoty wykorzystuje się w kolejnym roku budżetowym w pierwszej kolejności. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o środkach na zobowiązania przeniesionych zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia finansowego.

2. Oprócz zasad określonych w art. 15 rozporządzenia finansowego, dotyczących środków udostępnianych ponownie, środki na zobowiązania odpowiadające kwocie środków umorzonych w związku z niezrealizowaniem lub częściowym zrealizowaniem działania wynikającego z niniejszej decyzji są uzupełniane ponownie w pierwotnej linii budżetowej. Do celów niniejszej decyzji odesłania do art. 15 rozporządzenia finansowego w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe należy rozumieć jako obejmujące odesłanie do niniejszego ustępu.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. *Zobowiązania budżetowe z tytułu działań, których realizacja trwa dłużej niż jeden rok budżetowy, można rozłożyć na kilka rocznych rat na poszczególne lata budżetowe, zgodnie art. 112 ust. 2 rozporządzenia finansowego.*

Do tych wieloletnich działań nie ma zastosowania art. 114 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia finansowego. Komisja automatycznie umarza każdą część zobowiązania budżetowego dla danego działania, której do 31 grudnia piątego roku następującego po roku, w którym zaciągnięto zobowiązanie budżetowe, nie wykorzystano na płatności zaliczkowe lub płatności okresowe lub w odniesieniu do której nie przedstawiono żadnej poświadczonej deklaracji wydatków ani żadnego wniosku o płatność.

Ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się również do rocznych rat.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 76 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) rozwój instytucjonalny, budowanie zdolności oraz integrację aspektów środowiskowych;

Poprawka

b) rozwój instytucjonalny, budowanie zdolności oraz integrację aspektów środowiskowych, **aspektów płci i dobrego sprawowania rządów**;

Poprawka 78

Wniosek dotyczący decyzji Artykuł 77 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Unia wspiera wysiłki KTZ na rzecz opracowywania wiarygodnych danych statystycznych dotyczących tych obszarów.

Poprawka

2. Unia wspiera wysiłki KTZ na rzecz opracowywania wiarygodnych **i publicznie dostępnych** danych statystycznych dotyczących tych obszarów.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 79**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 77 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Unia może wspierać KTZ w **ich** wysiłkach na rzecz poprawy porównywalności ich wskaźników makroekonomicznych.

Poprawka

3. Unia może wspierać KTZ w wysiłkach na rzecz poprawy porównywalności ich wskaźników makroekonomicznych, **zwłaszcza przez ułatwianie analiz PKB KTZ według parytetu siły nabywczej, jeżeli wskaźnik ten jest dostępny.**

Poprawka 80**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 78 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Z inicjatywy Komisji unijne finansowanie może obejmować wydatki pomocnicze na wdrożenie decyzji i realizację jej celów, w tym na wsparcie administracyjne związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem, kontrolą oraz działaniami w zakresie audytu i oceny niezbędnymi do wdrożenia, **a także wydatki na centrale i delegatury Unii na wsparcie administracyjne potrzebne dla programu oraz do zarządzania operacjami finansowanymi w ramach niniejszej decyzji, w tym działalnością informacyjną i komunikacyjną oraz systemami informatycznymi dla przedsiębiorstw.**

Poprawka

1. Z inicjatywy Komisji unijne finansowanie może obejmować wydatki pomocnicze na wdrożenie decyzji i realizację jej celów, w tym na wsparcie administracyjne związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem, kontrolą oraz działaniami w zakresie audytu i oceny niezbędnymi do wdrożenia.

Poprawka 81**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 79**

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 79**Zasady ogólne**

O ile w niniejszej decyzji nie określono inaczej, pomoc finansową Unii wdraża się zgodnie z celami i zasadami niniejszej decyzji, rozporządzeniem finansowym oraz [rozporządzeniem ISWMR], w szczególności z tytułem II rozdział I z wyjątkiem art. 13, art. 14 ust. 1 i 4 i art. 15, rozdział III z wyjątkiem art. 21 ust. 1, art. 21 ust. 2 lit. a) i b) i art. 21 ust. 3, oraz rozdział V z wyjątkiem art. 31 ust. 1, 4, 6, 9 i art. 32 ust. 3. Procedury określonej w art. 80 niniejszej decyzji nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. c) [rozporządzenia ISWMR].

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 82
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 79 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 79a

Przyjmowanie dokumentów programowych

1. W ramach partnerstwa między UE a KTZ władze KTZ są odpowiedzialne za opracowanie i przyjęcie polityki sektorowej w głównych obszarach współpracy, o których mowa w części II niniejszej decyzji, i zapewniają właściwe działania następcze.

Na tej podstawie każdy KTZ przygotowuje i przedkłada dokument programowy dotyczący zrównoważonego rozwoju danego terytorium. Dokument programowy określa spójne ramy współpracy między Unią a danym KTZ, zgodnie z przedmiotem i zakresem stosowania, celami, zasadami i politykami Unii Europejskiej.

Każdy dokument programowy zawiera:

- krótką prezentację sytuacji politycznej, gospodarczej, społecznej, kulturalnej i środowiskowej danego KTZ;
- krótki opis strategii zrównoważonego rozwoju tego KTZ (Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030), ze wskazaniem jego priorytetów i sposobu, w jaki zamierza on przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;
- obszary priorytetowe wybrane do finansowania unijnego;
- cele szczegółowe;
- spodziewane wyniki;
- jasne i szczegółowe wskaźniki skuteczności działania;
- orientacyjne przydziały finansowe, zarówno ogólne, jak i według obszarów priorytetowych;
- orientacyjny harmonogram.

2. W dokumencie programowym wykorzystuje się zdobyte doświadczenie i dobre praktyki oraz wyniki konsultacji i dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, samorządami i innymi podmiotami, by zapewnić ich wystarczające zaangażowanie oraz późniejszą akceptację indykatywnego dokumentu programowego.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Projekt dokumentu programowego jest przedmiotem wymiany poglądów między władzami danego KTZ, państwem członkowskim, z którym dany KTZ jest powiązany, i Komisją. Władze KTZ są odpowiedzialne za ostateczną redakcję dokumentu programowego. Komisja określa w wytycznych tryb programowania dla KTZ, by umożliwić szybkie zatwierdzanie dokumentów programowych.

4. Komisja ocenia dokument programowy w ostatecznej redakcji, by stwierdzić, czy jest on spójny z celami niniejszej decyzji i odnośnymi politykami Unii oraz czy zawiera wszystkie elementy wymagane do przyjęcia corocznej decyzji w sprawie finansowania. Do celów tej oceny władze KTZ przedstawiają wszystkie niezbędne informacje, zwłaszcza wyniki ewentualnych studiów wykonalności.

5. Dokument programowy zatwierdza się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 5 niniejszej decyzji.

Procedura ta ma zastosowanie również do istotnych przeglądów, których skutkiem jest znaczna zmiana strategii lub programowania.

Procedura sprawdzająca nie ma zastosowania do innych niż istotne zmian w indykatywnym dokumencie programowym, wprowadzających poprawki techniczne, przesunięcia środków finansowych w obrębie orientacyjnego przydziału na dany obszar priorytetowy, zwiększenie lub zmniejszenie początkowego orientacyjnego przydziału o mniej niż 20 %, pod warunkiem że te zmiany nie wpływają na obszary priorytetowe i cele ustalone w indykatywnym dokumencie programowym. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o takich innych niż istotne zmianach w terminie jednego miesiąca od przyjęcia danej decyzji.

Poprawka 83

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 79 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 79b

Plany działania i środki

1. Komisja przyjmuje roczne lub wieloletnie plany działania lub środki. Mogą to być środki indywidualne, środki specjalne, środki wspierające lub nadzwyczajne środki pomocy. Plany działania i środki zawierają dokładne wskazanie – dla poszczególnych działań – wyznaczonych celów, oczekiwanych wyników i głównych rodzajów działalności, trybu wdrażania, budżetu i wszelkich powiązanych wydatków na wsparcie.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Podstawą planów działania są dokumenty programowe.

3. Plany działania i środki przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 5 niniejszej decyzji. Nie jest konieczne stosowanie procedury, o której mowa w ust. 1, do:

a) planów działania, środków indywidualnych i środków wspierających, w przypadku których finansowanie unijne nie przekracza kwoty 10 000 000 EUR;

b) zmian technicznych, pod warunkiem że nie wpływają one zasadniczo na cele danego planu działania lub środka, w szczególności:

(i) zmiany trybu wdrażania;

(ii) realokacji środków finansowych między działaniami zapisanymi w tym samym planie działania;

(iii) zwiększenia lub zmniejszenia budżetu planów działania i środków o nie więcej niż 20 % pierwotnego budżetu i nie więcej niż 10 000 000 EUR.

W przypadku planów działania i środków wieloletnich progii, o których mowa w ust. 3 lit. a), i ust. 3 lit. b) ppkt (iii), stosuje się do poszczególnych lat. Plany działania i środki przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem, z wyjątkiem nadzwyczajnych środków pomocy, a także zmiany techniczne przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i państwom członkowskim w terminie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

4. Przed przyjęciem lub przedłużeniem obowiązywania nadzwyczajnych środków pomocy, których koszty nie przekraczają 20 000 000 EUR, Komisja powiadamia Radę o charakterze i celach tych środków pomocy oraz o wysokości środków finansowych, które zamierza na nie przeznaczyć. Komisja informuje Radę, zanim wprowadzi istotne zmiany merytoryczne do uprzednio przyjętych nadzwyczajnych środków pomocy. W planowaniu, a następnie we wdrażaniu takich środków Komisja uwzględnia odpowiednie podejście polityczne Rady, by zachować spójność działań zewnętrznych Unii. Komisja należyście i terminowo informuje Parlament Europejski o nadzwyczajnych środkach pomocy planowanych zgodnie z niniejszym artykułem i o ich wdrażaniu, w tym o przewidywanej wysokości środków finansowych, oraz informuje Parlament Europejski o wszelkich istotnych zmianach lub znacznym przedłużeniu obowiązywania tej pomocy.

5. W należyście uzasadnionych i szczególnie pilnych przypadkach, takich jak sytuacje kryzysowe wywołane przez klęski żywiołowe lub katastrofy spowodowane przez człowieka czy też bezpośrednie zagrożenie demokracji, praworządności, praw człowieka lub podstawowych wolności, Komisja może przyjmując plany działania i środki bądź zmiany do dotychczasowych planów działania i środków zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 88 ust. 5.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 84
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 80

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 80

Przyjmowanie wieloletnich programów indykatywnych, planów działania i środków

Komisja przyjmuje, na podstawie niniejszej decyzji, w formie „jednolitych dokumentów programowych”, wieloletnie programy indykatywne, o których mowa w art. 12 [rozporządzenia ISWMR], wraz z odpowiadającymi planami działania i środkami, o których mowa w art. 19 [rozporządzenia ISWMR], zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 5 niniejszej decyzji. Tę procedurę stosuje się również w przypadku przeglądów, o których mowa w art. 14 ust. 3 [rozporządzenia ISWMR], w wyniku których wprowadza się istotne zmiany w treści wieloletniego programu indykatywnego.

W przypadku Grenlandii plany działania oraz środki, o których mowa w art. 19 [rozporządzenia ISWMR], mogą być przyjmowane oddzielnie od wieloletnich programów indykatywnych.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 85
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 81 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Władze publiczne KTZ kwalifikują się do wsparcia finansowego przewidzianego w niniejszej decyzji.

Poprawka

1. Władze publiczne **wszystkich** KTZ kwalifikują się do wsparcia finansowego przewidzianego w niniejszej decyzji.

Poprawka 86
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 81 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

e) podmioty współpracy zdecentralizowanej i inne podmioty pozarządowe z KTZ i z Unii w celu umożliwienia im podjęcia się realizacji projektów i programów gospodarczych, kulturalnych, społecznych i edukacyjnych w KTZ w ramach współpracy zdecentralizowanej, o której mowa w art. 12 niniejszej decyzji.

Poprawka

e) podmioty współpracy zdecentralizowanej i inne podmioty pozarządowe z KTZ i z Unii w celu umożliwienia im podjęcia się realizacji projektów i programów gospodarczych, **środowiskowych**, kulturalnych, społecznych i edukacyjnych w KTZ w ramach współpracy zdecentralizowanej, o której mowa w art. 12 niniejszej decyzji.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 82 – ustęp 1 – litera c – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) co najmniej jednego ugrupowania regionalnego, którego członkami są KTZ;

Poprawka

(iii) co najmniej jednego ugrupowania regionalnego **lub stowarzyszenia**, którego członkami są KTZ;

Poprawka 88

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 83 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Osoby fizyczne z KTZ, zgodnie z definicją w art. 50, oraz – w stosownych przypadkach – odpowiednie publiczne lub prywatne organy i instytucje w danym KTZ kwalifikują się do udziału w programach unijnych oraz do objęcia finansowaniem w ramach tych programów pod warunkiem przestrzegania zasad i założeń tych programów oraz możliwych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany KTZ jest powiązany.

Poprawka

1. Osoby fizyczne z KTZ, zgodnie z definicją w art. 50, oraz – w stosownych przypadkach – odpowiednie publiczne lub prywatne organy i instytucje w danym KTZ kwalifikują się do udziału **we wszystkich** programach unijnych, **w tym w Funduszu Solidarności Unii Europejskiej**, oraz do objęcia finansowaniem w ramach tych programów pod warunkiem przestrzegania zasad i założeń tych programów oraz możliwych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany KTZ jest powiązany.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 83 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. **Komisja zapewnia KTZ skuteczny i wydajny dostęp do wszystkich programów i instrumentów przewidujących współpracę Unii z innymi krajami, a w razie potrzeby wprowadza w tym celu szczególne środki.**

Ponadto za pośrednictwem aktualizowanego portalu dostępu przeznaczonego specjalnie dla KTZ Komisja zapewnia przejrzystość informacji i widoczność zaproszeń do składania wniosków ogłaszanych w poszczególnych programach Unii.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 90
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 83 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. KTZ co roku, **począwszy od 2022 r., przedstawia Komisji** sprawozdanie na temat udziału w programach unijnych.

Poprawka

3. **Na podstawie informacji dostarczonych przez KTZ Komisja** co roku **sporządza** sprawozdanie na temat udziału KTZ w programach unijnych.

Poprawka 91
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 86 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Aby zapewnić **skuteczną** ocenę niniejszej decyzji **pod względem realizacji jej celów**, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu **zmiany** art. 3 załącznika I **przez dostosowanie lub uzupełnienie zawartych w nim wskaźników**, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszej decyzji o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.

Poprawka

Aby zapewnić **faktyczną** ocenę **postępów w osiąganiu celów** niniejszej decyzji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu **określenia wskaźników skuteczności działania, o których mowa** w art. 3 załącznika I, **bądź ich dostosowania lub uzupełnienia**, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszej decyzji o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.

Poprawka 92
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 87 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 86, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Rada sprzeciwi się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Poprawka

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 86, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Rada sprzeciwi się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. **Rada informuje Parlament Europejski o swojej decyzji.**

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 93

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 87 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie.

Poprawka

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie **i Parlamentowi Europejskiemu**.

Poprawka 94

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 87 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 86 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania jej tego aktu lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.

Poprawka

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 86 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania jej tego aktu lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady. **Jeśli Rada zamierza zgłosić sprzeciw, informuje o tym Parlament Europejski w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując akt delegowany, wobec którego zamierza wyrazić sprzeciw, oraz przyczyny sprzeciwu.**

Poprawka 95

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 90 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE⁽⁴⁶⁾.

Poprawka

Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zapewnia ogólną polityczną koordynację działań zewnętrznych Unii, gwarantując jedność, spójność i skuteczność działań zewnętrznych Unii.

⁽⁴⁶⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 96
Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 92 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Poprawka

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.,
a wygasa ona z dniem 31 grudnia 2027 r.

Poprawka 97
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Do celów niniejszej decyzji, w okresie siedmiu lat trwającym od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., całkowita kwota pomocy finansowej Unii w wysokości **500 000 000** EUR w cenach bieżących zostaje **przydzielona** w następujący sposób:

Poprawka

1. Do celów niniejszej decyzji w okresie siedmiu lat trwającym od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. całkowita kwota pomocy finansowej Unii w wysokości **669 000 000** EUR w cenach bieżących zostaje **podzielona** w następujący sposób:

Poprawka 98
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) **159 000 000 EUR** w formie dotacji na dwustronne podlegające programowaniu wsparcie długoterminowego rozwoju KTZ **innych niż Grenlandia**, w szczególności na finansowanie inicjatyw określonych w dokumencie programowym. Kwotę tę przydziela się na podstawie potrzeb i osiągnięć KTZ zgodnie z następującymi kryteriami: **w stosownych przypadkach w dokumencie programowym zwraca się szczególną uwagę na działania mające na celu wzmocnienie zarządzania i zdolności instytucjonalnych KTZ będących beneficjentami oraz, w stosownych przypadkach, na prawdopodobny harmonogram planowanych działań. Przy przydziale tej kwoty uwzględnia się liczbę ludności, poziom produktu krajowego brutto (PKB), poziom poprzednich dotacji oraz ograniczenia wynikające z odizolowania geograficznego KTZ, o których mowa w art. 9 niniejszej decyzji;**

Poprawka

a) **81 %** w formie dotacji na dwustronne podlegające programowaniu wsparcie długoterminowego rozwoju **wszystkich** KTZ, w szczególności na finansowanie inicjatyw określonych w dokumencie programowym;

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Kwotę tę przydziela się na podstawie potrzeb i osiągnięć KTZ zgodnie z następującymi kryteriami: **liczba** ludności, poziom produktu krajowego brutto (PKB) z **zastosowaniem PKB według parytetu siły nabywczej, jeżeli ten wskaźnik jest dostępny**, poziom wcześniejszych dotacji oraz ograniczenia wynikające z odizolowania geograficznego KTZ, o których mowa w art. 9 niniejszej decyzji, **niski poziom rozwoju KTZ, o których mowa w art. 9a niniejszej decyzji, wielkość danego terytorium oraz wyzwania dotyczące klimatu i środowiska.**

4 % dla Aruby

1,5 % dla Bonaire

5 % dla Curaçao

48 % dla Grenlandii

10,75 % dla Nowej Kaledonii

10,85 % dla Polinezji Francuskiej

1,2 % dla Saby

2 % dla Saint Barthélemy

0,8 % dla Sint Eustatius

7,5 % dla Saint-Pierre i Miquelon

2,5 % dla Sint Maarten

0,4 % dla Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych

5,5 % dla Terytorium Wysp Wallis i Futuna

Poprawka 99

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) 225 000 000 EUR w formie dotacji na dwustronne podlegające programowaniu wsparcie długoterminowego rozwoju Grenlandii, w szczególności na finansowanie inicjatyw określonych w dokumencie programowym;

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 100**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

- c) **81 000 000 EUR** przydziela się na wsparcie programów regionalnych KTZ, z **której to kwoty 15 000 000 EUR** przeznaczona jest na wsparcie działań wewnątrzregionalnych, Grenlandia kwalifikuje się bowiem do objęcia wyłącznie działaniami wewnątrzregionalnymi. **Współpraca** ta wdrażana będzie w koordynacji z art. 7 niniejszej decyzji, w szczególności w odniesieniu do obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 5 decyzji, oraz w drodze konsultacji za pośrednictwem organów partnerstwa UE-KTZ, o których mowa w art. 14 decyzji. **Dąży** się do koordynacji z innymi odnośnymi programami i instrumentami finansowymi Unii, w szczególności dotyczącymi regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE;

Poprawka

- c) **12 %** przydziela się na wsparcie programów regionalnych KTZ, z **czego 30 000 000 EUR** przeznaczona jest na wsparcie działań wewnątrzregionalnych, Grenlandia kwalifikuje się bowiem do objęcia wyłącznie działaniami wewnątrzregionalnymi; **współpraca** ta wdrażana będzie w koordynacji z art. 7 niniejszej decyzji, w szczególności w odniesieniu do obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 5 decyzji, oraz w drodze konsultacji za pośrednictwem organów partnerstwa UE-KTZ, o których mowa w art. 14 decyzji; **dąży** się do koordynacji z innymi odnośnymi programami i instrumentami finansowymi Unii, w szczególności dotyczącymi regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE;

Poprawka 101**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – litera d**

Tekst proponowany przez Komisję

- d) **22 000 000 EUR** na badania lub środki pomocy technicznej dla wszystkich KTZ łącznie z Grenlandią, zgodnie z art. 78 niniejszej decyzji ⁽⁴⁹⁾;

⁽⁴⁹⁾ Z tej kwoty 9 725 000 EUR rezerwuje się dla Komisji na sfinansowanie wsparcia technicznego lub administracyjnego oraz wydatków na wsparcie realizacji programów lub działań UE, pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe;

Poprawka

- d) **3,5 %** na badania lub środki pomocy technicznej dla wszystkich KTZ łącznie z Grenlandią, zgodnie z art. 78 niniejszej decyzji;

Poprawka 102**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 1 – litera e – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

- e) **13 000 000 EUR** na nieprzydzielony fundusz dla wszystkich KTZ łącznie z Grenlandią, aby, między innymi:

Poprawka

- e) **3,5 %** na nieprzydzielony fundusz dla wszystkich KTZ łącznie z Grenlandią, aby, między innymi:

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

Poprawka 103**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 1 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Po dokonaniu przeglądu Komisja może podjąć decyzję o przydzieleniu wszelkich nieprzydzielonych środków, o których mowa w niniejszym artykule.

Poprawka

2. Po dokonaniu przeglądu śródkresowego **przed 2025 r.** Komisja może, **po konsultacji z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim**, podjąć decyzję o przydzieleniu wszelkich nieprzydzielonych środków, o których mowa w niniejszym artykule.

Poprawka 104**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 3 – akapit 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Osiągnięcie celów określonych w art. 3 ust. 5 decyzji **mierzy się za pomocą następujących wskaźników:**

Poprawka

Przy zachowaniu spójności z celami zrównoważonego rozwoju opracowany zostanie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 86 wykaz kluczowych wskaźników skuteczności działania, wykorzystywany do oceny stopnia, w jakim Unia przyczyniła się do osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 5 niniejszej decyzji.

Poprawka 105**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 3 – akapit 1 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. w przypadku KTZ z wyjątkiem Grenlandii – eksport towarów i usług jako % PKB oraz dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych ogółem jako % PKB;

Poprawka

skreśla się

Poprawka 106**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik I – artykuł 3 – akapit 1 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. w przypadku Grenlandii – eksport towarów i usług jako % PKB oraz procentowy udział sektora rybołówstwa w eksporcie ogółem.

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0055

Wdrażanie i funkcjonowanie nazwy domeny najwyższego poziomu „.eu” ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrażania i funkcjonowania domeny najwyższego poziomu .eu oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 733/2002 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 (COM(2018)0231 – C8-0170/2018 – 2018/0110(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/60)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0231),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 172 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0170/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 11 lipca 2018 r. ⁽¹⁾,
  - po konsultacji z Komitetem Regionów,
  - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 19 grudnia 2018 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0394/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0110

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... w sprawie wdrażania i funkcjonowania Domeny Najwyższego Poziomu .eu, zmiany i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 733/2002 oraz uchylecia rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/517.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 112.

Czwartek, 31 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0056

Harmonizacja dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB), uchylającego dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (COM(2017)0329 – C8-0192/2017 – 2017/0134(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 411/61)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2017)0329),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 338 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0192/2017),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 5 grudnia 2018 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0009/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2017)0134

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 31 stycznia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/...w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych oraz uchylające dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (rozporządzenie DNB)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2019/516.)

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL